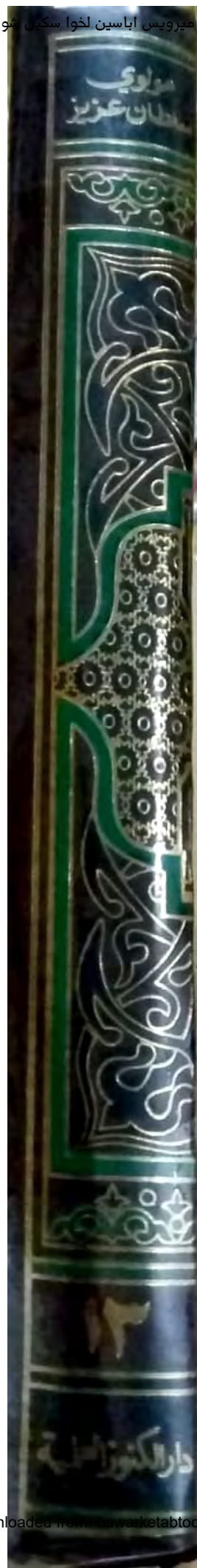

عزیز الیقین

دقرآن کریم پینتو ترجمہ او تفسیر

ابو حذیفہ
مولوی سلطان عزیز عزیز اعظمی

ناشر
دارالکنوز العلمیہ

﴿ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ﴿١١﴾ ﴾ [حم السجدة]

او بیشکه دا ذکر (قرآن) هر و مرو کلک (قوي) کتاب دی

عزیز التفاسیر

د قرآن کریم پښتو ترجمه او تفسیر

د "النبأ" څخه تر "الناس" پورې ټول سورتونه،
موضوعي محتویات، د احادیثو او آثارو فهرست،
د شعرونو فهرست او د مصادر او مراجعو فهرست

دیارلسم ټوک

مولوي سلطان عزیز (عزیز) أبو حذیفه عنی الله عنه

حسن خېل مومند، د نجم المدارس پخوانی استاذ

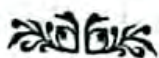
ناشر: د امر الکنونر العلمیة

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

- د دې کتاب لیکنه د الله ﷻ په توفیق په دار الهجرة (پېښور - پاکستان) کې په ۱۴۱۱/۲/۳ هـ ق = ۱۳۶۹/۶/۲ هـ ش نیټه د جمعې د شپې په دوه بجو پیل، او په ۱۴۲۶/۴/۱۲ هـ ق = ۱۳۸۴/۱/۳۱ هـ ش نیټه پای ته ورسیده.
- په ۱۴۲۹/۱/۱ هـ ق = ۱۳۸۶/۱۰/۲۰ هـ ش نیټه یې بیا کتنه، تصحیح او ډیزاین ترسره شوه او د الله ﷻ په فضل چاپ ته چمتو شو.
- له شروع نه تر پایه ورباندې اوولس کاله، څلور میاشتې او اوولس ورځې تیرې شوي، البته په دې حساب کې مړه میاشت د دیرشو ورځو په لحاظ نیولې شوې ده.
- کمپوز: مولوي تبيان الحق عزيز حقاني. تصحیح: قاضي اسامه عزيز. د (دکتور اظهار الحق عزيز، نبراس الحق عزيز او حذیفه عزيز) په همکارۍ. ډیزاین: نبراس الحق عزيز. د حذیفه عزيز په همکارۍ.

څلورم چاپ

۱۴۳۷ هـ ق / ۱۳۹۵ هـ ش

د دې کتاب ټول حقوق محفوظ دي

د اړیکو پټې:

۱) برېښنالیک: azizultafasir@gmail.com
۲) گرځنده تلفون: (۰۰۹۲۳۰۰۵۸۴۶۳۵۱)، (۰۰۹۲۳۱۶۵۲۷۹۳۰۳)

د لاسته راوړلو پټې:

۱) رشیدیه کتب خانہ، کابل، افغانستان
گرځنده تلفون: (۰۷۷۱۹۴۱۰۲۸)، (۰۷۹۰۹۶۲۸۰۷)
۲) رشیدیه کتب خانہ، صدف پلازه، محله جنگي، د قصه خواني شاته، پېښور، پاکستان
تلفون: (۰۹۱۲۵۶۵۵۳۸)

النبا (۷۸)

سریزه

- ۱- د دې سورت نوم (النبا) د همدې سورت په لومړي ایت کښې نازل شوی دی او دا سورت په همدې نامه سره د نورو سورتونو څخه جدا شوی دی.
- ۲- دا سورت د مکې سورتونو څخه دی او د هجرت څخه وړاندې نازل شوی دی^(۱).
- ۳- ټول ایتونه یې پوره څلوېښت (۴۰) ایتونه دي^(۲).
- ۴- د ټولو کلماتو شمېر یې یو سلو درې اوياوو (۱۷۳) کلمو ته رسېدلی دی^(۳).
- ۵- د حرفونو شمېر یې اوه سوه او اوياوو (۷۷۰) حرفونو ته پورته شوی دی^(۴).
- ۶- په دې سورت کښې د نورو مکې سورتونو غوندې عقیدوي مطالب نازل شوي دي لکه د بعث بعد الموت او جنت او دوزخ او داسې نورو بیان.
- ۷- څرنگه چې دا سورت (النبا) او وړاندېنی سورت (المؤمنات) دواړه مکې سورتونه دي نو په محتویاتو کښې سره ډېره تشابه او تناسب لري. د مثال په توګه: هلته د ﴿لِيُزَيِّرَ الْفَضْلِ﴾ کلمې په اجمال سره نزول موندلی وه او دلته پوره تفصیل ورکړی شوی دی او داسې نور.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾ عَنِ النَّبِیِّ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾ الَّذِیْ هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ

﴿١﴾ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٤﴾﴾

د ډېر مهربان (او) ډېر با رحمه الله ﷺ په نامه.

- [۱] (ای پیغمبره!) مشرکان (له تانه د ملنډو په توګه) د څه شي په هکله پوښتنه کوي؟
- [۲] (دوی له تانه) د یوه ډېر مهم (او) عظیم الشان خبر په هکله (پوښتنه کوي).
- [۳] هغه عظیم الشان خبر په کوم کښې چې مشرکان اختلاف خپلویونکي دي (چې ځینې ترې بالکل انکاري دي او ځینې پکښې شک او شبه کوي).
- [۴] دغسې نه ده (لکه چې مشرکان خیال کوي) ژر دی چې هغوی به پوه شي (او خپله غلطی به ورته څرګنده شي).
- [۵] بیا (وايم چې) دغسې نه ده (لکه چې مشرکان خیال کوي) ژر دی چې هغوی به پوه شي.

(۱) تفسیر البغوي ج ۴ ص ۴۳۶

(۲) تفسیر الطبري ج ۳۰ ص ۱

(۳) تفسیر الخازن ج ۶ ص ۴۳۸

(۴) اللباب فی علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۹۰

ارتباط

۱۔ د وړاندېني سورت (الْمُرْسَلَات) په وروستنيو ایتونو کېني مشرکانو (کفارو) ته د هغوی د خط السیر د کبله اخطار او تهديد ورکړی شوی وه، او په دې ایتونو کېني د هغوی د خط السیر یوې کړۍ ته اشاره شوې ده چې په تعجب سره د قیامت د قیام څخه پوښتنې کوي.

توضیحات

۲۔ په دې مقام کېني باید لاندې نکات په نظر کېني وساتل شي:

الف: د ﴿عَمَّ﴾ کلمه په اصل کېني "عَمَّ مَاءٌ" وه چې د "مَاءٌ" توری د استفهام دپاره دی او "ا" یې د تخفیف د کبله لوېدلی دی او په "م" کېني یې د "ن" توری مدغم شوی دی، نو "عَمَّ" ترې جوړ شوی دی. خو د "مَاءٌ" کلمه دلته مبهمه ده چې په دوهم ایت کېني تفسیره شوې ده.

ب: د ﴿يَنْتَازُونَ﴾ په مستتر ضمیر کېني علماوو کرامو متعدد احتمالات لیکلي دي^(۱)، مونږ ته پکېني غوره برېښي چې دا به مشرکانو ته راجع وي چې مقام ورباندې دلالت کوي.

ج: د ﴿يَنْتَازُونَ﴾ کلمه د "تفاعل" د باب څخه ده چې یو تریله د پوښتنو کولو معنی ورکوي، خو په دې مقام کېني د مجردو خاصیت لري او په یو طرفه پوښتنه باندې دلالت کوي^(۲). هغه دا چې: مشرکانو به د ملنډو او مسخرو په توګه د قیام په هکله د نبی کریم ﷺ په حضور کېني پوښتنه مطرحه کوله خو اصلي مطلب به یې تکذیب وه.

په همدې مضمون باندې په بل ایت کېني صراحت نازل شوی دی چې: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا﴾ [الأعراف: ۱۸۷] او [النازعات: ۴۲] یعنی ای پیغمبره! مشرکان ستا څخه د قیامت په هکله پوښتنه کوي چې قیام به یې څه وخت صورت ونیسي؟

د: په ﴿عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ﴾ کېني د "عَنْ" توری په مقدرې "يَسْأَلُونَكَ" کلمې پورې تعلق نیسي^(۳)، او د "نَبَاٌ" کلمه د یوه عظیم الشان خبر دپاره وضعه شوې ده کوم چې یقیني وي او د دروغو احتمال پکېني شتون ونه لري^(۴). خو په دې مقام کېني دغه د "نَبَاٌ" کلمه د قیامت د خبر څخه عبارت ده لکه چې راتلونکي ایتونه ورباندې دلالت کوي او تحقق یې یقیني دی.

نو په دې ایت کېني د اولني ایت پوښتنه جوابه شوې ده چې مشرکان د څه شي په هکله سوال کوي. ه: که څوک وایي چې مشرکان خود څرګند د قیامت د قیام څخه انکاری دي او په انکار کېني ټول متفق دي (اختلاف پکېني نه لري) حال دا چې د ﴿الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ﴾ ایت څخه د هغوی اختلاف معلومېږي؟

(۱) المعرر الوجيز ج ۱۶ ص ۲۰

(۲) تفسير الفاسي ج ۱۷ ص ۲۷

(۳) روح المعاني ج ۳۰ ص ۴

(۴) مفردات الراغب ص ۵۰

مونږ وایو چې: د ایت شریف معنی دا ده چې ځینې مشرکان د قیامت د قیام څخه انکاری دي او ځینو نورو پکښې شک (شبهه) خپله کړې ده^(۱)، نه دا چې ځینې ترې انکاری دي او ځینې ورباندې باور لري، ترڅو اعتراض وارد شي.

و: د "كَلَّا، كَلَّا" دواړه کلمې هره یوه د دې دپاره وضعه شوې ده چې مخاطب د وړاندیني قول او یا فعل څخه منعه کړي، نو ته به وایې چې "إِنَّتَهُ لَا تَفْعَلُ" دپاره وضعه شوې ده، یعنی د دغه کار یا قول څخه منعه شه، دا مه کوه^(۲). په دې مقام کښې وړاندیني قول د مشرکانو هغه پوښتنه ده کومه به چې هغوی د قیامت د قیام په هکله د ملنډو او مسخرو په توگه مطرحه کوله، کومې ته چې په لومړي ایت کښې اشاره شوې ده.

ز: د ﴿كَلَّا سَيَعْمُونَ﴾ ایت د زیات تاکید دپاره دوه ځله نازل شوی دی. یعنی: دغسې نه ده چې قیامت به قائم نه شي (لکه چې مشرکان خیال کوي) ډېر ژر دی چې مشرکان به د خپل تکذیب په غلطۍ پوه شي، بیا هم وایم چې مشرکان به ډېر ژر پوه شي او په خپل تکذیب به پښېمانه شي.

﴿الْمَ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا ﴿٦﴾ وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ﴿٧﴾ وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿٩﴾ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا ﴿١٣﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾ لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾ وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ﴿١٦﴾﴾

[۶] ایا مونږو (ستاسو دپاره) ځمکه زانگو (فرش) نه ده گرځولې؟

[۷] او غرونه مو (پرې) مورې (میخونه نه دي گرځولي)؟

[۸] او تاسو مو (د هوې نطفې څخه) جوړې جوړې (نارینه او ښځینه) پیدا کړي یاست.

[۹] او ستاسو خوب مو (ستاسو دپاره) آرام (او راحت) گرځولی دی.

[۱۰] او شپه مو (درته) لباس (پټوونکې) گرځولې ده.

[۱۱] او ورځ مو (درته د) معیشت (د موندلو وخت) جوړه کړې ده.

[۱۲] او ستاسو د پاسه مو اوه کلک (محکم اسمانونه) جوړ کړي دي.

[۱۳] او ډېره روښانه (پرځېدونکې) ډیوه مو (درته په اسمانونو کښې) پیدا کړې ده؛

[۱۴] او د ورېځو څخه مو ډېرې بهېدونکې (ورېدونکې) اوبه نازلې کړې دي.

[۱۵] (البته) د دې دپاره چې په همدغو اوبو سره (د ځمکې څخه) دانې او واښه راوباسو.

[۱۶] او (هم پرې) گڼ باغونه (راوباسو).

(۱) تفسیر الکشاف ج ۴ ص ۶۸۴

(۲) لسان العرب ج ۱۵ ص ۲۳۱

د مطلب خلاصه

په دې ایتونو کښې د څو نعمتونو ذکر نازل شوی دی چې د یو پلوه نعمتونه دي او د بله پلوه د الله ﷻ د کامل قدرت روښانه دلائل دي، چې حاصل یې داسې راڅپړي:

ای بندگانو! الله ﷻ کامل قدرت لري چې مري بېرته راژوندي کړي او قیامت قائم کړي، نو تاسو د قناعت خپلولو دپاره لاندې مطالب په نظر کښې ونیسئ:

۱- ایا مونږ تاسو ته ځمکه د آرام اخستلو دپاره مساعده نه ده گرځولې چې غرونه مو ورباندې د مېخونو په توګه نصب کړي دي او د اضطراري حرکت مخه یې ورته بنده کړې ده او تاسو ورباندې آرام ژوند تېروئ. لکه څنګه چې ماشومان په زانګو کښې آرام پراته وي؟، که نه تاسو به ورباندې استوګنه نه وی کړې.

۲- مونږ د خپل کامل قدرت په بنیاد د یوې نطفې څخه تاسو جوړې جوړې (نارینه او ښځینه) پیدا کړي یاست، ترڅو یو تربله د خوشالی او محبت ژوند وکړئ.

۳- ستاسو دپاره مو خوب آرام ښونکي گرځولي دي چې ستوماني مو پرې د منځه ځي او عقل مو پرې تېزېږي.

۴- ستاسو دپاره مو شپه لباس او پرده جوړه کړې ده چې مناسبو کارونو ته پکښې صورت ورکوي، او ورځ مو درته روښانه گرځولې ده چې کار او کسب پکښې وکړئ او خپلو خانونو ته پکښې د روزی موندلو او اړتیاوو پوره کولو بندوبس وکړئ.

۵- ای بنیادمانو! مونږ ستاسو دپاره قوي اسمانونه پیدا کړي او درولي دي چې د چترۍ په ډول ستاسو په سرونو باندې د پاسه بې ستنو ولاړ دی، چې نه پکښې چاود او درز موجودیت لري او نه یې د راپرېوتلو خطر شته.

۶- مونږ ستاسو دپاره لمر پیدا کړی دی چې د یوې عظیم الشانې ډیوي غونډې ستاسو دپاسه طلوع او غروب کوي.

۷- مونږ ستاسو دپاره د وریځو څخه بهېدونکې اوبه نازلې کړې دي چې د څاڅکو په شکل درياندې ورېږي.

البته دا د دې دپاره چې: مونږ په همدغو اوبو سره د ځمکې څخه ستاسو د خوراک دپاره ډول ډول حبوبات (دانې) او ستاسو د څارویو د خوراک دپاره ډول ډول نباتات (ګیاوي) او اوبښه راوباسو، او هم په همدغو اوبو سره تاسو ته د میوجاتو رنگ په رنگ او ګڼ باغونه رازرغون کړو او ستاسو احتیاجات ورباندې پوره کړو.

۸- نو ای بنیادمانو! ایا مونږ د مرو په بیا راژوندي کولو او د قبرونو څخه یې په رااوچتولو باندې قدرت نه لرو؟ ایا ذکر شوي ټول انتظامات بې حکمته او عبث دي چې په پای کښې نه تصفیه لري او نه محاسبه؟

توضیحات

په دې مقام کښې د لاندې لغاتو معناوې ولولئ:

۱- په ﴿ وَالْجِبَالِ أَوْتَادًا ﴾ کښې د "أَوْتَاد" کلمه د "وَتَد" لکه "شَرَف" - جمعه ده او مونږ د الله ﷻ په توفیق د [ص: ۱۲] ایت لاندې لیکلي دي چې "وَتَد" مورې (مېخ) ته ویل کېږي، نو څرنگه چې په غرونو سره د ځمکې اضطرارې حرکت درولی شوی دی نو تشبېها د (أَوْتَاد) مېخونو او مورېو په نامه یاد شوي دي.

۲- په ﴿ نَوْمًا سُبَاتًا ﴾ کښې د "سُبَات" کلمه د [الفرقان: ۴۷] ایت لاندې توضیح شوې ده - وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ﷻ چې د راحت او آرام نیولو دپاره وضعه شوې ده. خوب ته دغه لقب ځکه ورکړی شوی دی چې په خوب سره ستماني د منځه ځي او سړی د راحت او آرام احساس کوي لکه چې عرب وايي: "النُّومُ رَاحَةُ الْبَدَنِ وَزِيَادَةُ الْعَقْلِ" یعنې خوب چې دی د بدن راحت دی او د عقل زیادت دی.

۳- په ﴿ سِرَاجًا وَهَاجًا ﴾ کښې د "وَهَاج" کلمه د "وَهَج" لکه "شَرَف" - څخه اشتقاقه شوې ده چې د رڼا او حرارت موندلو معنی ورکوي^(۱). یعنې مونږ په اسمانونو کښې ستاسو دپاره د لمر سترگه داسې عظیم الشانه ډیوه گرځولې ده چې د حرارت او رڼا دواړو درلودونکې ده او تاسو د دواړو څخه گټې اوچتوئ.

۴- په ﴿ مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً تَجَّاجًا ﴾ کښې د "مُعْصِرَات" کلمه د هغو وریځو په معنی ده په کومو کښې چې باران شتون لري^(۲). په همدغې معنی سره عبد الله بن عباس رضی الله عنهما هم تفسیره کړې ده^(۳). او د "تَجَّاج" کلمه د "تَجَّج" لکه "مَدَّ" - څخه اشتقاقه شوې ده چې د بهېدلو او بهولو معنی ورکوي^(۴)، لکه چې د نبی کریم ﷺ څخه یو ځل پوښتنه وشوه چې د حج په مناسکو کښې کوم یو منسک بهتر دی؟ هغه ﷺ جواب ورکړ چې: «الْفَيْجُ وَالْتَّجُّ»^(۵)، یعنې په تلبیه ویلو سره اواز اوچتول، او د هداياوو (قربانیو) وینې بهول (او بهېدل).

نو د ایت شریف مضمون داسې راخپړي چې: مونږ ستاسو دپاره د وریځو څخه ډېرې بهېدونکې اوبه نازلې کړې دي چې په شیبو شیبو درياندې ورېږي.

۵- په ﴿ وَجَنَّتِ الْفَافَا ﴾ کښې د "الْفَاف" کلمه د "لِف" جمعه ده چې په اصل کښې "لِفْف" لکه "جِدْع" - وه، دغه کلمه د گڼو او ډېرو ونو معنی ورکوي^(۶).

(۱) مفردات الراغب ص ۵۷۲

(۲) لسان العرب ج ۴ ص ۵۷۷

(۳) الدر المنثور ج ۸ ص ۳۹۰؛ تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۴۶۲

(۴) النهاية في غريب الحديث والاثار ج ۱ ص ۲۰۷

(۵) جامع الترمذي ج ۱ ص ۱۷۰

(۶) القاموس المحيط ج ۴ ص ۱۵۸

﴿لَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ وَأَعْرَابٌ مِّمَّنْ بَدِئْتَ أَلْفَبًا ﴿١٠﴾ وَأَلْفَبًا مِّمَّنْ بَدِئْتَ أَلْفَبًا ﴿١١﴾ وَاللَّهُ يَخْتَصِمُ لَكُمْ فِي مَا كُنْتُمْ تَخْتَصِمُونَ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾﴾
 ﴿لَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ وَأَعْرَابٌ مِّمَّنْ بَدِئْتَ أَلْفَبًا ﴿١٠﴾ وَاللَّهُ يَخْتَصِمُ لَكُمْ فِي مَا كُنْتُمْ تَخْتَصِمُونَ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾﴾
 ﴿لَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ وَأَعْرَابٌ مِّمَّنْ بَدِئْتَ أَلْفَبًا ﴿١٠﴾ وَاللَّهُ يَخْتَصِمُ لَكُمْ فِي مَا كُنْتُمْ تَخْتَصِمُونَ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾﴾
 ﴿لَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ وَأَعْرَابٌ مِّمَّنْ بَدِئْتَ أَلْفَبًا ﴿١٠﴾ وَاللَّهُ يَخْتَصِمُ لَكُمْ فِي مَا كُنْتُمْ تَخْتَصِمُونَ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾﴾
 ﴿لَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ وَأَعْرَابٌ مِّمَّنْ بَدِئْتَ أَلْفَبًا ﴿١٠﴾ وَاللَّهُ يَخْتَصِمُ لَكُمْ فِي مَا كُنْتُمْ تَخْتَصِمُونَ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾﴾

(١٠) پوښتاڼه خوښلي (قوامت) ورځ چې د الله په زور (نور) ټاکلي (مقرر) ده.

(١١) دواړه په دې ورځ (صورت وپوښي) چې په شپې کې يې وي او دې شي نو تاسو به

ټول دې دې (موخه به رشي)

(١٢) او سمون به ورسېږي شي نو زړونه زړونه (مورې مورې) به وگرځي.

١- او غرو ته به د خپلو خپلو توکو سره روان کېږي شي نو سراب (شاگوگل) به جوړ شي.

(١٣) يقيناً ورځ چې دې د جنت لاره ده د پرستو خاڼو (دې چې کفار پکښې څاري).

(١٤) (دورځ چې دې د سر کېدلو زمرد د هر ته ورگرځيدلو ځای دې

(١٥) دې داسې حال کې چې دې زياتې (دې کې هميشه) به په هغه کېښي (مړکښان)

ايسار موندکي وي.

(١٦) به په هغه کېښي سره هوا ځکي او نه د خپلو مور شي (داسې اوبه).

(١٧) مگر (هغه به) خوښه موندکي اوبه او (د دور خپلانو) زوي او وينې (څښي او خوړي).

(١٨) دغه جزا به سر کېدلو ته ورکې شي، موافقه جزا.

(١٩) يقيناً سر کېدل چې دې د حساب څخه نه د لرې وي (او نه يې هيله کوي).

(٢٠) او زموږ ايتونو ته د دروغو نسبت کوي کډاک دروغ (چې بالکل بري باور او عقیده نه

ځپوي).

(٢١) او هر شي د لیک د جسته (خوښه شمېرلي دې) شمېرلي مو دې (ټولکلي مو دې).

(٢٢) نو (دې سر کېدلو) د جزا عره وځکي چې موږ به هېڅکله تاسو ته زيات نه کړو مگر

عذاب (تل به په عذاب کېښي يا ست).

ارتباط او د مطالب خلاصه

په دې ايتونو کې د کامل قدرت د بيان څخه وروسته د قيامت د ورځې په څه کيفياتو باندې
 دنا ايجولي شوي ده او هم پکښې د کفارو څه حالونو ته اشاره شوې ده چې حاصل يې داسې راځي چې
 دې يقينه ده په خپل اتم باندې د قيامت په ارتباط لاندې مطالب قرانت کړو.

۱- الله ﷻ دنیا بی حکمتہ نہ دہ پیدا کړې چې په پای کښې به تصفیہ ونه لري، او نه یې قدرت کمزوری دی چې قیامت به قائم نه کړی شي. نو د قیامت قیام د دې کبله وروسته کړی شوی دی چې ټاکلی وخت یې نه دی رارسېدلی، دغه ټاکلی وخت یوازې الله ﷻ ته معلوم دی او بس.

۲- کله چې د قیامت د قیام دپاره شپېلی ووهله شي، نو تاسو به -ای خلکو- ډلې ډلې د محشر میدان ته راشئ او د فیصلې په ډگر کښې به ودرېږئ.

په دغې ورځ کښې به اسمان وچوي او لارې لارې (دروازې دروازې) به وگرځي او پربښتې به ترې ښکته شي، ټول به سوري سوري شي. په دغې ورځ کښې به غرونه د خپلو خایونو څخه روان کړی شي او په هوا کښې به تیت پرک جوړ شي، چې په لومړي وخت کښې به د شگوگل غونډې په سترگو لیدلی کېږي او د غرونو شکل به ولري حال دا چې په حقیقت کښې به یې واقعیت د لاسه ورکړی وي او هیڅ موجودیت به نه لري.

۳- ای پیغمبره! په دغې ورځ کښې به د کفارو او مشرکانو حالت ډېر بد او ناکاره وي. د مثال په توګه:

الف: په دغې ورځ کښې به د هغوی دپاره دوزخ د ترصد او څارنې ځای وگرځي چې پربښتې به یې ترصد کوي او د څارنې په بنیاد به یې پکښې ورتېل وهي. او دا ځکه چې:

ب: دوزخ د سرکښانو دپاره د بېرته ورتاوېدلو ځای دی چې یو کس به یې هم د دغه ځای څخه وړاندې تېر نه شي او ټول به پکښې وروغورزولی شي.

ج: کفار به په دوزخ کښې په عمرونو عمرونو او زمانو سره اوسېدونکي او ایسارېدونکي وي چې هیڅکله به ترې رابهر نه کړی شي او نه به یې هلته تعذیب انتها ولري.

د: کفار به هلته نه سره هوا موندلی شي او نه به هلته د یخو اوبو ځکه کولی شي، مګر هلته به خوتېدونکې اوبه د څښلو دپاره ورکولی کېږي او د دوزخیانو د زوو او خيرو او هم د هغوی د زخمونو د نوونو خوراک به ورکولی کېږي.

۴- ای پیغمبره! دغه جزا د کفارو دپاره د هغوی د کړو وړو سره موافقه او مناسبه جزا ده. ځکه:

الف: یقیناً په دنیا کښې کفار د حساب کتاب څخه نه ډارېږي بلکې نه ورسره د محاسبې د صورت نیولو خیال شته او نه ورباندې عقیده لري.

ب: نو زمونږ ایتونو ته د دروغو نسبت کوي او په ډېر سخت تکذیب سره یې تکذیبوي.

ج: حال دا چې مونږ هر شی برسېره په خپل ازلي علم باندې د لیک د حیثه هم شمېرلی دی او په اعمالنامو کښې مو لیکلی دی، ترڅو په دقت او انصاف سره محاسبه کړی شي.

۵- ای پیغمبره! په دغې ورځ کښې به کفارو ته وویلی شي چې: ای کفارو! د خپلو کړو وړو سزا وځکئ او مزه یې واخلي او هم پوه شئ چې دغه عذابونه دائمی دي چې مونږ به هیڅکله تاسو ته زیات نه کړو مګر عذاب.

توضیحات

- ۱- د ﴿ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ﴾ جمله په لاندې دوه وو ډولونو سره تفسیره کېدلی شي:
الف: د قیامت په ورځ به هر امت د خپل خپل پیغمبر سره د حساب کتاب دپاره حاضر شي.
همدې مضمون ته په بل ایت کېنې داسې اشاره شوې ده چې: ﴿ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْبِهِمْ ﴾ [الإسراء: ۷۱] یعنې هغه ورځ یاده کړه چې مونږ هره ډله خلک د خپل امام (پیغمبر) سره د محاسبې میدان ته وبلو.
ب: په دغې ورځ کېنې به مجرمان او هم متقیان په مختلفو ډلو سره ووېشلی شي او هره یوه ډله به لمبر په لمبر دوزخ یا جنت ته سوقېږي.
همدې مضمون ته د "الزُّمَر" سورت په وروستیو ایتونو کېنې اشاره شوې ده.

"فتحة" څه معنی؟

- ۲- په ﴿ وَفُتِحَتْ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴾ کېنې د "فُتِحَتْ" کلمه د "فَتْحَة" لکه "رَحْمَة" - څخه اشتقاقه شوې ده چې د درز او چاود معنی ورکوي^(۱). یعنې اسمان به وچوي او درزونه (وتونه) به پکېنې صورت ونیسي نو ټول به ورونه او سوري سوري شي.
دې مضمون ته په نورو ایتونو کېنې هم اشاره شوې ده لکه چې فرمایي: ﴿ إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ ﴾ [الإنفطار: ۱] یعنې کله چې اسمان وچوي او ټوټې ټوټې شي.
۳- دا د یو پلوه، او د بله پلوه په ﴿ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴾ کېنې د "سَرَاب" کلمه د الله ﷻ په توفیق د [النور: ۳۹] ایت لاندې تشریح شوې ده چې د اوبو هغه خیالي صورت ته وضعه شوې ده کوم چې لیدونکي ته په نظر ورځي خو واقعیت نه لري.
په دې مقام کېنې په غرونو باندې د "سَرَاب" اطلاق د دې کبله شوی دی چې په دغه وخت کېنې به لیدونکي ته غرونه منجمد (په خپلو حالانو باقی) برېښي حال دا چې هغه به د وریځې په شان په حرکت کېنې وي او د خپلو ځایونو څخه به هوا ته اوچت شوي وي. همدې مضمون ته په [النحل: ۸۸] ایت کېنې اشاره شوې ده.

د "مِرْصَاد" معنی

- ۴- په ﴿ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴾ کېنې د "مِرْصَاد" کلمه د "رَصَد" لکه "شَرَف" - څخه اشتقاقه شوې ده چې د ترقب او څارنې معنی ورکوي^(۲)، او دا کلمه د "مِيقَات" په وزن ده چې دغه وزن په لاندې درېوو معناوو کېنې استعمالېږي^(۳):

(۱) لسان العرب ج ۲ ص ۵۴۰

(۲) مفردات الراغب ص ۲۰۱

(۳) روح المعاني ج ۳ ص ۱۴

الف: د آلی دپاره، لکه "مِضَار" یعنی د نصرت آله.

ب: د مکان دپاره، لکه "مِضْمَار" یعنی د آسونو د خغلولو خای یا لکه "میقات" د احرام د تړلو خای.

ج: د صفت مشبهه د مبالغې دپاره، لکه "مِکْرَام" یعنی د ډېر کرامت درلودونکی. ذکره شوی کلمه په دې مقام کېنې علماوو کرامو په وروستنیو دواړو معناوو سره تفسیره کړې ده^(۱). هغه دا چې:

اول: دا کلمه د هغې لارې نوم دی کومه چې د دوزخ د پاسه پرته ده او جنت ته تېره شوې ده، کومې ته چې د صراط د پله لقب هم ورکړی شوی دی، کومې ته چې په [مریم: ۷۱] ایت کېنې اشاره شوې ده. یعنی یقیناً دوزخ چې دی د جنت لاره ده چې بله لاره نه لري، نو هیڅوک جنت ته نه شي داخلېدلی ترڅو چې په دغې لاره باندې تېر نه شي، حال دا چې په دغې لاره باندې د مؤمنانو څخه په غیر بل څوک نه شي تېرېدلی.

دوهم: دا کلمه دلته د مبالغې په توګه د دوزخ دپاره صفت مشبهه ګرځولې شوې ده. یعنی دوزخ د کفارو په ارتباط ډېر زیات څارونکی او ډېر انتظار وټونکی دی چې خپل ځان ته یې ورکش کړي او په خپله ګډه کېنې یې معذب کړي، او هم دلته د دوزخ خازنان د کفارو او سرکښانو څارنه کوي او د ورتېل وهلو انتظار یې کوي.

"أَحْقَاب" څه معنی؟

۵_ که څوک وایي چې: په ﴿لَبِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا﴾ کېنې د "أَحْقَاب" کلمه د "حُقْب" لکه "شغل" - جمعه ده، او لکه څنګه چې د [الكهف: ۶۰] ایت لاندې ورته اشاره شوې ده، دغه کلمه علماوو کرامو د څو کلونو په مجموعې باندې ترجمه کړې ده لکه اتیا کاله او یا داسې نور^(۲).

نو پوښتنه دا ده چې ایا د دغو معناوو څخه د دوزخ د عدم دوام وړمه نه اوچتېرې چې د څو احقابو د تېرېدلو څخه وروسته به د کفارو تعذیب ختم شي او تر ابده پورې به ادامه ونه لري؟ مونږ وایو چې: ذکره شوې احتمالي وړمه به په هغه وخت کېنې د څه اعتبار قابله وی چې د دوزخ په ابدیت باندې صراحت نه وی نازل شوی، او پوره واضحه ده چې د صراحت په مقابل کېنې احتمال هیڅ ارزښت نه لري. د مصرحاتو لاندې مثالونه ولولئ:

الف: د ذکرې شوې مجموعې د وروستني ایت مضمون دا دی چې: ای کفارو دوزخیانو! مونږ به تاسو ته هیڅکله زیات نه کړو مګر عذاب (چې نه به د عذاب تخفیف مونده کړئ او نه د عذاب څخه خلاصون او نه نجات).

(۱) تفسیر القرطبي ج ۱۹ ص ۱۷۷: اللباب فی علوم الکتاب ج ۲۰ ص ۱۰۳: القاموس المحيط ج ۲ ص ۲۴۲

(۲) تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۴۶۳: القاموس المحيط ج ۱ ص ۲۷۷: تفسیر القرطبي ج ۱۹ ص ۱۷۸

ب: اللہ ﷻ فرمایلی دی چې: ﴿ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ﴾ [الجن: ۲۳] یعنی او هرڅوک چې د الله ﷻ او د ده ﷻ د پیغمبر ﷺ څخه (عقیدوي) عصیان وکړي نو یقیناً هغه لره د دوزخ اور دی چې دوی به پکښې همېشه وي همېشه. همدا د اهل السنه والجماعت عقیده ده، که څوک په همدې موضوع کښې اوږد بحث غواړي نو ځینو اوږدو کتابونو ته^(۱) دې مراجعه وکړي.

«غَسَاقٌ» څه معنی؟

عـ په ﴿ إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَاقًا ﴾ کښې د «غَسَاقٌ» کلمه د الله ﷻ په توفیق د [ص: ۵۷] ایت لاندې توضیح شوې ده چې د دوزخیانو د زوو او خپرو معنی ورکوي، نو بیا توضیح کولو ته اړتیا نه گورو.

﴿ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿۱۸﴾ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿۱۹﴾ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿۲۰﴾ وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿۲۱﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدًّا ﴿۲۲﴾ جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ﴿۲۳﴾ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿۲۴﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا ﴿۲۵﴾ لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿۲۶﴾ ذَلِكَ الْيَوْمَ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ﴿۲۷﴾ إِنَّا أَنْذَرْتَكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ تَلَيَّتَنِي كُنْتُ تَرَابًا ﴿۲۸﴾ ﴾

- [۳۱] یقیناً خاص د متقیانو (مؤمنانو) دپاره (د الله ﷻ په نزد) د بریالیتوب ځای دی.
- [۳۲] (یا په بل عبارت: دوی ته) د میوجاتو باغچې او (ډول ډول) انگور دي.
- [۳۳] او (هم ورته) انار تیونو والا همزولې (پېغلې) دي.
- [۳۴] او (هم ورته) د شرابو ډک گیلاسونه (او پیالې) دي.
- [۳۵] نه به په جنت کښې چټې (بېکاره) خبرې اوري او نه دروغینې خبرې.
- [۳۶] ستا د رب ﷻ د پلوه (به دغه نعمتونه متقیانو ته) د جزا په توگه (ورکړی شي) ښه کافي ورکړه (ښه غټه پوره جزا).

[۳۷] چې (ستا رب ﷻ) د اسمانونو او ځمکو او هغو (مخلوقاتو) رب دی کوم چې د اسمانونو او ځمکو ترمنځ (موجود) دي، (او) چې ډېر مهربان دی، (او) چې ستا د رب ﷻ د پلوه مخلوقات د خطاب مالکان نه دي (د خبرو کولو توان نه دی ورکړی شوی).

(۱) شرح العقيدة الطحاوية لأبي العز الدمشقي ص ۶۲۴؛ حادي الأرواح إلى بلاد الأفراح لابن القيم الجوزية ص ۲۵۴، ۲۷۴

[۳۸] (دوی) په هغې ورځ کښې (د خطاب توان نه لري) په کومه کښې چې جبرائیل عليه السلام او نورې پرېستې صفونه صفونه ودرېږي، دوی به (د شفاعت دپاره) خبرې نه کوي مگر د هغه چا دپاره د کوم دپاره چې ورته ډېر مهربان الله تعالى اجازه ورکړي او (کوم) چې (په دنیا کښې) حقه خبره ويلي وي (د توحید په کلمه قائل وي).

[۳۹] (ای پیغمبره!) دغه (د قیامت ورځ) حقه ورځ ده (هیڅ شک پکښې نشته).

نو هرڅوک چې خپل رب تعالى ته د بېرته ورگرځېدلو د ځای د نیولو اراده لري (نو هغه دې په همدغه قرآن کریم باندې لاره ونیسي).

[۴۰] (ای خلکو!) یقیناً مونږ تاسو د نژدې (آخروي) عذاب څخه ډاروو، (البته) په هغې ورځ کښې چې هر سړی (کافر وي او که مؤمن) هغه کره وړه وگوري کوم یې چې دواړو لاسونو وړاندې استولي وي، او (هم په هغې ورځ کښې چې) کافر انسان به ووايي چې: ای کاش چې زه خاورې وی (او یا خاورې گرځېدلی وی).

ارتباط او توضیحات

۱- په دې ایتونو کښې د وړاندېنیو ایتونو مضمون تعقیب شوی دی چې د مؤمنانو د څه اخروي حالاتو په شمول د قیامت د ورځې په ځینو کیفیتاتو باندې رڼا اچولې شوې ده.

۲- په دې مقام کښې باید د لاندې لغاتو معناوې په یاد وساتلی شي:

الف: په ﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا﴾ کښې د "مَفَاز" کلمه د اسم ظرف صیغه ده چې د "فَوْز" لکه "قَوْل" څخه اشتقاقه شوې ده چې د کامیابۍ معنی ورکوي، او راتلونکي څو ایتونه د همدغې کلمې تفسیر واقع شوی دی.

ب: په ﴿حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا﴾ کښې د "حَدَائِقَ" کلمه د "حَدِيقَةٌ" جمع ده، چې د الله تعالى په توفیق د [النمل: ۶۰] ایت لاندې تشریح شوې ده چې د هغه باغ معنی ورکوي کوم چې په دېوال سره احاطه کړی شوی وي.

ج: په ﴿وَكُوَاعِبَ أَتْرَابًا﴾ کښې د "كُوَاعِبَ" کلمه د "كُوَاعِبَ" جمع ده، "كُوَاعِبَ" د هغې پیغلې لقب دی د کومې تیونه چې د انارو غونډې راوتلي وي^(۱) او زورند شوي نه وي.

د: په همدې عبارت کښې د "اتْرَاب" کلمه د "تْرِب" لکه "دُهْن" جمع ده او مونږ د الله تعالى په توفیق د [ص: ۵۲] ایت لاندې ښه شرحه کړې ده چې دا کلمه د "همزولو ښځو" څخه عبارت ده.

ه: په ﴿وَكَاَسًا دِهَاقًا﴾ کښې د "دهاق" کلمه د هغه لوبښي دپاره وضعه شوې ده کوم چې تر څنډو پورې ډک وي^(۲). یعنې الله تعالى د متقیانو (مؤمنانو) دپاره د کامیابۍ ځای ټاکلی دی.

(۱) مفردات الراغب ص ۴۵.

(۲) لسان العرب ج ۱۰ ص ۱۰۶.

یا په بل عبارت: الله ﷻ به هغوی ته د مختلفو میوجاتو باغچې او د رنگارنگ انگورو باغونه ورکړي، او هم ورته الله ﷻ همزولي پیغلې حورې او د شرابو څخه ډکې پيالې تیارې کړې دي. و په ﴿عَطَاءٌ حِسَابًا﴾ کېنې د "حساب" کلمه د کافي او بس کېدونکې معنی ورکوي^(۱). یعنې ستا د رب ﷻ د پلوه په متقیانو ته داسې ورکړه جزا وگرځولی شي کومه چې ښه پوره کافي او بس وي.

یو تفسیري تحلیل

۳- په ﴿لَا مَلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا﴾ کېنې د ﴿لَا مَلِكُونَ﴾ مستتر ضمیر ټولو مخلوقاتو ته راجع دی په کومو باندې چې په عین ایت کېنې د ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ کلمات دلالت کوي. او په ﴿مِنْهُ﴾ کېنې د "من" توری په ﴿لَا مَلِكُونَ﴾ پورې تعلق نیسي او ضمیر یې په ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ﴾ کېنې ﴿رَبِّ﴾ ته راجع دی^(۲). یعنې په دغې ورځ کېنې به د الله ﷻ د پلوه مخلوقاتو ته د خطاب (او خبرو کولو) قدرت ورنه کړی شي.

دې مضمون ته په بل ایت کېنې داسې اشاره شوې ده چې: ﴿وَحَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ﴾ [طه: ۱۰۸] یعنې په دغې ورځ کېنې به ټول اوزونه د ډېر مهربان الله ﷻ د ډار د کبله چپ (غلي) کړی شي. دا د یو پلوه، او د بله پلوه په یاد ولری چې د قیامت په ورځ د حالاتو او اشخاصو په تفاوت سره خبرې کول او نه کول دواړه صورت نیسي. د ښه وضاحت دپاره لاندې مثالونه ولولی:

الف: دغه ایت چې بحث پکېنې روان دی- دلالت کوي چې هیڅوک به په دغې ورځ کېنې د خبرو کولو توان او قدرت ونه لري.

ب: په یوه اوږده حدیث کېنې نبي کریم ﷺ فرمایلي دي چې: «وَلَا يَتَكَلَّمُ يَوْمَئِذٍ إِلَّا الرَّسُلُ»^(۳) یعنې په صراط باندې د تهرېدلو په وخت کېنې به هیڅوک خبرې نه کوي مگر پیغمبران، چې سلامتي به غواړي چې: ای الله! خیر کړي.

ج: د کفارو د خولو څخه الله ﷻ حکایت کړی دی چې: ﴿رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا﴾ [السجدة: ۱۲] یعنې ای زموږ ربه! موږ ولیده او واورېده (د اسلام دین حق دی) نو موږ بهرته (دنیا ته) ورتاو کړه چې صالح عمل وکړو (او د توحید عقیده خپله کړو).

د "رُوح" معنی

۴- په ﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا﴾ کېنې د "رُوح" کلمه علماوو کرامو په گڼو معناوو سره تفسیره کړې ده چې تقریباً اتو معناوو ته رسېږي^(۴)، خو بهتره دا ده چې دلته ترې جبرائیل ﷺ مراد

(۱) القاموس المحيط ج ۱ ص ۶۳۷

(۲) روح المعاني ج ۳ ص ۱۹

(۳) صحيح مسلم ج ۱ ص ۱۰۹

(۴) تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۴۶۵: زاد المسیر ج ۸ ص ۱۶۷: انوار البیان ج ۹ ص ۱۵: تفسیر القرطبي ج ۱۹ ص ۱۸۶

شي، لکه چې په همدغه لقب باندې په لږ تفاوت سره په بل ایت کښې یاد شوی دی چې: ﴿ نَزَّلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴾ [الشعراء: ۱۹۳] یعنی قرآن کریم امانتگري پرېنتې نازلې کړی دی.

دا د یو پلوه، او د بله پلوه په ذکر شوي عبارت کښې د "صَفَ" کلمه مصدر ده چې په جمعي باندې يې هم اطلاق کېږي او په دې مقام کښې همدغه جمعي معنی مراده ده^(۱)، چې په بل ایت کښې ورباندې تقریباً صراحت نازل شوی دی چې: ﴿ وَجَاءَ رُؤُكَ وَالْمَلَكُ صَفًا صَفًا ﴾ [الفجر: ۲۲] یعنی او د قیامت په ورځ به ستا رب ﷻ په بلا کیف شان سره راشي، او پرېنتې به هم صفونه صفونه (راشي).

یو بل تفسيري تحليل

۵- په ﴿ لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴾ کښې چې مونږ ته کوم تحليل غوره برېښي هغه په لاندې ټکو کښې راخلاصه کېږي:

الف: په ﴿ لَا يَتَكَلَّمُونَ ﴾ کښې مستتر ضمير هغې مرجع ته راجع دی کومې ته چې په وړاندې ایت کښې د ﴿ لَا يَمْلِكُونَ ﴾ مستتر ضمير راجع وه. خو دومره تفاوت لري چې هلته مطلق خبرې مطرحې وې او دلته هغه خبرې مطرحې دي کومې چې د شفاعت کولو پورې ارتباط لري.

ب: د "إِلَّا" په توري سره د مقدرې "لِلشَّفَاعَةِ" د کلمې څخه استثناء صورت نیولی دی.
ج: د ﴿ مَنْ أَذِنَ لَهُ ﴾ سره د "ل" توري مقدر دی او په "قَالَ" کښې همدغه "مَنْ" ته ضمير راجع دی^(۲)، نو ته به وايې چې داسې عبارت نازل شوی دی: "لَا يَتَكَلَّمُونَ لِلشَّفَاعَةِ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ بِأَخْذِ وَقَالَ صَوَابًا" یعنی د قیامت په ورځ به ټول مخلوقات د شفاعت کولو دپاره خبره نه کوي مگر د هغه کس د شفاعت دپاره به خبرې کولی شي د کوم دپاره چې ډېر مهربان الله ﷻ (چا ته) اجازه ورکړي او هم همدغه کس په دنیا کښې حقه خبره کړې وي (د توحيد کلمه يې په رښتیا سره ويلې وي).

مونږ ذکر شوی تحليل د دې کبله غوره کړ چې په همدې مضمون باندې په [طه: ۱۰۹] ایت کښې لږ څه واضحه کلمات نازل شوي دي. نو هیله ده چې هلته یو ځل مراجعه وکړی شي.

هېر مونه شي

۶- په دې مقام کښې باید لاندې مطالب هېر نه کړی شي:
الف: په ﴿ إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ ﴾ کښې د "كُمْ" په کلمې سره آن د قیامت تر ورځې پورې ټول خلک مخاطب ګرځولی شوي دي^(۳).

(۱) اللباب في علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۱۱۸

(۲) حاشیه الشیخ زاده علی تفسیر البیضاوي ج ۴ ص ۶۱۰

(۳) المحرر الوجيز ج ۱۶ ص ۲۱۶

ب: په ﴿عَذَابًا قَرِيبًا﴾ سره اخروي عذاب مطلب دی چې نژدې را روان دی بلکې هر یو راتلونکی کار نژدې وي (۱).

ج: په ﴿يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ﴾ کښې د ﴿يَوْمَ﴾ کلمه د ﴿عَذَابًا قَرِيبًا﴾ دپاره ظرف ده (۲).

د: د ﴿يَنْظُرُ﴾ کلمه د انسان او پيري څخه په غیر د قیامت په ورځ د نورو ساکبنانو ترمنځ یو تریله بدله او خستله شي او بیا د الله ﷻ په امر ټول خاورې وگرځي، نو په دغه وخت کښې به کافر انسان آرزو وکړي چې: ای کاش! چې زه هم خاورې گرځېدلی وی. دوهم: هر کافر انسان به د قیامت په ورځ آرزو وکړي چې ای کاش چې زه بالکل نه وی مبعوث شوی (په خاورو کښې میده میده پټ پاتې شوی وی)، او یا بالکل د خاورو څخه نه وی خلق کړی شوی او په دنیا کښې مې هیڅ موجودیت نه وی درلودلی.

په همدې ځای د "النبا" سورت پښتو ترجمه او تفسیر د الله ﷻ په توفیق پای ته ورسېد.

اللَّهُمَّ لَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ وَثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ.

۱۳۸۳/۱۰/۸ هـ ش - ۱۴۲۵/۱۱/۱۶ هـ ق

(۱) تفسیر القرطبي ج ۱۹ ص ۱۸۸
(۲) روح المعاني ج ۳۰ ص ۲۲
(۳) تفسیر البغوي ج ۴ ص ۴۴۰: تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۴۶۶

النازعات (٧٩)

سرریزه

- ۱- د دې سورت نوم (النازعات) د همدې سورت په لومړي ایت کښې نازل شوی دی.
- ۲- دا سورت مکي سورت دی او د هجرت څخه وړاندې نازل شوی دی^(۱).
- ۳- د دې سورت ټول ایتونه شپږ څلوېښت (۴۶) دي^(۲).
- ۴- د کلماتو شمېر يې يو سلو اويا (۱۷۰) دی^(۳).
- ۵- د تورو شمېر يې اوه سوه او يو دېرش (۷۳۱) دی^(۴).
- ۶- د دې سورت محتويات هم د نورو مکي سورتونو غوندې او په تېره بيا د وړاندېني سورت (النبا) په شان په عقيدوي احکامو مشتمل دي، لکه د بعث بعد الموت اثبات او داسې نور.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ وَالنَّازِعَاتِ غَرْاقًا ﴿١﴾ وَالنَّشِيطَاتِ نَشْطًا ﴿٢﴾ وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا ﴿٣﴾ فَالسَّبِقَاتِ ﴿٤﴾ فَالْمُدْبِرَاتِ أَمْرًا ﴿٥﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿٦﴾ تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ ﴿٧﴾ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾ أَبْصَرُهَا خَشِيعَةٌ ﴿٩﴾ يَقُولُونَ أَيْنَا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ﴿١٠﴾ أَيْدَا كُنَّا عِظْمًا مَخْرَجَةً ﴿١١﴾ قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾ ﴾

د ډېر مهربان (او) ډېر بارحمه الله ﷻ په نامه.

[۱] په شدت سره د (کفارو د ارواگانو) راکشونکو پریښتو په ټولګیو سره سوګند دی، په شدت سره راکشول (رانیګودل).

[۲] په نرمۍ سره د (مومنانو د ارواگانو) د راویستونکو پریښتو په ټولګیو سره سوګند دی، په نرمۍ سره راویستل.

[۳] (د اوامرو په اجراء کښې) د تیزی کونکو پریښتو په ټولګیو سره سوګند دی، تېزي کول.

[۴] نو (د الله ﷻ اطاعت ته) د پریښتو په وړاندې کېدونکو ټولګیو سره سوګند دی (اطاعت ته) وړاندې کېدل.

(۱) المحرر الوجیز ج ۱۶ ص ۲۱۸

(۲) تفسیر الطبری ج ۳۰ ص ۲۷

(۳) اللباب فی علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۱۲۱

(۴) تفسیر الخازن ج ۶ ص ۴۴۶

- [۵] نو په کارونو کښې د تدبیر کوونکو پرنستو په ټولگیو سره سوگند دی. (په دغو ټولو ټولگیو سره سوگند دی چې هر ورو او ضرور به تاسو د مرگ څخه وروسته بیا ژوندي کړی شی).
- [۶] (البته) په هغې ورځ چې کله لړزېدونکی اواز ولرېږي (اوله شپېلی ووهله شی).
- [۷] (بیا) همدغه اواز په (بل) لړزونکي اواز سره تعقیب کړی شی (دوهمه شپېلی ووهلی شی).
- [۸] په دغې ورځ کښې به زړونه (خلک) ډېر وارخطا (او مضطرب) وي.
- [۹] (او) د زړونو (خلکو) سترگې به ذلیلې (او ښکته) وي.
- [۱۰] (ای پیغمبره!) مشرکان وایي چې: ایا یقیناً مونږ ضرور په اولنی لاره کښې ورگرځول شوي یاستو (بیا ژوندي کېدونکي یاستو)؟
- [۱۱] ایا کله چې مونږ وراسته هډوکي شو (هم دا کار کېدونکی دی)؟
- [۱۲] مشرکان (د ملنډو په توگه) وایي چې په دغه وخت کښې دغه بعثت (ژوندي کېدل) زیانمند کړت (تاوېدل) دي.
- [۱۳] نو یقیناً دا (د مرگ څخه وروسته راژوندي کېدل) فقط یوه کړیکه (د شپېلی دوهم ځل) یو اواز دی.
- [۱۴] نو په دغه وخت کښې به ټول مړي د ځمکې پر مخ (ولاړ) وي (د گېډې څخه به یې را بهر شوي وي).

ارتباط او توضیحات

- ۱- وړاندېنی سورت (التَّبَا) د قیامت د ورځې په دلایلو باندې مشتمل وه او په وروستیو ایتونو کښې یې څه اخروي کیفیاتو ته اشاره شوې وه. دا سورت په هغو سوگندونو باندې پیل شوی دی په کومو باندې چې د همدغې ورځې اثبات صورت نیسي.
 - ۲- په دې مقام کښې الله ﷻ د قیامت د اثبات دپاره پنځه سوگندونه په پنځو کلماتو (النازعات، التَّاسِطَات، السَّابِقَات، السَّائِقَات، الْمُذْبِرَات) سره یاد کړي دي چې څه لنډه شرحه یې په لاندې کرښو کښې ولولی:
- الف: په اولنیو څلورو کلمو کښې علماء کرام اختلاف لري چې دا کلمات د پرنستو د ټولگیو څخه عبارت دي، یا د بادونو څخه یا د بېړیو او آسونو څخه او یا د نورو شیانو څخه؛ که څوک غواړي چې تفصیلوار یې ولولي نو اوږدو کتابونو^(۱) ته دې مراجعه وکړي. مگر په پنځمه کلمه (الْمُذْبِرَات) کښې ټول علماء کرام تقریباً متفق دي چې دا د پرنستو د ټولگیو څخه عبارت ده^(۲)، کوم چې په دنیا کښې د الله ﷻ په امر د کارونو په اجراء باندې بوخت دی، کومو ته چې په [السجدة: ۵] ایت کښې اشاره شوې ده.

(۱) زاد المسیر ج ۸ ص ۱۶۹؛ روح المعانی ج ۳۰ ص ۲۳؛ تفسیر القرطبي ج ۱۹ ص ۱۹۰؛ أضواء البیان ج ۹ ص ۲۲

(۲) المحرر الوجیز ج ۱۶ ص ۳۸۶

ب: که څه هم د بدلیت په لحاظ د اولنیو څلورو واړو کلمو د هرې یوې څخه متعددي معنایې اراده کېدلی شي مگر بهتره داده چې د دغو څلورو واړو کلمو څخه هم د پربستو ټولګي اراده کړي شي، ترڅو د پنځو واړو کلمو مفاهیم سره ښه پوره تناسب ولري.

ج: د "الصافات" سورت په لومړنیو ایتونو کې یو سوال جواب تېر شوی دی وَالْحَمْدُ لِلَّهِ چې په دې مقام کې یې تطبیق یې گټې نه دی، هیله ده چې هلته یو ځل مراجعه وکړي شي.

د: په ﴿وَاللَّيْلِ عَنَتٌ غَرَقًا﴾ کې د "نازعات" کلمه د "نزع" لکه "ضرب" څخه اشتقاقه شوې ده چې د کښولو او راښکودلو معنی ورکوي^(۱)، او د "غرق" کلمه اسم مصدر ده چې د "اغراق" دپاره وضعه شوې ده^(۲)، "اغراق" دې ته وايي چې د یوه عمل په اجراء کې په انتها سره کوبښ وکړي شي^(۳)، یعنې د پربستو په داسې ټولګيو باندې سوگند دی چې د کفارو ارواگانې د مرگ په وخت کې په شدت سره راکاږي او په راکښولو کې یې ډېره زیاته مبالغه او سختي کوي.

ه: په ﴿وَالنَّشِيطَاتِ نَشْطًا﴾ کې د "نشط" کلمه په آرامۍ او سهولت سره د یوه شي راکښولو ته وضعه شوې ده^(۴)، چې د "نزع" په مقابل معنی باندې دلالت کوي. یعنې د پربستو په داسې ټولګيو باندې سوگند دی کومې چې د مؤمنانو ارواگانې د مرگ په وخت کې په ډېره آرامۍ او نرمۍ سره قبض کوي، په نرمۍ سره قبض کول.

و: په ﴿وَالسَّيِّحَاتِ سَيْحًا﴾ کې د "سبح" کلمه په اوبو کې د تېز مزل دپاره وضعه شوې ده^(۵) خو دلته ترې په تېزۍ او تلوار سره د اوامرو سرته رسونه مطلب ده. نو دلته د پربستو په داسې ټولګيو سره سوگند یاد شوی دی کوم چې د اوامرو په اجراء کې دومره تيزي او تلوار خپلوي، ته به وايي چې په نرمو اوبو کې تلل کوي.

ز: په ﴿فَالسَّيِّقَاتِ سَيْقًا﴾ کې هم د پربستو داسې ټولګي مراد دي چې په اطاعت کې سبقت درلودونکي دي^(۶) حتی چې بالکل د عدم اطاعت او عصیان استعداد نه لري.

ح: د دغو پنځو واړو سوگندونو جواب مقدر دی چې مونږ ترې په "كَتَبْتُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ" سره تعبیر کولی شو، او وروستني ایتونه یې په تقدیر باندې دلالت کوي.

ط: ذکر شوي پنځه واړه سوگندونه په حقیقت کې د همدغه جواب دپاره دلایل دي. ځکه که بالفرض بعث بعد الموت واقع کېدونکی نه وی او دنیا یې حکمه (عشه) پیدا شوې وی چې په پای کې یې محاسبه او تصفیه نه درلودی، نو ذکر و شو انتظاماتو به هم صورت نه وی نیولی.

(۱) مفردات الراحب ص ۵۰۸

(۲) الفاموس المحيط ج ۳ ص ۲۰۰

(۳) لسان العرب ج ۱۰ ص ۲۸۶

(۴) مفردات الراحب ص ۵۱۵

(۵) مفردات الراحب ص ۲۲۶

(۶) البحر المحيط ج ۱۰ ص ۳۹۵

د "رَاجِفَةٌ" او "رَادِفَةٌ" معناوي

۳- په ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ﴾ کښې د "رَاجِفَةٌ" کلمه د جر قوونکې او اضطراب ورکونکې زلزلې دپاره وضعه شوې ده^(۱)، خو په دې مقام کښې ترې لومړنۍ شپېلۍ مطلب ده^(۲)، کومه چې د همدغې سختې زلزلې سبب جوړېږي چې ټول خلک به ورسره مړه شي.

نو په ﴿تَتَّبَعَهَا الرَّادِفَةُ﴾ کښې د "رَادِفَةٌ" کلمه دلته د دوهمې شپېلۍ معنی ورکوي کومه چې د اولنۍ شپېلۍ په تعقيب صورت نيسي په کومې سره به چې ټول مړي بېرته راژوندي شي.

۴- پاتې شوه دا خبره چې د ذکر و شوو دواړو شپېليو ترمنځ به څومره وخت صورت ونيسي نو د دې په هکله نبي کریم ﷺ فرمايلي دي چې: «بَيْنَ الْفُحْتَيْنِ أَرْبَعُونَ»^(۳) يعنې د دواړو شپېليو (رَاجِفَةٌ، رَادِفَةٌ) ترمنځ به څلوېښت جدايي صورت ونيسي. خو اضافه وضاحت يې نه دی ورکړې چې دغه څلوېښت به ورځې وي که مياشتې او که کلونه، والله ﷻ اعلم.

د "وَجِيفٌ" معنی

۵- په ﴿قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ﴾ کښې "وَاجِفَةٌ" کلمه د "وَجِيفٌ" لکه "وَعِينِدٌ" څخه اشتقاقه شوې ده چې د اضطراب او زياتې وارخطايۍ معنی ورکوي^(۴). يعنې په دغې ورځ کښې چې مړي بېرته راژوندي شي نو زړونه (خلک) به ډېر زيات وارخطا وي او د ډېر زيات اضطراب څخه به يې سترگې ذليله گرځېدلې وي.

د "خَافِرَةٌ" معنی

۶- په ﴿يَقُولُونَ أَيُّنَا لَمَرْدُودُونَ فِي الْخَافِرَةِ﴾ کښې د "خَافِرَةٌ" کلمه د هغې لارې دپاره وضعه شوې ده په کومه باندې چې څوک راغلي وي^(۵) چې په دې مقام کښې ترې ژوند مطلب دی^(۶). يعنې کفار د استهزاء او تعجب په توگه وايي چې: ايا مونږ هرومرو هغې لارې ته بېرته ستانه کړي شوي ياستو په کومه چې يو ځل تېر شوي ياستو؟ ايا مونږ به د قيامت په ورځ بيا ژوندي کړي شو لکه څنگه چې تل ورځ ژوندي ياستو؟.

د مشرکانو قوي استدلال او د هغه رد

۷- په ﴿أَيُّذَا كُنَّا عِظْمًا مَّخْرَجَةً﴾ کښې د "مَخْرَجَةٌ" کلمه د هغو هډوکو لقب دی کوم چې وراسته شوي

(۱) مفردات الراغب ص ۱۹۴

(۲) تفسير البغوي ج ۴ ص ۴۴۲

(۳) صحيح البخاري ج ۲ ص ۷۱۱

(۴) القاموس المحيط ج ۴ ص ۵۷۸

(۵) لسان العرب ج ۴ ص ۲۰۵

(۶) المحرر الوجيز ج ۱۶ ص ۲۲۰

- [۱۵] (ای پیغمبره!) ایا تاته د موسی ﷺ خبره (قیصه) درغلی ده؟ (هوا درته درغلی ده).
- [۱۶] (هغه وخت یاد کړه) کله چې موسی ﷺ ته خپل رب ﷻ (په بلا کیفه توگه) په مقدس میدان (وادي) کښې اواز وکړ، کومه چې "طوی" نومېږي. (هغه دا چې):
- [۱۷] (ای موسی!) فرعون ته (د یو پیغمبر په حیث) لار شه (او سمې لارې ته یې دعوت کړه) یقیناً نوموړی سرکشي کوي (او د شرعي چوکاټ څخه وړاندې تېرېږي).
- [۱۸] نو (په نرمۍ سره ورته) ووايه چې: ایا ته میل (او رغبت) لرې چې (خپل خان د شریکاتو څخه) پاک کړې؟
- [۱۹] او (ایا دپته تیار یې) چې تاته زه د خپل رب ﷻ په لور لارښوونه وکړم، چې ته (د خپل رب ﷻ څخه) وډار شې (او سمه لاره خپله کړې)؟.
- [۲۰] (موسی ﷺ فرعون ته ورغی) نو (د نورو معجزاتو په شمول) لویه معجزه (د همسا اژدها) یې هم وړښودله (او خپل نبوت یې ورته اثبات کړه).
- [۲۱] نو هغه موسی ﷺ تکذیب کړ (چې ته جادوگر یې) او عصیان یې خپل کړ (ایمان یې ورباندې رانه ووړ).
- [۲۲] بیا یې (ورته) شا کړه کونښن یې وکړ (چې د نبوت مخه یې بنده کړي).
- [۲۳] نو (جادوگران او نور خلک) یې راغونډ کړل نو په لوړ اواز سره یې غږ وکړ:
- [۲۴] نو ویې ویلې چې: زه ستاسو ډېر لوی پالونکی یم (تاسو بل معبود نه لرئ).
- [۲۵] نو الله ﷻ فرعون (او فرعونیان) د آخرت په عذاب سره ونيو او هم د دنیا (په عذاب سره) په دواړو کښې یې په غضب اخته کړ.
- [۲۶] یقیناً په دغې (نیونه) کښې د هغه چا دپاره هر ورو د عبرت لوی درس دی کوم چې (د الله ﷻ څخه) ډارېږي (غواړي چې ترې وډار شي).

ارتباط او د مطلب خلاصه

- په دې ایتونو کښې د قیامت د دلایلو څخه وروسته د موسی ﷺ او د فرعون قیصې ته اشاره شوې ده چې د یو پلوه پکښې د نبی کریم ﷺ تسلي نغښتې ده او د بله پلوه پکښې عنادي کفار تهديد شوي دي نو حاصل یې داسې راخېږي:
- ای پیغمبره! ایا تاته د موسی ﷺ د قیصې څه خبر درغلی دی ترڅو ترې د خپل خان دپاره د تسلي ارشاد ترلاسه کړی؟ چې په اجمالی توگه داسې پیل شوه:
- ۱- هغه وخت چې موسی ﷺ ته خپل رب ﷻ د طور د غره ترڅنګ په مقدس ځای کښې - چې طوی نومېږي - بلا کیف اواز سره وحی وکړه.
 - ۲- په دغه مقام کښې الله ﷻ موسی ﷺ ته د نبوت تاج ورپه سر کړ او امر یې ورته وکړ چې:
- الف: ته فرعون ته لار شه او حق دین ته یې دعوت کړه، نوموړی ښه پوره سرکشه او عنادي کافر دی، دعوت ورته ضرور دی.

ب: فرعون ته په نرمی سره دعوت پیل کړه او ورته ووايه چې: ای فرعونه! ایا ته دې خبرې ته رغبت لرې چې د کفریاتو څخه پاک او تزکیه شې چې دنیا او آخرت دې دواړه سم شي؟ ایا ته مینه لري او دېته تیار یې چې زه تاته سمه لاره وښیم ترڅو ورباندې خپل رب ﷻ ته ورسېږې او د شیطان د اندیوالۍ څخه خپل ځان خلاص کړې؟

۳- موسی ﷺ د ذکر شوي ارشاد په بنیاد فرعون ته ورغی او د هغه په دعوت یې پیل وکړ، چې د خپل نبوت د اثبات دپاره یې ورته د نورو معجزاتو په شمول ډېره لویه معجزه هم وروښودله چې د خپلې همسا څخه یې ورته په خارق العاده توګه اژدها جوړ کړ. موسی ﷺ د نوموړي څخه وغوښتل چې: ما د یوه پیغمبر په حیث وپېژنه او توحید خپل کړه او بني اسرائيل زما سره پرېږده چې زه یې خپل وطن (شام) ته ستانه کړم.

۴- خو فرعون د موسی ﷺ یوه خبره هم ونه منله، چې د جادوګر په نامه یې وباله او د بني اسرائيلو خوشې کولو ته چمتو نه شو او عصیان یې خپل کړ.

۵- نو د همدې کبله یې د موسی ﷺ دعوت ته شا وروګرځوله او کوښښ یې وکړ ترڅو یې په جادوګرانو سره مقابلې وکړي. نو:

الف: د خپل ټول قلمرو څخه یې جادوګران راغونډ کړل او د مقابلې دپاره یې ورته د جشن ورځ وټاکله ترڅو ټول خلک د مقابلې ننداره وکړي.

ب: نو جادوګران او عام وګړي یې په لوړ اواز سره ټول مخاطب وګرځول چې: ای خلکوا تاسو ټول خبر شئ چې زه ستاسو لوی رب او لوی پالونکی یم، نو پام کوئ چې موسی ﷺ تاسو بې لارې نه کړي او د دین دغه لوړه طریقه مو د منځه یونسي په کومه باندې چې تاسو روان یاست.

ج: نو کله چې د فرعون عصیان او تکبر اوج ته ورسېد نو الله ﷻ په اخروي عذاب باندې علاوه په دنیاوي عذاب سره هم ونيوه او د قلم په بحیره کېنې یې د خپلو لښکرو سره غرق کړ.

۶- ای پیغمبره! بې شکه په دغې قیصه او دغه خبر کېنې برسېره پر دې چې ستا دپاره پکښې د تسلی او اطمینان ټکی موجودیت لري، د قیامت تر ورځې پورې پکښې د هغه چا دپاره هم هرومرو د عبرت درس نغښتی دی کوم چې د خپل رب ﷻ څخه ډارېږي او غواړي چې سمه لاره موندنه کړي (په عناد باندې کلک پاتې نه شي).

توضیحات

۱- د موسی ﷺ او د فرعون قیصه په نورو سورتونو کېنې ښه تفصیلواره نازله شوې ده لکه "طه" سورت او نور، نو هیله ده چې د زیات بیان غوښتونکي هملته مراجعه وکړي.

یو نحوي تحلیل

۲- په ﴿هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزَكَّىٰ﴾ کېنې د "إلى" توری په مقدرې کلمې پورې تعلق نیسي چې مونږ

تری په 'میل' سره تعبیر کولی شو، دغه مقدره کلمه مبتدا ده او د 'تک' کلمات د خپل متعلق په ملحوظ یې خبر دی^(۱). یعنې ای فرعون! ایا تاته د خپل خان د تزکیه کولو او د کفریاتو څخه د پاکولو څه میل او رغبت ثابت دی؟

دوه ډوله تفسیر

۳- په ﴿ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ﴾ کښې د 'الْآخِرَةِ' او 'الْأُولَى' دواړه کلمې مفسرینو کرامو په لاندې دوه وو ډولونو سره تفسیرې کړې دي او څه لرې نه ده چې د بدلیت په لحاظ دواړه اراده کړې شي چې څه منافات سره نه لري:

الف: اکثره علماء کرام وایي^(۲) چې: د ﴿ وَالْأُولَىٰ ﴾ څخه د فرعون هغه خبره مطلب ده کومه چې الله ﷻ د هغه د خولې څخه راځایته کړې ده چې: ﴿ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي ﴾ [القصص: ۳۸] یعنې زه ستاسو دپاره د خپل خان څخه په غیر په بل معبود باندې علم نه لرم. او د ﴿ الْآخِرَةِ ﴾ څخه یې همدغه خبره ﴿ أَنَا رَبُّكُمْ الْأَعْلَىٰ ﴾ مراده ده، په کومه کښې چې بحث روان دی.

دوی وایي چې: د فرعون د ذکر و شوو دواړو خبرو ترمنځ څلوېښت (۴۰) کاله فاصله وه^(۳). یعنې الله ﷻ فرعون د وروستۍ خبرې او رومبۍ خبرې (د دواړو) په عذاب سره ونیو او هلاک یې کړ.

ب: ځینې علماء کرام وایي چې: د ﴿ الْآخِرَةِ ﴾ څخه اخروي عذاب او د ﴿ وَالْأُولَىٰ ﴾ څخه دنیاوي عذاب مراد دی^(۴). یعنې الله ﷻ نوموړی فرعون په دنیا کښې د قلم په بحیره کښې غرق کړ او په آخرت کښې یې ورته گرم دوزخ تیار کړی دی، نو په دواړو عذابونو باندې یې اخته کړ.

﴿ ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنُنَهَا ﴿١٧﴾ رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيْنَهَا ﴿١٨﴾ وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ﴿١٩﴾ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحْنَهَا ﴿٢٠﴾ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ﴿٢١﴾ وَالْجِبَالَ أَرْسَنَهَا ﴿٢٢﴾ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَمِكُمْ ﴿٢٣﴾ ﴾

[۲۷] (ای مشرکانو!) ایا تاسو د پیدایښت د حیثه ډېر سخت یاست یا اسمان (ډېر سخت دی)؟

الله ﷻ اسمان جوړ کړی دی (داسې چې):

[۲۸] د اسمان چت یې اوچت (پیدا) کړی دی، نو برابر کړی یې دی (هیڅ نقص پکښې نشته).

[۲۹] او د اسمان شپه یې تیاره گرځولې ده، او د اسمان څښت (ورځ) یې ویستلې ده (رڼا

کړې ده).

(۱) روح المعاني ج ۳۰ ص ۲۹

(۲) تفسیر القرطبي ج ۱۹ ص ۲۰۲؛ أضواء البيان ج ۹ ص ۳۰؛ تفسیر الطبري ج ۳۰ ص ۴۱

(۳) الدر المنثور ج ۸ ص ۴۱۰

(۴) تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۴۶۸

- [۳۰] او ځمکه (بې خوره کړې ده) د دغه (اسمان د پیدایښت) څخه وروسته بې خوره کړې ده.
- [۳۱] چې د ځمکې څخه بې د دې اوبه راویستلې دي (پکښې بهولې بې دي) او د دې خرڅای بې هم (ترې راویستلې دي او پکښې تیار کړې بې دي).
- [۳۲] او غرونه (بې په ځمکه باندې نصب کړي دي) نصب کړي بې دي.
- [۳۳] (الله ﷻ ذکر و شوو ټولو کارونو ته) ستاسو د گټې دپاره او هم ستاسو د څارویو (د گټې دپاره صورت ورکړې دي).

ارتباط او د مطلب خلاصه

په وړاندېنيو ایتونو کې د دې زمانې فراغه د پخوانیو فراغه وو په عاقبت سره تهدید شوي وه، او په دې ایتونو کې د څو نعمتونو ذکر نازل شوی دی چې په عین حال کې د کامل قدرت مثالونه هم دي ترڅو هغوی ته پوښتنې متوجه شي. نو حاصل بې داسې راخپړي چې:

ای مشرکانو! کله چې تاسو د بعث بعد الموت څخه انکاری یاست نو تاسو د لاندې پوښتنو دپاره څنگه جوابونه درلودلی شی:

۱- ایا تاسو د پیدایښت د حیثه کلک (سخت) یاست او که اسمان کلک او سخت دی؟ چې څه کیفیات بې دا دي:

الف: الله ﷻ اسمان بې ستونو پیدا کړی دی، ایا دا کار د کامل قدرت نښه نه ده؟

ب: الله ﷻ اسمان پوره هسک او لوړ پیدا کړی دی چې په هیچا کې بې د ورختلو توان نشته، نو ډېر اوچت چت بې گرځولی دی.

ج: الله ﷻ اسمان په ډېر ښه کیفیت سره پیدا کړی او برابر کړی دی او هم بې د لمر او سپوږمۍ په شمول په ډېرو ستورو باندې ښایسته کړی دی، نه بې په رنگ کې د گوتې د ایښودلو ځای شته او نه په جوړښت کې.

د: الله ﷻ په اسمان کې ډېره لویه ډیوه پیدا کړې ده چې په څلیرشتو ساتونو کې یو ځل طلوع او غروب کوي، نو په طلوع سره بې ورځ پیدا کېږي او په غروب سره بې شپه، حال دا چې دغه (د شپې او ورځې بدلون رابدلون) د قیامت تر ورځې پورې ادامه لري او هیڅوک بې د مخنیوي توان نه لري.

۲- ای مشرکانو! ایا تاسو د پیدایښت د حیثه سخت او گران یاست او که ځمکه سخته او گرانه ده، چې الله ﷻ د اسمان د پیدا کولو څخه وروسته هواره او خوره وړه کړه، او په دغو کیفیاتو باندې بې مشتمله هم وگرځوله:

الف: په ځمکه کې بې د همدې ځمکې څخه اوبه جاري کړې چې پکښې بهېږي، نو سیندونه او چینې بې پکښې روانې کړې او دریاونه بې پکښې پیدا کړه.

ب: په ځمکه کې بې توخمنه وشیندل او ډول-ډول نباتات بې پکښې زرغون کړل، او هم بې

د ښه پرېمانه څرخایونو درلودونکې وگرځوله.

ج: په ځمکه باندې یې غرونه نصب کړل چې د هغې اضطرابي حرکت یې ودراره او د سکونت دپاره یې قابله وگرځوله.

۳- نو ای خلکو! ای مشرکانو! ایا الله ﷻ ذکر شوي کارونه ستاسو د استفادې او معیشت دپاره نه دي ترسره کړي؟

یقیناً الله ﷻ اسمان او ځمکه په ذکر و شوو کیفیاتو سره د دې دپاره مشتمل گرځولي دي ترڅو ترې تاسو د خپل معیشت او هم د خپلو څارویو د معیشت دپاره گټه اوچته کړئ.

۴- نو ای مشرکانو! ایا هغه اقدس ذات ﷻ چې په ذکر و شوو تکونیناتو باندې کامل قدرت لري، په بعث بعد الموت باندې قدرت نه لري؟ ایا دغو ټولو انتظاماتو ته یې بې حکمته او په عبثه توگه صورت ورکړی دی چې په ترڅ کې به هیڅ تصفیه ونه لري؟

توضیحات

۱- په ﴿رَفَعَ سَمَكَهَا﴾ کې د "سَمَك" کلمه دلته د "سَقْف" معنی ورکوي^(۱)، چې په بل ایت کې ورباندې صراحت نازل شوی دی چې: ﴿وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ﴾ [الطور: ۵] یعنی په اوچت کړی شوي چت باندې سوگند دی (چې د اسمان څخه عبارت دی). نو د ذکرې شوې کلمې اضافت "ها" ته بیاني دی. یعنی الله ﷻ هغه چت کوم چې د اسمان څخه عبارت دی، اوچت پیدا کړی دی.

۲- پاتې شوه دا خبره چې اسمان د ځمکې څخه څومره اوچت دی، نو د دې دپاره د نبی کریم ﷺ د یوه حدیث دغه ټوټه ولولئ چې: «بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهَا خَمْسَ مِائَةِ سَنَةٍ»^(۲) یعنی ستاسو ترمنځ (ای انسانانو!) او د اسمان ترمنځ د پنځه سوو (۵۰۰) کالو د مزل فاصله ده، همدارنگه د یو اسمان څخه تر بل اسمانه پورې فاصله همدومره ده آن تر اوم اسمانه پورې.

د "اِغْطَاش" معنی

۳- په ﴿وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا﴾ کې د "اِغْطَشَ" کلمه د "اِغْطَاش" لکه "اِكْرَام" څخه اشتقاقه شوې ده، "اِغْطَاش" دپته وایي چې یو شی تیاره وگرځولی شي^(۳). یعنی الله ﷻ د اسمان شپه تیاره وگرځولې ده. دا د یو پلوه، او د بله پلوه په ﴿لَيْلَهَا﴾ او ﴿ضَحَّتْهَا﴾ کې د شپې او ځانښت (ورځې) اضافتونو ځکه اسمان ته صورت نیولی دی چې د شپې او ورځې دپاره د لمر پر بوتل او د لمر ختل سبب گرځي حال دا چې د لمر سترگه په اسمان کې موقعیت لري.

(۱) القاموس المحيط ج ۲ ص ۶۱۶

(۲) جامع الترمذي ج ۲ ص ۱۶۵

(۳) لسان العرب ج ۶ ص ۳۲۴

د "دخو" معنی

۴- په ﴿ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ﴾ کښې د "دخی" کلمه د "دخو" لکه "ضرب" څخه اشتقاقه شوې ده. "دخو" د پوه شي د خورولو او غوړولو معنی ورکوي^{۱۱}. یعنې الله ﷻ د دغو (شیانو) څخه وروسته ځمکه خوره کړه. نو د دغه ایت دپاره وروستی دواړه ایتونه ﴿ أخرج ﴾، ﴿ وَالْجِبَالَ ﴾ تفسیر واقع شوي دي.

یادونه

۵- د الله ﷻ په توفیق د [حم السجدة: ۹-۱۱] ایتونو لاندې ښه تحقیقي بحث تهر شوی دی چې د اسمان پیدا کول مخکښې دي او که د ځمکې، نو هیله ده چې علاقمندان هملته مراجعه وکړي.

﴿ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَىٰ ﴿۱۱﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ ﴿۱۲﴾ وَبُرُزَّتِ السَّمَاءُ كَالرَّيِّ ﴿۱۳﴾ فَمَنْ يَرَىٰ ﴿۱۴﴾ فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ ﴿۱۵﴾ وَءَاثَرَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴿۱۶﴾ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿۱۷﴾ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿۱۸﴾ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿۱۹﴾ يَسْقَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَلهَا ﴿۲۰﴾ فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِنَهَا ﴿۲۱﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنتَهَىٰ ﴿۲۲﴾ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مَنِ تَحْشَلَهَا ﴿۲۳﴾ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحًى ﴿۲۴﴾

[۳۴] نو کا، چې دېره لویه غمیزه (قیامت) راشي.
 [۳۵] په داسې ورځ کښې چې هر انسان خپل هغه کره وړه یاد کړي کوم بې چې (په دنیا کښې) کوښښ کړی وي (او عملي کړي بې وي).
 [۳۶] او چې دوزخ هغه چا ته څرگند شي کوم چې لیدل کوي (نو خلک به په دوه وو گروپونو ووېشلی شي).

[۳۷] نو هر چې هغه څوک دی کوم چې سرکشي کړې وي (او کفر بې غوره کړی وي).
 [۳۸] او نژدې (او حقیر) ژوند بې (په اخروي ژوند باندې) غوره کړی وي.
 [۳۹] نو یقیناً دوزخ چې دی همدا دوزخ (د دغو کسانو دپاره) استوگنځای دی.
 [۴۰] او هر چې هغه څوک دی کوم چې د خپل رب ﷻ (په حضور کښې) د درېدلو څخه ډارېږي (او هم) خپل نفس د (غیر مشروعو) خواهشاتو څخه منعه کوي.
 [۴۱] نو یقیناً جنت چې دی همدا جنت (د دغو کسانو دپاره) استوگنځای دی.

۱، لسان العرب ج ۱۴ ص ۲۵۱

[۴۲] (ای پیغمبره!) مشرکان ستا څخه د قیامت په هکله پوښتنه کوي چې قیامت (او وقوع) به یې څه وخت وي؟

[۴۳] د قیامت د یادولو څخه ته په څه کښې یې؟ (تاته څه معلومات دي؟ ته څه خبر یې؟)
 [۴۴] (فقط) ستا رب ﷻ ته د قیامت (علم او خبر) منتهی دی (بل څوک پرې علم او خبر نه لري).
 [۴۵] یقیناً ته چې یې د هغه چا ډاروونکی یې کوم چې د قیامت (د مشکلاتو) څخه ډارېږي (او غواړي چې تیاري ورته ونیسي).

[۴۶] په کومه ورځ چې مشرکان (د بعث بعد الموت منکران) قیامت وگوري نو (خپل ځانونه به ورته داسې ښکاره شي) لکه چې یقیناً دوی (په دنیا کښې) ځنډ نه وي کړي مگر یو بېگا یا د همدې بېگا یو سبا.

ارتباط او د مطلب خلاصه

په دې ایتونو کښې د دلایلو څخه وروسته هغه کسان تهديد شوي دي کوم چې د قیامت د ورځې څخه منکر دي او په دلایلو سره قناعت نه کوي. نو حاصل یې داسې راخپړي:

ای پیغمبره! په خپل امت باندې د تهديد دپاره د قیامت څه حالات قرائت کړه هغه دا:

۱- چې کله قیامت قائم شي او لاندې پېښې رامنځته شي:

الف: دوهمه شپېلی ووهله شي او ډېر لوی آفت او لوی غم راشي حتی چې هر څوک د حالاتو په تفاوت سره په اندېښنو کښې ډوب شي.

ب: چې هغه ورځ صورت ونیسي په کومه کښې چې هر بنیادم هغه څه ورپه یاد کړي کوم یې چې په دنیا کښې اجراء کړي وي، برابره خبره ده چې ښه وي او که بد.

ج: چې دوزخ هر لېدونکي ته څرگند شي او د هر چا علم ورباندې د علم الغیب د مرتبې څخه د علم المشاهدې درجې ته ورسېږي.

نو ټول خلک به دوه ډلې شي، یوه به یې اهل النار وي او بله به یې اهل الجنة.

۲- د ذکر و شوو دواړو ډلو هرې یوې څه حالات دا دي چې:

الف: هر چا چې په دنیا کښې سرکشي خپله کړې وي او د پیغمبر ﷺ د ارشاداتو څخه انکاری گرځېدلي وي، بلکې نژدې او حقیر ژوند ته یې په راتلونکي او عزیز ژوند باندې ترجیح ورکړې وي، چې دنیاوي ژوند یې غوره کړي وي او اخروي ژوند ته یې شا اړولې وي، نو د دغسې کسانو دپاره د استوگنې ځای دوزخ دی چې تل به پکښې پاتې وي.

ب: او هر هغه څوک چې د خپل رب ﷻ په حضور کښې د درېدلو څخه ډارېږي او خپل نفس د خواهشاتو او شیطاني غوښتنو څخه منعه کړي (په دنیا باندې آخرت ته ترجیح ورکړي)، نو د دغو کسانو دپاره استوگنځای جنت دی چې همېشه به پکښې اوسېږي.

۳- ای پیغمبره! مشرکان ستا څخه د قیامت په هکله د استهزاء په توگه پوښتنه کوي چې دا به کله قائم شي او څومره وخت ورته پاتې دی؟ حال دا چې:

الف: تاته د قیامت د قیام وخت څه معلوم دی چې کله به قائم شي؟ تاته په دې هکله هیڅ وحی او ذکر نه دی درنازل شوی او نه تا د دغه ډول معلوماتو حاصلولو هڅه کړې ده، بلکې دغه علم فقط ستا په رب ﷻ پورې منتهی کېږي او خاص همدغه پورې اختصاص لري. نو په دې هکله تاته پوښتنه راجع کول عبث کار دی.

ب: یقیناً ته د پیغمبرانو د جملې څخه یو پیغمبر یې، نو ته د هغه چا دپاره ډاروونکی یې کوم چې د قیامت د مشکلاتو څخه ډارېږي او غواړي چې تیاري ورته ونیسي.

۴- ای پیغمبره! نن ورځ مشرکانو ته قیامت لرې برېښي او تاته پوښتنې راجع کوي چې کله به قائم شي، خو چې کله قائم شي او دوی یې په خپلو غړولو سترگو وگوري نو خپل خانونه به ورته داسې وېرېږي لکه چې په دنیا کې یې ډېر لږ وخت تېر کړی وي لکه یو بېگا وخت یا یو سبا وخت (فقط نیمه ورځ).

توضیحات

۱- په ﴿ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَىٰ ﴾ کې لاندې ټکو ته توجه په کار ده:

الف: د "إِذَا" په جواب کې خو علماوو کرامو متعدد احتمالات لیکلي دي^(۱)، خو په ټولو کې مونږ ته دا غوره برېښي چې جواب یې مقدر دی چې په "إِلْقَمَ النَّاسُ إِلَىٰ قِسْمَيْنِ" سره ترې تعبیر کېدلی شي. په همدې تقدیر باندې وروستني ایتونه دلالت کوي.

ب: د ﴿ الطَّامَّةُ ﴾ کلمه د "طُمُوم" لکه "قَتُول" څخه اشتقاقه شوې ده، "طُمُوم" دېته وايي چې یو شی دومره ډېر او زیات شي چې په بل شي باندې د پاسه شي او د خپل اثر لاندې یې واقع کړي^(۲).
ج: په دې مقام کې د ﴿ الطَّامَّةُ ﴾ کلمه د قیامت د ورځې څخه عبارت ده^(۳)، شاید دغه لقب به دغې ورځې ته د دې کبله ورکړی شوی وي چې دا ډېره غم لرلې ورځ ده، حتی چې په دغې ورځ کې به ټول خلک د غمونو او اندېښنو لاندې واقع شي.

نبی کریم ﷺ په یوه اوږده حدیث کې فرمایلي دي چې: «قَبِّلَغِ النَّاسُ مِنَ الْغَمِّ وَالْكَرْبِ مَا لَا يُطِيقُونَ وَلَا يَحْتَمِلُونَ»^(۴) یعنی نو د قیامت په ورځ به خلکو ته د غم او اندېښنو څخه دومره اندازه ورسېږي چې دوی به یې طاقت نه لري او تحمل به یې نه شي کولی، نو د لوی شفاعت په موندلو پسې به هڅې پیل کړي.

د ذکر و شوو ټکو په ملحوظ د ایت شریف مضمون هغسې راخېږي کوم ته چې وړاندې د مطلب په خلاصه کې اشاره شوې ده.

(۱) اللباب في علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۱۴۶: البحر المحيط ج ۱۰ ص ۴۰۱

(۲) لسان العرب ج ۱۲ ص ۳۷۰

(۳) الدر المنثور ج ۸ ص ۴۱۲

(۴) جامع الترمذي ج ۲ ص ۶۹

د 'عَشْرَةَ' او 'مَضْحَى' معناوي

۲- په 'إِلَّا عَشْرَةَ' او 'مَضْحَى' کې کېږي د 'عَشْرَةَ' د کلمې څخه په دې مقام کېږي د ورځې هغه برخه مطلب ده کومه چې د زوال څخه پیل کېږي او د لمر په غروب باندې ختمېږي، چې مونږ ترې په بېگا سره تعبیر کولی شو. او د 'مَضْحَى' څخه دلته د ورځې هغه برخه مراده ده کومه چې د لمر په راختلو سره پیل کېږي او په زوال سره اختتام مومي، څه لري نه ده چې مونږ ترې په 'خابیت' سره تعبیر وکړو.

دا د یو پلوه، او د بله پلوه په 'مَضْحَى' کېږي د 'عَشْرَةَ' د کلمې ته راجع دی. یعنې کفارو ته به د قیامت په ورځ خپل ټول دنیاوي عمر د بېگا په اندازه او یا د همدغې ورځې د وړاندېنۍ برخې سبا (خابیت) په اندازه څرگند شي.

هېر مونه شي

۳- په همدې ارتباط (چې د قیامت په ورځ به کفارو ته خپل ټول دنیاوي عمر ونه ډېر لږ څرگند شي) د [یونس: ۴۵] ایت لاندې د الله ﷻ په توفیق بحث تېر شوی دی، نو هیله ده چې هملته یو ځل مراجعه وکړی شي.

د الله ﷻ په توفیق د 'التَّوَكَّلَاتِ' سورت ترجمه او تفسیر پای ته ورسېد.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الَّذِينَ خَالَفُوا مَقَامَ رَبِّهِمْ عَزَّ وَجَلَّ.

۱۴۲۵/۱۱/۲۲ هـ ق - ۱۳۸۳/۱۰/۱۴ هـ ش

(180)

۲۲

بہت سی چیزیں ہیں جن کی طرف سے ہمیں متوجہ رہنا چاہیے اور انہیں اپنی جگہ پر رکھنا چاہیے۔ ان میں سے کئی چیزیں ہیں جو ہمیں اپنی جگہ پر رکھنی چاہئیں اور کئی چیزیں ہیں جو ہمیں ہٹا دینا چاہئیں۔ ان چیزوں میں سے کئی چیزیں ہیں جو ہمیں اپنی جگہ پر رکھنی چاہئیں اور کئی چیزیں ہیں جو ہمیں ہٹا دینا چاہئیں۔

ان چیزوں میں سے کئی چیزیں ہیں جو ہمیں اپنی جگہ پر رکھنی چاہئیں اور کئی چیزیں ہیں جو ہمیں ہٹا دینا چاہئیں۔ ان چیزوں میں سے کئی چیزیں ہیں جو ہمیں اپنی جگہ پر رکھنی چاہئیں اور کئی چیزیں ہیں جو ہمیں ہٹا دینا چاہئیں۔

عجیب (۱۸۰)

ان چیزوں میں سے کئی چیزیں ہیں جو ہمیں اپنی جگہ پر رکھنی چاہئیں اور کئی چیزیں ہیں جو ہمیں ہٹا دینا چاہئیں۔ ان چیزوں میں سے کئی چیزیں ہیں جو ہمیں اپنی جگہ پر رکھنی چاہئیں اور کئی چیزیں ہیں جو ہمیں ہٹا دینا چاہئیں۔

سرریزه

- ۱- د دې سورت لومړنۍ کلمه ﴿ عَبَسَ ﴾ د همدې سورت نوم گرځولې شوې ده.
- ۲- دا سورت هم مکي سورت دی او د هجرت څخه وړاندې نازل شوی دی^(۱).
- ۳- د دې سورت ټول ایتونه دوه څلوېښت (۴۲) دي^(۲).
- ۴- د کلماتو شمېر يې دېرشو (۳۰) ته رسېدلی دی^(۳).
- ۵- د حرفونو ټول شمېر يې پنځه سوه څلوېښتو (۵۴۰) حرفونو ته اوچت شوی دی^(۴).
- ۶- دا سورت ﴿ عَبَسَ ﴾ هم د نورو مکي سورتونو غوندې د عقيدوي احکامو سره زيات تړاو لري او د توحيد دلايلو او د قيامت حالاتو ته پکښې اشاره شوې ده.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ عَبَسَ وَتَوَلَّى ﴿۱﴾ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ﴿۲﴾ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزْكَى ﴿۳﴾ أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ
الذِّكْرَى ﴿۴﴾ أَمْ أَمَّا مِنْ أَسْتَغْنَى ﴿۵﴾ فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى ﴿۶﴾ وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزْكَى ﴿۷﴾ وَأَمَّا مَنْ
جَاءَكَ يَسْعَى ﴿۸﴾ وَهُوَ يَخْشَى ﴿۹﴾ فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى ﴿۱۰﴾ كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ﴿۱۱﴾ فَمَنْ شَاءَ
ذَكَرْهُ ﴿۱۲﴾ فِي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ ﴿۱۳﴾ مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ ﴿۱۴﴾ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ﴿۱۵﴾ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ﴿۱۶﴾ ﴿

د ډېر مهربان (او) ډېر با رحمه الله ﷻ په نامه.

[۱] پیغمبر ﷺ تنده تروه کړه او مخ يې تاو کړ.

[۲] (البته) د دې کبله چې یو روڼد (صحابي ﷺ) ورته ورغی (او خبرې يې ورپرې کړې).

[۳] (ای پیغمبره!) ته څه شي پوه کړې؟ شاید دا (روڼد صحابي ﷺ) ښه پاک شي (خپل خان

تزکیه کړي).

[۴] یا (ستا د ارشاداتو څخه) پند واخلي نو همدا پند ورته گټه ورسوي.

[۵] هر چې هغه څوک دی کوم چې (ستا د ارشاداتو څخه) استغناء خپله کړې ده.

[۶] نو ته هغه ته غوږ ږدې (خبرې يې اورې او مخ ور اړوي).

[۷] حال دا چې په تاباندې (د دې خبرې هیڅ پره) نشته چې همدا کس پاک نه شي (او خپل خان

تزکیه نه کړي).

(۱) المحرر الوجيز ج ۱۶ ص ۲۲۸

(۲) تفسير الطبري ج ۳۰ ص ۵۰: تفسير البغوي ج ۴ ص ۴۴۶

(۳) تفسير الخازن ج ۶ ص ۴۵۵

(۴) اللباب في علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۱۵۳

[۸] او هر چې هغه څوک دی کوم چې تاته په داسې حال درځي چې تلوار کوي (او درځغلي).

[۹] حال دا چې هغه (د خپل رب ﷺ څخه) ډارېږي.

[۱۰] نو ته د هغه څخه مشغولتيا غوره کوي (او د خبرو څخه يې مخ اړوي).

[۱۱] دغسې کار (بيا) مه کوه! يقيناً دا قرآن کریم سوچه پند دی.

[۱۲] نو د هر چا چې خوښه شي هغه به ترې گټه اوچته کړي.

[۱۳] (دا قرآن کریم) په داسې معززو صحيفو کښې (ثبت) دی.

[۱۴] چې عالي شان ورکړی شوې دي (او د ناپاکه لاسونو څخه) پاکې ساتلې شوې دي.

[۱۵] (د لوح محفوظ څخه) د داسې ليکونکو پر بنسټو په لاسونو سره (ليکلې شوي دي).

[۱۶] چې عزتمندي (او) صادقې (اطاعت کوونکې) دي.

ارتباط او شان نزول

په دې ايتونو کښې د وړاندېني سورت (النَّازِعَات) تقريباً د وروستني ايت ﴿ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مِّنْ نَّحْشِنَهَا ﴾ ډپاره يو مثال نازل شوی دی کوم چې د شان نزول په قيصه کښې ښه پوره واضحه شوی دی هغه دا چې:

د عائشې (أم المؤمنین) رضی الله عنها د روايت په بنياد^(۱)، يو په سترگو معذور صحابي (عبد الله بن ام مکتوم) ښي کریم ﷺ ته ورغلی وه او عرض يې کړی وه چې: ای د الله رسوله! ماته څه اسلامي ارشادات رازده کړه. په دغه وخت کښې ښي کریم ﷺ د مشرکانو يوه مشر ته په دعوت مشغول وه او تمه يې درلوده چې که دغه مشر اسلام قبول کړي نو ډېر خلک به په اسلام مشرف وگرځي، نو د همدې کبله يې د ذکر شوي صحابي څخه مخ واپاوه او مبارک تندي يې لږ څه ترېو کړ او خپلو دعوتي خبرو ته يې ادامه ورکړه. کله چې ذکر شوي صورت حال ختم شو او ښي کریم ﷺ د کور په لور روان شو نو ذکر شوي ايتونه نازل شوه^(۲).

د مطلب خلاصه

۱- يعنې پيغمبر ﷺ د دې کبله تنده تروه کړه او مخ يې بل طرف ته واپاوه چې هغه رانده صحابي ښي ترې د اسلامي ارشاداتو په هکله پوښتنه وکړه کوم چې قيامت ته تياری نيسي او خپل ځان اسلامي ارشاداتو ته اړ گڼي.

۲- ای پيغمبره! ته د دغه رانده صحابي ښي په حالت باندي څه شی پوه کړې، تاته څه معلومات وه، شايد چې همدغه صحابي ښي ستا په ارشاداتو خپل ځان تزکيه کړي او يا يې زده کړي او په راتلونکي کښې ترې گټه اوچته کړي او عمل پرې وکړي.

(۱) جامع الترمذي ج ۲ ص ۱۷۰

(۲) المعرر الوجيز ج ۱۶ ص ۲۳۱: سيرت ابن مبارک ج ۲ ص ۲۸۸

۳- ای پیغمبره! ستا دغه کار خکه خلاف الأولى او نه بهتر دی چې:

الف: خوک چې ستا د ارشاداتو خخه خپل خان بې پروا گڼي نو ته هغه ته زیاته توجه کوي او ورته په تمه يي چې خپل خان به تزکیه کړي او ایمان به راوړي، حال دا چې د نوموړي د کفریاتو پره په تاباندې نه پرېوځي.

ب: بالمقابل خوک چې ستا ارشاداتو ته په محبت او تلوار سره درخغلي چې زده يي کړي، تا هغه ته ټنډه تروه کړه او خپله توجه دې ترې بل چا ته واړوله.

۴- ای پیغمبره! دغه ډول کړنلاره گتوره نه ده، د بل ځل ارتکاب خخه يي ډډه وکړه. او دا خکه چې:

الف: دغه ایتونه بلکې د قرآن کریم ټول ایتونه پند او عبرت دی، چې تاته يي فقط د ابلاغ مسئولیت درپه غاړه دی او بس. نو هر خوک چې ترې گټه اوچتول غواړي هغه دې ترې گټه اوچته کړي که نه نو پخپله به ترې محروم پاتې شي.

ب: دا ایتونه بلکې د قرآن کریم ټول ایتونه په معززو صحیفو کښې ثبت او درج دی، کومې چې د الله ﷻ په نزد د عالی شان درلودونکې دي او د شیطانانو او جوگیانو د لاس وهنې خخه پاکې ساتلې شوې دي.

ج: دا سورت بلکې د قرآن کریم ټول سورتونه د معززو او اطاعت کوونکو او لیکونکو پرښتو په لاسونو سره د لوح محفوظ خخه رالیکلي شوي دي او په تاباندې درنازل کړی شوي دي. لنډه دا چې: د قرآن کریم عزت او کرامت د خلکو د ایمان راوړلو پورې څه توقف نه لري، او د دوی په عدم ایمان سره نه توهینېږي.

توضیحات

۱- د ټولو مفسرینو کرامو په اجماع سره د ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى﴾ دواړه مستتر ضمیرونه نبي کریم ﷺ ته راجع دي او په ﴿الْأَعْمَى﴾ سره عبد الله بن أم مکتوم ﷺ مراد دی^(۱). یا په بل عبارت: د ټنډې تریوونکی نبي کریم ﷺ وه او پوښتنه کوونکی دغه صحابي ﷺ وه، چې تفصیل يي وړاندې په شان نزول کښې تهر شو.

سوال جواب

۲- که خوک وايي چې: د څه حکمت په بنیاد الله ﷻ په دغو ټولو ایتونو کښې خپل پیغمبر ﷺ یوازې په اولني ایت کښې مخاطب ونه گرځاوه او د ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى﴾ په عوض يي "عَبَسْتَ وَتَوَلَّيْتَ" نازل نه کړ؟

مونږ وايو - والله ﷻ اعلم - چې: په دغو دواړو کلمو کښې لږ څه عتاب مرموز وه او خطاب پرې

دېر سترخ او دېر تريخ تمامېده، نو الله ﷻ ورباندې خپل معزز پيغمبر ﷺ مخاطب ونه گرځاوه، ترڅو ونه زورېږي. خو څرنگه چې د عدم خطاب څخه هم د څه تريخوالي وړېمه پورته کېده نو په نورو ايتونو کېنې الله ﷻ د دغه لږ تريخوالي مخه هم ونیوه او په خطاب سره يې نازل کړ.

صدي څه معنی؟

۳- په ﴿فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى﴾ کېنې د ﴿تَصَدَّى﴾ کلمه اصلاً د «صدي» لکه «عصى» څخه اشتقاقه شوې ده، او مونږ د [الأنفال: ۳۵] ايت لاندې ليکلي دي چې د «صدي» کلمه د خپل اواز انعکاس ته وضعه شوې ده چې په پښتو کېنې ورته انگي وايي. خو په دې مقام کېنې مفسرينو کرامو په مخ وراړولو او غوږ ايښودلو سره معنی کړې ده^(۱)، يعنې ته د هغه چا خبرې ته غوږ ږدي کوم چې نه خپل ځان تزکيه کوي او نه ورته اميد شته چې ستا د ارشاداتو څخه گټه اوچته کړي.

سوال جواب

۴- که څوک وايي چې: ظاهره دا ده چې په ﴿كَلَّا إِنَّهَا﴾ کېنې د «ها» ضمير قرآن کریم ته راجع دی، نو د څه حکمت په بنياد «إنه» نازل نه شو ترڅو يې په ﴿ذَكَرَهُ﴾ کېنې د مذکر ضمير سره بڼه تناسب صورت نيولی وي؟
مونږ وايو چې: که څه هم ځينو علماوو کرامو د دغې پوښتنې دپاره څه نور جوابونه کړي دي^(۲)، خو مونږ ته بهتره برېښي چې دغه ضمير ﴿إِنَّهَا﴾ د خبر ﴿تَذَكَّرَهُ﴾ د مطابقت په ملحوظ موث نازل شوی دی^(۳).

صحيفې يعنې څه؟

۵- په ﴿فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ﴾ کېنې د ﴿صُحُفٍ﴾ کلمه علماوو کرامو په متعددو معناوو سره تفسيره کړې ده، لکه لوح محفوظ، د پخوانيو پيغمبرانو صحيفې او داسې نور^(۴). خو بهتره دا ده چې دلته به هغه صحيفې مرادې وې کومې به چې د لوح محفوظ څخه پرېښتو راليکلې او په نبي کریم ﷺ باندې به يې قرائت کولې او نازلولې. په همدې معنی باندې د ﴿بِأَيِّدِي سَفَرَةٍ﴾ کرام برزق ايتونه دلالت کوي. نو همدغه صحيفې د هغو صفاتو درلودونکې هم دي د کومو چې لوح محفوظ درلودونکې دی کومو ته چې په [الواقعة: ۷۷- ۸۰] ايتونو کېنې اشاره شوې ده.

(۱) تفسير البغوي ج ۴ ص ۴۴۷

(۲) البحر المحيط ج ۱۰ ص ۴۰۸: تفسير الكشاف ج ۴ ص ۷۰۲

(۳) روح المعاني ج ۳۰ ص ۴۱

(۴) زاد المسير ج ۸ ص ۱۸۲: تفسير القرطبي ج ۱۹ ص ۲۱۶

د 'سَفَرَة' او 'بَرَرَة' معناوي

۶- په ﴿بِأَيْدِي سَفَرَةٍ﴾ کښې د ﴿سَفَرَةٍ﴾ کلمه د 'سافر' جمع ده چې د ليکونکي په معنی ده^(۱)، او په ﴿يَكْرُمُ بَرَرَةٍ﴾ کښې د ﴿بَرَرَةٍ﴾ کلمه د 'بار' جمع ده چې د صادق او مطيع معنی ورکوي^(۲). يعنې دغه قرآن کریم د لوح محفوظ څخه د داسې پرېستو په لاسونو سره ليکلی شوی دی کومې چې معززي او صادقې او هم د الله ﷻ اطاعت کوونکې دي.

﴿قِيلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ﴿۱۷﴾ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ﴿۱۸﴾ مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ﴿۱۹﴾ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ﴿۲۰﴾ ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ﴿۲۱﴾ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ ﴿۲۲﴾ كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ﴿۲۳﴾ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ﴿۲۴﴾ أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ﴿۲۵﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ﴿۲۶﴾ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿۲۷﴾ وَعَيْنَبًا وَقَضْبًا ﴿۲۸﴾ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ﴿۲۹﴾ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ﴿۳۰﴾ وَفَيْكِهِمُ وَأَبًّا ﴿۳۱﴾ مُتَّعًا لَكُمْ وَلَا نَعْمَكُمْ ﴿۳۲﴾﴾

[۱۷] کافر انسان (په معنوي هلاک سره) هلاک کړی شوی (ملعون کړی شوی) دی (چې تدبر نه کوي چې): څه شي کافر گرځولی دی (په کافر کېدلو کښې ورباندې څه باعث دی)؟
[۱۸] الله ﷻ انسان د څه شي څخه پيدا کړی دی؟

[۱۹] (الله ﷻ نوموړی) د نطفې څخه (پيدا کړی دی) پيدا کړی يې دی، نو هغه يې (د هغه ټول کره وړه يې) په اندازه کړي دي.

[۲۰] بيا يې ورته (د خير او ش لاره اسانه کړې ده) (او ورته بنودلې يې ده).

[۲۱] بيا الله ﷻ د انسان روح قبض کوي نو (په ځمکه کښې) يې د دفن کولو ارشاد فرمايي.

[۲۲] بيا چې کله يې اراده وشي نو (بېرته) يې راژوندي کوي.

[۲۳] (په دلايلو کښې د عدم تدبر خبره) مردوده ده چې کافر انسان هغه حکم اداء نه کړ په کوم سره چې ورته الله ﷻ امر کړی وه (چې د تدبر څخه کار واخلي).

[۲۴] نو انسان دې خپل خوراک ته وگوري (چې):

[۲۵] يقيناً مونږ (د دوی د سرونو) د پاسه په عجيبو ټوپولو سره اوبه ټوپوو (باران وروو).

[۲۶] بيا (په همدغه باران سره) ځمکه څيرې کوو څيرې کول.

[۲۷] نو په ځمکه کښې (ورباندې) دانې رازرغونوو.

[۲۸] او انگور او سبزیجات هم.

(۱) لسان العرب ج ۴ ص ۳۷۰

(۲) القاموس المحيط ج ۱ ص ۲۴۶: تفسير البقوي ج ۴ ص ۴۴۸

[۲۹] او زیتون او د کجورو ونې هم.

[۳۰] او گنې (لورې) باغچې هم.

[۳۱] او میوجات او (د خارویو) شنه وابنه هم.

[۳۲] (ذکر شوي ټول شيان مو) ستاسو او ستاسو د خارویو د استفادې دپاره (رازغون کړه).

ارتباط او د مطلب خلاصه

په وړاندېنيو ایتونو کېنې دې ته هم اشاره شوې وه چې مشرکانو د اسلامي ارشاداتو څخه استغناء خپله کړې ده او په شرکي دریځ باندې کلک ولاړ دي په دې ایتونو کېنې په هغوی باندې پوره اچولې شوې ده چې د خپلې عقیدې د تصحیح دپاره د توحید د دلایلو څخه استفاده نه کوي او خپل ځانونه یې ورباندې رانده او کانه اچولي دي. نو حاصل یې داسې راخېږي:

۱- کافر انسان دې ووژلی شي او د الله ﷻ د رحمت څخه دې لرې وگرځولی شي چې په کفر باندې څومره کلک دی او څه شي ورباندې دومره کلک کړی دی؟

۲- ایا کافر انسان خپل ځان ته نه گوري چې الله ﷻ د څه شي څخه پیدا کړې دي؟ الله ﷻ د

حقیرې نطفې څخه پیدا کړی دی، نو که نوموړی خپل اصلیت ته په څیر سره وگوري نو په کفر باندې به دومره کلک پاتې نه شي لکه څومره چې پرې کلک دی، او د تکبر څخه به لاس واخلي.

۳- په دې باندې علاوه د انسان ټول حالات د استدلال قابل دي. د مثال په توگه:

الف: الله ﷻ انسان د نشت څخه پیدا کړ او موجودیت یې ورپرزو کړ.

ب: د نوموړي اندامونه یې په یوه مېچ پیدا کړه چې دواړه لاسونه، دواړه پښې، دواړه سترگې او دواړه غوږونه یې ورته په یوه اندازه جوړ کړل او هم یې د نوموړي روزې او نور کړه وړه ورته لا په هغه وخت کېنې په اندازه کړل په کوم وخت کېنې یې چې د مور په گېډه کېنې موجودیت درلود.

ج: بیا ورته الله ﷻ لاره هواره کړه او د مور د گېډې څخه یې دنیا ته رابهر کړ، او هم یې ورته په دنیا کېنې د بڼې لارې او بدې لارې پېژاندل اسان کړل چې عقل یې ورکړ او پیغمبران او کتابونه یې وروولېدل.

د: بیا تر ټاکلې نېغې وروسته الله ﷻ د نوموړي روح قبض کوي او د ځمکې په گېډه کېنې یې داخلوي او ارشاد کوي چې په قبر کېنې دې دفن کړی شي، نه دا چې کالبوت یې د نورو ساکنانو غوندې د ځمکې په مخ وغورزولی شي او دفن نه کړی شي.

۴- کله چې قیامت قائم شي نو الله ﷻ به نوموړی د ځمکې د گېډې څخه په ناڅاپي توگه رااوچت کړي او د دوهم ځل دپاره به یې ژوندی کړي.

۵- لته دا چې هغه تگلاره سمه نه ده او د رد قابله ده کومه چې کافر انسان خپله کړې ده، چې د انفيسي دلایلو څخه هم د خپلې عقیدې د تصحیح دپاره کار نه اخلي او هغه ارشادات نه ادا کوي او نه یې اداء کړي دي په کومو سره چې ورته الله ﷻ امر کړی دی چې د عقل څخه کار واخلي او خپل رب ﷻ په وحدانیت سره وپېژني.

۶۔ په انفسی دلایلو باندې علاوه د عقیدې د تصحیح دپاره ښه پرمهانه افاقي دلایل هم شته نو د هر څه څخه وړاندې باید انسان خپل خوراک ته وگوري چې الله ﷻ ورته په څومره کامل قدرت سره او په څومره کامل تدبیر سره تیار کړی دی. چې:

الف: مونږ د بل طرفه نه بلکې د اسمان د طرفه اوبه نازلوو او داسې پرمهانه وربښت وروو، ته به وایې چې اوبه راوړېږي نه بلکې راتویږېږي.

ب: بیا مونږ په همدغو باراني اوبو سره ځمکه چووو او په عجیب کیفیت سره ترې نباتات او شنیلې راتوکوو لکه خوراکي دانې، انگور، زيتون، د کجورو ونې، لوړ او گڼ باغونه او باغچې او بالاخره میوجات او وښه.

دا ټول د دې دپاره د ځمکې څخه راویاسو چې تاسو ترې د خپلو خانونو دپاره استفاده وکړئ او هم ورباندې د خپلو څارویو روزنه وکړئ.

توضیحات

۱۔ په ﴿ قُتِلَ الْإِنْسَانُ ﴾ کښې د ﴿ قُتِلَ ﴾ کلمه عبد الله بن عباس رضی الله عنهما په "لعن" سره تفسیره کړې ده^(۱). یعنې په کافر انسان باندې دې د الله ﷻ لعنت وي او په معنوي هلاک سره دې هلاک وي چې په دلایلو کښې تفکر نه کوي او یا کافر انسان دې په معنوي هلاک سره هلاک (ملعون) کړی شي.

د "تقدير" د کلمې تفسیر

۲۔ په ﴿ فَقَدَرَهُ ﴾ کښې د "قَدَرَ" کلمه د "تقدير" څخه اشتقاقه شوې ده چې د اندازه کولو معنی ورکوي، خو دلته مفسرینو کرامو په لاندې دوه وو ډولونو سره تفسیره کړې ده:

الف: الله ﷻ د انسان اندامونه متناسب او په اندازه پیدا کړي دي^(۲).

ب: الله ﷻ د انسان ټول کړه وړه په ازل کښې او بیا په هغه وخت کښې اندازه کړي او لیکلي دي کله چې نوموړی د مور په گېډه کښې جنین وه^(۳).

۳۔ که څه هم ذکر شوي دواړه تفسیرونه سره څه منافات نه لري او د بدلیت په لحاظ دواړه اراده کېدلی شي خو مقام ته په کتلو سره دوهم تفسیر غوره برېښي چې بحث په انسان کښې راروان دی او د اندامونو تناسب او اندازه په انسان پورې اختصاص نه لري. ټول مخلوقات پکښې شریک دي.

دوه ډوله تفسیر

۴۔ د ﴿ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ﴾ ایت شریف علماوو کرامو په لاندې دوه ډوله تفسیر کړی دی:

(۱) تفسیر البغوي ج ۴ ص ۴۴۸

(۲) تفسیر ابي السعود ج ۹ ص ۱۱۰

(۳) تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۴۷۲

الف: دلته د لارې څخه د تولد لاره مطلب ده^(۱). یعنی بیا الله ﷻ انسان ته د مور د گېډې څخه د بهر راوتلو لاره اسانه کړه.

ب: دلته د لارې څخه د ښو او بدو د پېژاندلو لاره مراده ده^(۲). یعنی بیا الله ﷻ انسان ته د ښو او بدو د لارې پېژاندل هم اسان وگرځول چې عقل یې ورکړ او شریعت یې ورنازل کړ. که څه هم دغه دواړه تفسیرونه سره په خپل منځکښې څه منافات نه لري او د بدلیت په اعتبار سره د دواړو اراده کول هم ښه کار دی، مگر د مقام په لحاظ دوهم تفسیر غوره برهښي. او دا ځکه چې د یو پلوه خبره په انسان کښې را روانه ده او د تولد د لارې اسانول په ده پورې اختصاص نه لري او د خیر او د شر د لارې پېژاندل ورپورې اختصاص لري، او د بله پلوه په همدې مضمون باندې په بل ایت کښې صراحت نازل شوی دی چې د ﴿ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ﴾ [البلد: ۱۰] یعنی او مونږ انسان ته دوه لارې وښودلې.

"اقبار" څه معنی؟

۵- په ﴿ فَأَقْبَرَهُ ﴾ کښې د "أَقْبَر" کلمه د "اقبار" لکه "اکرام" څخه اشتقاقه شوې ده چې د دفنځای د ټاکلو معنی ورکوي^(۳). یعنی الله ﷻ د انسان دپاره ځمکه د ښخولو ځای وگرځوله، که نه نو د ځمکې په مخ به یې په کالبوت باندې مچانو او مرغانو مېلې جوړولې، نو ته به وایې چې ځمکه د انسان دوهمه مور ده چې د قیامت په ورځ به یې د گېډې څخه د دوهم ځل دپاره رااوچتېږي.

هېر مو نه شي

۶- هېر مو نه شي چې په ﴿ كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ﴾ کښې په "كَلَّا" سره هغه خبره رده شوې ده په کومه باندې چې مقام دلالت کوي هغه دا چې: کافر انسان د انفسی دلایلو څخه هم گټه نه اوچتوي. دا د یو پلوه، او د بله پلوه همدغه متصله جمله ورته تفسیر واقع شوې ده چې د "مَا" کلمه پکښې د همدغې ردې شوې خبرې څخه عبارت ده.

یعنی دغه خبره په ځای نه ده چې کافر انسان د خپلې عقیدې د سمولو دپاره اقلأ د انفسی دلایلو څخه هم کار نه دی اخستی، نو د همدې کبله یې هغه مکلفیت نه دی اداء کړی په کوم سره چې الله ﷻ مامور گرځولی وه چې د عقل څخه کار واخلي او په دلایلو کښې تدبیر وکړي.

د څو لغاتو معناوې

۷- په دې مقام کښې باید د لاندې څو لغاتو معناوې په ذهن کښې وساتلې شي:

(۱) المحرر الوجیز ج ۱۶ ص ۲۳۳

(۲) اضواء البيان ج ۹ ص ۵۵

(۳) لسان العرب ج ۵ ص ۶۹

الف: په ﴿ اَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ﴾ کښې د "صَبَّ" کلمه د پاسه د اوبو تویولو دپاره وضعه شوې ده^(۱). یعنې مونږ د انسانانو د سرونو د پاسه په عجیب کیفیت سره ښې پرېمانه اوبه راتویه وو، چې د څاڅکو په شکل دي، نه د ناوې په شکل چې دوی ته په ضرر تمامې شي.

ب: په ﴿ وَعَيْنًا وَقَضْبًا ﴾ کښې د "قَضْب" کلمه د هغه نبات (شنېلي) نوم دی کوم چې اومه (خام) خورل کېږي^(۲)، لکه پیاز، گندنه، کشنیز، کاوو او داسې نور.

ج: په ﴿ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ﴾ کښې د "غُلْب" کلمه د "غُلْبَاء" لکه "شُرْفَاء" - جمعه ده، "غُلْبَاء" د هغې باغچې دپاره لقب دی کومه چې گڼې او لوړې ونې ولري^(۳).

د: په ﴿ وَفَيْكِهَاتٍ وَأَبْيًا ﴾ کښې د "أَبْ" کلمه د هغو وښو او شنیلو نوم دی کوم چې د څارویو خوراک دی^(۴).

﴿ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَّةُ ﴿۳۳﴾ يَوْمَ يَفِرُّ الْرءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿۳۴﴾ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ﴿۳۵﴾ وَصَحْبَتِهِ ﴿۳۶﴾ وَيَنِيهِ ﴿۳۷﴾ لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿۳۸﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ ﴿۳۹﴾ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ ﴿۴۰﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿۴۱﴾ تَرَهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿۴۲﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرَةُ الْفَجِرَةُ ﴿۴۳﴾ ﴾

[۳۳] نو کله چې غوږونه کنوونکی اواز راشي (او قیامت قائم شي، نو هر څوک به فقط په خپل خان باندې مشغول وگرځي).

[۳۴] (البته) په داسې ورځ کښې چې سړی به د خپل ورور څخه تښتي (مخ به ترې اړوي).

[۳۵] او د خپلې مور او د خپل پلار څخه هم.

[۳۶] او د خپلې مېرمنې او خپلو ځامنو څخه هم.

[۳۷] (او دا څکه چې) په دغې ورځ کښې به د خلکو څخه هر سړي ته داسې حالت ورپېښ وي چې (د نورو د حالاتو څخه) به یې بې پروا کړی وي.

[۳۸] په دغې ورځ کښې به ځینې مخونه (د ایمان په رڼا) روښانه وي.

[۳۹] خندېدونکي (او خوشاله به وي).

[۴۰] او ځینې مخونه به په دغې ورځ کښې داسې وي چې گردونه به ورباندې (پراته) وي.

[۴۱] (او) توروالي به احاطه کړي (پټ کړي) وي.

(۱) مفردات الراغب ص ۲۸۰

(۲) مفردات الراغب ص ۴۲۱: تفسیر الطبري ج ۳۰ ص ۵۷

(۳) القاموس المحيط ج ۳ ص ۴۰۸: تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۴۷۲

(۴) لسان العرب ج ۱ ص ۲۰۴: الدر المنثور ج ۸ ص ۴۲۱

[۴۲] دغه (تور مخي کسان) چې دي همدوی کفار (او) فاجران دي.

د مطلب خلاصه

په دې ایتونو کښې د سمې عقیدې ضرورت او د همدغې عقیدې مرتبو اثراتو ته اشاره شوې ده چې حاصل یې داسې راخېږي:

۱- ای پیغمبره! کله چې په شپېلۍ کښې کڼوونکي اواز وکړی شي نو هرڅوک به په خپل خان مشغول شي او د خپل خان د نجات موندلو په غم کښې به ډوب شي، ته به وایې چې د دغه غم په وجه د نورو ټولو خبرو څخه کون دی او بل هیڅ خبره نه اوري.

۲- نو په دغې ورځ کښې به په همدغه بڼه هر سړی د خپلو نژدې اقاربو څخه تښتي او هیڅ پروا به ورباندې نه لري، یا په بل عبارت: هر سړی به د خپل ورور، خپلې مور، خپل پلار، خپلې مېرمنې او هم د خپلو ځامنو او لورگانو څخه خان په ځنگوي، ځکه چې په دغې ورځ کښې به هرڅوک او هر سړی د داسې حالت سره مخامخ وي چې د خپلوانو د حالاتو څخه به یې بې غمه کړی وي او یوازې د خپل خان په غم به یې اخته کړي وي.

۳- ای پیغمبره! په دغې ورځ کښې به خلک په دوه وو گروپونو باندې ووېشلی شي چې: د ځینو کسانو مخونه به څلېدونکي او خنډېدونکي او خوشاله وي چې د دوزخ څخه به یې نجات موندلی وي، او بالمقابل ځینې نور کسان او نور مخونه به په دغې ورځ کښې خړ پر او په گردونو باندې پټ وي چې توروالي به احاطه کړي وي او د غمونو نښې به پکښې د ورايه څرگندې وي، نو دغه دوه گروپ کسان به بل څوک نه وي بلکې دوی به د قیامت څخه انکار کوونکي کفار او د حد څخه تجاوز کوونکي فاجران وي.

توضیحات

۱- په ﴿ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَّةُ ﴾ کښې د "إِذَا" کلمه شرطیه ده او جواب یې مقدر دی چې مونږ ترې په "إِشْتَقَلَّ كُلُّ إِنْسَانٍ بِنَفْسِهِ" سره تعبیر کولی شو^(۱)، په همدغه مقدر جواب باندې متصل ایتونه دلالت کوي.

دا د یو پلوه، او د بله پلوه په همدغه ایت کښې د "صَاحَّةٌ" کلمه د شدید (تېن) اواز دپاره وضعه شوې ده کوم چې د ډېر شدت او تېزوالي د کبله د اورېدونکو غوږونه کنوي^(۲)، خو په دې مقام کښې ذکره شوې کلمه د قیامت د ورځې څخه کنایې ده^(۳)، شاید چې دغې ورځې ته به ذکر شوی لقب د دې کبله ورکړی شوی وي چې په دغې ورځ کښې به هرڅوک په غم کښې ډوب وي، ته به وایې چې د بلې هرې یوې خبرې څخه کون دی او هیڅ یې نه اوري.

(۱) البحر المحيط ج ۱۰ ص ۴۱۰

(۲) لسان العرب ج ۳ ص ۳۳: القاموس المحيط ج ۲ ص ۸۰۲

(۳) روح المعاني ج ۳۰ ص ۴۸: المحرر الوجيز ج ۱۶ ص ۲۳۵

یعنی کله چې دوهمه شپیلی ووهلی شي او قیامت قائم شي نو هر انسان به په خپل ځان مشغول وگرځي.

هېر مونه شي

۲- په ﴿يَوْمَ يَفِرُّ الْرُّءُفُ﴾ کښې د ﴿يَفِرُّ﴾ کلمه د "فرار" څخه اخستلې شوې ده چې د تښتېدلو معنی ورکوي. که څه هم ځينو مفسرينو کرامو د دغه فرار دپاره متعددې غير متبادرې وجې ليکلې دي^(۱) خو هېر مونه شي چې مونږ ته بهتره برېښي چې په دې مقام کښې "فرار" د اعراض او عدم التفات څخه کنایې دي^(۲). د ښه وضاحت دپاره لاندې ټکي ولولئ:

الف: د قیامت په ورځ داسې حالت هم راتلونکی دی چې آدم ﷺ او نوح ﷺ به هم د «نفسی نفسی» کلمات تکراروي^(۳) یعنی زه فقط د خپل ځان د نجات غوښتونکی يم.

ب: یوه ورځ نبي کریم ﷺ د قیامت د حالاتو په بیان کښې وفرمایيل چې: په دغې ورځ کښې به ټول خلک پښې لوڅي، برېښه او ناسته حشر کړي شي.

نو یوې ښځې پوښتنه وکړه چې: ایا په دغې ورځ کښې به زمونږ ځینې کسان د نورو عورتونه گوري؟ نبي کریم ﷺ د ذکر شوي ایت په قرائت سره جواب ورکړ^(۴) چې: ای فلانکی! په دغې ورځ کښې به د خلکو د جملې څخه هر سړي ته داسې حال وي چې (د کتلو څخه) به یې بې پروا کړي وي.

یادونه

۳- په دې ایتونو کښې چې کوم مضمون ته اشاره شوې ده، هغه ته ورته مضمون د [المعارج: ۱۱-۱۴] ایتونو کښې هم نازل شوی دی چې یو ځل کتل یې گټور دي.

په همدې ځای د "عبس" سورت پښتو ترجمه او تفسیر ختم شو والحمد لله ﷻ.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الَّذِينَ وَجَّهَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُسْفِرَةً ضَاكَةً مُسْتَبِيرَةً.

۱۴۲۵/۱۱/۲۸ هـ ق - ۱۳۸۳/۱۰/۲۰ هـ ش

۱. تفسیر الفرطبي ج ۱۹ ص ۲۲۴

۲. تفسیر البغوي ج ۴ ص ۴۴۹، تفسیر لمي السمود ج ۹ ص ۱۱۳

۳. صحيح البخاري ج ۱ ص ۴۷۰

۴. جامع الترمذي ج ۲ ص ۱۷۱

التکویر (۸۱)

سرریزه

- ۱- د دې سورت (التکوین) په نامه باندې د همدې سورت په لومړني ایت کبني د ﴿كُوْرَتْ﴾ کلمه مشتمله ده چې په همدې نامه سره دا سورت د نورو سورتونو څخه جدا شوی دی.
- ۲- دا سورت د مفسرينو کرامو په اجماع سره مکي سورت دی او د هجرت څخه وړاندې نازل شوی دی^(۱).
- ۳- د دې سورت ټول ایتونه فقط نهه ويشت (۲۹) دي^(۲).
- ۴- او ټولې کلمې يې يو سلو څلورو (۱۰۴) کلمو ته رسېږي^(۳).
- ۵- بالاخره د حرفونو شمېره يې څلور سوه او څلور دېرشو (۴۳۴) ته پورته شوې ده^(۴).
- ۶- د دې سورت محتوايات د نورو مکي سورتونو غوندې په عقيدوي احکامو باندې څرخېږي خو د قيامت د حالاتو په بيان او د قرآن کریم د حقانيت په اثبات باندې پکښې زيات ټينگار شوی دی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ إِذَا الشَّمْسُ كُوْرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا النُّجُومُ اَنكَدَرَتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ﴿٣﴾ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ﴿٥﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾ وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُيِلَتْ ﴿٨﴾ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴿٩﴾ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿١٠﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ﴿١١﴾ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ﴿١٢﴾ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرْتَ ﴿١٤﴾ ﴾

د ډېر مهربان (او) ډېر با رحمه الله ﷻ په نامه.

- [۱] کله چې لمر بې نوره کړی شي.
- [۲] او کله چې ستوري څر پر وگرځولي شي.
- [۳] او کله چې غرونه (د خپلو ځايونو څخه) روان کړی شي.
- [۴] او کله چې د لسو مياشتو حملدارې (ورلې) اوښې وټالولی شي (خوشې کړی شي).
- [۵] او کله چې وحشي ځناوران (د انسانانو سره) غونډه کړی شي.

(۱) المحرر الوجيز ج ۱۶ ص ۲۳۷

(۲) تفسير البغوي ج ۴ ص ۴۵۰

(۳) تفسير الخازن ج ۶ ص ۴۶۱

(۴) اللباب في علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۲۷۴

- [۶] او کله چې دريا بونه وسوزولی شي (يا گډوډ کړی شي).
 [۷] او کله چې ارواگانې (د خپلو کالبوتونو سره) جوړه کړی شي.
 [۸] او کله چې ژوندی بنځه کړی شوې انجلی وپوښتله شي.
 [۹] چې د کومې گناه په سبب وژلې شوې ده؟
 [۱۰] او کله چې اعمالنامې وغورلې شي (او حساب کتاب پیل شي).
 [۱۱] او کله چې اسمان د پوست کړی شوې گډې غوندې تک سور وگرځولی شي.
 [۱۲] او کله چې دوزخ سوزوونکی (لمبې) وگرځولی شي.
 [۱۳] او کله چې (مؤمنانو ته) جنت نژدې کړی شي.
 [۱۴] (کله چې ذکر شوي ټول کارونه وکړی شي) نو هر نفس (هر کس) به په هغو کړو وړو (بڼه وي او که بد وي) پوه شي کوم یې چې (د محشر میدان ته) حاضر کړي وي (وراندې یې رالېږلي وي).

ارتباط او توضیحات

۱- د وړاندېني سورت (عَبَسَ) وروستني ایتونه د قیامت د حالاتو په بیان باندې مشتمل وه، او د دې سورت (التکویر) په اولنیو ایتونو کې همدغه موضوع تعقیبه شوې ده او په څه علاماتو او څه کیفیاتو یې رڼا اچولې شوې ده.

دا د یو پلوه، او د بله پلوه نبي کریم ﷺ فرمایلي دي چې: «مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُ رَأَى عَيْنٍ فَلْيَقْرَأْ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ وَإِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ وَإِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ»^(۱) یعنې هر چا ته چې دا خبره خوشالي وربښي چې د قیامت ورځې ته داسې وگوري لکه چې یقیناً په سترگو سره یې لیدلي وي نو هغه دې د التکویر، الانفطار او الانشقاق سورتونه قرائت کړي (چې بڼه پوره پکښې شرحه شوې ده).

۲- په دې مقام کې د «إِذَا» دولسو کلمو نزول موندلی دی، چې د هرې یوې کلمې سره هغه فعل مقدر دی په کوم باندې چې وروسته د تفسیر په توگه صراحت نازل شوی دی^(۲). د مثال په توگه: ته به وایې چې ﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾ داسې نازل شوی دی چې: «إِذَا كُوِّرَتْ الشَّمْسُ كُوِّرَتْ». نو دلته په حقیقت کې دلس شرطیه جملې نازلې شوې دي چې د دولسو وارو دپاره [۱۴] آیت ﴿عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ﴾ جواب واقع شوی دی^(۳).

یعنې کله چې ذکر شوي دلس کارونه تحقق ومومي نو هر څوک به په خپلو هغو کړو وړو پوه شي کوم یې چې په دنیا کې عملي کړي وي او د محشر میدان ته یې حاضر کړي وي (نو هر چا ته به خپل وزن بڼه معلوم شي).

هو! په کومه زمانه کې چې ذکر شوي دلس شیان تحقق مومي هغه اوږد وخت دی چې د اولنی

(۱) جامع الترمذي ج ۲ ص ۱۷۱

(۲) روح المعاني ج ۳۰ ص ۵۰

(۳) اللباب في علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۱۸۵

شپیلی څخه لږ وړاندې پیل کېږي او په هغه وخت باندې ختمېږي په کوم کښې چې حسابات تصفیه شي او هر چا ته د دوزخ یا جنت لاره وښودله شي.

تکویر څه معنی؟

۳- په ذکر شوي عبارت کښې د ﴿كُوْرَتْ﴾ کلمه د "تکویر" لکه "تکریم" څخه اشتقاقه شوې ده، "تکویر" دې ته وايي چې یو شی غوندې کړی شي او د پگړۍ د ولونو غوندې ونغاړل شي^(۱)، خو په دې مقام کښې علماوو کرامو په متعددو معناوو سره تفسیر کړی دی^(۲) لاندې مثالونه یې ولولئ:

الف: کله چې لمر بې نوره کړی شي او رڼا یې محوه کړی شي^(۳).

ب: کله چې لمر د خپله ځایه راوغورزولی شي او کار ته یې خاتمه ورکړی شي^(۴).

ج: کله چې لمر بېرته تاو کړی شي او د مغرب څخه ورباندې طلوع وکړی شي^(۵).

تبصره

۴- که څه هم مونږ ته داسې برېښي چې د ﴿كُوْرَتْ﴾ ذکرې شوې معناوې سره څه منافات نه لري نو څه لري نه ده چې د بدلیت په لحاظ ټولې اراده کړی شي والله ﷻ أعلم بحقیقة المراد؛ مگر ځینو علماوو کرامو لیکلي دي چې په دغو ایتونو کښې اولنۍ شپږ نښې به په دنیا کښې صورت ونیسي او خلک به یې په غږولو سترگو سره وگوري او پاتې شپږ نښې به د قیامت په ورځ تحقق ومومي^(۶). نو نظر دغه قول ته د ﴿كُوْرَتْ﴾ د کلمې درېم تفسیر غوره برېښي چې د مغرب څخه د لمر طلوع خو د خلکو د نظر لاندې صورت نیسي او بس (اولنۍ او دوهم تفسیر د خلکو د مرگ څخه وروسته تحقق مومي).

کُدُوْرَة څه معنی؟

۵- په ﴿وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَّرَتْ﴾ کښې د "انکدّر" کلمه اصلاً د "کُدُوْرَة" لکه "رُطُوْبَة" څخه اشتقاقه شوې ده، "کُدُوْرَة" د خړوالي معنی ورکوي^(۷). یعنې کله چې ستوري خړ شي او رڼا یې د خپله زوره ولوېږي او تغیر ومومي.

خو ځینو علماوو کرامو ذکره شوې کلمه په ﴿وَإِذَا الْكُوَاكِبُ انْتَرَتْ﴾ [الإنفطار: ۲] کښې د ﴿انْتَرَتْ﴾ سره مرادفه گڼلې ده^(۸)، یعنې او کله چې ستوري راودوړېږي او راتوی شي.

(۱) لسان العرب ج ۵ ص ۱۵۵: مفردات الراغب ص ۴۶۰

(۲) زاد المسیر ج ۸ ص ۱۸۸

(۳) صحیح البخاري ج ۱ ص ۴۵۴

(۴) تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۴۷۵

(۵) أضواء البیان ج ۹ ص ۶۲

(۶) الدر المنثور ج ۸ ص ۴۲۷: تفسیر البغوي ج ۴ ص ۴۵۲

(۷) مفردات الراغب ص ۴۴۴

(۸) تفسیر الطبري ج ۳۰ ص ۶۵

د "عِشَار" معنی

۶_ په ۶ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ۶ کښې د "عِشَار" کلمه د "عُشْرَاء" لکه "نُفْسَاء" جمعه ده، دا د هغې بارداری اوښې نوم دی د کومې په حمل (بار) باندې چې لس میاشتي تېرې شوې وي او نژدې وي چې جونگی وزېږوي او خپلو مالکانو ته شوده ورکړي^(۱).
په دې مقام کښې ځینو مفسرینو کرامو ذکره شوې کلمه په متعددو غیر متبادرو معناوو سره تفسیره کړې ده^(۲) که څوک یې د لوستلو شوق لري نو هملته دې مراجعه وکړي، خو کومه معنی چې د سلفو صالحینو څخه نقل شوې ده^(۳) او د مقام سره هم توافق لري هغه دا ده چې ذکره شوې کلمه په خپله لغوي معنی سره تفسیره کړې شي. یعنې کله چې د قیامت ابتدایي حالت څرگند شي او فتنې او ستونزې زیاتې شي حتی چې ذکرې شوې معززې اوښې هم د خپلو خاوندانو د حفاظت او څارنې لاندې نه وي او معطلې پاتې وي، همدارنگه به په دغه وخت کښې خلک خپلو نورو معززو مالونو ته هم توجه نه کوي.

په همدغه تفسیر باندې د نبی کریم ﷺ یو حدیث هم د اشارې په توگه دلالت کوي چې فرمایلي یې دي چې: یو ځل د یوې رمې څخه لېوه (شرمخ) گډه وتښتوله، کله چې ترې د رمې شپونکي وژغورله نو لېوه شپونکي ته مخ وروړاوه او ورته یې وویل چې: «مَنْ لَهَا يَوْمَ السَّبْعِ يَوْمَ لَيْسَ لَهَا رَاعٍ غَيْرِي»^(۴) یعنې ای شپونکيه! د دغو گډو شپونکي به د لېوانو په ورځ څوک وي په کومه ورځ چې زما څخه پرته بل شپونکي ونه لري؟ (په کومه ورځ چې خلک په فتنو اخته وي او گډې یې لېوانو ته پرېښي وي).

سوال جواب

۷_ که څوک وایي چې: ایا د ذکر شوي ایت شریف دپاره ننۍ زمانه مصداق نه شي جوړېدلې چې اوښان او نور بارگیر معطل پاتې دي او ځای یې تخنیکي وسائلو نیولی دی؟
مونږ وایو چې: د دغه ډول مفهوم اخستل د مقام سره هیڅ تناسب نه لري ځکه چې:
د مقام مفهوم دا دی چې خلک به د قیامت په قرب کښې د داسې غمونو او مشکلاتو سره مخامخ شي چې معزز مالونه (لکه اورلي اوښي) به یې د نظره غورزېدلې وي. لکه چې یو پښتون شاعر وایي^(۵):

دا دستور دی چې لوی غم په سړي ورشي :: نور غمونه یې هغه شي تر پښو لاندې

(۱) لسان العرب ج ۴ ص ۵۷۲

(۲) تفسیر القرطبي ج ۱۹ ص ۲۲۸

(۳) تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۴۷۶

(۴) صحیح البخاري ج ۱ ص ۵۱۷: صحیح مسلم ج ۲ ص ۲۷۴

(۵) د عبد الرحمن مومند دیوان ص ۲۰۰

حال دا چې نن ورځ اوبسان او نور بارگیر څاروي معطل پاتې دي خو تعطیل يې د مشکلاتو د کبله صورت نه دی نیولی بلکې د دې کبله چې چندان ډېره اړتیا ورته نشته.

دا به هم مشکل وخت وي

۸_ په ﴿وَإِذَا الْوُحُوشُ حُضِرَتْ﴾ کښې هغه مشکل وخت ته اشاره شوې ده په کوم کښې به چې وحشي (سارانې) څاروي د انسانانو څخه نفرت نه خپلوي.
يا په بل عبارت: زمريان او لېوان (شرمخان) او انسانان به سره مشکلات يو ځای کړي او د دواړو جانبو څخه به نفرت بالکل هېر شي.
نبي کریم ﷺ فرمایلي دي چې: «أَوَّلُ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ نَارُ تَحْشُرُ النَّاسَ مِنَ الْمَشْرِقِ إِلَى الْمَغْرِبِ»^(۱) يعنې د قيامت اولنۍ نښه يو اور دی چې خلک به د مشرق څخه مغرب ته ورغونډه کړي.
نو شايد چې دغه اور به وحشي ساکبنان هم د انسانانو سره يو ځای د مشرق څخه مغرب طرف ته سوق کړي او ورسره به يې غونډه کړي، والله ﷻ اعلم.

د "سجر" معنی

۹_ په ﴿وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ﴾ کښې د ﴿سُجِّرَتْ﴾ کلمه په اصل کښې د "سَجْرٌ" لکه "ضَرْبٌ" څخه اشتقاقه شوې ده چې علماوو کرامو په لاندې دوه وو معناوو سره تفسيره کړې ده:
الف: "سَجْرٌ" د اور بلولو ته وايي لکه چې څوک په تنور کښې اور بل کړي^(۲). يعنې او کله چې په دريابونو باندې اور بل کړی شي.
همدې مضمون ته په بل ايت کښې داسې اشاره شوې ده چې: ﴿وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ﴾ [الطور: ۶]
يعنې او په اور بل کړی شوي درياب باندې سوگند دی.
ب: "سجر" د اوبو توبولو معنی ورکوي^(۳). يعنې او کله چې دريابونه يو په بل کښې ورتوی شي او يو درياب ترې جوړ شي.
همدا مضمون په راتلونکي سورت کښې راروان دی چې: ﴿وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ﴾ [الإنفطار: ۳]
يعنې او کله چې دريابونه سوري او وچولی شي چې خوږې اوبه او تروې اوبه سره گډې وډې شي.

"نُفُوسٌ" څه معنی؟

۱۰_ په ﴿وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ﴾ کښې د "نُفُوسٌ" کلمه په دې مقام کښې مفسرينو کرامو په

(۱) صحيح البخاري ج ۲ ص ۱۰۵۴

(۲) لسان العرب ج ۴ ص ۳۴۶

(۳) القاموس المحيط ج ۲ ص ۵۲۲

لاندي معناو سره تفسيره کړې ده^(۱)
 الف: 'نُفُوس' دلته د ارواگانو (ارواح) معنی ورکوي. يعنې او کله چې ارواگانې د خپلو بدنونو سره ضميمه کړې شي او مخلوقات راژوندي کړې شي.
 ب: دلته 'نُفُوس' د اشخاصو څخه عبارت دی. يعنې او کله چې اشخاص د خپلو خپلو سيالانو سره جمعه کړې شي او د نېکانو او بدانو بېلې بېلې ډلې تشکيلې کړې شي.
 همدغه مضمون ته په [الواقعة: ۷- ۱۰] ايتونو کښې اشاره شوې ده.

سوال جواب

۱۱- که څوک وايي چې: د ﴿وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُئِلَتْ﴾ مضمون دا دی چې د قيامت په ورځ به ژوندي خښې کړې شوې انجلۍ ته پوښتنه راجع کړې شي چې په څه گناه وژلې شوې وه؟، نو په دغې پوښتنه کښې څه حکمت دی؟
 مونږ وايو چې: دا پوښتنه په حقيقت کښې قاتلينو ته راجع ده خو د توبيخ او تخجيل دپاره به ورباندې مقتوله انجلۍ مخاطبه کړې شي.
 د دغې پوښتنې يوه نظير ته په بل ايت کښې هم اشاره شوې ده چې: ﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ﴾ [المائدة: ۱۰۹] يعنې هغه ورځ ياده کړه چې الله ﷻ پيغمبران راغونډه کړي نو ورته ووايي چې هغه کوم شی دی چې تاسو ورباندې (په دنيا کښې د خپلو قومونو دپلوه) جواب کړې شوي ياست؟ (ايا ستاسو دعوت يې قبول کړ او که رد يې کړ؟).
 دا د يو پلوه، او د بله پلوه د همدې ايت پورې اړوند ښه خوندور مطالب د [النحل: ۵۶- ۶۰] ايتونو لاندې تېر شوي دي -والحمد لله ﷻ، نو هلته يو ځل مراجعه کول ښه کار دی.

د 'کشط' معنی

۱۲- په ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ﴾ کښې د ﴿كُشِطَتْ﴾ کلمه د 'کشط' - لکه 'ضرب' - څخه اشتقاقه شوې ده، د 'کشط' کلمه د گډې د پوستکي ويستلو دپاره وضعه شوې ده^(۲). يعنې او کله چې اسمان تک سور رنگی وگرځولی شي لکه چې گډه د پوسته کړې شوې وي.
 همدغه مضمون ته په بل ايت کښې داسې اشاره شوې ده چې: ﴿فَإِذَا أَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ﴾ [الرحمن: ۳۷] يعنې نو کله چې اسمان وچوي نو د سرې څرمنې غونډې تک سور (گلابي رنگی) جوړ شي.

﴿فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنُفِ﴾ ﴿الْجَوَارِ الْكُنُفِ﴾ ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ﴾ ﴿وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ﴾

(۱) تفسير ابن کثير ج ۴ ص ۴۷۶: تفسير الطبري ج ۳۰ ص ۶۹
 (۲) مفردات الراغب ص ۴۴۹: تفسير القاسمي ج ۱۷ ص ۷۲

﴿۱۵﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿۱۶﴾ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿۱۷﴾ مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿۱۸﴾ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿۱۹﴾ وَلَقَدْ رَءَاهُ بِالْأَفْقِ الْأَيْبِنِ ﴿۲۰﴾ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿۲۱﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿۲۲﴾ فَأَيْنَ تَذَهَبُونَ ﴿۲۳﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿۲۴﴾ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿۲۵﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۲۶﴾

[۱۵] نو د غسې نه ده (لکه چې مشرکان خیال کوي) زه (د ورځې) په داسې پتهدونکو ستورو باندې سوگند یادوم.

[۱۶] چې تېز تلونکي (او د شپې) په خپلو ځایونو کېني قرار نیوونکي دي (چې په سترگو ښکارېږي).

[۱۷] او په شپه باندې هم کله چې نړۍ تیاره (مانښام) شي.

[۱۸] او په سبا باندې هم کله چې سا واخلي (او په أفق کېني خور وور شي).

[۱۹] چې یقیناً دا (قرآن کریم) هرومرو د کرامت والا لېرلې شوې پرېنتې قول دی.

[۲۰] داسې پرېنته چې د عرش العظیم د خاوند (الله ﷻ) په نزد عزت (او مرتبه) درلودونکې ده.

[۲۱] چې (په اسمانونو کېني) اطاعت کړی شوې (او هم) پوره امانتگره ده (البته چې دغه پرېنته

د جبرائیل ﷺ څخه عبارت ده).

[۲۲] او (هم سوگند دی) چې (ای مشرکانو!) ستاسو انډیوال (محمد ﷺ) لیونی نه دی (لکه چې

تاسو ورباندې تور لگوي).

[۲۳] او یقیناً محمد ﷺ په څرگند أفق کېني جبرائیل ﷺ لیدلی هم دی.

[۲۴] او محمد ﷺ په غیبو باندې بخیل (شوم) هم نه دی (چې ستاسو څخه ورباندې شکرانه

وغواړي).

[۲۵] او دا (قرآن کریم) د رتلي شوي شیطان قول هم نه دی (لکه چې تاسو ورباندې اتهام لگوي).

[۲۶] نو (ای مشرکانو!) تاسو کومې خوا ته روان یاست؟ (ایا تاسو د عقل څخه کار نه اخلي؟).

[۲۷] دا (قرآن کریم) نه دی مگر (تر قیامته پورې) د ټولو عالمونو دپاره پند (او نصیحت) دی.

[۲۸] (البته) د هغه چا دپاره کوم چې ستاسو د جملې څخه خوښوي چې په سمه لاره باندې لار

شي (همدوی ترې گټه اوچتوي).

[۲۹] او تاسو په سمه لاره باندې تلل نه خوښوي مگر هله چې الله ﷻ اراده وکړي (او توفیق

درکړي) چې د ټولو عالمونو رب دی.

ارتباط او د مطلب خلاصه

په وړاندېنيو ایتونو کېني د قیامت د ورځې د څه حالاتو بیان نازل شوی وه، او په دې ایتونو

کڻي د قرآن کریم حقانيت ته اشاره شوې ده کوم چې د ذکرې شوې ورځې دپاره لارښود دی. نو حاصل يې داسې راڅرځي:

۱- نو کله چې قيامت ضرور قائمېدونکي دی او حساب کتاب راتلونکي دی نو په قرآن کریم باندې د مشرکانو تورونه بالکل دروغ دي. او دا ځکه چې:

الف: زه په ستورو باندې سوگند يادوم کوم چې د ورځې په رڼا کڻي پېښونکي دي، کوم چې په عين حال کڻي په تېزۍ سره روان دي او د شپې د پلوه په خپلو- خپلو ځايونو کڻي قرار نيونکي او څرگندېدونکي دي.

ب: او همدارنگه په شپه باندې سوگند يادوم چې کله د نړۍ تيارې درلودونکې وگرځي (چې يا شروع شي او يا پای ته ورنژدې شي).

ج: او همدارنگه په سبا باندې سوگند يادوم چې کله سا واخلې او ښه رڼا شي.

يا په بل عبارت: زه په ذکر و شوي شیانو باندې سوگند يادوم چې: دا قرآن کریم د جوگي کلام نه دی لکه چې مشرکان ورباندې تهمت لگوي، بلکې دا د يوې پرېستې (جبرائيل عليه السلام) کلام دی.

البته د دې حېثه نه چې دا يوه پرېسته ده بلکې د دې حېثه چې دا د الله تعالى د پلوه يوه معززه رالېږلې شوې پرېسته ده چې د الله تعالى کلام ځمکې ته رابښکته کړي، چې څه نور صفات يې دا دي:

اول: دا پرېسته (جبرائيل عليه السلام) د ډېر زيات جسماني او روحاني قوت درلودونکي ده چې هيڅوک په هغه امانت کڻي د مداخلې توان نه لري کوم چې دغه پرېسته عليه السلام د خپله ځانه سره ښکته کوي.

دوهم: جبرائيل عليه السلام د عرش العظیم د خاوند (الله تعالى) په نزد د لوړې رتبې درلودونکي دی. يا په بل عبارت: الله تعالى د خپل لوړ کتاب (قرآن کریم) د نازلولو دپاره لوړ رتبه پرېسته غوره کړې ده.

درېم: دغه جبرائيل عليه السلام په اسمانونو کڻي او د پرېستو په مقامونو کڻي اطاعت کړی شوی دی او په ټولو پرېستو باندې آمر دی.

څلورم: په دې باندې علاوه، جبرائيل عليه السلام (قرآن کریم نازلونکي) ډېر زيات امانتگر دی چې په امانت کڻي د يوې ذرې په اندازه خيانت هم نه خپلوي.

۲- ای مشرکانو! همدارنگه زه په ذکر و شوي شیانو باندې سوگند يادوم چې هغه کس (محمد صلى الله عليه وسلم) نه ليونی دی او نه جوگی دی، چا چې په تاسو کڻي ډېر عمر تېر کړی دی او تاسو يې ښه پوره پېژنئ، په چا باندې چې دا قرآن کریم جبرائيل عليه السلام نازل کړی دی.

۳- ای مشرکانو! دا قرآن کریم څه د خوب ليدل هم نه دي، بلکې محمد صلى الله عليه وسلم هغه پرېسته (جبرائيل عليه السلام) په خپلو غړولو سترگو په خپله اصلي څېره لېدلې هم ده کومې چې الله تعالى د پلوه ورباندې قرآن کریم نازل کړی دی. دغو ليدلو د اسمان په شرقي څرگند أفق کڻي يو ځل صورت نيولی دی او محمد صلى الله عليه وسلم ښه پوره پېژاندلی هم ده چې دا د الله تعالى د پلوه رالېږلې شوې ده.

۴- ای مشرکانو! محمد صلى الله عليه وسلم په همدغې غيبې وحې (قرآن کریم) باندې بخيل او شوم هم نه دی چې ستاسو څخه ورباندې د جوگيانو غوندې څه گټه وټه غواړي او په تاسو باندې يې ورکول درانده

تمامی. تاسو کوم طرف ته روان یاست؟ ایا تاسو جوگیان نه دي لیدلي؟ ایا جوگیان چا ته پرته د څه گټې وټې د څه شي څرگندونه کوي؟

۵- لنډه دا چې دا قرآن کریم نه د جوگیانو کلام دی او نه د رتل شوي شیطان کلام دی بلکې د داسې ارشاداتو مجموعه ده چې د قیامت تر ورځې پورې د ټولو عالمونو دپاره پند او لارښود دی. البته هغه خلک ترې استفاده کوي کوم چې د سمې لارې د موندلو هڅه کوي او په همدې پسې زیار وباسي، کوم چې تعصب نه وي نیولی او انصاف یې د لاسه نه وي ورکړی.

۶- ای مشرکانو! او ای بنیادمانو! تاسو واورئ چې: تاسو ترهغه نه شی کولی چې د قرآن کریم څخه استفاده وکړئ او په سمه لاره باندې روان شی ترڅو چې الله ﷻ (چې د ټولو عالمونو رب دی) ستاسو د هدایت اراده وکړي او تاسو ته توفیق درکړي.

توضیحات

۱- په دې مقام کې لاندې ټکو ته توجه په کار ده:

الف: د ﴿فَلَا أَقْسِمُ﴾ غوندې یوه جمله په [الواقعة: ۷۵] ایت کې نازل شوې ده چې مونږ پکې د الله ﷻ په توفیق هملته مناسب تحقیق کړی دی، بیا تحقیقولو ته یې څه اړتیا نه وینو.

ب: په ﴿بِالْحَنَسِ﴾ [الْجَوَارِ الْكُنُسِ] کې د "حُنَس" کلمه د "خَانَس" جمع ده چې د "خُنُوس" لکه "قَتُول" څخه اشتقاقه شوې ده، "خُنُوس" پټېدلو او بېرته په شا تللو ته ویل کېږي^(۱). د همدغه مصدر څخه په [الناس: ۴] ایت کې د ﴿الْحَنَاسِ﴾ کلمه هم اشتقاقه شوې ده او د شیطان دپاره لقب ګرځولی شوې ده چې نوموړی د الله ﷻ د نامه په اورېدلو سره مخ بېرته په شا تېښتي.

ج: په همدغه عبارت کې د "جَوَار" کلمه د "جَارِيَّة" جمع ده او د "جَزِي" لکه "زَمِي" څخه یې اشتقاق موندلی دی، "جَزِي" چټک او تېز حرکت ته ویل کېږي^(۲).

د: په همدغه عبارت کې د "كُنُس" کلمه د "كَانَس" لکه "ضَارِب" جمع ده او د "كُنَس" لکه "ضَرْب" څخه مشتق شوې ده، "كُنَس" دې ته ویل کېږي چې هوسی یا ګورا خر په خپل پنډغالي کېږي قرار ونیسي^(۳).

ه: مفسرینو کرامو په دې موضوع کې ډېر اوږد بحث کړی دی چې په دغو درېو کلمو ﴿بِالْحَنَسِ﴾ [الْجَوَارِ الْكُنُسِ] سره کوم شیان مطلب دي^(۴)، یا په بل عبارت: دلته الله ﷻ په کومو شیانو باندې سوګند یاد کړی دی چې د ذکر و شوو درېو صفاتو درلودونکي دي؟ که څوک یې په تفصیل سره د لوستلو شوق لري نو هملته دې مراجعه وکړي.

(۱) لسان العرب ج ۶ ص ۷۱

(۲) معرودات الراغب ص ۹۰

(۳) الفاسوس المحيط ج ۴ ص ۸۷

(۴) التفسیر الکبیر ج ۳۱ ص ۷۱

مگر مونږ ته ظاهره برهنسي چي دلته به ستوري مطلب وي^(۱)، گوم چي د ورخي د ليدونگو څخه پته پري او په عين حال کښي په تيزي سره حرکت کونکي دي او بالاخره په شپه کښي د ليدونگو په نظر کښي په خپلو خپلو ټاکلو شوو ځايونو کښي قرار لري.

و: مونږ ځکه دغه ډول تفسير خوښ کړ چي د دغو ايتونو مضمون د "النجم" د سورت اولنيو ايتونو ته ورته دي او هلته په ستورو سره په سوگند باندې صراحت نازل شوي دي نو غالبه دا ده چي دلته به هم همدغه ډول سوگند مراد وي.

ز: که څوک وايي چي: د څه حکمت په بنياد په دې ايتونو کښي د جبرائيل ﷺ يو ځل ليدلو ته اشاره شوې ده چي ﴿وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأَفْقِ الْبَيْنِ﴾، حال دا چي هلته يې دوه ځله ليدلو ته اشاره شوې ده؟ مونږ وايو چي: دا سورت د معراج څخه پخوا نازل شوي دي^(۲)، حال دا چي د جبرائيل ﷺ دوهم ځل ليدلو د معراج په شپه په "سَبْرَةَ الْمُنْتَهَى" کښي صورت نيولي دي.

ح: په ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا تَنَسَّسَ﴾ کښي د ﴿تَنَسَّسَ﴾ کلمه د "تَمَسَّسَ" لکه "ذَخْرَجَ" څخه اشتقاقه شوې ده، چي د کمزوري تيارې معنی ورکوي، او پوره واضحه ده چي د شپې تياره يا په شروع (ماښام) کښي او يا په اختتام (سهار) کښي کمزوري وي^(۳).

نو که څه هم د همدې کبله ذکره شوې کلمه علماوو کرامو د اضدادو څخه گڼلې ده او د شپې په شروع او هم د شپې په اختتام دواړو سره يې تفسيره کړې ده^(۴)، خو مونږ ته د اولني معنی اراده کول غوره برهنسي او دا ځکه چي دوهمه معنی په راتلونکي ايت کښي پرته ده.

ط: په ﴿وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ﴾ کښي د "صَبَّحَ" کلمه د سبا يا د ورخي د اول وخت معنی ورکوي چي په عربي محاوره کښي په لاندې دوه وو ډولونو سره ويشلی کېږي:
اول: يو "صَبَّحَ كَاذِبٌ" يا "دروغون سبا" دي چي په افق کښي اول ځل نهغه نري رڼا ښکاره شي او لا خوره شوې نه وي.

دوهم: بل "صَبَّحَ صَادِقٌ" يا "رښتيني سبا" دي چي په افق کښي همدغه نهغه نري رڼا خوره شي او د سهار د لمانځه وخت پيل شي.

ي: په دې مقام کښي د "الصُّبْحِ" څخه همدغه صادق سبا مطلب دي^(۵)، چي د شپې تياره پکښي کمزوري گرځي او د سهار رڼا لږ څه سا اخلي او په خورېدلو پيل کوي.

يا: د پورتنيو تگو په ملحوظ د ايتونو مضمون هغسي راخپزي لکه څنگه چي ورته د مطلب په خلاصه کښي اشاره شوې ده.

(۱) انوار البيان ج ۹ ص ۷۱ - المعرد الوجيز ج ۱۶ ص ۲۴۲

(۲) تفسير ابن کثير ج ۲ ص ۴۸۰

(۳) مفردات الراغب ص ۲۴۶: لسان العرب ج ۹ ص ۱۳۹

(۴) تفسير ابن السعود ج ۹ ص ۱۱۹

(۵) روح المعاني ج ۳ ص ۵۹

یب: بالآخره، که بالفرض المحال قرآن کریم حقانی کتاب نه وی او محمد ﷺ په حقه پیغمبر نه وی لکه څنگه چې مشرکان خیال کوي او اتهام لگوي، نو ټوله دنیا به عبثه پیدا شوې وی او اسماني انتظاماتو به هیڅ صورت نه وی نیولی.

په دغو سوگندونو کښې څه شي ته اشاره ده؟

۲- په دې باندې علاوه څه لرې نه ده چې په ذکر و شوو سوگندونو کښې لاندې مطالبو ته هم اشاره وي:

الف: چې په ﴿ يَا خُنُوسُ ﴿۱﴾ الْجَوَارِ الْكُنُوسِ ﴾ کښې دې ته اشاره وي چې: ای مشرکانو! د قرآن کریم حالت د ستورو غوندي دی چې د شپې څرگندېږي او د ورځې د نظره پټېږي، ته به وایې چې بالکل محوه شوه او د منځه لاړه یا متوقف شوه او ځای په ځای ودرېده، خو په عین وخت کې په پټه سره د ډېرې تېزۍ په حال کښې روان وي، نه محوه شوي وي او نه متوقف دي.

قرآن کریم هم مخ په ترقی روان دی چې حرکت یې ستاسو د نظر لاندې نه واقع کېږي، لږ وروسته به ستاسو تر نظر لاندې راشي چې اوج ته ورسېږي.

ب: په ﴿ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ ﴾ کښې د کفارو موقت قوت او موقت زور ته اشاره ده چې مخ په زوال روان دی، لکه څنگه چې په ماښام کښې په کراره-کراره شپه پخېږي او تیاره زیاتېږي همدارنگه به د هغوی زور هم د خاورو سره خاورې شي.

ج: په ﴿ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴾ کښې د نبي کریم ﷺ حالت ته اشاره ده چې د نبوت رڼا یې مخ په خورېدلو روانه ده، لکه چې د سهار رڼا سات په سات زیاتېږي او خورېږي، لږ وخت وروسته به ورباندې ټوله دنیا رڼا شي.

"ضِنَّة" څه معنی؟

۲- په ﴿ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴾ کښې د "ضنين" کلمه د "ضِنَّة" لکه "عِزَّة" څخه اشتقاقه شوې ده چې د شومتیا او بخل معنی ورکوي^(۱). یعنې محمد ﷺ د وحې په ابلاغ باندې بخل (شومتیا) خپلوونکی نه دی چې د جوگیانو غوندي ورباندې شکرانه وغواړي او خپله گټه وټه په نظر کښې ونیسي.

د "التکویر" سورت پښتو ترجمه او تفسیر د الله ﷻ په توفیق ختم شو.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الدِّينِ وَقَفَّتْهُمُ إِلَى مَا نُحِبُّ وَقَرَضَى.

۱۴۲۵/۱۲/۵ هـ ق = ۱۳۸۳/۱۰/۲۶ هـ ش.

(۱) مفردات الراغب ص ۳۰۸: لسان العرب ج ۱۳ ص ۲۶۱

الانقطاع (١٨٢)

سریره

- ۱- د دې سورت نوم هغه مصدر (انفطار) گر خولی شوی دی د کوم څخه چې د همدې سورت په لومړني ایت کښې د ﴿ أَنْفَطَرْتُ ﴾ کلمه اشتقاقه شوې ده.
- ۲- دا سورت هم ټول مکي دی او د هجرت څخه وړاندې نازل شوی دی^(۱).
- ۳- د دې سورت ټول ایتونه نولسو (۱۹) ته رسېږي^(۲).
- ۴- د کلماتو شمېر یې اتیا (۸۰) کلمې دي^(۳).
- ۵- د تورو شمېر یې درې سوه اوه ویشتم (۳۲۷) توري دي^(۴).
- ۶- دا سورت (الانفطار) د نورو مکي سورتونو او په تېره بیا د وړاندېني سورت (التکوین) په څېر عقیدوي احکام ډېر بیانوي او د قیامت د ورځې حالاتو او علاماتو ته پکښې اشاره شوې ده.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ ﴿۱﴾ وَإِذَا الْكُوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ﴿۲﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِرَتْ ﴿۳﴾ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثَتْ ﴿۴﴾ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ﴿۵﴾ يَتَأْتِيهَا الْإِنْسَانُ مَّا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿۶﴾ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّنَكَ فَعَدَلَكَ ﴿۷﴾ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿۸﴾ كَلَّا بَلْ تَكْذِبُونَ بِالَّذِينَ ﴿۹﴾ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ﴿۱۰﴾ كِرَامًا كَاتِبِينَ ﴿۱۱﴾ يَعْلَمُونَ مَّا تَفْعَلُونَ ﴿۱۲﴾ ﴾

د ډېر مهربان (او) ډېر با رحمه الله ﷻ په نامه.

- [۱] کله چې اسمان وچوي (درې وړې شي).
- [۲] او کله چې ستوري راودوړېږي (او تیت پرک شي).
- [۳] او کله چې دریا بونه (یو بل ته) وروشکولی شي (او خوږې اوبه او تروې اوبه سره گډې وډې شي).

- [۴] او کله چې قبرونه په بل مخ واړولی شي (او مړي ترې ژوندي را اوچت کړي شي).
- [۵] نو (په دغه وخت کښې به) هر نفس (هر څوک) په هغه شي باندې پوه شي (او خبر به شي) کوم یې چې وړاندې لېږلی وي او (یا) یې وروسته پرېښي وي (برابره خبره ده چې ښه وي او که بد وي).

(۱) المحرر الوجيز ج ۱۶ ص ۲۴۵

(۲) تفسير البغوي ج ۴ ص ۴۵۵

(۳) تفسير الخازن ج ۱۶ ص ۴۶۷

(۴) اللباب في علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۱۹۴

- [۶] ای (کافره!) انسانه! ته په خپل کریم رب ﷻ سره څه شي تهر ويستلې (چې کفر دې په دانمي توگه غوره کړي)؟
- [۷] (البته) په خپل هغه رب ﷻ سره چې ته یې (د نطفې څخه) پیدا کړې نو اندامونه یې درجوړ کړه نو اندول یې دربرابر کړ.
- [۸] (په خپل هغه رب ﷻ سره) چې په ډېرو څېرو (او بنو) کې یې په هغې څېره (او بڼه) تاته پیوند درکړ کومې ته یې چې اراده وشوه (په خپله خوښه یې په انساني شکل جوړ کړې).
- [۹] (ای انسانه!) دا غولېدنه مناسب کار نه دی، بلکې تاسو (په دغې غولېدنې باندې علاوه) د جزا تکذیب کوئ (د قیامت د قیام څخه منکر یاست).
- [۱۰] حال دا چه یقینا په تاسو باندې (دخپل رب ﷻ د پلوه) ساتونکي پرېنتې (ټاکلې شوې) دي.
- [۱۱] (داسې پرېنتې) چې دکرامت والا (او) لیکونکې دي (ظلم او تیری نه کوي).
- [۱۲] چې په هغو ټولو کړو وړو پوهیږي کوم چې تاسو یې کوئ (برابره خبره ده چه عقیدوي وي او که عملي).

د مطلب خلاصه

د دې سورت (الانفطار) په ذکر و شوو ایتونو کې د وړاندېني سورت (التکوین) مضامین تعقیب شوي دي او د قیامت د ورځې د څه علاماتو او څه کیفیاتو بیان پکښې نزول موندلی دی چې حاصل یې داسې راخپږي:

۱- کله چې لاندې کارونه صورت ونیسي:

- الف: چې اسمان وچوي او قوي نظام یې درې وړې شي.
- ب: چې ستوري راوډورېږي او تیت پرک راتوی شي او خواره واره شي.
- ج: چې دریابونه سره خلط ملط شي او خوږې اوبه یې د ترخو اویو سره گډې وډې شي او کومه غیر محسوسه (قدرتي) پرده یې چې ترمنځ حائله ده هغه محوه شي.
- د: چې قبرونه سرچپه او په بل مخ کړی شي او ټول دفن کړی شوي مړي بېرته ژوندي رااوچت شي. نو په دغه وخت کې به هرڅوک په خپلو هغو کړو وړو پوه شي او وریاندې خبر به کړی شي کوم یې چې د خپله مرگه وړاندې لېږلي وي او کوم یې چې د خپل مرگ څخه وروسته پرېنسی وي، چې د نېکوي یا بدو بنیاد یې ایښی وي.

۲- ای بنیادمه! کله چې ته ډېره سخته ورځ (قیامت) په مخکښې لري نو په تاباندې څه باعث دی چې دغې ورځې ته تیاری نه نیسي او بالکل ترې غافل یې، چې په خپل کریم رب ﷻ باندې دی کفر غوره کړی دی؟! حال دا چې:

الف: ته خپل رب ﷻ د نطفې څخه پیدا کړې او د موجوداتو په قطار کې یې ودرولی. ایا تا خپل خان پخپله پیدا کړی دی!؟

ب: تاته خپل رب ﷻ روغ رمټ اندامونه دروېنل او ستا د بدن ټولې پرزې يې په کار واچولې. او ستا د موجودیت (ژوند) په خدمت کښې يې لگيا کړې.

ج: ستا د اندامونو ترمنځ يې انډول مراعات کړ چې مثلاً دواړه پښې، دواړه لاسونه، دواړه سترگې او دواړه غوږونه يې په يوې اندازې سره درجوړ کړه.

د: تاته خپل رب ﷻ ښه ښايسته څېره او ښه درکړه او ښه ډولي قامت يې دروبانښه، او په دوه وو پښو يې روان کړې.

لنډه دا چې د زښتو ډېرو څېرو څخه ستا رب ﷻ تاته په هغې څېره او ښه کښې پيوند درکړ کومې ته يې چې اراده شوې وه، نو تا خپل ځان ته په خپله څېره او ښه نه ده خوښه کړې. که ستا د رب ﷻ اراده شوې وي نو د خړه يا خنزير څېره به يې درکړې وي.

ه: ای انسانه! د دغو نعمتونو غوښتنه دا ده چې ته خپل رب ﷻ په ټولو عالي نومونو سره وپېژنې لکه رحيم او کریم، يا لکه قهار او جبار. بايد ته د خپل رب ﷻ په رحمت او کریمت باندې ونه غولېږې.

خو تاسو دغه مناسب کار نه کوئ بلکې د جزا ورځې ته د دروغو نسبت کوئ او د خپل رب ﷻ قهاريت او جباريت مو هېر کړې دي، حال دا چې ستاسو د رب ﷻ د پلوه په تاسو باندې ستاسو د ټولو وړو ساتونکې او ثبت کوونکې او د کرامت والا لیکونکې پرښتې مقررې کړې شوې دي چې ستاسو هر قول او فعل ليکي او په هغه شي باندې پوهېږي کوم چې تاسو يې کوئ.

و: نو که بالفرض دنياوي ژوند په پای کښې تصفيه نه درلودی او د قيامت د ورځې راتگ دروغ وي لکه چې تاسو گومان کوئ نو ستاسو رب ﷻ به په تاسو باندې لیکونکې پرښتې نه وي مقررې کړې لکه په څارويو او ځناورو باندې يې چې نه دي مقررې کړې.

توضیحات

- ۱- په ﴿وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ﴾ کښې د ﴿فُجِّرَتْ﴾ کلمه په اصل کښې د "فَجَّرَ" لکه "ضَرَبَ" څخه اشتقاقه شوې ده چې د يوه شي د پراخه څيرولو او شکولو معنی ورکوي^(۱). يعنې او کله چې دريابونه څيرې کړي شي او هغه قدرتي پرده د منځه يووړله شي کومه چې د خواږه درياب او تروه درياب ترمنځ پرته ده، نو دواړه دريابونه به سره گډ او يو ځای کړي شي.
- ۲- په ﴿وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثِرَتْ﴾ کښې د ﴿بُعِثِرَتْ﴾ کلمې د "بَعَثَرَتْ" لکه "دَخَرَجَتْ" څخه اشتقاق موندلی دی، "بَعَثَرَتْ" دې ته وضعه شوی دی چې د ځمکې د گېډې څخه سره زر او سپين زر زاوويستلی شي او مړي ترې ژوندي را اوچت کړي شي^(۲).

(۱) مفردات الرغب ص ۳۸۷
(۲) لسان العرب ج ۴ ص ۷۲

همدی مضمون ته نبی کریم ﷺ په یوه حدیث کښې اشاره کړې ده چې: «تَقِيءُ الْأَرْضَ أَفَلَاذِ كَبِدِهَا أَمْثَالَ الْأَسْطُورَانِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ»^(۱) یعنی د قیامت په نژدې وخت کښې به ځمکه د خپل جگر ټوټې چې د سرو زرو او سپینو زرو څخه عبارت دي د ستنو غونډې را قی کړي (رابهر کړي).

۳- د ﴿يَنفُثُهَا إِلَّا نَسْنُ مَا عَرَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾ ایت مضمون ته په بل ایت کښې داسې اشاره شوې ده چې: ﴿وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾ [لقمان: ۳۳] یعنی او (ای انسانانو!) هر ورو ضرور دي تاسو په الله ﷻ سره غولوونکی (شیطان) ونه غولوي (چې الله ﷻ غفور او رحیم دی تکره شی د جنایاتو مرتکب شی).

یادونه

۴- د ﴿وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لِحَافِظِينَ﴾ په اړه د الله ﷻ په توفیق د [الرعد: ۱۱] او [ق: ۱۷، ۱۸] ایتونو لاندې څه مطالب تېر شوي دي او د لیکونکو پربنډو په حالاتو باندې څه رڼا اچولې شوې ده، چې په بیا لیکلو سره یې کتاب نه شو اوږدولی.

دا د یو پلوه، او بله پلوه که څه هم ځینو علماوو کرامو لیکلي دي چې لیکونکې پربنډې په عقیدوي نېکیو او عقیدوي بدیو باندې په ترتیب سره په ښه بوی او بد بوی سره پوهېږي^(۲) خو مونږ ته بهتره برېښي چې دغه پوهه بلاکيفه ده او یوازې الله ﷻ ته معلومه ده چې پربنډې ورباندې په څه ډول سره پوه کوي.

﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿۱۳﴾ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي حَجِيمٍ ﴿۱۴﴾ يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿۱۵﴾ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ﴿۱۶﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿۱۷﴾ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿۱۸﴾ يَوْمَ لَا تَمَلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا ﴿۱۹﴾ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ﴿۲۰﴾﴾

[۱۳] یقیناً نیکان به (په دغې ورځ) هر ورو په لوی نعمت (دائمي جنت) کښې وي.

[۱۴] او یقیناً فاجران (کفار) به هر ورو په دوزخ کښې وي.

[۱۵] فاجران به دوزخ ته د جزا په ورځ ور داخلېږي (چې دوی ترې انکاري وه).

[۱۶] او فاجران (کفار) به د دوزخ څخه (هیڅ وخت) غاښېدونکي نه وي (تل به پکښې سوزي).

[۱۷] او (ای پیغمبره!) ته څه شي پوه کړې چې د جزا ورځ کومه (او څنگه ورځ) ده؟

[۱۸] بیا (وايم چې) ته څه شي پوه کړې چې د جزا ورځ کومه (او څنگه ورځ) ده؟

[۱۹] (هغه داسې ورځ ده چې) هیڅ کس به بل کس ته د هیڅ شي واک نه لري، او په دغې ورځ

کښې به (ظاهري او باطني) فرمان الله ﷻ پورې مختص وي (او بس).

(۱) جامع الترمذي ج ۲ ص ۴۴

(۲) تفسیر القرطبي ج ۱۹ ص ۲۴۸

توضیحات

- ۱- د ﴿يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا﴾ د جملې مضمون ته په يوه اوږده حديث كښې اشاره شوې ده چې: يوه ورځ نبي كريم ﷺ د قریشو ټولې كورنۍ وروبللې او د صفا په غونډۍ يې خطاب وركړه چې: تاسو (د سمې عقيدې او عمل په خپلولو سره) خپل ځانونه د دوزخ څخه وژغورئ ځكه چې: «فَإِنِّي لَا أَفْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا»^(۱) يعنې يقيناً زه ستاسو دپاره د الله ﷻ د پلوه د هيڅ شي واكداري نه شم كولى (زما هيڅ شى په اختيار كښې نشته، زه د هيڅا ذموار نه يم).
- ۲- كه څوك وايي چې: ايا دغه ايت او دغه حديث شفاعت نه نفي كوي؟ مونږ وايو چې: په دې مقام كښې بدون د اجازې شفاعت نفي كړى شوى دى، نه مطلق شفاعت او همدغه مضمون ته په [غافر: ۱۶] ايت كښې هم اشاره شوې ده.

په همدې ځاى د "الْإِنْفِطَار" سورت پښتو ترجمه او تفسير د الله ﷻ په توفيق پاى ته ورسېد.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الْمَشْفُوعِينَ لَهُمْ.

۱۴۲۵/۱۲/۸ هـ ق - ۱۳۸۳/۱۰/۲۹ هـ ش.

(۶۸) زبعمولانا

سرریزه

۱- د دې سورت (المُطَفِّفِينَ) لومړنی ایت په خپل نامه باندې مشتمل دی او په همدې نامه سره د نورو سورتونو څخه جدا شوی دی.

۲- په دې سورت کې علماء کرام اختلاف لري^(۱) چې د ځینو په نزد دا سورت مکی دی او د هجرت څخه وړاندې نازل شوی دی، ځینې وايي چې دا مدني دی او د هجرت څخه وروسته نازل شوی دی، او بالاخره ځینې وايي چې دا سورت نه مکی دی او نه مدني دی بلکې د هجرت په سفر کې نازل شوی دی چې نبي کریم ﷺ د مکې څخه وتلی وه او مدینې منورې ته لا نه وه رسېدلی چې ذکر شوی سورت ورباندې نازل کړی شو.

خو ظاهره دا ده چې دا سورت د مکې سورتونو د جملې څخه دی^(۲) لکه څنگه چې د همدې سورت څخه وړاندې بېرته سورتونه د هجرت څخه وړاندې نازل شوی دی او مکې سورتونه دي.

۳- که څوک وايي چې: عبد الله بن عباس رضی الله عنهما د دې سورت د شان نزول په هکله فرمایلي دي چې: «لَمَّا قَدِمَ النَّبِيُّ ﷺ الْمَدِينَةَ كَانُوا مِنْ أَحَبِّ النَّاسِ كَيْلًا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سُورَةَ ﴿وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ﴾ فَأَحْسُوا

الْكَيْلَ بَعْدَ ذَلِكَ»^(۳) یعنی کله چې نبي کریم ﷺ مدینې منورې ته لاړ نو په دغه وخت کې د مدینې منورې خلک د کيل (پیمانې) د حیثه د ټولو خلکو ناپاک خلک وه نو الله ﷻ د ﴿وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ﴾

سورت نازل کړ نو هغوی د دې څخه وروسته پیمانې بڼه کړه او د خبائث څخه یې لاس واخست.

نو پوښتنه دا ده چې ایا د همدغه حدیث څخه د دې سورت مدنیټوب په اثبات نه رسېږي؟

مونږ وايو چې: د سلفو صالحینو عادت وه چې په مصداق باندې به یې هم د شان نزول اطلاق کاوه^(۴) او قرائت ته به یې هم کله کله د نزول لقب ورکاوه. نو څه لرې نه ده چې د حدیث معنی دا وي چې د هجرت په وخت کې د مدینې منورې خلک د دې سورت د ډېرو بڼو مصداقاتو څخه وه خو چې کله ورباندې نبي کریم ﷺ ذکر شوي پخوا نازل شوی سورت قرائت کړ نو هغوی د دغه بد عمل څخه ډډه وکړه.

۴- د دې سورت د ایتونو شمېر شپږ دېرش (۳۶) دی^(۵).

۵- د کلماتو شمېر یې یو سلو نهه شپېتو (۱۶۹) کلمو ته رسېږي^(۶).

۶- د حرفونو شمېر یې اوه سوه او اتیا (۷۸۰) حرفونو ته پورته شوی دی^(۷).

(۱) زاد المسیر ج ۸ ص ۱۹۹: روح المعانی ج ۳۰ ص ۶۷: المحرر الوجیز ج ۱۶ ص ۲۴۹

(۲) تفسیر القاسمي ج ۱۷ ص ۸۷

(۳) سنن ابن ماجه ص ۱۶۰

(۴) تفسیر القاسمي ج ۱ ص ۲۷: تفسیر المنار ج ۹ ص ۶۴۲

(۵) تفسیر البغوي ج ۴ ص ۴۵۷

(۶) تفسیر الخازن ج ۶ ص ۴۷۰

(۷) اللباب فی علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۲۰۵

۷- د دې سورت محتويات د نورو مکي سورتونو محتوياتو ته ورته دي او د عقيدوي احکامو په محور څرخېږي. شايد چې دلته به د کيل او وزن په ذکر کښې هم دېته اشاره وي چې کله په مالي حق کښې بې عدالتي د قيامت په ورځ د شرمندگۍ سبب دی نو عقيدوي بې عدالتي خو به په هغې ورځ کښې د ډېر لوی شرم او خجالت سبب جوړ شي، چې څوک د الله ﷻ سره په شريک يا په شريکانو درلودلو سره عقیده خپله کړي.

۸- په دې سورت (المُطَفِّين) کښې د وړاندېني سورت (الْإِنْفِطَار) د ځينو مطالبو څه تفصيل نازل شوی دی چې د نېکانو او بدانو حالات پکښې تشریح شوي دي او د هغه کتاب ساتنځای ته پکښې اشاره شوې ده د کوم په ليکنه باندې چې روزمره پريښتې (کِرَامُ کَاتِبِينَ) کار کوي.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ وَيَلِّ لِّلْمُطَفِّينَ ﴿١﴾ الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿٢﴾ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿٣﴾ أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ﴿٤﴾ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾ ﴾

د ډېر مهربان (او) ډېر بارحمه الله ﷻ په نامه.

[۱] کم ورکونکو ته معنوي هلاک (او حسرت) دی.

[۲] (البته) هغو کسانو ته کوم چې کله د خلکو څخه (خپل حق) پیمانې کوي (او يا يې ترې تلي)

نو پوره (يې) اخلي.

[۳] او چې کله خلکو ته (حق) وړپیمانې کوي او يا (يې) ورتلي نو کمول کوي (پوره يې نه

ورکوي).

[۴] ايا دغه ډله کسان گومان نه کوي (او نه پوهېږي) چې يقيناً دوی (د ځمکې څخه) راپورته

کړی شوي دي (او د خپل رب ﷻ په حضور کښې درېدونکي دي)؟.

[۵] (البته) په ډېره لويه ورځ کښې (چې د قيامت ورځ ده).

[۶] (دوی به هروروی په داسې ورځ کښې (مبعوث کړی شي) چې ټول خلک د رب العالمين ﷻ

دپاره (د حساباتو د تصفيه کولو په ارتباط) ودرېږي.

ارتباط او توضیحات

۱- په دې ایتونو کښې د وړاندېني سورت (الْإِنْفِطَار) د وروستني ایت مضمون تعقيب شوی دی

او د قيامت د ورځې مشکلاتو ته پکښې اشاره شوې ده چې وړه بې انصافي (عملي جنايات) او لويه

بې انصافي (عقيدوي جنايات او کفریات) به دواړه هلته تر محاسبې لاندې ونيولی شي.

خونکات

۲- په دې مقام کښې باید لاندې نکات په نظر کښې وساتل شي:

الف: په ﴿وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ﴾ کښې د «مُطَفِّفِينَ» کلمه د «تَطْفِيفٌ» څخه اشتقاقه شوې ده. «تَطْفِيفٌ» د یوه طفیف او حقیر شي رانیولو ته ویل کېږي^(۱). خو په دې مقام کښې ذکره شوې کلمه په متصلو دوه وو ایتونو کښې تفسیره شوې ده.

ب: په ﴿عَلَى النَّاسِ﴾ کښې د «عَلَى» توری د «عَنْ» د توري معنی ورکوي^(۲) چې جر ورکونکي توري یو د بل په ځای کارول کېږي.

ج: د همدغه عبارت سره د «أَوْ اتَّزَنُوا عَنْهُمْ» جمله مقدره ده په کومې باندې چې په ﴿وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ﴾ کښې د ﴿أَوْ وَزَنُوهُمْ﴾ جمله دلالت کوي.

یعنې: د ناچیزه او حقیر شي اخستونکو کسانو ته معنوي هلاک او د لویې ورځې حسرت او افسوس دی، کوم چې خپل حق په کیل او وزن کښې پوره اخلي او خلکو ته یې پوره نه ورکوي بلکې ورته کموي یې.

سوال جواب

د: که څوک وایي چې: د دغو دواړو ایتونو د تلاوت په وخت کښې د سړي په ذهن کښې دا پوښتنه راپیدا کېږي چې د خپل حق پوره اخستل هم جنایت دی او د ﴿وَيْلٌ﴾ په وعید کښې دخل لري؟

مونږ وایو چې: د ایتونو مضمون دا دی چې د خپل حق پوره اخستل د هغه چا دپاره جنایت دی چې دغه کار ته په خپل ځان پورې اختصاص ورکوي حال دا چې د بل چا د حق په تنقیص باندې اخته وي.

همدې مضمون ته نبي کریم ﷺ داسې اشاره کړې ده چې: «لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يُجِبَ لِأَخِيهِ مَا يُجِبُ لِنَفْسِهِ»^(۳) یعنې ستاسو یو کس به ترهغه کامل مؤمن جوړ نه شي ترڅو چې د خپل ورور دپاره هغه شی خوښ کړي کوم چې د خپل ځان دپاره یې خوښوي.

ه: نبي کریم ﷺ د ﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ایت په تفسیر کښې فرمایلي دي چې: «حَتَّىٰ يُجِبَ أَحَدُهُمْ فِي رَشْحِهِ إِلَىٰ أَنْصَافِ أُذُنَيْهِ»^(۴) یعنې د قیامت ورځ ډېره سخته ورځ ده آن تردې چې د خلکو یو کس به د خپلو دواړو غوږونو تر نیمايي برخو پورې په خپلو څولو کښې ډوب وي.

و: که څوک وایي چې: پوره واضحه ده چې په پیمانانه او تله کښې په تگی سره لږ مال سپمولی

(۱) لسان العرب ج ۹ ص ۲۲۳

(۲) التفسیر الکبیر ج ۳۱ ص ۸۸: زاد المسیر ج ۸ ص ۲۰۰: القاموس المحيط ج ۳ ص ۲۰۶

(۳) صحیح البخاری ج ۱ ص ۶

(۴) صحیح البخاری ج ۲ ص ۷۳۶

کهرې، نو د څه حکمت په بنیاد الله ﷻ د لږ حرام مال په اخستلو سره سخت وعید نازل کړ؟
مونږ وایو چې: د دغه سخت وعید په نزول کښې دې ته اشاره ده چې د لږ او حقیر مال رانیوونکي
کسان هیڅکله د ډېرو حرامو مالونو په خوړلو باندې درېغ نه کوي که لاس یې ورباندې بر شي.
دغه مضمون ته د یهودانو په ارتباط په [آل عمران: ۷۵] ایت کښې اشاره شوې ده.

او یوه فارسي ژبې شاعر په خپلو اشعارو کښې څومره ښه ځای په ځای کړی دی چې:
گریه مسکین اگر پر داشتی :: تخم گنجشک از جهان برداشتی
هیچ کس را گرد خود نه گذاشتی :: این دو شاخ گاو اگر خر داشتی

یعنې پيشو غریبې که وزرې درلودی نو د چرچنو توخم به یې د ټولې دنیا څخه ویستلی وی، او
که بالفرض د غوايه دوه ښکرونه خره درلودی نو هیڅوک به یې د خپل خان شاوخوا نه وی پرېښي.
په دې باندې علاوه که ذکر شوی عمل د دوه وو متجانسو شيانو ترمنځ صورت ونيسي لکه چې
په دواړو پیمانو کښې غنم وي او یا د تلې په دواړو پلو کښې جوار وي۔ نو برسېره په بې عدالتۍ باندې
سود هم تحقق مومي، حال دا چې د سودخور په هکله د [البقرة: ۲۷۶] ایت کښې ډېر سخت وعید نازل
شوی دی، او نبي کریم ﷺ هم پکښې سخت وعید ته اشاره کړې ده لاندې دوه مثالونه یې ولولئ:

الف: نبي کریم ﷺ فرمایلي دي چې: «الرِّبَا سَبْعُونَ حَوْثًا أَيْزُهَا أَنْ يَتَكَبَّرَ الرَّجُلُ أُمَّهُ»^(۱) یعنې سود
چې دی د گناه د حیثه اویا (۷۰) ډوله دی، اسان سود دا دی چې یو سړی د خپلې مور سره جنسي
ارتباط ونيسي.

ب: نبي کریم ﷺ د معراج په یوه اوږده حدیث کښې فرمایلي دي چې: «قَالَ هَؤُلَاءِ أَكَلَةُ الرِّبَا»^(۲)
یعنې زه هلته په داسې قوم باندې ورغلم چې گېلې یې د کوټو غونډې وي او داسې ماران
(منگوران) پکښې وه چې د بیرون څخه لیدل کېده. ما پوښتنه وکړه چې ای جبرائیله! دغه کسان
څوک دي؟ هغه ﷺ په جواب کښې وویل چې دغه کسان سود خواره دي.

ز: که څه هم مونږ د هغو تگيو نومونه نه شو اخستلی او نه راته پکښې معلومات شته د کومو
عملي کول چې په پیمانې او تله کښې صورت نیولی شي او ماهر تگان پرې پوهېږي، خو دومره لیکو
چې: ایتونه هر ډول تگيو ته شمولیت لري او هر ډول تگي پکښې حرامه ښودلې شوې ده. همدا راز د
همدغو ایتونو په استناد د حکمیت په وخت کښې بې عدالتی او زده کوونکو ته د نمراتو په ورکولو
کښې بې انصافي او یا داسې نورې نا انډولۍ د همدغه ایت په استناد ټولې حرامې دي.

ح: بالاخره په دې ایتونو کښې مشرکان په غوږ باندې وهلی شوي دي چې: ای مشرکانو! کله چې
هغو کسانو ته د قیامت په سخته ورځ کښې د ﴿وَيْلٌ﴾ وعید ټاکلی شوی دی کوم چې په پیمانې او
تله کښې بې عدالتی خپلوي، نو تاسو به څنگه د دغه وعید څخه بچ پاتې شئ چې عقیدوي بې

(۱) سنن ابن ماجه ص ۱۶۴

(۲) مستند احمد بن حنبل ج ۳ ص ۲۷۰

انصافی او بی عدالتی مو خپله کړې ده او د خپل رب ﷻ سره مو مخلوقات په عبادت کښې شریکان درولي دي؟!

﴿ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينٍ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ﴿٢﴾ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٣﴾ وَإِنَّ يَوْمَ يَوْمِهِدٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤﴾ الَّذِينَ يُكذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٥﴾ وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿٦﴾ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧﴾ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّحَجُوبُونَ ﴿٩﴾ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾ ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿١١﴾ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ﴿١٢﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿١٣﴾ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿١٤﴾ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١٥﴾ ﴾

[٧] دغسې نه ده (چې حسابات به تصفيه نه شي)، يقيناً د فاجرانو (كفارو) كتاب (اعمالنامې) هر ورو په سجين كښې (ساتلې شوي) دي.

[٨] او (ای پیغمبره!) ته څه شي پوه کړې چې سجين څه شی دی؟

[٩] (سجين) مهر کړی شوی کتاب دی (چې هيڅوک پکښې گوتې نه شي وهلی).

[١٠] په دغې ورځ (قيامت) کښې د تکذيب کوونکو کسانو دپاره معنوي هلاک (او ډېر لوی

حسرت) دی.

[١١] (البته) هغه تکذيب کوونکي کوم چې د جزا ورځې ته د دروغو نسبت کوي.

[١٢] او د جزا په ورځې سره تکذيب نه خپلوي مگر هر تجاوز کوونکی ډېر گنهگار (کافر).

[١٣] چې کله ورباندې زمونږ ايتونه تلاوت کړی شي نو وايي چې (دا) د پخوانيو (عبيې) قيصې

دي (د الله ﷻ د پلوه نه دي نازلې شوې).

[١٤] دغسې نه ده (لکه چې نوموړی خيال کوي) بلکې د دغو (منکرانو) په زړو باندې هغو

(کفرياتو) زنگ اچولی دی کوم چې همدوی دي چې (په دوامداره توگه) يې کسب کوي.

[١٥] (بيا وايې) دغسې نه ده، يقيناً دوی (منکران) په دغې ورځ کښې د خپل رب ﷻ (د دیدار)

څخه ضرور په پرده کښې پټ کړی شوي دي (د دیدار څخه محروم کړی شوي دي).

[١٦] بيا يقيناً همدوی دوزخ ته هر ورو داخلېدونکي دي.

[١٧] بيا به (د تخجيل دپاره ورته) وويلی شي چې: دا هغه (عذاب) دی کوم چې تاسو به يې (په

دنیا کښې) تکذيب کاوه (او عقیده به مو ورباندې نه خپلوله).

[١٨] دغسې نه ده (چې د جنایاتو تصفيه به صورت ونه نیسي) يقيناً د نېکانو کتاب

(اعمالنامې) هر ورو په عليين کښې (ساتلې شوې) دي.

- [۱۹] او ته څه شي پوه كړې چې عليين څه شي دي؟
 [۲۰] (عليين) مهر كړی شوی کتاب دی (چې هيڅوك پكښې گوتې نه شي وهلی).
 [۲۱] چې (الله ﷻ ته) مقربې پرېستې ورته حاضرېږي (او بس).

د مطلب خلاصه

په دې ايتونو كښې د وړاندېنيو ايتونو مضمون تعقيب شوی دی چې حاصل يې داسې راڅپړي:
 ۱- ای مشرکانو! دغسې نه ده چې تاسو به د حساب کتاب دپاره مبعوث نه كړی شئ او د
 تظريف جزا به ونه جوړئ: او دا ځكه چې ستاسو په شمول د ټولو فاجرانو د اعمالو د ثبت كتابونه
 هر ورو په يوه ځای كښې ساتلې شوي دي كوم چې سجين نومېږي. نو د همدغه ځايه به د قيامت په
 ورځ د حساباتو د تصفيه كولو دپاره حاضر كړی شي.

ای پيغمبره! ته څه پوه كړې چې سجين څه شي دی په كوم كښې چې د فاجرانو اعمالنامې ساتلې
 كېږي او د قيامت تر ورځې پورې هلته قرار وركولی كېږي؟
 سجين د يوه داسې كتاب نوم دی په كوم باندې چې مهر وهلی شوی دی او هيڅوك پكښې
 بدلون رابدلون نه شي راوستلی.

۲- نو ای پيغمبره! تكذيب كوونكو ته د قيامت په ورځ معنوي هلاك او ډېر حسرت او هم
 افسوس دی چې د ذكر شوي كتاب په مطابق به ورسره چال چلند وكړی شي. او دا ځكه چې:
 الف: تكذيب كوونكي (كفار) د جزا د ورځې تكذيب كوي او انكار ترې خپلوي، په كومه ورځ
 كښې چې مړي راژوندي كېږي او د رب العالمين په حضور كښې د محاسبې دپاره درولی كېږي.
 ب: په دغې ورځې باندې تكذيب نه خپلوي مگر هغه كسان كوم چې د شريعت له پولو وتونكي
 او ډېر غټ گنهگاران وي او په همدې حالت باندې كلك ولاړ وي.

ج: كوم چې كله ورباندې زمونږ ايتونه قرائت كړی شي نو سمدستي ترې انكار كوي او د عناد په
 توگه وايي چې: دا ايتونه د الله ﷻ د پلوه نه دي نازل كړی شوي بلكې دا د پخوانيو عبثې او
 دروغينې قيصې دي چې د خپلو خانه جوړې كړی شوي دي.

۳- ای پيغمبره! دغسې نه ده لكه چې مشركان خيال كوي او زمونږ په ايتونو د عبثو قيصو نوم
 ږدي، بلكې د مشرکانو په زړونو باندې هغو كړو وړو زنگ او خيري اچولی دی كوم چې دوی يې
 كسب كوي او روزمره ورباندې لگيا دي. نو ځكه ذكر شوی اتهام لگوي.

۴- دغسې نه ده چې دغه كفري او شركي عقیده به كفارو ته گټه ورسوي، بلكې دغه به ورته په
 ډېر زيات ضرر باندې تمامه شي. نو:

الف: په دغې ورځ كښې به كفار د خپل رب ﷻ د ديدار څخه په پرده او حجاب كښې وساتلی
 شي او بالمقابل مومنانو ته به د خپل رب ﷻ ديدار ورعنايت كړی شي او په غړولو سترگو به
 ورباندې مشرف وگرځولي شي.

ب: په دې باندې علاوه د ذکرې شوې عقیدې درلودونکي به په دغې ورځ کښې هرومرو دوزخ ته داخلېدونکي وي چې هیڅکله به ترې نجات او خلاصون موندنه نه کړي.

ج: بیا به د دوزخ په داخل کښې د روحي تعذیب دپاره هغوی ته وویلی شي چې: دا هغه حقیقت دی په کوم باندې چې تاسو په دنیا کښې په دوامداره توګه تکذیب خپل کړی وه او باور مو ورباندې نه کاوه.

۵- دغسې نه ده چې حساب کتاب به صورت ونه نیسي او قیامت به قائم نه کړی شي. ځکه یقیناً د نېکانو (مؤمنانو) د اعمالو کتابونه د دوی د مرګ څخه وروسته په یوه ځای کښې ساتل کېږي کوم چې علیین نومېږي، نو د همدغه ځایه به د قیامت په ورځ د محاسبې دپاره د حشر میدان ته یووړل شي ترڅو تصفیه صورت ونیسي.

ای پیغمبره! ته څه شي پوه کړې چې علیین څه شی دی؟ ایا ته علیین پېژنې؟ "علیین" د داسې کتاب نوم دی کوم چې مهر کړی شوی دی او د مقربو پرېستو څخه په غیر نور هیڅ مخلوق هلته نه شي حاضرېدلی او نه پکښې هلته څوک د ګوتو د وهلو توان لري.

توضیحات

۱- په دې مقام کښې لاندې ټکو ته توجه په کار ده:

الف: په ﴿إِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ﴾ کښې د ﴿كِتَابٍ﴾ کلمه لاندې دوه احتمالونه درلودلی شي:

اول: چې د دغه کتاب څخه د فاجرانو (کافرانو) هغه اعمالنامې مطلب کړی شي کومې چې روزمره مکرمې پرېستې ليکي، کومو ته چې وړاندې په [الإِنْفِطَارِ: ۱۰] ایت کښې اشاره شوې ده^(۱).
یعنې د فاجرانو (کافرانو) اعمالنامې د هغوی د مرګ څخه وروسته د قیامت تر ورځې پورې په "سجین" کښې ثبتېږي او ساتلی کېږي.

دوهم: چې د دغه کتاب څخه د فاجرانو (کافرانو) د نومونو او عملونو کتاب مراد کړی شي کوم چې د همدغه مطلب دپاره خاص ګرځولی شوی دی^(۲). یعنې د هغوی نومونه او عملونه په بل کتاب کښې هم ثبت او ليکلی شوي دي کوم چې "سجین" نومېږي، نو دغه ليکل به د اعمالنامو په ليکنه باندې علاوه وي.

ب: څه لري نه ده چې ذکر شوي دواړه ډوله کتابونه واقعیت ولري، الله ﷻ په هر شي باندې قادر دی، او هم څه لري نه ده چې په ایت شریف کښې دواړه د بدليت په لحاظ سره مراد وي.

ج: په ایتونو کښې د ﴿سَجِّينٍ﴾، ﴿سَجِّينٍ﴾ دواړه کلمې د "ساجین" دپاره د مبالغې صیغې دي چې د "سجن" - لکه "ضرب" - څخه اشتقاقې شوې دي^(۳)، نو هره یوه کلمه د "ډېر بندوونکي" معنی ورکوي.

(۱) تفسیر الطبري ج ۳۰ ص ۹۲: الدر المنثور ج ۸ ص ۴۴۴: تفسیر الخازن ج ۶ ص ۴۷۲

(۲) تفسیر تبصیر الرحمن ج ۲ ص ۳۹۳

(۳) حاشیه الشیخ زاده علی تفسیر البیضاوي ج ۴ ص ۶۳۴

د دغه ډول کلمو څخه د "فَيْسِق" کلمه هم ده چې د "فَاسِق" دپاره د مبالغې صيغه ده او د "فَيْسِق" لکه "عَلِمَ" څخه يې اشتقاق موندلی دی او په "دېر فاسق" سره معنی کېږي.

خو د ذکر و شوو ایتونو څخه څرگندېږي چې د "سَيِّئِينَ" کلمه په شريعت کې د هغه کتاب دپاره نوم گرځولی شوې ده کوم ته چې د همدې توضیح د "الف" په بند کې اشاره شوې ده، کوم چې د اوو ځمکو لاندې موقعیت لري^(۱).

د: په ﴿ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴾ کې د ﴿ مَّرْقُومٌ ﴾ کلمه د "رَقَمَ" لکه "شَرَفَ" څخه اشتقاقه شوې ده چې د مهر او ختم معنی هم ورکوي^(۲) او په دې مقام کې همدغه معنی مراده ده. يعنې "سَيِّئِينَ" داسې کتاب دی چې مهر کړی شوی دی او هيڅوک پکې گوتې نه شي وهلی.

ه: مونږ ته داسې برېښي - والله ﷻ اعلم - چې په شريعت کې په هغه ځای باندې هم د "سَيِّئِينَ" اطلاق کېږي کوم چې د عبد الله بن عباس رضی الله عنهما د روایت په مطابق د اوو ځمکو لاندې موقعیت لري او د قیامت تر ورځې پورې پکې د کفارو ارواگانې بندې ساتلې کېږي^(۳). البته چې د خپلو کالبوتونو سره به څه ناڅه تعلقات او ارتباط لري، چې الله ﷻ په هر شي باندې د کامل قدرت درلودونکی دی.

و: خو ځينو مفسرينو کرامو ليکلي دي چې په "سَيِّئِينَ" کې لکه څنگه چې د کفارو اعمالنامې ساتلې کېږي همدارنگه پکې د مرگ څخه وروسته د دوی ارواگانې هم بندې ساتلې کېږي^(۴)،
والله ﷻ أعلم بحقيقة الحال واليه المرجع والمآل.

"زَيْنٌ" څه معنی؟

۲- په ﴿ زَانَ عَلَيَّ قُلُوبِهِمْ ﴾ کې د ﴿ زَانَ ﴾ کلمه د "زَيْنٌ" لکه "تَبِعَ" څخه اشتقاقه شوې ده. په کلک زنگ او خيري سره د يوه شي پتېدل د "زَيْنٌ" په نوم يادېږي^(۵). يعنې دغسې نه ده چې زمونږ ایتونه دروغينې قيصې دي بلکې د کفارو او مشرکانو په زړونو باندې د خپلو کفریاتو او جناياتو زنگ او خيري غلبه کړې ده او داسې يې ورته پتې کړي دي چې د ايمان راوړلو استعداد يې پکې د منځه وړی دی.

دغه مضمون ته نبي کریم ﷺ داسې اشاره کړې ده چې: «إِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا أَذْنَبَ كَانَتْ لُكْتَةً تَوْدَاءُ فِي قَلْبِهِ فَإِنْ تَابَ وَتَزَعَ وَاسْتَعْفَرَ صُفِلَ قَلْبُهُ فَإِنْ زَادَ زَادَتْ فَذَلِكَ الرَّأْيُ الَّذِي ذَكَرَهُ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ»^(۶) يعنې

(۱) تفسير ابن كثير ج ۴ ص ۴۸۵

(۲) لسان العرب ج ۱۲ ص ۲۴۹

(۳) الدر المنثور ج ۸ ص ۴۴۲

(۴) تفسير المظهر ج ۱۰ ص ۲۲۱

(۵) لسان العرب ج ۱۲ ص ۱۹۲: تفسير القاسمي ج ۱۷ ص ۹۲

(۶) سنن ابن ماجه ص ۳۱۳

یقیناً کله چې مؤمن بنیادم گناه وکړي یوه گناه، نو دغه ورته په زړه کښې تک تور ټکی (داغ) وگرځي، نو که توبه یې وویستله او د گناه څخه یې لاس واخست او مغفرت یې وغوښت نو زړه یې سوان شي (او ذکر شوی تور ټکی محوه شي) او که په گناه کښې یې زیادت وکړ نو تور ټکی هم نور اضافه شي (د گناه په تکرار سره زیاتېږي آن تردې چې ټول زړه یې احاطه کړي) نو دغه کیفیت هغه زان دی کوم چې الله ﷻ په خپل کتاب (قرآن کریم) کښې ذکر کړی دی.

په همدې اړه د الله ﷻ په توفیق د [البقرة: ۷] ایت لاندې ښه مفصل بحث تېر شوی دی، چې یو ځل کتل به یې د دې مقام د وضاحت دپاره په گټه تمام شي.

د الله ﷻ دیدار حق دی

۳- د ﴿إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَجُوبُونَ﴾ څخه د اشارې په توگه څرگندېږي چې الله ﷻ به جنتیانو ته خپل دیدار ورعنایت کړي - اللهم اجعلنا منهم - او دا ځکه چې په دغې ورځ کښې به د کفارو محجوبیت د روحي تعذیب او سزا په توگه صورت ونیسي حال دا چې هلته به مؤمنان د روحي تعذیب او سزا څخه هم بچ وي نو ضرور به د دوی د سترگو څخه پرده لرې کړی شي که نه نو د کفارو سره به یو برابر وگرځي.

خو په همدغې اشارې باندې د [القيامة: ۲۳] ایت کښې صراحت نازل شوی دی او مونږ د الله ﷻ په توفیق په همدې موضوع باندې د [الانعام: ۱۰۳] او [يونس: ۲۶] ایتونو لاندې څه رڼا اچولې ده. نو هیله ده چې د څه نور تفصیل دپاره هملته مراجعه وکړی شي.

څو نکات

۴- په دغو وروستیو ایتونو کښې لاندې نکات په ذهن کښې ساتل په کار دي:

الف: لکه څنگه چې وړاندې ﴿يَكْتَبُ الْفُجَارِ﴾ د دوه وو معناوو احتمال درلود همدارنگه ﴿يَكْتَبُ الْأَبْرَارِ﴾ هم د دوه وو معناوو احتمال لري، چې یا ترې اعمالنامې مرادې کړی شي او یا بل کوم خاص کتاب. او څه لري نه ده چې دواړه واقعیت ولري.

ب: د ﴿عَلِيَّيْنَ﴾ کلمه د "علي" جمع ده چې د ادغام څخه وړاندې "عليون" لکه "بيجين" یا لکه "بطيخ" وه^(۱). دا د مبالغې صیغه ده او د "غلو" لکه "ضرب" څخه اشتقاقه شوې ده، چې د لوړوالي معنی ورکوي.

ج: د "عليين" کلمه د نحویت په لحاظ په رفعي حالت کښې "عليون" لوستله کېږي او په نصبي او جري دواړو حالتونو کښې "عليين" قرائت کېږي. دغه کلمه په شریعت کښې په خپله اصلي معنی باندې پاتې نه ده بلکې د "کتاب الأبرار" دپاره نوم گرځولی شوې ده^(۲).

(۱) روح المعاني ج ۳۰ ص ۷۴
(۲) لسز العرب ج ۱۵ ص ۹۴

المطففين (۸۳)

د: په شریعت کښې د دغې کلمې په هغه مقام باندې هم اطلاق کېږي په کوم کښې چې د مؤمنانو ارواگانې قرار لري^(۱) البته چې د همدې مقام څخه به په عین حال کښې خپلو قبرونو ته او هم د شنو مرغانو په جوړو کښې جنتونو ته ځي راځي.

ه: نبي کریم ﷺ په یوه اوږده حدیث کښې فرمایلي دي چې: «...فَيُشْفَعُهُ مِنْ كُلِّ سَمَاءٍ مُقَرَّبُوهَا إِلَى السَّمَاءِ الَّتِي عَلَيْهَا حَتَّى يُنْتَهَى بِهِ إِلَى السَّمَاءِ السَّابِقَةِ»^(۲) یعنی د مؤمن د روح سره د هر اسمان څخه مقربې پرېښتې تر هغه اسمانه پورې مشایعت (ملکرتیا) کوي کوم چې ورته نژدې وي آن تردې چې د مؤمن روح اووم اسمان ته ورسېږي (البته چرته چې علیین موقعیت لري).

نو د همدې حدیث په استناد په ﴿يَشْهَدُهُ الْقُرْبُونَ﴾ کښې د ﴿الْقُرْبُونَ﴾ د کلمې څخه د هر اسمان مقربې پرېښتې مطلب دي.

﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿۱﴾ عَلَى الْأَرَآئِكِ يَنْظُرُونَ ﴿۲﴾ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿۳﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ ﴿۴﴾ خِتْمُهُمْ مِسْكَ ﴿۵﴾ فِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴿۶﴾ وَمَرَاجَةٌ مِنْ تَسْنِيمٍ ﴿۷﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿۸﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿۹﴾ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ﴿۱۰﴾ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿۱۱﴾ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُونَ ﴿۱۲﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ﴿۱۳﴾ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿۱۴﴾ عَلَى الْأَرَآئِكِ يَنْظُرُونَ ﴿۱۵﴾ هَلْ تُؤِيبُ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿۱۶﴾﴾

[۲۲] يقينا ابرار (نېکان) به (د قیامت په ورځ) په ډېر لوی نعمت کښې وي.

[۲۳] چې په پاچايي تختونو باندې به په داسې حال کښې (ناست) وي چې (جنتي نعمتونو ته) به گوري (او هم به د خپل رب ﷻ ديدار کوي).

[۲۴] (ای کتونکيه!) ته به يې په مخونو کښې د لوی نعمت تازگي پېژني (او د ورايه به درته پکښې ښکارېږي).

[۲۵] نېکان به (هله) د مهر کړی شوو شرابو څخه (په ورځنيلو) خړوبولي کېږي.

[۲۶] چې ختم (پای) به يې (خیري نه بلکې) مشک وي، او په دغو (نعمتونو) کښې دې نو رغبت کوونکي رغبت وکړي (د خپل خان دپاره دې وگټي).

(۱) القاموس المحيط ج ۳ ص ۳۰۵

(۲) مسند احمد بن حنبل ج ۶ ص ۴۱۳

- [۲۷] او د دې (شرابو) سره گډه کړې شوي (شراب) به د تسنیم (د چینې) څخه وي.
- [۲۸] په (تسنیم سره مونږ) د شرابو داسې چینه (اراده کوو) چې مقرب بندگان به د هغې څخه (پرته د گډونې سوچه شراب) څښي.
- [۲۹] یقینا هغه کسان کومو چې جرم (کفر) غوره کړی دی د هغو کسانو څخه (نن ورځ) خاندې (او مسخرې ورباندې کوي)، کومو چې ایمان راوړی دی (او پاخه ایمانداران دي).
- [۳۰] او کله چې هغوی په دوی باندې تېرېږي نو یو تربله سترگکونه وهي (د ملنډو دپاره اشارې کوي).
- [۳۱] او کله چې هغوی (کفار) خپلو کورونو ته ورگرځي نو په داسې حال کېښې ورگرځي (چې په ذکر شوي کار باندې) خوشالېدونکي وي (او پرې پښېمان نه وي).
- [۳۲] او کله چې هغوی (کفار) مؤمنان وگوري نو (گوته ورته نیسي او) وایي چې یقینا دغه ډله خلک همراهان دي.
- [۳۳] حال دا چې په مؤمنانو باندې کفار د ساتونکو په حیث نه دي لېږلي شوي (چې د لارې د سموالي او کوډوالي پوښتنه به یې دوی ته راجع کړې شي).
- [۳۴] نو نن ورځ (په قیامت کېښې) به هغه کسان د کفارو څخه خاندې (ملنډې به ورباندې وهي) کومو چې ایمان راوړی دی (او په ایمان باندې مړه شوي دي).
- [۳۵] (البته) په داسې حال کېښې (به ورپورې خاندې) چې په پاچایي تختونو باندې به ناست وي (او خپلو نعمتونو او د هغوی غذاونو ته) به گوري.
- [۳۶] (بیا به مؤمنانو ته وویلی شي چې) ایا کفارو ته د هغو کارونو جزا ورکړې شوه (او انتقام ترې واخستل شو) کوم چې دوی (په دنیا کېښې) وه چې کول به یې؟

د مطلب خلاصه

په وړاندېنيو ایتونو کېښې د قیامت څه حالاتو ته اشاره شوې وه چې د هر چا حسابات به پکښې تصفیه کړی شي، او په دې ایتونو کېښې د تصفیه د نتیجې بیان ته اشاره کېږي. نو حاصل یې داسې راڅپړي:

۱- ای پیغمبره! په دغه ورځ کېښې به ابرار (نېکان) هر ورو په ډېر لوی عظیم الشان نعمت کېښې استوگنه ولري. د مثال په توگه:

الف: نېکان به په ښایسته پاچایي تختونو باندې ناست وي او په عین حال کېښې به د یو پلوه د خپل رب ﷻ په دیدار باندې سرلورې کړې شوي وي او د بله پلوه به په خپلو خدمتگارانو او جنتي مانیو کېښې کتل راکتل کوي.

ب: د هغوی مخونه به د نعمتونو په تازگی کېښې د ورايه پېژاندل کېږي، ته به د هغوی په مخونو کېښې خوشالي گوري او پوښتنې ته به څه ارتیا نه لیده کېږي.

ج: هغوی ته به د غلمانو د پلوه د "زحیق" په نوم شراب هم ورڅښول کېږي چې تر څښلو وروسته به په شرابي لوبښي (جام) کېږي د دنیاوي شرابو غوندې خیری نه پاتې کېږي بلکې د دغو شرابو پاتې او آخر به جنتي مشک وي.

نو ای پیغمبره! رغبت کوونکي دې د دغو نعمتونو په گټلو کې رغبت وکړي او یو دې د بل څخه وړاندې شي، نه د دنیاوي مال په گټلو کې.

د: د ذکر و شوی د "زحیق" په نوم شرابو سره به د "تسنیم" د شرابو څخه هم څه اندازه ورگډه کړي شوي وي. البته مونږ په "تسنیم" سره د شرابو هغه چینه اراده کوو دکومې څخه به چې مقرب بندگان سوچه شراب څښي چې د بل ډول شرابو سره به نه وي گډه کړي شوي.

۲- ای پیغمبره! د ذکر و شوی نعمتونو خاوندان مؤمنان دي، او هغه مجرمان (کفار) نه دي د کومو څه حالات چې په دنیا کې په لاندې ډول سره وه:

الف: دوی به په مؤمنانو پورې خندا کوله او حقیر او سپک به ورته برېښېدل.

ب: کله به چې همدغه مجرمان په مؤمنانو باندې تېرېدل او د دوی حالت به یې کتل نو یو تر بله به یې د دوی په هکله سترگکونه وهل او په سترگو او وروڅو به یې ورته اشارې کولې.

ج: بیا به چې کله همدغه مجرمان خپلو کورونو ته ستانه شول نو د ډېرې خوښۍ په حال کې به ستنېدل او پر خپلې تحقیري او توهیني کړنلارې به نه پښېمانه کېدل.

د: کله به یې چې مؤمنان ولیدل نو برسېره په توهیني اشارو باندې به یې په خپلو منځو کې مؤمنانو ته گوته نیوله او ویلې به یې چې: دغه ډله یې لارې ډله ده چې سمه لاره یې پرېښې ده په کومې باندې چې مونږ روان یاستو.

۳- ای پیغمبره! مجرمان او کفار په تحقیر آمیزه توگه مؤمنانو ته د گمراهانو لقب ورکوي چې سمه لار یې غلطه کړې ده، حال دا چې د دوی د لارې سموالی او ناسموالی په هغوی پورې څه اړه نه لري، او نه ورباندې هغوی مقرر کړي شوي دي چې هلې ژر شی تاسو دغه کسان په سمه لاره برابر کړئ. هغوی باید د خپلو ځانونو د لارې په سموالي کې هڅې وکړي.

یا په بل عبارت: دا د پیغمبرانو کار دی چې د چا تگلاره سمه وگڼي او د چا تگلارې ته د غلطې تگلارې لقب ورکړي او بس.

۴- ای پیغمبره! د قیامت په ورځ به حالات بالعکس وي، چې مؤمنان به په هغو کسانو پورې خاندني کومو چې کفر غوره کړي دی او ورته به وایي چې:

ای کفارو! تاسو ډېر بې عقله خلک یاست چې باقي نعمتونه مو په فاني نعمتونو باندې خرڅ کړه او خپله گټه او تاوان مو ونه شو سنجولی.

البته چې مؤمنان به په کفارو باندې په داسې حال کې خاندني او مسخرې به ورباندې کوي چې په پاچایي تختونو باندې به ناست وي او په خپلو نعمتونو او باغونو کې به بنکته پورته کوي.

راگوري، او هم به يې د كفارو ډول- ډول عذابونه په نظر كښې نيولي وي چې دا هغه كسان دي كومو به چې په مونږ باندې په دنيا كښې خنډل او مسخرې به يې راباندې كولي.
 ۵- په دغه وخت كښې به مومنان مخاطب كړي شي چې: اى مومنانو! ايا كفارو ته د هغه جنايت جزا وركړې شوه د كوم چې دوى په دنيا كښې مرتكب شوي وه چې په تاسو پورې به يې خنډنى كولى؟ ايا تاسو ترې د خدا انتقام واخست؟ ايا دا خدا د هغې خدا جزا ده؟.

توضیحات

۱- د ﴿ عَلَىٰ الْأَرْبَابِكِ يَنْظُرُونَ ﴾ ایت په دوه وو ډولونو سره تفسیر کړی شوی دی^(۱)، چې د بدلیت په لحاظ د دواړو اراده کول هم څه باک نه لري. هغه دا:
 الف: یعنې نېکان (مومنان) به د كفارو په شان د خپل رب ﷻ د دیدار څخه محجوب (په پرده كښې) نه وي بلكې په پاچايي تختونو باندې به ناست وي او د خپل رب ﷻ په دیدار به سرلوړي وگرځولی شي.
 په دې تفسیر سره دغه ایت د وړاندېني [المطففين: ۱۵] ایت سره تړلی گرځي.
 ب: یعنې مومنان (نېکان) به په داسې حال په پاچايي تختونو باندې ناست وي چې خپلو خدمتگارانو او خپلو وركړی شوو نعمتونو ته به گوري.
 په همدې مضمون باندې د [الدھر: ۱۹] ایت لاندې د احادیثو په رڼا كښې ښه پوره رڼا اچولې شوې ده، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ﷻ.

د "رَحِيق" د کلمې معنی

۲- په ﴿ رَحِيقٍ مَّخْتُومٍ ﴿١٦﴾ خِتْمُهُ مِسْكٌ ﴾ كښې د ﴿ رَحِيقٍ ﴾ كلمه د صافو شرابو دپاره وضعه شوې ده چې نور مشتقات نه لري^(۲)، او د ﴿ مَّخْتُومٍ ﴾ كلمه پكښې د "خِتَام" څخه اشتقاقه شوې ده چې د هر مشروب آخر د "خِتَام" په نامه يادېږي^(۳). يعنې جنتيان به په داسې شرابو سره خړوبولی كېږي چې په يوه شي سره به ختمېږي او آخر ته به رسېږي چې هغه شی د مشكو څخه عبارت دی، نو د دنيايي شرابو غوندې به يې په آخر كښې خیري نه پاتې كېږي.
 همدغه شراب نبي کریم ﷺ په يوه حديث كښې ذكر كړی دی چې: «وَأَيُّمَا مُسْلِمٍ سَقَى مُسْلِمًا عَلَيَّ ظَلَمًا سَقَاهُ اللَّهُ ﷻ مِنَ الرَّحِيقِ الْمَخْتُومِ»^(۴)، يعنې او هر مسلمان چې بل مسلمان ته د تندې په حال كښې (اوبه) وروڅښوي نو الله ﷻ به هغه ته د "رَحِيقِ مَخْتُومٍ" څخه شراب وروڅښوي.

(۱) تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۴۸۶

(۲) مفردات الراغب ص ۱۹۶

(۳) لسان العرب ج ۱۲ ص ۱۶۴: الدر المنثور ج ۸ ص ۴۵۱: تفسیر الطبري ج ۲۰۴ ص ۱۰۷

(۴) سنن ابی داؤد ج ۱ ص ۲۳۶

د جنتي شرابو چينه (تسنيم)

۳- په ﴿ وَمَزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ۚ عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴾ کښې د ﴿ تَسْنِيمٍ ﴾ کلمه د "سنام" لکه "سراب" څخه اشتقاقه شوې ده کوم چې د اوبښ د بوکان معنی ورکوي^(۱) او لوړوالي ورسره لازم دی، خو په دې مقام کښې د خاصو جنتي شرابو د چينې نوم دی^(۲) کومه چې په متصل ايت کښې تفسيره شوې ده.

يعني د رحيق مختوم سره به د يوې خاصې عالي چينې څه شراب خلط او گډه کړې شوي وي. البته مونږ داسې چينه اراده کوو د کومې څخه به چې مقرب بندگان بدون د خلطه سوچه شراب څښي.

د ايتونو مصداق

۴- په هره زمانه کښې چې لاندې کارونه رامنځته شي نو د [المطففين: ۲۹- ۳۳] ايتونو مصداق تحقق پيدا کوي:

الف: چې بدعتونه زيات شي او شريعت تر پښو لاندې کړې شي.

ب: چې ډلې ټپلې ډېرې شي او هرڅوک په خپله خوښه کړې لاره باندې روان شي.

ج: چې د حق ملگري لږ يا ورک شي او د باطل ملگري ډېر شي.

د: چې خلک دنياوي شهواتو پسې ځغلي او آخرت هېر کړي.

ه: چې د دين څخه د اور سکروټه جوړه شي، ديندارانو ته د هره پلوه گواښ متوجه وي او بې دينه خلک بې خطره ژوند کوي.

و: چې خلک دنياوي مالونه خپل اصلي هدف وگرځوي او ټول فکر يې په خوراک او څښاک کښې انحصار ولري.

ز: چې عالم ته د جاهل لقب ورکړې شي او په متقيانو پورې خندنې وشي، بالمقابل جاهلان د علماوو په نامه ياد شي او د هوښيارانو لقب ورکړې شي.

ح: چې ډمبازي زياته شي او مينه وال يې ډېر شي.

ط: چې نارينه او زنانه په محفلونو او تعليمي ځايونو کښې يوځای شي او حيا د منځه لاړه شي.

ي: چې هرڅوک خپل لوړوالي د بل په تنقيص کښې گوري.

يا: بالاخره چې د جهاد مينه د زړونو څخه ووځي او خلک د کفارو په دوستۍ او انديوالۍ باندې وياړي، او داسې نور.

پورتنې کارونه په افغانستان کښې د څه وخت څخه راپه دېخوا پيل شوي دي، نو الله ﷻ دې فضل وکړي چې آخر به يې لا په څه شي تمامېږي!؟

اللهم ايد المسلمين والمجاهدين في جميع اقطار العالم، آمين يا رب العالمين.

(۱) القاموس المحيط ج ۲ ص ۶۳۱

(۲) تفسير ابن کثير ج ۴ ص ۴۸۷

هېر مونه شي

۵- هېر مونه شي چې که څه هم د ﴿ عَلَىٰ آرَائِكَ يَنْظُرُونَ ﴾ ایت غوندي بل ایت هم په همدې مجموعه کښې وړاندې تېر شوی دی چې په لومړۍ توضیح کښې یې مونږ د الله ﷻ په توفیق دوه ډوله تفسیر ذکر کړی دی.

خو په دې مقام کښې د هغو دواړو تفسیرونو څخه فقط دوهم تفسیر مراد دی و الله ﷻ اعلم، ځکه چې دلته ورسره وړاندې متصل ایت په نظر کښې نیولی کېږي. یعنې مؤمنان به په پاچایي تختونو باندې په داسې حال ناست وي چې خپلو نعمتونو او د کفارو عذابونو (دواړو) ته به گوري او د انتقام په توگه به ورپورې خاندې.

په همدې ځای باندې د "المُطْفِئِينَ" سورت ترجمه او تفسیر د الله ﷻ په توفیق ختم شو.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الَّذِينَ يُسْقُونَ مِنْ رَحِيْقِ مَخْتُومٍ.

۱۴۲۵/۱۲/۱۷ هـ ق - ۱۳۸۳/۱۰/۹ هـ ش.

(۳۸) ت ل ق ش ت ک ا

۲۲

فصل اول
په پيغمبر خدا صلي الله عليه وسلم كې د نبوت د حقايقو د بيان په موخه د
د نبوت د حقايقو د بيان په موخه د نبوت د حقايقو د بيان په موخه د
د نبوت د حقايقو د بيان په موخه د نبوت د حقايقو د بيان په موخه د
د نبوت د حقايقو د بيان په موخه د نبوت د حقايقو د بيان په موخه د
د نبوت د حقايقو د بيان په موخه د نبوت د حقايقو د بيان په موخه د

په پيغمبر خدا صلي الله عليه وسلم كې د نبوت د حقايقو د بيان په موخه د
د نبوت د حقايقو د بيان په موخه د نبوت د حقايقو د بيان په موخه د
د نبوت د حقايقو د بيان په موخه د نبوت د حقايقو د بيان په موخه د
د نبوت د حقايقو د بيان په موخه د نبوت د حقايقو د بيان په موخه د
د نبوت د حقايقو د بيان په موخه د نبوت د حقايقو د بيان په موخه د

الانشقاق (۱۴)

سریره

- ۱- د کوم مصدر (الانشقاق) څخه چې د دې سورت په لومړي ایت کښې د ﴿ اَنْشَقَّت ﴾ کلمه اشتقاقه شوې ده همغه مصدر د همدې سورت دپاره نوم گرځولی شوی دی.
- ۲- دا سورت د علماوو په اتفاق سره مکي سورت دی او د هجرت څخه وړاندې نازل شوی دی^(۱).
- ۳- د دې سورت ټول ایتونه پنځه ویشته (۲۵) دي^(۲).
- ۴- د کلماتو شمېر یې یو سل او اوه (۱۰۷) دی^(۳).
- ۵- د حرفونو شمېر یې څلورو سوو او دېرشو (۴۳۰) حرفونو ته رسېږي^(۴).
- ۶- په وړاندېني سورت (المُطَفِّفِينَ) کښې د اعمالنامو د مقرر ذکر نازل شوی وه چې یا به "سَجِين" وي او یا به "عَلِيَّيْن" وي، او په دې سورت کښې د همدغو اعمالنامو ذکر ته اشاره شوې ده چې د قیامت په ورځ به د خپل مقرر څخه د محاسبې دپاره د محاسبې مقام ته وړاندې کړی شي.
- ۷- دا سورت د نورو مکي سورتونو غوندې په عقیدوي ارشاداتو پورې زیات تماس نیسي خو د بعث بعد الموت بیان ته پکښې ډېر تفصیل ورکړی شوی دی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ إِذَا السَّمَاءُ أَنْشَقَّتْ ۝ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۝ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۝ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝ يَتَأْتِيهَا الْإِنْسُنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلْقِيهِ ۝ فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۝ فَسَوْفَ مُحْسَبٌ حِسَابًا يُسِيرًا ۝ وَيُنْقَلَبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝ وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وِرَاءَ ظَهْرِهِ ۝ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ۝ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ۝ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝ إِنَّهُ ظَنَّ أَن لَّنْ نَّحُورَ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۝ ﴾

د ډېر مهربان (او) د ډېر با رحمه الله ﷻ په نامه.

[۱] کله چې اسمان وچوي.

[۲] او د خپل رب ﷻ (تکویني امر) ته غوږ ونیسي (په چاودېدلو کښې یې اطاعت وکړي) حال

(۱) المعمر الوجیز ج ۱۶ ص ۲۶۰

(۲) تفسیر البغوي ج ۴ ص ۴۶۳

(۳) تفسیر الخازن ج ۶ ص ۴۷۸

(۴) اللباب فی علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۲۲۶

دا چې (د خپل رب ﷻ اطاعت ته) لایق گرځولی شوی دی.

- [۳] او کله چې ځمکه خوره کړی شي (او لوړې ژورې یې هوارې کړی شي).
- [۴] او (هم) هغه شیان بهر راوغورزوي کوم چې پکښې (پټ) دي، او (د ټولو څخه) خالي شي.
- [۵] او (هم چې کله ځمکه په خالي کېدلو کېږي) د خپل رب ﷻ (تکویني امر) ته غوږ کېږدي (اطاعت یې وکړي) حال دا چې (د خپل رب ﷻ اطاعت ته) لایقه گرځولی شوې ده. (نو په دغه وخت کېږي به هر څوک په خپلو وړاندېنيو او وروستنیو کړو وړو باندې پوه شي).
- [۶] ای بنیادمه! یقیناً ته خپل رب ﷻ ته (تر ملاقاته او مرگه پورې) ډېر زیار ویستونکی یې زیار ویستل، نو (بیا د همدغه) خپل زیار سره ملاقي کېدونکی یې. (هغه دا چې):
- [۷] نو هر هغه څوک چې عملنامه یې ورته په خپل بني لاس ورکړی شي.
- [۸] نو ژر ده چې محاسبه به ورسره وکړی شي اسانه محاسبه (چې مغفرت به ورسره ملگری وي).
- [۹] او خپل کور کهول ته به (همدغه کس په جنت کېږي) خوشاله کړی شوی وروگرځي.
- [۱۰] او هر هغه څوک چې عملنامه یې ورته (په کین لاس) د خپلې شا د پلوه ورکړی شي.
- [۱۱] نو ژر ده چې (د خپل خان دپاره) به هلاک (مرگ) وغواړي.
- [۱۲] او (هم ژر ده چې) سوزوونکي دوزخ ته به داخل شي.
- [۱۳] یقیناً همدغه کس په خپل (دنیاوي) کور کهول کېږي خوشاله گرځولی شوی وه (نو په آخرت کېږي د خوشالی برخه نه لري).
- [۱۴] یقیناً همدغه کس (په دنیا کېږي) گومان کاوه چې هیڅکله به بېرته ونه گرځي (او بیا به راژوندي نه کړی شي).
- [۱۵] هو! (نوموړی به بېرته وگرځي) یقیناً د ده رب ﷻ ورباندې بینا دی (ټول تبت پرک پرزجان یې گوري).

توضیحات او د مطلب خلاصه

۱- په دې مقام کېږي د شرط دپاره د "إِذَا" څلور کلمې نازلې شوې دي چې د څلورو وارو جواب یو دی خو علماوو کرامو یې په تعین کېږي متعدد اقوال کړي دي^(۱)، چې مونږ ته یې بهتره دا برېښي چې دلته د جواب دپاره د "عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ" جمله مقدره وگنله شي، چې په همدې جمله باندې د "الْإِنْفِطَارِ" په سورت کې صراحت نازل شوی دی او هم پرې د راتلونکو متصلو ایتونو مضامین دلالت کوي چې هر چا ته به خپله خپله عملنامه ورکړی شي ښه وي او که بده.

د څو لغاتو معناوې

۲- په دې مقام کېږي د لاندې لغاتو معناوې ولولئ:

(۱) تفسیر القرطبي ج ۱۹ ص ۲۷۰؛ زاد المسیر ج ۸ ص ۲۰۹

الف: د "أذنت" کلمه د "استمعت" معنی ورکوي^(۱)، او د "حقت" کلمه د هغه مصدر (حق) څخه اشتقاقه شوې ده د کوم څخه چې د "حقیق" کلمې اشتقاق موندلی دی^(۲). یعنې کله چې اسمان وچوي او د خپل رب ﷻ امر ته په چاودېدلو سره غوږ کېږدي او اطاعت یې وکړي، حال دا چې اسمان د دې دپاره لایق ګرځولی شوی دی چې د خپل رب ﷻ تکویني امر ته لیک ووايي او عملي یې کړي، چې د ده ﷻ د امر څخه نه بغاوت کوي او نه یې ترې بغاوت کول په توان کېښي شته.

ب: په ﴿مُدَّتْ﴾ کېښي د ځمکې غزولو او هوارولو ته اشاره ده^(۳). یعنې کله چې د ځمکې څخه غرونه والوزول شي او لوړې ژورې یې د منځه لاړې شي. همدې مضمون ته په [طه: ۱۰۵-۱۰۷] ایتونو کېښي اشاره شوې ده.

ج: په ﴿وَأَلَقَتْ مَا فِيهَا﴾ کېښي د "مَا" کلمه د ځمکې د خزانو او مرو څخه کنایه ده کوم چې د

ځمکې په ګېډه کېښي قرار لري^(۴)، چې وړاندې په [الإنفطار: ۴] ایت کېښي ورته اشاره شوې ده. یعنې: کله چې ځمکه په خپله ګېډه کېښي پټې کړې خزانې او پټې کړي مري بهر راوغورزوي او ګېډه یې ترې بالکل خالي شي، او هم چې کله ځمکه د دغو کارونو په عملي کولو سره د خپل رب ﷻ تکویني امر ته غوږ کېږدي او اطاعت یې وکړي، حال دا چې ځمکه د دې دپاره لایقه ګرځولې شوې ده چې د خپل رب ﷻ تکویني امر "طَوَّعًا أَوْ تَرَهًّا" په عمل سره ومني. نو کله چې ذکر شوي ټول کارونه صورت ونیسي، نو هر چا ته به په محاسبې سره آینه په لاس کېښي ورکړی شي چې خپل مخ پکېښي وګوري چې جنتي دی او که دوزخي.

د: په ﴿يَتَأْتِيهَا الْإِنْسَنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ﴾ کېښي د ﴿كَادِحٌ﴾ کلمه د "كَدَح" څخه اشتقاقه شوې ده چې د کوبښن کولو او زیار وپستلو معنی ورکوي^(۵). په همدې عبارت کېښي د ﴿إِلَى رَبِّكَ﴾ کلمات د "مرګ" څخه کنایي دي او د "لقاء" کلمه ورسره مقدره ده، چې مونږ ترې په "إِلَى لِقَاءِ رَبِّكَ" سره تعبیر کولی شو^(۶).

دا د یو پلوه، او د بله پلوه د ﴿فَمُلَاقِيهِ﴾ کلمې د ضمیر په مرجع کېښي دوه احتمال شتون لري چې دواړه په اصلي مطلب کېښي متحد: دې هغه دا چې: ځینې علماء کرام وایي چې دغه ضمیر په ﴿رَبِّكَ﴾ کېښي د "زب" مبارکې کلمې ته راجع دی^(۷)، او ځینې نور وایي چې د ﴿كَدْحًا﴾ کلمې ته راجع دی کومه چې ورسره ډېره نژدې ده^(۸).

(۱) القاموس المعیط ج ۱ ص ۱۲۷

(۲) لسان العرب ج ۱۰ ص ۵۱

(۳) تفسیر ابی السعود ج ۹ ص ۱۳۱

(۴) تفسیر القرطبي ج ۱۹ ص ۲۷۰: تفسیر الخازن ج ۶ ص ۴۷۸

(۵) مفردات الراغب ص ۴۴۳

(۶) تفسیر الکشاف ج ۴ ص ۷۲۶

(۷) المحرر الوجیز ج ۱۶ ص ۲۶۲

(۸) تفسیر القاسمي ج ۱۷ ص ۱۰۴

یعنی ای بنیادمه! ته د خپل رب ﷺ تر ملاقاته (مرگه) پورې زیار و بستونکی او عمل کوونکی یې، خو ته تر مرگه وروسته ضرور د خپل رب ﷺ سره او یا د خپل عمل او خپلو کړو وړو سره د محاسبې په ډگر کښې پیوسته کېدونکی یې، نور نو ستا خوبه چې نېک کارونه کوي او که بد.

محاسبه په دوه ډوله ده

۳- په ﴿ فَسَوْفَ مُحَاسَبٌ حِسَابًا يَسِيرًا ﴾ کښې دې ته اشاره ده چې د قیامت د ورځې محاسبه په لاندې دوه وو ډولونو سره صورت نیسي:

الف: یوه اسانه محاسبه ده چې په ایت کښې ورباندې صراحت شوی دی. دا ډول محاسبه د هغه چا سره ترسره کیږي کوم ته چې په بني لاس عملنامه ورکړی شي، دا ډول محاسبه په ډېرو احادیثو کښې ښه پوره واضحه شوې ده. د مثال په توگه:

اول: یو ځل عائشې رضی الله عنها د نبی کریم ﷺ څخه پوښتنه وکړه چې اسانه محاسبه کومه یوه ده؟ نبی کریم ﷺ جواب ورکړ چې: «أَنْ يَنْظُرَ فِي كِتَابِهِ فَيَتَجَاوَزَ عَنْهُ»^(۱) یعنې اسانه محاسبه دا ده چې الله ﷻ د بنده عملنامه فقط وگوري او څه (جنایات) چې پکښې شتون ولري د هغو څخه ورتېر شي.

دوهم: نبی کریم ﷺ په یوه حدیث کښې فرمایلي دي چې: «...فَأَيُّ قَدْ سَتَرْتَهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا وَإِنِّي أَغْفِرُهَا لَكَ الْيَوْمَ فَيُعْطَى صَحِيفَةً حَسَنَاتِهِ»^(۲). تفصیل یې دا دی چې: د قیامت په ورځ به یو بنده خپل رب ﷻ ته په بلا کیفه توگه نژدې کړی شي، نو الله ﷻ به یې پوښتي چې ایا دغه (جنایات) پېژنې؟ (کوم یې چې په عملنامه کښې لیکلي شوي وي). بنده به په خپلو جنایاتو باندې اقرار وکړي چې: هو، ای زما ربه! (ما دغه جنایات کړي دي). نو الله ﷻ به ورته ووايي چې ما په دنیا کښې دغه (جنایات) په تاباندې پټ کړي وه او نن ورځ یې درته ښنه کوم.

نو د نوموړي بنده د نېکیو اعمالنامه به (په بني لاس) ورکړی شي.

ب: بله سخته محاسبه ده چې ټکي په ټکي پکښې بدله او سزا صورت ونیسي او عفو (مغفرت) او تېرېدنه پکښې تحقق ونه لري، دا ډول محاسبه د هغه چا محاسبه ده کوم ته چې اعمالنامه په چپ لاس سره ورکړی شي، چې نبی کریم ﷺ ورته په یوه حدیث کښې داسې اشاره کړې ده چې: «وَمَنْ نُوقِشَ الْجَنَابَ هَلَكَ»^(۳) یعنې او د هر چا سره چې په محاسبه کښې مناقشه (سختي) وکړی شي نو هغه (په معنوي هلاک سره) هلاک شو.

دلته د "أهل" د کلمې تفسیر

۴- علماوو کرامو په ﴿ وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴾ کښې د "أهل" کلمه په دنیاوي مېرمنو^(۴) یا

(۱) مست احمد بن حنبل ج ۹ ص ۲۰۳

(۲) صحیح مسلم ج ۲ ص ۲۶۰

(۳) صحیح البخاري ج ۲ ص ۷۲۶: جامع الترمذي ج ۲ ص ۱۷۱

(۴) تفسیر القرطبي ج ۱۹ ص ۲۷۲

په جنتي مېرمنو سره^(۱) تفسیره کړې ده، برابره خبره ده چې حورې وي او که بنیادمانې وي. که څه هم دغه دواړه تفسیرونه سره څه منافات نه لري او د بدلیت په لحاظ دواړه هم اراده کېدلی شي خو بهتره داده چې ذکره شوې کلمه په دې مقام کېنې په جنتي مېرمنو سره تفسیره کړې شي، ځکه په دې تفسیر سره دغه ایت شریف د راتلونکي ایت شریف ﴿ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴾ سره په څرگنده توګه مقابل واقع کېږي، هغه دا چې: اصحاب الشمالو په دنیاوي کورونو او کهولونو کېنې خوشالي تېره کړې ده او اصحاب الیمین به په آخروي کورونو او کهولونو کېنې د خوشالی خاوندان وګرځي.

همدې مضمون ته په بل ایت کېنې داسې اشاره شوې ده چې: ﴿ أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا ﴾ [الأحقاف: ۲۰] یعنی د قیامت په ورځ به کفارو ته وویلی شي چې تاسو خپل لذتونه (او د بنو اعمالو ثمرات) په خپل نژدې (او حقیق) ژوند کېنې بېولي (تېر کړي) دي (نو دلته تاسو برخه نه لرئ).

په یاد ولری

۵- په یاد ولری چې کافر ته به د قیامت په ورځ عملنامه په چپ (کین) لاس کېنې ورکړه شي لکه چې په [الحاقة: ۲۵] کېنې ورباندې صراحت نازل شوی دی، او په عین حال کېنې به دغه ورکړه د شا د پلوه صورت ونیسي لکه چې په دې مقام کېنې ورباندې د ﴿ وَرَأَى ظَهْرَهُ ﴾ کلمات دلالت کوي، چې علماوو کرامو په لاندې ډولونو سره تفسیر کړي دي^(۲):

الف: د کافر دواړه لاسونه به شاته تړلي وي^(۳).

ب: د کافر بنی لاس به په غاړه کېنې غوراب ګرځولی شوی وي، او چپ (کین) لاس به یې شا پلو ته اړولی شوی وي.

دا د یو پلوه، او د بله پلوه په ﴿ فَسَوْفَ يَدْعُوا نُجُورًا ﴾ کېنې د "نُجُور" کلمه د الله ﷻ په توفیق د [الفرقان: ۱۳] ایت لاندې معنی شوې ده چې د هلاک او حسرت دپاره وضعه شوې ده. یعنی چا ته چې عملنامه په کین لاس د شا د پلوه ورکړه شي نو نوموړی به ډېر ژر د خپل خان دپاره هلاک او مرګ وغواړي او د حسرت چیغه به اوچته کړي او سوزوونکي اور ته به داخل شي.

"حور" څه معنی؟

۶- په ﴿ إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَخُورَ ﴾ کېنې د ﴿ يَخُورُ ﴾ کلمه د "حور" لکه "قول" - څخه اشتقاقه شوې ده چې د بېرته ګرځېدلو معنی ورکوي^(۴). یعنی د چپ لاس د عملنامې خاوند په دنیا کېنې ګومان

(۱) تفسیر البغوي ج ۴ ص ۴۶۴: الدر المنثور ج ۸ ص ۴۵۷

(۲) المحرر الوجيز ج ۱۶ ص ۲۶۳

(۳) تفسیر الطبري ج ۳ ص ۱۱۷: روح المعاني ج ۳ ص ۸۰

(۴) صحيح البخاري ج ۲ ص ۷۳۶: مفردات الراغب ص ۱۳۴

کاوه چې هيڅکله به تر مړه کېدلو او تیت پرک کېدلو وروسته بېرته ونه گرځي او د دوهم ځل دېباره به ژوندي نه کړی شي. دغسې نه ده، بلکې يقيناً بېرته به نوي ژوند ته وروگرځي ځکه چې د دې رب ښه يې په ټولو شيندلو شوو اجزاو باندې ښه بينا دی چې يو جزء يې هم ترې نه شي پټېدلی، نو هرومرو ټول اجزاء به يې يو ځل بيا راغونډ کړي او يو ځل بيا به ترې بنيادم جوړ کړي.

﴿ فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾ لَتَرْكُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ﴿١٩﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكْذِبُونَ ﴿٢٢﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾ ﴾

- [۱۶] نو نه (دغسې نه ده چې تصفيه به ونه شي) زه په شفق باندې سوگند يادوم.
- [۱۷] او په شپه او په هغو شيانو باندې هم کوم چې شپه يې (په خپله تياره کښې) راغونډوي.
- [۱۸] او په سپوږمۍ باندې هم (سوگند يادوم البته) کله چې غونډه (پوره) شي.
- [۱۹] چې هرومرو ضرور به تاسو د يوه حالت څخه وروسته په بل حالت باندې سواره شئ (او وار په وار به ورسره پيوسته شئ).

- [۲۰] نو کفارو (او مشرکانو) ته څه دليل دی (څه وجه لري) چې ايمان نه راوړي؟
- [۲۱] او چې کله ورباندې قرآن کریم تلاوت کړی شي (الله ښه ته په اخلاص) سجده نه کوي (او د عبادت څخه يې څنگ کوي).

- [۲۲] (وجه نه لري) بلکې هغه کسان (عناداً) تکذيب کوي کومو چې کفر غوره کړی دی.
- [۲۳] او الله ښه په هغو شيانو باندې (هم) ډېر ښه پوهېږي کوم چې تکذيب کوونکي يې (په زړونو کښې) ساتي (نو مطابقه سزا به پرې ورکړي).
- [۲۴] نو ته تکذيب کوونکو ته په دردناک عذاب سره زيری ورکړه.
- [۲۵] مگر هغه کسان کومو چې ايمان راوړی دی او نېک عملونه يې کړي دي دوی لره (د الله ښه په نزد) نه پرې کېدونکي اجر (ټاکلی شوی) دی.

ارتباط او د مطلب خلاصه

په وړاندېنيو ايتونو کښې څه اخروي حالاتو ته اشاره شوې وه او په دې ايتونو کښې په هغو شو شيانو باندې سوگندونه ياد شوي دي کوم چې د همدغو حالاتو تحقق او واقع کېدل په اثبات رسوي. نو حاصل يې داسې راخېژي:

۱- نو ای انسانانو! دغسې نه ده چې تاسو به د ذکر و شوو اخروي حالاتو سره مخامخ نه شئ: زه په دغو شيانو باندې سوگند يادوم:

الف: زما دې په شفق باندې سوگند وي کوم چې د ماښام په وخت کښې موجود وي او بيا ډېر ژر د زوال سره مخامخ کېږي.

ب: زه په شپه سوگند يادوم، هغه چې د ورځې رڼا د منځه وړي او د تورې تيارې حالت په دنيا باندې خوروي، او تر څه وخته وروسته د منځه ځي.

ج: زه په هغو شيانو باندې سوگند يادوم کوم چې د ورځې په ځمکه کښې خواره واره گرځي او په شپه کښې بېرته راغونډېږي، ته به وايې چې د لوی تجير لاندې قرار نيسي، او همدا حالت ورباندې په دوامداره توگه ورځي.

د: زه په سپوږمۍ باندې سوگند يادوم چې کله د نړيوالي څخه غټه شي او په ورو ورو کمال ته ورسېږي.

په دغو ټولو شيانو باندې سوگند دی چې: ای انسانانو! تاسو هم ضرور د دغو شيانو غوندې تغير موندونکي ياست او په يوه حالت باندې پاتې کېدونکي نه ياست. نو تاسو به د ځينو حالاتو څخه ښکته کېږئ او په ځينو نورو حالاتو باندې به سورېږئ، چې د دغو دنياوي ټولو حالاتو د تېرېدلو په تعقيب به د آخروي حالاتو سره مخامخ شئ، دغه حالات هم ستاسو څخه لرې نه دي.

۲- ای پیغمبره! کله چې انسانان د قیامت د مشکلاتو سره ضرور مخامخ کېدونکي دي نو دوی ته څه وجه ده چې د خپلو ځانونو دپاره د نجات لاره نه لټوي چې ایمان راوړي او د توحید عقیده خپله کړي؟ په دوی باندې څه باعث دی چې کله ورباندې قرآن کریم قرائت کړی شي او د الله ﷻ د عبادت دعوت ورکړی شي نو دوی اجابت نه خپلوي چې سجده ورته وکړي او نه ورته (د شریکياتو څخه خالي) عبادت کوي؟

۳- د کفارو سره په کفر باندې د کلکو درېدلو دپاره هیڅ معقول دلیل نشته بلکې دوی پرته له دلیل د قرآن کریم تکذیب کوي او شرکي (کفري) عقیدې ته ادامه ورکوي. حال دا چې الله ﷻ په هغو ټولو شيانو باندې ډېر ښه پوهېږي کوم چې دوی یې په زړونو کښې پټ ساتي، هغه دا چې دوی محض عناد نیولي دي او باطله تگلاره یې کلکه کړې ده.

۴- نو ای پیغمبره! ته دغو عنادیانو ته په دردناک عذاب سره زبړی او خبر ورکړه، چې هر ورو به ورباندې نازل کړی شي او د تېښتې لاره به ترې مونده نه کړي.

۵- مگر هغو کسانو دپاره د الله ﷻ په نزد نه پرې کېدونکي او بې انتهای اجرونه او ثوابونه ټاکلي شوي دي کومو چې ایمان راوړی دی او ښک اعمال یې ورسره ضمیمه کړي دي.

توضیحات

۱- په ﴿ فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ﴾ کښې د ﴿ فَلَا أُقْسِمُ ﴾ کلمات وړاندې د [الواقعة: ۷۵] ایت کښې هم نازل شوی دی چې هملته پکښې د الله ﷻ په توفیق څه مناسبه شرحه تېره شوې ده، چې بیا شرحه کولو ته یې څه اړتیا نه گورو.

خو مطالب

۲۔ په دې مقام کښې باید لاندې مطالب په ذهن کښې وساتل شي:

الف: په ﴿بِالشَّقِّ﴾ کښې د "شَفَق" کلمه هغه سوروالي ته ويل کېږي کوم چې د لمر د لوېدلو څخه وروسته په غربي افق کښې تر څه وخته پورې موجود وي او بيا له منځه ځي^(۱).

ب: په ﴿وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ﴾ کښې د ﴿وَسَقَ﴾ کلمه د "وَسَقَ" لکه "ضَرْبَ" څخه اشتقاقه شوې ده چې د غونډولو معنی ورکوي.

او د "مَا" کلمه پکښې عامه ده چې هغو ټولو مخلوقاتو ته شامله ده کومو ته چې شپه شمولين لري او په خپله تياره کښې يې راغونډوي^(۲).

د همدغه مطلب څخه په بل ايت کښې داسې تعبير نازل شوی دی چې: ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ﴾ [الحاقة: ۳۸، ۳۹] يعنې نو دغسې نه ده، زه په هغو شيانو سوگند يادوم کوم چې تاسو يې گورئ او په هغو شيانو باندې هم کوم چې تاسو يې نه گورئ.

ج: په ﴿وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ﴾ کښې د ﴿اتَّسَقَ﴾ کلمه د "اتَّسَقَ" څخه اشتقاق شوې ده چې په اصل کښې "اوتَّسَقَ" لکه "اكتتاب" وه او د غونډېدلو او پوره کېدلو معنی ورکوي^(۳).

د: په ﴿لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ﴾ کښې د ﴿لَتَرْكَبُنَّ﴾ کلمې د "رَكُوبَ" لکه "قَتُولَ" څخه اشتقاق موندلی دی چې د سورېدلو دپاره وضعه شوې ده خو دلته ترې پيوستون مراد دی.

ه: په همدې عبارت کښې د ﴿طَبَقًا﴾ کلمه په ﴿لَتَرْكَبُنَّ﴾ سره منصوبه گرځېدلې ده او د "عَن" توري پکښې د "بَعْدَ" معنی ورکوي^(۴)، او هم د "طَبَقَ، طَبَقَ" دواړه کلمې هره يوه د حالت څخه عبارت ده^(۵).

و: يعنې ای بنيادمانوا لکه څنگه چې ذکر شوي څلور شيان (په کومو باندې چې سوگندونه ياد شوي دي) په يوه حالت باندې پاتې کېدونکي نه دي، همدارنگه به تاسو هم د مرگ څخه وروسته په يوه حالت باندې پاتې نه شئ او وار په وار به د مختلفو حالاتو سره مخامخ وگرځئ لکه د نکير منکر سوال جواب، بيا ژوندي کېدل، د حساباتو تصفيه او نور.

ز: که څه هم په ايتونو کښې په قصدي توگه د اخروي حالاتو بدلون رابدلون مطلب دی چې خبره په همدې حالاتو کښې راروانه ده، مگر د اشارې په توگه ترې د دنياوي حالاتو اختلاف هم معلومېږي چې انسان د نطفې د حالت څخه تر بوډاتوب او مرگه پورې د زښتو ډېرو حالاتو سره

(۱) لسان العرب ج ۱۰ ص ۱۸۰

(۲) تفسير الفاسي ج ۱۷ ص ۱۰۶

(۳) تفسير ابن كثير ج ۴ ص ۴۸۹

(۴) روح المعاني ج ۳۰ ص ۸۲

(۵) لسان العرب ج ۱۰ ص ۲۱۱

مخامخ کبڙي چې د يوه حالت څخه کوزېږي او په بل حالت باندې سورېږي لکه غم، خوشالي، روغتيا، بيماري، غنا، فقر، خدا، ژړا او داسې نور.

د تلاوت ديارلسمه سجده

۳- په ﴿وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ﴾ ۱ کښې د قرآن کریم د تلاوت ديارلسمه (۱۳) سجده ده د کومې په اړه چې ابو هريره ؓ په خپل يوه حديث کښې ويلي دي چې: «سَجَدْتُ بِهَا خَلْفَ أَبِي الْقَاسِمِ ؓ فَلَمَّا أَزَالَ أَسْجُدُ فِيهَا حَتَّى أَلْقَاهُ»^(۱) يعنې ما په دغې سجده سره (په لمانځه کښې) د ابو القاسم ؓ پسې سجده کړې ده نو زه به هميشه يم چې په دې سورت (الإنشقاق) کښې به د تلاوت سجده کوم ترڅو چې د پيغمبر ؓ سره (د مرگ په سبب) ملاقي (پيوسته) شم.

د تلاوت د سجده پورې اړونده وضاحتونه د الله ﷻ په توفيق د [الأعراف: ۲۰۶] ايت لاندې تېر شوي دي.

"إِنْعَاء" څه معنی؟

۴- په ﴿بِمَا يُوعُونَ﴾ کښې د ﴿يُوعُونَ﴾ کلمه په اصل کښې "يُوعِيُونَ" - لکه "يُكْرِمُونَ" - وه او د "إِنْعَاء" - لکه "إِكْرَام" - څخه اشتقاقه شوې ده، "إِنْعَاء" دې ته وايي چې څوک يو شی د ساتنې دپاره په لوبښي (وعاء) کښې واچوي^(۲).

خو په دې مقام کښې ترې هغه قلبي كيفيات مراد دي چې کفار او مشرکان يې د مؤمنانو په هکله په کفري عقيدې باندې علاوه پټ ساتي لکه کينه، عداوت، عناد، چلونه او داسې نور.

يو نحوي تحليل

۵- په ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ کښې د "إِلَّا" توري د منقطعي استثناء دپاره دي چې مستثنى منه يې په ﴿فَبَشِّرْهُمْ﴾ کښې د "هُمْ" کلمه ده کومه چې کفارو او مشرکانو ته راجع ده^(۳). يعنې هغوی ته په دردناک عذاب سره خبر ورکړه مگر هغو کسانو چې ايمان راوړی دی او نېک اعمال يې ورسره ملگري کړي دي نو د دوی دپاره د الله ﷻ په نزد نه پرې کېدونکي او نه ناقص کېدونکي اجر ټاکلی شوی دی.

په همدې ځای باندې د الله ﷻ په توفيق د "الإنشقاق" سورت پښتو ترجمه او تفسير ختم شو.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الَّذِينَ يَنْقَلِبُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ مَسْرُورِينَ.

۱۴۲۵/۱۲/۲ هـ ق - ۱۳۸۳/۱۱/۱۱ هـ ش.

(۱) صحيح البخاري ج ۱ ص ۱۴۷
(۲) مفردات الراغب ص ۵۶۵
(۳) تفسير الكشاف ج ۴ ص ۷۲۸

البروج (١٥)

سرریزه

- ۱۔ د دې سورت په نامه (البروج) باندې د همدې سورت اولنی ایت مشتمل دی، او په همدې نامه سره د نورو سورتونو څخه جدا شوی دی.
- ۲۔ دا سورت مکی سورت دی^(۱) او د هجرت څخه وړاندې په هغه وخت کښې نازل شوی دی کله چې مشرکانو په مؤمنانو باندې ډېر زیات ظلم او تېري ته لاس اچولی وه.
- ۳۔ د دې سورت د ایتونو شمېر دوه ویشت (۲۲) دی^(۲).
- ۴۔ د کلماتو شمېر یې یو سلو نهو (۱۰۹) کلمو ته رسېدلی دی^(۳).
- ۵۔ د حروفو تعداد یې څلور سوه او اته پنځوسو (۴۵۸) ته پورته شوی دی^(۴).
- ۶۔ په دې سورت کښې د نورو مکی سورتونو غوندې د عقیدې په تصحیح او ساتنې باندې ټینګار شوی دی او په همدې اړه مؤمنانو ته حوصله ورکړه شوې ده.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ﴿۱﴾ وَالْيَوْمِ الْوَعُودِ ﴿۲﴾ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ﴿۳﴾ قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ﴿۴﴾ النَّارِ ذَاتِ الْوُقُودِ ﴿۵﴾ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ﴿۶﴾ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿۷﴾ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿۸﴾ الَّذِي لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿۹﴾ ﴾

د ډېر مهربان (او) ډېر با رحمه الله ﷻ په نامه.

- [۱] په اسمان باندې سوگند دی چې د ستورو خاوند (درلودونکی) دی.
- [۲] او په وعده کړې شوې ورځې (قیامت) باندې (هم سوگند دی).
- [۳] او د جمعې ورځې او د عرفې په ورځې باندې (هم سوگند دی، چې یقیناً د مؤمنانو سره به نصرت وکړی شي).

[۴] د خندق ملګري وژلی شوي (لعنت کړې شوي) دي.

[۵] (یا په بل عبارت:) د داسې اور (ملګري) چې د ډېرو خاشاکو خاوند وه.

[۶] (البته) چې کله د خندق ملګري په اور باندې (د خندق شاوخوا) ناست وه.

(۱) تفسیر الطبري ج ۳۰ ص ۱۲۷

(۲) تفسیر البغوي ج ۴ ص ۴۶۶

(۳) تفسیر الخازن ج ۶ ص ۴۸۲

(۴) اللباب في علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۲۴۴

[۷] حال دا چې دوی په هغو عذابونو باندې حاضر وه کوم چې دوی په مؤمنانو باندې ترسره کول (د دوی تر نظر لاندې وه خو رحم يې ورباندې نه کاوه).

[۸] د خندق ملگرو د مؤمنانو څخه د عيب په نظر نه کتل مگر دېته چې دوی په الله ﷻ سره ايمان راوړی وه چې د کلکې ارادې خاوند (او) د ستاينو څښتن دی.

[۹] هغه الله ﷻ چې همده ﷻ ته د اسمانونو او ځمکو پاچايي (واکداري) ده. او الله ﷻ په هر شي باندې د حضور درلودونکی دی (چې هيڅ شی ترې غائب نه شي گرځېدلی).

ارتباط او د مطلب خلاصه

د وړاندېني سورت د وروستيو ايتونو په مضامينو کې دا مضمون هم شامل وه چې کفار په خپلو زړونو کې - علاوه په کفر باندې - د مؤمنانو په ارتباط کينه، عداوت، حسد، بې رحمي او نور بد خاصيتونه هم پټ ساتي.

په دې ايتونو کې د پخوانيو امتونو يوې قيصې ته اشاره شوې ده، په کومه کې چې د کفارو بد خاصيتونه بڼه پوره په ډاگه شوي دي چې حاصل يې داسې راڅپړي:

۱- په لاندې څلورو شيانو باندې سوگند دی چې هر ورو او ضرور به الله ﷻ مؤمنانو ته په کفارو باندې غلبه ورکړي او په دنيا او آخرت کې به ورته په هغوی باندې نصرت ورپه برخه کړي:

الف: په اسمان باندې سوگند دی کوم چې د بې شماره او زينتو ډېرو ستورو درلودونکی دی په کوم کې چې د الله ﷻ څخه پرته هيڅوک تصرف نه شي کولی، او کوم چې هر يو په خپل محور باندې روان دی او هيڅکله د ټکر سره نه مخامخ کېږي.

ب: په موعوده ورځ (قيامت) باندې سوگند دی چې هر څوک به پکې د خپلو کړو وړو د سزا يا جزا سره مخامخ شي.

ج: د جمعې په ورځ سوگند دی کوم چې د مؤمنانو په قوت باندې شهادت ورکوي، په کومه کې چې مؤمنان د خپل رب ﷻ په عبادت باندې راغونډېږي.

د: د عرفې په ورځ باندې سوگند دی په کومه کې چې مؤمنان ډېره لويه عظيم الشانه عبادتي اجتماع تشکيلوي.

۲- ای پيغمبره! ستا دښمنان (کفار او مشرکان) به داسې مقهور او ملعون وگرځي لکه څنگه چې د خندقونو خاوندان ملعون او مقهور گرځېدلي دي چې څه تفصيل يې دا دی:

الف: دغو خلکو د اور داسې خندقونه تيار کړي وه چې د ډېر اور درلودونکي وه او ډېرې غټې لمبې ترې اوچتېدلې او زينت ډېر خاشاک يې درلوده.

ب: دغه کسان د اور په شاوخوا کې په بې خطرې ځايونو کې د نندارې دپاره ناست وه او په دغو خندقونو کې يې د مؤمنانو ورغورزول په خپلو سترگو سره لیده او مزه يې ترې اخستله.

يا په بل عبارت هغوی په مؤمنانو باندې هيڅ زړه سوی نه درلود او نه يې پرې ترحم کاوه، چې د دوی د نظر لاندې سوزېدل او کباب کېدل.

ج: مؤمنانو نور هیخ گناه نه درلوده چې د دغه تعذیب سره یې مخامخ کړي وه پرته د دې چې په الله ﷻ باندې یې ایمان راوړی وه داسې الله ﷻ چې د ټولو ستاینو درلودونکی دی او هم د کلکې ارادې خاوند دی چې د همدغه ﷻ څخه په غیر نه بل څوک د ستاینې وړ دی او نه د ده ﷻ د ارادې په وړاندې څوک خنډ واقع کېدلی شي.

د: بلکې په همدې الله ﷻ پورې د اسمانو او ځمکو واکداري اختصاص لري او د همدغه ﷻ څخه په غیر پکښې هیڅوک د تصرف توان نه لري.

او په دې باندې علاوه الله ﷻ په هر شي باندې د حضور درلودونکی دی چې هیخ شی ترې غائب نه شي جوړېدلی.

توضیحات

۱- د دې سورت د لومړنیو درېو ایتونو په ارتباط لاندې ټکو ته توجه په کار ده:

الف: په ﴿ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ﴾ کښې د 'بُرُوج' کلمه د الله ﷻ په توفیق د [الحجر: ۱۶] ایت لاندې پوره خپرل شوې ده چې د ستورو معنی ورکوي.

ب: ټول مفسرین کرام سره متفق دي چې په ﴿ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ﴾ کښې د وعده کړې شوې ورځې څخه د قیامت ورځ مطلب ده په کومه کښې به چې هر څوک د خپلو کړو وړو سزا یا جزا وگوري.

ج: د ﴿ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ﴾ په تفسیر کښې مفسرینو کرامو گڼ شمېر اقوال کړي دي چې تقریباً څلېرشتو (۲۴) قولونو ته رسېږي^(۱)، خو ډېر غوره تفسیر هغه دی کوم چې ماثور دی او د نبی کریم ﷺ څخه روایت شوی دی چې فرمایلي یې دي: «الْيَوْمُ الْمَوْعُودُ يَوْمُ الْقِيَامَةِ وَالْيَوْمُ الْمَشْهُودُ يَوْمُ عَرَفَةَ وَالشَّاهِدُ يَوْمُ الْجُمُعَةِ»^(۲) یعنې موعوده ورځ د قیامت ورځ ده او مشهوده ورځ د عرفې ورځ ده او (بالآخره) شاهده ورځ د جمعې ورځ ده.

د: شاید چې د عرفې ورځې ته به د 'مَشْهُود' لقب د دې کبله ورکړی شوی وي چې دغې ورځې ته د حج په موسم د عرفات د غونډې ترڅنګ د مؤمنانو ډېره غټه اجتماع ورحاضرېږي.

او د جمعې ورځ به ځکه د 'شَاهِد' په نوم یاده شوې وي چې د دغې ورځې خاص لمونځ د مؤمنانو په مستقل حکومت باندې شهادت ورکوي. د همدې کبله دغه خاص لمونځ په اول ځل په مدینه منوره کښې اداء کړی شو چرته چې د دغه حکومت اولنی بنیاد ایښودلی شوی دی چې پوره تفصیل یې د [الجمعة: ۹] ایت لاندې تېر شوی دی، والحمد لله ﷻ.

ه: که څه هم د ایتونو د نزول په وخت کښې مؤمنانو نه د عرفات د غونډې ترڅنګ شرعي مسئله اجتماع کولی شوه او نه یې په مکه معظمه کښې د جمعې لمونځ اداء کړی وه، مګر الله ﷻ

(۱) زاد المسیر ج ۸ ص ۲۱۶: تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۴۹۲

(۲) جامع الترمذی ج ۲ ص ۱۷۱

ورته په همدغه کمزوري حالت کښې بشارت ورکړ او څه موده وروسته یې د معجزې په توګه دغه بشارت ته تحقق ورکړ چې مومنان یې د استقلال خاوندان وګرځول چې د جمعې لمونځ یې پرته له کوم ګواښ څخه په مدینه منوره کښې اداء کړ، او هم یې په حجة الوداع کښې د عرفات ترڅنګ د شریعت په مطابق لویه اجتماع جوړه کړی شوه.

و د ذکر شوو څلورو واړو سوګندونو جواب مقدر دی^(۱)، په کوم باندې چې د سوګندونو کلمات دلالت کوي د کوم څخه چې مونږ په "تَبْنُصْرَنُ اللهَ الْمُؤْمِنِينَ وَيُثَبِّتُ أَقْدَامَهُمْ" سره تعبیر کولی شو. یعنې په ذکر شوو شیانو باندې سوګند دی چې هر ورو ضرور به الله ﷻ د مومنانو سره په کفارو باندې نصرت وکړي او د هغوی د اذیتونو په مقابل کښې به یې قدمونه محکم او ټینګ وګرځوي چې په همدې مضمون باندې په [محمد: ۷] ایت کښې صراحت شوی دی.

«أَخْذُودُ» څه معنی؟

۲- په ﴿ قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ﴾ کښې د «أَخْذُودُ» کلمه مفرده ده چې جمعه یې «أَخَادِيدُ» ده. دا د هغې ژورې کنډې (خندق) نوم دی کوم چې په ځمکه کښې په مستطیل شکل سره وګنودل شي^(۲). او په ﴿ ذَاتِ الْوَقُودِ ﴾ کښې د «وَقُودُ» کلمه (د «و» په زور سره) د هغو خاشاکو دپاره وضعه شوې ده په کومو باندې چې اور بلهري^(۳) او د «و» په پېښ سره (وَقُود) د اور بلولو معنی ورکوي^(۴). یعنې د دې زمانې عنادي کفار به هم په دنیا او آخرت کښې ملعون او مغلوب وګرځولی شي لکه څنګه چې په پخوانیو زمانو کښې د خندق ملګري ملعونان او مغلوبان ګرځولي شوي وه.

د اصحاب الاخذود قیصه

۳- د دغې قیصې په ارتباط ځینو مفسرینو کرامو ډېر اوږده بحثونه لیکلي دي^(۵)، مونږ د لنډون په غرض دلته د هغو ټکو په ذکر باندې اکتفاء کوو کوم مو چې د نبی کریم ﷺ د احادیثو^(۶) څخه راغونډ کړي دي هغه دا چې:

الف: یوه هلک د یوه راهب په لارښوونه د وخت کفرې او شرکي عقیده پرېښودله او د عیسی ﷺ دین یې قبول کړ چې تر دغه وخت پورې لا محمد ﷺ نه وه مبعوث شوی او ذکر شوی دین منسوخ نه وه ګرځېدلی.

ب: دغه تازه مومن هلک یوازې په ایمان راوړلو باندې اکتفاء ونه کړه بلکې خپل حق دین ته یې د دعوت په چلونه باندې هم پیل وکړ چې ای خلکو! کفرې او شرکي عقیده پرېږدئ او هغه

(۱) تفسیر الکشاف ج ۴ ص ۷۲۹

(۲) لسان العرب ج ۳ ص ۱۶۰

(۳) مفردات الراغب ص ۵۶۶

(۴) تفسیر الفاسي ج ۱۷ ص ۱۱۰

(۵) روح المعاني ج ۳ ص ۸۸، تفسیر القرطبي ج ۱۹ ص ۲۸۷-۲۹۳، تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۴۹۵، المحرر الوجيز ج ۱۶ ص ۲۶۹

(۶) صحیح مسلم ج ۲ ص ۴۱۵، جامع الترمذي ج ۲ ص ۱۷۱، مسند احمد بن حنبل ج ۹ ص ۲۴۳

سعه عقیده خپله کړي کومه چې ما خپله کړې ده، د دغې عقیدې د سموالي او حقانیت یوه نښه دا ده چې هر مریض چې زما عقیده خپله کړي نو زما په دعا، به ترې الله ﷻ مرض پورته کړي او روغ رمت به شي.

ج: ډېرو مریضانو ذکر شوی شرط قبول کړ او د مریضونو څخه یې شفاوې وموندلې. او د دعوت اثر لا زیات شو او پیروان یې مخ په ډېرېدلو وه.

د: د وخت کافر پاچا په خپله پاچاهۍ باندې وډار شو او د نوموړي تازه مومن هلک په وژلو باندې یې امر وکړ چې په ډېره بې رحمه طریقه دې ووژل شي ترڅو خلک ترې عبرت واخلي.

ه: نو په همدې بنیاد د پاچا د عسکرو یوې ډلې یوه غره ته وخېژاوه ترڅو یې د یوه لوی کمره څخه ښکته راوړغروي او شهید یې کړي. خو د غره د سره دغه ډله عسکر ټول پخپله راوړغښتل او هلک روغ رمت بېرته راستون شو.

بیا بلې ډلې د غرقولو دپاره نوموړی هلک درياب ته بوتله خو دا ځل هم نتیجه بالعکس شوه چې ټول پخپله غرق شوه او هلک روغ رمت پاتې شو.

و: بیا دغه مومن داعي هلک پاچا مخاطب کړ چې: ای پاچا که ته غواړې چې ما شهید کړې نو ما په داسې غشي ووله چې زما د رب ﷻ نوم ورباندې یاد کړې او د غشي راخوشې کولو په وخت کښې ووايه چې: «بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ هَذَا الْعَلَمِ» یعنې د الله ﷻ په نامه چې د همدغه هلک رب دی. ای پاچا ته دغه کار په یوه غټه اجتماع کښې ترسره کړه چې ټول خلک د دغې صحنې ننداره وکړي.

ز: پاچا همدغسې وکړل او هلک یې شهید کړ. لنډه دا چې هلک خلکو ته وښودله او په خپل مرگ سره یې ورته څرگنده کړه چې زمونږ رب فقط الله ﷻ دی او بس چې زه یې په نامه سره قرباني شوم. ته به وايې چې نوموړي هلک خپل خان پخپله شهید کړی وي او استشهادي حمله یې کړې وي.

ح: نو همدغه استشهادي دعوت په عوامو باندې ډېر اثر وغورزاوه نو اکثریت یې د کفري او شرکي عقیدې څخه تېر شوه او توحیدي عقیده یې خپله کړه.

ط: نو پاچا د دې دپاره چې د خلکو د ایمان راوړلو مخه ونیسي یو خندق وکنود او د اوره یې ډک کړ او امر یې وکړ چې که هرڅوک د نوموړي هلک عقیده حقه گڼي او په عیسی ﷺ باندې ایمان راوړي هغه دې په دغه اور کښې کباب کړی شي او سر په څرۍ دې پکښې وروغورزولی شي. د همدغه کفري فرمان په سبب ډېر خلک اور ته په داسې حال ورواچولی شوه چې کفارو یې ننداره کوله او زړه یې ورباندې هیڅ نه سوزېده.

د ایتونو ارشادات

۴- په دې مقام کښې د ذکر و شوی ایتونو څخه لاندې ارشادات جوته یې:

البروج (۸۵)

الف: د قیامت تر ورځې پورې ټولو مؤمنانو ته عموماً او د ایتونو د نزول د وخت مؤمنانو ته خصوصاً تسلی او ډاډ ورکړی شوی دی چې د تاریخ په اوږدو کې مؤمنانو ډېر تکالیف او د کفارو د لاسه ډېر رپړې گاللي دي او د خپل دین څخه نه دي تېر شوي. نو تاسو هم باید په اذیتونو او تکلیفونو باندې صبر وکړئ ځکه چې جنت ته وړیا نه شی داخلېدلې.

په همدې مضمون باندې په [البقرة: ۲۱۴] ایت کې صراحت نازل شوی دی.

ب: د دې زمانې کفار په غوږ باندې وهلی شوي دي چې:

ای کفارو! د مؤمنانو د زورولو څخه لاس واخلي او توحیدي عقیده خپله کړئ، که نه نو نه به په دنیا کې ښه ورځ وگورئ او نه به په آخرت کې د خوشالی خاوندان جوړ شی. بلکې په دنیا او آخرت دواړو کې به د الله ﷻ د رحمت څخه لرې وغورزولي شی.

په همدې بنیاد ځینو علماوو کرامو لیکلي دي چې په پای کې د خندق څخه اور اوچت شو او نندارچیان یې وسوزول^(۱).

ج: څرنگه چې ذکر شوي مومن هلک ظالم او کافر پاچا ته د خپل خان د شهادت طریقه وروښودله، ته به وایي چې خپل خان یې پخپله د دین د پیاوړتیا او د خپل رب ﷻ د رضامندی د لاسته راوړلو دپاره شهید کړ؛ نو د دغه کار په حکایت کې مؤمنانو ته دا ارشاد نغښتی دی چې صرف د همدغه غرض دپاره په کفارو باندې استشهادي حملې وکړئ، لکه څنگه چې نن ورځ د فلسطین مسلمانان په یهودانو باندې همدغسې حملې جاري ساتي.

په دغه مطلب باندې د الله ﷻ په توفیق د [البقرة: ۱۹۵] ایت لاندې څه زیاته رڼا اچولې شوې ده چې یو ځل کتل یې بهتر دي.

د: که څه هم د اور خندق ته د وراچولو په وخت کې مؤمنانو ته جائزه وه چې په کفرې کلمه باندې یې د نجات دپاره تلفظ کړی وی مگر هغوی عليه الرحمه ودرود په عزیمت باندې عمل وکړ او بهتره لاره یې غوره کړه.

په همدې ارتباط د [آل عمران: ۲۸] او د [النحل: ۱۰۶] ایتونو لاندې ښه پوره څېړنه تېره شوې ده والحمد لله ﷻ، خو دلته ورباندې وراضافه کوو چې:

نبي کریم ﷺ په خپل یوه حدیث کې ابو الدرداء رضی الله عنه مخاطب کړی دی چې: «لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ شَيْئًا وَإِنْ قَطِغْتَ وَحَرِقْتَ»^(۲) یعنی ای ابو الدرداء! ته د الله ﷻ سره (په عبادت کې) څه شی شریک مه جوړوه اگر که ته پرې کړی شي او (یا) وسوزلی شي.

﴿ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ

(۱) تفسیر القرطبي ج ۱۹ ص ۲۹۴

(۲) سنن ابن ماجه ص ۲۹۲

عَذَابِ الْحَرِيقِ ﴿۱۰﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿۱۱﴾ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿۱۲﴾ إِنَّهُ هُوَ يُبَدِّلُ وَيُعِيدُ ﴿۱۳﴾
 وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ﴿۱۴﴾ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿۱۵﴾ فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ ﴿۱۶﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ
 الْجُنُودِ ﴿۱۷﴾ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿۱۸﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿۱۹﴾ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ
 ﴿۲۰﴾ بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَجِيدٌ ﴿۲۱﴾ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ﴿۲۲﴾ ﴿

[۱۰] یقیناً ہفہ کسان کوم چہ نارینہ مؤمنان او زنانہ مؤمنانہ پہ فتنہ کنہی اچوی (او تعذیب ورکوی) بیا بی (د دغہ کار خخہ) توبہ ہم نہ وی ویستلی (چہ ورباندہ پنہمانہ شی)، نو دوی لره د دوزخ عذاب دی او دوی لره د سوزبدلو عذاب دی.

[۱۱] یقیناً ہفہ کسان کومو چہ ایمان راوری وی او نہک عملونہ بی کهری وی (نو) دوی ته (د) اللہ ﷻ پہ ورااندہی) داسی جنتونہ دی چہ لاندہی ترہی (خلوں) لبنتی (ویالہ) بہہری، چہ دغہ دہرہ لوبہ کامیابی دہ.

[۱۲] (ای پیغمبرہ!) یقیناً ستا د رب ﷻ پہ قوت سرہ کلک نیول دہر سخت دی.

[۱۳] یقیناً ستا رب ﷻ ہمدی ﷻ اول خل پیدا کول کوی او د (ژوندون) بہرته راگرخول ہم کوی.

[۱۴] او ہمدی ﷻ دہر ببنونکی او دہر دوستی کونکی دی.

[۱۵] (ستا رب ﷻ) د لوی عرش خبستن دی.

[۱۶] (ستا رب ﷻ) د ہغو (دہرو) کارونو کونکی دی د کومو کولو ته بی چہ ارادہ وشہی.

[۱۷] (ای پیغمبرہ!) ایا تاتہ د لبکرو (د ہلاک) خبرہ درغلہی دہ؟

[۱۸] (البتہ) د فرعون د لبکرو او د ثمودیانو د لبکرو (خبرہ).

[۱۹] بلکہ ہفہ کسان (بدون د دلیلہ) پہ تکذیب کنہی (ہراتہ) دی کومو چہ کفر غورہ کری دی

(او عناداً ورباندہی کلک دی).

[۲۰] حال دا چہ اللہ ﷻ د دوی خخہ (پہ علم او قدرت سرہ) احاطہ کری دہ (چہ) د تنہدلو ہیخ

لارہ نہ شی درلودلی.

[۲۱] بلکہ دا (کتاب) لوستل شوی لوی (عظیم الشان) کتاب دی.

[۲۲] دا (پہ لوست سرہ نازل شوی کتاب) پہ لوح محفوظ کنہی (ثبت) دی.

د مطلب خلاصہ

پہ دہی ایتونو کنہی د ورااندہنیو ایتونو پہ مضامینو باندہی زیاتہ رنا اچولہی شوی دہ چہ حاصل بی داسی راخبرہی.

۱- د اصحاب الأُخدود په شمول د قیامت تر ورځې پورې هغو کسانو ته د دوزخ عذاب او همدارنگه سوزوونکی عذاب ټاکلی شوی دی کوم چې مؤمنان نارینه او زنانہ د ایمان راوړلو د کبله تعذیبوي ترڅو یې کفر ته بهرته ورستانه کړي او مرتدان ترې جوړ کړي.

البته ذکر شوي دواړه عذابونه په آخرت کې د هغو فتنو اچوونکو دپاره ټاکلی شوي دي کوم چې د دغه کار د کولو څخه وروسته توبه تائب نه شي او د عدم توبې په حال کې مړه شي (همدغه کفري عقیده د خان سره قبر ته یوسي).

۲- بالمقابل هغه کسان کومو چې ایمان راوړی وي او نېک اعمال یې ورسره یوځای کړي وي برابر خبره ده چې د ایمان د کبله په فتنه کې اچولي شوي وي او که ترې بچ پاتې شوي وي، د دې دپاره د الله ﷻ په وړاندې په آخرت کې داسې باغونه تیار کړي شوي دي چې لاندې ترې څلور ډوله لښتي او ویالې بهېږي.

۳- ای پیغمبره! فتنه اچوونکو ته برسېره په اُخروي عذاب باندې دنیاوي عذاب هم شته البته چې کله ورته ستا د رب ﷻ اراده وشي. او دا ځکه چې:

الف: یقیناً ستا د رب ﷻ نیونه ډېره سخته ده چې هیڅوک او هیڅ شی یې په وړاندې خنډ نه شي جوړېدلی او نه یې څوک مخه بلې خوا ته اړولی شي.

ب: یقیناً ستا رب ﷻ هغه اقدس ذات دی چې د نشت څخه پیدا کول کوي او بیا د مرگ څخه وروسته بل ځل ژوندن بېرته اعاده کوي او مړي د قبرونو څخه ژوندي را اوچتوي.

ج: خو د دې سره سره ستا رب ﷻ مغفرت کوونکی هم دی چې که څوک د کفریاتو او د فتنو اچولو څخه وروسته توبه تائب جوړ شي نو بېننه ورته کوي.

د: نو په همدې بنیاد ستا رب ﷻ دوستي کوونکی هم دی چې د توبې څخه وروسته د خپلو دښمنانو سره دښمنۍ ته ادامه نه ورکوي.

ه: ستا رب ﷻ د ډېر لوی عرش خاوند دی نو د توبې قبول او د دښمنۍ ختمول یې د کمزوري څخه نمایندګي نه کوي بلکې دا یې په زیاتې مهربانۍ او لطف باندې دلالت کوي.

و: په دې باندې علاوه ستا رب ﷻ د هغه کار کوونکی دی کوم ته چې اراده وکړي نو: ایا تاته د هلاکو کړی شوو لښکرو خبره در رسېدلې ده؟ یا په بل عبارت:

اول: ایا ته خبر یې چې ستا رب ﷻ فرعونیان څنګه هلاک کړه؟ ایا د دوی مشر (فرعون) د ربوبیت دعوه نه وه کړې او د مؤمنانو په تعذیب کې مخکښ نه وه؟

دوهم: ایا ته خبر یې چې ستا رب ﷻ د ثمودیانو بنیاد څنګه وویست؟ ایا دوی په خپل صنعتي مهارت سره خپلو خانونو ته نجات ورکړی شو؟

۴- ای پیغمبره! ستا د زمانې د کفارو سره نه په خپلو کفریاتو باندې څه دلیل شته او نه د خپل نجات دپاره څه وسائل او توان لري. بلکې پرته له کوم دلیل د قرآن کریم په تکذیب اخته دي. حال

دا چې: الله ﷻ د دوی په ټولو اطرافو باندې په علم او قدرت سره احاطه کړې ده نو هر ورو به یې په ټاکلې وخت کښې په عذاب مبتلا کړي.

۵- لنډه دا چې: قرآن کریم دروغین کتاب نه دی او نه ورسره دغه لقب تناسب لري بلکې دا په لوست سره نازل شوی عالي شان کتاب دی او په داسې عالي شان تخته کښې ایښودل شوی دی کومه چې د شیطانانو او جوگیانو د مسه کولو څخه خوندي او محفوظه ده.

توضیحات

۱- که څوک وايي چې: په ﴿ فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ آخِرٌ ﴾ کښې د دوزخ عذاب او سوزوونکي عذاب ترمنځ څه توپیر دی؟

مونږ وايو چې: ځينو مفسرينو کرامو ذکر شوي دواړه عذابونه په تاکيد باندې حمل کړي دي^(۱) او ځينو د جهنمي عذاب څخه اخروي عذاب مراد کړی دی او د عذاب الحريق کلمه يې په دنياوي عذاب سره تفسيره کړې ده^(۲).

همدارنگه ځينو د اول عذاب څخه زَمْهَرِيْرُو (سور دوزخ) اراده کړی دی او دوهم عذاب يې په گرم دوزخ سره معنی کړې ده^(۳).

او بالاخره ځينې علماء کرام وايي چې: ﴿ عَذَابٌ آخِرٌ ﴾ د گرم دوزخ په داخل کښې ډېر زيات گرم اور دی^(۴)، والله ﷻ اعلم بمراد کتابه العزيز.

څو مطالب

۲- په دې مقام کښې بايد لاندې مطالب هېر نه کړی شي:

الف: په ﴿ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴾ کښې الله ﷻ د خپل کامل قدرت په مثالونو کښې د "فرعون" هلاک ته اشاره کړې ده چې نوموړی د يو پلوه د ربوبيت دعوه گير وه لکه چې په [النازعات: ۲۴] ايت کښې ورباندې صراحت نازل شوی دی لکه څنگه چې د اصحاب الأخدود مشر د ربوبيت مدعي وه^(۵) او د بله پلوه نوموړی د مؤمنانو په تعذيب کښې هم د اصحاب الأخدودو څخه کم نه وه چې په [ص: ۱۳] ايت کښې د ذو الأوتاد (د موريو خاوند) په لقب ياد شوی دی.

ب: په همدغه ايت کښې الله ﷻ د ثموديانو هلاک ته هم اشاره کړې ده چې دوی د اصحاب الأخدود غوندې په دنياوي ثروتونو باندې ډېر غره وه او په صنعتونو کښې يې زيات مهارت درلود لکه چې په [الشعراء: ۱۴۹] ايت کښې ورته اشاره شوې ده.

(۱) تفسير المظهر ج ۱۰ ص ۲۳۸

(۲) تفسير القرطبي ج ۱۹ ص ۲۹۵

(۳) اللباب في علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۲۵۳

(۴) تفسير امي السعدي ج ۹ ص ۱۳۷

(۵) صحيح مسلم ج ۲ ص ۴۱۵

خود دې سره سره نه فرعونيانو د الله ﷻ د عذاب څخه نجات مونده كړ او نه شموديان د نجات خاوندان وگرځېده. نو ايا د دې زمانې كفار به په نجات بريالي شي؟

ج: په ﴿ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ﴾ كښې د "لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ" په ارتباط د الله ﷻ په توفيق د [الرعد: ۳۹] ايت لاندې ښه پوره څېړنه تېره شوې ده چې بيا څېړلو ته يې څه اړتيا نه گورو او د [الواقعة: ۷۸] ايت لاندې هم پكښې څه بيان تېر شوی دی.

په همدې ځای د الله ﷻ په توفيق د "الْبُرُوجِ" سورت پښتو ترجمه او تفسير پای ته ورسېد.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الدِّينِ لَهُمُ الْقَوْزَ الْكَبِيرَ

۱۴۲۵/۱۲/۲۵ هـ ق - ۱۳۸۳/۱۱/۱۶ هـ ش

الطارق (۱۶)

سریزه

- ۱- د دې سورت نوم (الطارق) د همدې سورت په لومړني ایت کښې نازل شوی دی.
- ۲- دا سورت د هجرت څخه وړاندې نازل شوی دی او مکي سورت دی^(۱).
- ۳- د دې سورت د ایتونو شمېر اولسو (۱۷) ته رسېږي^(۲).
- ۴- د کلماتو شمېر يې دوه اويا (۷۲) کلمو ته رسېدلی دی^(۳).
- ۵- د حرفونو شمېر يې دوه سوه او نهه دېرش (۲۳۹) حرفونو ته اوچت شوی دی^(۴).
- ۶- دا سورت د نورو مکي سورتونو غوندې د عقيدوي ارشاداتو څخه بحث کوي خو د قيامت په قيام او د قرآن کریم په حقانيت باندې پکښې زيات ټينگار شوی دی.
- ۷- د دې سورت (الطارق) او د وړاندېني سورت (الْبُرُوج) تناسب ډېر واضحه دی چې دواړه مکي سورتونه دي او دواړه په ﴿ وَالسَّمَاءِ ﴾ سره پيل شوي دي.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ﴿٢﴾ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ﴿٣﴾ إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَأُ عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿٤﴾ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ﴿٦﴾ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿٧﴾ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ﴿٩﴾ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ﴿١٠﴾ ﴿

د ډېر مهربان (او) ډېر بارحمه الله ﷻ په نامه.

[۱] په اسمان او په طارق باندې سوگند دی.

[۲] او (ای پیغمبره!) ته څه شي پوه کړې چې طارق څه شی دی؟ (زما ترې څه شی مراد دی؟)

[۳] (طارق چې دی) داسې ستوری دی چې (د تیارې) څېروونکې (او سوری کوونکې) دی.

[۴] (سوگند دی چې) هیڅ نفس (هیڅوک) نه دی مگر (د الله ﷻ د پلوه) ورباندې ساتونکې

(پربښته) شته (چې ټول کړه وړه يې لیکي).

[۵] نو انسان دې وگوري (فکر دې وکړي) چې د څه شي څخه پیدا کړی شوی دی؟

(۱) المحرر الوجيز ج ۱۶ ص ۲۷۴

(۲) تفسير البغوي ج ۴ ص ۴۷۲

(۳) اللباب في علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۲۵۹

(۴) تفسير الخازن ج ۶ ص ۴۸۹

الطَّارِقِ (۸۶)

[۶] انسان د داسې اوبو (نطفې) څخه پیدا کړی شوی دی چې په زغرده (په رحم) کېږي توبیدونکی دی.

[۷] داسې اوبه چې د ملا د تیر او د سینې د هډوکو د منځ څخه بهر راوځي.

[۸] یَقِينًا اللَّهُ ﷻ د انسان په راگرځولو (بیا ژوندي کولو) باندې هر ورو قدرت درلودونکی دی.

[۹] په هغې ورځ کېږي (به انسان بیا ژوندي کړی شي) په کومه کې چې ټول عملونه (ښه وي او

که بد) ښکاره گرځولی کېږي.

[۱۰] نو (په دغه ورځ کېږي) انسان ته نه خپل قوت شته او نه ورته کومک کوونکی (شته چې

نجات موندله کړي).

ارتباط او د مطلب خلاصه

وراندې سورت (الْبُرُوج) په ﴿ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ﴾ باندې ختم شوی وه او دا سورت (الطَّارِق) چې په

کومو ایتونو سره پیل شوی دی په هغو کېږي د ﴿ لَمَّا عَلَّمَهَا حَافِظٌ ﴾ کلمات هم نازل شوي دي. یعنې

برسېره په دې چې د قرآن کریم په شمول هر شی په لوح محفوظ کې ساتلی شوی دی د انسان ټول

کړه وړه هم د "کرام الکاتبین" د پلوه روزمره په اعمالنامو کې لیکلې کېږي او ساتل کېږي، چې د

قیامت په ورځ به د محاسبې دپاره د حشر میدان ته حاضر کړی شي. نو حاصل یې داسې راڅپړي:

۱- په اسمان باندې سوگند دی او په طارق باندې سوگند دی.

ای پیغمبره! ته څه شي پوه کړې چې دغه (طارق) چې سوگند ورباندې یاد شوی دی څه شی دی؟

دغه (طارق) د داسې ستوري څخه عبارت دی کوم چې د ورځې د پلوه د نظره پټ دی او د شپې

د مخې په خپلې رڼا سره تیاره سوري کوي او خپل ځان کتونکو ته ورڅرگندوي.

په دغو دواړو باندې سوگند دی چې هیڅوک او هیڅ نفس نه دی مگر په هغه باندې داسې

ساتونکی مقرر دی کوم چې روزمره یې ټول کړه وړه لیکي او د عملنامې په کتاب کې یې ثبتوي.

۲- نو دغه د عملنامې کتاب به هر ورو د قیامت په ورځ د محاسبې دپاره راڅرگند شي او

تصفیه به صورت ونیسي. نو هر انسان ته په کار دي چې د بعث بعد الموت څخه انکار ونه کړي، او

په خپل گرهوان کېږي سر ښکته کړي او تفکر وکړي چې د الله ﷻ د پلوه نوموړی د څه شي څخه پیدا

کړی شوی دی. نو د تفکر په نتیجه کېږي به پوه شي چې:

الف: د الله ﷻ د پلوه هر انسان په زغرده د توي کړی شوو اوبو (نطفې) څخه پیدا کړی شوی

دی چې په زغرده او تېزی سره د ملا او د سینې د هډوکو د منځ څخه جدا کېږي او په رحم کېږي

قرار نیسي.

ب: که انسان عناد نه وي نیولی په دې باندې به هم پوه شي چې د ذکر و شوو اوبو څخه د انسان

پیدا کوونکی هر ورو د قدرت درلودونکی دی چې د مرگه وروسته یې د دوهم ځل دپاره راژوندی

کړي او د قبر څخه یې را اوچت کړي.

۳- ای پیغمبره! دغه پیدا کول او بیا ژوندي کول به ضرور په داسې ورځ کښې صورت ونیسې چې په هغې ورځ کښې به ټول پټ کارونه او ټولې پټې خبرې رالوڅې کړې شي او پرده به ترې پورته کړې شي، او همدارنگه به هر چا ته خپله اعمالنامه په بني لاس یا چپ لاس سره ورکړې شي. نو په دغې ورځ کښې به هیڅوک نه قوت ولري چې په خپل زور سره نجات حاصل کړي او نه به ناصر او مرستندوی ولري چې د غغه په زور سره نجات ترلاسه کړي شي.

توضیحات

۱- په دې مقام کښې لاندې ټکو ته توجه په کار ده:

الف: دلته د "طَارِق" دواړه کلمې د "طَرَقَ" لکه "ضَرَبَ" څخه اشتقاقې دي، چې د ټکولو معنی ورکوي^(۱). د همدې مصدر څخه د "طَرِيقَة" کلمې هم اشتقاق موندلی دی چې د لارې په معنی ده چې د تلونکو کسانو په پښو سره ټکوله کېږي او "مَطْرُوقَة" (ټکولې شوې) گرځي^(۲).

ب: د شپې راتلونکي کس ته هم "طَارِق" ویل کېږي چې غالباً دغه کس دپته اړ کېږي چې دروازه وټکوي ځکه چې د شپې دروازې او ورونه بندوي^(۳).

دغه کلمه په همدې معنی سره په یوه اوږده حدیث کښې هم استعماله شوې ده چې: «وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ إِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ»^(۴) یعنی یو ځل نبي کریم ﷺ د جبرائیل ؑ د پلوه مخاطب وگرځولی شو چې: ای محمده! ته وایه چې: ای ډېره مهربانه الله! زه په تا سره د هر شپې راتلونکي کس د شر څخه پنا غواړم مگر د هغه شپې راتلونکي کس څخه نه، کوم چې په خیر سره د شپې راتلل کوي (او د خیر او خوشالی خبر راوړي).

ج: خو دلته ذکره شوې کلمه په ﴿النَّجْمُ الثَّاقِبُ﴾ سره تفسیره شوې ده چې: د "ثَاقِبٌ" کلمې پکښې د "ثَقَبٌ" لکه "ضَرَبٌ" څخه اشتقاق موندلی دی چې د سوري کولو معنی ورکوي^(۵)، شاید چې ستوري ته به دغه لقب د دې کبله ورکړی شوی وي چې په خپلې رڼا سره د شپې تیاره سوري کوي او خپل ځان څرگندوي (چې سپین څلېږي).

د: ځينو علماوو کرامو د ﴿النَّجْمُ الثَّاقِبُ﴾ څخه خاص خاص ستوري اراده کړي دي^(۶)، مگر بهتره دا ده چې مطلق ستوري ترې اراده کړې شي ترڅو په استغراق سره ټولو ستورو ته شنولیت ولري چې هر یو ستوري د شپې رڼا څېروي او په اسمان کښې روڼ څلېږي.

(۱) لسان العرب ج ۱۰ ص ۲۱۵

(۲) تفسیر القاسمي ج ۱۷ ص ۱۱۷

(۳) البحر المحيط ج ۱۰ ص ۴۴۸

(۴) مسند احمد بن حنبل ج ۵ ص ۲۶۸

(۵) القاموس المحيط ج ۱ ص ۴۱۱: لسان العرب ج ۱ ص ۲۳۶

(۶) تفسیر الخازن ج ۶ ص ۴۹۰: اخوا. البيان ج ۹ ص ۱۵۶

الطارق (۸۶)

ه: د ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾ ایت د ذکر و شوو دواړو سوگندونو جواب دی^(۱)، چې د "تَمَّأ" توری پکښې د "إِلَّا" د توري معنی ورکوي^(۲)، او په دې معنی سره په [یس: ۳۲] ایت کښې هم نازل شوی دی.

و: په همدغه ایت کښې ﴿حَافِظٌ﴾ کلمه عبد الله بن عباس رَسَمَهَا په "ساتونکې پربنټې" سره تفسیره کړې ده^(۳)، نو شاید چې دا به ټولو ساتونکو او لیکونکو پربنټو ته شامله وي. نو د معنی حاصل به یې داسې راوخېږي چې: په اسمان او هم په اسمان کښې په هغو څلېدونکي ستورو باندې سوگند دی کوم چې د ورځې هلته پتهېدونکی دی او د شپې څرگندېدونکی دی چې: هیڅوک نه دی مگر د الله ﷻ د پلوه ورباندې ساتونکې پربنټې مقررې دي چې ټول کړه وړه یې په لیکنې سره په دنیا کښې پټ ساتي خو دغه لیکنه به په آخرت کښې د ستورو غونډې راڅرگنده شي او هیڅوک به ترې انکار خپل نه کړی شي.

درې لغات

۲- په ﴿مِنْ مَاءٍ دَافِقٍ﴾ کښې د ﴿دَافِقٍ﴾ کلمه د "دَفَقَ" - لکه "ضَرَبَ" - څخه اشتقاقه شوې ده، "دَفَقَ" په زغرده د اوبو تویولو ته ویل کېږي، نو د ﴿دَافِقٍ﴾ کلمه د "مَدْفُوقٍ" معنی ورکوي^(۴). یعنې هغه اوبه چې په زغرده په رحم کښې توی کړی شوي دي.

او په ﴿بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ﴾ کښې د "صُلْب" کلمې په اصل کښې د "صَلَابَةٌ" - لکه "شَرَافَةٌ" - څخه اشتقاق موندلی دی چې کلکوالی او سختوالي ته ویل کېږي. خو دغه کلمه هغه هلوکي ته هم وضعه شوې ده کوم چې د انسان د ولو د منځ څخه پیل کېږي او تر کوناتیو پورې اوږدېږي^(۵)، په کوم پورې چې پوښتی نښتی دي چې په پښتو کښې ورته د ملا تیر ویل کېږي.

او په همدغه عبارت کښې د "تَرَائِبِ" کلمه د "تَرَبَّيَةٌ" - لکه "شَرِيفَةٌ" - جمعه ده، "تَرَبَّيَةٌ" د سینې هغو هلوکو ته وضعه شوې ده کوم چې قوسي شکل لري او دواړه سرونه یې د ملا د تیر پورې پیوسته دي^(۶).

دا د یو پلوه، او د بله پلوه په دې مقام کښې علماء کرام په لاندې ډول اختلاف لري:

الف: ځینې وایي چې: د نارینه د نطفې دپاره اصلي مرکز د ملا تیر دی او د زنانه وو د نطفې

(۱) تفسیر الکشاف ج ۴ ص ۷۳۴

(۲) القاموس المحيط ج ۴ ص ۱۷۲

(۳) تفسیر الطبری ج ۳۰ ص ۱۴۳

(۴) القاموس المحيط ج ۴ ص ۱۹۴: تفسیر القرطبي ج ۲۰ ص ۴

(۵) لسان العرب ج ۱ ص ۵۲۶

(۶) مفردات الراغب ص ۷۰

مرکز د سینې هغه هډوکی دی په کومو باندې چې غاړکی زنگوي^۱ یعنی د آدم ~~نفس~~ او د حواء ~~نفس~~ خخه په غیر نور ټول انسانان هر یو د هغو په زغرده توی کړی شوو اوبو خخه پیدا کړی شوي دي کومې چې د نارینه وو د ملا د تیر خخه او د زنانه وو د سینود هډوکو خخه راوځي او په رحم کښې د جنین دپاره تومنه گرځي.

ب: ځینې نور وایي چې د نارینه وو او زنانه وو دواړو د نطفو اصلي مرکز د ملا تیر او د سینو هډوکی دی، چې د دواړو نطفې د دغو دواړو خخه راوځي او په رحم کښې سره گډه پري^۲، والله اعلم بحقیقة الحال وایله المرجع والمآل.

"سَرِيْرَةٌ" څه معنی؟

۳- په **يَوْمَ تَبَلَى السَّرَائِرُ** کښې د "سَرَائِرٌ" کلمه د "سَرِيْرَةٌ" لکه "شَرِيْفَةٌ" - جمعه ده. "سَرِيْرَةٌ" هر هغه عمل ته وضعه شوې ده کوم چې په دنیا کښې د خلکو خخه په پټه صورت ونیسي، برابره خبره ده چې دغه عمل نېک وي او که بد وي^۳. یعنی د قیامت په ورځ به ټول پټ اعمال (آن قلبی اعمال هم) راڅرگند کړی شي.

د همدې مضمون دپاره نبي کریم **ﷺ** په خپل یوه اوږده حدیث کښې ډېر ښه مثال ښودلی دی چې: «بِكَيْلٍ غَادِرٍ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ عِنْدَ اسْتِئْتِهِ عَلَى قَدْرِ غَدْرَتِهِ»^۴ یعنی د قیامت په ورځ به د هر ټگمار د کوناتي په سر د هغه د غدر (ټگی) په اندازه بېرغ ولاړ وي. (چې ډېر لوړ بېرغ به د ټگ مشر په کوناتي باندې رېپري).

﴿ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ﴿١١﴾ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ﴿١٣﴾ وَمَا هُوَ بِأَهْزَلٍ ﴿١٤﴾ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿١٥﴾ وَأَكِيدُ كَيْدًا ﴿١٦﴾ فَمَهْلِكُ الْكَافِرِينَ ﴿١٧﴾ أَهْلَهُمْ رُؤَيْدًا ﴿١٨﴾ ﴾

[۱۱] په اسمان باندې سوگند دی چې د باران خاوند دی.

[۱۲] او په ځمکه باندې (سوگند دی) چې په نباتاتو سره د چاودېدلو خاونده ده.

[۱۳] چې یقینا دا (قرآن کریم د حق او باطل) بېلوونکی قول دی.

[۱۴] او چې دا قرآن کریم) توقې (او عبث) خبرې نه دی.

[۱۵] یقینا کفار (د قرآن کریم د محوه کولو دپاره) پټ تدبیر کوي پټ تدبیر کول.

۱) تفسیر ابي السعود ج ۹ ص ۱۴۱: الدر المنثور ج ۸ ص ۴۷۵: تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۴۹۸

۲) البحر المحیط ج ۱۰ ص ۴۵۱

۳) لسان العرب ج ۴ ص ۳۵۷

۴) مسند احمد بن حنبل ج ۲ ص ۳۰۷

[۱۶] او زه (هم د کفارو د محوه کولو دپاره) پت تدبیر کوم پت تدبیر کول
 [۱۷] نو (ای پیغمبره!) ته کفارو ته مهلت ورکړه، دوی نه مهلت ورکړه ډېر لږ وخت
 (مهلتگی ورکړه).

د مطلب خلاصه او توضیحات

۱- مونږ د الله ﷻ په توفیق د دې سورت په سریزه کښې لیکلي دي چې به دې سورت کښې د
 قیامت په قیام او د قرآن کریم په حقانیت ډېر ټینګار شوی دی. څرنگه چې په وړاندې ایتونو کښې
 اولنی مطلب ختم شو نو په دې ایتونو کښې د دوهم مطلب په بیان باندې پیل وشو.
 ۲- په ذِ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۚ کښې د 'رَجْع' کلمه مفسرینو کرامو دلته په باران سره تفسیره
 کړې ده^(۱)، شاید چې دا لقب به ورته د دې کبله ورکړی شوی وي چې د باران ورنست بیا بیا
 صورت نیسي.
 ۳- په ذِ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۚ کښې د 'صَدْع' کلمه مونږ د الله ﷻ په توفیق د [الحجر: ۹۴]
 ایت لاندې معنی کړې ده چې دغه کلمه په کلک جسم کښې د درز کولو څخه عبارت ده.
 خو په دې مقام کښې ترې هغه درز (چاود) مطلب دی کوم چې په ځمکه کښې د نباتاتو په
 زرغونېدلو سره صورت نیسي چې تبغ ترې بهر راوځي^(۲).
 ۴- د ذِ إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَضْلٌ ﴿۱۰﴾ وَمَا هُوَ بِأَهْزَلٌ ۚ دواړه جملې د ذکر و شوو دواړو سوگندونو جواب
 دی. یعنې په اسمان او ځمکې باندې په ذکر و شوو لحاظونو سره سوگند دی چې
 یقیناً دا قرآن کریم د حق او باطل ترمنځ جدا کوونکی قول او کتاب دی، دا کتاب یوقی
 نه دي او نه د عبثیاتو مجموعه ده، لکه څنګه چې وریاندې د کفارو او مشرکانو د پلوه دغه
 تهمت تپل کېږي.

همدې مطلب ته نبي کریم ﷺ په یوه اوږده حدیث کښې اشاره کړې ده چې: «هُوَ الْفَضْلُ لَيْسَ
 بِالْهَزْلِ»^(۳) یعنې قرآن کریم د باطل څخه د حق جدا کوونکی دی یوقی (عبث خبرې) نه دي.

۵- شاید چې په ذکر و شوو سوگندونو او په ذکر شوي جواب کښې به دېته اشاره وي چې:
 الف: لکه څنګه چې د باران په ورنست او د نباتاتو په زرغونېدلو کښې شک نشته همدارنګه د
 قرآن کریم په حقانیت کښې هم شک او شبه نشته.

ب: لکه څنګه چې الله ﷻ د اسمان څخه د باران په نازلولو سره د ځمکې د اوسېدونکو مادي
 اړتیاوې پوره کړې دي همدارنګه یې د قرآن کریم په نزول سره د دوی معنوي او روحي احتیاجات هم
 کامل گرځولي دي چې د قیامت تر ورځې پورې د ټولو بندګانو دپاره لارښود دی.

۱۱ تفسیر القاسمي ج ۱۷ ص ۱۲۲: الدر المنثور ج ۸ ص ۴۷۶

۱۲ روح المعاني ج ۳۰ ص ۱۰۰

۱۳ جامع الترمذي ج ۲ ص ۱۱۸

”رُوَيْدًا“ څه معنی؟

۶_ په ﴿ فَمَهْلِ الْكَافِرِينَ أَهْلُهُمْ رُوَيْدًا ﴾ کښې د ”مهْل“ او ”أهْلُهُمْ“ دواړه کلمې اصلا د ”مهلة“ څخه اشتقاقې دي چې لومړنۍ کلمه په دوهمې کلمې سره تاکیده شوې ده^(۱).

او د ”رُوَيْدًا“ کلمه پکښې د تصغیر صیغه ده چې مکبر اسم یې ”رُوْدًا“ لکه ”ضَرْبًا“ دی چې مصدر دی او د مهلت معنی ورکوي^(۲)، خو په دې مقام کښې د ﴿ رُوَيْدًا ﴾ کلمه مفسرینو کرامو په ”قَلِيلًا“ سره تفسیره کړې ده^(۳).

یعنې ای پیغمبره! د قرآن کریم د محوه کولو دپاره د کفارو د پلوه ډېر پټ تدبیرونه په کار اچولی شوي دي او مونږ د دوی د محوه کولو دپاره پټ تدبیرونه په کار اچوو. نو ته هغوی ته مهلتگی (ډېر لږ وخت) ورکړه او منتظر اوسه چې ترڅو تاته د جهاد امر درنازل کړی شي نو ته به هلته وگورې چې د کفارو پټ تدابیر او چلونه به یې هیڅ په درد دوا نه شي.

په همدې ځای باندې د الله ﷻ په توفیق د ”الطَّارِق“ سورت پښتو ترجمه او تفسیر ختم شو.

اللَّهُمَّ اجْعَلِ الْقُرْآنَ لَنَا نُورًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

۱۴۲۵/۱۲/۲۸ هـ ق - ۱۳۸۳/۱۱/۱۹ هـ ش

(۱) البحر المحيط ج ۱۰ ص ۴۵۲

(۲) لسان العرب ج ۳ ص ۱۸۹

(۳) تفسیر البغوي ج ۴ ص ۴۷۴: تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۴۹۸

Handwritten text in blue ink, mostly illegible due to fading and bleed-through from the reverse side of the page.

الأعلى (١٧)

Handwritten text in blue ink, consisting of several lines of illegible script.

Handwritten text in blue ink at the bottom of the page, including what appears to be a signature and date.

سریزه

- ۱- د دې سورت نوم (الأعلى) د همدې سورت په لومړي ایت کښې نازل شوی دی.
- ۲- د دې سورت په مکتوب کښې اختلاف شته خو د البراء بن عازب رضی الله عنه د یوه حدیث (۱) څخه معلومېږي چې دا سورت مکي سورت دی او د هجرت څخه وړاندې نازل شوی دی.
- ۳- د علي رضی الله عنه څخه روایت دی چې فرمایلي یې دي: «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُجِيبُ هَذِهِ السُّورَةَ» (۲) یعنی د الله ﷻ پیغمبر ﷺ چې وه دغه سورت یې ډېر خوښاوه.
- د همدې کبله ځینو مفسرینو کرامو د احادیثو په رڼا کښې لیکلي دي چې نبی کریم ﷺ به دغه سورت (غالباً) د وترو، جمعې او همدارنگه د اخترونو په لمونځونو کښې قرائت کاوه (۳).
- ۴- د دې سورت د ایتونو شمېر نولس (۱۹) دی (۴).
- ۵- د کلماتو شمېر یې دوه اويا (۷۲) دی (۵).
- ۶- او د حرفونو شمېر یې دوه سوه او څلور اتيا (۲۸۴) دی (۶).
- ۷- په دې سورت کښې د نورو مکي سورتونو غوندې عقیدوي احکام مطرح شوي دي په تېره بیا په توحید، د آخرت په حقانیت او نبی کریم ﷺ ته پکښې په ارشاداتو باندې ډېر ټینگار شوی دی.
- ۸- په وړاندېني سورت (الطَّارِق) کښې د انسان پیدایښت او د نباتاتو وړغونېدلو ته اشاره شوې وه، په دې سورت (الأعلى) کښې هم همدغه دوه مطلبه څه ناڅه تشریح شوي دي.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝ الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ۝ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ۝ وَالَّذِي
 أَخْرَجَ الْمَرْعَى ۝ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ۝ سَنُقَرِّطُكَ فَلَا تَنْسَى ۝ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ
 إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ۝ وَنُيْسِرُكَ لِلْيُسْرَى ۝ فذَكَرْ إِنْ نَفَعْتَ الذِّكْرَى ۝
 سَيَذَكِّرُ مَنْ نَحَشَى ۝ وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى ۝ الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى ۝ ثُمَّ لَا
 يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ۝ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ۝ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۝ بَلْ تُؤَثِّرُونَ

(۱) صحیح البخاري ج ۲ ص ۷۳۶

(۲) مسند احمد بن حنبل ج ۱ ص ۲۰۶

(۳) تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۴۹۹

(۴) تفسیر البغوي ج ۴ ص ۴۷۵

(۵) تفسیر الخازن ج ۶ ص ۴۹۳

(۶) اللباب في علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۲۷۲

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿١١﴾ وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَتَقَى ﴿١٢﴾ إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿١٣﴾
صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ﴿١٤﴾

د ډېر مهربان (او) ډېر با رحمہ الله ﷺ په نامه.

- [۱] (ای پیغمبره!) د خپل عالی شان رب ﷺ نامه ته (په دوامداره توگه) د پاکۍ نسبت کوډ.
- [۲] هغه رب ﷺ چې هر شی یې پیدا کړی دی نو (اندامونه او ضروریات یې) وربرابر کړي دي.
- [۳] او هغه رب ﷺ چې هر شی یې په اندازه کړی دی نو لارښودانه یې ورته کړي ده.
- [۴] او هغه رب ﷺ چې خرڅای یې (د ځمکې څخه) راویستلی دی (نباتات یې رازرغون کړي دي).
- [۵] نو (څه وخت وروسته) یې همدا (خرڅای) د سیلاب څگ تور ته مایل سور رنگی گرځولی دی.
- [۶] (ای پیغمبره!) ژر دی چې مونږ به په تا باندې (د قرآن کریم د تکمیله پورې خپل ایتونه) قرائت کړو چې ته به یې نه هېروي.
- [۷] مگر هغه ایتونه چې د الله ﷻ اراده وشي (چې موقت یا غیر موقت یې هېر کړي).
- یقیناً الله ﷻ په ښکاره شي او په هغه شي باندې پوهېږي کوم چې پتېږي (په ټولو شیانو باندې پوه دی).

- [۸] او مونږ تا د اسان شریعت د (اشاعت) دپاره اسانوو (توفیق درکوو).
- [۹] نو پند ورکوه (پند ورکولو ته ادامه ورکړه) یقیناً شان دا دی چې ستا پند ورکول گټه رسوي.
- [۱۰] ژر دی چې هغه څوک به ترې پند واخلي کوم (چې د الله ﷻ څخه ډارېږي).
- [۱۱] او ستا د پند څخه به بدبخته (عنادي کافر) څنگ وکړي (قبول به یې نه کړي).
- [۱۲] هغه (عنادي کافر) چې لوی اور (دوزخ) ته داخلېږي.
- [۱۳] بیا به په همدې لوی اور (دوزخ) کېږي نه مړ کېږي او نه به (پکښې) ژوندی کېږي.
- [۱۴] یقیناً هغه چا بری مونده کړ (کامیاب شو) چې تزکیه (د جنایاتو څخه خلاصون) یې

خپل کړ.

- [۱۵] او چا چې د خپل رب ﷻ نوم یاد کړ نو (پنځه وخته) لمونځ یې اداء کړ.
- [۱۶] بلکې (ای کفارو!) تاسو نژدې (او حقیر) ژوند (په آخروي ژوند باندې) غوره کوئ.
- [۱۷] حال دا چې آخرت (آخروي ژوند) ډېر بهتر او ډېر دوامدار (باقي) دی.
- [۱۸] یقیناً دغه (وړاندې مضمون) ضرور په پخوانیو صحیفو کېږي (ثبت) دی.
- [۱۹] (البته) د ابراهیم علیهِ السلام او د موسی علیهِ السلام په صحیفو کېږي.

ارتباط او د مطلب خلاصه

د وړاندېني سورت مضامین په دې تمام شوي وه چې مشرکان غواړي چې په خپلو چلونو او پټو تدبیرونو سره د الله ﷻ د ارادې مخه ونیسي او د قرآن کریم د ترقۍ په وړاندې خنډ واقع شي، خو

دوی به په دې موخه کښې بریالی نه شي او چلونه به یې په خپل ضرر تمام شي او معکوسه نتیجه به ورکړي. په دې ایتونو کښې همدغه مضمون تعقیب شوی دی چې حاصل یې داسې راخپړي:

۱- ای پیغمبره! هیڅکله به کفار ستا د رب ﷻ د ارادې مخه بنده نه کړی شي نو ته هغوی ته مهلت ورکړه او تر څه وخته پورې یې هلاک ته منتظر اوسه، خو په عین حال کښې د خپل رب ﷻ تسبیحات وایه چې ستا رب ﷻ د عالی او لوړو صفاتو درلودونکی دی، لکه:

الف: ستا رب ﷻ هغه اقدس ذات دی چې هر شی یې پیدا کړی دی او هر شی یې برابر کړی دی او هم یې هر ساکن ته ضروریات او اندامونه ورتیار کړي دي.

ب: ستا رب ﷻ هر شی په اندازه کړی دی او هر ساکن ته یې په یو مېچ اندامونه ورکړي دي چې یوه پښه یې ورته د بلې په اندازه ورکړې ده او یو لاس یې ورته هم د بل لاس څخه اوږد نه دی پیدا کړی او نه یې د سترگو او غوږونو او نورو اندامونو ترمنځ څه تفاوت لیده کېږي.

ج: ستا رب ﷻ هر ساکن ته لاره او طریقه هم بنودلې ده چې د خپلو اندامونو څخه په څه ډول سره استفاده وکړي؟، او په ساکنانو کښې یې بنیادم ته د معنوي او روحي لارې د ښودنې مهرباني هم کړې ده چې عقل یې ورکړی دی او شریعت یې ورنازل کړی دی.

د: ستا رب ﷻ هغه اقدس ذات دی چې د څارویو دپاره یې په ځمکه کښې نباتات رازرغون کړي دي او څر خایونه یې پکښې جوړ کړي دي.

ه: خو همدغه تازه او تکه شنه ورشو او څرخای څه وخت وروسته د اوبو د څگ په شان بې بنیاده گرځوي چې نبات یې پکښې د څزان سره مخامخ کوي او د ځمکې څخه یې راجدا کوي او شین رنگ یې هم په تور او زیر رنگ سره بدلوي.

۲- ای پیغمبره! لکه څنگه چې ستا رب ﷻ د انسانانو مادي او بدني ضروریات ورپوره کړي دي همدارنگه یې د دوی معنوي او روحي ضروریات هم د پامه نه دي غورزولي بلکې د همدې مطلب دپاره یې په تاباندې قرآن کریم درنازل کړی دی او لا درنازولي یې.

۳- دا قرآن کریم اثباتوي چې دا حقاني کتاب دی او زمونږ د پلوه تاته درنازل شوی دی، نو په همدې بنیاد یې مونږ په تاباندې قرائت کوو چې ته یې نه هېرې.

یا په بل عبارت: دا قرآن کریم ستا په ذهن کښې مونږ ساتو چې ستا څخه نه هېرېږي مگر هغه چې د الله ﷻ اراده وشي چې منسوخ یې وگرځوي.

یقیناً الله ﷻ په څرگندو شیانو او په هغو شیانو باندې پوهېږي کوم چې د خلکو د نظره پټ دی، نو د قرآن کریم د حفظ کولو دپاره ورته ستا ظاهري هلې ځلې او قلبي زیار ټول معلوم دي او هیڅ شی ترې پټ نه دی.

۴- ای پیغمبره! ژر دی چې مونږ به تا د همدغې دیني لارې د اشاعت دپاره اسان وگرځوو نو توفیق به درکړو چې د یو پلوه به درته قرآن کریم حفظ کړو او د بله پلوه به د ابلاغ او دعوت حوصله درپرزو کړو.

۵- نو په همدې بنياد ته په دعوت او ابلاغ کښې هيڅ قصور مه کوه او خلکو ته پند ورسوه، او دا ځکه چې ستا د پند او وعظ څخه که عنادي کفار گټه پورته نه کړي نو مؤمنانو ته خو ضرور گټه رسوي، نو په همدې بنياد ستا د دعوت په نتيجه کښې خلک لاندې دوه لارې خپلوي:

الف: ژر دی چې هغه کسان به ستا د پند څخه استفاده وکړي کوم چې د الله ﷻ څخه پارېږي او يا عناد نه وي نيولي او غواړي چې حقه لاره مونده کړي.

ب: بالمقابل ستا د پند او نصيحت څخه هغه څوک ډډه کوي او غوږ ورته نه ږدي کوم چې بدبخته وي او په ازل کښې ورته ليکلی شوي وي چې ډېر لوی اور ته به داخلېږي.

البته چې د دوزخ اور داسې اور دی چې عنادي کفار (دوزخيان) به پکښې نه ژوندي کېږي چې استراحت وکړي او نه به پکښې مړه کېږي چې د عذابه خلاص شي.

۶- ای پیغمبره! يقيناً هغه چا فلاح او کاميابي مونده کړه کوم چې په همدې قرآن سره او ستا په پند سره د خپل ځان تزکيه وکړي، او په دې باندې علاوه په دوامداره توگه د خپل رب ﷻ نوم يادوي او خپلو لمونځونو ته ادامه ورکوي.

۷- ای بنيادمانو! په دې کښې هيڅ شک او شبه نشته چې قرآن کریم د نجات لاره ده خو تاسو عناد نيولی یاست چې د خپلو ځانونو دپاره يې دستور العمل نه گرځوئ بلکې تاسو حقير او نژدې ژوند غوره کوئ او د آخرت دائمي ژوند د پښو لاندې کوئ. حال دا چې آخرت او د آخرت ژوند ډېر بهتر دي چې هميشه پاتې کېږي او د زوال سره نه مخامخ کېږي.

۸- ای پیغمبره! دا خبره (چې د خپلو ځانونو تزکيه کوونکي کسان فلاح موندونکي دي) يوازې ستا د امت دپاره اختصاص نه لري بلکې دا خبره پخوانيو ټولو امتونو ته هم شامله ده، نو:

د همدې کبله دغه مطلب په پخوانيو کتابونو کښې هم موجوديت درلود او په پخوانيو صحيفو کښې هم ثبت وه چې هغه د ابراهيم ﷺ او د موسی ﷺ د صحيفو څخه عبارت دي.

توضیحات

۱- په ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ﴾ کښې نبي کریم ﷺ مخاطب کړی شوی دی خو ټول امت ته پکښې تلقين پروت دی چې د الله ﷻ نومونه په پاکی سره ياد کړی شي که نه نو الحاد به صورت ونيسي.

په همدې ارتباط د الله ﷻ په توفيق د [الأعراف: ۱۸۰] ايت لاندې ښه مفصل بحث تېر شوی دی.

دا د يو پلوه، او د بله پلوه مونږ د الله ﷻ په توفيق د [الواقعة: ۹۶] ايت لاندې د يوه حديث په رڼا کښې ليکلي دي چې: کله ذکر شوی ايت شريف نازل شو نو نبي کریم ﷺ امر وکړ چې دغه ايت په سجده کښې وگرځوئ نو د هماغه وخته راپه دېخوا مونږ د سجده په حالت کښې د خپل رب ﷻ نامه ته د پاکی نسبت کوو او وايو چې: "سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى".

حُوءٌ څه معنی؟

۲- په ﴿فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى﴾ کښې د ﴿غُثَاءً﴾ کلمه د الله ﷻ په توفيق د [المؤمنون: ۴۱] ايت

لاندي معنی شوي ده چې د سیلاب د هغه څگ څخه عبارت ده کوم چې د اوبو په سر باندې روان وي او د ورستو پاڼو او خيرو څخه یې جوړښت موندلی وي.

او په همدغه ایت کښې د ﴿أَحْوَى﴾ کلمه صفت مشبه ده او د "حُوَّة" لکه "قُوَّة" څخه اشتقاقه شوې ده. په عربي ژبه کښې د "حُوَّة" لفظ په لاندي دوه وو معناوو سره استعمالېږي^(۱):

الف: هغه تور رنگ چې شنه رنگ ته مایل وي.

ب: هغه سور رنگ کوم چې تور رنگ ته میلان ولري.

په دې مقام کښې دوهمه معنی په زړه پورې ده. او دا څکه چې خزان شوي نباتات په همدغه رنگ څرگندېږي. یعنې الله ﷻ هغه اقدس ذات دی چې په ځمکه کښې د شنو نباتاتو په زرغونولو سره د څارویو دپاره څر خایونه او ورشوگانې تشکیلوي، او په همدغو نباتاتو باندې خزان ورنازلوي چې د سیلاب د څگ په شان یې د بېخه وباسي او توروالي ته مایل په سره رنگ سره یې ازوي.

نسیان په دوه ډوله دی

۳- په ﴿فَلَا تَنْسَى﴾ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ کښې د "تَنَسَى" کلمه د "نِسْيَان" لکه "غَيْثِيَان" څخه

اشتقاقه شوې ده، چې په دې مقام کښې یې په لاندي دوه وو صورتونو سره تفسیر کېدلی شي:

الف: یو دائمی نسیان (هېرول) دي چې د نسخې معنی ورکوي. یعنې ای پیغمبره! ژر ده چې مونږ په تاباندې خپل ایتونه د قرآن کریم د تکمیل پورې قرائت کړو نو زمونږ ذمواري ده چې ته به قرائت کړی شوي ایتونه نه هېروي (ستا د ذهن څخه به نه اوځي) مگر هغه ایتونه کومو ته چې الله ﷻ د نسخې اراده وکړي او ستا د ذهن څخه یې وباسي.

دې ډول نسیان ته په ﴿مَا تَنْسَخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا﴾ [البقرة: ۱۰۶] ایت

کښې په ﴿أَوْ نُنسِهَا﴾ سره اشاره شوې ده. یعنې مونږ چې د کوم ایت (حکم) نسخه کړو او یا هغه د

یاد درلودونکو څخه، هېر کړو نو په عوض یې د هغه څخه بهتر او یا (اقلا) د هغه مثل حکم نازلوو.

ب: بل موقت نسیان دی چې لږ وخت دوام کوي. یعنې زمونږ ذمواري ده چې ته به قرائت کړی

شوي ایتونه نه هېروي مگر هغه ایتونه کومو ته چې الله ﷻ اراده کړې وي چې په موقته توګه یې

ستا د ذهن څخه وباسي او لږ وخت وروسته یې بېرته در په زړه کړي.

دې ډول نسیان ته نبي کریم ﷺ په یوه حدیث کښې داسې اشاره کړې ده چې یو ځل یې د یوه سړي

څخه قرائت واورېد نو ویې فرمایل چې: «رَجِمَهُ اللهُ لَقَدْ أَذْكَرَنِي آيَةٌ كُنْتُ نَسِيْتُهَا»^(۲) یعنې په دغه سړي

باندې دې الله ﷻ مهرباني وکړي چې یقیناً ماته یې داسې یو ایت را په یاد کړ چې ما هېر کړی وه.

همدغه مضمون په نورو احادیثو کښې هم روایت شوی دی^(۳).

(۱) لسان العرب ج ۱۴ ص ۲۰۶

(۲) مسند احمد بن حنبل ج ۹ ص ۳۲۸

(۳) صحیح البخاري ج ۱ ص ۳۶۲ او ج ۲ ص ۷۵۳

سوال جواب

۴۔ کہ څوک وایي چې: د ﴿فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى﴾ ایت څخه څرگندېږي چې نبی کریم ﷺ په ابلاغ او تذکیر باندې مطلقاً مکلف نه وه بلکې د مخاطب د استفادې په شرط سره مکلف وه، حال دا چې په بل ایت کښې دغه شرط ته اشاره نه ده شوې چې: ﴿يَأْتِيَا الرَّسُولَ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ﴾ [المائدة: ۶۷] یعنی ای پیغمبره! ته هغه ارشادات ابلاغ کره کوم چې تاته د خپل رب ﷻ د پلوه درنازل کړي شوي دي؟

مونږ وایو چې: مفسرینو کرامو د دغه سوال دپاره ډېر جوابونه کړي دي^(۱)، خو بهتره دا ده چې په ذکر شوي ایت شریف کښې د "إِنْ" توری د شرط دپاره نه دی ترڅو ذکرشوی اعتراض وارد شي بلکې دغه (إِنْ) د مثقل (إِنْ) څخه مخفف دی او د "ه" ضمیر شان ورسره مقدر دی چې مونږ ترې په 'فَذَكِّرْ إِنَّهُ' سره تعبیر کولی شو. یعنی: ای پیغمبره! ژر ده چې مونږ به تاته توفیق درکړو چې اسان شریعت خلکو ته ابلاغ کړي نو ته خپل ابلاغ او تذکیر ته ادامه ورکړه چې یقیناً شان دا دی چې دغه کار خلکو ته گټه رسوي چې مؤمنان ترې استفاده کوي، او غیر عنادي کفار د تاثیر لاندې واقع کېږي، او په عنادي کفارو باندې د الله ﷻ حجت اتمام ته رسېږي.

دغه جواب ځکه بهتر دی چې د یو پلوه ورباندې وروستني ایتونه دلالت کوي چې خلک پکښې په دوه ډلو (نېکبختانو او بدبختانو) باندې وېشلی شوي دي، او د بله پلوه په همدغه مطلب باندې په بل ایت کښې صراحت نازل شوی دی چې: ﴿وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ [الذاریات: ۵۵] یعنی ای پیغمبره! او ته په دې قرآن کریم سره خپل پند ورکولو ته ادامه ورکړه چې یقیناً پند ورکول مؤمنانو ته گټه رسوي.

اور په دوه ډوله دی

۵۔ په ﴿الَّذِي يَصَلِّي النَّارَ الْكُبْرَى﴾ کښې دې ته اشاره ده چې اور په دوه ډوله دی. خو ځینو مفسرینو کرامو دواړه ډوله اورونه په دوزخ کښې گڼلي دي چې هلته ډېرې طبقې موجودیت لري چې ځینې د ځینو نورو څخه د تفاوت درلودونکې دي^(۲)، الله ﷻ فرمایلي دي چې: ﴿إِنَّ السَّافِقِينَ فِي ذَلِكَ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ [النساء: ۱۴۵] یعنی یقیناً منافقان د اور په ټیټه پایه کښې دي. مگر مونږ ته بهتره برېښي چې لوی اور به د دوزخ اور وي او وړوکی اور به د دنیاوي اور څخه عبارت وي. لکه چې نبی کریم ﷺ په یوه حدیث کښې فرمایلي دي چې: «نَارُكُمْ هَذِهِ الَّتِي تُوقِدُونَ جُزْءًا وَاجِدًا مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ حَرِّ جَهَنَّمَ»^(۳) یعنی ستاسو دغه اور چې تاسو یې بلوی (او استفاده

(۱) اللباب فی علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۲۸۲: حاشیه الشیخ زاده علی تفسیر البیضاوی ج ۴ ص ۶۵۰

(۲) روح المعانی ج ۳۰ ص ۱۰۸

(۳) جامع الترمذی ج ۲ ص ۸۶

ترې کوي، د دوزخ د گرموالي د اویا (۷۰) برخو څخه یوه برخه ده. (هغه اور د دې اور څخه اویا (۷۰) چنده گرم دی.

نه مرگ او نه ژوند

۶_ په هـ ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ۖ ایت کښې د کفارو حالت ته اشاره شوې ده چې هلته به همېشه وي، اما د مؤمنانو عاصیانو حالت ته نبي کریم ﷺ په یوه اوږده حدیث کښې داسې اشاره کوي چې: «وَلَكِنَّ نَاسًا أَصَابَتْهُمْ النَّارُ بِذُنُوبِهِمْ أَوْ يَخْطَايَاهُمْ فَأَمَاتَهُمْ إِمَاتَةً حَتَّىٰ إِذَا كَانُوا فَحَمًا أُدْنِيهِمُ الشَّفَاعَةُ فَجِيءَ بِهِمْ ضَبَابًا ضَبَابًا»^(۱) یعنې مگر څه خلک به وي چې د خپلو گناهونو په سبب او یا د خپلو خطاگانو په سبب به ورته اور ورسېږي نو د (مطابقې سزا وروسته) به یې مړه کړي آن تردې چې کله به دوزخ کښې سکاره وگرځي نو الله ﷻ به (شفاعت کوونکو ته) په شفاعت کولو کښې اجازه وکړي نو (د دوزخ څخه به) دلې-دلې راوستلی شي.

سوال جواب

۷_ که څوک وایي چې: تاسو د یوه حدیث په رڼا کښې د [مريم: ۳۹] ایت لاندې لیکلي دي چې مرگ به د یو حیوان په څېره کښې د دوزخ او د جنت ترمنځ ذبحه کړی شي، نو پوښتنه دا ده چې د مرگ د مړه کېدلو څخه وروسته به عاصیان مؤمنان په دوزخ کښې څنگه مړه کړی شي حال دا چې په دغه وخت کښې به مرگ پخپله مړ شوی او د منځه تللی وي؟
مونږ وایو چې: څه لرې نه ده چې مرگ به هغه وخت د منځه هوړل شي چې کله یو عاصي مؤمن هم په دوزخ کښې پاتې نه وي او سوچه کفار پکښې پراته وي، والله ﷻ أعلم بحقیقة الحال.

دوه حدیثونه

۸_ د هـ بَلْ تُوذِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۖ په ارتباط لاندې دوه حدیثونه د مثال په توګه ولولئ:
الف: نبي کریم ﷺ فرمایلي دي چې: «مَنْ أَحَبَّ دُنْيَاهُ أَضْرَبَ بِآخِرَتِهِ وَمَنْ أَحَبَّ آخِرَتَهُ أَضْرَبَ بِدُنْيَاهُ فَأَيُّوَا مَا يَبْقَىٰ عَلَىٰ مَا يَفْنَىٰ»^(۲) یعنې څوک چې خپله دنیا خوښه کړي نو خپل آخرت ته یې ضرر ورساوه، او څوک چې خپل آخرت خوښ کړي نو خپلې دنیا ته یې ضرر ورساوه، نو تاسو په هغه شي باندې کوم چې فنا کېږي هغه شی غوره کړئ کوم چې بقاء لري (په دنیا باندې آخرت غوره کړئ).
ب: نبي کریم ﷺ فرمایلي دي چې: «الدُّنْيَا دَارٌ مِّنْ لَّا دَارَ لَهٗ وَمَالٌ مِّنْ لَّا مَالَ لَهٗ وَلَهَا يَجْمَعُ مَن لَّا عَقْلَ لَهٗ»^(۳) یعنې دنیا د هغه چا کور دی چې (په آخرت کښې) کور نه لري او د هغه چا مال دی چې په آخرت کښې مال نه لري او دنیا ته هغه څوک راغونډول کوي کوم چې (کامل) عقل نه لري.

(۱) سنن ابن ماجه ص ۳۱۹: صحيح مسلم ج ۱ ص ۱۰۴: مسند احمد بن حنبل ج ۴ ص ۱۲

(۲) مسند احمد بن حنبل ج ۷ ص ۱۶۵

(۳) مسند احمد بن حنبل ج ۹ ص ۳۴۴

يوه پوښتنه او د هغې جواب

۹_ که څوک وايي چې: په ﴿ إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ﴾ کښې د "هَذَا" په کلمې سره څه شي ته اشاره ده؟

مونږ وايو چې: ځينو علماوو کرامو بهتره گڼلې ده چې په دغې (هَذَا) سره به د وړاندېنيو څلورو [الأعلى: ۱۴-۱۷] ايتونو مضمون ته اشاره وي^(۱)، يعنې د ابراهيم عليه السلام او د موسى عليه السلام په صحيفو کښې هم د ذکر و شوو ايتونو مطالبو نزول موندلی وه نو دا مضمون په ټولو شريعتونو کښې اتفاقي دی.

همدې ايتونو ته ورته ايتونه وړاندې په [النجم: ۳۸-۵۵] کښې هم نازل شوي دي.

ټولې اسماني صحيفې څو دي؟

۱۰_ ځينو علماوو کرامو د ځينو احاديثو په رڼا کښې ليکلي دي چې ټولې اسماني صحيفې پوره سل (۱۰۰) دي چې په لاندې پيغمبرانو عليهم السلام باندې نازلې شوې دي^(۲):

الف: په شيث عليه السلام باندې پنځوس (۵۰) صحيفې نازلې شوې وې.

ب: په ادریس عليه السلام باندې دېرش (۳۰) صحيفو نزول موندلی وه.

ج: په ابراهيم عليه السلام باندې لس (۱۰) صحيفې نازلې شوې وې.

د: پلاآخړه، په موسى عليه السلام باندې د تورات د نزول څخه مخکښې لسو (۱۰) صحيفو نزول موندلی وه. چې ټولې سل (۱۰۰) صحيفې کېږي، والله اعلم.

په همدې ځای باندې د "الأعلى" سورت پښتو ترجمه او تفسير ختم شو والحمد لله.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الَّذِينَ آتَرُوا الْآخِرَةَ عَلَى الدُّنْيَا.

۱۴۲۶/۱/۱ هـ ق - ۱۳۸۳/۱۱/۲۱ هـ ش.

(۱) تفسير الطبري ج ۳۰ ص ۱۵۸: تفسير القرطبي ج ۲۰ ص ۲۵: روح المعاني ج ۳۰ ص ۱۱۱: تفسير ابن كثير ج ۴ ص ۵۰۲.
(۲) الدر المنثور ج ۸ ص ۴۸۹: تفسير أبي السعود ج ۹ ص ۹.

الغاشية (٨٨)

سرریزه

- ۱_ د دې سورت په نامه (الغاشية) باندې د همدې سورت لومړنی ایت مشتمل دی.
- ۲_ دا سورت مکي سورت دی او د هجرت څخه وړاندې نازل شوی دی^(۱).
- ۳_ د دې سورت ټول ایتونه شپږ ويشت (۲۶) دي^(۲).
- ۴_ د کلماتو شمېر یې دوه نوي (۹۲) کلمې دي^(۳).
- ۵_ د دې سورت د حرفونو تعداد درې سوه او یو اتیا (۳۸۱) حرفونو ته پورته شوی دی^(۴).
- ۶_ دا سورت هم د نورو مکي سورتونو غوندې په عقیدوي احکامو پورې ډېر ارتباط نیسي په تېره بیا د قیامت د ورځې حالات او د الله ﷻ د توحید د لایل پکښې نازل شوي دي.
- ۷_ په وړاندېني سورت (الاعلی) کښې د دوزخیانو او جنتیانو څه اخروي کیفیاتو ته اشاره شوې وه او په دې سورت کښې همدغه کیفیاتو ته څه تفصیل ورکړی شوی دی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ﴿١﴾ وَجُوهُ يَوْمٍ ذُرِّيَّتُهَا كَأَصْفِ نَجَافٍ فِي لُحُومٍ ﴿٢﴾ نَارًا حَامِيَةً ﴿٣﴾ تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ عَيْنِيَّةٍ ﴿٤﴾ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيحٍ ﴿٥﴾ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ﴿٦﴾ وَجُوهُ يَوْمٍ ذُرِّيَّتُهَا كَأَصْفِ نَجَافٍ فِي لُحُومٍ ﴿٧﴾ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً ﴿٨﴾ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿٩﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ﴿١٠﴾ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ﴿١١﴾ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٢﴾ وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ﴿١٣﴾

د ډېر مهربان (او) ډېر با رحمہ الله ﷻ په نامه.

[۱] (ای پیغمبره!) ایا تاته د پټوونکې ورځې خبره درغلې ده؟ (هغه دا چې:)

[۲] ځینې مخونه (ځینې کسان) به په دغې ورځ کښې ذلیل وي.

[۳] زیار ویستونکي به وي (او) ستومانه کېدونکي به وي.

[۴] گرم اور ته به داخلېږي.

[۵] د ډېرې گرمې چينې څخه به خړوبول کېږي.

(۱) المحرر الوجيز ج ۱۶ ص ۲۸۶

(۲) تفسير البغوي ج ۴ ص ۴۷۸

(۳) تفسير الخازن ج ۶ ص ۴۹۷

(۴) اللباب في علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۲۸۹

- [۶] دوی لره به (هلته) خوراک نه وي مگر ضریع (بدبویه تریخ بوتی).
 [۷] چې نه به خربول کوي او نه به د لوړې څخه مخنیوی کوي.
 [۸] ځینې مخونه (ځینې کسان) به په دغې ورځ کښې نعمتونه درلودونکي وي.
 [۹] چې د خپل کوبښ (نېک عمل) د کبله به خوشاله وي.
 [۱۰] په اوچت (لوړ رتبه) جنت کښې به (اوسېدونکي) وي.
 [۱۱] چې چټي خبرې به پکښې نه اوري.
 [۱۲] په دې جنت کښې به بهېدونکې چینه (بلکې چينې) وي.
 [۱۳] په دې جنت کښې به پاچايي اوچت تختونه وي.
 [۱۴] (په دې جنت کښې به) د شرابو بې لاستي اينودلي شوې (تيار) جامونه (گيلاسونه) وي.
 [۱۵] او (هم به پکښې) قطار قطار بالبتونه وي.
 [۱۶] او (هم به پکښې) غوړولي شوې توشکونه (فرشونه) وي.

ارتباط او توضیحات

۱- د وړاندېني سورت (الأعلى) د وروستنيو ایتونو په مطالبو کښې دا مطلب هم شامل وه چې دنیا حقیره او فاني ده او آخرت بهتر او باقي دی. په دې ایتونو کښې د همدغه مطلب څه تفصیل نازل شوی دی.

۲- په ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ﴾ کښې د "غَاشِيَةٍ" کلمه د "غِشَاوَةٌ" - لکه "مِرَامَةٌ" - څخه اشتقاقه شوې ده. "غِشَاوَةٌ" هغه پردې ته ویل کېږي چې یو شی پټوي^(۱)، خو په دې مقام کښې د قیامت ورځ په همدې لقب سره یاده شوې ده^(۲).

شاید چې دغه لقب به ورته د دې کبله ورکړی شوی وي چې په دغې ورځ کښې کفار په مشکلاتو سره پټېږي او په مؤمنانو باندې نعمتونه او خوشالی احاطه کوي چې په دې سورت کښې دغو دواړو حالاتو ته اشاره شوې ده.

یعنې ای پیغمبره! ایا تاته د قیامت د ورځې څه حالات درغلي دي چې کفار به په مشکلاتو باندې پټوي او مؤمنان به په نعمتونو او خوشالیو سره پټوي؟ (هو، درغلي دي) چې هغه وروسته بیان شوي دي.

۳- مفسرینو کرامو د ﴿عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ﴾ دواړه کلمې په دوه ډوله تفسیرې کړې دي چې:
 الف: ځینې وايي چې دلته د کفارو دنیاوي عمل او دنیاوي ستوماني مطلب ده^(۳). یعنې په دغې ورځ کښې به ډېر مخونه (کفار) خوار ذلیل وي حال دا چې همدوی په دنیا کښې ډېر عبادت

(۱) مفردات الراغب ص ۲۷۳

(۲) أضواء البيان ج ۹ ص ۱۹۸: تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۵۰۲

(۳) تفسیر القاسمي ج ۱۷ ص ۱۳۴: زاد السیر ج ۸ ص ۲۳۳

الغاشية (۸۸)

کونکي او په عبادتونو کښې ډېر ستومانی گالونکي وه. چې په آخرت کښې به یې دغه ستومانی هېڅ په درد باندې دوا نه شي. لکه عیسوي راهبان او هندي شیخان (پاپان).

ب: ځینې نور وایي چې: دلته اخروي زیار ویستل او ستومانی گالل مراد دي^(۱). یعنې په دغې ورځ کښې به ځینې مخونه (کفار) خوار او ذلیل وي او هم به د ستونزمنو کارونو ترسره کوونکي وي چې په خپلو غاړو کښې به د دوزخ زنجیرونه او غورابونه راکاږي او د زقوم د ونې څخه به خوراک کوي او همدارنگه به په دوزخي غرونو باندې ښکته کېږي او پورته کېږي او داسې نور، چې دغه ټول کارونه د ډېرې سختې ستومانی موجبات دي.

تبصره

۴- مونږ ته د ایتونو د تفسیر په حیث دوهم تفسیر غوره برېښي، او دا ځکه چې:
الف: د دغو دواړو کلمو ﴿عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ﴾ څخه وړاندې کلمه ﴿خَنِيعَةٌ﴾ او وروسته جمله ﴿تَضَلَّى نَارًا حَامِيَةً﴾ دواړه د ﴿وَجُوهٌ﴾ دپاره خبرونه دي نو په کار دي چې ذکرې شوې دواړه منځنۍ کلمې هم د همدغې مبتدأ (وَجُوهٌ) دپاره خبرونه وگڼلې شي.

ب: په دې مقام کښې د ټولو کفارو څخه په ﴿وَجُوهٌ﴾ سره تعبیر نازل شوی دی حال دا چې ټول کفار خو نه عیسوي راهبان دي او نه هندي شیخان دي بلکې ټول عمر په لهو او لعب کښې مشغولیت او مصروفیت لري.

"آيَةٌ" څه معنی؟

۵- په ﴿تُسْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ آيَةٍ﴾ کښې د ﴿آيَةٍ﴾ کلمه د الله ﷻ په توفیق د [الرحمن: ۴۴] ایت لاندې تحلیل شوی ده چې د "آي" لکه "زمني" څخه اشتقاقه شوې ده او د هغو اوبو دپاره وضعه شوې ده کومې چې په حرارت کښې انتها ته رسېدلې وي. یعنې کفار به د دوزخ ډېر گرم اور ته داخل شي او هلته به د ډېرو زیاتو گرمو خوټېدلو اوبو څخه ورڅښولی کېږي.

"ضَرِيحٌ" څه شي ته وایي؟

۶- په ﴿لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيحٍ﴾ کښې د ﴿ضَرِيحٍ﴾ کلمه د یوه بدبویه سور رنگي بوتې نوم دی^(۲). چې په دې مقام کښې علماوو کرامو په ډېرو معناوو سره تفسیره کړې ده^(۳). مگر عبدالله بن عباس رضی الله عنهما وایي چې: "شَجَرٌ فِي النَّارِ"^(۴) یعنې دلته ضَرِيحٌ په اور (دوزخ) کښې د یوې ونې نوم دی.

(۱) انصواء البیلاج ۹ ص ۱۹۰: تفسیر ابو السعود ج ۹ ص ۱۴۸
(۲) مفردات الراغب ص ۳۰۴
(۳) زاد المسیر ج ۸ ص ۲۳۴
(۴) تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۵۰۲

لکه څنگه چې قرانې "زَقُوم" په دوزخ کښې د یوې ونې نوم دی.

دا د یو پلوه، او د بله پلوه په همدغه ایت کښې د "إِلَّا" توری د حقیقي حصر دپاره نه دی ترڅو اعتراض وارد شي چې د دوزخیانو خوراک خو د [الدخان: ۴۴] ایت کښې "زَقُوم" بنودلی شوی دی. بلکې دغه توری دلته د اضافي حصر دپاره دی. نو څه لرې نه ده چې د دوزخیانو خوراک به د طبقاتو یا زمانو او یا د اشخاصو په اعتبار سره بدلون مومي^(۱) والله اعلم. په همدې ارتباط د [الحاقة: ۳۶] ایت لاندې هم څه وضاحت تېر شوی دی، والحمد لله.

سوال جواب

۷- که څوک وایي چې: په دې کښې څه حکمت دی چې الله ﷻ د ﴿ضَرِيعٌ﴾ کلمه په ﴿لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ﴾ سره واضحه کړه؟

مونږ وایو چې: د ځینو مفسرینو کرامو د قول په بنیاد^(۲) کله چې مشرکانو واورېده چې د دوزخیانو خوراک به هلته "ضَرِيعٌ" وي نو د تمسخر په توګه به یې ویلې چې: که مونږ دوزخ ته لاړ شو نو په "ضَرِيعٌ" باندې خو به ښه څاربه شو لکه اوبنان چې ورباندې څرېږي، نو الله ﷻ جواب ورکړه چې دغه دوزخي "ضَرِيعٌ" داسې بوټی دی چې نه څرېږل کوي او نه د لوړې مخه نیسي.

د څو لغاتو معناوې

۸- په دې مقام کښې د لاندې لغاتو معناوې ولولئ:

الف: که څه هم په ﴿لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً﴾ کښې د ﴿لَغِيَةً﴾ کلمه د مقدر موصوف (كَلِمَةً) دپاره صفت ګرځېدلی شي چې د اسم فاعل صیغه شي^(۳)، یعنی ای اورېدونکيه! ته به په جنت کښې چټي وینا نه اورې؛ مګر بهتره دا ده چې د "عَاقِبَةٌ" غوندې د مصدر صیغه وګنله شي چې د "لَغُوٌ" معنی ورکړي او دا ځکه چې په "لَغُوٌ" سره په [الواقعة: ۲۵] ایت کښې صراحت نازل شوی دی. یعنی ای اورېدونکيه! ته به په جنت کښې چټي ویل نه اورې.

ب: په ﴿وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ﴾ کښې د "أَكْوَابٌ" کلمه د الله ﷻ په توفیق د [الأحزاب: ۷۱] ایت لاندې معنی شوې ده چې بې لاستو ګیلاسونو ته ویل کېږي.

ج: په ﴿وَتَمَارِقٌ مَّصْفُوفَةٌ﴾ کښې د "تَمَارِقٌ" کلمه د "تَمْرُقَةٌ" جمع ده. "تَمْرُقَةٌ" (چې اولنی او درې توری یې پېښ لري) د بالنبت معنی ورکوي^(۴).

د: په ﴿وَزَّرَابِئٌ مَّبْنُوتَةٌ﴾ کښې د "زَّرَابِيٌّ" کلمه د "زَّرَبِيَّةٌ" لکه "شَرْقِيَّةٌ" جمع ده، چې د توشک

(۱) تفسیر الفاسي ج ۱۷ ص ۱۳۴: روح المعاني ج ۳۰ ص ۱۱۳

(۲) تفسیر القرطبي ج ۲۰ ص ۳۲

(۳) البحر المحیط ج ۱۰ ص ۴۶۳

(۴) القاموس المحیط ج ۴ ص ۴۴۳

معنی ورکوي^(۱). یعنی په جنت کښې غورېدلي فرشونه او توشکونه دي او دې ته به اړتیا نه پېښېږي چې د یوه ځایه انتقال او په بل ځای کښې وغورلې شي.

﴿ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴾ ﴿ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴾ ﴿ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴾ ﴿ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴾ ﴿ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴾ ﴿ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ﴾ ﴿ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴾ ﴿ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴾ ﴿ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴾ ﴿ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴾ ﴿

- [۱۷] ایا نو مشرکان اوسنانو ته نه گوري چې (د الله ﷻ د پلوه) څنگه پیدا کړی شوي دي؟
 [۱۸] او هم اسمان ته نه گوري چې څنگه (بې ستنو) اوچت جوړ کړی شوی دی؟
 [۱۹] او هم غرونو ته نه گوري چې څنگه (په ځمکه باندې) نصب کړی شوی دی؟ (چې اضطراري حرکت یې ورته درولی دی).
 [۲۰] او هم ځمکې ته نه گوري چې (د معیشت دپاره) څنگه فرش گرځولې شوې (او غورولې شوې) ده؟
 [۲۱] نو (ای پیغمبره!) ته (خلکو ته) دوامداره پند ورکړه چې یقیناً فقط ته پند ورکونکی یې (او بس).
 [۲۲] ته ورباندې مسلط کړی شوی نه یې (چې په زور به یې په ایمان باندې مشرف گرځوي).
 [۲۳] مگر هغه څوک چې (ایمان ته) شا کړي او کفر غوره کړي (نو هغوی د الله ﷻ د قدرت لاندې دي).
 [۲۴] نو الله ﷻ به یې په لوی عذاب سره معذب وگرځوي (او دوزخ ته به یې ورداخل کړي).
 [۲۵] یقیناً خاص مونږ ته د دوی بېرته راگرځېدل دي (د تېښتېدلو لاره نه لري).
 [۲۶] بیا یقیناً خاص په مونږ باندې د دوی سره محاسبه ده (نو موافق چال چلند به ورسره وکړو).

ارتباط او توضیحات

۱- په وړاندېنیو ایتونو کښې د قیامت د ورځې د څه حالاتو بیان نازل شوي وه، او په دې ایتونو کښې د همدغې ورځې څخه انکار کوونکي کسان څه دلایلو ته متوجه کړی شوي دي چې د الله ﷻ په توحید او په کامل قدرت باندې دلالت کوي.

سوال جواب

۲- که څوک وايي چې: په دې کښې څه حکمت دی چې الله ﷻ د پرېمانه دلایلو د جملې څخه په

(۱) لسان العرب ج ۱ ص ۴۴۷

دې مقام کښې د دغو څلورو شيانو "اوبښ، اسمان، غرونو، ځمکو" په نومونو صراحت نازل کړ؟
مونږ وايو_ والله ﷻ اعلم_ چې: دا د دې کبله چې دغه څلور شيان ټولو خلکو ته عموماً او عربو
ته خصوصاً ډېر عام الفهم دي چې هر څوک ترې په ډېرې اسانۍ سره د خپلې عقیدې د تصحيح
دپاره استفاده کولی شي.

په دې مقام کښې دلته ځينو مفسرينو کرامو^(۱) د اوبښ زښت ډېر عجيبه خاصيتونه ليکلي دي
که څوک يې د لوستلو شوق لري نو هملته دې مراجعه وکړي.

مأثور تفسير

۳- په يو حديث کښې راغلي دي چې: يو ځل نبي کریم ﷺ وفرمايل چې: «أَمِرْتُ أَنْ أَقَابِلَ النَّاسَ
حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَإِذَا قَالُوهَا عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا وَحَسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ» يعنى زه
الله ﷻ د پلوه مامور کړى شوى يم چې د خلکو سره تر هغه وڅنگېږم ترڅو دوى د توحيد کلمه (لَا إِلَهَ
إِلَّا اللَّهُ) ووايي (او د دعوت په وړاندې خنډ ونه گرځي) نو کله چې دوى د توحيد کلمه وويلې (او د
دعوت مخه يې پرانستې پرېښودله) نو زما څخه يې خپلې وينې او خپل مالونه په امن کښې
وساتل، مگر د همدغې کلمې په حق سره (نيول کېږي چې شرعاً د نيولو کار وکړي)، اما باطني
محاسبې به يې په الله ﷻ باندې وي (چې په زړونو پوهېږي).

«لَمْ قَرَأْ: ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ لِّسَنَتِ عَلَيْهِمْ يَمْصِطِرُ﴾»^(۲) يعنى بيا نبي کریم ﷺ د استشهاد دپاره ذکر
شوى ايت قرائت کړ.

په همدې ځاى د "الغاشية" سورت پښتو ترجمه او تفسير ختم شو، والحمد لله ﷻ على ما أنعم علينا.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الدِّينِ وَجُوهُهُمْ نَاعِمَةً لِّسَعِيهَا رَاضِيَةً فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ.

۱۴۲۶/۱/۴ هـ ق - ۱۳۸۳/۱۱/۲۴ هـ ش

(۱) روح المعاني ج ۳۰ ص ۱۱۶: تفسير الفاسي ج ۱۷ ص ۱۳۶

(۲) جامع الترمذي ج ۲ ص ۱۷۲

الفجر (۱۹)

سریره

- ۱- د دې سورت نوم (الفجر) د همدې سورت لومړنی آیت دی او په همدې نامه سره د نورو سورتونو څخه جدا ګرځولی شوی دی.
- ۲- دا سورت د جمهورو مفسرینو ګرامو په نزد مکي سورت دی او د هجرت څخه وړاندې نازل شوی دی^(۱).
- ۳- د دې سورت د ایتونو شمېر دېرش (۳۰) دی^(۲).
- ۴- ټولې کلمې یې یو سلو نهه دېرش (۱۳۹) کلمې دي^(۳).
- ۵- د حرفونو شمېر یې پنځه سوه او پنځه نوي (۵۹۵) حرفونو ته رسېږي^(۴).
- ۶- دا سورت په ډېرو مطالبو باندې مشتمل دی. د مثال په توګه:
- الف: د عبرت اخستلو دپاره پکښې ځینو پخوانیو هلاکو کړی شوو قومونو ته اشاره شوې ده.
- ب: انسان پکښې په دې باندې پوهولی شوی دی چې د مال ورکړه اکرام نه دی او تنګلاسي توهین نه دی بلکې دغه دواړه په دنیا کې د امتحان دپاره تحقق مونده کوي.
- ج: د قیامت د ورځې څه حالاتو او کیفیاتو ته پکښې څه بیان نزول موندلی دی.
- ۷- لکه څنګه چې په وړاندېني سورت (الغاشية) کې دېته اشاره شوې وه چې د قیامت په ورځ به خلک په دوه وو ګروپونو باندې ویشلې دارنګه په دې سورت (الفجر) کې هم د خلکو دوه وو ګروپونو ته اشاره شوې ده.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ وَالْفَجْرِ ﴿١﴾ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٣﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ﴿٤﴾ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ﴿٥﴾ ﴾

- د ډېر مهربان (او) ډېر با رحمه الله ﷻ په نامه.
- [۱] په سبا (سهار) باندې سوګند دی.
- [۲] او د (ذو الحجې) په لسو شپو هم (سوګند دی).
- [۳] او په جوفت او طاق باندې هم (سوګند دی).
- [۴] او په شپه باندې هم (سوګند دی) کله چې لاره شي (او ختمه شي).

(۱) المحرر الوجيز ج ۱۶ ص ۲۹۲

(۲) تفسير البغوي ج ۴ ص ۴۸۱

(۳) تفسير الخازن ج ۶ ص ۵۰۲

(۴) اللباب في علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۳۰۷

چې هر ورو به ستا رب ﷻ د وعد او وعید منکران معذب کړي).
 [۵] ایا په دغو شیانو کې د عقل د څښتن دپاره لوی سوگند شته؟ (ایا دا سوگندونه په وعد او وعید باندې دلالت کوي؟ هو، دا ورباندې کامل دلایل دي).

ارتباط او توضیحات

- ۱- وړاندېني سورت (الغاشیة) په وعد او وعید باندې تمام شوی وه او د دې سورت (الفجر) په ذکر شوو ایتونو کې د وعید په تحقق باندې سوگندونه یاد شوي دي چې هر ورو او ضرور به صورت نیسي.
- ۲- په ﴿ وَالْفَجْرِ ﴾ کې د "فجر" کلمه علماوو کرامو په گڼو تفسیرونو سره واضح کړې ده^(۱) چې دلته د کومې ورځې په سبا باندې سوگند یاد شوی دی؟، مگر بهتره دا ده چې ذکره شوې کلمه دلته په اطلاق سره پرېښودله شي ترڅو د هرې ورځې سبا ته شامله شي. همدا مضمون په بل ایت کې داسې نازل شوی دی چې: ﴿ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴾ [التکویر: ۱۸] یعنې او په سبا باندې سوگند دی کله چې سا واخلي (او په آفت کې خور شي).
- ۳- په ﴿ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴾ کې د "لَيَالٍ عَشْرٍ" څخه د لوی اختر د میاشتې لومړنۍ لس شپې مطلب دي^(۲). او دا ځکه چې نبي کریم ﷺ په یوه حدیث کې فرمایلي دي چې: «إِنَّ الْعَشْرَ عَشْرَ الْأَضْحَى»^(۳) یعنې یقیناً په ایت شریف کې لس شپې د لوی اختر د میاشتې لومړنۍ لس شپې دي. که څه هم دا حدیث معلول (ضعیف) دی^(۴)، مگر د عبد الله بن عباس رضی الله عنهما په موقوف حدیث سره تقویه شوی دی چې: «هِيَ اللَّيَالِ الْعَشْرُ الْأُولَى مِنْ ذِي الْحِجَّةِ»^(۵) یعنې دا لس شپې د ذی الحجې د میاشتې څخه لومړنۍ لس شپې دي (په دغو لسو شپو باندې سوگند یاد شوی دی).
- ۴- د ﴿ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴾ دواړو کلمو په تفسیر کې ځینو مفسرینو کرامو د علماوو کرامو شل (۲۰) قوله نقل کړي دي^(۶) حال دا چې ټول اقوال پکې شپږ دېرشو (۳۶) ته رسېږي^(۷)، مگر شیخ المفسرین العلامة الطبري رحمه الله ذکرې شوې دواړه کلمې په اطلاق سره پرېښي دي^(۸)، ترڅو ټولو اشیاو ته شمولیت ولري، او ټول په سوگند یادولو کې داخل شي. مونږ ته همدغه تفسیر غوره برېښي چې په بل ایت کې ورته داسې اشاره شوې ده چې: ﴿ فَلَا

(۱) زاد المسیر ج ۸ ص ۲۳۸

(۲) تفسیر الطبري ج ۳۰ ص ۱۶۹

(۳) مسند احمد بن حنبل ج ۵ ص ۷۸

(۴) تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۵۰۶

(۵) الدر المنثور ج ۸ ص ۵۰۰

(۶) زاد المسیر ج ۸ ص ۲۳۸

(۷) روح المعانی ج ۳۰ ص ۱۲۰

(۸) تفسیر الطبري ج ۳۰ ص ۱۷۲

أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ۖ وَمَا لَا تَبْصِرُونَ ۗ [الحاقة: ۳۸، ۳۹] يعنې نو دغسې نه ده، زه په هغو شيانو باندې سوگند يادوم چې تاسو يې گورئ او په هغو شيانو باندې هم چې تاسو يې نه گورئ.
 ۵- په ﴿ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرُّهُ ﴾ كښې د ﴿ يَسِرُّهُ ﴾ كلمه چې په اصل كښې "يَسِرُّ" ده او د "سُرْتَان" كښې "تُقْضَان" څخه اشتقاقه شوې ده، د تلوو معنی وركوي. دغه معنی جمهورو علماوو كرامو خون كړې ده.^{۱۱}

۶- د ذكرو شوو پنځو وارو سوگندونو جواب مقدر دی^{۱۲} چې مونږ ترې په "لَيُعَذِّبُ رَبُّكَ الَّذِينَ" انكروا الوعد والوعيد سره تعبير كولى شو. يعنې هر ورو به ستا رب څو هغه كسان معذب كړي كړي چې د وعد او وعيد څخه انكار كوونكي دي.
 دا د يو پلوه، او د بله پلوه په ﴿ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِذِي حِجْرٍ ﴾ كښې د ﴿ حِجْرٍ ﴾ كلمه د "عقل" څخه عبارت ده، شايد چې دا لقب به د دې كبله عقل ته وركړى شوى وي چې هوښيار بنيادم د خپل عقل په سبب د جناياتو د ارتكاب څخه منعه كوي او د شريعت په رڼا كښې سمه لاره مونده كوي.
 ۷- نو د ايتونو لنډ مضمون به داسې راوڅېزي چې:

ايا په دغو پنځو شيانو كښې د عقل د خاوندانو دپاره د سوگند كولو لياقت شته؟
 هو، د عقل خاوندان پوهېږي چې ټول مخلوقات د يوه كامل نظام لاندې چلېږي او په خپل خپل ځاى او وخت كښې تحقق مومي. د مثال په توگه:
 الف: سهار د هرې شپې په پاى كښې راځي نه په منځ كښې.
 ب: د هرې مياشتې لس لس شپې د سپوږمۍ د رڼا په ملحوظ تفاوت لري او هيڅكله د مياشتې د آخر شپې د مياشتې د اول يا د منځ شپې نه شي جوړېدلى او نه په فضليت كښې يو برابري دي.

ج: جوفت او طاق هر يو خپل خپل ځاى لري او يو د بل په ځاى كښې قرار نه شي نيولى.
 د: هره شپه په خپل ټاكلي وخت باندې ځي راځي او داسې نور.
 نو هوښياران پوهېږي چې دا نظام عبث نه دی چې په پاى كښې تصفيه ونه لري، او هم پوهېږي چې وعد او وعيد هر ورو په ټاكلي وخت سره ضرور تحقق مومي.

﴿ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿١﴾ إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٢﴾ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿٣﴾ وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٤﴾ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ﴿٥﴾ الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿٦﴾ فَأَكْتَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿٧﴾ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿٨﴾ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿٩﴾

(۱) اضواء البيان ج ۹ ص ۳۲۱: المحرر الوجيز ج ۱۶ ص ۲۹۴
 (۲) تفسير القاسمي ج ۱۷ ص ۱۴۲: تفسير ابي السعود ج ۹ ص ۱۵۴

[۶] ای پیغمبره! ایا ته نه گوري چې ستا رب ﷻ د عاديانو سره څه کړي دي؟
 [۷] البته د عاديانو هغه قبيله چې د (خپل نيکه) ارم په نامه (هم يادېږي) کومه چې د لوړو قدونو او يا د لوړو بنگلو) خاونده وه.
 [۸] هغه عادي قبيله چې د دوی غوندي (د الله ﷻ د پلوه) په ښارونو کښې (نور څوک) نه وه پيدا

کړي شوي.
 [۹] او (ايا ته نه گوري چې ستا رب ﷻ) د ثموديانو سره څه ډول چال چلند (کړي) دي؟ هغه ثموديان چې په وادي القري (خپل تاتوبي) کښې به يې کلکې ډبرې تراشلي او گوتې به يې پکښې جوړولې.

[۱۰] او (ايا ته نه گوري چې ستا رب ﷻ) د فرعون (او فرعونيانو) سره څنگه چال چلند کړي دي البته داسې فرعون چې د موريو (قوت يا ظلم) خاوند وه؟
 [۱۱] (ذکرې شوي درېواړه ډلې) هغه کسان وه چې په ښارونو کښې يې طغيان (او سرکشي) خپله کړې وه.

[۱۲] نو ډېر فسادونه يې پکښې خواره کړي وه.
 [۱۳] نو ستا رب ﷻ ورباندې د عذاب متروکه ورنازله (ورښکته) کړه.
 [۱۴] يقيناً ستا رب ﷻ په څارنځای کښې دی (هر شی د سزا يا جزا دپاره څاري).

د مطلب خلاصه

ای پیغمبره! ته ډاډه اوسه چې ستا د زمانې د عادي کفارو سره به هم ستا رب ﷻ هغه چال چلند وکړي کوم يې چې د پخوانيو عادي کفارو سره کړی وه چې په بنياد ويستونکي عذاب سره يې هلاک کړي دي. يا په بل عبارت:

۱- ایا ته نه گوري او تاته علم نشته چې ستا رب ﷻ د عاديانو سره څه وکړه او څنگه عذاب يې ورباندې ورنازل کړ؟

البته هغه عاديان کوم چې د "ارم" د اولادي څخه وه او ډېر لوړ لوړ قدونه يې درلوده او د ډېرو دنگو-دنگو مانيو درلودونکي وه بلکې د خپلې زمانې په ښارونو کښې يې ساری او سيال نه درلود.

۲- ایا ته نه گوري او تاته معلومات نشته چې ستا رب ﷻ د ثموديانو سره څه وکړه څوک چې دوهمه درجه عاديان وه او هم د هغوی څخه وروسته ورباندې ځمکه اباده کړې شوې وه.

دغه دوهمه درجه عاديان په صنعت کښې ډېر وړاندې وه حتی چې په خپل استوگنځای او خپله منطقه کښې به يې ډبرې تراشلي او کورونه او ښارونه به يې پکښې جوړول.

۳- بالاخره، ایا تاته د فرعون په حالت باندې علم نشته چې ستا رب ﷻ په څه ډول عذاب باندې اخته کړ؟

حال دا چې نوموړي د يو پلوه د ډېر زيات قوت او ثروت خاوند وه او د بله پلوه ډېر سخت ظالم وه، چې په ډول ډول يې رحميو سره به يې مؤمنان تعذيبول او کفر ته به يې کشول.

۴- ای پیغمبره! د ذکر و شوق قومونو او د دوی د امثالو د هلاکت او د بنیاد ویستلو وجه دا وه چې: دوی په بنارونو کښې سرکشي او بغاوت خپل کړی وه او څوک یې نه پرېښودل چې ستا د رب ﷻ په ورنازل کړی شوي شریعت باندې عمل وکړي نو د همدې کبله یې په بنارونو کښې ډېر زیات فساد خور کړ او د فساد د خورولو په یوه لاره باندې یې هم درېغ ونه کړ، بلکې د فساد د خورولو ټولې حیلې یې په کار اچولې وې.

۵- د همدې کبله په هغوی باندې ستا رب ﷻ د عذاب متروکه وربښکته کړه او ټول یې ورباندې پوښنا کړه.

یقیناً ستا رب ﷻ د هر شي څارنه کوي او په هر شي باندې مراقبت کوونکي دي چې هيڅ شي ترې نه شي پټېدلی.

۶- ای پیغمبره! ستا د زمانې کفارو ته په کار دي چې د عناد څخه لاس واخلي او ستا اتباع او پیروي ته غاړې کېږدي، ترڅو د پخوانیو عنادیانو کفارو غوندې د بنیاد ویستونکي عذاب سره مخامخ نه شي.

توضیحات

۱- د عادیانو، ثمودیانو، فرعونیانو او نورو کفري عنادي ډلو د هلاک قیصې د قرآن کریم په نورو سورتونو کښې وړاندې تېرې شوي دي، هیله ده چې د تفصیل دپاره هملته مراجعه وکړی شي.

څو نکات

۲- په ﴿بِعَادٍ﴾ [۱]، ﴿إِزْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ﴾ [۲]، ﴿الَّتِي لَمْ تَخْلُقْ مِثْلَهَا فِي الْبَلَدِ﴾ [۳] کښې باید لاندې نکات په ذهن کښې وساتل شي:

الف: د ﴿إِزْمَ﴾ کلمه مفسرینو کرامو په متعددو معناوو سره تفسیره کړې ده^(۱)، لکه:

اول: ځینې وايي چې: د عادیانو په نیکونو کښې یو کس د "إِزْم" په نامه یادېده نو ذکر شوی قوم د خپل نیکه په نامه یاد شوی دی، چې د دوی څخه په [النجم: ۵۰] ایت کښې په ﴿عَادًا الْأُولَى﴾ سره تعبیر شوی دی. یا په بل عبارت: د عادیانو یوې قبیلې ته "عَادُ الْأُولَى" یا "عَادُ إِزْم" وايي کومې ته چې هُوَ ﷻ د پیغمبر په حیث وراستولی شوی وه، او بله قبيله یې د "عَادُ الْآخِرَةَ" یا "ثمودیانو" په نامه یادېږي کومې ته چې صالح ﷻ د پیغمبر په حیث ورغلی وه کومې ته چې په راتلونکي متصل ایت کښې اشاره شوې ده.

دوهم: ځینې وايي چې: په (عادیانو) کښې یوه خاصه قبيله د "إِزْم" په نامه یادېده کومې چې واکداري درلوده او حاکمه قبيله وه^(۲)، په اصطلاح په هغوی کښې شاهي کورنۍ "إِزْم" نومېده.

(۱) زاد المسیر ج ۸ ص ۲۴۱: روح المعانی ج ۳۰ ص ۱۲۳

(۲) تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۵۰۷

درېم: خو جمهور علماء کرام وايي چې: "إِزْم" د عاديانو د ښار نوم وه چې ډېر لوی ښار وه او په يمن کې واقع وه^(۱).

ب: د "عِمَاد" کلمه لاندې دوه احتمالونه درلودل شي چې د بدليت په لحاظ د دواړو معناوو اراده کول هم ښه خبره ده چې په عاديانو باندې ذکره شوې کلمه په دواړو احتمالونو سره صادقېږي:

اول: د "عِمَاد" کلمه د "عِمَادَة" - لکه "عِبَادَة" - جمع ده. "عِمَادَة" د ماني او تعمير معنی ورکوي^(۲).

هدا معنی په بل ايت کې هم نازله شوې ده چې: ﴿ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴾ [الشعراء:

۱۲۹] يعنې ای عاديانو! او تاسو ډېرې لوړې او دنگې ماني جوړوئ، شايد چې تاسو په ځمکه کې په دائمي توگه اوسېږئ.

دوهم: دا کلمه مصدر ده - لکه "قَاتَلَ" - او د اوږدوالي دپاره وضعه شوې ده^(۳) چې د دغو خلکو

قامتونه ډېر لوړ او دنگ وه. همدې معنی ته الله ﷻ اشاره کړې ده چې: ﴿ كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ ﴾

[القم: ۲۰] يعنې عاديان به د هلاک په وخت کې په ځمکه باندې داسې غورزول کېده لکه چې

يقيناً دوی د بېخه راوتلي د خرما ډډونه وي.

ج: د ﴿ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴾ کلمه د ﴿ إِزْم ﴾ د کلمې دپاره يو صفت دی او ﴿ أَلَّتِي لَمْ يَخْلُقْ مِثْلَهَا فِي

الْبَلَدِ ﴾ يې دوهم صفت دی^(۴).

د: که څه هم ځينو مفسرينو کرامو د ﴿ إِزْم ﴾ د کلمې دپاره دوهمه معنی خوښه کړې ده^(۵)، مگر

مونږ ته يې اولنۍ معنی په زړه پورې برېښي. او دا ځکه چې:

دغو دواړو صفاتو يوازې په واکدارې (شاهي) کورنۍ پورې اختصاص نه درلود بلکې ټول

عاديان د دې صفاتو درلودونکي وه.

ه: بالاخره په دې مقام کې ځينو مفسرينو کرامو ليکلي دي چې: "إِزْم" د هغه ښار نوم دی کوم

چې د "عاد" يوه زوی (شداد) په درې سوو کالو کې جوړ کړی وه^(۶).

خو دا قيصه د اسرئيلياتو څخه ده او څه حقيقت نه لري^(۷). نو په کار دي چې څوک ورباندې

باور ونه کړي، د همدې غرض دپاره ورته مونږ دلته اشاره وکړه.

"جَوْب" څه معنی؟

۳- په ﴿ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴾ کې د ﴿ جَابُوا ﴾ کلمه د "جَوْب" - لکه "قَوْل" - څخه اشتقاقه

(۱) المحرر الوجيز ج ۱۶ ص ۲۹۵
 (۲) الفاموس المحيط ج ۳ ص ۳۰۷
 (۳) لسان العرب ج ۳ ص ۳۰۳
 (۴) تفسير ابي السعود ج ۹ ص ۱۵۴
 (۵) تفسير ابن كثير ج ۴ ص ۵۰۷
 (۶) تفسير الكشاف ج ۴ ص ۷۴۸
 (۷) تفسير الفاسي ج ۱۷ ص ۱۴۴

شوی ده چې د پرې کولو معنی ورکوي^(۱)، خو په دې مقام کېنې د تراشلو څخه کنایې ده چې په بل ایت کېنې ورباندې صراحت نازل شوی دی چې: ﴿وَتَنْجِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا﴾ [الشعراء: ۱۴۹] یعنی ای ثمودیانو! تاسو د غرونو څخه کوټې تراشئ (او جوړوئ) نو د دغه نعمت شکر به وکړئ او توحیدي عقیده خپله کړئ.

دا د یو پلوه، او د بله پلوه په همدغه ایت کېنې د "الْوَاد" کلمه د هغه ځای نوم دی په کوم کېنې چې ثمودیان اوسېدل چې د "وَادِي الْقَرَى" په نامه ډېر شهرت لري^(۲).

هېر مونه شي

۴- په دې مقام کېنې لاندې دوه مطلبونه وړاندې تېر شوي دي، باید چې هېر نه کړی شي: الف: په ﴿وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ﴾ کېنې "فِرْعَوْنَ" ته د "ذِي الْأَوْتَاد" لقب ورکړی شوی دی او د [ص: ۱۲] ایت لاندې د الله ﷻ په توفیق لیکلی شوي دي چې دغه لقب یا د ډېر قوت څخه نمایندګي کوي او یا د زیات ظلم څخه کنایې دی.

ب: په ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ﴾ کېنې د "مِرْصَاد" کلمه د [النبا: ۲۱] ایت لاندې ښه پوره خپرل شوې ده والحمد لله ﷻ، خو دلته ترې څارنځای مطلب دی^(۳) چې په بل ایت کېنې ورته داسې اشاره شوې ده: ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَّقِيبًا﴾ [الأحزاب: ۵۲] یعنی او الله ﷻ په هر شي باندې څارونکی دی چې هیڅ شی ترې نه پټېدلی شي او نه ترې تښتېدلی شي.

﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ﴿١٦﴾ كَلَّا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحْتَضُونَهُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿١٨﴾ وَتَأْكُلُونَ التَّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ﴿١٩﴾ وَتَحِبُّونَ الْآمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾﴾

[۱۵] نو هر چې انسان دی کله یې چې خپل رب ﷻ امتحان کړي نو عزت ورکړي او نعمتونه ورکړي نو نوموړی وايي چې: ماته خپل رب ﷻ عزت راکړ (چې ما یې لیاقت درلود).
[۱۶] او هر چې (انسان دی) کله یې چې خپل رب ﷻ امتحان کړي نو روزي یې ورباندې تنګه کړي نو نوموړی وايي چې: زه خپل رب ﷻ سپک کړم.
[۱۷] دغسې نه ده (لکه چې تاسو خیال کوئ)، بلکې تاسو (په افعالو کېنې هم په غلطه لاره روان یاست) چې یتیم ته عزت نه ورکوئ.

(۱) مفردات الرغب ص ۱۰۰
(۲) اضواء البيان ج ۹ ص ۲۱۵
(۳) البحر المحيط ج ۱۰ ص ۴۷۳

[۱۸] او (همدارنگه) تاسو د مسکین په خوراک ورکولو باندې تېزول نه کوئ (او نه پخپله هغه ته خوراک ورکوئ).

[۱۹] او تاسو ټول مېراث خورئ (او وارثانو ته ټاکلې برخه نه ورکوئ).

[۲۰] او (بالآخره) تاسو مال خوښوئ ډېر خوښول (چې افراطي محبت ورسره لرئ).

د مطلب خلاصه

په دې ایتونو کې د وړاندېنیو ایتونو د وروستني ایت په ارتباط د څارنې څرنگوالي ته اشاره شوې ده چې حاصل یې داسې راخپړي:

ای پیغمبره! نو ته د خپل رب ﷺ د څارنې او مراقبت څو مثالونه په خپل امت باندې قرائت کړه هغه دا چې:

۱- بنیادم چې دی کله یې چې خپل رب ﷺ په غنا سره د ازمېښت لاندې ونیسي او عزت ورکړي او همدارنگه ورباندې د نعمتونو پرېمانې ورنازلې کړي، نو په دغه وخت کې یې امتحان او ازمېښت په زړه کې نه ګرځي او وایي چې ماته خپل رب ﷺ عزت او پرېمانه نعمتونه څکه راکړه چې زه یې وړتیا لرم او زما څخه خپل رب ﷺ راضی دی او زما کړه وړه یې خوښ دي.

۲- بالمقابل کله یې چې خپل رب ﷺ په فقر او تش لاسی سره امتحان کړي او د نعمتونو تنګي ورباندې ورولي، نو په دغه وخت کې یې هم امتحان د ذهن څخه اوځي او وایي چې: زه خپل رب ﷺ سپک کړم او د بې عزتۍ سره یې مخامخ کړم.

حال دا چې: ای بنیادمه! دغسې نه ده لکه چې ته خیال کوې. او دا څکه چې:

د الله ﷻ په نزد عزت او ذلت، په تقوی او عدم تقوی پورې ارتباط لري او غنا او فقر دواړه د امتحان په بنیاد صورت نیسي او بس.

۳- ای بنیادمانو! ستاسو غلطیا یوازې په اقوالو کې نه ده بلکې تاسو په افعالو کې هم د غلطۍ مرتکبین ګرځي او کامیابي مو د لاسه اوځي. مثلاً:

الف. تاسو نه د یتیمانو سره احسان کوئ او نه یې عزت کوئ بلکې د هغوی په عدم احسان او عدم عزت (توهین) کې اخته یاست.

ب: تاسو نه پخپله فقیرانو او مسکینانو ته خوراک او څښاک ورکوئ او نه بل څوک هڅوی چې دغه کار وکړي او د الله ﷻ په لار کې انفاق وکړي.

ج: تاسو د مړو په متروکه مالونو کې هم د زیات حرص څخه کار اخلئ چې مستحقینو ته مقررې کړې شوې برخه نه ورکوئ بلکې ټول میراثي مال پخپله خورئ او ګېډه ورباندې اچوئ، او په دې لار کې ډېر زیات زیار وباسئ.

د: لنډه دا چې: تاسو د دنیاوي فاني مال سره ډېره زیاته مینه او محبت لرئ او په راغونډولو کې یې نه په مشروع لاره صرفه کوئ او نه غیر مشروع لاره د پامه غورزوئ، حال دا چې ستاسو

ٓول حالات دمراقبت لاندې دي او تاسو په هر وخت كښې د خپل رب ﷻ د څارنې لاندې ياست چې په وخت سره به د محاسبې سره مخامخ كړې شئ.

توضیحات

۱- د اولنيو دواړو ايتونو مضمون ته په بل ځای كښې داسې اشاره شوې ده چې: ﴿وَتَبْلُوكُمْ بِالنَّارِ وَالْحَبْرِ فَتَنَةٌ﴾ [الانبیاء: ۳۵] يعنې او مونږ تاسو په شر او خیر (دواړو) سره امتحانوو امتحانول. بيا به تاسو مونږ ته راجع كړې شئ او محاسبه به درسره صورت ونيسي.

د یتیم اكرام څه شی دی؟

۲- په ﴿بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ﴾ كښې د ﴿لَا تَكْرُمُونَ﴾ كلمه د "اكرام" څخه اشتقاقه شوې ده، "اكرام" دې ته ويل كېږي چې څوك چا ته داسې گټه ورسوي چې څه نقصان پكښې نه وي نغښتی^(۱)، نو د یتیم سره "اكرام" كول لاندې صورتونه درلودلی شي:

الف: چې یتیم ته خپل حق ورکړی شي او د ده د کمزورۍ څخه بده استفاده ونه کړی شي.

ب: چې برسېره د حق په ورکولو باندې اخلاقي او روزنيزه گټه هم ورته ورسوله شي.

دغه مضمون په ډېرو احاديثو كښې روايت شوی دی لاندې مثالونه يې ولولئ:

اول: نبي كريم ﷺ فرمايلي دي چې: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْرِجُ حَقَّ الضَّعِيفِينَ الْيَتِيمِ وَالْمَرْأَةِ»^(۲) يعنې ای الله يقيناً زه (په ظالمانو باندې) د دوه وو کمزورو کسانو حق تنگوم (ورباندې يې حراموم) چې يو کمزوری یتیم دی او بله کمزورې زنانه ده.

دوهم: نبي كريم ﷺ فرمايلي دي چې: «خَيْرُ نَيْتٍ فِي الْمُسْلِمِينَ نَيْتٌ فِيهِ يَتِيمٌ يُحْسَنُ إِلَيْهِ وَشَرُّ نَيْتٍ فِي الْمُسْلِمِينَ نَيْتٌ فِيهِ يَتِيمٌ يُسَاءُ إِلَيْهِ»^(۳) يعنې د مسلمانانو په کورونو كښې غوره کور هغه دی چې یتیم پكښې وي او احسان ورسره كېږي. او د مسلمانانو په کورونو كښې بد کور هغه دی چې یتیم پكښې وي او بده وضعه ورسره كېږي (اكرام ورسره نه كېږي).

"لَمْ" څه معنی؟

۳- په ﴿وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا﴾ كښې د "تُرَاث" كلمه په اصل كښې "وراث" وه چې د ميراث معنی ورکوي او د "لَمًّا" كلمه پكښې د "جمع" معنی ورکوي^(۴). يعنې تاسو ميراث خورئ ٓول خوراك چې حقدارانو ته پكښې خپل حق نه ورکوي.

مونږ د الله ﷻ په توفيق د [النساء: ۳] ايت لاندې ليكلي دي چې د جاهليت په زمانه كښې به

(۱) مفردات الراغب ص ۴۴۶

(۲) مسند احمد بن حنبل ج ۳ ص ۴۴۰

(۳) سنن ابن ماجه ص ۲۶۲

(۴) لسان العرب ج ۱۲ ص ۵۴۸

زنانه وو او ماشومانو ته په میراث کښې برخه نه ورکوله کېده ځکه چې دواړه توره نه شي وهلی او د دینمن مقابلې نه شي کولی، او میراث باید هغه چا ته ورکړی شي چې دغه کار ونه کولی شي.

د "جَم" معنی

۴- په ﴿ وَتُحِبُّونَ أَمْوَالَ حُبًّا جَمًّا ﴾ کښې د "جَم" کلمه د "ډېر" معنی ورکوي هر شی چې وي (۱).
یعنې او تاسو په ډېر افراطي محبت سره مال خوښوئ او مینه ورسره لرئ.
افراطي محبت دې ته ویل کېږي چې آخرت پکښې بالکل هېر کړی شي. یا په بل عبارت: د دنیاوي مال سره افراطي محبت او مینه د دې څخه عبارت ده چې څوک فقط د مال لاسته راوړنه په نظر کښې ونیسي او شریعت بالکل د لحاظ څخه وغورزوي. لکه چې په لاندې احادیثو کښې ورته اشاره شوې ده:

الف: نبي کریم ﷺ فرمایلي دي چې: «لَيَأْتِيَنَّ عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ لَا يُبَالِي الْقَرُّهُ بِمَا أَخَذَ مِنَ الْمَالِ بِخَطَالٍ أَوْ بِحَرَامٍ» (۲) یعنې هر مورو به په خلکو باندې داسې زمانه ورشي چې سپری به په هغه شي باندې څه باک (پروا) نه کوي کوم یې چې د مال څخه رانیولی وي چې (دا یې) په حلاله (جائزه) طریقه (رانیولی دی) او که په حرامه (ناجائزه) طریقه (یې ترلاسه کړی دی)؟.

ب: نبي کریم ﷺ فرمایلي دي چې: «مَنْ أَحَبَّ دُنْيَاهُ أَضْرَبَ بِأَخْرَجَتِهِ وَمَنْ أَحَبَّ آخِرَتَهُ أَضْرَبَ بِدُنْيَاهُ فَأَبْرَأُوا مَا بَقِيَ عَلَى مَا يَفْقَهُ» (۳) یعنې څوک چې خپله دنیا په افراطي محبت سره محبوبه وگرځوي نو هغه خپل آخرت ته ضرر ورساوه او څوک چې خپل آخرت خوښ کړي نو خپلې دنیا ته یې ضرر ورساوه نو تاسو په هغه شي باندې چې فنا کېږي هغه شی غوره کړئ چې باقي پاتې کېږي.

﴿ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۝ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۝ وَجِئَاءَ يَوْمِئذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمِئذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى ۝ يَقُولُ يَلِيَّتَنِي قَدِّمْتُ لِحَيَاتِي ۝ فَيَوْمِئذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا ۝ وَلَا يُوثِقُ وِثْقَاهُ أَحَدًا ۝ يَتَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۝ أَرْجَعِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْضِيَةً ۝ فَأَدْخِلْنِي فِي عَبْدِي ۝ وَأَدْخِلِي جَنَّتِي ۝ ﴾

[۲۱] (انسان دی په خپل قول او فعل کښې غلطی نه کوي. (او دا ځکه چې) کله ځمکه پسته (او نرمه) کړی شي، پستول- پستول (ترڅو بڼه هواره کړی شي).

(۱) القاموس المعیط ج ۱ هر ۵۲۲
(۲) مسند احمد بن حنبل ج ۳ ص ۴۲۲
(۳) مسند احمد بن حنبل ج ۷ ص ۱۶۵

- [۲۲] او ستا رب ﷻ (په بلا کیفه توگه) راشی او پرینتی هم صفونه-صفونه (راشی).
- [۲۳] او په دغې ورځ کښې دوزخ هم (د محشر میدان ته) راوستلی شي (راښکودلی شي). په دغې ورځ کښې به انسان پند واخلي (او نصیحت به قبول کړي). حال دا چې (په دغه وخت کښې به ورته) پند څنگه وي (څه په درد به یې وخوري)؟.
- [۲۴] (په دغه وخت کښې به) انسان ووايي چې: ای کاش چې د خپل (دغه) ژوند دپاره مې ((دنیا څخه څه نېک اعمال) وړاندې رالېږلی وي (چې اوس مې د نجات سبب گرځېدلی وي).
- [۲۵] نو په دغې ورځ کښې د الله ﷻ د عذاب غوندې عذاب هیڅوک (چا ته) نه شي ورکولی (او نه د چا توان رسېږي).
- [۲۶] او (همدارنگه په دغې ورځ کښې) د الله ﷻ د ترلو غوندې ترل هیڅوک نه شي کولی (بلکې نه څوک عذابول کولی شي او نه ترل).
- [۲۷] ای مطمئنه (ارامه) نفسه!
- [۲۸] (د) خپل رب ﷻ (موعد) ته په داسې حال ورستون شه چې ته راضي (او) راضي کړی شوی یې (ته د خپل رب ﷻ څخه راضي یې او خپل رب سببا څخه راضي دی).
- [۲۹] نو ته زما (د صالحو) بندگانو (په ډله) کښې داخل شه.
- [۳۰] او (هم) زما (تیار کړی شوي) جنت ته ننوځه.

د مطلب خلاصه

ای پیغمبره! ذکر شوی انسان دی په قول او فعل کښې غلطیاوې پرېږدي او د قیامت د سختې ورځې څخه دې وډار شي چې:

۱- دغه سخته ورځ به په هغه وخت کښې صورت ونیسي چې:

الف: کله ځمکه وټکوله شي بڼه پوره ټکول، نو هیڅ لوړه ژوره هم پکښې پرېښودله شي بلکې هواره وگرځوله شي.

ب: کله ستا رب ﷻ د محاسبې او فیصلې دپاره په بلا کیفه توگه راشي.

ج: کله پرینتی صفونه-صفونه (قطارونه قطارونه) ودرېږي.

د: کله دوزخ د حشر میدان ته راښکودلی شي او کفارو ته په دغې ورځ کښې د ترهیب دپاره راوستلی شي.

نو په دغه وخت کښې به نوموړی انسان پند واخلي او ستا ارشادات به قبول کړي، خو په دغه وخت کښې به یې پند اخستل څه په درد وخوري او په څه درد به یې دوا شي؟.

۲- د همدې کبله به په دغه وخت کښې ذکر شوی انسان په ډېر حسرت او افسوس سره وایي چې: ای کاش چې ما په دنیا کښې ارشادات او پندونه قبول کړي وی او د خپل دغه ژوند دپاره مې داسې کړه وړه وړاندې را استولي وی چې اوس مې په درد دوا شوي وی او د عذاب څخه ورباندې بچ شوي وی.

۳- ای پیغمبره! په دغې ورځ کښې به د دنیا تعذیبوونکي او حبس کوونکي ظالمان او جابران د الله ﷻ د پلوه په تعذیب اخته وي او په حبس به محکوم وي نو هلته به د ده ﷻ د عذاب غوندي عذاب څوک چاته نه شي ورکولی او نه به د ده ﷻ د حبس او تړلو غوندي حبس کول او تړل د چا د لاسه پوره وي، بلکې د ده ﷻ څخه پرته به د هیچا څه شی د واکه پوره نه وي.

۴- ای پیغمبره! بالمقابل په دغې ورځ کښې به مؤمنان هر یو ډاډه کړی شي او ستا د رب ﷻ د پلوه به مخاطب وگرځولی شي چې: ای مطمئنه نفسه!

الف: ته د خپل رب ﷻ موعده ته بېرته ورتاوشه او هغه ځای ته چې تاسره یې وعده شوې ده په داسې حال کښې بېرته وروگرځه چې ته د خپل رب ﷻ په نعمتونو باندې ډېر خوښ او خوشاله یې او هم ستا څخه خپل رب ﷻ پوره راضي دی.

ب: ته لاړ شه او زما د مخلصو بندگانو په ډله کښې شامل شه او زما هغه جنت ته ورننوځه کوم چې ما ستا غوندي بندگانو دپاره تیار کړی دی.

توضیحات

۱- په ﴿كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا﴾ کښې د "دَكًّا" کلمه د ځمکې پستولو او نرمولو ته ویل کېږي^(۱)، خو په دې مقام کښې ترې د ځمکې هوارول مطلب دي لکه چې په [طه. ۱۰۵-۱۰۷] ایټونو کښې ورباندې صراحت نازل شوی دی.

د دوزخ رابښکودل

۲- په ﴿وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ﴾ کښې د حشر میدان ته د دوزخ رابښکودلو ته اشاره ده چې همدغه مضمون د الله ﷻ په توفیق د [الشعراء: ۹۱] ایت لاندې د یوه حدیث په رڼا کښې ډېر ښه تفسیر شوی دی، هیله ده چې هلته یو ځل مراجعه وکړی شي.

دلته د "ل" توری څه معنی ورکوي؟

۳- په ﴿قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي﴾ کښې د "ل" توری مفسرینو کرامو په دوه ډوله معنی کړې دي^(۲) چې دواړه ډوله په اصل مطلب کښې اختلاف نه لري هغه دا چې:

الف: دلته د "ل" توری اجلیه دی، او د "حَيَاة" څخه اخروي "حَيَاة" مطلب دی. یعنې ای کاش! چې ما د دغه اخروي ژوند دپاره په دنیا کښې څه داسې کړه وړه مخکښې رالېږلي وی چې اوس مې په درد دوا شوي وی.

ب: دغه د "ل" توری دلته د "وقت" معنی ورکوي او د "حَيَاة" څخه دنیاوي "حَيَاة" مراد دی. یعنې

(۱) مفردات الراغب ص ۱۷۲

(۲) روح المعاني ج ۳ ص ۱۲۹: تفسیر القاسمي ج ۱۷ ص ۱۸۲

ای کاش! چې ما د خپل دنیاوي ژوند په وخت کې د آخروي ژوند دپاره څه شيان مخکې رالېږلي وي چې اوس مې ورباندې نجات موندلی وي.

يو تفسيري تحليل

۴- په ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ۖ وَلَا يُوثِقُ وِثْقَةً أَحَدٌ﴾ کې لاندې تفسيري تحليل په ذهن کې ساتل په کار دي:

الف: د ﴿عَذَابَهُ - وَثْقَةً﴾ دواړه کلمې د تشبېهي "ک" په تقدير سره منصوبي دي.
ب: د دغو دواړو کلمو ضمرونه (ه، ه) د الله ﷻ څخه کنایي دي. نو ته به وايې چې داسې عبارت: "عَذَابِ اللَّهِ، كَوِثَاقِ اللَّهِ" نازل شوی وي.

يعني په دغې ورځ کې به د الله ﷻ د عذاب غوندې عذاب څوک چا ته نه شي ورکولی او نه به د الله ﷻ د تړلو په شان تړل څوک کولی شي.

يا په بل عبارت: په دغې ورځ کې به واکداري يوازې په الله ﷻ پورې اختصاص ولري او بس. نو هلته به دنیاوي جابره او فراغه نه د تعذيب توان لري او نه به د حبس او تړلو وسه لري، بلکې دوی به پخپله د الله ﷻ د تعذيب لاندې وي او حبس او تړل شوي به وي.

همدې مضمون ته په نورو ایتونو کې هم اشارې شوې دي. لاندې مثالونه يې ولولئ:
اول: الله ﷻ فرمايي چې: ﴿لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ [المؤمن: ۱۶] يعني په دغې ورځ کې به الله ﷻ ووايي چې نن ورځ پوره واکداري د چا دپاره مختصه ده؟ نن ورځ ټوله واکداري (ظاهري او باطني) فقط په الله ﷻ پورې اختصاص لري چې هيڅ شريک نه لري او په خلکو باندې د خپلې ارادې تحميلوونکی دی.

دوهم: الله ﷻ فرمايي چې: ﴿وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ﴾ [الانفطار: ۱۹] يعني په دغې ورځ کې (ظاهري او باطني) د حکم چلول په الله ﷻ پورې مختص دي او بس.

سوالونه او جوابونه

۵- په دې مقام کې لاندې سوالونه د سړي په ذهن کې ګرځي راګرځي:
الف: که څوک وايي چې: په ﴿النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ سره کوم نفس مراد دی او دا د کوم نفس لقب دی؟

مونږ وايو چې: د الله ﷻ په توفيق د [يوسف: ۵۳] ایت لاندې ليکلې شوي دي چې دا د هغه نفس لقب دی کوم چې د ګناهونو د ارتکاب څخه مطمئن او معصوم دی.

ب: که څوک وايي چې: ايا ذکر شوی خطاب يوازې پيغمبرانو پورې اختصاص لري چې د ګناهونو څخه معصومان دي؟

مونڊ وایو چي: دغه خطاب ٿولو مؤمنانو (اصحاب الیمین) ته شامل دی^(۱)، او دا ځکه چي د مري څخه وروسته او یا عین د څنکدن په وخت کښي ټول مؤمنان د گناهونو د ارتکاب څخه په عصمت کښي گرځي، او د واقع کېدلو څخه يې بچ کېږي، ته به وايي چي معصومان دي.

ج: که څوک وايي چي: ذکر شوی خطاب په کوم وخت کښي صورت نيسي؟

مونڊ وایو چي: ځينو علماوو کرامو دغه وخت د روح د قبض وخت او ځينو د قبره څخه د راپورته کېدلو وخت او ځينو د جنت د داخلېدلو وخت ښودلی دی^(۲). مگر بهتره دا ده چي دغه وخت په اطلاق سره پرېښودل شي، څه لري نه ده چي مؤمنانو ته به په مکرره توگه موقع په موقع په ذکر شوي خطاب سره اطمینان ورکړی شي، یا الله! مونږ ته دغه خطاب راپرزو کړي!

په همدې بنياد ځينو علماوو کرامو ليکلي دي چي کله عبد الله بن عباس رضی الله عنهما (رئيس المفسرين) خاورو ته وسپارل شو نو په دغه وخت کښي د ټولو خلکو په وړاندې ذکر شوی ایت شريف قرائت کړی شو خو هيچا ونه شو ليدلی چي قرائت کوونکی څوک وه^(۳).

د: که څوک وايي چي: دغه عبارت ﴿أَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكَ﴾ څه معنی؟

مونږ وایو چي: د دغه عبارت سره د "مَوْعِدٌ" کلمه مقدره ده چي د "أَرْجِعِي إِلَىٰ مَوْعِدِ رَبِّكَ" عبارت ترې جوړېږي^(۴). يعنې ته هغه ځای ته ورستون شه کوم چي تاته خپل رب ﷻ وعده کړی او ټاکلی دی. دغه "مَوْعِدٌ" په ﴿فَادْخُلِي فِي عِبَادِي﴾ وَاَدْخُلِي جَنَّتِي ﴿ سره تفسير شوی دی.

دغه عبارت ته ورته عبارت د ابراهيم ﷺ څخه هم راحکایت شوی دی چي: ﴿وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي﴾ [العنكبوت: ۲۶] يعنې او ابراهيم ﷺ وويلې چي: يقيناً زه د خپل رب ﷻ رضامندی ته هجرت کوونکی يم (او هغه ځای ته روان يم کوم يې چي راته ټاکلی دی).

ه: که څوک وايي چي: په ﴿فِي عِبَادِي﴾ کښي د "عِبَادٌ" کلمې څخه کوم بندگان مطلب دي؟

مونږ وایو چي: د دې څخه صالح بندگان مراد دي د کومو په ډله کښي چي د شاملېدلو غوښتنه د سليمان ﷺ څخه هم راحکایت شوې ده چي: ﴿وَأَدْخَلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾ [النمل: ۱۹] يعنې ای زما ربه! او ما په خپل رحمت سره د خپلو صالحو بندگانو په ډله کښي داخل کړه.

په همدې ځای د الله ﷻ په توفيق د "الفجر" سورت پښتو ترجمه او تفسير ختم شو.

اللَّهُمَّ ادْخُلْنَا فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَأَدْخُلْنَا فِي جَنَّتِكَ الْفَرْدَوْسِ.

۱۳۸۳/۱۲/۲ هـ - ۱۴۲۶/۱/۱۲ هـ ق

(۱) تفسير القرطبي ج ۲۰ ص ۵۸

(۲) تفسير القاسمي ج ۱۷ ص ۱۵۳: زاد المسير ج ۸ ص ۲۴۸: تفسير البغوي ج ۴ ص ۴۸۶

(۳) تفسير ابن كثير ج ۴ ص ۵۱۱: الدر المنثور ج ۸ ص ۵۱۵

(۴) تفسير الكشاف ج ۴ ص ۷۵۲: تفسير ابي السعود ج ۹ ص ۱۵۹: البحر المحيط ج ۱۰ ص ۴۷۷

سریره

- ۱- د دې سورت (الْبَلَد) په نامه باندې د همدې سورت لومړنی ایت مشتمل دی.
 - ۲- دا سورت د جمهورو علماوو کرامو په نزد مکي سورت دی او د هجرت څخه وړاندې نازل شوی دی^(۱).
 - ۳- د دې سورت ټول ایتونه پوره شل (۲۰) دي^(۲).
 - ۴- د دې سورت د کلماتو شمېره دوه اتیا (۸۲) کلمو ته رسېږي^(۳).
 - ۵- د دې سورت د حرفونو تعداد درې سوو او شلو (۳۲۰) حرفونو ته پورته شوی ده^(۴).
 - ۶- په وړاندېني سورت (الفجر) کېني انسان د هغو اقوالو او هغو افعالو څخه منعه کړی شوې وه کوم چې ورته په دنیا او آخرت کېني په ضرر تمامېږي.
- په دې سورت (الْبَلَد) کېني ورته د يو پلوه د الله ﷻ نعمتونه ورپه یاد کړی شوي دي او د بله پلوه ورته هغه کړنلاره بنودلې شوې ده کومه چې ورته په دنیا او آخرت کېني گټوره واقع کېږي.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿۱﴾ وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿۲﴾ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ﴿۳﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا

الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ﴿۴﴾

- د ډېر مهربان (او) ډېر با رحم الله ﷻ په نامه.
- [۱] دغسې نه ده (لکه چې تاسو مشرکان خیال کوئ)، په دغه ښار (مکه معظمه) باندې سوگند دی.
 - [۲] حال دا چې (ای پیغمبره!) ته په همدغه ښار کېني اصلي اوسېدونکی یې (او احترام دې پکېني نه ساتل کېږي).
 - [۳] او په زېږوونکي (پلار) او په هغه شي (مولود باندې هم سوگند دی) کوم چې پلار یې زېږوي.
 - [۴] چې یقیناً مونږ انسان په مشقت کېني پیدا کړی دی (په دنیاوي ژوند کېني نا ارامه دی).

ارتباط او توضیحات

- ۱- د وړاندېني سورت (الفجر) د وروستنیو ایتونو مضامین په دې باندې هم شامل وه چې الله ﷻ به خپلو مخلصو بندگانو ته په آخرت کېني زبنتي ډېرې خوشالی ورکړي.

(۱) المحرر الوجيز ج ۱۶ ص ۳۰۳

(۲) تفسير البغوي ج ۴ ص ۴۸۸

(۳) تفسير الخازن ج ۶ ص ۵۱۲

(۴) اللباب في علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۳۳۸

په دې ایتونو کښې مؤمنانو (مخلصو بندگانو) ته ډاډ او تسلي ورکوله کېږي چې:
الف: د کفارو او مشرکانو ظلم او تېری تمامېدونکی دی او داسې وخت ضرور راتلونکی دی چې
دوی به د سخت حسرت سره مخامخ شي.

ب: کومه خوشالي په آخرت کښې صورت نیسي د دنیا ژوند ټول په مشقتونو او زحمتونو
باندې ډک دی، نو د کفارو په تعذیبونو سره یې حوصلې کېدل په کار نه دي.

۲- په ﴿لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾ کښې د ﴿لَا أُقْسِمُ﴾ غوندې کلمات د [الواقعة: ۷۵] ایت لاندې
د الله ﷻ په توفیق شرحه شوی دی چې بیا تکرارولو ته یې څه ضرورت نه گورو.

دا د یو پلوه، او د بله پلوه په همدغه ایت کښې د مفسرینو کرامو په اتفاق سره د "هَذَا الْبَلَدُ"
څخه د مکې معظمې ښار مطلب دی^(۱).

نو د معنی حاصل به یې داسې راوخېږي چې: دغسې نه ده چې مشرکان او کفار به د مؤمنانو په
تعذیب سره د اسلام د ترقۍ مخه بنده کړي، په همدغه مطلب باندې دغه ښار (مکه معظمه)
شهادت ورکوي چې د تاریخ په اوږدو کښې د جبارو وو څخه بچه ساتلې شوې ده، او د اصحاب
الفیل غوندې ظالمان یې په تخریب باندې نه دي توانېدلي.

۳- په ﴿وَأَنْتَ جَلُّ الْبَلَدِ﴾ کښې د ﴿جَلُّ﴾ کلمه د تفسیر په لحاظ دوه احتمال درلودلي
شي چې د بدلیت په لحاظ د دواړو اراده کول هم څه اشکال نه لري. هغه دا چې:

الف: دا کلمه ﴿جَلُّ﴾ د "نَصْرَ يَنْصُرُ" د باب څخه صفتي اسم ده او د "حُلُول" - لکه "قُتُول" - څخه
اشتقاقه شوې ده چې د اړولو او اقامت کولو معنی ورکوي او په مقابل کښې یې "رِقْحَال" - لکه
"اِكْتِسَاب" - استعمالېږي چې د کوچېدلو دپاره وضعه شوي دي^(۲). یعنې ای پیغمبره! که څه هم
مشرکان نن ورځ په تا او ستا په ملگرو باندې ظلم او تېری کوي او غواړي چې د دغه ښاره مو
وشرې حال دا چې ته د دغه ښار اصلي اوسېدونکی یې او ستا په موجودیت سره د دغه ښار شرافت
لا پسې زیات شوی دی، مگر تاسو د زغم څخه کار واخلي او د مشکلاتو گاللو ته خپلې ملاوې
وترې لکه څنگه چې په همدغه ښار کښې پخوانیو اصلي اوسېدونکو (بي بي هاجرې رضی الله عنها او
اسماعيل علیهما السلام) مشکلات کاللي وه.

ب: دا کلمه د "ضَرَبَ يَضْرِبُ" د باب صفتي اسم ده چې د "حَلَال" - لکه "حَرَام" - څخه یې اشتقاق
موندلی دی^(۳). یعنې ای پیغمبره! دغه ښار محترم ښار دی حتی چې حیوانات او ځناور پکښې د
اذیت او تعذیب څخه مامون دي حال دا چې په همدغه محترم ښار کښې د مشرکانو د پلوه ستا او
ستا د ملگرو اذیت او تعذیب حلال او مباح گنلي کېږي. خو داسې یوه ورځ راتلونکې ده چې په

(۱) روح المعاني ج ۳۰ ص ۱۳۳

(۲) تفسیر القاسمي ج ۱۷ ص ۱۵۵: لسان العرب ج ۱۱ ص ۱۶۴

(۳) القاموس المحيط ج ۱ ص ۶۹۷: تفسیر القرطبي ج ۲۰ ص ۶۰

همدغه ښار کښې به تا او ستا ملگرو ته د الله ﷻ د پلوه د دغو مشرکانو اذیت، تعذیب، وهل او ټکول حتی وژل حلال او مباح وگرځولی شي.

دغه مضمون ته د مکې معظمې د فتحې په ورځ نبي کریم ﷺ په یوه حدیث کښې داسې اشاره کړې ده چې: «وَأَيُّهَا خَلْتُ لِي سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ»^(۱) یعنې الله ﷻ په مکه معظمه باندې خپل پیغمبر او مؤمنان مسلط وگرځول نو د همدغه ﷻ د پلوه ماته د ورځې په یوه سات کښې دلته وژل او تعذیبول حلال او مباح ګرځولی شوي دي، چې په دغه ښار کښې دغه کارونه چا ته نه پخوا حلال ګرځولی شوي وه او نه به ورته وروسته حلال وگرځولی شي.

۵- که څه هم د ﴿وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ﴾ کلمات مفسرینو کرامو په آدم ﷺ او د ده ﷻ په اولادې سره یا په نوح ﷺ او د ده ﷻ په اولادې سره او بالآخره یا په ابراهیم ﷺ او د ده ﷻ په اولادې سره تفسیر کړی دی، مګر بهتره دا ده چې ذکر شوي کلمات په خپل اطلاق سره پرېښودل شي ترڅو هر والد او هر مولود ته شامل شي^(۲).

۶- په ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ﴾ کښې د ﴿كَبَدٍ﴾ کلمه د شدت او مشقت دپاره وضعه شوې ده^(۳). یعنې په دغه ښار (مکه معظمه) او هم په والد او مولود باندې سوګند دی. یا په بل عبارت: دغه درې واړه شهادت ورکوي چې مونږ یقیناً انسان د مشقاتو او ستونزو د ګاللو دپاره مساعد پیدا کړی دی، چې د مختلفو رېږو سره به مخامخ کېږي.

نو ای پیغمبره! لکه چې په دغه ښار کښې بي بي هاجرې رضی الله عنها او اسماعیل ﷺ مشکلات تېر کړي دي او لکه چې پلار د خپل اولاد په روزنه او تربیه کښې سختی ګالي او بالآخره لکه چې هر مولود د خپل پیدایښت په مختلفو مراحلو کښې د مشقاتو سره مخامخ کېږي، همدارنګه به ته او ستا ملګري هم د کفارو د لاسه مشکلات او مشقات ګالی او په نتیجه کښې به کامیابو ته رسېږي.

﴿أَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ﴾ ﴿يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا﴾ ﴿أَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ﴾ ﴿أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ﴾ ﴿وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ﴾ ﴿وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ﴾ ﴿﴾

[۵] ایا انسان ګومان کوي چې هیڅوک به ورباندې هیڅکله قدرت درلودونکی نه شي (چې مغلوب یې وگرځولی شي)؟

[۶] نوموړی وايي چې: ما (د خپلو مطالبو د ترلاسه کولو دپاره) زښت ډېر مال لګولی (او مصرف کړی) دی، (نو ضرور به خپل مرامونه ترلاسه کړم).

[۷] ایا انسان ګومان کوي چې هیڅوک یې نه ګوري (او نه یې پېژني)؟

(۱) صحیح البخاري ج ۲ ص ۳۲۸

(۲) تفسیر الطبري ج ۳۰ ص ۱۹۶

(۳) لسان العرب ج ۲ ص ۳۷۶: المحرر الوجيز ج ۱۶ ص ۲۰۴

البلد (۱۰)

[۸] (ایا مونږ انسان نه پېژنوا) ایا مونږ ورته دوه سترگې (د لیدلو دپاره) نه دي گرځولي (پیدا کړي)؟!

[۹] او (ایا مونږ ورته) ژبه او دوه شونډې (نه دي پیدا کړي)؟!

[۱۰] (هو، دا مو کړي دي) او د (خیر او شر) دوه لارې مو هم ورته بنودلي دي (چې شریعت مو ورنازل کړی دی او عقل مو ورکړی دی).

ارتباط او د مطلب خلاصه

په وړاندېنيو ایتونو کې هغه تېري او ظلم ته اشاره شوې وه کوم به چې په حرم شریف کې د مشرکانو د پلوه په نبي کریم ﷺ او په مؤمنانو باندې جائز گڼل کېده.

په دې ایتونو کې د یو پلوه مشرکان تهديد شوي دي چې په خپل قوت باندې مه غره کېږئ او د هغه اقدس ذات څخه وډار شئ چې تاسو ته یې موجودیت او قوت درکړی دی. او د بله پلوه یې شمېره عقلي او حسي نعمتونو ته اشاره شوې ده او ورپه یاد شوي دي ترڅو یې شکر په وکړي او د کفري عقیدې او ظلم څخه لاس واخلي. نو حاصل یې داسې راخېږي:

ای پیغمبره! په خپل دعوتي اُمت باندې لاندې مطالب قرائت کړه:

۱- کافر انسان په مؤمنانو باندې ظلم او تېري ته ادامه ورکوي او غواړي چې کفري او شرکي عقیدې ته یې ورواړوي.

ایا نوموړی گومان کوي چې په ده باندې د هیچا زور نه رسېږي او د هیچا د قدرت لاندې نه دی؟ دغسې نه ده، بلکې الله ﷻ ورباندې کامل قدرت لري او په وخت سره به یې په دنیا او آخرت کې د کفریاتو او شرکیاتو په سزا اخته کړي.

۲- نوموړی وايي چې: ما زښت ډېر مال مصرف کړی او لگولی دی، نو د همدغه مال په زور به د اسلام د پرمختګ مخه ونیسم او ودې ته به یې پرېږدم.

دغسې نه ده، د نوموړي مال د الله ﷻ د ارادې په وړاندې خنډ نه شي جوړېدلی بلکې د همدغه مال په هکله به هم د پوښتنو سره مخ شي چې دا دې د کومه کړی دی؟ او په کومو شیانو کې دې مصرف کړي دی؟

۳- ایا نوموړی گومان کوي چې هغه هیچا نه دی لیدلی او هیڅوک یې نه پېژني؟ دغسې نه ده، مونږ یې ښه پېژنو، چې یوازې همدا زمونږ په قدرت سره دنیا ته راغلی دی او بس. یا په بل عبارت:

الف: ایا مونږ ورته دوه سترگې نه دي ورکړې؟ او د لیدلو خاوند مو نه دی گرځولی؟

ب: ایا مونږ ورته ژبه نه ده ورکړې چې د زړه رازونه ورباندې څرگندوي او خبرې اترې ورباندې کوي؟

ج: ایا مونږ ورته دوه شونډې نه دي بښلي چې په خوراک او څښاک کې ترې کار اخلي او همدارنگه یې ښکلا او بنايست و برابر کړی دی او نورې گټې ترې هم اخلي؟

د: بالاخره، آیا مونږ ورته عقل نه دی ورکړی چې د خناورو څخه مو ورباندې جدا کړي دي؟

او همدارنگه ایا مونږ ورته شریعت نه دی ورنازل کړی او شرعي او غیر شرعي او همدارنگه د خیر او شر دواړه لارې مو نه دي وربښودلي؟

توضیحات

۱- په ﴿أَهْلَكَتُمْ مَالًا لَبَدًا﴾ کښې د "لَبَد" کلمه د کثیر (ډېر) معنی ورکوي^(۱). یعنې ما د اسلام په مخنیوي او عبثیاتو کښې زښت ډېر مال مصرف کړی دی چې ضرور به ورباندې مطلب ته ورسېږم په ماباندې د هیچا زور د پاسه نه دی.
حال دا چې الله ﷻ فرمایي چې: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَتُنفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ﴾ [الأنفال: ۳۶] یعنې یقیناً هغه کسانو چې کفر غوره کړی دی د دې دپاره خپل مالونه خرڅ کوي ترڅو د الله ﷻ د لارې څخه خلک منعه کړي، نو زړه چې خپل مالونه به په همدې لاره کښې خرڅ کړي خو بیا به ورباندې حسرت وگرځي (او بیا به مغلوب کړی شي).

همدارنگه نبی کریم ﷺ په یوه حدیث کښې فرمایلي دي چې: «وَعَنْ مَالِهِ مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبَهُ وَفِيمَ النَّفَقَةِ»^(۲) یعنې د قیامت په ورځ به بنیادم قدم وانخلي ترڅو چې د خپل مال په هکله هم وپوښتلی شي چې دا یې د کوم ځایه کسب کړی (حاصل کړی) دی او په کوم شي کښې یې خرڅ کړی دی؟

صرفي تحلیل

۲- په ﴿وَشَفَّتَيْنِ﴾ کښې د "شَفَّتَيْنِ" کلمه د "شَفَّة" مشنی ده چې د شونډې معنی ورکوي او په اصل کښې "شَفَّة" وه نو د "ه" توری یې د تخفیف دپاره حذف شوی دی، د همدې کبله کله چې دوه کسان سره مخامخ خبرې وکړي نو په "شَافَةَ فَلَانٌ فَلَانًا" سره ترې تعبیر کېږي. یعنې فلاني کس د فلاني کس سره شونډې په شونډې (مخامخ) خبرې وکړې^(۳).

"تَجَدَّنِينَ" څه معنی؟

۳- په ﴿وَهَدَيْنَهُ النَّجْدَيْنِ﴾ کښې د "تَجَدَّنِينَ" کلمه د "تَجَدَد" مشنی ده چې اصلاً د لوړ ځای معنی ورکوي^(۴)، خو په دې مقام کښې عبد الله بن عباس رضی الله عنهما په "الْهُدَى وَالضَّلَالَةَ" سره تفسیره کړې ده^(۵). یعنې او بنیادم ته مونږ د هدایت او ضلالت دواړه لارې وربښودلي دي ترڅو د عقل څخه کار واخلي نو د خیر لاره غوره کړي او د شر د لارې څخه اجتناب وکړي.

(۱) القاموس المحيط ج ۴ ص ۱۱۷؛ مفردات الراغب ص ۴۶۷؛ تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۵۱۲

(۲) جامع الترمذی ج ۲ ص ۶۷

(۳) لسان العرب ج ۱۳ ص ۵۰۷

(۴) مفردات الراغب ص ۵۰۳

(۵) الدر المنثور ج ۸ ص ۵۲۱

﴿ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ﴿۱۱﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿۱۲﴾ فَكُ رَقَبَةً ﴿۱۳﴾ أَوْ إِطْعَمْتُ فِي يَوْمٍ مَرِيءٍ مَسْغَبَةٍ ﴿۱۴﴾ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿۱۵﴾ أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿۱۶﴾ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿۱۷﴾ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْيَمِينَةِ ﴿۱۸﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِيَأْتِيَنَّا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿۱۹﴾ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ﴿۲۰﴾ ﴾

[۱۱] نو ناشکره انسان د غره په سخته لار (غابني) باندې ونه خوت.
 [۱۲] او (ای پیغمبره!) ته څه شي پوه کړې چې سخته لار (غابني) څه شي دی؟ (زما ترې څه شي مراد دی؟).

[۱۳] دا (عقبه) د غاړې (غلام یا وینځې) خلاصون (ازادول) دي.
 [۱۴] یا د لوږې په خاونده ورځ کښې خوراک ورکول دي.
 [۱۵] (البته) داسې یتیم ته چې د قرابت (نژدېکت) څښتن وي.
 [۱۶] یا داسې مسکین ته چې د خاورو خاوند وي (په خاورو ککړ وي).
 [۱۷] بیا نوموړی (ناشکره انسان) د هغو کسانو د ډلې څخه نه شو کومو چې ایمان راوړی دی او یو تربله په صبر سره توصیه کوي او (هم) یو تربله په مهرباني (او شفقت) سره توصیه کوي.
 [۱۸] دغه کسان (ایمانداران او توصیه کوونکي) د بني لاس ملگري دي (په بنیو لاسونو کښې به اعمالنامې ورکړې شي).

[۱۹] او هغو کسانو چې زمونږ په ایتونو باندې کفر غوره کړی دی همدوی د چپ لاس ملگري دي.
 [۲۰] په دوی (اصحاب الشمال) باندې قلف کړی شوی اور دی (داني دوزخ دی).

ارتباط او د مطلب خلاصه

د سورت د پیل څخه هغو بدو کارونو ته اشاره شوې وه کوم چې ناشکره انسان یې عملي کوي او ورته مناسب وه چې عملي کړی یې نه وی.
 په دې ایتونو کښې هغو نهکو کارونو ته اشاره کېږي کوم چې ناشکره انسان یې نه عملي کوي او ورته مناسب وه چې عملي کړی یې وي. نو حاصل یې داسې راخېږي:
 ای پیغمبره! په خپل امت باندې د ناشکره انسان څه نور خاصیتونه هم قرائت کړه هغه دا چې:
 ۱- ناشکره انسان په سخته لاره او په لوږ غابني باندې ونه خوت، او ای پیغمبره!
 الف: ته څه شي پوه کړې چې په غابني باندې ختل څه شي دی او زما ورباندې څه شي مراد دی؟
 ب: د غابني په سخته لاره باندې د ختلو څخه زما لاندې کارونه مطلب دي:
 اول: د غلام او وینځي ازادول.
 دوهم: په داسې ورځ کښې خوراک ورکول چې لوږه پکښې موجودیت ولري او خلک وږي وي.

درېم: په تېره بیا داسې یتیم ته خوراک ورکول کوم چې د قرابت او خپلوی خاوند وي.
 څلورم: یا داسې مسکین ته خوراک ورکول کوم چې د خاورو خاوند وي چې فرش نه لري او په
 خاورو باندې ناسته پاسته کوي.
 ۲- د ناشکره انسان په خاصیتونو کښې دا خبره هم د ذکر وړ ده چې نوموړي لاندې کارونه هم

ونه کړه:
 الف: نوموړی د هغو کسانو څخه ونه گرځېد کومو چې ایمان راوړی وي او توحیدي عقیده یې
 خپله کړې وي.
 ب: او نه د هغو کسانو څخه جوړ شو کوم چې صبر کوونکي دي او نورو ته هم په صبر کولو

توصیه کوي.
 ج: بالاخره، نوموړی د هغو کسانو څخه هم جوړ نه شو کوم چې مهربان زړونه لري او نورو ته هم
 په ترحم او مهربانۍ سره توصیه کوي.

۳- هو! نوموړي ذکر شوي کارونه ونه کړه چې نه په سخت غاښي باندې وخوت او نه یې ایمان
 راوړ، خو هرڅوک چې ذکر شوي کارونه وکړي نو همغوی د بني لاس ملگري دي چې اعمالنامې به
 په ښو لاسونو سره ورکړی شي او جنت ته به په دائمی توگه ورننوځي.

۴- بالمقابل، هغه کسان کومو چې زمونږ په ایتونو باندې کفر غوره کړی دی نو هغوی د
 نوموړي ناشکره انسان په شمول د چپ لاس ملگري دي چې اعمالنامې به ورته په چپو لاسونو سره
 ورکړی شي او د دوزخ اور به ورباندې په داسې حال بلېږي چې دروازې به یې قلف کړی شي وي نو
 په توره تیاره کښې به په دائمی توگه معذبېږي.

توضیحات

۱- په دې مقام کښې د څو لغاتو معناوې ولولئ هغه دا چې:
 الف: په ﴿فَلَا أَقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ﴾ کښې د ﴿أَقْتَحَمَ﴾ کلمه د "اِقْتِحَام" لکه "اِكْتِسَاب" څخه اشتقاقه
 شوې ده. "اِقْتِحَام" په شدت او سرعت سره په یوه شي کښې داخلېدلو او یا ترې تېرېدلو ته وايي^(۱).

ب: په همدغه ایت کښې د "عَقَبَةَ" کلمه د هغې سختې لارې دپاره وضعه شوې ده کومه چې په
 غره باندې ختلې وي^(۲)، څه لري نه ده چې مونږ ترې په پښتو کښې په "غاښي" سره تعبیر وکړو.
 مگر په دې مقام کښې ذکره شوې کلمه په ﴿فَكَ رَقَبَةً﴾ او "اِطْعَمَهُ" سره تفسیره شوې ده.

شاید چې د دغو دواړو کارونو څخه به په "عَقَبَةَ" سره د دې کبله تعبیر نازل شوی وي چې دغه
 دواړه کارونه په ناشکره انسان باندې ډېر سخت او گران وي.

ج: په ﴿فَكَ رَقَبَةً﴾ کښې د "فَكَ" کلمه د ازادولو معنی ورکوي، چې کله ترې په "عِتْق" تعبیر

(۱) تفسیر القاسمي ج ۱۷ ص ۱۵۹: القاموس المحيط ج ۳ ص ۵۶۶
 (۲) لسان العرب ج ۱ ص ۶۲۱

کېدلی شي، د دغه کار (عِثْق) په فضائلو کېنې ډېر احاديث روايت شوي دي چې ځينو مفسرينو کرامو يې دلته ښه غټه مجموعه راټوله کړې ده^(۱)، هيله ده چې علاقمندان هملته مراجعه وکړي.

د: په ﴿ذِي مَتَابَعَةٍ﴾ کېنې د "مَتَابَعَةٌ" کلمه ميمي مصدر ده او د عامې لوړې په معنی ده^(۲).
ه: په ﴿ذَا مَقْرَبَةٍ﴾ کېنې د "مَقْرَبَةٌ" کلمه هم ميمي مصدر ده چې د قُرب (نژدېوالي) معنی ورکوي (برابره خبره ده چې دغه نژدېوالي نسبي وي او يا د گواندېتوب نژدېوالي وي)^(۳).

و: په ﴿ذَا مَتْرَبَةٍ﴾ کېنې د "مَتْرَبَةٌ" کلمه هم ميمي مصدر ده چې د خاورو معنی ورکوي نو دلته د مسکین څخه هغه ناداره کس مطلب دی کوم چې فرش او ظرف نه لري او د مجبوریت د کبله په خاورو باندې ناسته ولاړه کوي^(۴).

ز: په ﴿عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ﴾ کېنې د "مُؤَصَّدَةٌ" کلمه اسم مفعول مؤنث ده او د "إِضَادٌ" لکه "إِكْرَامٌ" څخه اشتقاقه شوې ده، چې د دروازي تړلو او قلف کولو ته ويل کېږي^(۵). يعنې په اصحاب الشمال باندې داسې اور مسلط کړی شوی دی د کوم چې دروازي قلف او بندې وي نو په دائمي توگه به هلته په توره تياره کېنې معذبېږي.

يو نحوي تحليل

۲- د ﴿ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ الآية په ﴿اَقْتَحَمَ﴾ باندې عطف دی او د "ثُمَّ" توری د ذکرې تراخي دپاره دی^(۶)، ته به وايي چې داسې عبارت: "فَلَا اَقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ وَلَا اَمَنَ بِاَيَاتِنَا" نازل شوی دی. يعنې ناشکره انسان نه په سخت غاښي باندې وخوت او نه يې زمونږ په ايتونو ايمان راوور.

سوال جواب

۳- که څوک وايي چې: په ﴿اَوْلَيْكَ اَصْحَابُ الْمِيْمَةِ﴾ کېنې د ﴿اَوْلَيْكَ﴾ په کلمې سره کومو کسانو ته اشاره شوې ده؟
مونږ وايو چې: په ذکرې شوې کلمې سره شکرگزارانو بندگانو ته اشاره ده په کومو باندې چې ايتونه په ضمني توگه دلالت کوي.

په همدې ځای د "الْبَلَد" سورت پښتو ترجمه او تفسير د الله ﷻ په توفيق ختم شو.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنْ اَصْحَابِ الْمِيْمَةِ.

۱۴۲۶/۱/۱۶ هـ ق - ۱۳۸۳/۱۲/۶ هـ ش

(۱) تفسير ابن كثير ج ۴ ص ۵۱۳

(۲) مفردات الراغب ص ۱۳۹

(۳) روح المعاني ج ۳۰ ص ۱۴۸

(۴) الدر المنثور ج ۸ ص ۵۲۵

(۵) القاموس المحيط ج ۱ ص ۱۵۲

(۶) المحرر الوجيز ج ۱۶ ص ۳۰۸

سریزه

- ۱- د دې سورت نوم (الشمس) د همدې سورت په لومړني ایت کښې نازل شوی دی.
- ۲- دا سورت د مفسرینو کرامو په اتفاق سره مکي سورت دی او د هجرت څخه وړاندې نازل شوی دی^(۱).
- ۳- د دې سورت ټول ایتونه پنځلس (۱۵) ایتونه دي^(۲).
- ۴- د دې سورت د کلماتو شمېر څلور پنځوس (۵۴) کلمو ته رسېږي^(۳).
- ۵- د دې سورت د حرفونو شمېر دوه سوه او اويا (۲۷۰) حرفه ده^(۴).
- ۶- د وړاندیني سورت (البلد) سره یې تناسب دا دی چې دا سورت هم د هغه سورت غوندې مکي سورت دی، او د هغه سورت په څېر په سوگندونو باندې پیل شوی دی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ﴿١﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ﴿٢﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَدَهَا ﴿٣﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ﴿٤﴾ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ﴿٥﴾ وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَنَاهَا ﴿٦﴾ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ﴿٧﴾ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿٨﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴿١٠﴾ ﴾

د ډېر مهربان (او) ډېر با رحمه الله ﷻ په نامه.

- [۱] په لمر سوگند دی او د لمر په رڼا (سوگند) دی.
- [۲] او په سپوږمۍ (سوگند) دی چې کله (په طلوع سره) د لمر پیروي (اتباع) وکړي.
- [۳] او په ورځ (سوگند) دی چې کله لمر ښه څرگند کړي (او ورځ ښه پخه شي).
- [۴] او په شپه (سوگند) دی چې کله لمر پټ کړي (او رڼا یې ورکه کړي).
- [۵] او په اسمان (سوگند) دی او هم په هغه اقدس ذات ﷻ باندې (سوگند) دی چې اسمان یې (په عجیب کیفیت سره) جوړ کړی دی.
- [۶] او په ځمکه (سوگند) دی او هم په هغه اقدس ذات ﷻ باندې (سوگند) دی چې ځمکه یې (د خلکو د معیشت دپاره) غوړولې ده.
- [۷] او په انساني نفس (سوگند) دی او هم په هغه اقدس ذات ﷻ باندې (سوگند) دی چې

(۱) المحرر الوجيز ج ۱۶ ص ۳۱۰

(۲) تفسیر البغوي ج ۴ ص ۴۹۱

(۳) تفسیر الخازن ج ۶ ص ۵۱۷

(۴) اللباب في علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۲۵۴

عم (۳۰) د اندامونو او استعدادونو د حیثه برابر کړی دی. انساني نفس یې [۸] نو (انساني نفس ته) یې د هغه عصیان او تقوی وربودلې ده (او په ښه او بده لاره یې پوه کړی دی).

[۹] (سوگند دی) چې یقیناً هغه چا کامیابي مونده کړه چې خپل خان یې د (کفریاتو او معاصیوو څخه) تزکیه کړ (او بیج یې ترې وساته).

[۱۰] او یقیناً هغه څوک نا امید (او ناکام) شو چې خپل خان یې (په معاصیوو او کفریاتو کښې) پټ کړ (او پکښې احاطه یې کړه).

ارتباط او توضیحات

۱- د وړاندېني سورت (الْبَلَد) په وروستیو ایتونو کښې خلک په دوه وو ډلو وپشلي شوي وه چې یوه ډله اصحاب الیمین وه او بله ډله اصحاب الشمال وه.

د دې سورت (الشَّمْس) په ذکر و شوو ایتونو کښې د همدغه وپش په بنیاد په اثبات رسول شوې ده چې انسان د ښکونکو او بدو دواړو استعداد لري.

۲- په ﴿ وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ﴾ کښې د "ضَحَى" کلمه د لمر خورېدلو ته وضعه شوې ده^(۱)، خو په دې مقام کښې عبد الله عباس رضي الله عنهما د لمر په رڼا سره تفسیره کړې ده^(۲). یعنې په لمر سوگند دی او هم د لمر په رڼا سوگند دی.

۳- په ﴿ وَالْقَمَرَ إِذَا تَلَّنَهَا ﴾ کښې د "تَلَى" کلمه د "تَلَو" لکه "عَتَل" څخه اشتقاقه شوې ده چې د اتباع او پیروي معنی ورکوي^(۳)، دغه پیروي لاندې دوه صورتونه درلودلی شي^(۴):
الف: د لومړنیو درې شپو میاشتې په غروب سره د لمر د غروب اتباع کوي چې لږ وخت وروسته د لمر غونډې لوېږي.

ب: په څوارلسمې او نورو رڼو شپو کښې سپوږمۍ په طلوع سره د لمر د غروب اتباع کوي او ډېر لږ وخت وروسته ورپسې راخېږي.

مگر مونږ ته په دې مقام کښې غوره برېښي چې دوهم صورت مراد کړی شي. او دا ځکه چې: په اولني صورت باندې په عربي محاوره کښې د "قَمَر" د کلمې اطلاق نه کېږي بلکې د "هلال" د کلمې په نامه یادېږي. یعنې په سپوږمۍ باندې سوگند دی البته کله چې څوارلسمې او نورو رڼو شپو ته ورسیږي.

۴- په ﴿ وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّنَهَا ﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ﴾ کښې د "هَأ، هَا" دواړه ضمیرونه د "الشَّمْس"

(۱) مفردات الراغب ص ۳۰۱
(۲) الدر المنثور ج ۸ ص ۵۲۸
(۳) لسان العرب ج ۱۴ ص ۱۰۲
(۴) تفسیر القرطبي ج ۲۰ ص ۷۳

الشمس (۱۱)

کلمې ته راجع دی^(۱). یعنی په ورځ باندې سوگند دی البته کله چې لمر ښه پوره څرگند کړي او زما یې ښه پوره موج ته ورسېږي، او هم په شپه باندې سوگند دی البته چې لمر ښه پوره پټ کړي او تیاره ښه پوره زیاته شي.

"مَا" د "الذی" معنی ورکوي

۵- علماوو کرامو^(۲) په دې گومان چې د "ما" کلمه د غیر ذو العلمو (غیر ناطقو) پورې اختصاص لري په ﴿ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ ﴿۱﴾ وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَنَهَا ﴿۲﴾ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ﴿۳﴾ کښې یې د "ما، ما، ما" درې واړه کلمې د مصدریت دپاره گڼلې دي.

مگر سمه خبره دا ده چې ذکره شوې کلمه په ذو العلمو کښې هم استعمالېږي^(۳) او په قرآن کریم کښې هم همدا استعمال نازل شوی دی چې: ﴿ وَلَا أَنْتُمْ عِبَادُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿۱﴾ [الکافرون: ۳] یعنی ای پیغمبره! کفارو ته ووايه چې او تاسو د هغه الله ﷻ عبادت کوونکي نه یاست چې زه یې عبادت کوم. نو په دې مقام کښې ذکرې شوې درېواړه کلمې هره یوه د "الذی" په تاویل سره د الله ﷻ څخه کنایې دي^(۴).

دا د یو پلوه، او د بله پلوه په ﴿ وَمَا طَحَنَهَا ﴾ کښې د "طَحَى" کلمه د "طَخُو" - لکه "ضَرَبَ" - څخه اشتقاقه شوې ده چې د خورولو او غوړولو معنی ورکوي^(۵). یعنی په ځمکه باندې سوگند دی او په هغه اقدس ذات ﷻ باندې سوگند دی چې ځمکه یې د خلکو د معیشت دپاره خوره کړې او غوړولې ده.

"الهام" څه معنی؟

۶- په ﴿ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴾ کښې د "أَلْهَمَ" کلمه د "إِلْهَام" - لکه "إِكْرَام" - څخه اشتقاقه شوې ده چې په دې مقام کښې عبد الله بن عباس رضی الله عنهما په بیان سره تفسیره کړې ده^(۶). یعنی الله ﷻ هر انسان ته د خیر او شر دواړه لارې وښودلې او ورته بیان یې کړې.

همدې مضمون ته په بل ایت کښې هم اشاره شوې ده چې: ﴿ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ﴾ [البلد: ۱۰] یعنی او مونږ انسان ته دوه (د خیر او شر) لارې ښودلې دي.

یو صرفي تحلیل

۷- په ﴿ مَنْ دَسَّنَهَا ﴾ کښې د "دَسَّنَ" کلمه په اصل کښې "دَسَّنَ" - لکه "مَكَّرَمَ" - وه چې د "س" درې

(۱) تفسیر ابي السعود ج ۹ ص ۱۶۳
 (۲) زاد المیر ج ۸ ص ۲۵۷: تفسیر البغوي ج ۴ ص ۴۹۲
 (۳) لسان العرب ج ۱۵ ص ۴۷۱
 (۴) مفردات الراغب ج ۱۰ ص ۴۸۶
 (۵) مفردات الراغب ص ۳۱۱
 (۶) تفسیر الطبري ج ۳۰ ص ۲۱۰

توري يې درلوده، د دې کلمې د مجردو مصدر "دَسَ" لکه "مَدَ" - دی چې د پټولو او دفنولو معنی ورکوي^(۱). بیا درېم د "س" توری په "ي" سره تبدیل کړی شو لکه چې په "تَقْضَى الْبَازِي" کبې د "تَقْضَى" کلمه په اصل کبې "تَقْضَضَ" وه خو درېم "ض" يې په "ي" سره تبدیل شو^(۲). يعنې باز په ښکار باندې وړالوتی (ورلوېدلی) وه.

د سوگندونو جواب

۸- وړاندې يوولس سوگندونه ذکر دي، که څه هم ځينو مفسرينو کرامو د دغو ټولو سوگندو جواب مقدر گڼلی دی^(۳) خو بهتره دا ده چې تقدير ته څه اړتيا نشته او د ټولو دپاره د ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّهَا﴾ جمله د خپلې معطوفې جملې ﴿وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّنَهَا﴾ سره جواب واقع شوي ده^(۴). نو حاصل به يې داسې راوڅرخي چې:

الله ﷻ شهادت ورکوي چې د اسمان جوړوونکی دی او د ځمکې خوړوونکی دی او هم د انساني نفس د استعداداتو برابر وونکی دی. او همدارنگه لمر او د لمر رڼا او هم سپوږمۍ او ورځ او هم شپه، او اسمان او هم ځمکه او انساني نفس، دا ټول شهادت ورکوي چې يقيناً هغه څوک کامياب شو چا چې خپل ځان تزکيه کړ او د معاصيو او کفریاتو څخه يې بچ وساته، او يقيناً هغه څوک ناکام شو چا چې خپل ځان په معاصيو او کفریاتو کبې پټ او دفن کړ.

د شهادت وضاحت يې دا دی چې: که بالفرض دنيا په پای کبې تصفيه نه درلودی او د الله ﷻ په نزد د متقي او فاجر ترمنځ توپير موجود نه وی، نو ذکر و شو انتظاماتو ته به الله ﷻ صورت نه وی ورکړی چې په دغه تقدير سره به ټول انتظامات عبثيات وي او الله ﷻ د عبثياتو څخه پاک او منزه دی.

﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَيْهَا ۖ ﴿١١﴾ إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ۖ ﴿١٢﴾ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۖ ﴿١٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُم بِذَنبِهِمْ فَسَوَّاهَا ۖ ﴿١٤﴾ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا﴾

[۱۱] ثموديانو د خپلې ډېرې زياتې سرکشیۍ د امله (صالح ﷺ ته) د دروغو نسبت وکړ (چې ته رښتيا نې پیغمبر نه يې).

[۱۲] کله چې د دغې قبيلې ډېر بدبخته سړی (د ټولو په مشوره) پورته شو (چې اوبنه قتل کړي).

(۱) القاموس المحيط ج ۲ ص ۱۷۸
 (۲) لسان العرب ج ۷ ص ۲۱۹
 (۳) تفسير الکشاف ج ۴ ص ۷۶۰
 (۴) تفسير ابو السعود ج ۹ ص ۱۶۴

الشمس (۱)

[۱۳] نو هغوی ته د الله ﷻ پیغمبر (صالح ﷺ) وویلې چې تاسو د الله ﷻ (د معجزې) اوبنه د خړوبولو د خپل (نوبت) سره پرېږدئ (ضرر مه ورسوی).

[۱۴] نو هغوی صالح ﷻ تکذیب کړ نو اوبنه یې (د بدبخته سړي په لاس) زخمی کړه، نو د خپلې گناه په سبب ورباندې خپل رب ﷻ په غضب شو نو ټوله قبيله یې (په عذاب کښې) برابره وگرځوله (ټوله یې د څرمې هلاکه کړه).

[۱۵] او د دې قبیلې رب ﷻ د هغوی د عاقبت څخه ونه ډار شو (او نه ورسره ډار تناسب درلود).

ارتباط او توضیحات

۱- په دې ایتونو کښې د ناکامو کسانو د یوه مثال ذکر نازل شوی دی کومو ته چې د وړاندېنیو ایتونو په وروستني ایت کښې اشاره شوې وه.

۲- د ثمودیانو قیصه په نورو سورتونو کښې (لکه الأعراف، هود او نور) تېره شوې ده نو هیله ده چې د تفصیل دپاره هملته مراجعه وکړی شي.

۳- که څه هم په ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا﴾ کښې د "طَغَوَى" کلمه د "طَغَا يَطْغُو" لکه "دَعَا يَدْعُو" د باب څخه مشتقه شوې ده او د هغه شي دپاره صفتي اسم ده کوم چې د عادي اندازې څخه تجاوز کړی وي^(۱)، مگر په مصدری معنی سره هم استعمالېږي^(۲) چې په دې تقدیر د طغیان او عصیان سره مرادفه ګرځي. او په دې مقام کښې همدغه استعمال مطلب دی^(۳).

یعنې ثمودیانو د خپلې هغې سرکشی په سبب د صالح ﷻ تکذیب وکړ کومه چې د عادي اندازې څخه اووښتې وه او د چټې وتلې وه.

۴- نبی کریم ﷺ د ﴿إِذْ أَنْبَعَتْ أَشْقَنْهَا﴾ په ارتباط په یوه حدیث کښې فرمایلي دي چې: «الْبَعَثُ لَهَا رَجُلٌ غَزِيؤُ عَارِمٌ مَبِيعٌ فِي رَهْطِهِ»^(۴) یعنې د معجزې اوبنې (د وژلو) دپاره یو کلک خبیث او په قوم کښې مخور سړی ورپورته شو (او د ټولو په مشوره یې اوبنه قتل کړه).
د دغه خبیث سړي نوم "قدار بن سالف" وه^(۵).

۵- د ذکرې شوې اوبنې په هکله د الله ﷻ په توفیق د [الأعراف: ۷۷] ایت لاندې څه معلومات لیکلی شوي دي، هیله ده چې هملته مراجعه وکړی شي.

"دَمْدَمَةٌ" څه معنی؟

۶- په ﴿فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُم بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا﴾ کښې د "دَمْدَمَ" کلمه د "دَمْدَمَةٌ" لکه "ذَخْرَجَةٌ"

(۱) القاموس المحيط ج ۳ ص ۸۰

(۲) لسان العرب ج ۱۵ ص ۸

(۳) تفسیر ابی السعود ج ۹ ص ۱۶۴

(۴) صحیح البخاري ج ۲ ص ۷۳۷: جامع الترمذي ج ۲ ص ۱۷۲

(۵) تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۵۱۷

خُخه اشتقاقه شوې ده چې د غضب کېدلو معنی ورکوي^۱. یعنې په ثمودیانو باندې د خپلو جنایاتو د کبله خپل رب ﷻ په غضب شو نو (داسې عذاب یې ورباندې ورنازل کړ چې) ټول یې د څرمې هلاک کړه او یو برابر یې وگرځول.

هېر مونه شي

۷- هېر مونه شي چې په ﴿وَلَا تَخَافُ عُقْبَتَهَا﴾ کېنې د "لَا يَخَافُ" مستتر ضمير ځينو علماوو کرامو صالح عليه السلام او ځينو د اوبنې وژونکي ته راجع کېلی دی^۲. خو عبد الله بن عباس رضي الله عنهما وايي چې دغه ضمير په وړاندېني ايت کېنې د ﴿رَبُّهُمْ﴾ کلمې ته راجع دی^۳. یعنې د ثمودیانو رب ﷻ هغوی د څرمې هلاک کړ او د دنیاوي مجازي پاچاهانو غوندې یې د عاقبت خُخه ونه ډار شو چې د دغه هلاک خُخه به را ته څه مشکل پېښ شي، او نه یې د شان سره ډارېدل څه مناسبت درلود.

په همدغه ځای د "الشمس" سورت پښتو ترجمه او تفسیر د الله ﷻ په توفیق ختم شو.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الَّذِينَ قَدْ زَكُوا أَنْفُسَهُمْ.

۱۴۲۶/۱/۲۱ هـ - ۱۳۸۳/۱۲/۱۱ هـ ش.

(۲۸) پایله

۱) القاموس المحيط ج ۲ ص ۲۱۰
۲) زاد المسیر ج ۸ ص ۲۶۰
۳) تفسیر الطبری ج ۳ ص ۲۱۵

[Faint handwritten text in Urdu, mostly illegible due to fading and bleed-through.]

الليل (۹۲)

[Faint handwritten text in Urdu, mostly illegible due to fading and bleed-through.]

سریره

- ۱- د دې سورت نوم (اللیل) د همدې سورت په لومړني ایت کښې نازل شوی دی.
- ۲- دا سورت د جمهورو مفسرینو کرامو په نزد مکي سورت دی او د هجرت څخه وړاندې نازل شوی دی^(۱).
- ۳- د دې سورت د ایتونو شمېر یو وېشت (۲۱) دی^(۲).
- ۴- د دې سورت د کلماتو شمېر یو او یا (۷۱) دی^(۳).
- ۵- د دې سورت د حرفونو شمېر درې سوه او لس (۳۱۰) دی^(۴).
- ۶- دا سورت (اللیل) د وړاندېني سورت (الشفص) سره په کلماتو او مضامینو کښې زیات شباهت لري. د مثال په توگه:
هلته انسان په دوه ډوله تقسیم شوی وه او دلته همدغو دواړو ډولونو ته د څرنگوالي او نتایجو په لحاظ زیات تفصیل ورکړی شوی دی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ﴿١﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ﴿٢﴾ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٣﴾ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ ﴿٤﴾ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ ﴿٥﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ﴿٦﴾ فَسَنِيَرُهُ لِلْيُسْرَىٰ ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ ﴿٨﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ ﴿٩﴾ فَسَنِيَرُهُ لِلْعُسْرَىٰ ﴿١٠﴾ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ﴿١١﴾ ﴾

- د ډېر مهربان (او) ډېر با رحمه الله ﷻ په نامه.
- [۱] په شپه باندې سوگند دی کله چې (هر شی) پټ کړي (او ښه تیاره شي).
 - [۲] او په ورځ باندې (سوگند) دی کله چې ښه روښانه شي.
 - [۳] او په هغه اقدس ذات ﷻ باندې (سوگند) دی چې نر او ښځه (نارینه او زنانه) یې پیدا کړي دي.
 - [۴] چې یقیناً ستاسو کوښښ (عملونه) متفرق (او رازراز) دي.
 - [۵] نو هر هغه څوک چې (د الله ﷻ په لاره کښې) ورکړه کوي او (د الله ﷻ څخه) ډارېږي،

(۱) المحرر الوجيز ج ۱۶ ص ۳۱۵
 (۲) تفسير البغوي ج ۴ ص ۴۹۴
 (۳) تفسير الخازن ج ۶ ص ۵۲۱
 (۴) اللباب في علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۳۶۸

- [۶] او په بنایسته ملت (اسلام) سره تصدیق (او باور) کوي.
- [۷] نو ژر ده چې مونږ به نوموړي ته د اسان خصلت خپلولو دپاره اساني ورکړو.
- [۸] او هر هغه څوک چې شومتیا کوي او (د الله ﷻ څخه) بې پروایي کوي (ترې نه ډارېږي)،
- [۹] او بنایسته ملت (اسلام) ته د دروغو نسبت کوي،
- [۱۰] نو ژر ده چې مونږ به نوموړي ته د سخت خصلت خپلولو دپاره اساني ورکړو.
- [۱۱] او د نوموړي څخه به خپل مال (د عذاب) د هیڅ شي مخنیوی ونه کړي، (البته) کله چې (په معنوي هلاک سره) هلاک شي او په کنده کښې ولوېږي.

ارتباط او د مطلب خلاصه

مونږ د الله ﷻ په توفیق د دې سورت په سریزه کښې لیکلي دي چې دا سورت د وړاندیني سورت (الشَّمْس) دپاره د تفصیل مثال لري. نو حاصل یې داسې راخېږي:

۱- په شپه باندې سوگند دی البته کله چې ښه پوره تیاره شي او هر شی پټ کړي او هم په ورځ باندې سوگند دی البته کله چې ښه پوره روښانه شي او هغه ټول شيان راوخ کړي کوم چې شپې پټ کړي وه. او بالاخره په هغه اقدس ذات ﷻ باندې سوگند دی چې د یوې نطفې څخه یې په یوه رحم کښې نارینه او زړانه دواړه بنیادمان پیدا کړي دي.

۲- په دغو باندې سوگند دی چې: ای انسانانو! یقیناً په دنیا کښې ستاسو کره وړه مختلف دي او یو برابر نه دي، نو نظر دغه اختلاف ته تاسو په لاندې دوه وو گروږونو باندې وپشلي شوي یاست:

۳- یو هغه انسان دی چې لاندې کارونه غوره کوي:

الف: چې شومتیا نه خپلوي او د خپلو مالونو څه برخه د الله ﷻ په لاره کښې او د الله ﷻ د رضامندی د لاسته راوړلو دپاره خرڅوي او مستحقینو ته یې ورکوي.

ب: چې د الله ﷻ څخه ډارېږي او د کفریاتو او مناهیوو څخه ډډه کوي.

ج: چې په غوره ملت باندې عقیده لري او د قیامت په قیام او حساب کتاب باندې باوري وي. نومونږ د دغه انسان دپاره داسې خاصیت خپلولو ته اساني ورکوو چې د اخروي اسانیو بنیاد دی چې نه به ورباندې په قبر کښې سختي وي او نه په محاسبه او محشر کښې بلکې په ډېرې خوشالی او راحت سره به جنت ته داخل شي.

۴- بل هغه انسان دی چې لاندې تگلاره یې خپله کړې وي:

الف: چې بخل او شومتیا کوي او د الله ﷻ په لار کښې د انفاق څخه ډډه کوي.

ب: چې د الله ﷻ څخه بې پروا وي او ترې نه ډارېږي نو نه د کفریاتو څخه په ځنگېږي او نه د شرکیاتو څخه.

ج: چې په غوره ملت باندې عقیده نه لري او د جنت خوشالي ورته دروغ برېښي بلکې د بعث بعد الموت څخه انکاری وي.

نو د دغه انسان دپاره به مونږ هر ورو د داسې خاصیت د خپلولو دپاره اساني ورکړو چې د

اخروي سختيو او ستونزو بنياد دی نو هم به په قبر او هم به د حشر په ميدان او بالاخره هم به په دوزخ کښې په دائمي توگه په سختيو کښې اخته وي.

په دغه وخت کښې به نوموړي ته خپل هغه مال په درد دوا نه شي او د عذاب مخه به ترې وانه پوي په کوم باندې يې چې بخل او شومتيا کړې وه او د غرور او تکبر سبب يې جوړ شوی وه.

توضیحات

۱- د ﴿إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَىٰ﴾ ایت د ذکر و درېواړو سوگندونو دپاره جواب واقع شوی دی. یا په بل عبارت: لکه چې شپه د ورځې څخه په ذات او هم په نتایجو کښې جدا ده او لکه چې نارینه د زنانه ورو څخه په ذات او هم په نتایجو کښې جدا دي، دارنگه مؤمن انسان د کافر انسان څخه په تگلارې او هم په نتایجو کښې جدا او بېل دی. لڼده دا چې د هغو بېلتون د دغو دواړو په بېلتون باندې شهادت ورکوي او دلالت پرې کوي.

څو نکات

۲- په دې مقام کښې باید څو نکات په ذهن کښې وساتل شي کومو ته چې د الله ﷻ په توفیق وړاندې د مطلب په خلاصه کښې اشاره شوې ده. هغه دا چې:

الف: په ﴿وَصَدَقَ بِالْحَقِّ﴾ او ﴿وَكَذَّبَ بِالْحَقِّ﴾ کښې د "الْحَقِّ"، "الْحَقِّ" دواړه کلمې هره یوه د مقدر موصوف دپاره صفت واقع شوې ده. چې د همدغه مقدر موصوف څخه په "كَلِمَةُ التَّوْحِيدِ" یا په "مِلَّةَ الْإِسْلَامِ" او یا نورو الفاظو سره تعبیر کېدلی شي^(۱).

ب: په ﴿لِلْبُئْرَىٰ﴾ کښې د "الْبُئْرَىٰ" کلمه هم د مقدر موصوف دپاره صفت ده چې په "الْخِصْلَةُ الْبُئْرَىٰ" یا "الطَّرِيقَةُ الْبُئْرَىٰ" سره ترې تعبیر صورت نیولی شي^(۲).

دغه اسلامي خصلت ته د دې کبله دغه لقب (په اسان) ورکړی شوی دی چې دا خصلت په دنیا او آخرت کښې د اسانیو او خوشالیو بنياد دی.

ج: په ﴿لِلْعُسْرَىٰ﴾ کښې د "الْعُسْرَىٰ" کلمه هم د مقدر موصوف دپاره صفت واقع شوې ده چې په "الْخِصْلَةُ الْعُسْرَىٰ" یا "الطَّرِيقَةُ الْعُسْرَىٰ" سره تعبیر بدلی شي.

نو کفري خاصیت څکه د "الْعُسْرَىٰ" (په سخت) په نامه یاد شوی دی چې دغه خاصیت په دنیا او آخرت کښې د سختيو او مشکلاتو اساس دی.

ماثور تفسیر

۳- په دې مقام کښې ځینو مفسرینو کرامو^(۳) د احادیثو یوه مجموعه راغونډه کړې ده چې د

(۱) روح المعاني ج ۳۰ ص ۱۴۸

(۲) تفسیر امی السعدي ج ۹ ص ۱۶۶: الباب فی علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۳۷۳

(۳) تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۵۱۸

ایتونو په تفسیر پورې ارتباط لري. هیله ده چې لوستونکي هملته مراجعه وکړي، خو مونږ فقط د لاندې یوه حدیث په ذکر باندې اکتفاء کوو چې:

نبي کریم ﷺ په خپل یوه اوږده حدیث کښې فرمایلي دي چې: «فَكُلُّ مُبِرٍّ أَمَّا أَهْلُ السَّعَادَةِ فَيَسْرُونَ بِغَمَلِ أَهْلِ السَّعَادَةِ وَأَمَّا أَهْلُ الشَّقَاوَةِ فَيَسْرُونَ بِغَمَلِ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ» یعنې ای صحابه کرامو نو ستاسو هر یوه کس ته اسانې درکړې شوې ده، نو هر چې نېکبخته دي نو هغوی ته د نېکبختانو د عمل دپاره اسانې ورکوله کېږي، او هر چې بدبخته دي نو هغوی ته د بدبختانو د عمل دپاره اسانې ورکوله کېږي. «لَمْ قَرَأْهُ فَأَمَّا مَنْ أُعْطِيَ وَاتَّقَى...» (الآیات) یعنې بیا نبي کریم ﷺ ذکر شوي ایتونه د استشهاد دپاره قرانت کړه.

﴿إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ ۖ وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ۗ﴾ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ ﴿١٢﴾ لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ﴿١٣﴾ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٤﴾ وَسَيَجْزِيهَا الْآتِقَى ﴿١٥﴾ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ ﴿١٦﴾ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِن نِّعْمَةٍ تُجْزَىٰ ﴿١٧﴾ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ ﴿١٨﴾ وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ ﴿١٩﴾

[۱۲] یقیناً په مونږ باندې هدایت (د سمې لارې بیانول) دي.

[۱۳] او یقیناً وروستی کور او اولنی کور (دواړه دنیاوي) خاص مونږ ته دي (زمونږ ملکیت دي).

[۱۴] نوزه ناسود داسې اور (دوزخ) څخه داروم چې سختې لمبې وهي.

[۱۵] دغه (سخته لمبه وهونکې اور) ته نه داخلېږي مگر ډېر بد بخت بنیادم.

[۱۶] (البته) هغه بنیادم کوم چې پیغمبر ﷺ نکذیبوي او (د شریعت څخه) مخ اړوي.

[۱۷] او زړه چې د دغه اور څخه ډېر پرهېزگار ده وکړي (ترې په څنګ شي).

[۱۸] (البته) هغه ډېر پرهېزگار چې خپل مال ورکوي (نرخو پرې) پاک شي.

[۱۹] په داسې حال کښې چې د ده په نزد هیچا نه څه نعمت (او ورکړه) نه وي (داسې نعمت) چې

بدله یې ورکوله کېږي (او د ده پکښې د هغوی له لوري شکر په مطلب وي).

[۲۰] (بلکې نوموړی د مال په ورکړې سره هېڅ شی نه غواړي) مگر د خپل لوی رب ﷻ د

رضامندی غوښتنه (کوي او بس).

[۲۱] او زړه چې نوموړی به (د خپل رب ﷻ د عوضونو په ورکړه) راضي (او خوشاله) شي.

د مطلب خلاصه

په دې ایتونو کښې د وړاندېنیو ایتونو مضمون تعقیب شوی دی چې حاصل یې داسې راخپږي

۱- ای بنیادمانو! ناسود خپلو اعمالو او کړو وړو په لحاظ په دکړو شوو دوه وو گروږونو باندې

وېشلی شوي یاست که نه نو ستاسو ټولو هدایت او لارښوونه مونږ په خپل اقدس ذات باندې تفضلًا

اللیل (۱۲)

۳۰

ضروري مگر خولي ده او دغه ضرورت مو پوره کړي هم دی چې پیغمبران مو درلېږلي دي او کتابونه او شریعتونه مو درنازل کړي دي او هم مو په عقلونو سره د نورو حیواناتو څخه تاسو جدا کړي یاست.

۲- ای بنیادمانو! ستاسو په طغیان سره مونږ ته کوم ضرر هم نه رسېږي او نه د ضرر رسېدلو امکان شته چې د دنیا او آخرت ټوله واکداري فقط په مونږ پورې اختصاص لري او بس. هو! د طغیان په صورت کښې تاسو فقط خپلو خانونو ته ضرر رسوئ او بس.

۳- نو په همدې بنیاد زه تاسو د هغه اور (دوزخ) څخه یو ځل بیا ډاروم کوم چې ډېرې تېزې لمبې وهي، کوم ته چې نه داخلېږي مگر هغه بدبخته او بدنصیبه بنیادم چې د هدایت تکذیب کوي او د توحیدي عقیدې څخه مخ اړوي او هم د خپل رب ﷻ څخه نه ډارېږي.

۴- ای بنیادمانو! ډېر ژر ده چې د دغه شدید او سخت اور څخه هغه څوک څنګ وکړي او خپل ځان ترې بچ کړي کوم چې د لاندې خاصیتونو درلودونکی وي:

الف: چې د خپل رب ﷻ څخه ډېر ډارېدونکی وي او د کفریاتو او منهیاتو څخه ډډه کوي.
ب: چې بخل نه کوي بلکې خپل مال د دې دپاره فقیرانو او مستحقینو ته ورکوي ترڅو ورباندې خپل ځان د گناهونو څخه ترکیه او پاک کړي.

ج: کومو فقیرانو ته چې نوموړی خپل مال ورکوي د هغوی د یوه کس د پلوه هم د ده په نزد کوم نعمت او کوم احسان موجودیت نه لري چې په خپلې ورکړې سره یې بدله او مکافات په نظر کښې نیولې وي.

د: لنډه دا چې نوموړی په خپلې مالي ورکړې سره هیڅ شی نه غواړي مگر د خپل عالي شان رب ﷻ رضامندي غواړي او بس.

۵- نو ای پیغمبره! هرڅوک چې ذکر شوی اخلاص خپل کړي نو ډېر ژر ده چې برسېره په نجات به ورته د خپل رب ﷻ د پلوه دومره نعمتونه ورکړي شي چې ورباندې به خوښ او خوشاله شي.

توضیحات

۱- په ﴿ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلْقَوْنَ ﴾ کښې د ﴿ تَلْقَوْنَ ﴾ کلمه چې اصلاً «تَلْقَوْنَ» وه، د «تَلْقَوْنَ» لکه «غضی» څخه اشتقاقه شوې ده چې د سوچه او تېزو لمبو معنی ورکوي^(۱)، په همدې ارتباط د الله ﷻ په توفیق د [المعارج: ۱۵] ایت لاندې څه نور وضاحت هم تېر شوی دی.

ماثور تفسیر

۲- د ﴿ لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ﴾ ایت په ارتباط یو ځل نبی کریم ﷺ وفرمایيل چې: «لَا يَدْخُلُ النَّارَ إِلَّا الشَّقِيُّ» یعنې اور ته نه داخلېږي مگر بدبخت بنیادم.
چا پوښتنه وکړه چې: «يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَمَنِ الشَّقِيُّ؟» ای د الله رسوله! بدبخت بنیادم څوک دی؟

اللیل (۱۲)

نبی کریم ﷺ په جواب کښې وویلې چې: «مَنْ لَمْ يَعْمَلْ لِلَّهِ بِطَاعَةٍ وَلَمْ يَتْرُكْ لَهُ مَعْصِيَةً»^(۱)، یعنی دا هغه څوک دی چې الله ﷻ ته یې هیڅ اطاعت نه وي کړی او د همدې ﷻ دپاره یې هیڅ گناه نه وي پرېښې.

سوال جواب

۳- که څوک وایي چې: د پورتنیو دواړو ایت او حدیث څخه د سپرې په ذهن کښې گرځي چې دوزخ ته داخلېدل په کفارو پورې انحصار لري، نو ایا عاصي مؤمن ته د دوزخ د داخلېدلو احتمال نشته؟ مونږ وایو چې: ذکر شوي حصر د خاص دوزخ په نسبت صورت نیولی دی کوم چې په ﴿ تَلْطَفُ ﴾ سره توصیف شوی دی، نه د مطلق دوزخ په نسبت ترڅو ذکر شوی اعتراض وارد شي.

شان نزول

۴- د اکثر و مفسرینو کرامو په نزد د ﴿ وَسَيَجْزِيهَا الْأُنثَى ﴾ څخه تر ﴿ وَلَسَوْفَ يَرْضَى ﴾ پورې پنځه ایتونه د ابو بکر الصديق ﷺ په هکله نازل شوي دي چې داسې غلامان به یې د مشرکانو څخه اخستل او بیا به یې ازادول کوم به چې د هغوی د پلوه تعذیبېدل چې د اسلام څخه بېرته کفار او شرک ته وگرځي، لکه بلال ﷺ او داسې نور^(۲). مگر د مفهوم په لحاظ سره دا ایتونه د قیامت تر ورځې پورې هغو ټولو کسانو ته شامل دي چې په اخلاص سره مالي عبادت کوي.

د غار دوه ملگري

۵- د [التوبة: ۴۰] ایت په بنیاد نبی کریم ﷺ او ابو بکر الصديق ﷺ د غار دوه ملگري وه چې دواړو ته د الله ﷻ د پلوه د خوشالی، بشارت ورکړی شوی دی. هغه دا:

الف: الله ﷻ فرمایي چې: ﴿ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى ﴾ [الضحى: ۵] یعنی ای پیغمبره! هر وروږر ده چې تاته به خپل رب ﷻ (دېر نعمتونه) درکړي نو ته به ورباندې خوښ او خوشاله شي.

ب: الله ﷻ فرمایي چې: ﴿ وَلَسَوْفَ يَرْضَى ﴾ [اللیل: ۲۱] یعنی او هر وروږر ده چې (نوموړي) ابو بکر الصديق ﷺ ته به د خپل رب ﷻ د پلوه نعمتونه ورکړی شي، نو هغه به ورباندې خوښ او خوشاله شي.

په همدې ځای د (اللیل) سورت پښتو ترجمه او تفسیر د الله ﷻ په توفیق ختم شو.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الدِّينِ يُؤْتُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ الْأَعْلَى وَلَسَوْفَ يَرْضَوْنَ بِمَا يُعْطَوْنَ.

۱۴۲۶/۱/۲۳ هـ ق - ۱۳۸۳/۱۲/۱۳ هـ ش.

(۱) سنن ابن ماجه ص ۳۱۸

(۲) تفسیر القرطبي ج ۲۰ ص ۹۰: الدر المنثور ج ۸ ص ۵۳۷: تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۵۲۱

الضحى (٩٣)

سرریزه

- ۱- د دې سورت (الضحیٰ) نوم د همدې سورت لومړنی ایت دی.
- ۲- دا سورت د مفسرینو کرامو په اتفاق سره مکي سورت دی او د هجرت څخه وړاندې نازل شوی دی^(۱).
- ۳- د دې سورت د ایتونو تعداد یوولسو (۱۱) ایتونو ته رسېږي^(۲).
- ۴- د کلماتو شمېر فقط څلوېښت (۴۰) دی^(۳).
- ۵- د حرفونو شمېر یې یو سلو دوه او یاوو (۱۷۲) ته پورته شوی دی^(۴).
- ۶- په دې سورت کې د تېر وخت په لحاظ نبي کریم ﷺ ته دا بشارت ورکړې شوی دی چې ستا څخه خپل رب ﷻ راضی دی، او د راتلونکي وخت په ملحوظ ورته وعده ورکړه شوې ده چې ستا حالات به روزمره مخ په ترقی روان وي.
- ۷- په وړاندېني سورت (اللَّيْل) کې د مشرکانو عنادي هلو ځلو ته اشاره شوې وه او په دې سورت (الضحیٰ) کې هغوی په غوږ وهلی شوي دي چې ستاسو عنادي هلې ځلې مطلوبه نتیجه نه شي ورکولی او د اسلام د پرمختګ مخه نه شي نیولی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ وَالضُّحَىٰ ﴿١﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ﴿٢﴾ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ﴿٣﴾ وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ ﴿٤﴾ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ﴿٥﴾ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ﴿٦﴾ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ﴿٧﴾ وَوَجَدَكَ عَابِلًا فَأَغْنَىٰ ﴿٨﴾ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ﴿٩﴾ وَأَمَّا السَّابِلَ فَلَا تَنْهَرْ ﴿١٠﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١١﴾ ﴾

د ډېر مهربان (او) ډېر رحم درلودونکي الله ﷻ په نامه.

[۱] په څانګه (او روښانه ورځ) سوګند دی.

[۲] او په شپه (سوګند) دی چې کله (د خوځېدونکو شیانو په لحاظ) آرامه شي.

[۳] چې (ای پیغمبره!) تاته خپل رب ﷻ رخصت نه دی درکړی (اړېکي یې در سره نه دي شکولي) او نه در باندې په غضب شوی دی.

(۱) المحرر الوجيز ج ۱۶ ص ۳۲۰

(۲) تفسير البغوي ج ۴ ص ۴۹۷

(۳) تفسير الخازن ج ۶ ص ۵۲۵

(۴) تفسير اللباب ج ۲۰ ص ۲۸۰

- [۴] او هر و مرو ستا دپاره د دنیا څخه آخرت غوره دی.
- [۵] او ضرور به تاته خپل رب ﷻ (په راتلونکي کښې ډېر نعمتونه) درکړي نو ته به (ورباندې) خوښ (او راضي) شي.
- [۶] ايا په تاباندې د خپل رب ﷻ علم نه وه چې ته يتيم وې نو پناځای يې درکړ؟
- [۷] او ستا رب ﷻ په تاباندې پوه وه چې ته (په شريعت باندې) ناخبره (او نابلده) وې نو ښودانه يې ورته وکړه (د شريعت خاوند يې وگرځولې).
- [۸] او ستا رب ﷻ په تاباندې پوه وه چې ته فقير (او ناداره) وې نو خپل رب ﷻ غني وگرځولې.
- [۹] نو هر چې يتيم دی نو ته ورته قهر مه کوه.
- [۱۰] او هر چې سوال کوونکی دی ته هغه مه رته (مه يې خپه کوه).
- [۱۱] او هر چې (ستا د رب ﷻ نعمت دی) نو ته د خپل رب ﷻ په نعمت باندې څرگندونه کوه (او شکرگزار يې وکړه).

ارتباط او د مطلب خلاصه

د وړاندېني سورت (اللَّيْل) په وروستني ايت کښې الله ﷻ متقيانو ته عموماً وعده ورکړې ده چې په بې شمېره نعمتونو باندې به خوشاله شي، او په دې سورت (الضُّحَى) کښې د متقيانو مشر (محمد ﷺ) ته خصوصاً په همدې وعدې باندې صراحت نازل شوی دی.

دا د يو پلوه، او د بله پلوه د دې سورت په نزول سره د مشرکانو هغه خبره رده شوې ده چې محمد ﷺ ته خپل رب ﷻ رخصت ورکړي (ارتباط يې ورسره پرې کړی دی) او ورباندې په غصه شوی دی.^(۱) البته هغوی دا خبره په هغه وخت کښې کوله چې کله د څه حکمتونو په بنياد د وحې نزول لږ څه سوړ شو او ځنډ پکښې راغی. نو حاصل يې داسې راخېږي:

ای پیغمبره! ته د خپل رب ﷻ د پلوه څه ارشادات په نظر کښې ونيسه او خپل ځان ورباندې ډاډه او متسلي کړه هغه دا چې:

۱- ته د مشرکانو په دې خبره هيڅ پروا مه کوه او مه ورباندې غمژن کېږه چې: په محمد ﷺ باندې خپل رب ﷻ په غضب شوی دی او رخصت کړی يې دی نو د همدې امله يې ورباندې وحې قطعې کړې ده. ته ځکه د هغوی خبرو او پروا ښکاره ناسته الفتات مه کوه چې:

الف: په ځانېت او په رڼا ورځ سوگند دی او هم په توره شپه باندې سوگند دی البته چې کله پکښې چوپتيا خوره شي او گرځېدونکي شيان پکښې آرام ونيسي، چې تاته نه خپل رب ﷻ رخصت درکړی دی او نه درياندې په غضب شوی دی.

يا په بل عبارت: د وحې سرېدل او لږ څه ټالېدل د غضب څخه نمايندگي نه کوي بلکې لکه څنگه

الضحیٰ (۱۲)

چې د ورځې او شپې بدلون رابدلون د حکمتونو په بنیاد صورت نیسي همدارنگه د وحې سوروالی هم په حکمتونو باندې ولاړ دی.

ب: ته ډاډه اوسېږه چې ستا دپاره د دنیاوي حالت څخه اُخروي حالت ډېره غوره دی چې هلته به تاته خپل رب ﷻ دومره نعمتونه درکړي چې ته به ورباندې راضي او خوشاله شې.

که بالفرض د مشرکانو خبرو حقیقت درلودی (چې په تاباندې خپل رب ﷻ په غضب دی) نو حالت به دې بالعکس وی او ستا دپاره به د آخرت څخه دنیا بهتره وی، لکه څنگه چې د مشرکانو دپاره د آخرت څخه دنیا بهتره ده بلکې همدا دنیا ورته جنت ده اوبس.

۲- ای پیغمبره! په دنیا کښې هم ستا حالات مخ په ترقی وه او مخ په ترقی دي، چې د نن څخه دې سبا غوره ده. ته خولاندې مثالونو ته متوجه شه:

الف: ایا ته خپل رب ﷻ یتیم نه وې موندلی؟ ایا په تاباندې پوه نه وه چې ستا پلار وفات شوی وه؟

هو، ستا پلار خو ستا د زېږېدنې څخه لا پخوا وفات شوی وه خو تاته خپل رب ﷻ روزونکي وټاکل او بې سرپرسته یې پرېښودلې.

ب: ایا ته خپل رب ﷻ د شریعت څخه ناخبره نه وې موندلی؟ ایا ستا رب ﷻ پوه نه وه چې ته د شریعت څخه ناخبره وې او ورسره بلد نه وې؟

هو، ته د دې څخه ناخبره وې چې تاته به شریعت درکولی کېږي او ته به پیغمبر مگرخولی کېږي. خو تاته خپل رب ﷻ نبوت درکړ او قرآن کریم یې درباندې درنازل کړ او هم یې د شریعت هدایت درپېرزو کړ.

ج: ایا ته خپل رب ﷻ تنگلاسی نه وې موندلی؟ ایا په تاباندې یې علم نه درلود چې ته تنگلاسی او فقیر وې.

هو، ته یو وخت تنگلاسی وې خو خپل رب ﷻ درڅخه تنگلاسی ختمه کړه او غني یې وگرځولې او د غنا وسائل یې درته برابر کړه.

۳- ای پیغمبره! نو ته د شکرگزاری په بنیاد لاندې احکام عملي کړه:

الف: هر چې یتیم دی نو ته په هغه باندې مه په غضب کېږه، ته هم په یو وخت کښې یتیم وې او خپل رب ﷻ د مهربانانو په غېږ کښې پنا درکړه.

ب: هر چې سوالگر او تنگلاسی دی نو ته یې مه رته او مه یې خپه کوه چې ته هم په یو وخت کښې تنگلاسی وې خو خپل رب ﷻ درڅخه تنگلاسی ختمه کړه.

ج: بالاخره، هر چې په تاباندې د خپل رب ﷻ نعمت دی نو د هغه څرگندونه کوه او د دعوت په اشاعت سره یې شکریه وکړه، چې په یو وخت کښې ته د دغه نعمت (نبوت) درلودونکی نه وې خو خپل رب ﷻ درباندې فضل وکړ او د آخر الزمان پیغمبر په حیث یې مبعوث کړې.

توضیحات

۹۔ په ﴿ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ﴾ کښې د ﴿ سَجَىٰ ﴾ کلمه د 'سَجَوًا' لکه 'غُلُوًا' څخه اشتقاقه شوې ده، چې د آرام او سکون معنی ورکوي^(۱)، یعنی په شپه سوگند دی کله چې د خورېدونکو مخلوقاتو په لحاظ ساکنه شي او آرام واخلي (چوپه چوپتیا خوره شي).
 او په ﴿ وَمَا قَلَىٰ ﴾ کښې د 'قَلَىٰ' کلمې د 'قَلَىٰ' لکه 'بَغَىٰ' یا 'قَلَاءَ' لکه 'بِئَاءَ' څخه اشتقاق موندلی او مونږ د الله ﷻ په توفیق د [الشعراء: ۱۶۸] ایت لاندې لیکلي دي چې دغه مصدرونه د سخت غضب او بدگنلو دپاره وضعه شوې دي.
 نو حاصل یې هغسې راخپږي لکه څنگه چې ورته وړاندې د مطلب په خلاصه کښې اشاره شوې ده، والحمد لله ﷻ.

هېر مونه شي

۲۔ هېر مونه شي چې که څه هم ټول علماء کرام په دې کښې اتفاق لري چې دا سورت هغه وخت نازل شوی دی کله چې د وحې نزول څه سوړ شوی او ټال شوی وه^(۲) مگر په دې کښې مختلف دي چې د وحې د ټالېدلو وجه څه وه؟، او همدارنگه په دې کښې هم مختلف دي چې دغه خبره چا کړې وه چې نبي کریم ﷺ ته خپل رب ﷻ رخصت ورکړی دی او ارتباط یې ورسره شکولی دی^(۳).
 خو مونږ ته بهتره برېښي چې د وحې د سوړوالي او ټالېدلو په وجه کښې سکوت وکړو چې د هغه وخت به همدا غوښتنه وه او ټول قرآن کریم د مقتضى الحال په مطابق نازل شوی دی.
 او هم راته بهتره برېښي چې ذکره شوې خبره به مشرکانو یا د مشرکانو کوم نماینده کړې وي، لکه چې وړاندې ورته د الله ﷻ په توفیق د ارتباط په بیان کښې اشاره شوې ده.

دوه ډوله تفسیر

۳۔ د ﴿ وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ ﴾ ایت مفسرینو کرامو^(۴) په لاندې دوه وو ډولونو سره تفسیر کړی دی چې دواړه واقعیت لري او څه منافات سره نه لري، چې د بدلیت په لحاظ دواړه اراده کېدلی شي:

الف: ځینې وايي چې د 'الْآخِرَةُ' څخه اُخروي او دانمي ژوند مطلب دی او د 'الْأُولَىٰ' څخه دغه نژدې او موجوده ژوند مطلب دی. یعنی ای پیغمبره! ستا دپاره په آخرت کښې ډېرې لوړې درجې په نظر کښې نیولې شوې دي چې کُبری شفاعت په ټاپورې اختصاص لري او 'لواء الحمد' به همدا ستا په لاس وي او داسې نور.

(۱) مفردات الراجب ص ۲۳۰: القاموس المحيط ج ۲ ص ۵۲۶

(۲) زاد المسیر ج ۸ ص ۲۶۶

(۳) روح المعانی ج ۳۰ ص ۱۵۶: الدر المنثور ج ۸ ص ۵۴۲: تفسیر البغوي ج ۴ ص ۴۹۷: تفسیر الطبري ج ۳۰ ص ۲۳۱

(۴) تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۵۲۲: تفسیر القرطبي ج ۲۰ ص ۹۳

الضحیٰ (۱۲)

د "لواء الحمد" په هکله نبی کریم ﷺ په یوه حدیث کښې فرمایلي دي چې: «لِوَاءِ الْحَمْدِ يُؤْتَى بِرَبِّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِمِثْرِ مَا كَانَتْ عَلَيْهِ»^(۱) یعنې په دغه نوم سره بیرغ به د قیامت په ورځ خاص زما په لاس وي او بس (زما څخه پرته به هیچاته دغه امتیازي بیرغ ورنه کړی شي).

ب: د "الْآخِرَةُ" څخه د دنیاوي ژوند وروستني وختونه مراد دي او د "الْأُولَى" څخه د همدغه ژوند تېر شوي او وړاندېني وختونه مراد دي. یعنې ای پیغمبره! ستا حالات مخ په ترقی روان دي، ستا دپاره د نن ورځې څخه د سبا ورځ بهتره ده او داسې وخت هم راتلونکی دی چې ستا د دعوت په اثر به دلې-دلې خلک په اسلام کښې داخلېږي او ستا دین به ټولې دنیا ته ورسېږي.

ماتور تفسیر

۱۴- د ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ﴾ ایت نبی کریم په یوه حدیث کښې ډېر ښه تفسیر کړی دی چې: «فَقَالَ اللَّهُ يَا جِبْرِيلُ اذْهَبْ إِلَيَّ مُحَمَّدٌ فَقُلْ: إِنَّا سُرَّضِيكَ فِي أُمَّتِكَ وَلَا نُسُوءُكَ»^(۲) یعنې نو الله ﷻ وفرمایلي چې ای جبرائیله! ته محمد ﷺ ته ورشه (زمونږ د پلوه) ورته ووايه چې یقیناً مونږ به دې (د) قیامت په ورځ د خپل امت په باره کښې خوشاله کړو او خپه کوو به دې نه.

سوال جواب

۵- که څوک وايي چې: په ﴿أَلَمْ نَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ﴾ کښې د "لَمْ يَجِدْ" کلمه د "وَجُود" لکه "سُجُود" څخه اشتقاقه شوې ده چې د موندلو معنی ورکوي، حال دا چې د الله ﷻ څخه هېڅ شی نه شي ورکېدلی چې موندې یې کړي؟
مونږ وايو: کله چې د موندلو نسبت الله ﷻ ته وشي لکه چې د دې سورت په درېوو کلمو (لَمْ يَجِدْ، وَجَدَ، وَجَدَ) کښې ورته شوی دی، نو هلته "وَجُود" د علم معنی ورکوي^(۳). یعنې ایا ستا رب ﷻ په تاباندې پوه نه وه چې ته یتیم وي نو تاته یې پناځای درکړ؟

د نبی کریم ﷺ د ژوند حالات

۶- د نبی کریم ﷺ د ژوند حالات د سیرت کتابونو ښه په تفصیل سره لیکلي دي^(۴)، خو مونږ به دې مقام کښې د ایتونو د ارتباط په بنیاد فقط همدومره لیکو چې:
نبی کریم ﷺ د خپل پلار (عبد الله) د وفات څخه تقریباً شپږ میاشتې وروسته زېږېدلی دی چې تر اتو کالو پورې یې د خپل نیکه (عبد المطلب) په پنا کښې قرار درلود.

(۱) جامع الترمذي ج ۲ ص ۲۰۲

(۲) صحيح مسلم ج ۱ ص ۱۱۳

(۳) مفردات الراغب ص ۵۴۹: تفسیر القاسمي ج ۱۷ ص ۱۸۰

(۴) سیرت ابن هشام ج ۱ ص ۱۷۱

الضحیٰ (۹۳)

د عبد المطلب د وفات څخه وروسته یې خپل تره (ابو طالب) روزنه په غاړه واخستله حتی چې خپل همدغه تره (ابو طالب) ورته د خدیجة الکبریٰ رضی الله عنها په نکاح سره کور هم اباد کړ. دغه بی بی (أم المؤمنین خدیجة الکبریٰ رضی الله عنها) ډېره مالداره کونډه ښځه وه چې بیا یې خپل ټول مال نبی کریم ﷺ ته وروباښه.

د "ضال" کلمې معنی

۷- په یاد ولری چې په ﴿وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ﴾ کې د "ضال" کلمه د "ضلال" لکه "عذاب" څخه اشتقاقه شوې ده او مونږ د الله ﷻ په توفیق د [یوسف: ۸] لاندې ښه پوره شرحه کړې ده. خو په دې مقام کې یې هم د ناخبرۍ او نابلدۍ معنی مناسبه ده. یعنې او ستا رب ﷻ په ناباندې پوه وه چې ته د شریعت څخه ناخبره او ورسره نابلده وې نو هدایت یې درته وکړ او ورسره بلد یې کړې او هم یې ورباندې ښه پوره پوه کړې.

د نبی کریم ﷺ تنگلاسي ختمه شوه

۸- نبی کریم ﷺ نه خور درلوده او نه یې ورور درلود، فقط یوه مور یې وه چې هغه هم د ده ﷺ د عمر په شپږ کلنۍ کې وفاته شوه په داسې حال کې چې د پلار (عبد الله) څخه ورته دومره مال هم نه وه پاتې شوی چې د دغه یو کس گوزاره ورباندې شوې وی. نو په همدې بنیاد نبی کریم ﷺ تنگلاسي او فقیر وه خو الله ﷻ یې دغه تنگلاسي او فقر د منځه وپور، چې په ﴿وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ﴾ ایت کې ورته اشاره شوې ده. علماوو کرامو ذکر شوی ایت شریف په متعددو ډولونو سره تفسیر کړی دی^(۱) خو مونږ ته چې کوم تفسیر غوره برېښي هغه دا دی چې:

الف: بی بی خدیجة الکبریٰ (مالدارې کونډې ښځې) نبی کریم ﷺ ته خپل مال د مضاربت په توګه ورکړ چې دغه تجارت ښه پرېمانه ګټه وکړه او د ده ﷺ تنگلاسي ورسره ختمه شوه.

ب: څه وخت وروسته نبی کریم ﷺ ذکره شوې مالداره کونډه بی بی په نکاح واخستله چې هغې ورته خپل ټول مال وباښه او ورته هبه یې کړ.

د نعمت څرګندونه

۹- په ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ کې د نعمت شکرگزاری او څرګندونې ته اشاره ده چې په لاندې ډولونو سره ترسره کېدلی شي:

الف: چې د نعمت په مقتضی عمل وکړی شي او حقوق یې پوره اداء کړی شي، نو د بدني

(۱) المعرر الوجیز ج ۱۶ ص ۳۲۳: روح المعانی ج ۳۰ ص ۱۶۴: التفسیر الکبیر ج ۳۱ ص ۲۱۹: انوار البیان ج ۹ ص ۲۸۷

عبادتونو شکرگزاری او څرگندونه بدني عبادتونه دي او د مالي عبادتونو شکرگزاری او څرگندونه مالي عبادتونه دي.

ب: چې په قول او يا فعل سره د نعمت څرگندونه وکړي چې نه ورباندې خوله پته کړي شي او نه داسې وضعه غوره کړي شي چې د نعمت په نشتوالي باندې دلالت کوي.

د مثال په توگه که يو مالدار سړی چا ته د مال سوال وکړي او د چا زکات قبول کړي نو هغه په حقيقت کښې هغه مالي نعمت پټ کړ کوم چې الله ﷻ ورکړی وه.

همدې مضمون ته په يوه حديث کښې داسې اشاره شوې ده چې: يوه ورځې نبي کریم ﷺ د يوه صحابي ﷺ سره - چې زړې جامې يې اغوستې وې او د فقر څخه يې نمايندگي کوله - په لاندې ډول سوال جواب وکړ:

نبي کریم ﷺ: ايا ته څه مال لري؟

صحابي ﷺ: هو، اي د الله رسوله! زه د هر ډول مال درلودونکی يم.

نبي کریم ﷺ: «فَإِذَا آتَاكَ اللَّهُ مَالًا فَلْيُرْ أَثَرَهُ عَلَيْكَ»^(۱) نو کله چې تاته الله ﷻ مال درکړی دی نو د هغه نښې دې په تاباندې وليدی شي (داسې لباس واغونډه چې د مال په درلودلو باندې دلالت وکړي).

همدارنگه د بندگانو د احساناتو او نېکيو څرگندونه هم په کار ده او دا ځکه چې نبي کریم ﷺ په يوه حديث کښې فرمايلي دي چې: «مَنْ أُعْطِيَ عَطَاءً فَوَجَدَ فَلْيَجْزِ بِهِ وَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَلْيُتِنِ فَإِنْ مَنَّا

فَقَدْ شَكَرَ وَمَنْ كَتَمَ فَقَدْ كَفَرَ»^(۲) يعنې چا ته چې (د بندگانو د پلوه) څه ورکړه صورت ونيسي بيا نوموړي څه شی موندنه کړي (چې مکافات يې ورباندې اداء کولی شي) نو بدله دې پرې ورکړي، او

څوک چې څه شی موندنه نه کړي نو هغه دې (ورباندې) ستاينه وکړي (او د خلکو په وړاندې دې توصيف کړي)، او دا ځکه چې څوک چې ستاينه وکړي نو هغه شکرگزاری وکړه او څوک چې پتوالی

غوره کړي (او ستاينه ونه کړي) نو هغه ناشکري وکړه.

په همدې ځای باندې د "الضحیٰ" سورت پښتو ترجمه او تفسير د الله ﷻ په توفيق ختم شو.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الَّذِينَ يُحَدِّثُونَ بِنِعْمَتِكَ. آمِينَ.

۱۴۲۶/۱/۲۷ هـ ق - ۱۳۸۳/۱۲/۱۷ هـ ش.

(۱) سنن النسائي ج ۲ ص ۲۹۰

(۲) جامع الترمذي ج ۲ ص ۲۳

المنشرح (٩٤)

سرریزه

- ۱- د دې سورت لومړنۍ کلمه ﴿ اَلَمْ نَشْرَحْ ﴾ د همدې سورت دپاره نوم گرځولې شوې ده.
 - ۲- دا سورت د مفسرينو کرامو په اجماع سره مکي دی او د هجرت څخه وړاندې نازل شوی دی^(۱).
 - ۳- د دې سورت د ایتونو شمېر فقط اته (۸) دی^(۲).
 - ۴- د دې سورت د کلماتو شمېر نهه ويشتو (۲۹) ته رسېږي^(۳).
 - ۵- د دې سورت د حرفونو شمېر يو سلو درېوو (۱۰۳) حرفونو ته پورته شوی دی^(۴).
 - ۶- د دې سورت او د وړاندېني سورت (الضحى) مضامين سره دومره ورته دي چې ځينو علماو کرامو دواړه يو سورت گڼلی دی^(۵).
- يا په بل عبارت: په دواړو کښې نبي کریم ﷺ ته ارشادات متوجه دي او په دواړو کښې ورته تسلي ورکړه شوې ده او هغه نعمتونه پکښې ياد شوي دي چې ورته ورکړه شوي وه او داسې نور.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ﴿۱﴾ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ﴿۲﴾ الَّذِي اُنْقَضَ ظَهْرَكَ ﴿۳﴾ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿۴﴾ فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿۵﴾ اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿۶﴾ فَاِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ﴿۷﴾ وَاِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴿۸﴾ ﴾

د ډېر مهربان (او) ډېر با رحمه الله ﷻ په نامه.

- [۱] (ای پیغمبره!) ایا مونږ ستا (د گټې) دپاره ستا سينه (په نبوت سره) نه ده پرانستې؟ (هو، پرانستې مو ده).
- [۲] او مونږ ستا (د اوږو) څخه ستا دروند بار (بېټې) کوز کړی دی.
- [۳] (البته) هغه بار چې ستا شا (ملا) يې چغوله (نژدې وه چې ماته يې کړي).
- [۴] او مونږ ستا (د گټې) دپاره ستا يادېدنه اوچته کړې ده.
- [۵] نو يقيناً د سختۍ سره اساني ده.
- [۶] يقيناً (د همدغې يوې) سختۍ سره (بله) اساني (هم) شته دی.

(۱) المحرر الوجيز ج ۱۶ ص ۲۲۶

(۲) تفسير البغوي ج ۴ ص ۵۰۱

(۳) اللباب في علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۳۹۶

(۴) تفسير الخازن ج ۶ ص ۵۳۰

(۵) تفسير المراعي ج ۳۰ ص ۱۸۸: اضاوا البيان ج ۹ ص ۳۰۸

الم نشرح (۹۴)

۳۰ (۲۰) [۷] نو کله چې ته (د یو کار څخه) فارغ شې نو (په بل کار کښې خپل ځان) ستومانه کوه.
 [۸] او (په عین حال کښې) خپل رب ﷻ ته رغبت (او زاری) کوه (چې دا کار هم درته په دوه وو اسانوسره انجام کړي).

توضیحات

۱- په ﴿ اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ﴾ کښې الله ﷻ خپل پیغمبر ته د شرح الصدر (د سینې د پرانستلې نعمت وریه یاد کړې دی. هغه دا چې:

د بعثت څخه وړاندې نبی کریم ﷺ د شریعت څخه ناخبره او د شرعی احکامو سره نابنده وه چې یوازې د الله ﷻ په وحدانیت باندې معتقد وه او بس. نو د همدې کبله به د حراء په غار کښې یوازې په تفکري عبادت باندې مشغولېده چې د نورو شرعی عبادتونو څرنګوالي ورته هیڅ معلوم نه وه. نو الله ﷻ ورباندې خپل فضل وکړ او په نبوت سره یې د ده ﷺ سینه خلاصه کړه او د شرعی علومو مرکز یې وګرځاوه.

همدې مضمون ته په نورو نصوصو کښې هم اشاره شوې ده، د مثال په توګه:

الف: ﴿ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ﴾ [الضحی: ۷] یعنی او ستا رب ﷻ په تاباندې پوه وه چې ته (د شریعت څخه) ناخبره یې نو (په نبوت سره) یې درته بنودانه وکړه.

ب: ﴿ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي ﴾ [یوسف: ۱۰۸] یعنی ای پیغمبره! خلکو ته ووايه چې زه او هغه کسان چې زما پیروي کوي په قلبي رڼا (او په روښانه لاره) باندې یاستو (په شریعت باندې مو سرونه خلاص دي او هیڅ تشویش راسره نشته).

سوال جواب

۲- که څوک وايي چې: په احادیثو کښې ثابته ده چې د نبی کریم ﷺ مبارکه سینه د بعثت څخه وړاندې د پریښتو د پلوه په بلا کيفه توګه څېرلې شوې او شق شوې وه^(۱)، نو ایا په ایت شریف کښې دغه شق الصدر (د سینې څیرلو) ته اشاره نه ده لکه چې ځینو مفسرینو کرامو دا ایت شریف په همدغه ډول سره تفسیر کړې دی^(۲)؟

مونږ وایو چې: څرنګه چې د لغت په لحاظ د "شرح" او "شق" دواړه کلمې یوه د بلې څخه جدا دي نو په کار دي چې هره یوه په خپله-خپله معنی سره پریښودله شي او یوه په بلې باندې حمل نه کړی شي.

نو په همدې بنیاد مونږ وایو چې د نبی کریم ﷺ شرح الصدر په قرآن کریم سره ثابت دی او شق الصدر یې په احادیثو سره په اثبات رسېدلی دی.

(۱) صحیح البخاري ج ۱ ص ۴۵۵: صحیح مسلم ج ۱ ص ۹۲: سنن النسائي ج ۱ ص ۷۶
 (۲) الدر المنثور ج ۸ ص ۵۴۸

انقاض څه معنی؟

۳- په « أَنْقَضَ ظَهْرَكَ » کښې د « أَنْقَضَ » کلمه د « انقاض » لکه « انگرام » څخه اشتقاقه شوې ده، دا د هغه اواز (تس) نوم دی کوم چې د درانده بار د اوچتولو د کبله د اوچتونکي په ملا کښې صورت نیسي^(۱)، چې د بار د پوره دروندوالي څخه نمایندگي کوي. یعنې ای پیغمبره! مونږ ستا د اوږو څخه هغه دروند بار او پټی بنکته کړ د کوم اوچتول چې په « باندي ډېر سخت تمامېده ».

دروند بار څه شی دی؟

۴- پاتې شوه دا خبره چې دغه دروند بار د څه شي څخه کنایي دی؟ نو د هغه په تعین کښې که څه هم مفسرینو کرامو ښه ډېر اقوال کړي دي^(۲) خو مونږ ته غوره برېښي چې ذکر شوی بار به د متعددو شيانو څخه عبارت وي چې نبي کریم ﷺ ته لمبر په لمبر وردمخه شوی دی. هغه دا چې:

الف: په نبي کریم ﷺ باندي د وحې اولنی ځل نزول ډېر سخت تمام شو حتی چې تبه ورباندي ورغله. همدې موضوع ته د الله ﷻ په توفیق د [المزمل: ۱] ایت لاندې اشاره شوې ده.

خو دغه دروند بار الله ﷻ د خپل پیغمبر ﷺ د اوږو څخه د ورته بن نوفل په ډاډ او اطمینان ورکولو سره بنکته کړ.

ب: بیا د وحې سوږوالی د نبي کریم ﷺ دپاره ښه غټ دروند بار جوړ شو حتی چې کله به یې قصد کاوه چې د یوه لوړ غره څخه خپل ځان راوغورزوي^(۳)، دغه بار به په هغه وخت کښې په نبي کریم ﷺ باندي لا ډېر دروند جوړېده چې کله به ورته مشرکانو همدغه حالت د الله ﷻ په غضب باندي تعبیرا، لکه چې د الله ﷻ په توفیق د [الضحی: ۱] ایت لاندې ورته اشاره شوې ده.

خو دغه دروند بار هم الله ﷻ د خپل پیغمبر ﷺ د اوږو څخه بنکته کړ او د وحې نزول یې تود کړ او سوږوالی یې د منځه لري کړ.

ج: د بعثت په اول وخت کښې بد اخلاقي او ظلمونه اوج ته رسېدلي وه، همدارنگه د مشرکانو عناد ډېر زیات وه چې مقابله کول ورسره اسان کار نه وه، د همدې کبله نبي کریم ﷺ په یوه اوږده حدیث کښې فرمایلي دي چې: «فَقُلْتُ رَبِّ إِذَا يُلْقُوا رَأْسِي فَيَدْعُوهُ خَبْرَةٌ»^(۴) یعنې ما خپل رب ﷻ ته عرض وکړ نو ومې ویلې چې: ای زما ربه! کله چې زه مشرکان توحید ته دعوتوم او د بد اخلاقيو مخه یې نیسم نو په دغه وخت کښې به مې هغوی په سر باندي ووهي او د ډوډی غوندي به یې (هوار) پرېږدي (وگرځوي).

(۱) لسان العرب ج ۷ ص ۲۴۴

(۲) روح المعاني ج ۳۰ ص ۱۶۹

(۳) صحیح البخاري ج ۲ ص ۱۰۳۴: مسند احمد بن حنبل ج ۱۰ ص ۶۹

(۴) صحیح مسلم ج ۲ ص ۳۸۵: مسند احمد بن حنبل ج ۶ ص ۱۵۷

الم لشرح (۹۴)

نو څکه په نبی کریم ﷺ باندې د دغو عنادیانو دعوتول ډېر درانده تمامېده او په دغسې شرایطو کې ورته د دعوت چلول دروند پېتې وگرځېد.

خو الله ﷻ فضل وکړ او د خپل پیغمبر ﷺ حوصله یې لویه کړه چې هر ډول وارخطایي یې ترې پورته کړه چې د هر قسم ستونزو او مشکلاتو ګالل یې وزغملی شوه او همدارنګه یې د مشرکانو قاتلانه دسیسې او پلانونه ټول شنه کړه.

د ذکر لوړول

۵- علماوو کرامو د ﴿ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴾ ایت په متعددو ډولونو سره تفسیر کړی دی^(۱)، خو عبد الله بن عباس رضی الله عنهما وايي چې: «لَا يُدَكِّرُ اللَّهُ إِلَّا ذُكِرَتْ مَعَهُ»^(۲) یعنې الله ﷻ نه یادېږي مګر ته (نبی کریم ﷺ) ورسره یادېږي.

نو په همدې بنیاد څوک چې په الله ﷻ باندې حمد او ثناء وایي هغه به په نبی کریم ﷺ باندې درود استوي، او څوک چې په الله ﷻ باندې مقبول ایمان راوړي نو هغه به په نبی کریم ﷺ باندې هم ایمان راوړي او په نبوت به یې اعتراف خپلوي.

لنډه دا چې د قیامت تر ورځې پورې په اذان او خطبو او همدارنګه په نورو مجالسو کې د الله ﷻ د نامه سره د نبی کریم ﷺ نوم هم یادېږي.

اما نبی کریم ﷺ د خپل امت په هکله فرمایلي دي چې: «خِيَارُكُمْ الدِّينَ إِذَا رُعُوا ذِكْرَ اللَّهِ ﷻ»^(۳) یعنې ستاسو غوره بندګان هغه دي چې کله دوی ولیدل شي نو (خلکو ته) الله ﷻ یاد شي.

یو نحوي قانون

۶- په ﴿ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴾: ﴿ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴾ ایتونو کې باید لاندې نحوي قانون په پام کې ونیول شي^(۴):

په کوم مقام کې چې یوه کلمه معرفه ذکره شي او بیا همدغه کلمه په عین مقام کې د دوهم ځل دپاره هم معرفه ذکره شي (لکه چې په ایت شریف کې د ﴿ الْعُسْرُ ﴾، ﴿ الْعُسْرُ ﴾ دواړه کلمې معرفې نازلې شوې دي) نو دواړه کلمې په مصداق کې متحدې وي.

او کله چې یوه کلمه نکره ذکره شي او بیا همدغه کلمه په عین مقام کې د دوهم ځل هم نکره ذکره شي (لکه چې په ایت شریف کې د ﴿ يُسْرًا ﴾، ﴿ يُسْرًا ﴾ دواړه کلمې نکرې نازلې شوې دي) نو د هرې یوې کلمې مصداق د بلې څخه مغایر وي.

(۱) زاد المسیر ج ۸ ص ۲۷۲
 (۲) الدر المنثور ج ۸ ص ۵۵۰
 (۳) سنن ابن ماجه ص ۳۰۳
 (۴) نظم الدرر ج ۸ ص ۳۰۳

سوال جواب

۷_ که څوک وايي چې: په ايت شريف کښې د "مَع، مَع" دوه کلمې نازلې شوې دي چې هره يوه په اجتماع باندې دلالت کوي حال دا چې سختې د اسانۍ سره ضدیت لري؟

مونږ وايو چې: دلته د "مَع، مَع" دواړه کلمې هره يوه د "بَعْد" په معنی سره ده^(۱) شاید چې د "مَع، مَع" دواړو کلمو به د دې دپاره نزول موندلی وي چې هره يوه اسانې د سختۍ په تعقيب په ډېره زغرده رامنځته کېږي، ته به وايې چې د سختۍ سره بالکل په زمانه کښې متحده ده.

نو د ايت شريف حاصل به داسې راوخېږي چې: د الله ﷻ په فضل سره د يوې سختۍ په تعقيب په ډېره عجله سره دوه اسانۍ صورت نيسي، نو بندگانو ته په کار دي چې د سختۍ د نزول په وخت کښې بې حوصلې نه شي.

همدغه مضمون ته عمر الفاروق رضي الله عنه داسې اشاره کړې چې: «وَإِنَّهُ لَنْ يَغْلِبَ عُسْرٌ يُسْرِينَ»^(۲) يعنې او يقيناً شان دا دی چې هيڅکله به يوه سختي په دوه وو اسانيو باندې غلبه مونده نه کړي چې دواړه د منځه يوسي، بلکې دوه اسانۍ به په يوه سختۍ باندې غالبې گرځي او د منځه به يې وړي.

تَنْصِبٌ څه معنی؟

۸_ په ﴿ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ﴾ کښې که څه هم مفسرينو کرامو د ﴿ فَرَغْتَ ﴾ کلمه په متعددو معناوو سره تفسيره کړې ده^(۳)، مگر مونږ ته بهتره برېښي چې په اطلاق سره پرېښودله شي ترڅو د هر کار څخه فراغت ته شامله شي.

همدارنگه په همدغه ايت کښې د "انصَب" کلمه د "نصَب" لکه "عَرَض" څخه اشتقاقه شوې ده چې د ستومانۍ معنی ورکوي^(۴).

يعنې ای پيغمبره! کله چې د هرې يوې سختۍ سره دوه اسانۍ ملگرې دي نو کله چې ته د يوه کار (لکه لمونځ، جهاد يا داسې نورو) څخه فارغ شوي نو سمدستي په بل کار باندې شروع کوه او خپل ځان پکښې ستومانه کړه، خو په عين حال کښې خپل رب ﷻ ته په سوالونو او عاجزۍ سره رغبت کوه ترڅو د دوه وو اسانيو په نزول سره درته تازه شروع کړي شوی کار هم سرته ورسوي.

په همدې ځای د "أَلَمْ نُشْرَحْ" سورت پښتو ترجمه او تفسير د الله ﷻ په توفيق ختم شو.

اللَّهُمَّ اشْرَحْ صُدُورَنَا لِمَا تُجِيبُ وَتَرْضَى وَيَسِّرْ عَلَيْنَا كُلَّ عُسْرٍ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

۱۴۲۶/۱/۳۰ هـ ق = ۱۳۸۳/۱۲/۲۰ هـ ش.

(۱) تفسير القاسمي ج ۱۷ ص ۱۸۸

(۲) السوطي للإمام مالك ص ۲۶۳

(۳) زاد المعاد ج ۸ ص ۲۷۳

(۴) لسان العرب ج ۱ ص ۷۵۸

[Faint, illegible handwritten text in blue ink, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

التين (٩٥)

[Faint, illegible handwritten text in blue ink, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

سرینه

- ۱- د دې سورت (التین) نوم د همدې سورت په لومړني ایت کښې نازل شوی دی.
- ۲- دا سورت د جمهورو علماوو کرامو په نزد مکي سورت دی او د هجرت څخه وړاندې نازل شوی دی.^(۱)
- ۳- د دې سورت ټول ایتونه فقط اته (۸) ایتونه دي.^(۲)
- ۴- د دې سورت د کلماتو شمېر څلور دېرشو (۳۴) کلمو ته رسېدلی دی.^(۳)
- ۵- د دې سورت د حرفونو شمېر یو سلو پنځو (۱۰۵) حرفونو ته اوچته شوی دی.^(۴)
- ۶- په وړاندېني سورت (آلم نثرخ) کښې د اکرم المخلوقات (محمد ﷺ) څه حالات نازل شوي وه او په دې سورت کښې د انساني نوعې څه کرامت ته اشاره شوې ده چې انسان په ځمکه کښې د خلافت درلودونکی دی، نو په کار دي چې دغه کرامت د توحیدي عقیدې په خپلولو سره وساتي، که نه نو کرامت به بالکل د لاسه ورکړي.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونَ ﴿١﴾ وَطُورِ سِينِينَ ﴿٢﴾ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ﴿٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾ فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالذِّكْرِ ﴿٧﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ﴿٨﴾ ﴾

د ډېر مهربان (او) د ډېر رحم درلودونکی الله ﷻ په نامه.

[۱] په انحر او په ښون (د دواړو په زرغونځایونو) باندې سوگند دی.

[۲] او د سینین په غره (طور) باندې (سوگند دی).

[۳] او په دغه امان درلودونکي ښار (مکه معظمه) باندې (سوگند دی).

[۴] چې یقیناً مونږ په ډېر ښایسته اعتدال (ظاهري او باطني بڼه) کښې انسان پیدا کړی دی.

[۵] بیا مونږ نوموړی انسان د کوزو (او ښکته) شیانو څخه ډېر کوز (او ښکته) گرځوو (چې په

دوزخ کښې یې اچوو).

[۶] مگر هغه کسان (په کوزو کښې کوز نه گرځوو) کومو چې ایمان راوړی دی او ښک عملونه

یې کړي دي نو د دوی دپاره (زمونږ په نزد) نه پرېکړی شوی (دائمي) اجر (جنت) دی.

(۱) تفسیر الکشاف ج ۴ ص ۷۷۳

(۲) تفسیر البغوي ج ۴ ص ۵۰۴

(۳) تفسیر الخازن ج ۶ ص ۵۳۴

(۴) اللباب في علوم الكتاب ج ۲ ص ۴۰۵

التين (۹۵)

۳۰ نو (ای کافر انسانه!) د دلايلو څخه وروسته تا د جزا په ورځې (قيامت) باندې څه شی
 [۷] نو [۷] تکزيب کوونکی گرځوی؟
 [۸] ايا الله ﷻ د ټولو حکم کوونکو (عدل کوونکو) بڼه حکم کوونکی (بڼه عدل کوونکی) نه
 دی؟ (نو ايا تاته به د تکزيب سزا درنه کړي او په اسفل سافلین کې به دې ونه گرځوي؟)

توضیحات

۱- په دې مقام کې لاندې نکات په ذهن کې ساتل په کار دي:
 الف: په ﴿ وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونِ ﴾ کې د "تین، زیتون" دواړه کلمې مفسرینو کرامو په گڼو معناوو
 سره تفسیرې کړې دي^(۱)، خو بهتره دا ده چې دواړه د شام او فلسطین په ځمکو سره تفسیرې کړي
 شي په کومو کې چې د انځر او زیتون ونې په کثرت سره شتون لري^(۲)، په کومو کې چې ډېر
 پیغمبران تېر شوي دي لکه ابراهیم ﷺ، عیسی ﷺ او داسې نور.
 ب: د ﴿ وَطُورِ سَيْنِينَ ﴾ په ارتباط د [المؤمنون: ۲۰] ایت لاندې د الله ﷻ په توفیق څه وضاحتونه
 لیکلي شوي دي چې د "طور" د کلمې څخه هغه غر مراد دی په کوم کې چې موسی ﷺ د خپل
 رب ﷻ سره مناجات کړی وه.
 دغه کلمه دلته د ﴿ سَيْنِينَ ﴾ کلمې ته اضافه شوې ده او هلته یې د "سیناء" کلمې ته اضافه
 موندلی دی، دغه دواړه کلمې هره یوه د هغه ځای نوم دی چرته چې د "طور" غر واقع دی.
 ج: په ﴿ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴾ کې د ﴿ الْبَلَدِ ﴾ څخه په اتفاق سره د مکې معظمې ښار
 مطلب دی. او ﴿ الْأَمِينِ ﴾ لقب ورته د دې کبله ورکړی شوی دی چې دغه ښار آن د بعثت څخه
 وړاندې (د جاهلیت په زمانه کې) د امن درلودونکی وه او د خلکو سر او مال پکې خوندي وه
 حال دا چې په شاوخوا سیمو کې یې چور او چپاول روان وه.
 د: په ﴿ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴾ کې د ﴿ تَقْوِيمٍ ﴾ کلمه که څه هم مصدر ده او د
 تعدیل سره مرادفه ده^(۳)، خو دلته ترې حاصل بالمصدر (هغه معنی) مراده ده کومه چې په تقویم او
 تعدیل سره مرتبېږي چې د ظاهري او باطني شکل او صورت څخه عبارت ده^(۴).
 ه: دغه ایت د ذکر و شوو څلورو واړو سوگندونو دپاره جواب دی نو حاصل یې داسې راڅپړي چې:
 په هغو ځمکو باندې سوگند دی کومې چې د انځر او زیتون درلودونکې دي په کومو کې چې
 ډېر پیغمبران تېر شوي دي، او هم د سیناء په غره باندې سوگند دی په کوم کې چې موسی ﷺ د

(۱) تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۵۲۶: زاد المیر ج ۸ ص ۲۷۲: المحرر الوجیز ج ۱۶ ص ۲۲۹

(۲) تفسیر الکشاف ج ۴ ص ۷۷۲

(۳) تفسیر روح المعانی ج ۳۰ ص ۱۷۵

(۴) تفسیر البغوي ج ۴ ص ۵۰۴: تفسیر اضواء البیان ج ۹ ص ۳۳۰

خپل رب ﷻ سره مناجات کړې وه، او بالاخره د مکې معظمې په ښار باندې سوگند دی په گرم

کښې چې آخر الزمان پيغمبر (محمد ﷺ) مبعوث شوی دی چې:

يقيناً مونږ انسان په ډېره ښايسته څېره کښې پيدا کړی دی او ډېره ښايسته معنوي څېره مو هم

ورکړې ده چې د عقل درلودونکی مو گرځولی دی او په نورو مخلوقاتو باندې مو ورته کرامت

ورکړی دی. يا په بل عبارت: انسان مو په نورو مخلوقاتو باندې عالي او اوچت جوړ کړی دی.

و: ذکر شوي څلور واړه سوگندونه په خپل جواب او د انسان په بهتری باندې دلالت کوي او

شاهدي ورباندې ورکوي. او دا ځکه چې:

ذکر شوي سوگندونه د پيغمبرانو په لېږلو باندې دلالت کوي او شاهدي ورکوي چې ټول پيغمبران

د انسانانو څخه وه او ټول پيغمبران فقط انسانانو ته استولي شوي دي نه ځناورو او څارويو ته.

په همدې مطلب باندې زينت ډېر نصوص مشتمل دي، لاندې مثالونه يې ولولئ:

اول: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ جَاعِلٌ فِى الْاَرْضِ خَلِيْفَةً ﴿۳۰﴾ [البقرة: ۳۰] يعنې او هغه وخت

ياد کړه چې ستا رب ﷻ پرېستو ته وويلې چې يقيناً زه په ځمکه کښې د يوه خليفه گرځونکى (پيدا

کوونکى) يم.

دوهم: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِيٓ اٰدَمَ وَحَمَلْنٰهُمْ فِى الْاَبْرِ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنٰهُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ﴿۷۰﴾ [الإسراء: ۷۰]

يعنې او يقيناً مونږ (په دنيا کښې) بنيادمان د کرامت خاوندان گرځولي دي او په وچه او لمده کښې

مو سواره کړي دي او هم مو ورته پاکيزه او سپېڅلي شيان روزي کړي دي.

هېر مو نه شي

۲- هېر مو نه شي چې په ﴿ثُمَّ رَدَدْتَهُ اَسْفَلَ سَافِلِيْنَ ﴿۱﴾ کښې د "رَدَدْنَا" کلمه د "جَعَلْنَا" په معنى

سره ده او زوه مفعوله غواړي چې يو مفعول يې د "ه" ضمير دی چې ﴿الْاِنْسَانَ ﴿۱﴾ ته راجع دی او

دوهم مفعول يې د ﴿اَسْفَلَ ﴿۱﴾ کلمه ده چې د ﴿سَافِلِيْنَ ﴿۱﴾ کلمې ته مضافه ده.^(۱)

نو حاصل يې داسې راڅپړي چې: مونږ انسان په نورو مخلوقاتو باندې عالي گرځولي دي او نور

مخلوقات مو ورته سافلين (ښکته او لاندې) گرځولي دي. خو بيا مونږ همدغه عالي انسان د ښکته

مخلوقاتو څخه ډېر ښکته (اَسْفَلَ سَافِلِيْنَ) گرځوو مگر هغه کسان په خپل اوچتوالي باندې باقى

پرېږدو کومو چې ايمان راوړی وي او ښک اعمال يې ورسره ضميمه کړي وي نو د همدغو کسانو

دپاره زمونږ په نزد نه پرې کېدونکى اجر دی چې د اخروي دائمي نعمتونو څخه عبارت دی.

دغه مضمون ته په بل ايت کښې داسې اشاره شوې ده چې: ﴿اُولٰٓئِكَ هُمۡ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿۶﴾ [البينة: ۶]

يعنې دغه کفار چې دي همدوى د ټولو مخلوقاتو څخه ډېر بد او شرير مخلوقات دي چې همدوى

۳۔ کہ څوک وایي چې: **﴿ فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدَ بِالذِّينِ ﴾** کښې د "ک" په ضمیر سره څوک مخاطب کړی شوی دي؟
 مونږ وایو چې: د دغه ضمیر په هکله مفسرین کرام په لاندې دوه وو ډلو وېشلی شوي دي:
الف: جمهور علماء کرام وایي چې: په ذکر شوي ضمیر سره (د التفات په توگه) کافر انسان مخاطب کړی شوی دی^(۱)، او د "يُكَذِّبُ" کلمه د "يَجْعَلُ" کلمې ته متضمنه ده^(۲). یعنې ای کافر انسانه! د دغو دلایلو څخه وروسته د جزا په ورځې سره څه شی تا تکذیب کوونکی گرځوي؟ ایا ته نه پوهېږې او تاته معلومه نه ده چې **اللَّهُ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ** دی او د هر چا څخه زیات او ښه عدل کوونکی دی نو ضرور به سزا درکړي او د عالی رتبې څخه به دې ډېرې ښکته طبقې ته وغورزوي؟
ب: ځینې علماء کرام وایي چې: دلته نبی کریم ﷺ ته خطاب متوجه دی او د "مَا" کلمه د هغه "من" معنی ورکوي کوم چې استفهام ته متضمن دی، او همدارنگه د "ب" جاره توری د سبب دپاره دی^(۳). یعنې ای پیغمبره! هغه څوک دی چې د دغو دلایلو څخه وروسته د جزا د ورځې په سبب ستا تکذیب وکړی شي او څه برهان وړاندې کړی شي؟ ایا **اللَّهُ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ** نه دی؟ ایا ذکر شوي بې دلیلې تکذیب کوونکي ته به سزا ورنه کړي او **أَسْفَلَ سَافِلِينَ** به یې ونه گرځوي؟

یادونه

۴۔ هر مو نه شي چې نبی کریم ﷺ د دغه سورت (التین) په هکله په یوه حدیث کښې فرمایلي دي چې: **«وَمَنْ قَرَأَ وَالتَّيْنِ وَالزَّيْتُونِ فَلْيَقُلْ بَلَىٰ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ»**^(۴) یعنې او هرڅوک چې دغه سورت (والتین والزیتون) قرائت کړي (او اخر ته یې ورسېږي) نو ودې وایي چې: هو، **اللَّهُ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ** دی او زه په همدغه (مطلب) باندې د شهادت ورکوونکو څخه یم.

په همدې ځای د "التین" سورت پښتو ترجمه او تفسیر د **اللَّهُ** په توفیق ختم شو.

اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنَا أَسْفَلَ سَافِلِينَ.

۱۴۲۶/۲/۲ هـ ق - ۱۳۸۳/۱۲/۲۲ هـ ش.

(۱) المعرر الوجيز ج ۱۶ ص ۳۳۲: البحر المحيط ج ۱ ص ۵۰۴

(۲) لسان العرب ج ۱ ص ۷۰۷

(۳) حاشیه الشیخ زاده علی تفسیر البیضاوي ج ۴ ص ۶۷۳

(۴) مسند احمد بن حنبل ج ۳ ص ۵۰: جامع الترمذي ج ۲ ص ۱۷۲

العلق (۹۶)

سرریزه

- ۱- د دې سورت په نامه (العلق) باندې د همدې سورت دوهم ایت مشتمل دی.
- ۲- دا سورت د مفسرینو کرامو په اجماع سره مکي دی او د هجرت څخه وړاندې نازل شوی

- ۳- د دې سورت د ایتونو شمېر فقط نولس (۱۹) ایتونه دي^(۱).
- ۴- د دې سورت د کلماتو شمېر دوه نوي (۹۲) کلماتو ته رسېږي^(۲).
- ۵- د دې سورت د حرفونو شمېر دوه سوه اويا (۲۷۰) حرفونو ته پورته شوی دی^(۳).
- ۶- په دې سورت (العلق) کې د وړاندېني سورت (التین) په مطالبو باندې لږ څه رڼا اچولې شوې ده چې په علم او قلم سره پکې د انسان کرامت ته اشاره کېږي او د هغه چا حالت هم پکې لږ څه واضحه شوی دی چې انساني کرامت یې د لاسه ورکړی وي او اسفل سافلین ګرځېدلی وي.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿۱﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿۲﴾ أَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴿۳﴾
الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿۴﴾ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿۵﴾ ﴾

د ډېر مهربان (او) ډېر با رحمه الله ﷻ په نامه.

- [۱] د خپل هغه رب ﷻ په نامه سره قاري (لوستونکي) جوړ شه چې (هر شی) یې پیدا کړی دی.
- [۲] چې انسان یې د تړلو شوو (منجمدو) وینو څخه پیدا کړی دی.
- [۳] ته (په خلکو باندې قرآن کریم) قرائت کړه په داسې حال کې چې ستا رب ﷻ د ډېر زیات کرامت درلودونکی دی (چې په هر چا باندې بلا عوضه احسان کوي).
- [۴] ستا هغه رب ﷻ چې (انسان ته) یې په قلم سره ښودانه کړې ده (او بدون د قلمه یې هم ورته ښودانه کړې ده).
- [۵] انسان ته یې (په قلم او په غیر قلم سره) هغه شیان ښودلي دي چې نوموړی ورباندې نه پوهېده.

شان نزول او توضیحات

- ۱- د دغو ایتونو شان نزول په احادیثو کې ښه مشرح روایت شوی دی^(۵)، خو مونږ یې دلته د

(۱) المعرر الوجیز ج ۱۶ ص ۳۲۳

(۲) تفسیر البغوي ج ۴ ص ۵۰۶

(۳) تفسیر الغازي ج ۶ ص ۵۳۷

(۴) اللباب فی علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۴۱۲

(۵) صحیح البخاري ج ۱ ص ۲: صحیح مسلم ج ۱ ص ۸۸

الغنی (۱۱)

خو تګو په ذکر باندې اکتفاء کوو هغه دا چې:

الف: د حراء د غره په یوه غار کښې نبي کریم ﷺ په تفکري عبادت باندې مشغول وه چې جبرائیل ﷺ ورغی او په غېږ کښې یې ونيوه او ورته یې وویلې چې: «اقْرَأْ» یعنې ولوله، خونښی کریم ﷺ په جواب کښې وویلې چې: «مَا أَنَا بِقَارِيٍّ» یعنې زه قاري او لوستونکی نه یم. ب: د جبرائیل ﷺ او نبي کریم ﷺ ترمنځ ذکر شوي کلمات درې ځله تکرار شوه. ج: په څلورم ځل سره جبرائیل ﷺ د ﴿اقْرَأْ بِأَسْمِ رَبِّكَ﴾ څخه تر ﴿مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ پورې ذکر شوي پنځه ایتونه قرائت کړه او نبي کریم ﷺ هم پنځه وارې ایتونه د هغه ﷺ په تعقیب قرائت کړه. د: بیا په نبي کریم ﷺ باندې تبه ورغله او د غار څخه کور ته ورستون شو او هغه کیفیت صورت ونيوه کوم چې د الله ﷻ په توفیق د [المزمل: ۱] ایت لاندې لیکلی شوی دی.

سوالونه او جوابونه

۲- په دې مقام کښې د سړي په ذهن کښې لاندې پوښتنې راپیدا کېږي:

الف: که څوک وايي چې: د هغو درېو کلمو (اقْرَأْ، اقْرَأْ، اقْرَأْ) مفعول څه شی وه کومې چې جبرائیل ﷺ په اول ملاقات کښې نبي کریم ﷺ ته اورولې وې؟
مونږ وايو چې: د ذکر و شوو درېو کلمو مفعول او مقروء دغه پنځه ایتونه دي په کومو کښې چې بحث روان دی. یا په بل عبارت: جبرائیل ﷺ نبي کریم ﷺ ته وویلې چې د ﴿اقْرَأْ بِأَسْمِ رَبِّكَ﴾ څخه نیولې تر ﴿مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ پورې ایتونه قرائت کړه.
ب: که څوک وايي چې: ایا دغه پنځه ایتونه یې ورته لیکلي شوي وړاندې کړه چې قرائت یې کړه؟
مونږ وايو چې: ځینې علماء کرام وايي چې دغه پنځه وارې ایتونه یې ورته په یوه ورځ کښې لیکلي شوي وړاندې کړه^(۱).

مگر مونږ ته بهتره برېښي چې د جبرائیل ﷺ به په ذکر و شوو درېو کلمو سره مطلب دا وه چې ته زما په تعقیب دغه پنځه ایتونه قرائت کړه. یا په بل عبارت: زه چې څه قرائت کوم هغه ته هم قرائت کړه.

ج: که څوک وايي چې: په ﴿اقْرَأْ بِأَسْمِ رَبِّكَ﴾ کښې د ﴿اقْرَأْ﴾ د کلمې دپاره مقروء یا مفعول څه شی دی؟

مونږ وايو چې: ځینو مفسرینو کرامو د دغې کلمې دپاره د «مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ» کلمات مقدر گڼلي دي^(۲) مگر مونږ ته دا جواب خوندور نه برېښي ځکه چې د دغه جواب په بنیاد پخپله د «اقْرَأْ» کلمه د مقروء څخه بهر پاتې کېږي، ته به وايې چې دا کلمه په جلي وحې کښې شامله نه ده.

(۱) الدر المنثور ج ۸ ص ۵۶۲

(۲) روح المعاني ج ۳۰ ص ۱۷۹

نو مونږ ته بهتر جواب دا برہنہی چي ذکرہ شوې د "اَقْرَأْ" کلمه تکلیفي امر نه دی ترڅو مقروء وغواړي، بلکې دا تکویني امر دی چي په "مَنْ قَارَأْنَا" سره تعبیرېږي^(۱).
یعني ای پیغمبره! ته قرائت کوونکی وگرځه. یا په بل عبارت: رښتیا چي ته قرائت کوونکی نه یې خواوس د خپل رب ﷺ په تکویني امر سره قرائت کوونکی جوړ شه.
د: که څوک وایي چي: ایا په ﴿ اَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴾ کښي هم د ﴿ اَقْرَأْ ﴾ کلمه تکویني امر ده چي مقروء نه غواړي؟

مونږ وایو چي: دلته دغه کلمه تکلیفي امر ده او مقروء یې "هَذَا الْقُرْآنُ" دی^(۲). یعني ای پیغمبره! کله چي ته د خپل رب ﷺ په تکویني امر سره قاري وگرځېدلې نو په خپل امت باندې دغه قرآن کریم او هغه څه قرائت کړه کوم چي تاته وحې کېږي.

همدې مضمون ته الله ﷻ داسې اشاره کړې ده چي: ﴿ لَتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ ﴾ [الإسراء: ۱۰۶] یعني مونږ په تاباندې قرآن کریم د دې دپاره ټوټه-ټوټه درنازل کړ چي ترڅو یې ته په خلکو باندې په آرام-آرام سره قرائت کړي.

ه: که څوک وایي چي: نبي کریم ﷺ د حراء په غار کښي څومره موده په تفکري عبادت باندې مشغول وه او ذکر شوي صورتحال په کومه میاشت کښي پېښ شو؟

مونږ وایو چي^(۳): د نبي کریم ﷺ عادت وه چي په کال کښي به یې یوه میاشت په ذکر شوي غار کښي تېروله، ته به وایي چي په کال کښي به یې (زمونږ په اصطلاح) یوه میاشت اعتکاف کاوه.
ذکر شوی صورتحال چي په کومه میاشتې کښي تحقق وموند او نبوت او بعثت پکښي ظهور وکړ هغه د رمضان مبارکه میاشت وه.

و: که څوک وایي چي: د سیرت ځینو کتابونو^(۴) لیکلي دي چي ذکر شوي صورتحال په خوب کښي تحقق موندلی وه حال دا چي دا لیکنه د احادیثو څخه مخالفه ده.

مونږ وایو چي: عائشه (أم المؤمنین) رضی الله عنها په خپل یوه حدیث کښي وایي چي: په نبي کریم ﷺ باندې د وحې نزول په رښتینو خوبونو سره پیل شو هغه دا چي هیڅ خوب به یې نه لیده مگر هغه به د سبا د رڼا غوندي کټ مټ رښتیا کېده^(۵).

نو څه لرې نه ده چي هغه صورتحال به نبي کریم ﷺ په خوب کښي هم لېدلی وي کوم چي په احادیثو کښي په اثبات رسېدلی دی او په ویننه یې تحقق موندلی دی.

ز: که څوک وایي چي: د ذکر شوي شان نزول څخه څرگندېږي چي ذکر شوي پنځه ایتونه په ټول

(۱) تفسیر القاسمي ج ۱۷ ص ۲۰۲

(۲) تفسیر الخازن ج ۶ ص ۵۴۰: اضواء البيان ج ۹ ص ۳۵۱

(۳) سیرت ابن هشام ج ۱ ص ۲۵۴

(۴) سیرت ابن هشام ج ۱ ص ۲۵۵

(۵) صحیح البخاري ج ۲ ص ۱۰۳۳

العلق (۱۶)

قرآن کریم کنبی اولنی نازل شوی ایتونه دی حال دا چې خینی علماء کرام وایی چې د "العلق" سورت د ټولو څخه اول او وړاندې نازل شوی دی؟^(۱)

مونږ وایو چې: د دغو علماوو کرامو مطلب دا دی چې اولنی کامل نازل شوی سورت "العلق" دی^(۲) چې وړاندې ترې بل کامل سورت نه دی نازل شوی، او دا یې مطلب نه دی چې وړاندې ترې هیڅ ایت نزول نه دی موندلی.

"علق" څه معنی؟

۳- په ﴿ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴾ کنبی د "علق" کلمه د "عَلَقَة" جمعه ده او مونږ د الله ﷻ په توفیق د [الحج: ۵] ایت لاندې لیکلي دي چې دا د هغې جامدې (پرنډ) وینې نوم دی کومه چې د نظمی څخه جوړه شي او بیا ترې په رحم کنبی د جنین جوړښت صورت نیسي.

یعنې ای محمده! ته د خپل هغه رب ﷻ په نامه قاري (لوستونکی) وگرځه چې ټول مخلوقات یې پیدا کړي دي او هر یوه ته یې د معیشت لاره ښودلې ده، او په تېره بیا چې باشعوره او هوښیار بنیادم یې د هغې منجمدې (پرنډ) وینې څخه پیدا کړی دی کومه چې نه شعور لري او نه هوښیاري او نه عقل، نو هیڅ عجیبه نه ده چې ستا رب ﷻ تا د اُمیتوب سره سره پرته د زده کړې څخه قاري او لوستونکی وگرځوي.

د ښودانې ډولونه

۴- په ﴿ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴾ کنبی دې ته اشاره ده چې د الله ﷻ ښودانه په لاندې دوه وو ډولونو سره صورت نیسي:

الف: یوه هغه ښودانه ده چې بدون د لیک او قلم څخه ترسره کېږي لکه چې الله ﷻ فرماني: ﴿ وَعَلَّمْتَهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴾ [الكهف: ۶۵] یعنی موسی ﷺ زمونږ یو بنده (خضر ﷺ) مونده کړ چې مونږ ورته د خپله جانبه (بدون د قلمه) علم ښودلی وه.

ب: بله هغه ښودانه ده چې په لیک او لوست سره حاصلېږي. نو په دې ایتونو کنبی نبي کریم ﷺ ته ډاډ ورکړی شوی دی چې الله ﷻ انسان ته ذکر شوي دواړه ډوله ښودانه کړې ده، او ستا ښودانه د اول ډول څخه ده چې ستا اُمیتوب یې بالکل مخه نه شي نیولی.

په دې مقام کنبی خینو مفسرینو کرامو لیکلي دي چې په قلم سره لومړنی لیکونکی ادریس ﷺ وه^(۳)، والله ﷻ اعلم وعلمه اتقن.

(۱) تفسیر القرطبي ج ۲۰ ص ۱۱۷

(۲) تفسیر القاسمي ج ۱۷ ص ۲۰۱

(۳) روح المعاني ج ۲۰ ص ۱۸۰: اضواء البيان ج ۹ ص ۳۶۶

العلق (۱۶)

﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظٍ ﴿۱﴾ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ﴿۲﴾ أَرَأَيْتَ ﴿۳﴾
 الَّذِي يَنْهَىٰ ﴿۴﴾ عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ﴿۵﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ ﴿۶﴾ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ﴿۷﴾
 أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿۸﴾ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ﴿۹﴾ كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا
 بِالنَّاصِيَةِ ﴿۱۰﴾ نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿۱۱﴾ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ﴿۱۲﴾ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ﴿۱۳﴾ كَلَّا لَا
 نَطَعُهُ ﴿۱۴﴾ وَأَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿۱۵﴾﴾

- [۶] دغسې په کار نه ده (چې د الله ﷻ د نعمتونو شکرگذاري ونه کړه شي. او دا ځکه چې):
 یقیناً هر ورو انسان سرکشي کوي.
- [۷] (البته) د دې کبله چې خپل خان (په مال سره) بې پروا گوري.
- [۸] (ای انسانه!) یقیناً خپل رب ﷻ ته ستا بېرته ستنېدل دي (نو محاسبه به درسره وکړي).
- [۹] (ای هوښیاره لیدونکيه!) ته د هغه چا په هکله خبر راکړه کوم چې منعه کوي.
- [۱۰] (البته) مخلص بنده، چې کله لمونځ کوي (چې دا مه کوه. ایا نوموړی منعه کوونکی نه پوهېږي چې الله ﷻ هر شی گوري؟).
- [۱۱] ته (د نوموړي په هکله) خبر راکړه که چرته هغه (په خپل گومان) په هدايت (او سمه لاره) باندي وي.
- [۱۲] یا هغه (په خپل گومان) په تقوی سره امر کوي (چې ایا نوموړی نه پوهېږي چې الله ﷻ هر شی گوري؟).
- [۱۳] ته (د نوموړي په هکله) خبر راکړه که چرته هغه (واقعاً) تکذیب کوي او (توحید ته) شا وراروي.
- [۱۴] چې ایا نوموړی نه پوهېږي چې الله ﷻ (هر شی) گوري؟
- [۱۵] دغسې نه ده (چې نوموړی به بې سزا پاتې شي. او دا ځکه چې): که نوموړی (د کفریاتو او شرکیاتو څخه) منعه نه شي نو هر ورو ضرور به یې مونږ په پیکي سره سخت راکاږو.
- [۱۶] (البته) په دروغژن (او) خطاکار پیکي سره.
- [۱۷] نوموړی (جنایتکار دې خپل نصرت ته) خپله شوری ويلي.
- [۱۸] ډېر ژر ده (چې په دغه صورت کښې به) مونږ د عذاب قوتناکې پرېنتې راوبلو.
- [۱۹] دغسې نه ده (چې د نوموړي د لاسه څه پوره شي).
- انوی پیغمبره! د نوموړي بې اطاعتی ته ادامه ورکړه او (خپل رب ﷻ ته) سجدي (لمونځونه) کوه او (خپل خان) ورنژدې کوه.

شان نزول او ارتباط

العلق (۱)

۱- د ذکر و شوی ایتونو په شان نزول کښې ښه اوږد حدیث روایت شوی دی چې مونږ یې لاندې ټکو کښې راخلاصه کوو:

الف: یو ځل ابو جهل سوگند یاد کړ چې که چرته محمد ﷺ وگوري چې په لمانځه باندې ولاړ وي نو هرومرو به یې په څټ پښه کېږدي او مخ به یې په خاورو سره لیت پیت او څر پر کړي.

ب: بله ورځ نوموړي د کعبې شریفې په شاوخوا کښې نبي کریم ﷺ په لمانځه باندې ولید نو هغه ﷺ خوا ته وروان شو ترڅو خپل سوگند ته عملي ښه وړ کړي، خو ناڅاپه په داسې حال کښې بېرته راستون شو چې مخ ته یې لاسونه نیولي وه، تا به ویل چې څه غټ خطر ورته متوجه دی.

ج: د نوموړي څخه چا پوښتنه وکړه چې دا ولې؟

د: هغه جواب ورکړ چې زما او د محمد ﷺ ترمنځ د اور ډېر غټ خندق حائل شو او ډېر خطرناک صورتحال پېښ شو، نو ځکه بېرته راستون شوم.

ه: نو د دغه حالت په هکله نبي کریم ﷺ وفرمایل چې: «لَوْ دَنَا مِنِّي لَأَخْتَطَفْتَهُ الْمَلَائِكَةُ عُضْوًا عُضْوًا»^(۱) یعنې که بالفرض نوموړی ماته رانژدې شوی وی نو پرښتو به اندام-اندام تښتولی وی.

همدارنگه نبي کریم ﷺ د ابو جهل د ذکرې شوې خبرې په هکله په یوه بل حدیث کښې فرمایلي دي چې: «لَوْ قَعَلَهُ لَأَخَذْتَهُ الْمَلَائِكَةُ»^(۲) یعنې که بالفرض نوموړی هغه کار کړی وی په کوم باندې یې چې سوگند یاد کړی وه نو پرښتو به هرومرو نیولی وی (او ټولو خلکو به لیدلی وی).
نو الله ﷻ ذکر شوي ټول ایتونه د سورت ترپایه پورې نازل کړه^(۳).

۲- په وړاندېنيو ایتونو کښې په بندگانو باندې د الله ﷻ نعمتونو ته اشاره شوې وه او په دې ایتونو کښې د ناشکره بندگانو غبرگون ته اشاره کېږي چې حاصل یې داسې راخپږي:

د مطلب خلاصه

انسان ته په کار دي چې د خپل رب ﷻ د نعمتونو شکر په وکړي او خپل اصلیت هېر نه کړي، خو د ناشکره انسان عکس العمل دا دی چې:

۱- یقیناً نوموړی د دې کبله طغیان او سرکشي کوي چې خپل خان ورته بې پروا برېښي چې لیک او لوست کولی شم او عقل لرم او هم مې اقتصادي مشکلات حل دي.

۲- ای ناشکره انسانه! تاته ذکره شوې کړنلاره خپلول په کار نه وه. او دا ځکه چې ته هرومرو د قیامت په ورځ د خپل رب ﷻ حضور ته رجوع کوونکی یې چې هلته به ضرور د ډېرې سختې محاسبې لاندې واقع شې.

(۱) صحیح مسلم ج ۲ ص ۲۷۲

(۲) صحیح البخاري ج ۲ ص ۷۴۰: جامع الترمذي ج ۲ ص ۱۷۳

(۳) روح المعاني ج ۳۰ ص ۱۵۳

۳- ای لیدونکیه! ته د ناشکره انسان په ارتباط لاندې پوښتنې جوابې کړه:

الف: ته خبر راکړه که نوموړی یو عادي بنده نه بلکې د الله ﷻ مخلص بنده (پیغمبر) د دې څخه منعه کوي چې د خپل رب ﷻ عبادت وکړي او لمونځ ورته اداء کړي. ایا نوموړی نه پوهېږي چې الله ﷻ یې گوري؟ ایا مطابقه سزا به ورته کړي؟

ب: ته خبر راکړه چې که د نوموړي ذکر شوی کار د ده په گومان د هدایت په بنیاد صورت نیولی وي او یا ورته دغه کار په تقوی باندې امر کول برېښي، ایا نوموړی نه پوهېږي چې الله ﷻ هر شی گوري او هدایت او تقوی دواړه پېژني؟

ج: ته خبر راکړه چې که نوموړی رښتینی پیغمبر تکذیبوې او د توحید څخه مخ اړوې ایا نوموړی نه پوهېږي چې الله ﷻ هر شی گوري او په هر شی علم لري؟ نو ایا خپل غضب به ورباندې نازل نه کړي؟

۴- انسان ته دغه کړنلاره خپلول په کار نه دي او دغسې نه ده چې دا به ورته په گټه تمام شي. او دا څکه چې:

که نوموړی خپله کفري او شرکي لاره پرېږدي او توحیدي لاره غوره نه کړي نو مونږ به یې د پیکي د وینستانو څخه ونیسو او د دوزخ اور ته به یې ورتېل وهو. البته د هغه پیکي د وینستانو څخه چې د ډېر دروغژن او غټ خطا کار په تندي باندې رازانگي او خواره دي.

۵- ای پیغمبره! نوموړی ناشکره انسان وایي چې د ضرورت په وخت کښې به خپلو کومکیانو او د شورا غړو (اشتراک کوونکو) ته اواز وکړي او خپل نصرت ته به یې راوبلي.

نو که نوموړی دغه کار وکړي مونږ به د عذاب پرېښتو ته بلنه ورکړو او امر به ورته وکړو چې نوموړی اندام-اندام کړي او هډوکي یې په ځمکه باندې هرې خوا ته وشیندي.

۶- ای پیغمبره! دغسې نه ده چې نوموړی ناشکره انسان به په تاباندې خپل سوء قصد عملي کړی شي.

نو ته د نوموړي هېڅ پروا مه ساته او خپل رب ﷻ ته عبادت کوه او په سجدو سره ورته نژدېکت ترلاسه کوه، ستا رب ﷻ ستا نصرت کوونکی او مددگار دی.

توضیحات

۱- د ﴿أَنْ رَّءَاهُ أَسْتَغْنَى﴾ ایت د ﴿لَيْطَغَى﴾ دپاره مفعول دی^(۱). یعنې ناشکره انسان د دې کبله طغیان او سرکشي خپلوي چې خپل ځان بې پروا گوري چې ټولې اړتیاوې مې پوره دي او د هېڅ شي کمبود نشته.

همدې مضمون ته الله ﷻ په بل ایت کښې داسې اشاره کړې ده چې: ﴿وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ﴾ [الشوری: ۲۷] یعنې که الله ﷻ خپلو بندگانو ته روزي پراخه کړې وی نو

(۱) تفسیر ابی السعد ج ۹ ص ۱۷۸

العلق (۱۶)

(د طبیعت په مطابق) به یې په ځمکه کښې بغاوت اخیستل کړی وي.

۲- په ﴿ اَرَاءَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ عَنِ الْعِبَادَةِ إِذَا صَلَّىٰ ﴾ کښې په ﴿ اَرَاءَيْتَ ﴾ کښې هغه چا ته خطاب دی کوم چې لیدل کولی شي او د بصیرت خاوند وي^(۱).

په دې باندې علاوه، که څه هم د ﴿ الَّذِي يَنْهَىٰ ﴾ څخه ابو جهل مراد دی او د ﴿ عِبَادًا إِذَا صَلَّىٰ ﴾ کلمات د نبی کریم ﷺ څخه کنایې دي^(۲) مگر د مفهوم په اعتبار سره د قیامت تر ورځې پورې ټولو ابو جهل صفته خلکو ته شمولیت لري چې مخلص بندگان د الله ﷻ عبادت ته نه پرېږدي.

دا د یو پلوه، او د بله پلوه د ذکرې شوې ﴿ اَرَاءَيْتَ ﴾ کلمې اولنی مفعول مذکور دی چې د ﴿ الَّذِي يَنْهَىٰ ﴾ څخه عبارت دی او دوهم مفعول یې مقدر دی چې په "أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ" سره ترې تعبیر کېدلی شي په کوم باندې چې د درېمې ﴿ اَرَاءَيْتَ ﴾ کلمې دوهم مفعول دلالت کوي. یعنې ای سترگې درلودونکيه! ته خبر راکړه چې هغه کافر معاند کس چې د الله ﷻ مخلص بنده د عبادت څخه منع کوي ایا نوموړی نه پوهېږي چې الله ﷻ یې گوري او سزا به ورکړي؟

هېر مونه شي

۳- هېر مونه شي چې مفسرینو کرامو د ﴿ اَرَاءَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ آلِهَتِي ﴾^(۳) او امرًا بِالتَّقْوَىٰ ﴾ دوه ایتونه په متعددو ډولونو سره تفسیر کړي دي^(۴)، خو کوم ډول تفسیر چې مونږ ته ښه ښکاره شوی دی او د ضمائرو د انتشار مخه هم پکښې نیولې شوې ده هغه په لاندې ټکو کښې راخلاصه کېږي:

الف: د ﴿ اَرَاءَيْتَ ﴾ لومړنی مفعول مقدر دی کوم چې په وړاندېني ایت کښې په صراحت سره ذکر دی چې "الَّذِي يَنْهَىٰ" دی.

ب: د ﴿ اَرَاءَيْتَ ﴾ دوهم مفعول هم مقدره جمله ده چې په "أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ" سره ترې تعبیر کېدلی شي کومه چې د درېمې ﴿ اَرَاءَيْتَ ﴾ کلمې دپاره دوهم مذکور مفعول ده.

ج: په ﴿ إِنْ كَانَ ﴾ او ﴿ أَوْ أَمَرَ ﴾ کښې دواړه مستتر ضمیرونه "الَّذِي يَنْهَىٰ" ته راجع دي کوم چې وړاندې ذکر دی.

د: د دغو دواړو شرطونو سره د "عَلَىٰ زَعْمِهِ" کلمات مقدر دي.

ه: د دغو دواړو شرطونو په جزا باندې ذکره شوې مقدره جمله دلالت کوي کومه چې د ﴿ اَرَاءَيْتَ ﴾ کلمې دپاره دوهم مفعول واقع شوي ده.

نو د پورتنیو ټکو په ملحوظ یې د معنی حاصل داسې راخېږي چې: ای کتونکيه! ته ښه فکر وکړه او په حقه خبره باندې جواب راکړه چې:

(۱) تفسیر ابی السعود ج ۹ ص ۱۷۹: تفسیر القاسمي ج ۱۷ ص ۲۱۲

(۲) اللباب فی علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۴۲۰

(۳) روح المعاني ج ۳۰ ص ۱۸۳: تفسیر الطبري ج ۳۰ ص ۲۵۴: تفسیر القرطبي ج ۲۰ ص ۱۲۴

۳۰) ایا کہ نوموړی منعه کوونکی په خپل گومان په دغه کار کښې په سمه لاره روان وی او یا که نوموړی په خپل خیال په دغه کار کښې په تقوی سره امر کوي (چې د الله ﷻ د عبادت څخه پرهېز وکړي)، نو ایا نوموړی نه پوهېږي چې الله ﷻ یې گوري او د کړنلارې سره موافقه سزا به ورکړي؟

سوال جواب

۴- که څوک وايي چې: په دې کښې څه حکمت دی چې دلته د "أَرَأَيْتَ" درې کلمې نازلې شوې، حال دا چې د درېواړو دپاره د ﴿ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى ﴾ ایت دوهم مفعول واقع شوی دی، خو د اولنیو دواړو دپاره مقدر دی او د درېمې ﴿ أَرَأَيْتَ ﴾ دپاره مذکور دی؟
مونږ وایو - والله ﷻ أعلم - چې: دا د دې دپاره چې ذکر شوی تعدد په درېو قباحتونو باندې دلالت وکړي هغه دا چې:

الف: په ﴿ أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى ﴾ کښې دې ته اشاره ده چې د عبادت څخه بندگان منعه کول په هر حال بدکار دی.

ب: په ﴿ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ آهْدَىٰ ۖ أَوْ أَمَرَ بِالْتَّقْوَىٰ ﴾ کښې دې ته اشاره ده چې دغه منعه کول په هغه حال کښې ډېر بد کار دی چې منعه کوونکی خپل ځان په هدایت باندې او همدارنگه په تقوی باندې امر کوونکی هم گڼي.

ج: په ﴿ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴾ کښې دې ته اشاره ده چې ذکره شوې منعه په هغه وخت کښې زښته ډېره بده ده چې کله د هغه چا د پلوه صورت ونیسي کوم چې د پیغمبر تکذیب کوونکی او همدارنگه توحید ته سا اړوونکی وي.

د "تَسْفَع" او "نَاصِيَةٍ" معناوې

۵- په ﴿ لَنْتَفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ۖ نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِفَةٍ ﴾ کښې د ﴿ لَنْتَفَعًا ﴾ په کلمې پورې د ناکید خفیف "ن" اتصال موندلی دی چې "تَسْفَعَن" لوستله کېږي خو د عثمانی خط د امله یې په قرآن کریم کښې لیکنه په "الف" سره ده^(۱). دغه کلمه د "تَسْفَع" لکه "ضَرْب" - څخه اشتقاقه شوې ده چې په شدت سره راکشولو ته ویل کېږي^(۲).

او د "نَاصِيَةٍ، نَاصِيَةٍ" دواړه کلمې پکښې هره یوه د تندي (تندې) معنی ورکوي او د تندي په وینتانو باندې یې هم اطلاق کېږي^(۳)، چې په پښتو کښې ورته "پیکي" ویلی کېږي. یعنی که ذکر شوی طاغی او ناشکره انسان د خپلو شرکیاتو څخه منعه نه شي او په همدې کفری حالت باندې مړ شي نو هر ورو به یې مونږ د سر د وینتانو (پیکي) څخه ونیسو او دوزخ ته به یې

(۱) تفسیر القاسمی ج ۱۷ ص ۲۱۱

(۲) لسان العرب ج ۸ ص ۱۵۸

(۳) مفردات الراغب ص ۵۱۷: روح المعانی ج ۳۰ ص ۱۸۷

په شدت سره کش کرو، البته داسې پیکي چې ډېر دروغژن او ډېر خطاکار دی. همدې مضمون ته په بل ایت کې اشاره شوې ده چې: **فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي وَالْأَقْدَامِ** [الرحمن ۴۱] یعنی د مجرمانو تندي (پیکي) او پښې به نیولی شي (او دوزخ ته به ورگوزار کړی شي).

سوال جواب

۶- که څوک وايي چې: د څه حکمت په بنياد په دې مقام کې د 'کذب' او 'خطا' دواړو نسبت پیکي ته وکړی شو حال دا چې دغه دواړه په خپله کافر پورې ارتباط لري؟
مونږ وايو چې: د اکثرو جنایتکارانو او کافرانو عادت دی چې د خپلو سرونو وینستان کموي خو پیکي اوږده پرېږدي، نو دلته د جنایتکار څخه د تحقیر دپاره په پیکي سره تعبیر صورت نیولی دی، او 'کذب' او 'خطا' دواړه ورته نسبت شوي دي.

د 'نَادِي' او 'الزَّبَانِيَّة' معناوي

۷- په **فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ** [سَدْعُ الزَّبَانِيَّةِ] کې د 'نَادِي' کلمه د الله ﷻ په توفيق د [العنكبون: ۲۹] ایت لاندې تشریح شوې ده چې د اجتماع او شوری معنی ورکوي، بیا تشریح کولو ته یې څه اړتیا نه گورو.

او د 'زَبَانِيَّة' کلمې پکې د 'زَيْن' - لکه 'ضَرْب' - څخه اشتقاق موندلی دی چې په شدت سره د تېل وهلو دپاره وضعه شوې ده^(۱)، خو په دې مقام کې ذکره شوې کلمه د قوتناکو پښتو معنی ورکوي^(۲).

همدارنگه په ذکره شوو ایتونو کې د ابو جهل هغه خبره رده شوې ده چې ویل به یې: **مَا يَأْتِيهِمْ أَكْثَرُ مِثِّي**^(۳) یعنی په مکه معظمه کې زما څخه زیات مجلس درلودونکی نشته زه غټه شورا لرم (نو که ضرورت شو خپل نصرت ته به یې راوغواړم).

نو حاصل یې داسې راخېږي چې: ذکر شوی جنایتکار (ابو جهل) دې خپل کومک ته خپل د مجلس غړي وروغاړي نو ډېر ژر ده چې مونږ به تېل وهونکې او دیکه کوونکې پښتې راوبلو او په نوموړي باندې به یې مسلطې کړو.

په همدې ارتباط عبد الله بن عباس رضی الله عنهما ویلي دي چې: **«لَوْ دَعَا نَادِيَهُ لَأَخَذَتْهُ مَلَائِكَةُ الْعَذَابِ مِنْ سَاعَتِهِ»**^(۴) یعنی که ابو جهل خپل د مجلس غړي وربللي وی نو نوموړی به سمدستي د عذاب پښتو نیولی وی.

(۱) القاموس المحيط ج ۲ ص ۴۳۲

(۲) تفسیر القرطبي ج ۲۰ ص ۱۲۶

(۳) جامع الترمذي ج ۲ ص ۱۷۳

(۴) تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۵۲۹

هبر مونه شی

(۲۰)

۱- هبر مونه شی چې عربي ليک دود ته په پام سره بايد په ﴿ سَنَدُعُ الزَّيْبَةَ ﴾ کښې د ﴿ سَنَدُعُ ﴾ کلمه په "و" سره "سَدَعُو" ليکلی شوی وی، خو عثماني رسم الخط د قیامت تر ورځې پورې خپل شکل نه بدلوي.

د تلاوت خوارلسمه سجده

۹- په ﴿ لَا تُطِغُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴾ کښې د تلاوت خوارلسمه او وروستنی سجده نازله شوې ده، چې مونږ یې مربوط ضروري احکام د الله ﷻ په توفیق د [الأعراف: ۲۰۶] لاندې ليکلي دي.

خو په دې مقام کښې ورباندې لاندې وضاحتونه ورافاضه کوو:
الف: ابو هريره ؓ ويلي دي چې: «سَجَدْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ وَاقْرَأَ بِاسْمِ رَبِّكَ»^(۱) يعنې مونږ د الله ﷻ د پیغمبر سره په "الإشفاق" او "العلق" دواړو سورتونو کښې د تلاوت سجده کړې دي.

ب: نبي کریم ﷺ فرمایلي دي چې: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ فَأَكْثَرُوا الدُّعَاءَ»^(۲) يعنې خپل رب ﷻ ته د بنده ډېر نژدې حال دا دی چې نوموړی سجده کوونکی وي نو تاسو (په دغه حال کښې) ډېر سوالونه کوئ (څه لرې نه ده چې قبول کړی شي).

په همدې ځای باندې د "العلق" سورت پښتو ترجمه او تفسیر د الله ﷻ په توفیق ختم شو.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الْمُقْرَبِينَ لَكَ.

۱۴۲۶/۲/۷ هـ ق - ۱۳۸۳/۱۲/۲۷ هـ ش.

(۱) سنن ابن ماجه ص ۷۳
(۲) صحيح مسلم ج ۱ ص ۱۹۱

القدر (۹۷)

سرینه

- ۱- د دې سورت نوم (القدر) د همدې سورت په لومړنیو درېو ایتونو کښې نازل شوی دی.
- ۲- د دې سورت په مکتوب او مدنیټوب کښې اختلاف دی^(۱)، خو د اکثرو علماوو کرامو په نزد مکي دی^(۲).
- ۳- د دې سورت د ایتونو شمېر پنځه (۵) ایته دي^(۳).
- ۴- د دې سورت د کلماتو شمېر دېرشو (۳۰) کلمو ته رسېږي^(۴).
- ۵- د دې سورت د حرفونو شمېر ايله يو سلو دولسو (۱۱۲) حرفونو ته پورته شوی دی^(۵).
- ۶- د دې سورت (القدر) او د وړاندېني سورت (العلق) تناسب پوره واضحه دی چې هلته د قرآن کریم د نزول پیل ته اشاره شوې وه او دلته د قرآن کریم د شان عظمت او لویۍ ته اشاره کېږي.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿۱﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿۲﴾ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ سَنَةٍ ﴿۳﴾ تَنْزِيلُ الْمَلَكِ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِّنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿۴﴾ سَلَّمَ هِيَ حَتَّىٰ

نُطِّلِعَ الْفَجْرَ ﴿۵﴾

- د ډېر مهربان (او) ډېر رحم والا الله ﷻ په نامه.
- [۱] يقيناً مونږ قرآن کریم په عظمت درلودونکې شپه کښې نازل کړی دی.
 - [۲] او نه څه شي پوه کړې چې عظمت درلودونکې شپه څه شی ده؟ (خومره عظمت لري؟).
 - [۳] عظمت درلودونکې شپه د يو زر مياشتو څخه بهتره (غوره) ده (د دغې يوې شپې عبادت د يو زر مياشتو د عبادت څخه ډېر بهتر دی).
 - [۴] په دې شپه کښې پرېښتې او جبرائیل ﷺ د خپل رب ﷻ په حکم (او اجازه ځمکې ته) رابکنه کېږي. (البته) د هر (هغه) کار (د شروع) دپاره (د کوم اجراء کول چې د کال په اوږدو کښې پیل کړی شوي وي).
 - [۵] (دا شپه د معنوي امراضو څخه) سلامتيا ده (چې قرآن کریم پکښې نزول موندلی دی).
- دا شپه (د ثواب د حیشه) د سبا تر راختلو پورې (اوږده) ده.

(۱) السعد الوجيز ج ۱۶ ص ۳۳۸
 (۲) تفسير الفاسي ج ۱۷ ص ۲۱۴
 (۳) تفسير السعدي ج ۴ ص ۵۰۸
 (۴) تفسير العارضي ج ۶ ص ۵۴۴
 (۵) اللباب في علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۲۲۶

توضیحات

۱۔ په ﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ ﴾ کښې د هـ ضمیر قرآن کریم ته راجع دی^(۱)، که څه هم قرآن کریم وړاندې په صراحت سره ذکر نه دی مگر د مقام په لحاظ مذکور گڼلی کېږي او په دې باندې علاوه د وړاندې سورت (العلق) په [۳] ایت کښې ورته په "اقْرَأْ" سره هم اشاره شوې ده.

دا د یو پلوه، او د بله پلوه مونږ د الله ﷻ په توفیق د [البقرة: ۱۸۵] او د [الدخان: ۳] ایتونو لاندې هم لیکلي دي چې قرآن کریم په یوه شپه (لَيْلَةُ الْقَدْرِ) کښې په دوه معناوو سره نازل شوی دی. هغه دا چې الف: په یوه شپه کښې د لوح محفوظ څخه ټول قرآن کریم په یو ځل نازل کړی شو او د نزدې اسمان په "بَيْتِ الْعِزَّة" نومي مقام کښې کېښودل شو او بیا په دروشتو کلونو کښې ځمکې ته رابښکته کړی شو.

ب: لکه چې د [العلق: ۱] ایت لاندې ورته اشاره شوې ده، د قرآن کریم نزول په لیلۃ القدر کښې د پنځو ایتونو په نزول سره پیل شوی دی، نو د دغو پنځو ایتونو نزول ته د ټول قرآن کریم د نزول لقب ورکړی شوی دی.

"قَدْر" څه معنی؟

۱۔ په دې مقام کښې د ﴿ الْقَدْرِ ﴾ کلمه درې کرته نازله شوې ده چې علماوو کرامو په متعددو معناوو سره تفسیره کړې ده^(۲) خو د مقام په لحاظ بهتره برېښي چې دلته د عظمت او شرف معنی ورکړي چې په [الدخان: ۳] ایت کښې د همدغې شپې څخه په مبارکې شپې سره تعبیر نازل شوی دی.

سوالونه او جوابونه

۲۔ دلته د سړي په ذهن کښې لاندې سوالونه گرځي راگرځي:
الف: که څوک وایي چې: په څه مناسبت هغه شپه د عظمت او شرف شپه بلله شوې ده په کومه کښې چې قرآن کریم نزول موندلی دی؟
مونږ وایو چې: که څه هم د دغې شپې د عظمت او شرف دپاره دا هم کفایت کوي چې د قرآن کریم د نزول دپاره ځانگړې شوې ده مگر عظمت او شرف ته یې په ﴿ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ سَنَةٍ ﴾ سره تفصیل ورکړی شوی دی چې په دغې شپه کښې د نېک عمل ثواب د هغه نېک عمل د ثواب څخه بهتر دی کوم چې په یو زر میاشتو کښې ترسره شوی وي^(۳).
یا په بل عبارت: د لیلۃ القدر د یوې شپې عبادت (که څه هم ستومانې پکښې ډېره لږه ده) د

(۱) اضواء البیان ج ۹ ص ۴۷۹

(۲) تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۵۲۹

(۳) زاد المسیر ج ۸ ص ۱۸۳

(۴) تفسیر الطبري ج ۳۰ ص ۲۶۰

دېرش زرو (۳۰۰۰۰) شپو د عبادت څخه غوره او بهتر دی سره د دې چې ستوماني پکښې ډېره
 ده چې زر میاشتي د دېرشو زرو شپو سره تقریباً مساوي دي.
 ب: که څوک وايي چې: په دې کښې څه حکمت دی چې په ایت شریف کښې د دېرشو زرو
 (۳۰۰۰۰) شپو څخه په زرو (۱۰۰۰) میاشتو سره تعبیر نازل شو؟
 مونږ وايو **والله اعلم** چې: حکمت پکښې د روژې د میاشتي بهتری ته اشاره ده چې د قرآن
 کریم د نزول میاشت هم بهتره ده او شپه یې هم بهتره ده.

که بالفرض په میاشتو صراحت نه وی نازل شوی نو دغه اشاره به پته پاتې وی.
 ج: که څوک وايي چې: نبي کریم ﷺ په یوه حدیث کښې عائشه رضی الله عنها مخاطبه گرځولې ده چې:
 «وَلْيَكُنَّ عَلَيَّ قَدْرٌ نَصَبِكَ»^(۱) یعنی لاره شه د تنعیم څخه احرام وتره او خپله عمره اداء کړه، مگر د
 دې عمرې ثواب ستا د ستوماني په اندازه دی (هومره ثواب نه درکولی کېږي څومره چې د میقات
 په احرام سره ورکولی کېږي). نو پوښتنه دا ده چې ایا دغه حدیث د ایت سره منافي نه دی؟ ایا د
 حدیث مفهوم دا نه دی چې اجر او ثواب په هر عبادت کښې د ستوماني په اندازه دی؟
 مونږ وايو چې: د نېکو اعمالو او عبادتونو د اجر و نونو زیادت ډېر اسباب لري لکه:
 اول: د مکان په لحاظ، لکه چې په حرمینو کښې لمونځونه ډېر ثوابونه لري^(۲).

دوهم: د زمانې په لحاظ، چې د روژې په میاشت کښې نفل د فرضو ثواب ته رسېږي^(۳).
 درېم: د عمل د اهمیت په لحاظ، چې نبي کریم ﷺ په یوه حدیث کښې فرمایلي دي چې: «رِبَاطُ
 يَوْمٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَفْضَلُ مِنْ أَلْفِ يَوْمٍ فِيمَا سِوَاهُ»^(۴) یعنی د الله ﷻ په لاره کښې (جهاد ته) یوه ورځ
 نیاري نیول د یو زر ورځو د تیاري نیولو څخه بهتر دي (البته چې د جهاد دپاره نه بلکې) د بل
 عبادت دپاره صورت ونیسي.

څلورم: د عمل کوونکي د ستوماني په لحاظ، چې ذکر شوي حدیث ورباندې دلالت کوي.
 نو په حدیث کښې د بهتری یوه سبب ته اشاره شوې ده او حصر پکښې مطلب نه دی ترڅو د ایت
 شریف سره منافات ولري او اعتراض وارد شي.

د: که څوک وايي چې: ليلة القدر د کومې شپې څخه عبارت دی؟
 مونږ وايو چې: علماوو کرامو په دې باره کښې په مختلفو دلايلو سره متعدد اقوال کړي دي چې
 تقریباً څلوېښتو (۴۰) قولونو ته رسېږي^(۵)، خو کوم شی چې بهتر برېښي هغه دا دی چې:
 اول: د دغې شپې په ارتباط د [البقرة: ۱۸۵] او د [الدخان: ۳] ایتونو لاندې د الله ﷻ په توفیق

(۱) صحیح مسلم ج ۱ ص ۳۹۰: مسند احمد بن حنبل ج ۹ ص ۲۹۲
 (۲) جامع الترمذي ج ۱ ص ۷۴
 (۳) مشکوة المصابیح ج ۱ ص ۱۷۳
 (۴) مسند احمد بن حنبل ج ۱ ص ۱۳۷
 (۵) تفسیر المظهر ج ۱ ص ۳۱۲: تفسیر القرطبي ج ۲ ص ۱۳۵

لیکلی شوی دي چې دغه شپه د رمضان (روژې) په میاشت کښې ده، په همدې مطلب باندې ایترنه
دلالت کوي.

دوهم: د احادیثو څخه راجحه برېښي چې دا شپه د روژې په وروستیو لسو شپو او په تېره بیا په
طاقو شپو کښې او په مشخصه توگه اوه ویستمه شپه ده، والله ﷻ أعلم بحقیقة الحال.

ه: که څوک وایي چې: د لیلة القدر په ارتباط کوم کوم احادیث روایت شوي دي؟
مونږ وایو چې: په همدې ارتباط ځینو مفسرینو کرامو د احادیثو ښه غټه مجموعه راغونډه کړې
ده^(۱) - وجزاهم الله خیرا - چې دلته فقط د لاندې احادیثو په ذکر باندې اکتفاء کېږي:

اول: نبي کریم ﷺ په یوه حدیث کښې فرمایلي دي چې: «خَرَجْتُ لِأَخْبِرْكُمْ بِبَيْلَةِ الْقَدْرِ فَتَلَاخِي قَلَانٌ
وَقَلَانٌ فَرُفِعَتْ»^(۲) یعنی زه د کوره راووتلم ترڅو تاسو ته په لیلة القدر سره خبر درکړم (چې فلانکی
شپه ده) خو د فلاني او فلاني جگړه وه نو پېژاندل یې راڅخه اوچت کړی شوه. یا په بل عبارت د بې
اتفاقی او اختلاف د کبله راڅخه هېره شوه چې کومه شپه ده؟.

دوهم: نبي کریم ﷺ په یوه حدیث کښې عائشه رضی الله عنها مخاطبه کړه چې: «اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تُجِيبُ
الْعَفْوَ فَأَعْفُ عَنِّي»^(۳) یعنی (ای عائشې! که ته د لیلة القدر سره برابره شوې او هغه دې وموندله) نو
ووايه چې: ای الله ﷻ یقینا ته عفو کونکی یې (او) عفو خوښوي نو زما څخه عفو وکړي.

و: که څوک وایي چې: بنیادم به په څه پوه شي چې دا شپه لیلة القدر ده؟
مونږ وایو چې: څه خاص یقیني علامات نشته چې ذکره شوې شپه ورباندې وپېژاندله شي، او نه
یې په پېژاندلو کښې څه خاصه گټه شته او نه پکښې په پېژاندلو سره څه اجر و نه زیاتېږي.
په کار دي چې هر څوک د هرې شپې په عبادت کښې زیار وباسي نو د قیامت په ورځ به
ورځرگنده شي چې فلانکی شپه لیلة القدر وه، الله ﷻ هیڅ نېک عمل نه ضائع کوي.

همدارنگه څه لرې نه ده چې ځینو بندگانو ته الله ﷻ ذکره شوې شپه په څه خاصو نښو سره
وروپېژني. د مثال په توگه یو سړی وایي چې د روژې اوه ویستمه شپه وه د خوبه راوښم شوم چې د
کوټې په شمول ټوله منطقه داسې رڼا وه لکه د څوارلسمې سپوږمۍ رڼا، په دغې رڼا کښې هیڅ شي
سوری نه درلود، لکه څنگه چې د لمر په رڼا کښې په ځینو ځایونو باندې لمر وي او په ځینو باندې
سوری وي، بلکې کوټه او دباندې انگر دواړه یو برابر روښانه وه، الله ﷻ أعلم بما قال.

ز: که څوک وایي چې: په ﴿ تَنْزَلُ الْمَلَكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ ﴾ کښې د «الروح» کلمه دلته څه
معنی ورکوي؟

مونږ وایو چې: جمهورو علماوو کرامو په دې مقام کښې دغه کلمه په جبرائیل ﷺ سره تفسیره

(۱) تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۵۳۲: الدر المنثور ج ۸ ص ۵۶۹، ۵۸۴: تفسیر الخازن ج ۶ ص ۵۴۴

(۲) صحیح البخاری ج ۱ ص ۲۷۱

(۳) سنن ابن ماجه ص ۲۷۴

کړې ده^(۱)، چې په بل ایت کښې ورباندې تقریباً صراحت نازل شوی دی چې: ﴿ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴾ [الشعراء: ۱۹۳] یعنی د (الله ﷻ د پلوه) قرآن کریم امانتگري پرېنتې (جبرائیل ﷺ) نازل کړې دی.

ح: که څوک وايي چې: په ليله القدر کښې ځمکې ته د جبرائیل ﷺ په شمول د پرېنتو په رابښکه کېدلو کښې څه حکمت دی؟

مونږ وايو -والله ﷻ اعلم- چې: د پرېنتو د نزول سره د الله ﷻ د رحمتونو نزول ملگري وي ترڅو ترې د ځمکې اوسېدونکي استفاده وکړي.

نو په دغې شپه کښې د پرېنتو نزول د هغو پرېنتو نزول ته ورته دی کومې چې رابښکه کېږي او د ذکر حلقې احاطه کوي چې نبي کریم ﷺ ورته په يوه اوږده حديث کښې اشاره کړې ده^(۲).

هېر مونه شي

۳- په ﴿ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴾ په کلماتو کښې بايد لاندې نکات هېر نه کړي شي^(۳):

الف: د "من" توری د ﴿ تَنْزَلُ ﴾ په کلمې پورې تعلق نيسي او د سبب په معنی باندې دلالت کوي.

ب: په ﴿ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴾ کښې د "أمر" کلمه د هغه کار څخه عبارت ده کوم چې د هر کال په اول کښې د

لوح محفوظ څخه راجدا کولی کېږي او پرېنتو ته د اجراء دپاره ورکولی کېږي.

همدې کار ته په [الدخان: ۴] ایت کښې اشاره شوې ده چې هملته د عبد الله بن عباس رضی الله عنهما په

يوه حديث سره ښه پوره تفسير شوی دی.

یعنې په دغې شپه کښې د جبرائیل ﷺ په شمول د خپل رب ﷻ په امر او اجازه پرېنتې ځمکې ته

د هغه کار سره راکوزېږي کوم چې د لوح محفوظ څخه د اجراء دپاره راجدا کړی شوی وي.

سوال جواب

۴- که څوک وايي چې: راجدا کړی شوي کارونه خو په ټول کال کښې اجراء کېږي، نه په دغې

يوه شپه کښې، نو په دغې شپه کښې د هغو د رابښکه کولو معنی څه ده؟

مونږ وايو چې: د راجدا کړی شوو کارونو د راکوزولو معنی دا ده چې په همدغې شپه کښې يې

په اجراء باندې پيل صورت نيسي نه دا چې ټول په دغې يوه شپه کښې اجراء کېږي. د دغه جواب يو

نظير وړاندې په لومړنۍ توضیح کښې د قرآن کریم په هکله تېر شوی دی، والحمد لله ﷻ.

نحوي تحليلونه

۵- د ﴿ سَلَّمُ هِيَ حَتَّىٰ مَطَلَعِ الْفَجْرِ ﴾ کلمات د اعراب په لحاظ په لاندې دوه وو ډولونو سره

تحليل شوي دي:

(۱) تفسير القاسي ج ۱۷ ص ۲۱۶: تفسير الخازن ج ۶ ص ۵۴۸

(۲) صحيح البخاري ج ۲ ص ۹۴۸

(۳) روح المعاني ج ۳ ص ۱۹۶

القدر (۱۷)

الف: چې د ﴿سَلَّمَ﴾ کلمه د سلامتیا معنی ورکړي^(۱) او د مقدرې مبتدا (لَيْلَةُ الْقَدْرِ) دپاره خبر شي، نو په دې تحلیل سره د ﴿حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ﴾ کلمات بېله جمله گرځي يعنې لَيْلَةُ الْقَدْرِ سراسري سلامتیا ده چې قرآن کریم پکښې نازل شوی دی کوم چې د قیامت تر ورځې پورې د ټولو معنوي امراضو څخه د سلامتیا عظیم سبب دی.

همدې مضمون ته نبي کریم ﷺ اشاره کړې ده چې: «عَلَيْكُمْ بِالسَّيِّئَاتِ وَالْقُرْآنِ»^(۲) يعنې په تاسو باندې ضروري ده چې د دوه وو رغوونکو شيانو څخه گټه اوچته کړئ چې یو شات دي (د ظاهري امراضو څخه د نجات دپاره) او بل قرآن کریم دی (د معنوي امراضو څخه د نجات دپاره).
ب: چې د ﴿سَلَّمَ﴾ کلمه د "تسليم" معنی ورکړي^(۳) او د "هي" دپاره مقدم خبر وگڼلی شي^(۴) کوم چې ﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ﴾ ته راجع دی، نو په دې تحلیل سره د ﴿حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ﴾ کلمات په ﴿سَلَّمَ﴾ پورې تعلق نیسي. يعنې ليله القدر آن د سبا راختلو پورې د پرښتو په سلام اچولو باندې مشتمله ده، ته به وايې چې ټوله سلام-سلام ده. او دا ځکه چې په دغې شپه کښې په هر مؤمن نارینه او هرې مؤمنې زنانه باندې پرښتې سلامونه اچوي چې په عبادت مشغول وي.

تبصره

۶- مونږ ته د مقام په لحاظ اولنی تحلیل په زړه پورې برېښي چې ټوله خبره د قرآن کریم په عالي شان کښې راروانه ده او ذکر شوی تحلیل ورسره ډېر ښه تناسب لري.

یوه پوښتنه او د هغې جواب

۷- که څوک وايي چې: د ﴿حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ﴾ د جملې معنی دا ده چې "لَيْلَةُ الْقَدْرِ" د سبا په طلوع سره ختمېږي، نو دلته د کوم اقليم "مَطْلَعِ الْفَجْرِ" مطلب دی؟
مونږ وايو چې: دلته مطلق "مَطْلَعِ الْفَجْرِ" مطلب دی چې ټولو اقالیمو ته په تدریجي توگه شمولیت لري، نو د هر اقليم لَيْلَةُ الْقَدْرِ د هماغه اقليم په غروب سره پیل کېږي او په مَطْلَعِ الْفَجْرِ سره یې ختمېږي. نو لَيْلَةُ الْقَدْرِ په کال کښې یو ځل د ټولو اقالیمو دوره کوي، او کله چې پیل شي نو د ورځې غونډې په دوران کښې وي او توقف نه کوي ترڅو چې خپله دوره بشپړه کړي، والله عَزَّوَجَلَّ اعلم.

په همدې ځای د (القدر) سورت پښتو ترجمه او تفسیر د الله ﷻ په توفیق ختم شو.

اللَّهُمَّ إِنَّكَ غَفُورٌ تُجِبُ الْعَفْوَ فَاغْفُ عَنَّا.

۱۴۲۶/۳/۱۱ هـ ق - ۱۳۸۴/۱/۱ هـ ش

(۱) لسان العرب ج ۱۲ ص ۲۸۹

(۲) سنن ابن ماجه ص ۲۴۶

(۳) البحر المحيط ج ۱۰ ص ۵۱۵

(۴) اللباب في علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۴۲۹

البينة (٩٨)

سرریزه

- ۱- د دې سورت (البینة) دوه ایتونه (اول او څلورم) په خپل نامه باندې مشتمل دي.
- ۲- په دې سورت کېښې علماء گرام مختلف دي^(۱) ځینې وایي چې: دا مکي سورت دی او د ځینو نورو په نزد مدني سورت دی، خو صحیح خبره دا ده چې دا سورت مدني سورت دی او د هجرت څخه وروسته نازل شوی دی^(۲).
- ۳- د دې سورت ټول ایتونه اته (۸) دي^(۳).
- ۴- د دې سورت د کلماتو شمېر څلور اتیا (۸۴) کلمو ته رسېږي^(۴).
- ۵- د دې سورت د حروفو شمېر درې سوه او نوي (۳۹۰) حرفونو ته پورته شوی دی^(۵).
- ۶- دا سورت (البینة) د وړاندې سورت (القدر) دپاره د علت په مقام کېښې قرار لري. یعنې مونږ ځکه قرآن کریم نازل کړ چې د پخوانیو اسماني کتابونو اثرات محوه شوي وه او خلک په اختلافاتو او بې دینو باندې اخته وه.

کله چې دغه سورت نازل شو نو نبی کریم ﷺ د ابي بن کعب رضی الله عنه سره لاندې سوال جواب وکړ:
 نبی کریم ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي أَنْ أَقْرَأَ عَلَيْكَ لِئَلَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا» (هَدِيهِ السُّورَةِ) «یعنې یقیناً ما ته الله امر کړی دی چې زه په تاباندې دغه سورت (البینة) قرائت کړم.
 ابي بن کعب رضی الله عنه: ای د الله رسوله! ایا زه درته الله ﷻ په نامه سره یاد کړم؟
 نبی کریم ﷺ: «نَعَمْ»^(۶) یعنې هو، ته یې راته په نامه سره یاد کړې.
 نو ابي بن کعب رضی الله عنه د ډېرې خوشالی د کبله وژړل او د سترگو څخه یې اوښکې و بهېدلې.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿١﴾
 رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُوا صُحُفًا مُطَهَّرَةً ﴿٢﴾ فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ ﴿٣﴾ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾ وَمَا أَمُرُوا إِلَّا لِیَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
 حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَٰلِكَ دِينُ الْقِيمَةِ ﴿٥﴾﴾

(۱) زاد المبرج ج ۸ ص ۲۸۸
 (۲) روح المعاني ج ۳۰ ص ۲۰۰
 (۳) تفسیر البغوي ج ۴ ص ۵۱۳
 (۴) تفسیر الخازن ج ۶ ص ۵۴۹
 (۵) اللباب فی علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۴۳۳
 (۶) صحیح البخاری، ج ۲ ص ۷۴۱

د ډېر مهربان (او) ډېر با رحمه الله ﷻ په نامه.

[۱] هغو کسانو چې کفر غوره کړی وه چې د اهل الكتابو او مشرکانو څخه عبارت دي (د خپلو کفریاتو څخه) تر هغه جدا کېدونکي نه وه ترڅو چې هغوی ته څرگند دلالت (او حجت) ورشي (او کفري اطمنان يې د منځه یوسي).

[۲] (دا څرگند دلالت او حجت) د الله ﷻ د داسې پیغمبر څخه عبارت دی چې پاکیزه پانې ورباندې په دوامداره توګه ولولي (قرائتې کړي).

[۳] (البته داسې پاکیزه پانې) چې شرعي مستقیم احکام پکښې (ثبت) دي.

[۴] او (د دې سره-سره) هغو کسانو (د حق څخه) جدايي (او بيلتون) خپل نه کړ کومو ته چې کتاب ورکړی شوی وه مګر وروسته د هغه چې واضحه دلالت (او حجت) ورته ورغی.

[۵] حال دا چې اهل الكتاب (د هېڅ شي دپاره) مامور شوي نه وه مګر د دې دپاره چې الله ﷻ ته عبادت وکړي (البته) په داسې حال کې چې خپل دين ورته سوچه ګرځوونکی وي (او هم په داسې حال کې) چې د ټولو باطلو ادیانو څخه حق دين ته ګرځېدونکی وي.

او (هم د دې دپاره) چې دوی لمونځ ودروي او زکات ورکړي.

او دغه (د) مستقیم (أمت) دين دی (نه هغه چې هغوی غوره کړی دی).

د مطلب خلاصه

یعنې ای پیغمبره! په خپل أمت باندې څه مطالب قرائت کړه. هغه دا چې:

۱- الله ﷻ په ليله القدر کې د دې کبله قرآن کریم نازل کړ چې په ټوله دنیا باندې د ضلالت تیاره خوره وه او د پخوانیو پیغمبرانو د هداياتو او ارشاداتو آثار بالکل محوه شوي وه.

نو عادهً ممکنه نه وه چې مشرکان او اهل الكتاب او هم نور کفار د خپلو کفریاتو څخه تر هغه جدا کېدونکي وګرځي ترڅو چې ورته واضحه او څرگند حجت ورشي او حقه لاره وربنکاره کړي چې په کفري مسلکونو باندې يې اطمنان د منځه یوسي.

۲- نو الله ﷻ دغه کار د خپله جانبه د داسې پیغمبر په ارسال سره عملي کړ چې:

الف: کوم چې د الله ﷻ د پلوه د داسې څرګندو معجزاتو او اخلاقو درلودونکی دی چې نبوت يې هر چا ته په اثبات رسوي.

ب: کوم چې د استمرار په توګه ورباندې پاکیزه صحیفې قرائت کوي چې د لوح محفوظ څخه يې ورته پرېستې راحکایت کوي او ورته يې وحې کوي، چې په دغو صحیفو کې مستقیم احکام ثبت دي او د دنیا او د آخرت ارشادات پکښې لیکلي شوي دي.

۳- د دغه پیغمبر مبعوثیت هغوی ته دا اسانه کړه او د عادت په لحاظ يې ورته ممکنه وګرځوله چې د حق دين څخه فاصله ونه نیسي او جدايي ترې خپله نه کړي بلکې منګولې ورباندې څښي کړي. خو د هغوی یوې ډلې هم په اتفاق سره دغه کار ته اقدام ونه کړ چې نه ټولو اهل الكتابو ایمان

راوړ او نه ټول مشرکان په ایمان باندې مشرف وگرځېده.

۴- که څه هم د ذکر شوي پیغمبر په مبعوثیت باندې مشرکانو عقیده نه درلوده او نه ورته معلومات وه چې آخر الزمان پیغمبر مبعوث کېدونکی دی مگر اهل الکتابو ته دغه معلومات وه، نو دوی د حق څخه فاصله ونه نیوله او تفرق یې ترې خپل نه کړ مگر د هغه څخه وروسته چې ذکر شوی دلالت او حجت ورته ورغی، او داسې یې وپېژاند لکه چې څوک خپل زامن پېژني.

۵- نو په همدې بنیاد اهل الکتاب د خپلو پخوانیو پیغمبرانو د پلوه نه وه مامور کړی شوي او نه مکلف گرځولي شوي وه مگر:

الف: په دې مکلف کړی شوي وه چې په اخلاص سره د الله ﷻ عبادت وکړي او یوازې د همدې ﷻ انقیاد خپل کړي او هم د شرکیاتو او کفریاتو څخه ډډه وکړي.

یا په بل عبارت: هغوی مکلف گرځولي شوي وه چې د ټولو باطلو ادیانو او باطلو عقائدو څخه ابراهیمي توحیدي دین ته راواوړي.

ب: چې خاص الله ﷻ ته لمونځونه اداء کړي او زکاتونه ورکړي (بدني او مالي عبادتونه وکړي). خو هغوی خپل ماموریت ترسره نه کړ چې نه یې د ابراهیمي توحید عقیده خپله کړه او نه یې خاص د الله ﷻ دپاره بدني او مالي عبادتونه وکړه.

۶- ای پیغمبره! ذکره شوې توحیدي ابراهیمي عقیده او هم بدني او مالي عبادتونه مستقیم دین دی چې تاته هم د پخوانیو پیغمبرانو غوندې وحې کړی شوی او درنازل کړی شوی دی. خو لکه چې په پخوانیو حقو ادیانو باندې ټول خلک په ایمان راوړلو سره متفق نه شوه او ټولو ورباندې د څرمې عقیده خپله نه کړه نو همدارنگه تاته په درنازل کړی شوي دین باندې هم ټول خلک په اتفاق سره ایمان نه راوړي که څه هم ته د هغوی په ایمان راوړلو باندې زبنت ډېر حرص کوونکی یې.

توضیحات

۱- په ﴿لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفِكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ﴾ کېنې د "من" توری د ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ دپاره بیان واقع شوی^(۱) کوم چې د ﴿لَمْ يَكُنِ﴾ دپاره اسم دی او د ﴿مُنْفِكِينَ﴾ کلمه یې خبر ده.

دا د یو پلوه، او د بله پلوه: که څوک وایي چې د ﴿حَتَّى﴾ توری خود د ﴿مُنْفِكِينَ﴾ په کلمې پورې تعلق نیسي چې د انفکاک (جدا کېدلو) په انتهاء باندې دلالت کوي. حال دا چې د نبی کریم ﷺ په مبعوثیت سره د هغوی عقیدوي انحراف انتهاء ونه موندله بلکې لا ورباندې کلک شوه؟ مونږ وایو چې: د دغه سوال د مخنیوي دپاره علماوو کرامو متعدد جوابونه کړي دي^(۲)، خو کوم

(۱) حاشیه الشیخ زاده علی تفسیر البیضاوي ج ۴ ص ۶۸۲

(۲) التفسیر الکبیر ج ۳۲ ص ۳۸: روح المعانی ج ۳۰ ص ۲۰۲؛ أضواء البیان ج ۹ ص ۴۰۴

جواب چي په زړه پوري دي د هغه خلاصه په لاندې ډول ده:

الف: د ﴿ مُنْفِكِينَ ﴾ د كلمې معنی دا ده چې هغوی د دې کبله د خپلو کفریاتو څخه انفکاک موندونکي (جدا کېدونکي) نه وه چې هره یوه کفري ډله په خپله کړنلاره باندې مطمئننه وه چې همدا حقه لاره ده.

ب: د دغه اطمینان وجه دا وه چې حقیقي حقه لاره د خلکو څخه بالکل ورکه وه، چې مشرکانو خو اصلاً حقه لاره نه درلوده، او اهل الکتابو که څه هم حقه لاره درلوده مگر په تحریف سره یې ورباندې خاورې اړولې وې.

ج: د نبی کریم ﷺ په بعثت سره او د بعثت په دلایلو او معجزاتو سره د هغوی اطمینان پای ته ورسېد او هره یوه ډله د خپل مسلک په بطلان باندې پوه شوه. او د یوې ډلې سره هم په خپل مسلک باندې د کلک پاتې کېدلو څه وجه په لاس کېښې پاتې نه شوه، او یوازې عنادیانو د عناد د کبله مخالفت ته ادامه ورکړه.

د: که نبی کریم ﷺ نه وی مبعوث شوی او قرآن کریم په لیلة القدر کېښې نزول نه وی موندلی نو کفار به توانېدلي وی چې د قیامت په ورځ یې د الله ﷻ په حضور کېښې د کافر پاتې کېدلو دپاره څه اعتذار وړاندې کړی وی، خو په بعثت سره د دغه اعتذار مخه ونیوله شوه.

ه: همدغه مضمون ته په بل ایت کېښې داسې اشاره شوې ده چې: ﴿ وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِن قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَىٰ ﴾ [طه: ۱۳۴] یعنې او که (بالفرض) مونږ دوی په داسې عذاب سره هلاک کړي وی کوم چې د قرآن کریم د نزول څخه وړاندې صورت نیولی وي نو ضرور به دوی ویلي وی چې: ای زموږ ربه! ولې دې مونږ ته پیغمبر راونه لېږه (او ولې دې مونږ ته معجز کتاب رانازل نه کړ) ترڅو مونږ وړاندې د دې چې ذلیل او شرمنده شو ستا د ایتونو پیروي کړې وي.

خو مطالب

۲- په دې مقام کېښې باید لاندې مطالب هېر نه کړی شي:

الف: د ذکر شوي ایت د ﴿ الْبَيِّنَاتُ ﴾ کلمه د دلالت او لارښودانې دپاره وضعه شوې ده برابره خبره

ده چې عقلي لارښودانه وي او که حسي^(۱).

خو دلته د ﴿ رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ ﴾ په کلماتو سره تفسیره شوې ده او د نبی کریم ﷺ دپاره لقب ګرځولې شوې ده. یعنې د الله ﷻ لېږلی شوی بنده (محمد ﷺ) ډېر ښه لارښود دی.

ب: په ﴿ يَتْلُوا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ﴾ کېښې د قرآن کریم څخه د لاندې دوه وو وجود کبله په 'صُحُف' سره چې د پاڼو معنی ورکوي) تعبیر نازل شوی دی:

(۱) مفردات الراغب ص ۶۷

البینة (۱۸)

اول: مونږ د الله ﷻ په توفیق د [عبس: ۱۳] ایت لاندې لیکلي دي چې د قرآن کریم د نزول په وخت کښې به د لوح محفوظ څخه پرښتو څو ایتونه رالیکل او په نبی کریم ﷺ باندې به یې د الله ﷻ د ارشاد په مطابق قرائت کول او وحی کول ترڅو یې چې په دروېشتو کالو کښې نزول بشپړ شو. دوهم: دغه نازل کړی شوي ایتونه به د نبی کریم ﷺ په امر سره ټکره-ټکره لیکل کېدل چې د پانډو حیثیت یې درلود، بیا همدغه پانډې د عثمان بن عفان ؓ په خلافت کښې په کتاب باندې تبدیلی شوې چې د قیامت تر ورځې پورې به په همدغه شکل باقی وي (الله ﷻ دې ورته قوت او غلبه ورکړي).

ج: په ﴿ فِيهَا كُتِبَ الْقِيَمَةُ ﴾ کښې د "کُتِبَ" کلمه د "مَكْتُوبَاتٍ" په تاویل سره د شرعي احکامو څخه عبارت ده^(۱). یعنې په دغه قرآن کریم کښې ډېر مستقیم او دائمی شرعي احکام ثبت شوي دي چې د دنیا او آخرت دواړو لارې پکښې ښودلې شوې دي.

د: په ﴿ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ﴾ کښې د "ذَلِكَ" کلمه د ﴿ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا ﴾ الآية مضمون ته اشاره ده^(۲). او د ﴿ الْقِيَمَةِ ﴾ کلمه صفت مشبهه ده چې موصوف "الأمة" ورسره مقدر دی^(۳)، ته به وایې چې داسې "وَذَلِكَ دِينُ الْأُمَّةِ الْقِيَمَةِ" نازل شوی دی.

یعنې دغه مضمون (کوم ته چې په ایت شریف کښې اشاره شوې ده) په لاره باندې د سم او برابر امت دین دی او په همدغه دین باندې اهل الكتاب مکلف ګرځولی شوي وه خو هغوی یې حق اداء نه کړ او په تحریف سره یې د پښو لاندې کړي.

﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۝ إِنَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۝ جَزَاءُ هُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ حَسِبَى رَبَّهُ ۝ ﴾

[۶] یقیناً هغو کسانو چې کفر غوره کړی دی چې د اهل الكتابو او مشرکینو څخه عبارت دي (د قیامت په ورځ) د دوزخ په اور کښې دي په داسې حال کښې چې هلته به پکښې همېشه وي. دغه کفار چې دي همدوی د مخلوق ډېر بد (مخلوق) دی.

[۷] یقیناً هغو کسانو چې ایمان راوړی دی او نېک عملونه یې کړي دي دغه کسان چې دي همدوی د مخلوق ډېر بهتر (مخلوق) دی.

(۱) تفسیر القرطبي ج ۲۰ ص ۱۴۳
 (۲) تفسیر الطبري ج ۳۰ ص ۲۶۴
 (۳) تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۵۳۷

[۸] د دوی جزا چې ده د دوی د رب ﷻ په نزد د اقامت داسې جنتونه ده چې لاندې ترې (خلور) لبتې بهرې، په داسې حال کې چې دوی به هلته همېشه وي، همېشه. د دوی څخه الله ﷻ (په اطاعت سره) راضي دی، او دوی د الله ﷻ څخه (په اجرانو او نعمتونو سره) راضي دي. (ای پیغمبره!) دغه (ذکر شوي نعمتونه) د هغه چا دپاره دي چې د خپل رب ﷻ څخه ډارېږي (نو د منہیاتو او شرکیاتو څخه اجتناب کوي).

ارتباط او توضیحات

۱- په وړاندېنيو ایتونو کې د کفارو (اهل الکتابو او مشرکانو) دنیوي حالت او په کفر باندې کلکوالی نازل شوی وه او په دې ایتونو کې د دغو دواړو ډلو بلکې د ټولو کفارو اُخروي حالت ته اشاره شوې ده.

۲- په ﴿ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴾ او ﴿ هُرَّ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴾ کې د 'بَرِيَّةٌ' دواړه کلمې د صفت مشبهه صیغې دي او د 'بَرءٌ' - لکه 'ضربٌ' - څخه اشتقاقې شوې دي چې د (خلق) پیدا کولو په معنی دي. دغه دواړه کلمې په اصل کې 'بَرِيَّةٌ'، 'بَرِيَّةٌ' - لکه 'فَبِيئَةٍ' - وې، په دواړو کې د همزې دواړه توري د 'ي' په دوه وو تورو باندې بدل شوي دي او بیا اصلي 'ي' په تبدیلی 'ي' کې ادغام موندلی دی.

بالآخره ذکرې شوې دواړه کلمې دلته د 'مَخْلُوقَةٌ'، 'مَخْلُوقَةٌ' معناوې ورکوي چې هره یوه ټولو بنیادمانو ته شمولیت لري^(۱).

ماتور تفسیر

۳- ذکرې شوې دواړه کلمې د نبی کریم ﷺ د خپلو صحابه وو کرامو ﷺ سره د سوال جواب په ضمن کې ډېرې ښې تفسیرې کړې دي چې حاصل یې داسې راڅېږي:

نبی کریم ﷺ: «آلَا أُخْبِرُكُمْ بِخَيْرِ الْبَرِيَّةِ؟» یعنې ای صحابه وو! ایا زه تاسو ته د مخلوقاتو په بهتر مخلوق سره خبر درنه کړم؟

صحابه کرام ﷺ: هو، (ولې نه؟) ای د الله رسوله!

نبی کریم ﷺ: «رَجُلٌ آخِذٌ بِعِنَانِ قَرَسِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﷻ كَلَّمَا كَانَتْ هَيْعَةُ اسْتَوَى عَلَيْهِ» یعنې هغه سړی د مخلوقاتو بهتر سړی دی چې د الله ﷻ په لار کې خپل آس لره په قیضې سره نیوونکی وي هر کله چې جهاد ته د تللو اواز وکړی شي نو سمدستي ورباندې کېنې (سورېږي او جهاد کوي).

نبی کریم ﷺ: «آلَا أُخْبِرُكُمْ بِالَّذِي يَلِيهِ؟» یعنې ایا په هغه چا باندې درته خبر درنه کړم کوم چې ذکر شوي سړي ته ورنژې دی (په دوهمه درجه کېنې قرار لري).

(۱) لسان العرب ج ۱۴ ص ۷۲: القاموس المحيط ج ۱ ص ۲۳۶

البینة (۱۸)

صحابه کرام رضی اللہ عنہم هو، (ولې نه؟) ای د الله رسوله! په دغه سړي باندې هم خبر راکړه. نبي کریم صلی اللہ علیہ وسلم: «الرَّجُلُ فِي ثَلَاثٍ مِنْ غَنَمِهِ يُقِيمُ الصَّلَاةَ وَيُؤْتِي الزَّكَاةَ» یعنی دا هغه سړی دی چې د خپلو یو کنډک گډو په خدمت کښې مشغول وي چې لمونځ ودروي او زکات ورکوي. نبي کریم صلی اللہ علیہ وسلم: «أَنَا أَخْبِرُكُمْ بِشَرِّ النَّبْرِ؟» ایا زه تاسو ته د مخلوقاتو په شر مخلوق سره خبر درنه کړم؟

صحابه کرام رضی اللہ عنہم هو، (ولې نه؟) ای د الله رسوله! مونږ ته ورباندې خبر راکړه. نبي کریم صلی اللہ علیہ وسلم: «الَّذِي يُسْأَلُ بِاللَّهِ وَلَا يُعْطِي بِهِ»^(۱) یعنی دا هغه څوک دی چې د الله تعالی په نامه سره ترې څه شی غوښتلی کېږي او نوموړی یې پرې نه ورکوي (خو د بوت په نامه یې ورکوي).

سوال جواب

۴_ که څوک وايي چې: د ﴿هُم شَرُّ النَّبْرِ﴾ څخه څرگندېږي چې ذکر شوي کفار د ابلیس څخه هم په بدۍ او بد عاقبت کښې اضافه دي؟
مونږ وايو چې: دلته په بنيادمانو کښې خبره روانه ده او د ابلیس خبره هيڅ مطرحه نه ده.

په همدې ځای د الله تعالی په توفیق د "النبيّة" سورت پښتو ترجمه او تفسیر ختم شو.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الَّذِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ.

۱۴۲۶/۳/۱۵ هـ ق = ۱۳۸۴/۱/۵ هـ ش.

Handwritten text in Urdu script, mostly illegible due to fading and bleed-through from the reverse side of the page.

الزلزال (۹۹)

Handwritten text in Urdu script, likely a list or index of entries related to earthquakes, with some words circled in blue ink.

- ۱۰۱۲
- ۱۰۱۳
- ۱۰۱۴
- ۱۰۱۵
- ۱۰۱۶
- ۱۰۱۷
- ۱۰۱۸
- ۱۰۱۹
- ۱۰۲۰

سریره

- ۱- د دې سورت په نامه (الزلزال) باندې د همدې سورت لومړنی ایت مشتمل دی.
- ۲- په دې سورت کې د علماوو کرامو اختلاف دی چې مکې دی او که مدنی دی^(۱)؟ خو ابن عباس ؓ وایي چې: دا مدنی سورت دی او د هجرت څخه وروسته نازل شوی دی^(۲).
- ۳- دا سورت فقط اته (۸) ایتونه لري^(۳).
- ۴- د دې سورت کلمات پنځه دېرش (۳۵) دي^(۴).
- ۵- د دې سورت د حرفونو شمېر یو سلو نهه څلوېښتو (۱۴۹) ته پورته شوی دی^(۵).
- ۶- د وړاندېني سورت د وروستنيو ایتونو مضمون دا وه چې د قیامت په ورځ به خلک په دوه وو ډلو ووېشلی شي او په دې سورت کې په همدغه مطلب باندې ښه پوره رڼا اچولې شوې ده.
- ۷- په یوه اوږده حدیث کې یو ځل یو سړي د نبی کریم ﷺ څخه وغوښتل چې یو جامع سورت ورباندې قرائت کړي. نبی کریم ﷺ ورباندې همدغه د ﴿إِذَا زُلْزِلَتْ﴾ سورت قرائت کړ، نو د دې سورت په اورېدلو سره نوموړي سړي وویل چې: زما دې په هغه اقدس ذات باندې سوگند وي چې ته یې د پیغمبر په حیث را استولی یې، چې زه به د همېشه دپاره په دغه سورت باندې زیادت ونه کړم (او فقط همدا سورت به په هر کار کې خپل استاذ ونیسم)، دا یې وویلې او روان شو. نو نبی کریم ﷺ وفرمایل چې: «أَفْلَحَ الرَّوَيْجِلُ أَفْلَحَ الرَّوَيْجِلُ»^(۶) یعنې دغه سړیگی کامیاب شو، دغه سړیگی کامیاب شو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴿١﴾ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ﴿٢﴾ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا هَٰذَا ﴿٣﴾
يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ﴿٤﴾ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ﴿٥﴾ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا
أَعْمَالَهُمْ ﴿٦﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾﴾

د ډېر مهربان (او) ډېر با رحمه الله ﷻ په نامه.

[۱] (هغه وخت یاد کړه چې): کله ځمکه وجرې قوله شي خپل جرې قول.

[۲] او چې (کله) ځمکه خپل درانه شيان (مړي او خزاني) بهر وباسي.

(۱) روح المعاني ج ۳۰ ص ۲۰۸

(۲) الدر المنثور ج ۸ ص ۵۹۰

(۳) تفسیر البغوي ج ۴ ص ۵۱۵

(۴) تفسیر الخازن ج ۶ ص ۵۵۴

(۵) اللباب في علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۴۴۴

(۶) مسند احمد بن حنبل ج ۲ ص ۵۷۳

الزلازل (۹۹)

(۳) او چې (کله) انسان (د تعجب په توگه) ووايي چې: ځمکې لره څه دي؟ (چې دومره په شدت

په دغې ورځ کې به ځمکه خپل خبرونه بيان کړي (چې فلاني راباندې دغه کار کړی دی او

فلاني راباندې هغه کار کړی دی). (۴) په دې سبب (به بيان وکړي) چې ستا رب ﷻ به ورته امر کړی وي.

(۵) (البته) په دې سبب به خلک (د محاسبې د ميدان څخه) متفرقې ډلې د دې دپاره راستانه

شي ترڅو خپل اعمال (د خپلو اعمالو جزا يا سزا) وگوري. (۶) په دغې ورځ کې به ځمکه خپل خبرونه بيان کړي (چې فلاني راباندې دغه کار کړی دی او

فلاني راباندې هغه کار کړی دی). (۷) نو هر چا چې د يوې ذرې په اندازه د خير کار کړی وي (هم) هغه به وگوري (بدله به يې

د مطلب خلاصه او توضيحات

۱- په ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا﴾ کې د "إِذَا" کلمه په مقدر "أَذْكَرُ" پورې تعلق نيسي^(۱)، او په ﴿زُلْزَالَهَا﴾ کې د ځمکې ضمير ته د "زِلْزَال" کلمه مضافه شوې ده. ترڅو د زلزلي په عظمت او شدت باندې دلالت وکړي^(۲). يعنې هغه عظيم الشانه زلزله ياده کړه چې د ځمکې د عظمت او غټوالي سره مناسبه ده چې غرونه به يې ټول والوزوي او لوړې ژورې به يې ټولې محوه کړي.

"ثقل" څه معنی؟

۲- په ﴿وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا﴾ کې د "أَثْقَال" کلمه د "ثَقُلَ" لکه "ضَرَبَ" جمع ده، ثَقُلَ لغه شي ته ويل کېږي چې وزن (دروندوالی) لري، خو په دې مقام کې علماء او کرامو په متعددو معناوو سره تفسيره کړې ده^(۳). لاندې مثالونه يې ولولئ:

الف: "أَثْقَال" دلته د سرو زرو او سپينو زرو د خزانو څخه عبارت ده، کومو ته چې د يوه حديث

په رڼا کې د الله ﷻ په توفيق د [الإنفطار: ۴] ايت لاندې اشاره شوې ده.

ب: دلته د "أَثْقَال" کلمه د هغو مرو څخه عبارت ده چې د ځمکې په گېډه کې د قيامت تر

نږدې پورې منحل شوي او پټ پراته دي.

همدې مطلب ته الله ﷻ په بل ايت کې داسې اشاره کړې ده چې: ﴿أَحْيَاءُ وَأَمْوَاتًا﴾ [الموسلات: ۲۶] يعنې ايا مونږ ځمکه ژونديو او مرو ته جمع کونکې نه ده گرځولې؟

(۱) البحر المعيط ج ۱۰ ص ۵۲۱
(۲) تفسير القاسمي ج ۱۷ ص ۲۲۸
(۳) زاد المسير ج ۸ ص ۲۹۲: اضواء البيان ج ۹ ص ۴۳۰

تبصره

۳- څرنگه چې د قیامت په ورځ او یا قیامت ته په نژدې وخت کې د ځمکې څخه دواړه ډوله ائفال راوځي، نو بهتره دا ده چې د "ما یطلق علیه الاثقال" (هر هغه شی چې د ائفال اطلاق پرې کېږي) په ملحوظ ذکر شوي دواړه ډوله تفسیرونه مراد کړی شي. یعنې هغه وخت یاد کړه چې ځمکه د خپلې گېډې څخه خپل داخلي ائفال (انسانان وي او که خزانی وي) بهر راوباسي.

هېر مونه شي

۴- هېر مونه شي چې: د ﴿ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ﴾ ایت د وړاندېنیو دواړو ایتونو سره د بدلیت په لحاظ ارتباط درلودلی شي^(۱)، چې څه تفصیل یې دا دی:

الف: کله چې په ځمکې سخته زلزله شي نو هغه انسان به د "مَا لَهَا" کلمات ووايي کوم چې په سات کړی کېږي مرکېدونکی وي. یعنې دا څومره سخته زلزله ده؟! تعجب دی ځمکې ته، څه ورپېښه ده چې دومره په شدت سره جړکېږي؟

ب: کله چې مړي د قبرونو څخه رابهر شي نو تازه ژوندی کړی شوی انسان به د تعجب په تړگه ووايي چې: "مَا لَهَا" یعنې دغې ځمکې لره څه دي چې هیڅ مړی یې په خپله گېډه کېږي پټ پرېښود او ټول یې بهر راوویستل؟!!

ج: کله چې د دجال په زمانه کې ځمکه په خپله گېډه کېږي غلې کړې خزانی دباندې راوباسي نو په دغه وخت کې به انسان تعجب وکړي چې: "مَا لَهَا" یعنې دغې ځمکې لره څه دي؟ څومره ډېرې خزانی یې رابهر کړې؟! په دې کې څومره خزانی پټې وې؟!!

سوال جواب

۵- که څوک وایي چې: داسې څرگندېږي چې: د ﴿ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ﴾ او د ﴿ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ﴾ دواړه جملې به په یوه وخت کېږي صورت ونیسي، حال دا چې د ځمکې د تحدیث وخت نه د "دجال" د وخت سره او نه د اولنې زلزلې سره سمون خوري؟ مونږ وایو چې: دلته د ﴿ يَوْمَئِذٍ ﴾ څخه هغه اوږد وخت مطلب دی کوم چې د قیامت په علاماتو سره پیل کېږي او په بعث بعد الموت باندې ختمېږي. نو د دجال وخت او د لومړنۍ زلزلې وخت دواړه پکېښې شمولیت لري او دواړه ورسره څه منافات نه لري.

د دغه جواب یوه مثال ته د الله ﷻ په توفیق د [التکویر: ۱- ۴] ایتونو لاندې اشاره شوې ده. هیله ده چې هلته یو ځل مراجعه وکړی شي.

ماثور تفسیر

۶- نبی کریم ﷺ په یوه حدیث کې د ﴿ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ﴾ ایت په ارتباط فرمایلي دي

چې: «فَإِنْ اخْتَارَهَا أَنْ تَشْهَدَ عَلَيَّ كُلِّ عَبْدٍ أَوْ أُمَّةٍ بِمَا عَمِلَ عَلَيَّ ظَهَرَهَا»^(۱) یعنی نو یقیناً د خمکې خبرونه دا دي چې په هر بنده او هرې بندگۍ باندې به په هغه کار سره شهادت اداء کړي کوم یې چې د خمکې په شا اجراء کړي وي چې په فلانۍ ورځ یې دغه دغه عمل کړی دی او په فلانۍ ورځ یې هغه هغه عمل کړی دی.

وحي "خه معنی؟

۷- په ﴿بِأَنَّ رَزَلَكَ أَوْحَىٰ لَهَا﴾ کښې د ﴿أَوْحَىٰ﴾ کلمه اصلاً د "وحي" څخه اشتقاقه شوې ده چې مونږ د الله ﷻ په توفيق د [النساء: ۱۶۳] ایت لاندې ښه پوره تشریح کړې ده، خو په دې مقام کښې عبد الله بن عباس رضی الله عنهما په امر سره تفسیره کړې ده^(۲). یعنی خمکه به ځکه خپل ټول خبرونه هربهو او ټکي په ټکي بیان کړي چې ستا رب ﷻ به ورته د هغو د بیانولو امر کړی وي.

د "صدر" او "شت" معناوي

۸- په ﴿يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا﴾ کښې د "يَصْدُرُ" کلمه د "صدر" لکه "ضرب" څخه اشتقاقه شوې ده چې د بېرته ستنېدلو معنی ورکوي^(۳). او د "أَشْتَاتًا" کلمه پکښې د "شت" لکه "شد" جمع ده، او "شت" د "فِرْقَة" سره مترادف دی^(۴).

یعنې په دغې ورځ کښې چې خمکه خپله شاهدي اداء کړي او حسابات تصفيه شي نو خلک به د محشر د میدان څخه ډلې-ډلې بېرته ستنېږي ترڅو د خپلو-خپلو اعمالو جزا يا سزا وگوري نو څوک به سپين مخونه جنت ته روان شي او څوک به تور مخونه دوزخ ته تېلوهلی شي. په دغه مضمون باندې په نورو ایتونو کښې هم صراحت نازل شوی د مثال په توگه:

الف: الله ﷻ فرمایلي دي چې: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ﴾ [الروم: ۱۴] یعنی او په کومه ورځ چې قیامت قائم شي نو په دغې ورځ کښې به خلک (په دوه وو) ډلو سره ووېشلی او جدا شي (چې یوه ډله به جنت ته لار شي او بله به په دوزخ کښې وغورزوله شي).

ب: الله ﷻ فرمایلي دي چې: ﴿يَوْمَئِذٍ يَصْدَعُونَ﴾ [الروم: ۴۳] یعنی په دغې ورځ کښې به خلک په ډېره جدي (او دائمی) توگه سره جدا جدا شي (چې دا بېلتون به یې نهایی بېلتون وي نو جنتیان به جنت ته لار شي او دوزخیان به دوزخ ته).

"ذرة" څه معنی؟

۹- په دغو دوه ایتونو کښې د ﴿ذَرَّةٌ﴾ کلمه دوه ځله نازله شوې ده چې مونږ د [النساء: ۴۰]

(۱) جامع الترمذي ج ۲ ص ۶۸

(۲) تفسیر البغوي ج ۴ ص ۵۱۵

(۳) لسان العرب ج ۴ ص ۴۴۸

(۴) القاموس المحيط ج ۲ ص ۶۷۱: البحر المحيط ج ۱ ص ۵۲۴

الزّوال (۱۱)

ایت لاندې د الله ﷻ په توفیق ښه پوره تشریح کړې ده، او هم مو هلته لیکلي دي چې دا کلمه په عربي کلام کې د کوچنیوالي په لحاظ ضرب المثل ده او حصر پکښې مطلب نه دی.

دا د یو پلوه، او د بله پلوه د دغو دواړو ایتونو په اړوند زښت ډېر احادیث روایت شوي دي چې ځینو علماوو کرامو یې یوه مجموعه راغونډه کړې ده^(۱)، جزاهم الله خیراً. خو مونږ په همدې ارتباط د اوږدوالي د ډاره فقط د لاندې دوه وو احادیثو په ذکر باندې بسنه کوو:

الف: نبي کریم په یوه حدیث کې فرمایلي دي چې: «إِيَّاكُمْ وَمُحَقَّرَاتِ الذُّبُوبِ فَإِنَّهُنَّ يَجْتَمِعْنَ عَلَى الرَّجُلِ حَتَّى يُهْلِكُنَّهُ»^(۲) یعنی تاسو د حقیر گنلو شوو گناهونو څخه خپل ځانونه بچ وساتئ چې دغه (حقیرې او وړې) گناهونه په سړي باندې جمعه کېږي (او ډېرېږي) آن تردې چې سړی هلاک کړي. ب: یوه ورځ نبي کریم ﷺ د اس په هکله څه ارشادات و فرمایلي چې لنډ مضمون یې دا دی: اول: اس د مجاهدینو د پاره اجر دی چې اثار او لدوان یې ټول په حسناتو کې حسابېږي. دویم: اس د هغه چا دپاره پرده او عزت دی څوک یې چې د دې دپاره ساتي چې د خلکو څخه پرې د سواله بې پروا شي، خو چې د الله ﷻ حق پکښې هېر نه کړي (چې خیرات پکښې وکړي). دریم: اس د هغه چا دپاره د گناه سبب دی څوک یې چې د تکبر او ریاکاری او هم د اسلام سره د دښمنۍ په نیت ساتنه کوي.

بیا د نبي کریم ﷺ څخه پوښتنه وکړې شوه ایا خبر هم د اس غوندې ذکر شوي درې ډولونه لري؟ نو نبي کریم ﷺ په جواب کې وویل چې: «مَا أُنزِلَ عَلَيَّ فِيهَا إِلَّا هَدِيَهُ الْآيَةُ الْفَائِذَةُ الْجَامِعَةُ»^(۳) فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ»^(۴) یعنی په ما باندې د خره په هکله څه خاص شی نه دی نازل شوی مگر دغه ممتاز جامع ایت راباندې نازل شوی دی (چې د خره په شمول هر شي ته شامل دی. یا په بل عبارت: هر څوک چې د هر شي په ارتباط (که څه هم خړ وي) د یوې ذرې په اندازه د خیر کار وکړي اجر او ثواب به یې وگوري، او هر څوک چې د هر شي په ارتباط (که څه هم خړ وي) د یوې ذرې په اندازه د شر کار وکړي سزا به یې وگوري، نو هیڅ شی بدون د حساب نه پرېښودل کېږي).

په همدې ځای باندې د "الزّوال" سورت پښتو ترجمه او تفسیر د الله ﷻ په توفیق ختم شو.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الدِّينِ إِنْ تَكُ لَهُمْ حَسَنَةٌ نُضَاعِفُهَا وَتُؤْتِ مِنْ لَدُنْكَ أَجْرًا عَظِيمًا.

۱۴۲۶/۳/۱۷ هـ ق - ۱۳۸۴/۱/۷ هـ ش

(۱) تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۵۴۰

(۲) مسند احمد بن حنبل ج ۲ ص ۶۵

(۳) صحیح البخاري ج ۲ ص ۷۴۱

Handwritten text in blue ink, likely bleed-through from the reverse side of the page. It contains several lines of text, some of which are partially obscured by the large title.

العاديات (١٠٠)

Handwritten text in blue ink, continuing from the reverse side. It includes a list of items or names, some of which are circled in blue ink. The text is somewhat faded and difficult to read in many places.

١٠٠ - ١٠١
١٠٢ - ١٠٣
١٠٤ - ١٠٥
١٠٦ - ١٠٧

سرریزه

- ۱- دا سورت (العاديات) په خپل نامه باندې شروع شوی دی او په همدې نامه سره د نور سورتونو څخه جدا شوی دی.
- ۲- دغه سورت ځینې علماء کرام مدني گڼي او ځینې نور ورباندې د مکي سورت نوم پردي^(۱).
- ۳- د دې سورت د ایتونو شمېر یوولس (۱۱) آیاته دی^(۲).
- ۴- د کلماتو شمېر یې څلوېښتو (۴۰) کلمو ته رسېدلی دی^(۳).
- ۵- د حرفونو شمېر یې درې سوه او درې شپېته (۳۶۳) حرفه دی^(۴).
- ۶- د دې سورت (العاديات) او د وړاندېني سورت (الزلزال) د تناسب ځینې وجوه دا دي:
الف: په دواړو سورتونو کې د مرو په بیا راژوندي گرځولو باندې صراحت نازل شوی دی.
ب: په دواړو کې د جزا او سزا ذکر شته خو هلته په غیر قلبي اعمالو سره او دلته په قلبي اعمالو سره.
ج: هلته دېته اشاره شوې وه چې انسان د بنو او بدو دواړو استعداد لري او دلته دېته اشاره کېږي چې که جهاد د انسان لاس نیوی ونه کړي نو ضرور ناشکري او بدې اختیاروي.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ وَالْعَدِيدِ نَصَبًا ﴿١﴾ فَالْمُورِي نَصَبًا قَدْحًا ﴿٢﴾ فَالْغِيْرَاتِ صُبْحًا ﴿٣﴾ فَأَثْرُنَ بِهِ نَقْعًا ﴿٤﴾ فَوْسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ﴿٥﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ﴿٩﴾ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿١٠﴾ إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ﴿١١﴾ ﴾

د ډېر مهربان (او) ډېر با رحمه الله ﷻ په نامه.

- [۱] د جهاد په خغلبدونکو اسونو باندې سوگند دی (البته) په داسې حال کې چې (د خغاستې د امله) ستمېدونکي وي.
- [۲] نو د جهاد په اور بلوونکو اسونو باندې (سوگند دی البته) په داسې حال کې چې په سومونو سره (د خغاستې د امله) سپرغڼې شندونکي وي.
- [۳] نو د جهاد په يرغل کوونکو اسونو باندې (سوگند دی البته) د سهار په وخت کې.

(۱) المحرر الوجيز ج ۱۶ ص ۳۵۲

(۲) تفسير الطبري ج ۳ ص ۲۷۱

(۳) تفسير الغازي ج ۶ ص ۵۵۷

(۴) اللباب في علوم الكتاب ج ۲ ص ۴۵۴

- [۴] نو چي جهادي اسونه په همدغه سهار کښې گردونه (او دورې) پورته کوي
 [۵] نو په همدغه سهار وخت کښې (د کفارو) د ټولگيو منځ ته ورداخلېږي.
 [۶] چي يقيناً انسان خپل رب ﷻ ته ناشکره او بخيل دی.
 [۷] او چي يقيناً انسان په خپل همدغه حالت باندې (د حال په ژبه) شهادت ورکونکی دی.
 [۸] او چي يقيناً انسان د مال د محبت (او مينې) د کبله ډېر سخت (او کلک) دی.
 [۹] نو ايا انسان نه پوهېږي چي کله د ځمکې څخه هغه شيان راوويستلی شي کوم يې چي په گڼه کښې پټ دي.
 [۱۰] او چي (کله) هغه شيان تحصيل (او راڅرگند) کړي شي چي په سينو (او زړونو) کښې دي.
 [۱۱] (ايا نوموړي نه پوهېږي) چي يقيناً د دوی رب ﷻ په دغې ورځ کښې (هم) په دوی باندې خبردار دی؟ (نو مطابقه سزا يا جزا به ورکړي).

توضیحات او د مطلب خلاصه

- ۱- په دې سورت کښې د "عَادِيَات، مُورِيَات، مُغِيرَات" درېواړه کلمې ځينو علماوو کرامو په اوبنانو سره تفسيرې کړې دي^(۱)، مگر د اکثر و مفسرينو کرامو په نزد دغه درېواړه کلمې د جهادي اسونو څخه عبارت دي^(۲)، چي څه شرحه يې په همدې تفسير سره په لاندې ډول وړاندې کېږي:
- ۲- په ﴿وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا﴾ کښې د "عَادِيَات" کلمه په اصل کښې "عَادَوَات" وه او د "عَادِيَة" جمع ده چي د "عَدُو" - لکه "ضَرْب" - څخه اشتقاقه شوې ده چي د ځغېدلو معنی ورکوي^(۳). په همدې عبارت کښې د "ضَبْح" کلمه د اس هغه اواز ته وضعه شوې ده کوم چي د ځغاستې په وخت کښې کوي^(۴)، څه لرې نه ده چي مونږ ترې په ستمېدلو يا سونېدلو سره تعبير وکړو. دغه کلمه د "ضابحات" په تاويل سره د هغه ضمير څخه حال واقع شوې ده کوم چي په "العَادِيَات" کښې مستتر دی^(۵).
- يعنې په جهاد کښې په ځغېدونکو اسونو باندې سوگند دی، البته په داسې حال کښې چي د ډېرې ځغاستې او ستومانۍ د کبله ستمېدونکي او سونېدونکي وي.
- ۳- په ﴿فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا﴾ کښې د "مُورِيَات" کلمه د "مُورِيَة" جمع ده چي د "اِنْرَاء" - لکه "اِنْرَام" - څخه اشتقاقه شوې ده چي د اوربلولو معنی ورکوي^(۶).
- او د "قَدْح" کلمه پکښې د يوه شي په بل شي باندې په شدت سره وهلو ته ويل کېږي^(۷)، لکه چي

(۱) زاد المسير ج ۸ ص ۱۹۵: روح المعاني ج ۳۰ ص ۲۱۷

(۲) تفسير الطبري ج ۳۰ ص ۲۷۲: تفسير القرطبي ج ۲۰ ص ۱۵۲

(۳) مفردات الراغب ص ۳۲۸

(۴) القاموس المحيط ج ۳ ص ۶

(۵) تفسير الكشاف ج ۴ ص ۷۸۶

(۶) لسان العرب ج ۱۵ ص ۲۸۹

(۷) تفسير القاسمي ج ۱۷ ص ۳۳۳

اس د خفاستې په وخت كشي خپل نالونه د ډبرو سره جنگوي او د اور سپرغي ترې بادوي. په همدې ارتباط د [يس: ۸۰] ايت لاندې څه شرحه تېره شوې ده وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَمْشِي فِي السَّمَاوَاتِ فِي سَحَابٍ مِّمَّنْ يَنْزِلُ فِيهَا الْمَاءُ الْغَيُّورُ الَّذِي يُسْقِي بِهِ الْجِبَالَ وَيَجْعَلُ لَهَا سُرَادِمًا وَبَيْنَ أَيْدِيهَا جَبَلًا سَابِقًا وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ. چې يو ځل كتل يې په گټه تمامېږي.

دغه كلمه ﴿ قَدْ حَا ﴾ هم د "قَادِحَات" په تاويل سره د هغه ضمير څخه حال واقع شوې ده كوم چې په ﴿ فَالْمُورِيَّتِ ﴾ كښې مستتر دی^(۱).

يعنې نو په جهاد كښې د اور په بلوونكو اسونو باندې سوگند دی البته په داسې حال كښې چې نالونه د ډبرو سره جنگوي او د اور سپرغي شندي.

۴- په ﴿ فَالْفَغِيرَاتِ صُبْحًا ﴾ كښې د "مُغِيرَات" كلمه د "مُغِيرَة" جمع ده او د "إِغَارَة" لکه "إِضَالَة" څخه اشتقاقه شوې ده چې د هجوم ورورلو او يرغل دپاره وضعه شوې ده^(۲). يعنې نو د جهاد په هغه اسونو باندې سوگند دی كوم چې د سهار په وخت كښې په دښمنانو (كافرانو) باندې يرغل ورورونكي دي.

انس بن مالك ؓ دغه مطلب ته داسې اشاره كوي چې: «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُغِيرُ إِذَا طَلَعَ الْفَجْرُ»^(۳) يعنې د الله ﷻ پيغمبر ؓ وه چې په دښمن باندې به يې هغه وخت حمله كوله چې كله به سبا طلوع وكړه (د شپې يې حمله نه كوله).

۵- په ﴿ فَأَتْرَنَ بِهِ نَقْعًا ﴾ كښې د "بِه" تورې د "فِيه" معنی ورکوي او ضمير يې وخت ته راجع دی^(۴). په كوم باندې چې په وړاندېني ايت كښې د ﴿ صُبْحًا ﴾ كلمه دلالت كوي. او په همدغه ايت كښې د ﴿ نَقْعًا ﴾ كلمه د گرد او دورې دپاره وضعه شوې ده^(۵).

يعنې نو ذكر شوي اسونه د همدغه سهار په وخت كښې په خپل يرغل او حملې سره گردونه او دورې اوچتوي.

۶- په ﴿ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ﴾ كښې د "وَسَطْنَ" كلمه د "دَخَلْنَ" معنی ورکوي^(۶) او د "بِه" د "ب" توری د "فِي" معنی ورکوي او ضمير يې وخت ته راجع دی^(۷) چې په وړاندې ايت كښې ورباندې د ﴿ صُبْحًا ﴾ كلمه دلالت كوي. يعنې ذكر شوي جهادي اسونه د همدغه سهار په وخت كښې د كفارو د ټولگي منځ ته ورداخلېږي او عمليات ترسره كوي.

۷- په ﴿ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴾ كښې د "كَنُودٌ" كلمه اصلاً د هغې ځمكې نوم دی كومه چې

(۱) تفسير ابی السعود ج ۹ ص ۱۹۰
 (۲) تفسير القرطبي ج ۲۰ ص ۱۵۸: اضاوا البيان ج ۹ ص ۴۴۰
 (۳) صحيح مسلم ج ۱ ص ۱۶۶
 (۴) تفسير القاسمي ج ۱۷ ص ۳۳۳
 (۵) القاموس المحيط ج ۴ ص ۴۲۸
 (۶) لسان العرب ج ۷ ص ۴۳۱
 (۷) تفسير الكشاف ج ۴ ص ۷۸۷

نباتات نه زرغونوي^(۱)، خو په دې مقام کښې د بخیل او ناشکره معنی ورکوي^(۲).

دغه ایت شریف د ذکر و شوو سوگندونو جواب دی چې حاصل یې داسې راخپږي چې په ذکر و شوو جهادي اسونو باندې سوگند دی چې انسان ډېر ناشکره او بخیل دی. یا په بل عبارت ذکر و شوي جهادي اسونه په دې دلالت کوي او شهادت ورکوي چې انسان د طبیعت په لحاظ (بدون د شریعت د لاس نیوي څخه) هر ورو د نعمتونو ناشکري خپلوي، او بخیل دی، لازم حقوق د پښو لاندې کوي. که بالفرض انسان دغسې نه وی چې د نعمتونو شکره یې کولی او په حقوقو باندې یې گپه نه اچولی نو جهاد ته به څه اړتیا نه وی پېښه شوې او جهادي اسونه به نه وی خغلېدلې.

۸- ځینو علماوو کرامو په ﴿وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ﴾ کښې د "ه" ضمیر الله ﷻ ته راجع گڼلی دی^(۳). یعنی الله ﷻ د انسان په ناشکري او بخل باندې شهادت ورکوي.

مگر د دې دپاره چې د ضماثرو انتشار صورت ونه نیسي غوره دا ده چې دغه ضمیر انسان ته راجع وگڼلی شي^(۴)، لکه چې په متصل ایت کښې د "ه" ضمیر انسان ته راجع دی. یعنی یقیناً انسان د حال په ژبه په خپل ځان باندې شهادت ورکوي او ټول کره وړه یې په دې دلالت کوي چې نوموړی بخیل دی او هم کفور (ناشکره) دی.

۹- په ﴿وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ﴾ کښې د انسان د شومتیا او ناشکري وجې ته اشاره شوې ده. یعنی انسان ځکه ذکر شوي خصلتونه خپل کړي دي چې نوموړی د دنیاوي مال سره ډېر زیات محبت لري او په همدې مینه کښې ډېر کلک دی.

۱۰- د ﴿أَفَلَا يَعْلَمُ﴾ څخه د سورت ترپایه پورې په درېوو ایتونو کښې انسان تهدید شوی دی چې باید د ذکر و شوو خصلتونو څخه لاس واخلي که نه نو د جهادي اسونو د یرغلونو سره به مخامخ شي، او که بالفرض په دنیا کښې ورته دغه مصیبت ونه رسېږي نو د قیامت ورځ خو ورته په مخکښې پرته ده، چې هلته به مړي د قبرونو څخه را اوچت کړي شي او په دقت سره محاسبه به شروع شي حتی چې په زړه کښې غلې او پته ساتلې شومتیا او ناشکري به هم راڅرگنده کړي شي او موافقه جزا به ورباندې مرتبه کړي شي. او دا ځکه چې: الله ﷻ لکه چې په دنیا کښې په هر شي خبردار دی په آخرت کښې هم ورباندې خبردار دی.

د "العادیات" سورت پښتو ترجمه او تفسیر د الله ﷻ په توفیق ختم شو.

اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَضَلَعِ الدِّينِ وَغَلْبَةِ الرِّجَالِ

۱۳۸۴/۱/۸ هـ ق - ۱۴۲۶/۳/۱۸ هـ ش

(۱) مفردات الراغب ص ۴۶۰

(۲) روح المعاني ج ۳۰ ص ۲۱۸

(۳) زاد المسیر ج ۸ ص ۲۹۷

(۴) تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۵۴۲

سریره

- ۱- د دې سورت نوم (القارعة) د همدې سورت لومړنی ایت گرځولی شوی دی.
- ۲- دا سورت مکی سورت دی^(۱)، او عبد الله بن عباس رضی الله عنهما هم ویلي دي چې: «نَزَلَتْ سُورَةُ الْقَارِعَةِ بِمَكَّةَ»^(۲)، یعنی د "القارعة" سورت په مکه معظمه کښې نازل شوی دی.
- ۳- د دې سورت ټول ایتونه یوولس (۱۱) دي^(۳).
- ۴- د دې سورت د کلماتو شمېر شپږ دېرشو (۳۶) ته پورته شوی دی^(۴).
- ۵- د دې سورت د حرفونو شمېر یو سلو دوه پنځوسو (۱۵۲) ته رسېږي^(۵).
- ۶- په دې سورت (القارعة) کښې د وړاندېني سورت (الغافات) د وروستیو ایتونو مضامین تعقیب شوی دی او د قیامت ورځ پکښې شرحه شوې ده.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ الْقَارِعَةُ ﴿١﴾ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَذْرَكَ ﴿٣﴾ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٤﴾ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ﴿٥﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ﴿٦﴾ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ﴿٧﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٨﴾ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ﴿٩﴾ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ﴿١٠﴾ وَمَا أَذْرَكَ مَا هِيَ ﴿١١﴾ نَارٌ حَامِيَةٌ ﴿١٢﴾ ﴾

د ډېر مهربان (او) ډېر با رحمہ الله ﷻ په نامه.

- [۱] ټکوونکی لوی مصیبت چې دی.
- [۲] لوی ټکوونکی مصیبت څه شی دی؟
- [۳] او ته څه شي پوه کړې چې لوی ټکوونکی مصیبت څه شی دی؟
- [۴] (ټکوونکی لوی مصیبت) په هغې ورځ کښې (تحقق مومي) چې خلک به (پکښې) د خورو ورو پتنگانو غوندي وگرځي (او اضطراب به پکښې زښت ډېر شي).
- [۵] او غرونه به (پکښې) د رنگه ډانډس کړي شوو وړيو غوندي جوړ شي.
- [۶] نو هر هغه څوک چې تلې يې درنې شي.

(۱) المحرر الوجيز ج ۱۶ ص ۳۵۶

(۲) الدر المنثور ج ۸ ص ۶۰۵

(۳) تفسير البغوي ج ۴ ص ۵۱۹

(۴) تفسير الخازن ج ۶ ص ۵۵۹

(۵) اللباب في علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۴۶۹

[۷] نو دا کس به په خوشاله معیشت کښې وي (او په جنت کښې به راضي وي).

[۸] او هر هغه کس چې تلې یې سپکې شي.

[۹] نو د دغه کس استوگنځای 'هاویه' دی.

[۱۰] او ته څه شي پوه کړې چې دا څنگه ځای دی؟

[۱۱] (هاویه) ډېر گرم اور (دوزخ) دی.

توضیحات

۱- د قیامت ورځ ډېر لقبونه لري چې یو لقب یې "القارعة" دی، دغه لقب یې په دې مقام کښې په درې ایتونو کښې نازل شوی دی.

مونږ د الله ﷻ په توفیق د [الرعد: ۳۱] ایت لاندې لیکلي دي چې: د "القارعة" کلمه د هغه لوی مصیبت څخه عبارت ده کوم چې سړی ټکوي او ډېر سخت یې زوروي.

یعنې ټکونکې ورځ چې ده دا څنگه ورځ ده؟ ایا د دې ورځې ټکول او زورول درته معلوم دي؟ ته څه شي پوه کړې چې دا څنگه ورځ ده؟ د الله ﷻ څخه په غیر ورباندې تا څوک نه شي پوه کولی.

۲- په ﴿يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ﴾ کښې ذکره شوې ورځ لږ څه شرحه شوې ده چې د ﴿يَوْمَ﴾ کلمه پکښې په ﴿الْقَارِعَةُ﴾ پورې تعلق نیسي.

دا د یو پلوه، او د بله پلوه په همدغه ایت کښې د "قراش" کلمه د "قراشة" لکه "شرافة" جمع ده، "شرافة" د پتنگ په معنی ده^(۱).

یعنې "القارعة" به په هغې ورځ کښې تحقق ومومي په کومه کښې چې خلک د قبرونو څخه را اوچت شي او د پتنگانو غونډې گډوډ خلط ملط او د اضطرابي حالت سره مخامخ شي. ته به وایي چې دوی پتنگان دي او په ډېره باندې راغونډ شوي دي.

همدغه مضمون ته په [القمر: ۷] ایت کښې د مولخانو سره تشبیه ورکړه شوې ده البته کله یې چې لا وزرې نه وي کړې او د گډوډۍ په حال کښې اخوا او دا خوا گرځي راگرځي او تپونه وهي.

"عین" څه معنی؟

۳- په ﴿وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ﴾ کښې د "عین" کلمه مونږ د الله ﷻ په توفیق د

[المعارج: ۹] ایت لاندې معنی کړې ده چې د هغو رنگه وړیو څخه عبارت ده چې په ډانډس باندې وهلې شوې وي او تیتي پرکې گرځولې شوې وي. یعنې په دغې ورځ کښې به غرونه د گرد غونډې هوا ته والوزي او په ډانډس باندې د وهلو شوو وړیو په څېر به خواره واره شي. یا په بل عبارت: لکه څنگه چې غرونه مختلف رنگونه لري همدارنگه به یې گردونه هم مختلف رنگونه خپل کړي.

(۱) لسان العرب ج ۶ ص ۳۳۰

هبر مونه شي

۴- هبر مونه شي چې مونږ د ﴿ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ﴾ اود ﴿ وَأَمَّا مَنْ خَلَّتْ مَوَازِينُهُ ﴾ ايتونو په ارتباط د الله ﷻ په توفيق د [الأعراف: ۸، ۹] ايتونو لاندې پوره توضيحات ليکلي دي چې بيا توضیح کولو ته يې اړتيا نه گورو، هيله ده چې علاقمندان هملته مراجعه وکړي.

"هاوِيَةٌ" څه معنی؟

۵- په ﴿ فَأَمَّا هَاوِيَةٌ ﴾ کښې د "هاوِيَةٌ" کلمه په اصل کښې د هغه ژور خای په معنی ده چې د بېخ او ژوروالي اندازه يې معلومه نه وي^(۱). خو په دې مقام کښې د دوزخ څخه عبارت ده، چې په وروستنيو ايتونو کښې ورباندې صراحت شوی دی. دا د يو پلوه، او د بله پلوه دغه دوزخ د دې کبله د کافر دپاره مور گرځولی شوی دی چې همدغه د نوموړي ارامگاه ده او همدغه يې استوگنځای دی، بله ارامگاه او بل استوگنځای نه لري، لکه چې يو ماشوم د خپل مور په غېږ کښې ارام نيسي او بس^(۲).

د سکتې "ه"

۶- په ﴿ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَةٌ ﴾ کښې د "هي" په کلمې پورې (چې ضمير ده او ﴿ هَاوِيَةٌ ﴾ ته راجع ده) د سکتې دپاره د "ه" توری پېوسته شوی دی. او مونږ د الله ﷻ په توفيق د [الحاقة: ۱۹ - ۳۷] ايتونو لاندې په لومړنۍ توضیح کښې د ذکرې شوې "ه" تعريف ليکلی دی او هم مو هلته د دغې "ه" تعداد بنودلی دی چې په قرآن کریم کښې په څو ځايونو کښې نازله شوې ده؟ نو هيله ده چې لوستونکي يې هملته وگوري.

ماثور تفسير

۷- د ﴿ نَارُ حَامِيَةٌ ﴾ ايت په ډېرو احاديثو کښې تفسير شوی دی چې څه برخه يې ځينو مفسرينو کرامو^(۳) راغونډه کړې ده. جزاهم الله خيراً. خو مونږ يوازې د لاندې دوه وو حديثونو په ذکر باندې اکتفاء کوو چې:

الف: نبي کریم ﷺ په يوه حديث کښې فرمايلي دي چې: «نَارُكُمْ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ»^(۴) يعنې ستاسو اور (چې تاسو ترې په دنيا کښې استفاده کوئ) د دوزخ د اور د اويانو (۷۰) برخو څخه فقط يوه برخه ده (هغه ورباندې نهه شپېته (۶۹) چنده زيات دی).

(۱) لسان العرب ج ۱۵ ص ۲۷۳

(۲) تفسير الفاسي ج ۱۷ ص ۲۴۰: روح المعاني ج ۳۰ ص ۲۲۲

(۳) تفسير ابن كثير ج ۴ ص ۵۴۳

(۴) صحيح البخاري ج ۱ ص ۴۶۲

القارعة (۱۰۱)

ب: نبی کریم ﷺ په یوه حدیث کښې فرمایلي دي چې: «وَلَوْلَا أَنَّهَا أُطْفِئَتْ بِالْمَاءِ مَرَّتَيْنِ مَا انْتَفَعْتُمْ بِهَا»^(۱) یعنی او که دغه (د اخروي اور اویایمه (۷۰) برخه) دوه کرته په اوبو سره نه وی مړه کړی شوې نو تاسو به ترې گټه نه وی اخستې (استفاده به مو ترې نه وی کړې).

په همدې ځای د الله ﷻ په توفیق د "القارعة" سورت پښتو ترجمه او تفسیر ختم شو.

اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ وَمِنْ فِتْنِهَا.

۱۴۲۶/۳/۱۹ هـ ق - ۱۳۸۴/۱/۹ هـ ش.

التکاکثر (۱۰۲)

سرریزه

- ۱- د دې سورت (التکائر) دپاره هغه مصدر نوم گرځولی شوی دی په کوم باندې چې د همدې سورت لومړنی ایت مشتمل دی.
- ۲- دا سورت د اکثر و مفسرینو کرامو په نزد مکي سورت او د هجرت څخه وړاندې نازل شوی دی^(۱).
- ۳- د دې سورت د ایتونو تعداد فقط اته (۸) دی^(۲).
- ۴- د کلماتو شمېر یې اته ویشته (۲۸) کلمې دی^(۳).
- ۵- د حرفونو شمېر یې یو سلو شلو (۱۲۰) حرفونو ته پورته شوی دی^(۴).
- ۶- وړاندېنی سورت د آخروي حالاتو په بیان باندې مشتمل وه او په دې سورت کې همدغه مطلب تعقیب شوی دی او څه نوره رڼا ورباندې هم اچولې شوې ده.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ أَلْهَنَكُمْ التَّكَاثُرُ ﴿١﴾ حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴿٢﴾ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ﴿٥﴾ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ﴿٦﴾ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ﴿٧﴾ ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴿٨﴾ ﴾

د ډېر مهربان (او) ډېر با رحمه الله ﷻ په نامه.

- [۱] (ای بنیادمانو!) تاسو (د آخروي کارونو څخه په دنیاوي شيانو کې) یو په بل باندې ډېروالي (او سیالی)، غافل (او مشغول) گرځولي یاست.
- [۲] آن تردې چې تاسو هدیرو ته میلان وکړئ (او مړه شئ).
- [۳] دغسې مه کوئ، ډېر ژر ده چې (په خپله غلطیا باندې) به پوه شئ.
- [۴] بیا (وايم چې): دغسې مه کوئ، ډېر ژر ده چې (په خپله غلطیا باندې) به پوه شئ.
- [۵] دغسې مه کوئ، که چرته تاسو (په خپله غلطیا باندې) په علم اليقين سره پوه شوي وی (نو ذکر شوی تفاخر به مو نه وی کړی).
- [۶] هرومرو ضرور به تاسو دوزخ (په خپلو غرولو سترگو) وگورئ.

(۱) زاد السیر ج ۸ ص ۳۰۰: البحر المحیط ج ۱۰ ص ۵۳۵

(۲) تفسیر البغوي ج ۴۰ ص ۵۲۰

(۳) تفسیر الخازن ج ۶ ص ۵۶۱

(۴) اللباب فی علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۴۷۵

[۷] بیا (وایم چي): هر ورو ضرور به تاسو دوزخ په غړولو سترگو په عین الیقین سره وگوری (او د پوهې سره به مو مشاهده هم ملگري شي).

[۸] بیا به تاسو هر ورو ضرور په دغې ورځ کبني د نعمت (نعمتونو) څخه وپوښتلی شی (چي شکر مو کړی دی او که نه؟).

توضیحات او د مطلب خلاصه

۱- په ﴿ اَلْهَنَکُمْ اَلتَّکَاثُرُ ﴾ کبني لاندې نکاتو ته توجه په کار ده:

الف: د "اَلْهَي" کلمه اصلا د "هَيو" لکه "ضرب" څخه اشتقاقه شوې ده، "هَيو" هغه شي ته ويل کېږي چي انسان د ډېر مهم او بارزېسته کارونو څخه مشغول او غافل گرځوي^(۱). په دې مقام کبني مهم او با ارزېسته کارونه د اُخروي او اطاعتي کارونو څخه عبارت دي.

ب: په همدې ایت کبني د "کُم" په کلمې سره د ځينو اشخاصو په ملحوظ د قیامت تر ورځې پورې ټول بنيادمان مخاطب گرځولی شوي دي.

ج: د "تکائر" کلمه پکبني د دې څخه عبارت ده چې دوه يا ډېر کسان يا ډلې يو تربله په څه شي کبني په سيالي اخته شي او هر يو کس يا طرف غواړي چې په بل کس يا بل طرف باندې په نوموړي شي کبني غټه ونډه او زیاته برخه ولري^(۲).

د: په ذکر شوي ایت کبني د هغه شي نوم نه دی ذکر شوی په کوم کبني چې سيالي او تفاخر صورت نيسي، البته دا د دې دپاره چې عمومیت افاده کړي او مالونو او اولادونو او نورو شيانو ته شمولیت مونده کړي.

يعني ای بنيادمانو! تاسو د اُخروي کارونو د اجراء څخه په دنياوي شيانو کبني سيالي او يو په بل باندې ډېروالي مشغول کړي او غافل کړي ياست.

ذکر شوي مضمون ته په ډېرو نصوصو کبني اشاره شوې ده. لاندې مثالونه يې ولولئ:

اول: الله ﷻ فرمايلي دي چې: ﴿ يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ اَمْوَالُكُمْ وَلَا اَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴾ [المنافقون: ۹] يعنې ای هغو کسانو چې ايمان يې راوړی دی! تاسو دې خپل مالونه او خپل اولادونه د الله ﷻ د ذکر څخه غافل (او مشغول) نه کړي، او هر څوک چې دغه کار وکړي نو دغه کسان چې دي همدوی زيانکاران دي.

دوهم: يوه ورځې نبي کریم ﷺ ذکر شوی ایت شريف قرائت کړ او ويي فرمايل چې: «يَقُولُ ابْنُ آدَمَ مَالِي مَالِي وَهَلْ لَكَ مِنْ مَالِكَ اِلَّا مَا تَصَدَّقْتَ فَاَمْضَيْتَ اَوْ اَكَلْتَ فَاَفْنَيْتَ اَوْ لَبَسْتَ فَاَبْنَيْتَ»^(۳) يعنې بنيادم

(۱) مفردات الراغب ص ۴۷۵

(۲) مفردات الراغب ص ۴۴۲

(۳) جامع الترمذي ج ۲ ص ۶۰: صحيح مسلم ج ۲ ص ۴۹۸

وایی چې زما مال، زما مال، حال دا چې ایا تاته د خپل مال څخه څه شی شته (نشته) پرته د هغه څخه چې خیرات یې کړې نو وړاندې یې ولېږې، او یا یې وخورې نو د منځه یې یوسې، او یا یې واغونډې نو زور یې کړې (متبای مال خو ستا د وارثانو دی).

دوه ډوله تفسیر

۲- د ﴿ حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴾ ایت علماوو کرامو په دوه ډوله تفسیر کړې دی چې اول ډول یې په لاندې ټکو کښې د الله ﷻ په توفیق وړاندې کېږي:

الف: د ﴿ حَتَّىٰ ﴾ توری په ﴿ أَلْهَنُكُمْ ﴾ پورې تعلق نیسي.

ب: د ﴿ زُرْتُمُ ﴾ کلمه د "زِيَارَةٌ" لکه "كِرَامَةٌ" څخه اشتقاقه شوې ده چې د میلان معنی ورکوي^(۱)، خو په دې مقام کښې د مرگ څخه کنایې ده^(۲).

ج: دغه ډول استعمال په عربي کلام کښې ډېر اورېدل کېږي لکه چې یو اعرابي ذکره شوې کلمه په لاندې حدیث کښې په همدې معنی استعمال کړې ده:

یوه ورځ نبی کریم ﷺ د یوه مریض اعرابي پوښتنې ته ورغی چې گرمې تېې نیولی وه، نو ورته یې وویلې چې دا تبه د گناه کفارو او پاکوونکې ده.

اعرابي جواب ورکړ چې: «بَلْ حُمِي تَقَوْرٌ عَلَيَّ شَيْخٍ كَبِيرٍ تُزِيْرُهُ الْقُبُوْرُ»^(۳) یعنی دغسې نه ده بلکې دا یوه خوټېدونکې تبه ده کومه چې په بوډا سپین روبي باندې نازلې کړې شوې ده، کومه چې په بوډا باندې د قبرونو زیارت کوي.

د دې جواب په اورېدلو سره ترې نبی کریم ﷺ اوچت شو او اعرابي یې پرېښود.

د: شاید -والله ﷻ اعلم- چې په ایت شریف کښې به د مرگ څخه د ﴿ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴾ په کلماتو سره د دې دپاره تعبیر نازل شوی وي چې په قبرونو کښې دفن کېدل دوامدار نه دي بلکې د یوه زیارت حیثیت لري چې په تعقیب باندې یې بعث بعد الموت وروان دی چې هر څوک به خپل دائمې ځای ته ورسوي کوم چې د جنت یا دوزخ څخه عبارت دی.

ه: یعنی ای بنیادمانو تاسو د آخرت د کارونو څخه په دنیاوي امورو کښې سیالي کولو او یو په بل باندې د زیادت حاصلولو آن د مرگ پورې مشغول کړي او غافل کړي یاست.

۳- د ذکر شوي ایت دوهم ډول تفسیر په لاندې ټکو کښې توضیح کېږي:

الف: د ﴿ حَتَّىٰ ﴾ توری د ﴿ التَّكَاثُرُ ﴾ د کلمې پورې ارتباط نیسي^(۴).

(۱) لسان العرب ج ۴ ص ۲۳۶

(۲) تفسیر القاسمي ج ۱۷ ص ۲۴۲

(۳) مسند احمد بن حنبل ج ۴ ص ۲۹۸

(۴) اللباب فی علوم الکتاب ج ۲۰ ص ۴۷۶

ب: د ﴿رُزِمَ الْمَقَابِرَ﴾ کلمات په خپله اصلي معنی پاتې دي چې یوې قیصې ته پکښه اشاره شوې ده هغه دا چې:
 په مکه معظمه کښې د قریشو دوه وو قبیلو یوې په بلې باندې تفاخر او تنافس کاوه آن تردې چې دواړه قبیلې هديرې ته لارې ترڅو هلته قبرونه وشمېري او معلومه شي چې د چا نامور سړي ډېر دي که څه هم هغوي مړه شوي وي؟^(۱)
 دغه کار په مدینه منوره کښې یا یهودانو کړی وه او یا په دغه تفاخر باندې د مدینې منورې انصار اخته شوي وه.^(۲)

نو الله ﷻ دغه سورت نازل کړ او د تفاخر کوونکو او سیالي کوونکو کړنلاره یې وغندله. یعنې تاسو د آخروي کارونو څخه د دنیاوي شیانو تفاخر او سیالی تردې حده مشغول کړي او غافل کړي یاست ترڅو چې تاسو هدیرو ته لارې او هلته مو قبرونه وشمارل. یا په بل عبارت هديرې او قبرونه د غفلت څخه د رابېدارېدلو وسیلې دي حال دا چې تاسو ورباندې خپل غفلت لا قوي او محکم گرځوئ.

تبصره

۴_ که څه هم په ذکر و شوو دواړو تفسیرونو کښې ځینو مفسرینو کرامو اولنی تفسیر صحیح او د قبول وړ گڼلی دی^(۳) مگر مونږ ته بهتره برېښي چې دواړه تفسیرونه د بدلیت په لحاظ اراده کړي شي چې دواړه سره څه منافات نه لري.

سوال جواب

۵_ که څوک وايي چې: د دې سورت په سریزه کښې لیکلی شوي دي چې دا سورت مکي سورت دی حال دا چې د دوهم ډول تفسیر په توضیح کښې ورته په مدینه منوره کښې هم شان نزولونه وښودل شوه؟
 مونږ وایو چې: د سورت د بیان د طرز څخه څرگندېږي چې د شان نزول ذکره شوې قیصه اصلا په مکه معظمه کښې پېښه شوې وه او په مدینه منوره کښې به یې یو یا دوه وو مصداقاتو تحقق موندلی وي، او سلفو صالحینو خو په مصداق باندې د شان نزول اطلاق کاوه^(۴).

د غفلت رد

۶_ په ﴿كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾: ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿﴾ کښې الله ﷻ د بنیادمانو ذکر شوی

(۱) روح المعاني ج ۳۰ ص ۲۲۴: زاد المسیر ج ۸ ص ۳۰۰
 (۲) الدر المنثور ج ۸ ص ۶۱۰: تفسیر المراغي ج ۳۰ ص ۲۲۹: البحر المحیط ج ۱۰ ص ۵۳۵: تفسیر البغوي ج ۴ ص ۵۲۰
 (۳) تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۵۴۵: أضواء البیان ج ۹ ص ۴۷۲
 (۴) تفسیر القاسمي ج ۱ ص ۲۷: تفسیر المنار ج ۹ ص ۶۴۲

غفلت په تاکید او تکریر سره رد کړی دی چې:
ای بنیادمانو! د اُخروي کارونو د غفلت څخه لاس واخلي چې دا ډېر غلط او ضررناک کار دی.
ډېر ژر ده چې تاسو به په برزخ او هم په قیامت کښې پوه شئ.
بیا وایم چې دا ډېر غلط کار دی ژر ده چې تاسو به ورباندې پوه شئ خو په هغه وخت کښې به
درته پوهه څه گټه ونه شي رسولي او په درد به مو دوا نه شي.

د "لو" توری شرطیه دی

۷- په ﴿كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ﴾ کښې د "لَوْ" توری شرطیه دی چې جزاییه جمله یې مقدره
ده او د تعمیم دپاره نه ده ذکره شوې چې مونږ ترې په "مَا أَلْهَاكُمْ التَّكَاثُرُ" سره تعبیر کولی شو^(۱). یعنې
ای بنیادمانو! تاسو د ذکر شوي غفلت څخه لاس واخلي چې دا کار ستاسو دپاره په ډېر سخت ضرر
سره تمامېږي، که بالفرض تاسو د ذکر شوي غفلت په ضرر باندې پوهېدلی البته داسې پوهه چې
هغه سراسري یقین وي او هیڅ شک شبه پکښې نه وي، نو هر ورو او ضرور به تاسو د اُخروي امورو
څخه تکاثر او سیالی غافل نه وی گرځولی، خو په تاسو دې افسوس وي چې د دغه ډول علم قبول
ته غاړه نه ږدی.

یقین او د هغه مراتب

۸- په ذکر شوي ایت کښې د ﴿الْيَقِينِ﴾ کلمه د هغه علم دپاره وضعه شوې ده د کوم سره چې
شک او شبه ملگرتیا ونه لري^(۲).
همدارنگه ځینو علماوو کرامو علم ته لاندې درېگونې رتبې ورکړې دي^(۳):
الف: یقین هغه علم ته ویل کېږي چې په استدلال سره حاصل شي او شک شبه پکښې نه وي لکه
چې مونږ د کعبې شریفې په موجودیت باندې علم لرو.
ب: عین الیقین همدغه ذکر شوي علم ته ویل کېږي خو چې مشاهده هم ورسره ملگري شي لکه
چې مونږ کعبه شریفه په خپلو سترگو وگورو.
ج: حق الیقین د همدغه علم نوم دی چې په مشاهدې باندې علاوه مخالطت (پیوستون) هم
ورسره یوځای شي لکه چې مونږ کعبې شریفې ته ور داخل شو.

یو بل مثال

۹- په دې مقام کښې د یقین د مراتبو دپاره د دوزخ اور هم مثال گرځېدلی شي. هغه دا چې:
الف: د ایت او حدیث په استناد د دوزخ اور یقیني موجود دی او هیڅ شک شبه پکښې نشته.

۱، البحر المحيط ج ۱۰ ص ۵۳۷
۲، لسان العرب ج ۱۳ ص ۴۵۷
۳، احراء البیان ج ۹ ص ۴۸۱

ب: خو کله چې د محشر په میدان کښې ټول خلک دوزخ په خپلو غړولو سترگو وگوري نو د ټولو خلکو یقین به ورباندې د عین الیقین مرتبې ته اوچت شي، لکه چې په ﴿لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ﴾ ۱۰ ثُمَّ لَتَرَوُنَّا عِثَانَ الْيَقِينِ ﴿ کښې ورته اشاره شوې ده.

ج: کله چې په همدغه دوزخ کښې کفار وروغورزولی شي (اللَّهُمَّ النُّجَاةَ، اللَّهُمَّ النُّجَاةَ) نو د هغوی علم الیقین به د حق الیقین مرتبې ته لوړ شي.

د نعمت پوښتنه

۱۰- په ﴿ثُمَّ لَتَسْفُلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾ کښې دپته اشاره ده چې د قیامت په ورځ به د نعمتونو د تکرار او دېروالي پوښتنه نه کېږي بلکې د شکرگزاری پوښتنه به یې کېږي.

که څه هم د هغه نعمت په تعیین کښې علماوو کرامو زینت ډېر اقوال کړي دي کوم ته چې په ایت شریف کښې اشاره شوې ده^(۱)، مگر بهتره دا ده چې دغه نعمت تعیین نه کړی شي او په خپل اطلاق سره پرېښودلی شي ترڅو ټولو مادي او معنوي نعمتونو ته شامل شي.

د نعمت د پوښتنې په ارتباط زینت ډېر احادیث روایت شوي دي خو مونږ د لنډون په غرض یوازې د یوه حدیث په ذکر باندې اکتفاء کوو هغه دا چې:

نبي کریم ﷺ فرمایلي دي چې: «إِنَّ أَوَّلَ مَا يُسْأَلُ عَنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَغْنِي الْعَبْدَ مِنَ النَّعِيمِ أَنْ يُقَالَ لَهُ أَلَمْ نُصِحْ لَكَ جِسْمَكَ وَتُرْوَيْكَ مِنَ الْمَاءِ الْبَارِدِ»^(۲) یعنې یقیناً د نعمت څخه لومړني شي چې بنده ته د هغه په هکله پوښتنه راجع کېږي دا دی چې بنده ته به وویلی شي چې: ایا مونږ ستا دپاره ستا جسم (بدن) روغ نه وه گرځولی؟ او مونږ ته د سرو اوبو څخه خړوب کړی وې.

په همدې ځای د "التکائر" سورت پښتو ترجمه او تفسیر د الله ﷻ په توفیق ختم شو.

اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ أَنْ يُلْهَيْنَا التُّكَاثُرَ. اللَّهُمَّ وَقِفْنَا لِمَا تُحِبُّ وَتُرْضَى.

۱۴۲۶/۳/۲۸ هـ ق = ۱۳۸۴/۱/۷ هـ ش.

(۱) زاد المسیر ج ۸ ص ۳۰۲: تفسیر القرطبي ج ۲ ص ۱۷۶: روح المعاني ج ۳ ص ۲۲۶

(۲) جامع الترمذي ج ۲ ص ۱۷۳

سریزه

- ۱- د دې سورت نوم (العصر) د همدې سورت لومړنی ایت گرځولی شوی دی.
- ۲- دا سورت مکي دی او د هجرت څخه وړاندې نازل شوی دی^(۱).
- ۳- د دې سورت ټول ایتونه فقط درې (۳) دي^(۲).
- ۴- کلمات یې ټول څوارلس (۱۴) دي^(۳).
- ۵- د حروفو شمېر یې شپېته (۶۰) دی^(۴).
- ۶- په وړاندېني سورت (التکاور) کېنې هغو کسانو ته اشاره شوې وه کوم چې سیالیو په غفلت کېنې اچولي دي او په دې سورت کېنې د هغو کسانو د حالاتو بیان نازل شوی دی کوم چې بیدار دي او په غفلت کېنې نه دي پراته.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَالْعَصْرِ ﴿۱﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ ﴿۲﴾ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿۳﴾﴾

- د ډېر مهربان (او) ډېر رحم والا الله ﷻ په نامه.
- [۱] په زمانه (او) د انسان په عمر) سوگند دی چې:
 - [۲] یقیناً (جنس) انسان په زیان (او) تاوان) کېنې (احاطه کړې شوی) دی.
 - [۳] مگر هغه کسان کومو چې ایمان راوړی دی او نېک عملونه یې کړي دي او (کومو) چې یو تربله په حق سره توصیه کړې ده او هم یې په صبر کولو سره یو تربله توصیه (جاري) ساتلي ده.

توضیحات

- ۱- دا سورت که څه هم ډېر وړوکی سورت دی خو په دومره عالي او لوړو مطالبو باندې مشتمل دی چې د دنیا او آخرت دواړو د لارښودانې دپاره کفایت کوي.
- د همدې کبله امام الشافعي علیه الرحمه فرمایلي دي چې: "لَوْ تَأَمَّلَ النَّاسُ فِي هَذِهِ السُّورَةِ لَكَفَّتْهُمْ" ^(۵) یعنی که خلک په دغه وړوکی سورت کېنې سوچ وکړي نو همدا به ورته کفایت وکړي (چې د دنیا او آخرت چارې پکېنې نغښتلی شوي دي).

(۱) المعمر الوجیز ج ۱۶ ص ۲۶۱
 (۲) تفسیر الطبری ج ۳۰ ص ۲۸۹
 (۳) تفسیر الخازن ج ۶ ص ۵۶۴
 (۴) اللباب فی علوم الکتاب ج ۲۰ ص ۴۸۳
 (۵) انصواء البیان ج ۹ ص ۵۰۷

"عصر" څه معنی؟

۲- په ﴿وَالْعَصْرِ﴾: إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ﴿ کښې د "عصر" کلمه علماوو کرامو په زښتو ډېرو معناوو سره تفسیره کړې ده^(۱)، خو مونږ ته بهتره برېښي چې دغه کلمه دلته د "دَهر" او زمانې معنی ورکړي البته هغه دهر (زمانه) کومه چې د انسان په عمر باندې مشتمله ده.

مونږ ځکه دا معنی خوښه کړه چې د یو پلوه د عبدالله بن عباس رضی الله عنهما څخه روایت شوې ده^(۲)، او د بله پلوه همدغه معنی د سوگند په جواب ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ﴾ باندې دلالت کوي او په ثبوت باندې یې شهادت ورکوي چې:

الف: تېرې شوې زمانې او تېر شوي تاریخ د داسې ډېرو قومونو مثالونه ساتلي دي کوم چې هلاک شوي او د خسران سره مخامخ شوي دي، لکه عاديان، ثمودیان، فرعونیان او داسې نور. او راتلونکې زمانه به هم د ډېرو قومونو مثالونه راڅرگند کړي کوم به چې د خسران او تاوان سره مخامخ شي.

ب: ډېر انسانان د خپلو عمرونو څخه گټه نه اوچتوي بلکې عمرونه ورته د خسران او هلاک اسباب جوړېږي او په تاوان ورته تمامېږي. د همدې کبله به په آخرت کښې تاوانیانو انسانانو ته د توبیخ او تخجیل دپاره وویلی شي چې: ﴿أَوْلَمْ نَعْمَرِكُمْ مَا يَنْدَكُرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرُ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ﴾ [فاطر: ۳۷] یعنی ایا مونږ تاسو ته دومره عمر نه وه درکړی په کوم کښې چې هغه چا پند اخستلی شو چې پند یې اخست او (په دې باندې علاوه) تاسو ته ډاروونکی (پیغمبر) هم درغلی وه.

همدې موضوع ته نبي کریم ﷺ په یوه حدیث کښې اشاره کړې ده چې: «كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو فَبَايَعُ نَفْسَهُ فَمُعْتَقُهَا أَوْ مُؤَبِّقُهَا»^(۳)، یعنی د خلکو هر یو کس سبا کوي نو د خپل خان خرڅوونکی دی، چې یا (د الله ﷻ د عذابه) د خپل خان ازادوونکی دی او یا یې (د الله ﷻ په عذاب سره) هلاکوونکی دی.

کوم کسان زیانکاران نه دي؟

۳- په ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ﴾ کښې الله ﷻ هغه کسان د زیان او معنوي هلاک څخه بچ ښودلي دي کوم چې د لاندې څلورو خاصیتونو درلودونکي دي:

الف: چا چې د شریعت په مطابق ایمان راوړی وي، ځکه چې ایماندار ته خپل ایمان د دنیاوي او آخروي آفاتو څخه امن ورکوي، او همدارنگه په حقیقي ایمان سره نور خلک هم د نوموړي د ضررونو څخه بچ پاتې کېږي. نبي کریم ﷺ فرمایلي دي چې: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ لَا يَأْمَنُ جَارَهُ بَوَاقِعَهُ»^(۴)، یعنی

(۱) زاد المسیر ج ۸ ص ۳۰۳: تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۵۴۷: التفسیر الکبیر ج ۳۲ ص ۸۴

(۲) تفسیر القرطبي ج ۲۰ ص ۱۷۸

(۳) صحیح مسلم ج ۱ ص ۱۱۸

(۴) صحیح مسلم ج ۱ ص ۵۰

هغه څوک به جنت ته داخل نه شي د کوم د ضررونو څخه چې د هغه گواندي په امن کښې نه وي. همدا مطلب د الله ﷻ په توفيق د [الحجرات: ۱۴] ايت لاندې د نصوصو په رڼا کښې ښه پوره

تشریح شوی دی.

ب: چا چې د ايمان سره ښک اعمال هم ملگري کړې وي ځکه چې صالح عمل د خان او جهان دواړو دپاره په گټه تمامېږي. الله ﷻ فرمايلي دي چې: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ﴾ [مريم: ۹۶] يقيناً هغه کسان کومو چې ايمان راوړی دی او صالح عملونه يې کړي دي ډېر ژر دی چې ډېر مهربان الله ﷻ به ورته (په خپلو منځو کښې) مينه او محبت وگرځوي (واچوي).

ج: چا چې په حق سره توصيه هم خپله کړې وي او د امر بالمعروف او نهی عن المنکر وظيفه يې اجراء کړې وي. الله ﷻ فرمايلي دي چې: ﴿ أَتَدْبُرُونَ الْقَوْمَ الَّذِينَ هُمْ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ ﴾ [المائدة: ۸] (ای مؤمنانو!) تاسو عدل وکړئ چې دا عدل پر هېزگاری ته ډېر نژدې دی (سړی پر هېزگار گرځوي).

د: چا چې د الله ﷻ په طاعت صبر کړی وي او د ده ﷻ د مناهيوو څخه يې اجتناب خپل کړی وي او هم په مصائبو سره خپله حوصله د لاسه نه ورکوي او په همدغو کارونو باندې نورو مسلمانانو ورونو ته هم توصيه کوي، ځکه چې نبي کریم ﷺ فرمايلي دي چې: «لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ»^(۱) يعنې تر هغه به ستا يو کس کامل مؤمن جوړ نه شي ترڅو چې خپل ورور ته هغه شی خوښ کړي کوم چې د خپل خان دپاره خوښوي.

په همدې ځای باندې د "العصر" سورت پښتو ترجمه او تفسير د الله ﷻ په توفيق ختم شو.

اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ زُمَرَةِ الْخَاسِرِينَ.

۱۴۲۶/۳/۲۳ هـ ق - ۱۳۸۴/۱/۱۳ هـ ش.

سریزه

- ۱- د دې سورت (الْهُمَزَةُ) لومړنی ایت په خپل نامه باندې مشتمل دی.
- ۲- دا سورت په اتفاق سره مکي سورت دی^(۱).
- ۳- د دې سورت ټول ایتونه فقط نهه (۹) دي^(۲).
- ۴- ټولې کلمې یې فقط درې دېرش (۳۳) دي^(۳).
- ۵- ټول حرفونه یې فقط یو سلو دېرش (۱۳۰) دي^(۴).
- ۶- په وړاندېني سورت (الْقَصْر) کېنې د څه خاصو کسانو څخه په غیر نور ټول بنیادمان تاوانیان بودلې شوي وه او په دې سورت (الْهُمَزَةُ) کېنې د هغوی د زیان په دنیوي او اخروي حالاتو باندې څه رڼا اچولې شوې ده.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ﴿١﴾ الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ﴿٢﴾ يُحَسِّبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ﴿٣﴾
 ﴿كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ﴿٤﴾ وَمَا أَذْرَنْكَ مَا الْحُطَمَةُ ﴿٥﴾ نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ ﴿٦﴾ الَّتِي
 تَطَّلُعُ عَلَى الْأَفْعِدَةِ ﴿٧﴾ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ﴿٨﴾ فِي غَمَدٍ مُّمدَّدةٍ ﴿٩﴾﴾

د دېر مهربان (او) دېر با رحمہ الله ﷻ په نامه.

- [۱] د هر غیبت کوونکي (او) هر پیغور ورکوونکي دپاره معنوي هلاک (د دوزخ کنده) ده.
- [۲] هغه غیبت کوونکي پیغور ورکوونکي چې مال راغونډوي او (د آينده دپاره) یې ساتي.
- [۳] (ایا) نوموړی گومان کوي چې یقیناً خپل مال به یې همیشوالی ورکړي (او د مصیبتونو څخه به یې وساتي)؟
- [۴] دغسې دې نه کوي چې هر ورو (او) ضرور به نوموړی په حطمة (ماتوونکي دوزخ) کېنې وغورزولی شي.
- [۵] او ته څه شي پوه کړې چې "حطمة" څه شی دی؟
- [۶] (حطمة) د الله ﷻ بل کړی شوی اور دی.
- [۷] هغه بل کړی شوی اور چې (حتی) په زړونو ورخېژي (او سوزوي یې).

(۱) زاد المسیر ج ۸ ص ۲۰۵
 (۲) تفسیر الطبری ج ۳۰ ص ۲۹۱
 (۳) اللباب فی علوم الکتاب ج ۲۰ ص ۴۸۸
 (۴) تفسیر الخازن ج ۶ ص ۵۶۵

[۸] یقیناً دا اور (دوزخ) به په (کفارو) باندې ترلی شوی (او دروازې به یې قلف کړی شوي) وي.
 [۹] (البته) په داسې حال کې چې کفار به په اوږدو (آتشي) ستنو کېنې (معدب گرځولي) کېږي.

توضیحات او د مطلب خلاصه

۱- په ﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ﴾ کېنې د ﴿هُمَزَةٍ﴾ او ﴿لُّمَزَةٍ﴾ دواړه کلمې د مبالغې صیغې دي چې په ترتیب سره د "هَمْز" لکه "ضَرْب" او د "لَمْز" لکه "ضَرْب" څخه اشتقاقې شوي دي چې دواړه کلمې (هَمْز، لَمْز) اصلاً د تېل وهلو په معنی دي^(۱).

که څه هم ذکرې شوي دواړه کلمې په دې مقام کېنې علماوو کرامو په متعددو معناوو سره تفسیرې کړې دي^(۲)، خو مونږ لیکو چې:

الف: د [القلم: ۱۱] ایت لاندې د الله ﷻ په توفیق اشاره شوې ده چې د "هَمْز" معنی دا ده چې په غیاب کېنې د چا بدې او عیبونه بیان کړي شي.

ب: د [الحجرات: ۱۱] ایت لاندې تېر شوي دي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ﷻ، چې "لَمْز" د عیب هغې پلټنې ته ویل کېږي چې مخامخ چا ته نسبت کړي شي چې ته دغسې او هغسې یې. نو ذکر شوي دواړه کلمې د تکبر او غرور څخه نمایندګي کوي چې نور خلک ورته حقیر وېرېږي او خپل ځان ورته د نورو څخه پورته څرګند شي.

یعنې معنوي هلاک او یا د دوزخ کنده د الله ﷻ په نزد د هر هغه چا دپاره ټاکلې شوې ده کوم چې په غیاب کېنې د خلکو عیبونه بیانوي او همدارنګه ورته مخامخ د عیبونو نسبت کوي او په پیغورونو سره یې کنځي.

تعدید څه معنی؟

۲- په ﴿الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ﴾ کېنې د تکبر خپلولو وجې ته اشاره ده او د "عَدَّدَهُ" کلمې پکېنې د "تعدید" لکه "تَكْرِيم" څخه اشتقاق موندلی دی، چې د تیارولو او چمتو کولو معنی ورکوي^(۳). یعنې نوموړي څکه تکبر خپل کړی دی او خلک حقیر ګڼي چې ډېر مالونه یې راغونډ کړي دي او د زاتلونکي عمر دپاره یې تیار ساتلي دي. نوموړی ګومان کوي چې دغه مالونه به ورته همېشه والی ورکړي او د مصیبتونو او ناخوالو څخه به یې په دوامداره توګه بچ وساتي.

همدې مضمون ته په نورو نصوصو کېنې هم اشاره شوې ده، لاندې مثالونه یې ولولئ:

الف: الله ﷻ فرمایي چې: ﴿وَجَمَعَ فَأَوْعَى﴾ [المعارج: ۱۸] یعنې او مجرم هغه څوک دی چې مالونه راجمه کوي او ساتي یې.

(۱) لسان العرب ج ۵ ص ۴۲۶، ۴۰۶

(۲) زاد المسیر ج ۸ ص ۳۰۶

(۳) الفاموس المحيط ج ۳ ص ۱۶۹

ب: نبي کریم ﷺ فرمايلي دي چې: «إِنَّ لِكُلِّ أُمَّةٍ فِتْنَةً وَإِنَّ فِتْنَةَ أُمَّتِي الْمَالُ»^(۱)، يعني يقيناً د هر امت دپاره د امتحان يو خيز شتون لري (چې ورباندې ازمويل کېږي)، او يقيناً زما د امت امتحان مال دی (چې په همدې سره د امتحان لاندې نيول کېږي).

د "حُطْمَةٌ" معنی

۳- په ﴿كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطْمَةِ﴾ كښې د ﴿الْحُطْمَةِ﴾ كلمه د "حُطْمٌ" لکه "ضَرْبٌ" څخه اشتقاقه شوې ده او مونږ د الله ﷻ په توفيق د [النمل: ۸] ايت لاندې ليكلي دي چې دا د چیت پیت گرځولو معنی ورکوي، خو په دې مقام كښې پخپله ايتونو تفسيره كړې ده. يعني ذكر شوي متكبر انسان ته دنياوي مالونه نجات نه شي ورکولی نو هر ورو او ضرور به په "حُطْمَةٌ" كښې ورواچول شي، او ته څه شي پوه كړې چې "حُطْمَةٌ" څه شی دی او څومره مهلك ځای دی؟، "حُطْمَةٌ" د بل چا نه بلکې د الله ﷻ اور دی چې لا پخوا بل كړی شوی دی. همدې مضمون ته نبي کریم ﷺ داسې اشاره كړې ده چې: «أَوْقِدْ عَلَى النَّارِ أَلْفَ سَنَةٍ حَتَّى اخْمَرْتَ لِمَّ أَوْقِدَ عَلَيْهَا أَلْفَ سَنَةٍ حَتَّى ابْيَضَّتْ لِمَّ أَوْقِدَ عَلَيْهَا أَلْفَ سَنَةٍ حَتَّى اسْوَدَّتْ فِيهَا سَوْدَاءٌ مُظْلِمَةٌ»^(۲)، يعني د دوزخ اور زر كاله بل كړی شو ترڅو تك سور وگرځېد بيا زر كاله بل شو ترڅو تك سپين وگرځېد بيا زر كاله بل كړی شو ترڅو تك تور وگرځېد، نو دا اور اوس تك تور (او) تياره دی.

هېر مونه شي

۴- هېر مونه شي چې د دوزخ اور د زړونو په شمول د كفارو په ټولو اندامونو باندې بلېږي او د سوزولو څخه وروسته دغه اندامونه د بيا-بيا سوزولو دپاره بيا-بيا په ابدې توگه تجديدېږي. خو په ﴿الَّتِي تَطَّلُعُ عَلَى الْأَفِيدَةِ﴾ كښې د ﴿الْأَفِيدَةِ﴾ په كلمې باندې ځكه صراحت نازل شوی دی (والله ﷻ أعلم) چې هغه كفري عقیده په زړونو كښې قرار لري د كومې په سبب چې كفار په دائمي توگه په دوزخ كښې غورزولي كېږي. يعني د دوزخ اور هغه اور دی چې په زړونو باندې هم په سوزولو سره ورڅېږي او ورباندې بلېږي.

يادونه

۵- په ﴿إِنَّا عَلَيْهِمْ مُّؤَصَّدَةٌ﴾ كښې د ﴿مُؤَصَّدَةٌ﴾ د كلمې غوندې يوه كلمه په [البلد: ۲۰] ايت كښې هم نازله شوې ده چې مونږ هلته د الله ﷻ په توفيق ښه تشرېح كړې ده نو بيا تشرېح كولو ته يې څه اړتيا نه گورو. يعني يقيناً د دوزخ اور به په كفارو باندې بند كړی شوی او قلف كړی شوی وي چې د همېشه دپاره به پكښې پراته وي، العياذ بالله.

(۱) مسند احمد بن حنبل ج ۶ ص ۱۵۲

(۲) جامع الترمذي ج ۲ ص ۸۶

یو اعرابی تحلیل

۶- د ﴿ فِي عَمَلٍ مُّذَدَّةٍ ﴾ کنبې د ﴿ عَمَلٍ ﴾ کلمه د «عَمُود» لکه «غُرُوب» جمعه ده چې د ستور معنی ورکوي^(۱)، او عبد الله بن عباس رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا دغه ستنې د اور په ستنو سره تفسیرې کړې دي^(۲)، دا د یو پلوه، او د بله پلوه ذکر شوی ایت د اعراب په لحاظ لاندې دوه احتمال له درلودلی شي^(۳)، الف: چې د خپل متعلق «کائین» په ملحوظ د ﴿ عَلَيَّهِمْ ﴾ د ضمیر څخه حال واقع شي، یعنی په کفارو باندې به په داسې حال کنبې د دوزخ دروازې تړلې شوې او قلف کړی شوې وي چې د اور په اوږدو ستنو کنبې به معذب گرځولی کېږي.

پاتې شوه دا خبره چې دغه د اور د اوږدو ستنو تعذیب به په څه کیفیت سره وي؟، نو دغه کیفیت یوازې الله ﷻ ته معلوم دی او بس^(۴).

ب: چې دا د خپل متعلق (کائین) په ملحوظ د ﴿ مُؤَصَّدَةٌ ﴾ دپاره صفت وگنلې شي، یعنی په کفارو باندې به د دوزخ د دروازې تړل په اتشي اوږدو سیخانو کنبې صورت ونیسي، ته به وايي چې دا ډېرې اوږدې ستنې دي. شاید چې دغه سیخان به هغو سیخانو ته ورته وي کوم چې په دنیا کنبې د ځینو دوکانونو د قلف کولو په ارتباط په کار اچولی کېږي، والله ﷻ اعلم.

په همدې ځای باندې د «الْهُمَزَةُ» سورت پښتو ترجمه او تفسیر ختم شو.

اللَّهُمَّ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ وَمِنْ غَضَبِ الْجَبَّارِ. الْعِزَّةُ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ.

۱۴۲۶/۳/۲۵ هـ ق - ۱۳۸۴/۱/۱۵ هـ ش.

(۱) لسان العرب ج ۲ ص ۳۰۴

(۲) الدر المنثور ج ۸ ص ۶۲۵

(۳) تفسیر ابی السعود ج ۹ ص ۱۹۱: تفسیر البغوي ج ۴ ص ۵۲۴

(۴) تفسیر الطبري ج ۳۰ ص ۲۹۶

القبيل (١٠٥)

سرریزه

- ۱- د دې سورت نوم (الفیل) د همدې سورت په لومړني ایت کښې نازل شوی دی.
 - ۲- دا سورت په اتفاق سره مکي سورت دی^(۱).
 - ۳- د دې سورت ټول ایتونه فقط پنځه (۵) دي^(۲).
 - ۴- ټولې کلمې یې فقط شل (۲۰) دي^(۳).
 - ۵- ټول حرفونه یې فقط شپږ نوي (۹۶) دي^(۴).
 - ۶- د دې سورت (الفیل) او د وړاندېني سورت (الهمزة) تناسب په لاندې ډول دی:
- الف: هلته د کافر بنیادم خیال راحکایت شوی دی چې دنیاوي مال یې د مصیبتونو څخه ساتونکی دی، او دلته د یوه مثال په ضمن کښې د همدغه خیال رد نازل شوی دی چې دنیاوي مال د الله ﷻ په اراده د مالدار دپاره د هلاکت سبب جوړ شوی دی.
- ب: هلته د کفارو اُخروي عذاب ته اشاره شوې وه او دلته یې دنیاوي عذاب ته اشاره کېږي.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ﴿١﴾ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ﴿٢﴾ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ﴿٣﴾ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ﴿٥﴾ ﴾

د ډېر مهربان (او) ډېر با رحمه الله ﷻ په نامه.

- [۱] ایا ته نه گوري چې ستا رب ﷻ د فيل د ملگرو سره څه وکړه؟
- [۲] ایا د دوی چل (او پټ تدبیر) یې بې نتیجې (او ضائع) ونه گرځاوه؟ (حتی چې پخپله د همدوی په ضرر باندې تمام شو).
- [۳] او ستا رب ﷻ د فيل په ملگرو باندې ټولگي ټولگي (سیلونه-سیلونه) مرغان ورواستول.
- [۴] چې دغو مرغانو هغوی په ډبرو باندې ویشتل کومې چې د قرتکانو څخه عبارت دي.
- [۵] نو ستا رب ﷻ د فيل ملگري د خوړلو شوو وینو (گیاوو) غونډې وگرځول (لکه چې څاروي په شخوند سره وانبه میده میده کړي).

توضیحات او د مطلب خلاصه

- ۱- په ﴿ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ﴾ کښې د "أَصْحَابِ الْفِيلِ" په ذکر سره یوې قیصې

(۱) المحرر الوجيز ج ۱۶ ص ۳۶۵

(۲) تفسیر القاسمي ج ۱۷ ص ۲۵۴

(۳) تفسیر الخازن ج ۶ ص ۵۶۸

(۴) اللباب في علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۴۹۶

ته اشاره ده چې ځينو علماوو کرامو بڼه مفصله ليکلې ده^(۱)، خو مونږ يې د لنډون په غرض د خو نکو په ذکر باندې اکتفاء کوو هغه دا چې:

الف: د "بمن" يو عيسوي مذهب پاجا وه چې "ابرهه" نومېده، نوموړي په خپل ټاټوبي (يمن) کې يوه غټه کليسا جوړه کړه چې د بيت الله ﷺ څخه به د خلکو توجه همدې کليسا ته واړوي او د حج دپاره به يوازې همدلته راځي او په دې ذريعه به ابراهيمي طريقې ته تغير ورکړي.

ب: د دغه پلان د عملي کولو دپاره يې قصد وکړ چې بيت الله بالکل ونړوي.

ج: په همدې نيت د شل زره (۲۰۰۰۰) لښکرو او اتو يا دولسو فيلانو سره د مکې معظمې په لور روان شو، په دغه فيلانو کې يې يو ډېر غټ او قوي فيل وه چې د "مخمود" په نامه به يې ياد او.

د: دغو لښکرو د مکې په سيمو کې څه لوتماري هم وکړه چې د نبي کریم ﷺ د نيکه (عبد المطلب) دوه سوه (۲۰۰) اوښان هم د هغوی د پلوه لوت شوه.

ه: نو عبد المطلب د "ابرهه" سره لاندې سوال جواب وکړ:

ابرهه: ته څنگه راغلی يې او څه غواړې (ای د منطقي مشره)؟

عبد المطلب: زه غواړم چې زما لوت کړی شوي دوه سوه (۲۰۰) اوښان بېرته راوسپاري.

ابرهه: زما خيال وه چې ته به ډېر لوی سړی يې، ته به د خپلې عبادتگاه د نجات سوال وکړې، خو اوس راته څرگنده شوه چې ته ډېر وړوکی سړی يې چې يوازې د خپلو اوښانو د نجات په غم کې بوخت يې.

عبد المطلب: زه د اوښانو خاوند يم او بيت الله خپل خاوند لري، هغه به ورته ستا د تخریب څخه نجات ورکړي (الله ﷻ به يې د تخریب څخه بچ کړي).

ابرهه: زما د ارادې مخه څوک نه شي بندولی.

عبد المطلب: ته پوهېږې او د بيت الله خاوند (الله ﷻ).

و: ابرهه د بيت الله په لور حرکت پيل کړ او غټ فيل (محمود) يې وهڅاوه چې په همدغه لور حرکت وکړي.

ز: دغه فيل هرې خوا ته د حرکت کولو دپاره چمتو وه خو د بيت الله طرف ته د حرکت څخه يې ډډه وکړه، او وهلو ټکولو ورباندې هيڅ اثر وانه چاوه.

همدې مطلب ته په لاندې احاديثو کې هم اشاره شوې ده:

اول: د حديبيي د صلحې په موقع چې کله د نبي کریم ﷺ د سورلي اوښه هغه ځای ته ورسېده په کوم کې چې بيا صلحه منعقده شوه نو سمدستي يې د وړاندې تگ څخه (د فيل غوندي) ډډه وکړه.

(۱) روح المعاني ج ۳۰ ص ۲۳۴: تفسير ابن کثير ج ۴ ص ۵۴۹: تفسير البغوي ج ۴ ص ۵۲۵: تفسير القاسمي ج ۱۷ ص ۲۵۷: سيرت ابن

مشام ج ۱ ص ۵۰: تفسير القرطبي ج ۲۰ ص ۱۸۷

الفیل (۱۰۵)

صحابه وو کرامو ۷ گومان وکړ چې اوبنه سوډه (ستومانه) شوه خو نبی کریم ﷺ په یوه حدیث کښې وفرمایل چې: «وَمَا ذَاكَ لَهَا بَخْلُقٍ وَلَكِنْ حَبَسَهَا حَابِسُ الْفِيلِ»^(۱) یعنی دا اوبنه نه ستومانه ده او نه یې دا عادت دی مگر د فیل بندوونکي (د وړاندې تگ څخه) بنده کړه (چې الله ﷻ دی).

دوهم: نبی کریم ﷺ د حجة الوداع په اوږده خطبه کښې فرمایلي دي چې: «إِنَّ اللَّهَ حَبَسَ عَنِ مَكَّةَ الْفِيلَ وَسَلَّطَ عَلَيْهَا رَسُولَهُ وَالْمُؤْمِنِينَ»^(۲) یعنی یقیناً الله ﷻ د مکې معظمې څخه فیل بند کړ او خپل پیغمبر او مؤمنان یې ورباندې مسلط کړه.

ح: لښکریان د بیت الله په لورې د حرکت په هڅو کښې وه چې د دریاب د پلوه سیلونه سیلونه مرغان را اوچت شوه او د همدوی د پاسه یې د قرتکانو باران جوړ کړ او ټول یې تارومار کړه.

تضلیل څه معنی؟

۲- په ﴿ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ﴾ کښې د ﴿ تَضْلِيلٍ ﴾ کلمه د "ابطال" او "ضیاع" معنی ورکوي^(۳). یعنی ایا ستا رب ﷻ د أصحاب الفیل تدبیر (پلان) ضائع نه کړ او د همدوی په ضرر باندې یې تصام نه کړ؟

د "أَبَائِيلَ" معنی

۳- په ﴿ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَائِيلَ ﴾ کښې د ﴿ أَبَائِيلَ ﴾ کلمه علماوو کرامو په متعددو ډولونو سره تحلیل کړې ده^(۴) خو لنډه تحلیل یې دا دی چې: دغه کلمه د "جماعات" معنی ورکوي او د خپل لفظ څخه مفرد نه لري^(۵).

یعنی ستا رب ﷻ په هغوی باندې سیلونه سیلونه او ټولگي ټولگي مرغان ورمسلط کړه چې بنیاد یې وروست او بیت الله ته یې نجات ورکړ.

دا څنگه مرغان وه؟

۴- د دغو مرغانو په څرنگوالي کښې علماوو کرامو ډېر څه لیکلي دي^(۶)، خو مونږ یې د لاندې ټکو په ذکر باندې اکتفاء کوو:

الف: دغه شین رنگي مرغان وه چې مښوکې یې زیرې وې او په شکل کښې هغو مرغیو ته ورته وه کومو ته چې مونږ په پښتو کښې توتکی وایو.

ب: هر یوه مرغه د خپله خانه سره درې قرتکانې اوچت کړې وه چې یو به یې په مښوکه کښې.

(۱) صحیح البخاري ج ۱ ص ۳۷۸

(۲) صحیح مسلم ج ۱ ص ۴۲۸

(۳) تفسیر القرطبي ج ۲۰ ص ۱۹۵

(۴) زاد المسیر ج ۸ ص ۳۱۲: روح المعاني ج ۳۰ ص ۲۲۶

(۵) تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۵۵۱

(۶) الدر المنثور ج ۸ ص ۶۳۰: تفسیر الطبري ج ۳۰ ص ۲۹۸

نیولی وه او دوه به یې په دواړو پښو کښې کلک کړي وه، خو کله به چې د لښکریانو په سر باندې برابر شو نو درېواړه به یې ورباندې ورخوشې کړې.

د "سجیل" او "عصف" معناوې

۵- په ﴿ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ﴾ کښې د "سجیل" د کلمې په ارتباط مونږ د الله ﷻ په توفیق د [هود: ۸۲] ایت لاندې د تحلیل په ضمن کښې لیکلي دي چې دغه کلمه د هغې خټې څخه عبارت ده کومه چې په اور سره کلکه شوې او پخه شوې وي چې په پښتو کښې ترې په قرتکاني سره تعبیر کېدلی شي.

او د [الرَّحْمَن: ۱۲] ایت لاندې مونږ لیکلي دي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ﷻ چې عبد الله بن عباس رضی الله عنهما د "عصف" کلمه په وینو سره تفسیره کړې ده. یعنی ذکر و شوو مرغانو یرغلگر لښکریان په قرتکانو باندې وویشتل او داسې یې میده- میده کړه لکه د څارویو د پلوه چې واښه جوړې شوې او خوړلې شوې وي.

سوال جواب

۶- که څوک وایي چې: ذکره شوې د اصحاب الفیل واقعه په کوم تاریخ پېښه شوې وه؟ مونږ وایو چې: په دې باره کښې یو صحابي ؓ وایي چې: «وُلِدْتُ أَنَا وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَامَ الْفِيلِ»^(۱) یعنی زه او رسول الله ﷺ د فیل په کال کښې تولد شوي یاستو. بلکې نبي کریم ﷺ د همدغې واقعې څخه فقط پنځوس ورځې وروسته تولد شوی دی^(۲)، ته به وایي چې دا به دې ته اشاره وه چې الله ﷻ خپل کور د نصاراوو د تسلط څخه بچ وساته ترڅو ورباندې خپل آخر الزمان پیغمبر ﷺ مسلط وگرځوي.

په همدې ځای د الله ﷻ په توفیق د "الفیل" سورت پښتو ترجمه او تفسیر ختم شو.

اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا شَفَاعَةَ نَبِيِّ آخِرِ الزَّمَانِ ﷺ.

۱۴۲۶/۳/۲۶ هـ ق - ۱۳۸۴/۱/۱۶ هـ ش.

(۱) جامع الترمذي ج ۲ ص ۲۰۳؛ مستد احمد بن حنبل ج ۶ ص ۲۶۶

(۲) تفسير القاسمي ج ۱۷ ص ۲۶۲

۱۰۶۱
 ۱۰۶۲
 ۱۰۶۳
 ۱۰۶۴
 ۱۰۶۵
 ۱۰۶۶
 ۱۰۶۷
 ۱۰۶۸
 ۱۰۶۹
 ۱۰۷۰
 ۱۰۷۱
 ۱۰۷۲
 ۱۰۷۳
 ۱۰۷۴
 ۱۰۷۵
 ۱۰۷۶
 ۱۰۷۷
 ۱۰۷۸
 ۱۰۷۹
 ۱۰۸۰
 ۱۰۸۱
 ۱۰۸۲
 ۱۰۸۳
 ۱۰۸۴
 ۱۰۸۵
 ۱۰۸۶
 ۱۰۸۷
 ۱۰۸۸
 ۱۰۸۹
 ۱۰۹۰
 ۱۰۹۱
 ۱۰۹۲
 ۱۰۹۳
 ۱۰۹۴
 ۱۰۹۵
 ۱۰۹۶
 ۱۰۹۷
 ۱۰۹۸
 ۱۰۹۹
 ۱۱۰۰

قریش (۱۰۶)

۱۰۶۱
 ۱۰۶۲
 ۱۰۶۳
 ۱۰۶۴
 ۱۰۶۵
 ۱۰۶۶
 ۱۰۶۷
 ۱۰۶۸
 ۱۰۶۹
 ۱۰۷۰
 ۱۰۷۱
 ۱۰۷۲
 ۱۰۷۳
 ۱۰۷۴
 ۱۰۷۵
 ۱۰۷۶
 ۱۰۷۷
 ۱۰۷۸
 ۱۰۷۹
 ۱۰۸۰
 ۱۰۸۱
 ۱۰۸۲
 ۱۰۸۳
 ۱۰۸۴
 ۱۰۸۵
 ۱۰۸۶
 ۱۰۸۷
 ۱۰۸۸
 ۱۰۸۹
 ۱۰۹۰
 ۱۰۹۱
 ۱۰۹۲
 ۱۰۹۳
 ۱۰۹۴
 ۱۰۹۵
 ۱۰۹۶
 ۱۰۹۷
 ۱۰۹۸
 ۱۰۹۹
 ۱۱۰۰

سرریزه

- ۱- د دې سورت په نامه (قُرَيْش) باندې دهمدې سورت لومړنی ایت مشتمل دی، او دغه نوم د دې سورت دپاره د عنوان حیثیت لري چې د مطالبو مهم ټکي يې په همدوی (قریشو) پورې اړه لري.
- ۲- دا سورت مکي سورت دی او د هجرت څخه وړاندې په مکه معظمه کښې نازل شوی دی^(۱).
- ۳- د دې سورت ټول ایتونه فقط څلور (۴) دي^(۲).
- ۴- ټولې کلمې يې فقط اولس (۱۷) دي^(۳).
- ۵- ټول توري يې فقط درې اویا (۷۳) دي^(۴).
- ۶- د دې سورت (قُرَيْش) مناسبت د وړاندېني سورت (الفیل) سره دومره قوي دی چې ځینو علماوو کرامو په دواړو سورتونو باندې د یوه سورت گومان کړی دی^(۵)، چې دواړه په مکه معظمه او په قریشو پورې د زیات ارتباط درلودونکی دی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿لَا يَلْفِ قُرَيْشٍ ﴿١﴾ إِذْ لَفِيهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ﴿٢﴾ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ

﴿الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِّنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ﴿٣﴾﴾

د ډېر مهربان (او) ډېر با رحمه الله ﷻ په نامه.

[۱] (مونږ) د قریشو د ملازم گړخولو.

[۲] (یا په بل عبارت): د قریشو خپل د ژمې او اوږي د تجارتي سفرونو سره د ملازم گړخولو دپاره (مونږ) اصحاب الفیل تارمار کړه که نه نو تجارتي سفرونو به يې ادامه نه وی کړې).

[۳] نو قریش دې خاص د همدغه کور (بیت الله) د رب ﷻ عبادت وکړي (او د شریکياتو او کفریاتو څخه دې ډډه وکړي).

[۴] هغه رب ﷻ چې قریشو ته يې د لوږې څخه خواږه ورکړي دي (ماږه کړي يې دي) او د ډار څخه يې امن ورکړی دی.

توضیحات او د مطلب خلاصه

په دې مقام کښې باید لاندې نکات هېر نه کړی شي:

(۱) المحرر الوجيز ج ۱۶ ص ۳۶۵

(۲) تفسير البغوي ج ۴ ص ۵۲۹

(۳) تفسير الخازن ج ۶ ص ۵۷۴

(۴) اللباب في علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۵۰۳

(۵) روح المعاني ج ۳۰ ص ۲۳۸

قریش (۱۰۱)

- ۱- په ﴿لَا يَلْفُ قُرَيْشٍ﴾ کښې د "ل" توری اجلیه دی او په متعلق کښې یې علماوو کرامو کښې احتمالات لیکلي دي^(۱)، خو مونږ ته بهتره برېښي چې متعلق به یې مقدر وي چې په "فَعَلْنَا مَا قُلْنَا" **بَيْنَ إِهْلَاكِ أَصْحَابِ الْفِيلِ** سره ترې تعبیر کېدلی شي.
- ۲- د "إِلْفًا" کلمه په اصل کښې "ءلأف" وه چې همزه یې په "ي" سره بدله شوې ده نو اصلي مصدر یې "ألف" لکه "ضرب" دی چې د لزوم او محبت معنی ورکوي^(۲).
- ۳- د "قُرَيْشٍ" د کلمې په هکله مفسرینو کرامو ډېر څه لیکلي دي^(۳)، خو مونږ فقط دومره لیکو چې دا کلمه د هغې قبیلې نوم دی کومه چې د کعبې شریفې په شاواخوا کښې اوسېدونکې وه، په کومې پورې چې د نبی کریم ﷺ نسبي تعلق دی، کومه چې په خپل وخت کښې ډېره مخوره او با عزته قبيله وه.
- ۴- په ﴿إِن لَّفِيهِمْ رِحْلَةَ الْشِتَاءِ وَالصَّيْفِ﴾ کښې د ﴿إِن لَّفِيهِمْ﴾ کلمات د "إِلْفًا قُرَيْشٍ" څخه بدل یا عطف بیان واقع شوی دی.
- ۵- د ﴿رِحْلَةَ﴾ کلمه په "إِلْفًا" سره منصوبه ده او ورته "مفعول به" ده^(۴)، او د تجارتي سفر څخه عبارت ده.
- ۶- د ﴿الْشِتَاءِ﴾ په کلمې سره د قریشو د ژمي تجارتي سفر ته اشاره ده چې د دوی قافلې به شام ته تلې راتلې چې گرمه منطقه ده.
- ۷- د ﴿وَالصَّيْفِ﴾ په کلمې سره د هغوی د اوړي تجارتي سفر ته اشاره ده چې تجارتي قافلې به یې یمن ته تلې راتلې چې سړه او یخه منطقه ده.
- د پورتنیو نکاتو په ملحوظ د ایتونو مضمون داسې راخپړي چې: مونږ د دې دپاره په اصحاب الفیل باندې سیلونه-سیلونه مرغان مسلط کړه او موقع مو ورنه کړه چې بیت الله ﷺ تخریب کړي ترڅو مونږ قریش د خپلو تجارتي سفرونو سره لازم وگرځوو چې نه یې د ژمي تجارت منقطع شي او نه د اوړي د تجارتي سفر څخه لاس په سر شي. که بالفرض اصحاب الفیل بیت الله تخریب کړی وی نو قریشو به په خپلو دواړو سفرونو کښې اعتبار د لاسه ورکړی وی.
- نو تجارتي قافله به یې هم په امن کښې نه وی پاتې شوې او د نورو خلکو د قافلو او کاروانونو غوندې به د دوی قافلې او کاروانونه هم د چور او چپاول سره مخامخ شوې وی.
- ۸- په ﴿فَلْيَعْبُدُوا﴾ کښې د "ف" توری د تفریع دپاره دی. یعنې نو قریشو ته په کار دي چې خاص د همدغه (بیت الله) د رب ﷻ عبادت وکړي او بوتانو ته پکښې په اشتراک قائل نه شي، ځکه چې:

(۱) البحر المحيط ج ۱۰ ص ۵۴۷: حاشیه الشیخ زاده علی تفسیر البیضاوی ج ۴ ص ۶۹۸. الباب فی علوم الكتاب ج ۲ ص ۵۰۳

(۲) لسان العرب ج ۹ ص ۱۰

(۳) تفسیر القرطبي ج ۲ ص ۲۰۲

(۴) تفسیر الکشاف ج ۴ ص ۸۰۲

قریش (۱۰۶)

الف: یوازی د همدغه "بیت الله" رب ﷻ هغوی د دغه بیت په برکت په گېده ماره کړي دي چې د هره طرفه یې ورته د خوراک او څښاک پرېمانی وروانه کړې ده.

ب: یوازی د همدغه "بیت الله" رب ﷻ د دغه "بیت الله" په برکت هغوی ته ډاډ او امن په نصیب کړی دی چې په ټوله نړۍ کې یې بدون د ډاره په ډاډه زړه تجارتي قافلې چلېږي او گرځي راگرځي. دغه مضمون په نورو ایتونو کې هم نازل شوی دی. لاندې مثالونه یې ولولئ:

اول: الله ﷻ فرمایي چې: ﴿أَوْلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا ءَامِنًا يُجِيءُ إِلَيْهِ تَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا مِّنْ لَّدُنَّا﴾

[القصص: ۵۷] یعنی ایا مونږ د قریشو دپاره حرم شریف د امن ځای نه دی گرځولی چې هر ډول میوجات ورته (د هره طرفه) ورغونډول کېږي، ترڅو مونږ ورته د خپله جانبه (روزي ورکړو) روزي ورکول.

دوهم: ﴿أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا ءَامِنًا وَيَتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ﴾ [العنكبوت: ۶۷] یعنی ایا قریش (مشرکان) نه گوري چې یقیناً مونږ (ورته) حرم شریف د امن ځای گرځولی دی حال دا چې خلک د دوی په چاپیریال کې تېستولي کېږي (چور کېږي او وژل کېږي).

په همدې ځای د "قریش" سورت پښتو ترجمه او تفسیر د الله ﷻ په توفیق ختم شو.

اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِنَا وَآمِنْ رَوْعَاتِنَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

۱۴۲۶/۳/۲۷ هـ ق - ۱۳۸۴/۱/۱۷ هـ ش.

Handwritten text in Urdu script, mostly illegible due to fading and bleed-through.

Handwritten text in Urdu script, mostly illegible due to fading and bleed-through.

الماعون (۱۰۷)

سريزه

- ۱- دا سورت (الماعون) په خپل نامه باندې تمام شوی دی چې [۷] ایت يې په همدې کلمه باندې ختم شوی دی.
- ۲- په دې سورت کې علماء کرام اختلاف لري چې مکي دی او که مدني دی^(۱)، ځينې علماء کرام وايي چې: د دې سورت ځينې ايتونه مکي دي او ځينې نور يې چې د منافقانو حال پکښې تشریح شوی دی مدني دي^(۲). مونږ ته همدغه نظر په زړه پوری برېښي، والله اعلم.
- ۳- د دې سورت ټول ايتونه اوه (۷) دي^(۳).
- ۴- ټولې کلمې يې پنځه ويشت (۲۵) دي^(۴).
- ۵- ټول حرفونه يې يو سلو درويشت (۱۲۳) دي^(۵).
- ۶- په وړاندېني سورت (قريش) کې د مفهوم د عموم په ملحوظ ټول بندگان هڅولې شوي وه چې د خپل رب ﷻ د نعمتونو شکر په وکړي او په اخلاص سره يې عبادت وکړي، او په دې سورت (الماعون) کې د ناشکرانو دپاره تهديد نازل شوی دی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ أَرْءَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّينِ ﴿١﴾ فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ ﴿٢﴾ وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣﴾ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ﴿٤﴾ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٥﴾ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ﴿٦﴾ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿٧﴾ ﴾

- د ډېر مهربان (او) ډېر با رحمه الله ﷻ په نامه.
- [۱] (ای پیغمبره!) ته خبر راکړه چې هغه کس کوم چې په جزا (قیامت) سره تکذیب کوي (څوک دی او څه خاصیت لري؟).
- [۲] (که ته یې نه پېژنې) نو دغه تکذیب کوونکی هغه څوک دی کوم چې یتیم تېل وهي (خپل حق نه ورکوي).
- [۳] او (هم) د مسکین د خوراک (په ورکړې) باندې تېزول نه کوي (او نه په خپله خوراک ورکوي).
- [۴] نو (عقيدوي منافقانو) لمونځ کوونکو ته معنوي هلاک (او افسوس) دی (چې د مشرکانو تگلاره تعقيبوي).

(۱) روح المعاني ج ۳ ص ۲۴۱
 (۲) البحر المحیط ج ۱۰ ص ۵۵۲: تفسیر الکشاف ج ۴ ص ۸۰۳
 (۳) تفسیر البغوي ج ۴ ص ۵۳۱
 (۴) تفسیر الخازن ج ۶ ص ۵۷۷
 (۵) اللباب فی علوم الکتاب ج ۲۰ ص ۵۱۱

الماعون (۱۰۷)

[۵] هغه لمونځ کوونکي چې هغوی د خپلو لمونځونو څخه (د پوهې سره سره) غفلت کوونکي دي (چې د آدابو مراعات یې نه کوي).

[۶] هغه لمونځ کوونکي چې هغوی (په لمونځونو او نیکو عملونو کې) ځان بنودانه کوي.

[۷] او (هم) گټور شيان منعه کوي (چې نه فرضي حقوق ورکوي او نه عاريتي شيان).

توضیحات او د مطلب خلاصه

۱- په دې مقام کې لاندې ټکو ته توجه په کار ده:

الف: په ﴿ أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْأَيْمِ ﴾ کې د ﴿ أَرَأَيْتَ ﴾ کلمه د "أَخْبَرَنِي" په معنی ده^(۱).

او په خطاب سره نبي کریم ﷺ مطلب دی^(۲).

ب: د ذکرې شوې کلمې یو مفعول ﴿ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْأَيْمِ ﴾ دی او دوهم مفعول یې مقدر دی

چې په "مَا هُوَ" سره ترې تعبیر صورت نیولی شي^(۳).

ج: د ﴿ فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ ﴾ کې د "ف" توری په جزائیه جمله باندې داخل دی چې:

د: د "ذَلِكَ" کلمه مبتدا ده او د ﴿ الَّذِي ﴾ کلمه یې د خپلې صلې ﴿ يَدْعُ الْيَتِيمَ ﴾ او په صله

باندې د معطوفې جملې ﴿ وَلَا تَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴾ په لحاظ خبر ده.

ه: د دې جزائیه جملې شرطیه جمله مقدره ده، څه لري نه ده چې په "فَإِنْ لَمْ تَعْرِفْهُ" سره ترې تعبیر

وکړی شي^(۴).

نو د پورتنیو ټکو په بنیاد به د ایتونو مضمون داسې راوڅېړي چې:

ای پیغمبره! ته خبر راکړه چې هغه کس (کوم چې د جزا د ورځې تکذیب کوي او عقیده ورباندې

نه لري) څوک دی او څنگه بنیادم دی؟. که نوموړی ته نه پېژني نو زه به یې دروپېژنم:

ذکر شوی تکذیب کوونکی هغه څوک دی کوم چې یتیم ټپل وهي (حق نه ورکوي) او کوم چې

مسکین ته نه پخپله خوراک ورکوي او نه ورباندې بل څوک هڅوي چې دغه کار وکړي، همدارنگه

نوموړی کس دغسې نور غیر اخلاقي او غیر انساني اقوال او افعال خپلوي.

سوالونه او جوابونه

۲- په دې سورت کې د سړي په ذهن کې لاندې سوالونه راپیدا کېږي:

الف: که څوک وايي چې: دغه سورت خو د مشرکانو د خاصیتونو په بیان سره پیل شوی دی، نو

د ﴿ قَوْلٍ لِّلْمُصَلِّينَ ﴾ د کلماتو په نزول کې څه حکمت دی حال دا چې مشرکانو خو د لمانځه

سره هیڅ ارتباط نه درلود؟

(۱) روح المعاني ص ۲۴۱

(۲) تفسیر امی السعود ج ۹ ص ۲۰۳

(۳) البحر المحیط ج ۱۰ ص ۵۵۲

(۴) تفسیر الکشاف ج ۴ ص ۸۰۴

مونڙ وایو چې: د عبد الله بن عباس رضی اللہ عنہما (رئیس المفسرین) په نزد دلتہ د "الْمُضِلِّينَ" څخه عقیدوي منافقان مطلب دي^(۱)، کومو چې د مشرکانو غوندې نه د جزا په ورځې عقیده درلوده او نه یې په بعث بعد الموت باندې ایمان درلود.

نو د ایت مضمون به داسې راوڅرڅي چې: نو منافقانو لمونځ کوونکو ته معنوي هلاک او حسرت دی چې د مشرکانو او مجاهرو کفارو غوندې د آخروي جزا څخه پټ په زړونو کې انکاري دي او عقیده ورباندې نه خپلوي.

ب: که څوک وایي چې: د منافقانو د خاصیتونو په بیان کې اللہ ﷻ د ﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ ایت هم نازل کړی دی، نو ایا د لمانځه سهوه د منافقت علامه ده حال دا چې نبی کریم ﷺ پخپله هم په لمانځه کې سهوه شوی دی^(۲)، چې په څلور رکعتي لمانځه کې یې په دوه رکعتونو باندې سلام ګرځولی وه؟

مونږ وایو چې: دلتہ د ﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ کلمات د "عن" په توري سره نازل شوي دي، دا توري په هغې سهوې او غفلت باندې دلالت کوي کوم چې د علم او پوهې سره سره صورت نیولی وي^(۳)، کوم چې د منافقانو خاصیت وه، کوم ته چې په لاندې نصوصو کې اشاره شوې ده:

اول: اللہ ﷻ فرمایي چې: ﴿وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى﴾ [النساء: ۱۴۲] یعنی او کله چې منافقین لمانځه ته اوچتېږي نو په داسې حال کې اوچتېږي چې مراوي وي (او سستی کوونکي وي).

دوهم: نبی کریم ﷺ په یوه حدیث کې فرمایلي دي چې: «تِلْكَ صَلَاةُ الْمُنَافِقِ يَجْلِسُ يَرْقُبُ الشَّمْسَ حَتَّى إِذَا كَانَتْ بَيْنَ قَرْتِي الشَّيْطَانِ قَامَ فَتَقَرَّهَا أَرْبَعًا لَا يَذْكُرُ اللَّهَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا»^(۴) یعنی د منافق سړي لمونځ دا دی چې بې غمه ناست وي او د لمر مراقبت کوي آن تردې چې لمر د شیطان په دوه ښکرونو کې واقع شي (غروب ته نژدې شي) نو په دغه وخت کې نوموړی اوچت شي نو خپل لمونځ څلور ټونګې وکړي (په سرعت سره ورباندې تېر شي) چې اللہ ﷻ پکې نه یادوي مګر ډېر کم (نو په لمانځه کې یې نه خشوع وي او نه طمانینه).

لنډه دا چې که بالفرض د ﴿عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ په عوض "فِي صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ" په "فِي" سره نازل شوی وی نو ذکر شوی اعتراض به څه بنیاد درلودلی وی او وارد شوی به وی.

د: که څوک وایي چې: په دې مقام کې اللہ ﷻ د منافق په بیان کې د ﴿الَّذِينَ هُمْ يَرَاءُونَ﴾ کلمات هم نازل کړي دي، نو ایا په ریاکاری سره سړي منافق ګرځي؟

مونږ وایو چې: په یو ښک کار کې ریاکاری په لاندې دوه وو صورتونو سره تحقق موندلی شي:

(۱) تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۵۵۴: الدر المنثور ج ۸ ص ۶۴۲

(۲) سنن ابن ماجه ص ۸۵

(۳) النهایة فی غریب الحدیث والایراج ج ۲ ص ۴۳۰

(۴) صحیح مسلم ج ۱ ص ۲۲۵

الماعون (۱۰۷)

اول: یوه هغه ریاکاری ده چې د عقیدې فساد ورسره ملگری نه وي لکه چې یو مؤمن سړی د دغه کار مرتکب وگرځي.

دوهم: بل هغه ریاکاری ده چې د عقیدې فساد ورسره ملگری وي او د باطني کفر څخه یې منشا اخستې وي. په دې مقام کېنې همدغه دوهم ډول ریاکاری مطلب ده چې د عقیدوي منافقانو خاصیت دی او عملي منافقان (عاصیان مؤمنان) ترې خلاص دي.

ه: که څوک وایي چې: د منافقانو په خاصیتونو کېنې د ﴿وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ﴾ ایت هم نازل شوی دی. نو پوښتنه دا ده چې: د "مَاعُونَ" کلمه څه معنی؟

مونږ وایو چې: دغه کلمه علماوو کرامو په متعددو معناوو سره تفسیره کړې ده چې تقریباً دولسو (۱۲) معناوو ته رسېږي^(۱)، خو مونږ ته هغه معنی غوره برېښي کومه چې شیخ المفسرین (الطبري) علیه الرحمه غوره کړې ده. هغه دا چې: دلته د "مَاعُونَ" څخه هغه مالي حقوق مطلب دي کوم چې د غنیانو په مالونو کېنې د فقیرانو دپاره الله ﷻ فرض گرځولي دي، لکه زکات، عشر او داسې نور. او همدارنگه پکېنې د استعمال هغه سامانونه مراد دي چې خلک یې په خپل منځکېنې د عاریت په توګه یو تر بله ورکوي، لکه کولنګ، تیر او داسې نور^(۲).

یعنې عقیدوي منافقان هغه کسان دي کوم چې د فقیرانو د فرضي حقوقو د ورکړې څخه مننه اختیاروي او هم د هغو سامانونو د ورکړې راکړې څخه اجتناب کوي د کومو ورکړه راکړه چې د خلکو ترمنځ د عاریت په توګه رواج لري او دود ده.

و: که څوک وایي چې: ایا د عاریتي سامانونو د ورکړې راکړې څخه ډډه کول هم د عقیدوي منافقت خاصیت دی جال دا چې دا کار خو په مؤمنانو کېنې هم شته؟
مونږ وایو چې: د عاریتي سامانونو د ورکړې راکړې څخه ډډه کول هم د ریاکاری غوندې لاندې دوه معناوي لري:

اول: چې ډډه کول ترې د عقیدوي فساد په بنیاد نه بلکې د شومتیا په بنیاد صورت نیسي.
دوهم: چې عدم ورکړه په عقیدوي فساد باندې ولاړه وي چې د جزا په ورځ ایمان نه لري او تکذیب یې ورباندې خپل کړی وي. په دې مقام کېنې همدغه دوهمه معنی مراده ده چې عقیدوي منافقانو پورې اختصاص لري.

په همدې ځای د الله ﷻ په توفیق د "الماعون" سورت پښتو ترجمه او تفسیر ختم شو.

اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْمُصَلِّينَ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ.

۱۴۲۶/۳/۲۸ ق ه - ۱۳۸۴/۱/۱۸ ه ش.

(۱) زاد المسیر ج ۸ ص ۲۱۸: لسان العرب ج ۱۳ ص ۴۱۰: القاموس المحيط ج ۴ ص ۲۶۴
(۲) تفسیر الطبري ج ۳ ص ۳۲۰

الكوثر (١٠٨)

سریزه

- ۱- د دې سورت نوم (الکوثر) د همدې سورت په لومړني ایت کښې نازل شوی دی.
- ۲- که څه هم ځینو علماوو کرامو لیکلي دي چې دا سورت مدني دی او د هجرت څخه وروسته نازل شوی دی^(۱)، مگر مشهوره دا ده چې دا سورت مکي دی او د هجرت څخه وړاندې نازل شوی دی^(۲). مونږ ته همدغه دوهم قول غوره برېښي چې جمهورو مفسرینو کرامو خوښ کړی دی^(۳)، او د سورت د بیان طرز هم د مکي سورتونو د بیان طرز ته ورته دی.
- ۳- د دې سورت ټول ایتونه فقط درې (۳) دي^(۴) او په ټول قرآن کریم کښې دا لنډکی سورت دی.
- ۴- ټولې کلمې یې لس (۱۰) دي^(۵).
- ۵- ټول حرفونه یې دوه څلوېښت (۴۲) دي^(۶).
- ۶- وړاندېنی سورت (الْمَاعُون) د هغه چا په ذکر باندې ختم شوي وه کوم چې په ټولو بخیلانو کښې ډېر بخیل دی کوم چې مستحقینو ته د حقوقو د ورکړې څخه منعه کوي او د عاریت په توګه د سامان ورکړې راکړې ته هم تیار نه دی.
- په دې سورت کښې د هغه چا ذکر ته اشاره کېږي کوم چې په ټولو جوادانو (سخیانو) بندګانو کښې ډېر جواد او سخاوت کوونکی دی کوم چې د ټولو عالمونو دپاره رحمت دی او هر چا ته یې خیر رسېږي.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ إِنَّا أَعْطَيْنَكَ الْكَوْثَرَ ﴿۱﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ ﴿۲﴾ إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ﴿۳﴾ ﴾

- د ډېر مهربان (او) ډېر با رحمه الله ﷻ په نامه.
- [۱] يقيناً مونږ تاته زښت ډېر خیر درکړی دی.
- [۲] نو ته خاص د خپل رب ﷻ دپاره لمونځ کوه او (خاص د همدغه ﷻ دپاره) قرباني کوه د نعمتونو شکرګزاري ته ادامه ورکړه.
- [۳] يقيناً (ستا يادښت قطع شوی نه دی بلکې) ستا دښمن همدی مقطوع الذکر (ياد يې قطع شوی او مقطوع الخیر) دی.

(۱) روح المعاني ج ۳۰ ص ۲۴۴

(۲) الدر المنور ج ۸ ص ۶۴۷

(۳) البحر المحيط ج ۱۰ ص ۵۵۵

(۴) تفسیر الطبري ج ۳۰ ص ۳۲۰

(۵) تفسیر الخازن ج ۶ ص ۵۱۹

(۶) اللباب في علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۵۷۹

توضیحات او د مطلب خلاصه

۱- د دې سورت دپاره مفسرینو کرامو گڼ شان نزولونه لیکلي دي^(۱). خو مونږ یوازې یو شان نزول په لاندې ډول راښودو:

یوه ورځې د قریشو د مشرانو څخه یو مشر (العاص بن وائل) نبي کریم ﷺ مخاطب وگرځاوه چې: یقیناً زه ستا سره د بنمنی کوم او یقیناً ستا بنیاد وتلی دی چې نارینه اولاد نه لري. بیا نوموړي خپلو انډیوالانو ته وویل چې: «دَعُوهُ فَإِنَّمَا هُوَ أُبْتَرٌ لَّا عَقَبَ لَهُ نَوْ هَلْكَ انْقَطَعَ ذِكْرُهُ وَاسْتَرْحَمْتُمْ مِنْهُ»^(۲) یعنې دغه سړی (محمد ﷺ) ترڅه وخته پورې پرېږدی (حوصله ورته وکړی) چې یقیناً دا سړی بنیاد نه لري چې نارینه اولاد یې نشته، که چرته مړ شي نو یاد (او مسلک) به یې ختم شي او تاسو به ترې مستریح او بې غمه شی.

نو الله ﷻ دغه سورت نازل کړ او د نوموړي کافر مشر خبرې یې ردې کړې.

کوثر څه معنی؟

۲- په ﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ﴾ کښې د «کوثر» کلمه د مبالغې صیغه ده او د «کثرة» لکه «زففة» څخه اشتقاقه شوې ده چې د زیاتوالي معنی ورکوي^(۳). په دې کلمه کښې د «و» توری د مبالغې دپاره اضافه شوی دی ترڅو په ډېر زیادت باندې دلالت وکړي.

پاتې شوه دا خبره چې دلته د ذکرې شوې کلمې څخه څه شی مراد دی؟، نو د دغې مرادې معنی په تعین کښې مفسرینو کرامو متعدد اقوال کړي دي چې تقریباً شپاړسو (۱۶)^(۴) یا شپږ ویشو (۲۶) قولونو ته رسېږي^(۵)، مگر مونږ ته ډېر غوره قول هغه برېښي کوم چې د عبد الله بن عباس رضی الله عنهما څخه روایت شوی دی چې فرمایلي یې دي: «هُوَ الْخَيْرُ الَّذِي أُعْطَاهُ اللَّهُ إِيَّاهُ»^(۶) یعنې کوثر هغه ډېر خیر دی کوم چې الله ﷻ نبي کریم ﷺ ته ورکړی دی (لکه نبوت او قرآن یا لکه لوی شفاعت او د الله ﷻ رضامندی او یا لکه د امت ډېروالی او نور دنیاوي او آخروي نعمتونه).

سوال جواب

۳- که څوک وایي چې: د ذکر شوي ایت شریف په تفسیر کښې زښت ډېر احادیث روایت شوي دي چې ځینو مفسرینو کرامو -رحمهم الله عزوجل- یې یوه-یوه مجموعه په خپلو کتابونو کښې راځکایته کړې ده^(۷) د مثال په توگه:

(۱) تفسیر القاسمي ج ۱۷ ص ۲۷۴
 (۲) اسباب النزول للواحدی ص ۳۰۷: تفسیر القاسمي ج ۱۷ ص ۲۷۳
 (۳) لسان العرب ج ۵ ص ۱۲۳
 (۴) تفسیر القرطبي ج ۲۰ ص ۲۱۶: تفسیر الطبري ج ۳۰ ص ۳۲۰
 (۵) روح المعاني ج ۳۰ ص ۲۴۵: زاد المسیر ج ۸ ص ۳۱۹
 (۶) صحیح البخاري ج ۲ ص ۷۴۲
 (۷) تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۵۵۶: الدر المنثور ج ۸ ص ۶۴۷: تفسیر الخازن ج ۶ ص ۵۸۴

الکولر (۱۰۸)

الف: نبی کریم ﷺ په یوه حدیث کښې فرمایلي دي چې: « وَهُوَ حَوْضٌ تَرْدُ عَلَيْهِ أُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ آيَتُهُ عَدَدُ النُّجُومِ »^(۱) يعني او (کوثر) داسې حوض دی چې زما امت به ورباندې د قیامت په ورځ د اوبو څښلو دپاره ورتویږي چې لوبښي (گیلاسونه) یې د ستورو د شمېر غوندي دي (زښت ډېر دي).

ب: نبی کریم ﷺ په یوه بل حدیث کښې فرمایلي دي چې: «رَأَيْتُ نَهْرًا فِي الْجَنَّةِ حَافَتَاهُ قِيَابُ اللُّؤْلُؤِ قُلْتُ مَا هَذَا يَا جِبْرِيلُ قَالَ هَذَا الْكَوْثَرُ الَّذِي أُعْطَاكَهُ اللَّهُ»^(۲) يعني ما د معراج په شپه په جنت کښې یوه داسې لښتی (وباله) ولیده چې په غاړو باندې یې د ملغلرو څمې ولاړې وې. ما وویل چې ای جبرائیله! دا څه شی دی؟ هغه ﷺ په جواب کښې وویل چې دا هغه کوثر دی چې الله ﷻ تاته درکړی دی.

نو پوښتنه دا ده چې: ایا د 'کوثر' دپاره ستاسو ذکر شوی تفسیر د ذکر و شوو دواړو احادیثو سره منافي نه دی چې 'کوثر' پکښې په 'حوض' او 'نهر' سره تفسیر شوی دی؟

مونږ وایو چې: په ذکر و شوو دواړو احادیثو کښې د 'کوثر' کلمه په 'حوض' او 'نهر' سره د حصر په توګه نه ده تفسیره شوې ترڅو اعتراض وارد شي بلکې د مثال په توګه ورباندې تفسیره شوې ده چې دغه دواړه هم په (خیر کښي) ډېر خیر کښې شمولیت لري.

دغه جواب ته د ځینو علماو کرامو په کلام کښې هم اشاره موندله کېږي^(۳).

لمونځ او قرباني

۴- که څه هم علماو کرامو د ﴿ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَخَّرْ ﴾ ایت په ډېرو ډولونو سره تفسیر کړی دی^(۴)، خو کوم ډول تفسیر چې متبادر دی هغه دا دی چې:

نبی کریم ﷺ په ﴿ فَصَلِّ ﴾ کښې په مطلق لمانځه او په ﴿ وَأَخَّرْ ﴾ کښې په مطلق قرباني باندې مکلف ګرځولی شوی دی. نو حاصل به یې داسې راوڅېږي:

ای پیغمبره! څرنگه چې الله ﷻ تاته زښت ډېر نعمتونه درکړي دي او د نعمتونو د ورکړې لړۍ لا ادامه لري نو ته د دغو نعمتونو شکر په وکړه. نو:

الف: خاص د خپل رب ﷻ دپاره لمونځونه دروه او د شریکياتو څخه خپل اجتناب ته ادامه ورکړه.

ب: همدارنگه خاص خپل رب ﷻ ته قرباني کوه او د مشرکانو د خاصیت څخه خپل ځان په څنګ وساته چې د بوتانو په نامه قرباني کوي. او هم د خپلې قرباني غوښې په فقيرانو باندې توزیع کوه او د مشرکانو د عادت څخه ډډه وکړه چې فقيرانو ته حقوق نه ورکوي او هم د عاریت په توګه د سامانونو په ورکړه باندې شومتیا کوي.

(۱) صحیح مسلم ج ۱ ص ۱۷۲

(۲) جامع الترمذی ج ۲ ص ۱۷۳

(۳) صحیح البخاری ج ۲ ص ۷۴۲

(۴) زاد المسیر ج ۸ ص ۳۲۰

همدغه مضمون ته په نورو ایتونو کښې هم اشارې شوې دي. د مثال په توگه:
 اول: الله ﷻ فرمایلي دي چې: ﴿ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴾ [الضحی: ۱۱] یعنی او هر چې ستا د رب ﷻ نعمت دی) نو ته په هغه سره څرگندونه کوه (او شکرگزارې یې وکړه).
 دوهم: الله ﷻ فرمایلي دي چې: ﴿ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴾ [الم نشرح: ۸] یعنی (نو کله چې ته د یوه عبادتي کار څخه فارغ شې نو په بل عبادتي کار باندې شروع کوه) او خپل رب ﷻ ته رغبت (او زاری) کوه (چې لا زیات توفیق درکړي).
 درېم: الله ﷻ فرمایلي دي چې: ﴿ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ [الانعام: ۱۶] یعنی ای پیغمبره! ووايه چې یقیناً زما لمونځ او زما قرباني او (هم) زما ژوند او زما مړی خاص الله ﷻ لره دی چې د ټولو عالمونو رب دی (او هیڅ شریک ورته نشته).

د "شنا" او "بتر" معناوې

۵- په ﴿ إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ﴾ کښې د "شانی" کلمه د "شنا" لکه "ضرب" څخه اشتقاقه شوې ده، چې د دښمنۍ معنی ورکوي^(۱)، او په دې مقام کښې ذکره شوې کلمه د "العاص بن وائل" او د ده د امثالو څخه عبارت ده.

په همدې ایت کښې د "أبتر" کلمې د "بتر" لکه "ضرب" څخه اشتقاق موندلی دی، چې د خیر د یادېدلو څخه پرې کېدل او د نارینه اولاد نه درلودل او بالآخره د خساره او تاوان د موندلو معناوې لري^(۲).

په دې مقام کښې د بدلیت په لحاظ د ټولو معناوو اراده کول صحت لري. او دا څکه چې: نوموړي العاص بن وائل نبي کریم ﷺ ته په دغو ټولو لحاظونو سره د "أبتر" لقب ورکاوه چې په مرگ سره به ستا یادېدنه د دنیا څخه ورکه شي او ته نارینه اولاد نه لري او بالآخره ته مالدار نه یې اوستا پیروان فقیران دي.

نو حاصل به یې داسې راخېژي چې: ای پیغمبره! ستا د دښمن اتهام واقعیت نه لري، نو ستا نوم به د قیامت تر ورځې پورې باقي وي او په اذانونو کښې به پنځه وخته یادېږي.

همدارنگه ته مقطوع البنياد نه یې بلکې ټول مؤمنان ستا دپاره د اولادونو حیثیت لري چې ټول درباندي درودونه استوي او ټول دې د شفاعت په تمه دي، بالآخره ستا د پیروانو فقر هم د منځه تلونکی دی چې ډېر ژر به د ډېرو مالونو درلودونکي جوړ شي او ثروت به یې وده وکړي.
 همدغه مضمون ته په نورو نصوصو کښې هم اشارې شوې دي. د مثال په توگه:

(۱) مفردات الراغب ص ۲۷۴

(۲) لسان العرب ج ۴ ص ۳۸: القاموس المحيط ج ۱ ص ۲۱۰

الف: اللہ ﷻ فرمایلی دی چہ: ﴿ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴾ [الم نشر: ۴] یعنی او مونہر ستا د گھسی دپارہ ستا یادونہ اوچتہ کرې دہ.

ب: اللہ ﷻ فرمایلی دی چہ: ﴿ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿۱﴾ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴾ [الم نشر: ۵، ۶] یعنی یقیناً د سختی سرہ اسانی دہ، یقیناً (د ہمدغی یوی) سختی سرہ (بلہ) اسانی (ہم) دہ.

ج: نبی کریم ﷺ پہ یوہ حدیث کنبی فرمایلی دی چہ: «إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ بِمَنْزِلَةِ الْوَالِدِ الْعَلِيمِ»^(۱) یعنی یقیناً زہ ستاسو دپارہ د پلار پہ خیریم چہ تاسو تہ (آن انسانی حاجت تہ د کیناستلو طرفہ ہم) دربنسیم.

پہ ہمدی خای باندي د اللہ ﷻ پہ توفیق د "الکوتر" سورت پښتو ترجمہ او تفسیر ختم شو.

اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا شَفَاعَةَ النَّبِيِّ ﷺ.

۱۴۲۶/۴/۱ هـ ق - ۱۳۸۴/۱/۲۰ هـ ش.

(۱) سنن ابی داؤد ج ۱ ص ۳: مستد احمد بن حنبل ج ۳ ص ۴۶

سريزه

- ۱- د دې سورت نوم (الكافرون) د همدې سورت په لومړني ايت كښې نازل شوى دى.
- ۲- عبد الله بن عباس رضيهما ويلى دي چې: دا سورت په مكه معظمه كښې نازل شوى دى او مكې دى^(۱).
- ۳- د دې سورت د ايتونو شمېر شپږ (۶) دى^(۲).
- ۴- د كلماتو شمېر يې شپږوېشت (۲۶) دى^(۳).
- ۵- د حرفونو شمېر څلور نوي (۹۴) دى^(۴).
- ۶- په دې سورت كښې په هغه مطلب باندې په تاكيد سره صراحت نازل شوى دى په كوم باندې چې وړاندېني سورت (الكوثر) د اشارې په توگه دلالت كاوه هغه دا چې: اى كفاروا تاسو زما دښمنان ياست، زه به هيڅكله د خپلو دښمنانو سره سازش ونه كړم چې په عبادت كښې اخلاص د پښو لاندې كړم او د نعمتونو شكرگزارى هېره كړم.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ قُلْ يَتَّيِبُوا الْكٰفِرُونَ ﴿١﴾ لَا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾ وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُونَ مَا اَعْبُدُ ﴿٣﴾ وَلَا اَنَا عٰبِدُ مَا عٰبَدْتُمْ ﴿٤﴾ وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُونَ مَا اَعْبُدُ ﴿٥﴾ لَكُمْ دِيْنُكُمْ وَلِيَ دِيْنِ ﴿٦﴾ ﴾

د ډېر مهربان (او) ډېر بار حمد الله ﷻ په نامه.

- [۱] (اى پيغمبره!) ووايه چې: اى كفاروا (تاسو واورئ چې):
- [۲] زه د هغو معبودانو عبادت نه كوم د كومو چې تاسو عبادت كوئ.
- [۳] او تاسو د هغه اقدس ذات عبادت كوونكي نه ياست چې زه يې عبادت كوم.
- [۴] او زه د هغو معبودانو عبادت كوونكى نه يم د كومو چې تاسو لگيا ياست عبادت يې كوئ.
- [۵] او تاسو د هغه اقدس ذات عبادت كوونكي نه ياست چې زه يې عبادت كوم.
- [۶] تاسو لره خپل دين دى او ما لره خپل دين دى (زه د سازش څخه بېزار يم).

شان نزول او توضيحات

- ۱- د دې سورت په هكله مفسرينو كرامو گڼ شمېر شان نزولونه روايت كړي دي. لاندې مثالونه يې ولولئ:

(۱) الدر المنثور ج ۸ ص ۶۵۴

(۲) تفسير البغوي ج ۴ ص ۵۳۵

(۳) تفسير الخازن ج ۶ ص ۵۸۵

(۴) اللباب في علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۵۲۷

الف: يو ځل د قريشو مشرانو العباس (چې په هغه وخت كښې د رضي الله عنه لايق نه وه) جرگه كړ چې ته خپل وراره محمد ﷺ ته ووايه چې زمونږ معبودانو (بوتانو) ته په څه درناوي قائل شي نو مونږ به ورباندې ايمان راوړو^(۱).

ب: يو ځل د قريشو ځينو مشرانو نېغ په نېغه نبي كريم ﷺ ته وړانديز وكړ چې: زمونږ سره څه سازش وكړه ترڅو ته زمونږ د دين څخه استفاده وكړې او مونږ ستا د دين څخه مستفيد وگرځو^(۲).

ج: يو ځل د قريشو مشرانو نبي كريم ﷺ ته بل ډول سازش وړاندې كړ چې: مونږ او تاسو ټول به يو كال يوازې د الله ﷻ عبادت كوو او بل كال به ټول (دواړه جانبه) د بوتانو عبادت كوو، دا د روغې جوړې يو صورت دی په كار دي چې ته يې قبول كړې^(۳).

د: يو ځل هغوی نبي كريم ﷺ ته وعده وركړه چې: كه ته زمونږ د بوتانو په هكله څه نرمي څرگنده كړې نو مونږ به په تاباندې ايمان راوړو^(۴).

ه: هغوی ورته دا وړانديز هم كړی وه چې زمونږ بوتان (معبودان) مه تقبيحوه نو مونږ به زښت ډېر مالونه دركړو او كه په قريشو كښې ستا هره بنايسته بنځه خوښه شوه هغه به په نكاح دركړو^(۵).
خو نبي كريم ﷺ د كفارو يو وړانديز هم قبول نه كړ بلكې په ډېرې كلكې لهجې سره يې هر يو وړانديز رد كړ.

كله چې دغه سورت نازل شو او هغوی د سازش كولو څخه نااميده شوه نو د نبي كريم ﷺ د شهيدولو پلان يې جوړ كړ او هجرت ته يې مجبور كړ چې د [الأنفال: ۳۰] ايت لاندې ورباندې د الله ﷻ په توفيق څه رڼا اچولې شوې ده.

سوالونه او جوابونه

۲- په دې مقام كښې لاندې سوالونه د سړي په ذهن كښې راولاړېږي:

الف: كه څوك وايي چې: دغه دواړه ايتونه په مصداق كښې متحد دي چې: ﴿لَا أُعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾ [الكافرون: ۲] يعنې زه د هغو معبودانو عبادت نه كوم د كومو چې تاسو عبادت كوئ، او ﴿وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ﴾ [الكافرون: ۴] يعنې او نه زه د هغو معبودانو عبادت كوونكى يم د كومو چې تاسو عبادت كوئ.

او همدارنگه دغه دواړه ايتونه په كلماتو او مصداق دواړو كښې متحد دي چې: ﴿وَلَا تُتَّبِعُوا عِبَادُونَ مَا أُعْبُدُ﴾ [الكافرون: ۳] يعنې او نه تاسو د هغه معبود عبادت كوونكى ياست چې زه يې

(۱) زاد المسير ج ۸ ص ۲۲۲

(۲) تفسير القرطبي ج ۲۰ ص ۲۲۵

(۳) اسباب النزول للواحي ص ۳۰۷: تفسير المراغي ج ۳ ص ۲۵۵

(۴) الدر المنثور ج ۸ ص ۶۵۵

(۵) تفسير القرطبي ج ۲۰ ص ۲۲۷

عبادت کوم. او ﴿ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴾ [الکافرون: ۵]. یعنی او نه تاسو د هغه معبود عبادت کوونکي یاست چې زه یې عبادت کوم.

نو پوښتنه دا ده چې: د څه حکمت په بنیاد د اولنیو دواړو ایتونو مصداق په تکرار سره نازل کړی شو او همدارنگه څه وجه ده چې په وروستیو دواړو ایتونو کې دوهم ایت تکراراً نزول وموند؟ مونږ وایو چې: د ذکرې شوې پوښتنې د جوابولو دپاره علماوو کرامو^(۱) ډېر جوابونه لیکلي دي، نو که څوک یې د لوستلو شوق لري هملته دې مراجعه وکړي، مگر بهتر جواب یې **والله اعلم** دا دی چې:

ذکر شوي تکرار د تاکید دپاره صورت نیولی دی او دا ځکه چې مشرکانو په سازش باندې ډېر زور اچولی وه او په بیابیا یې وړاندیز کاوه. نو د هغوی د حال غوښتنه دا وه چې وړاندیز یې په تکراري او تاکیدي توګه رد شي ترڅو یې تمه غوڅه شي.

د دغه ډول رد یو نظیر په یوه حدیث کې هم روایت شوی دی چې: یو ځل د بني هاشمو قبیلې د نبی کریم ﷺ څخه اجازه وغوښته چې خپله یوه انجلی علی ﷺ ته په نکاح سره ورکړي حال دا چې علی ﷺ فاطمه رضی الله عنها په خپله نکاح کې درلوده. نو نبی کریم ﷺ د هغوی غوښتنه د ممبر د پاسه په تکراري او تاکیدي توګه رده کړه او ویې فرمایل چې: «فَلَا آذَنُ لَهُمْ ثُمَّ لَا آذَنُ لَهُمْ»^(۲)، یعنی زه به هغوی ته (د دغه کار) اجازه ورنه کړم، زه به هغوی ته اجازه ورنه کړم، زه به هغوی ته اجازه ورنه کړم.

لنډه دا چې په دې سورت کې د سازش او کفري عبادت څخه په ډېره موکده طریقه برائت اعلان شوی دی.

دغه برائت ته په نورو ایتونو کې هم اشارې شوې دي، د مثال په توګه:

الله ﷻ فرمایلي دي چې: ﴿ أَنْتُمْ بَرِيْفُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيٌّ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴾ [یونس: ۴۱] یعنی ای پیغمبره! مشرکانو ته ووايه چې تاسو د هغه خط السیر څخه بېزار یاست په کوم باندې چې زه عمل کوم او زه د هغه خط السیر څخه بېزار یم په کوم باندې چې تاسو عمل کوئ (زما او ستاسو ترمنځ جوړه او سازش ممکن نه دی).

ب: که څوک زایي چې: د دې سورت [۳، ۵] ایتونه خو د مشرکانو په هکله د الله ﷻ د پلوه اخبار بالغیب دی چې ای مشرکانو! تاسو د هغه اقدس ذات عبادت کوونکي نه یاست چې زه یې عبادت کوم. حال دا چې د همدغو مخاطبینو مشرکانو د جملې څخه ډېر کسان په ایمان باندې مشرف شوه چې د مکې معظمې د فتحې په ورځ خو ډلې ډلې د الله ﷻ په دین کې داخلې شوې او د الله ﷻ په عبادت مشغولې شوې!؟

(۱) تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۵۶۲: روح المعانی ج ۳۰ ص ۲۵۱

(۲) صحیح مسلم ج ۲ ص ۲۹۰

مونڊ وایو چي: په ذکر وشو دواړو ایتونو کنبې په کفر سره موصوف کسان مخاطب گرځولي شوي دي چي: ﴿ قُلْ يَتَّابِعَا الْكَافِرُونَ ﴾ يعنې ورته ووايه چي اي کفارو! تاسو په همدغه کفري حالت کنبې د سازش تر سيوري لاندې د الله ﷻ عبادت کوونکي نه ياست. او پوره واضحه ده چي ذکر شوي ايمان راوړونکي کسان د سازش تر سيوري لاندې په ايمان نه وه مشرف شوي چي اعتراض وارد شي.

ج: که څوک وايي چي: ايا د ﴿ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴾ څخه نه څرگندېږي چي: اي مشرکانو! تاسو په خپل دين باندې باقي اوسي؟

مونډ وایو چي: دلته تهديد مطلب دی او تقرير مطلب نه دی، دغه ډول يو تهديد په بل ايت کنبې داسې نازل شوی دی چي: ﴿ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ﴾ [الکھف: ۲۹] يعنې نو که د چا خوښه وي نو هغه دې ايمان راوړي او که د چا خوښه وي نو هغه دې کافر پاتې شي (د قيامت ورځ راروانه ده هر څوک به موافقه سزا يا جزا وگوري).

د دې سورت اهميت

۳- دا سورت د عقيدې د تصحيح او د ايمان د اخلاص دپاره ډېر زيات اهميت لري نو په ډېرو احاديثو کنبې يې ذکر روايت شوی دی^(۱). د مثال په توگه:

عبد الله بن عمر رضي الله عنه وايي چي: «رَمَقَتْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَشْرِينَ مَرَّةً يَقْرَأُ فِي الرُّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرَبِ وَفِي الرُّكْعَتَيْنِ قَبْلَ الْفَجْرِ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ»^(۲) يعنې ما د الله ﷻ پيغمبر ﷺ شل (۲۰) کرته څارلې او ليدلې دی چي د ماښام څخه وروسته په دوه وو رکعتونو کنبې او د سبا د لمانځه څخه وړاندې په دوه وو رکعتونو کنبې به يې ﴿ قُلْ يَتَّابِعَا الْكَافِرُونَ ﴾ او ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ قرائت کاوه.

په همدې ځای د "الکافرون" سورت پښتو ترجمه او تفسير د الله ﷻ په توفيق ختم شو.

اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ تَوَلِّي الْكُفَّارِ وَمُحِبِّيهِمْ.

۱۴۲۶/۴/۲ هـ ق = ۱۳۸۴/۱/۲۱ هـ ش.

(۱) الدر المنثور ج ۸ ص ۶۵۶

(۲) سنن النسائي ج ۱ ص ۱۵۴

سریزه

۱- د دې سورت نوم (النصر) د همدې سورت په لومړني ایت کښې نازل شوی دی او په همدې نامه سره د نورو سورتونو څخه جدا شوی دی.

۲- ټول علماء کرام متفق دي چې دا سورت مدني سورت دی چې د هجرت څخه وروسته نازل شوی دی^(۱)، خو په دې خبره کښې چې د نبي کریم ﷺ د وفات څخه یې څومره وخت وړاندې او په کوم ځای کښې نزول موندلی دی؟ په لاندې ډول مختلف دي:

الف: اکثره علماء کرام وايي چې دا سورت د نبي کریم ﷺ د وفات څخه دوه کاله وړاندې هغه وخت نازل شوی دی کله چې نبي کریم ﷺ د خیبر د غزا څخه راستون شو^(۲).

په همدې قول باندې په ﴿ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ ﴾ کښې د "إِذَا" کلمه هم دلالت کوي چې دغه کلمه په استقبال کښې استعمالېږي. یعنې کله چې په راتلونکي وخت کښې د الله ﷻ نصرت او فتحه راشي. نو په دې ایت کښې یوه زېري ته اشاره شوې ده چې په وروسته وخت کښې په معجزانه توګه رښتیا شو.

ب: ځینې علماء کرام وايي چې: دغه سورت په حجة الوداع کښې په منی مقام کښې نازل شوی دی، نو د دغه سورت د نزول څخه وروسته نبي کریم ﷺ فقط اتیا (۸۰) ورځې حیات وه او بیا وفات شو^(۳)، **إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ**.

دوی وايي چې ذکره شوې د "إِذَا" کلمه د استقبال دپاره نه ده بلکې د "إِذْ" معنی ورکوي لکه چې په ﴿ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ ﴾ [الكهف: ۸۶] کښې د ﴿ إِذَا ﴾ کلمه د "إِذْ" په معنی سره ده. یعنې ان تر دې چې ذو القرنین د لمر مغرب ته ورسېد (نه دا چې د لمر مغرب ته ورسېږي).

په هر تقدیر، دا سورت (النصر) وروستنی کامل سورت دی چې وروسته ترې ایتونه نازل شوی دی خو بل کامل سورت ترې وروسته نه دی نازل شوی^(۴).

۳- د دې سورت د ایتونو شمېر فقط درې (۳) دی^(۵).

۴- د کلماتو شمېر یې فقط اولس (۱۷) دی^(۶).

۵- د حرفونو شمېر یې فقط نهه شپېته (۶۹) دی^(۷).

۶- په وړاندېني سورت (الکافرون) کښې نبي کریم ﷺ ته ارشاد نازل شوی وه چې د مشرکانو د

(۱) زاد المسیر ج ۸ ص ۳۲۴

(۲) البحر المحيط ج ۱۰ ص ۵۶۲: تفسیر ابي السعود ج ۹ ص ۲۰۸

(۳) تفسیر القرطبي ج ۲۰ ص ۲۳۳

(۴) تفسیر القاسمي ج ۱۷ ص ۲۸۰: تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۵۶۲

(۵) تفسیر البغوي ج ۴ ص ۵۳۶

(۶) تفسیر الخازن ج ۶ ص ۵۸۸

(۷) اللباب في علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۵۳۷

دین خخه برائت اعلان کره او په دې سورت (النصر) کښې د همدغه ارشاد نتایجو ته اشاره کېږي چې ستا دین به په ټولو ادیانو باندې غلبه مونده کړي او ټول به محوه کړي، که بالفرض ته د هغوی سره سازش وکړې او یا دې ورسره سازش کړې وی نو نتیجه به معکوسه وي. او دا خخه چې مخلوط دین د الله ﷻ دین نه دی بلکې ﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الخَالِصُ﴾ [الزمر: ۳] یعنی اگاهه اوسئ چې خاص الله ﷻ ته سوچه دین (مقبول) دی او بس.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿۱﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿۲﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿۳﴾ ﴾

د ډېر مهربان (او) ډېر با رحمه الله ﷻ په نامه.

[۱] (ای پیغمبره!) هغه وخت چې د الله ﷻ نصرت (په دښمن باندې غلبه) او هم د مکې معظمې فتحه درغله (درته حاصله شوه).

[۲] او (هم هغه وخت چې کله) تا خلک ولیده چې د الله ﷻ په دین (اسلام) کښې ډلې-ډلې داخلېږي.

[۳] نو (په دغه وخت کښې) د خپل رب ﷻ د حمد سره تسبیحات وایه او مغفرت ترې غواړه. یقیناً ستا رب ﷻ ډېر توبه قبلوونکی دی.

توضیحات

۱- د ټولو مفسرینو کرامو په نزد په ﴿ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴾ کښې د "الفتح" خخه د مکې معظمې فتحه مراده ده^(۱) چې د هجرت په اتم کال د روژې په میاشت کښې واقع شوې وه. د دې فتحې په تعقیب نبی کریم ﷺ د حنین او طائف غزاگانې وکړې او ښه پرېمانه غنیمتونه لاس ته ورغله، د دغو غزاگانو او په تېره بیا د مکې معظمې د فتحې قیصې د سیرت کتابونو مفصلې لیکلې دي او ځینو مفسرینو کرامو هم ورباندې ښه پوره رڼا اچولې ده^(۲). هیله ده چې علاقمندان هملته مراجعه وکړي.

"نصر" او "فتح" خه فرق لري؟

۲- په ذکر شوي ایت کښې ﴿ نَصْرُ اللَّهِ ﴾ په دښمن باندې د غلبې خخه عبارت دی چې دښمن مقهور او ذلیل وگرځوي. او فتح په یو ښار باندې د تسلط او قبضې لگولو معنی و رکوي^(۳). نو د مکې معظمې د فتحې په ورځ الله ﷻ خپل پیغمبر په هغو مشرکانو باندې غالب وگرځاوه

(۱) تفسیر الطبری ج ۳۰ ص ۳۲۲: تفسیر القاسمي ج ۱۷ ص ۲۸۱: تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۵۶۳

(۲) تفسیر الخازن ج ۶ ص ۵۸۸: تفسیر البغوي ج ۴ ص ۵۳۶

(۳) البحر المحیط ج ۱۰ ص ۵۶۲: الباب فی علوم الکتاب ج ۲۰ ص ۵۳۸

کومو چې د همدغه پلرني تاتوبي څخه شړلی وه او هم يې د همدغه ښار په شمول په نورو ښارونو باندې قبضه ورکړه لکه اوطاس، طائف او نور.

ډله ييز ايمان راوړل

۳- په ﴿ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴾ کښې دېته اشاره ده چې د دغې فتحې په سبب د مجاهدينو په مقابل کښې په ټوله عربي جزيره کښې مقاومت ختم شو او څوک چې ساکت ناست وه هغوی هم خپل سکوت مات کړ او د توحيد په کلمه باندې يې اوزونه اوچت کړه. او دا ځکه چې تردغه وخته پورې به قبائلو ويلې چې: «اَتْرُكُوهُ وَقَوْمَهُ فَإِنَّهُ إِنْ ظَهَرَ عَلَيْهِمْ فَهُوَ نَبِيٌّ صَادِقٌ»^(۱) يعنې تاسو دا سړی (محمد ﷺ) د خپل قوم سره پرېږدئ (او نته چې ته منتظر شئ) نو که چرته نوموړی په خپل قوم باندې غالب شو نو يقيناً دا رښتینی پيغمبر دی (او د ابرهه او نورو اصحاب الفيل غوندي غاصب نه دي)، نو کله چې مکه معظمه فتحه شوه ټولو قبائلو ورباندې ايمان راوړ.

د يوه حديث تازه مصداق

۴- د دغه ايت شريف په ارتباط نبي کریم ﷺ فرمايلي دي چې: «إِنَّ النَّاسَ دَخَلُوا فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا وَسَيَخْرُجُونَ مِنْهُ أَفْوَاجًا»^(۲) يعنې يقيناً د الله ﷻ په دين (اسلام) کښې خلک ډلې-ډلې داخل شوه خو ژر ده چې د همدغه دين (اسلام) څخه به ډلې-ډلې ووځي. د همدې حديث دپاره نن ورځ^(۳) په افغانستان او عراق کښې تازه مصداق تحقق موندلی دی چې ډېر خلک ډلې-ډلې د اسلام څخه وځي او په کفر کښې داخلېږي. البته دا هغه کسان دي چې د اسلام څخه يهوديت يا عيسويت ته اوښتي دي، د اسلام څخه د امريکايانو مسلک (مطلق ازادي) غوره او بهتره گڼي، د کفارو په کفر باندې راضي دي، د کفارو تسلط په دغو ښارونو باندې حق بولي، د ښځو مخونه لوڅوي او د قرآن کریم مخ پټوي او غواړي چې قرآن کریم په ژوند کښې دستور العمل ونه گرځي او داسې نور.

تسبيح او استغفار

۵- د يوه حديث مضمون دی چې: يوه ورځې عائشې رضی الله عنها وويلې چې: يا رسول الله! څه وجه ده چې ته د خپل عادت په خلاف دغه کلمې «سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ» ډېرې لولې؟ نبي کریم ﷺ جواب ورکړ چې: «جُعِلَتْ لِي عَلَامَةً فِي أُمَّتِي إِذَا رَأَيْتَهَا قُلْتُهَا»^(۴) يعنې ماته د خپل رب ﷻ د پلوه په خپل امت کښې يوه نښه ښودلې شوې ده چې کله زه هغه وگورم نو زه به ذکرې

(۱) صحيح البخاري ج ۲ ص ۶۱۶

(۲) مسند احمد بن حنبل ج ۵ ص ۱۰۸

(۳) ۱۳۲۶/۴/۳ هـ ق - ۱۳۸۴/۱/۲۲ هـ ش

(۴) صحيح مسلم ج ۱ ص ۱۹۲

النصر (۱۱۰)

شوی کلمې ډېرې لولوم. ما دا نښه ولیده چې مکه معظمه فتحه شوه او خلک لگیا دي ډلې-ډلې د الله ﷻ په دین (اسلام) کښې داخلېږي. نو ځکه ذکرې شوي کلمې د خپل عادت په خلاف ډېرې لولم.

یوه پوښتنه او د هغې جواب

۶- که څوک وایي چې: د څه حکمت په بنیاد ذکر و شوی کلمو د ډېرو لوستلو دپاره د دغه سورت د مضمون تحقق نښه گرځولی شوی دی؟

مونږ وایو -والله ﷻ أعلم: د دغه سورت د مضمون تحقق ځکه نښه گرځولی شوی دی چې د دغه مضمون په تحقق سره دپته اشاره ده چې: ای پیغمبره! اوس نو ستا د مبعوثیت مطلب پوره شو او په دنیا کښې ستا مکلفیت ختم شو چې خلک لگیا دي ډلې-ډلې په اسلام کښې داخلېږي او د شریعت په رڼا سره د کفر تیاره مغلوبېږي. نور نو ته خپل آخرت ته متوجه شه او د هغو خلاف الاولی کارونو د ارتکاب مغفرت وغواړه کوم چې د مکلفیت په دوران کښې ستا څخه صادر شوي دي. همدغه مضمون په ډېرو احادیثو کښې منعکس شوی دی، د مثال په ډول:

الف: کله چې ذکر شوی سورت نازل شو نو نبی کریم ﷺ په یوه حدیث کښې وفرمایل چې: «يُنَبِّئُ إِلَيَّ نَفْسِي»^(۱) یعنی ماته د خپل مرگ خبر راکړی شو «كَأَنِّي مَقْبُوضٌ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ»^(۲) یعنی لکه چې یقیناً زه په دغه کال کښې قبض کړی شوی يم (مرم).

ب: د عبد الله بن عباس رضی الله عنهما د یوه حدیث مضمون دی چې: یو ځل امیر المؤمنین عمر ؓ ځینې صحابه کرام ؓ وغوښتل چې د دوی په ډله کښې زه کم عمری صحابي هم شامل وم. عمر ؓ ټولو ته پوښتنه راجع کړه چې تاسو د «إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ» د سورت څخه څنگه-څنگه مفهوم اخلئ؟

ځینو صحابه وو کرامو ؓ جوابونه ورکړه او ځینې ساکت پاتې شوه. ما په خپل نوبت کښې وویل چې: د دې سورت څخه د نبی کریم ﷺ د وفات نېټه معلومېږي چې رانژدې شوې ده او الله ﷻ یې په وفات باندې د خلکو په ډله بیزه توگه مسلمانېدل نښه گرځولی دي. امیر المؤمنین وویل چې: «مَا أَعْلَمُ مِنْهَا إِلَّا مَا تَقُولُ»^(۳) یعنی زه د دې سورت څخه په بل هیڅ شي نه پوهېږم مگر په هغه شي چې ته یې وایي.

د "النصر" سورت پښتو ترجمه او تفسیر د الله ﷻ په توفیق ختم شو.

سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

۱۴۲۶/۴/۳ هـ ق - ۱۳۸۴/۱/۲۲ هـ ش

(۱) مسند احمد بن حنبل ج ۱ ص ۴۶۶

(۲) تفسیر الطبري ج ۳ ص ۲۳۴

(۳) صحیح البخاري ج ۲ ص ۷۴۳

فہرست

۱۔ ...

۲۔ ...

۳۔ ...

۴۔ ...

۵۔ ...

۶۔ ...

۷۔ ...

۸۔ ...

۹۔ ...

۱۰۔ ...

۱۱۔ ...

۱۲۔ ...

۱۳۔ ...

۱۴۔ ...

۱۵۔ ...

۱۶۔ ...

۱۷۔ ...

۱۸۔ ...

۱۹۔ ...

۲۰۔ ...

۲۱۔ ...

۲۲۔ ...

۲۳۔ ...

۲۴۔ ...

۲۵۔ ...

۲۶۔ ...

۲۷۔ ...

۲۸۔ ...

۲۹۔ ...

۳۰۔ ...

۳۱۔ ...

۳۲۔ ...

۳۳۔ ...

۳۴۔ ...

۳۵۔ ...

۳۶۔ ...

۳۷۔ ...

۳۸۔ ...

۳۹۔ ...

۴۰۔ ...

۴۱۔ ...

۴۲۔ ...

۴۳۔ ...

۴۴۔ ...

۴۵۔ ...

۴۶۔ ...

۴۷۔ ...

۴۸۔ ...

۴۹۔ ...

۵۰۔ ...

تبت (۱۱۱)

۱۔ ...

۲۔ ...

۳۔ ...

۴۔ ...

۵۔ ...

۶۔ ...

۷۔ ...

۸۔ ...

۹۔ ...

۱۰۔ ...

۱۱۔ ...

۱۲۔ ...

۱۳۔ ...

۱۴۔ ...

۱۵۔ ...

۱۶۔ ...

۱۷۔ ...

۱۸۔ ...

۱۹۔ ...

۲۰۔ ...

۲۱۔ ...

۲۲۔ ...

۲۳۔ ...

۲۴۔ ...

۲۵۔ ...

۲۶۔ ...

۲۷۔ ...

۲۸۔ ...

۲۹۔ ...

۳۰۔ ...

۳۱۔ ...

۳۲۔ ...

۳۳۔ ...

۳۴۔ ...

۳۵۔ ...

۳۶۔ ...

۳۷۔ ...

۳۸۔ ...

۳۹۔ ...

۴۰۔ ...

۴۱۔ ...

۴۲۔ ...

۴۳۔ ...

۴۴۔ ...

۴۵۔ ...

۴۶۔ ...

۴۷۔ ...

۴۸۔ ...

۴۹۔ ...

۵۰۔ ...

۵۱۔ ...

۵۲۔ ...

۵۳۔ ...

۵۴۔ ...

۵۵۔ ...

۵۶۔ ...

۵۷۔ ...

۵۸۔ ...

۵۹۔ ...

۶۰۔ ...

۶۱۔ ...

۶۲۔ ...

۶۳۔ ...

۶۴۔ ...

۶۵۔ ...

۶۶۔ ...

۶۷۔ ...

۶۸۔ ...

۶۹۔ ...

۷۰۔ ...

سرریزه

- ۱- دا سورت (ثبت) په خپل نامه باندې پیل شوی دی.
 - ۲- دا سورت په اتفاق سره مکي سورت دی او د هجرت څخه وړاندې نازل شوی دی^(۱).
 - ۳- د دې سورت ټول ایتونه پنځه (۵) دي^(۲).
 - ۴- ټولې کلمې یې درویشتم (۲۳) دي^(۳).
 - ۵- ټول حرفونه یې اوه او یا (۷۷) دي^(۴).
 - ۶- په وړاندېني سورت (النصر) کښې اشاره شوې وه چې دا دین (اسلام) به ضرور کمال ته رسېږي او په نورو ادیانو به غلبه مونده کوي.
- په دې سورت (ثبت) کښې د کفارو او معاندینو د مذبحخانه هلو ځلو یوه مثال ته اشاره کېږي چې مطلوبه نتیجه یې نه ده ورکړې بلکې پخپله د معاند کافر په ضرر تاممي شوي دي.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿١﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ﴿٢﴾ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ﴿٣﴾ وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ﴿٤﴾ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ﴿٥﴾ ﴾

د ډېر مهربان (او) ډېر با رحمه الله په نامه.

- [۱] د ابو لهب دواړه لاسونه (بلکې پخپله ابو لهب) دې خسارمند (او هلاک) شي، او نوموړی خسارمند (او هلاک) شوی دی.
- [۲] د نوموړي مال او هغه شی کوم یې چې کسب کړی دی د نوموړي څخه د هيڅ عذاب مخه نه شي نیولی.
- [۳] ژر ده چې نوموړی به داسې اور (دوزخ) ته داخل شي چې د لمبو خاوند (درلودونکی) دی.
- [۴] او د نوموړې مېرمن به هم په داسې حال کښې (دوزخ ته) داخله شي چې د دوزخي خاشاکو او چتوونکې به وي.
- [۵] (او هم) به په داسې حال کښې (دوزخ ته داخله شي) چې په غاړه کښې به یې رسی وي چې د تاو کړی شوو تارونو څخه عبارت ده.

(۱) زاد السیر ج ۸ ص ۲۲۵

(۲) تفسیر البغوي ج ۴ ص ۵۴۲

(۳) اللباب فی علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۵۴۸

(۴) تفسیر الحازن ج ۶ ص ۵۹۷

توضیحات او د مطلب خلاصه

۱- د دې سورت شان نزول د الله ﷻ په توفیق د [الشعراء: ۲۱۳] ایت لاندې ښه تفصیلوار لیکلی شوی دی والحمد لله ﷻ، نو هیله ده چې هلته یو ځل مراجعه وکړی شي.

څو نکات

۲- په دې مقام کښې د وضاحت دپاره څو نکاتو ته توجه په کار ده هغه دا چې:
الف: په ﴿ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴾ کښې د "تَبَّتْ، تَبَّ" دواړه کلمې د "تَبَاب" لکه "غَدَاب" څخه اشتقاقې شوې دي، او مونږ د الله ﷻ په توفیق د [المؤمنون: ۳۷] ایت لاندې لیکلي دي چې "تَبَاب" دوامدار خسران (معنوي هلاک) ته ویل کېږي.

ب: په ﴿ تَبَّتْ ﴾ کښې د خسران غوښتنې ته اشاره شوې او په "تَبَّ" کښې د همدغې غوښتنې تحقق مرموز دی^(۱).

ج: د ﴿ يَدَا أَبِي لَهَبٍ ﴾ کلمات پخپله د "أَبُو لَهَبٍ" څخه کنایې دي، د همدې کبله په "تَبَّ" کښې همده ته د مفرد ضمیر راجع شوی دی او دواړو لاسونو ته یې د مثني ضمیر نه دی راجع شوی چې "تَبَّتَا" یې نزول موندلی وی^(۲).

د: شاید چې د نوموړي څخه به په دواړو لاسونو سره د دې کبله تعبیر صورت نیولی وي چې یوه ورځې نوموړي خپل لاسونه پو کړه او بیا یې مخاطب وگرځول چې: ای زما دواړو لاسونو! تاسو ته دې خسران (تاوان) وي، زه خو په تاسو کښې هغه شی نه گورم د کوم چې تاسو ته محمد ﷺ د مرگ څخه وروسته وعده درکوي^(۳).

ه: "أَبُو لَهَبٍ" د نبی کریم ﷺ سکني تره وه خو په عداوت او دښمنۍ کښې د پردیو کفارو (مشرکانو) څخه ډېر زیات وه.

د ښه وضاحت دپاره یوه قیصه ولولئ چې لنډیز یې په لاندې ډول دی:
اول: یو صحابي وايي چې یو ځل د ذوالمجاز په بازار کښې نبی کریم ﷺ خلکو ته دعوت ورکاوه او هرې ډلې ته یې ارشاد فرمایل چې: «قُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ نُفْلِحُوا»^(۴)، یعنی ای خلکو! تاسو د توحید کلمه وویاست او د شرکیاتو څخه لاس واخلئ چې کامیاب جوړ شئ او بری موندنه کړئ.
دوهم: خو په عین حال کښې یوه ځنیور سور رنگي سړي تعقیباوه چې: ای خلکو! تاسو د دغه سړي دعوت مه قبلوئ دا دروغژن دی او د خپل پلارني دین څخه اوبښتی دی.

(۱) تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۵۶۴

(۲) أضواء البيان ج ۹ ص ۶۰۴

(۳) سیرت ابن هشام ج ۱ ص ۳۷۲

(۴) مسند احمد بن حنبل ج ۵ ص ۴۲۳

درېم: ما پوښتنه وکړه چې دغه دوه کسان څوک دي چې د خلکو په ډلو باندې دواړه جوړه گرځي چې دوهم د اولني خبره تکذيبوي؟

څلورم: راته وويلی شوه چې لومړی سړی محمد بن عبد الله دی چې د نبوت مدعي دی، او دوهم سړی د هغه سکني تره ابو لهب دی.

و: د ابو لهب اصلي نوم "عبد العزی" وه او په "ابو لهب" سره ځکه ملقب شوی وه چې هغه ډېر صحتمند او ښایسته ښکلی ښیادم وه^(۱)، تا به ويل چې گلابي رنگ يې د اور لمبه ده.

ز: په ﴿ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۖ كُنِيَ د "مَا كَسَبَ" کلمات علماوو کرامو په لاندې دوه رو

معناوو سره تفسیر کړي دي:

اول: د "مَا كَسَبَ" څخه د نوموړي نارینه درې اولادونه مطلب دي چې "معتب، عتبه، عتيبه" نومېده، وروستني دواړه د نبي کریم ﷺ زومان وه خو دواړو خپلو مېرمنو ته د خپل پلار په اصرار سره طلاقونه ورکړه^(۲).

هوا: د حنین د غزا په موقع د ابو لهب اولني دواړه زامن په ایمان مشرف شوه او درېم يې لا پخوا د کفر په حال کې مړ شوی وه.

دوهم: د "مَا كَسَبَ" څخه د نوموړي هغه وجاهت او رسوخ مطلب دی کوم چې نوموړي په خپل قوم کې کسب کړي او گټلي وه^(۳).

نو د ذکر شوو نکاتو په ملحوظ به د ایتونو مضمون داسې راوڅېړي چې: د ابو لهب دواړه لاسونه بلکې په خپله ابو لهب دې د خسران او هلاک سره مخامخ شي، هوا نوموړی د خسران او هلاک سره د الله ﷻ په علم کې مخامخ دی، نوموړي ته به د خسران او هلاک څخه نه د هغه مالونه نجات ورکړي او نه به ترې د هغه اولادونه او وجاهت او رسوخ دفاع وکړي شي.

نو ډېر ژر دی چې نوموړی به داسې اور ته داخل شي چې د لمبو خاوند به وي او د هره طرفه به يې ورباندې احاطه کړي وي.

د ابو لهب مېرمن

۳- په ﴿ وَأَمْرَاتُهُ حَمَالَةَ الْحَطَبِ ۖ كُنِيَ د "امْرَأة" کلمه د ابو لهب د مېرمنې څخه عبارت ده چې اصلي نوم يې "أروى" وه او په "أُمُّ جَمِيلٍ" سره يې شهرت درلود، دا مېرمن د ابو سفیان خور وه او د نبي کریم ﷺ په عداوت کې د خپل خاوند (ابو لهب) سره همکاري وه^(۴).

د نوموړي مېرمنې د ﴿ حَمَالَةَ الْحَطَبِ ۖ د لقب دپاره علماوو کرامو لاندې دوه وجې ښودلې دي:

(۱) تفسیر البغوي ج ۴ ص ۵۴۳

(۲) تفسیر القاسمي ج ۱۷ ص ۲۸۸

(۳) البحر المحیط ج ۱۰ ص ۲۱۰: تفسیر القرطبي ج ۲۰ ص ۲۳۸

(۴) تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۵۶۴

الف: یوه دا چې هغې به اغزې راغونډول او د شپې د مخې به یې د نبی کریم ﷺ د کور په شاوخوا کښې د اذیت رسولو دپاره شیندل او خورول^(۱).
دوهم: بله دا چې دغه مېرمن چغلگره وه او د تمامیت کسب یې درلود، نو ذکر شوي کلمات د چغلگری څخه کنایې دي^(۲).
خو مفسرینو کرامو یې دلته داسې تفسیر کړی دی چې: د دوزخ په داخل کښې به دغه مېرمن د دوزخ اغزې لرونکې خاشاک پنډه کوي او خپل خاوند (ابو لهب) ته به یې وروړي ترڅو ورباندې د نوموړي اور لا تېز شي^(۳).

د "جید" او "مَسَد" معناوي

۴- په ﴿فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ﴾ کښې د "جید" کلمه د غاړې په معنی ده^(۴)، او د "مَسَد" کلمه د تاو ورکړې شوي پړي معنی ورکوي، برابره خبره ده چې دغه پړی د اوسپنې یا د مونجو د تارونو څخه جوړ کړی شوی وي او یا د وړیو یا نورو شیانو څخه جوړ وي^(۵).
خو په دې مقام کښې دغه کلمات د دوزخ په زنجیرونو باندې تفسیر کړی شوي دي کومو ته چې په [الحاقه: ۳۲] ایت کښې اشاره شوې ده^(۶).

یو اعرابي تحلیل

۵- علماوو کرامو د ذکر وروستنیو ایتونو په اعرابي تحلیل کښې متعدد اقوال کړي دي^(۷)، خو مونږ خپل غوره کړی شوی تحلیل په لاندې ټکو کښې راخلاصه کوو:
الف: د ﴿وَأَمْرَأَتُهُ﴾ کلمه د ﴿سَيَصْلَىٰ نَارًا﴾ په مستتر ضمیر باندې عطفه ده کوم چې "ابو لهب" ته راجع دی.
ب: د ﴿حَمَالَةَ الْخَطَبِ﴾ د کلمې نصب د ﴿وَأَمْرَأَتُهُ﴾ څخه د حالیت په بنیاد صورت نیولی دی.
ج: ﴿حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ﴾ مؤخره مبتدا ده، او د ﴿فِي جِيدِهَا﴾ کلمات ورته د خپل متعلق (ثابت) په لحاظ مقدم خبر دی.
دغه اسمیه جمله د ﴿وَأَمْرَأَتُهُ﴾ څخه دوهم حال ده چې محلاً منصوبه ده.
نو حاصل به یې داسې راوڅېړي چې: د ابو لهب مېرمن به هم د خپل خاوند سره په داسې حال

(۱) زاد المسیر ج ۸ ص ۲۲۷

(۲) تفسیر القاسمي ج ۱۷ ص ۲۸۸: مفردات الراغب ص ۱۲۲

(۳) تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۵۶۴

(۴) لسان العرب ج ۳ ص ۱۳۹

(۵) لسان العرب ج ۳ ص ۴۰۲

(۶) تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۵۶۴

(۷) روح المعانی ج ۳۰ ص ۲۶۴: تفسیر ابی السعود ج ۹ ص ۲۱۱: تفسیر الطبري ج ۳۰ ص ۲۲۸

تبت (۱۱۱)

کنسې دوزخ ته داخله شي چې د خپل خاوند د اور د تېزولو دپاره به د دوزخي خاشاکو او چتوونکې وي، او هم په داسې حال کې چې په غاړه کې به يې دوزخي د اوسپنې د تارونو څخه تاوکړې شوي پري او زخیرونه پراته وي.

يادونه

۷_ که څوک غواړي چې د "ابو لهب" د مرگ قيصه ولولي نو ځينو اوږدو کتابونو ته دې مراجعه وکړي (۱).

په همدې ځای باندې د "تبت" سورت پښتو ترجمه او تفسير ختم شو، والحمد لله

اللَّهُمَّ اجِرْنَا مِنَ النَّارِ ذَاتِ لَهَبٍ.

۱۴۲۶/۴/۵ هـ ق - ۱۳۸۴/۱/۲۴ هـ ش.

الإخلاص (۱۱۲)

سریزه

۱- دا سورت زینت ډېر نومونه لري چې تقریباً پنځلسو (۱۵) نومونو ته رسېږي^(۱) خو مشهور نوم یې "الإخلاص" دی. که څه هم په دغه نامه باندې دښه سورت په صراحت سره مشتمل نه دی مگر د معنی په لحاظ ورباندې مشتمل دی چې د سورت مضمون اخلاص او د کفریاتو او شرکیاتو څخه د عقیدې سوچه ګرځول دي.

۲- دا سورت د صحیح قول په بنیاد مکي سورت دی او د هجرت څخه وړاندې نازل شوی دی^(۲)، په همدې ارتباط په توضیحاتو کېنې څه نور وضاحت هم ان شاء الله ښکاري راروان دی.

۳- دا سورت ټول څلور (۴) ایتونه لري^(۳).

۴- ټولې پنځلس (۱۵) کلمې لري^(۴).

۵- ټول اوه څلوېښت (۴۷) حرفونه لري^(۵).

۶- په وړاندېني سورت (تَبَّتْ) کېنې د شرکي عقیدې کلک رد ته اشاره شوې وه او د نبی کریم ﷺ تره (ابو لهب) د همدې شرکي عقیدې په سبب په دنیاوي او آخروي عذاب سره تهدید شوی وه. په دې سورت (الإخلاص) کېنې شرعي مقبوله عقیده بنودلې شوې ده چې د همدې عقیدې په خپلولو سره ټول خلک مکلف دي که څه هم هغوی مشرکان یا اهل کتاب او یا بله ډله وي.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾﴾

د ډېر مهربان (او) ډېر با رحمه الله ﷻ په نامه.

[۱] (ای پیغمبره!) ووايه چې: شان دا دی چې الله ﷻ (زما رب په ذات او صفاتو کېنې) یو دی.

[۲] (شان دا دی چې) الله ﷻ هیچا ته احتیاج نه دی (او ده ﷻ ته هر شی احتیاج دی).

[۳] (شان دا دی چې) الله ﷻ هیڅ شی نه دی زېږولی او نه (پخپله) زېږولی شوی دی.

[۴] او (شان دا دی چې) الله ﷻ ته هیڅوک سیال (او ساری) نشته.

توضیحات

۱- د دې سورت په شان نزول کېنې دوه ډوله روایتونه موجود دي چې په لاندې کرښو کېنې د هر ډول یو-یو مثال په ګوته کېږي:

(۱) روح المعانی ج ۳۰ ص ۲۶۸: اللباب فی علوم الکتاب ج ۲۰ ص ۵۶۷

(۲) تفسیر الطبری ج ۳۰ ص ۳۴۲

(۳) تفسیر البغوي ج ۴ ص ۵۴۴

(۴) تفسیر الخازن ج ۶ ص ۶۰۰

(۵) اللباب فی علوم الکتاب ج ۲۰ ص ۵۵۹

الف: «أَنَّ الْمُشْرِكِينَ قَالُوا لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ السُّبُّ لَنَا رَبُّكَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ﴾»^(۱) یعنی مشرکانو نبی کریم ﷺ ته وویلې چې مونږ ته د خپل رب ﷻ نسب بیان کړه، نو الله ﷻ د ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ سورت نازل کړ.

ب: یهود نبی کریم ﷺ ته ورغله او ورته یې وویلې چې: «صِفْنَا رَبَّكَ»^(۲) یعنی ای پیغمبره! مونږ ته د خپل رب ﷻ مواصفات بیان کړه.

تبصره

۲- د ذکر و شوو دواړو ډولو روایتونو د تطبیق په غرض دا التزام ممکن دی چې دغه سورت (الإخلاص) دوه ځله نازل شوی دی، یو ځل د مشرکانو د جوابولو دپاره په مکه کښې او بل ځل د اهل الکتابو (یهودو) د جوابولو دپاره په مدینه منوره کښې. مگر مونږ ته بهتره برېښي چې دغه سورت به په مکه معظمه کښې نازل شوی وي لکه چې مضمون یې همدغه غوښتنه کوي، او په مدینه منوره کښې به په یهودانو باندې د دې کبله قرائت کړی شوي وي چې هغوی د مشرکانو غوندې پوښتنه وړاندې کړې وه او جوابولو ته یې اړتیا پېښه شوې وه. او پوره واضحه ده چې سلفو صالحینو د ایتونو په مصداق او قرائت باندې د شان نزول اطلاق کاوه^(۳).

دا "هُوَ" د شان ضمیر دی

۳- په ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ کښې د "هُوَ" کلمه د شان ضمیر ده چې وروسته ټول سورت د همدغه شان تفسیر او بیان واقع شوی دی^(۴) چې څه شرحه یې دا ده:

الف: ﴿اللَّهُ أَحَدٌ﴾ یعنی الله ﷻ زما رب دی او شان دا دی چې الله ﷻ په ذات او صفاتو کښې یو دی، چې هیڅ شی او هیڅوک ورسره شریک نشته او د نسب د بیان غوښتنه یې بې ځایه ده چې نسب د مخلوق اختصاصي صفت دی او زما رب ﷻ ترې پاک او منزّه دی.

ب: په ﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾ کښې د ﴿الصَّمَدُ﴾ کلمه په ډېرو معناوو سره تفسیره شوې ده^(۵) خو غوره معنی یې دا ده چې: دا کلمه د هغه چا څخه عبارت ده څوک چې د نورو احتیاجات پوره کوي او پخپله هیڅ احتیاج نه لري، څوک چې د اوامرو څخه یې هیڅوک او هیڅ شی تخلف نه شي کولی^(۶).
یعنی شان دا دی چې الله ﷻ د ټولو مخلوقاتو احتیاجات پوره کوي او پخپله هیڅ مخلوق ته محتاج نه دی، او هم په ټول عالم کښې د همدغه ﷻ تکویني اوامر چلېږي او تخلف ترې هیڅ امکان نه لري.

(۱) جامع الترمذي ج ۲ ص ۱۷۴: مستد احمد بن حنبل ج ۸ ص ۴۴

(۲) أسباب النزول للواحدی ص ۳۰۹: تفسیر البغوي ج ۴ ص ۵۴۴: الدر المنثور ج ۸ ص ۶۷۰

(۳) تفسیر القاسمي ج ۱ ص ۲۷

(۴) روح المعاني ج ۳۰ ص ۲۱۹: اضواء البيان ج ۹ ص ۶۱۶

(۵) زاد المسیر ج ۸ ص ۳۳۰: تفسیر القاسمي ج ۱۷ ص ۲۹۲

(۶) مفردات الراغب ص ۲۹۴: لسان العرب ج ۳ ص ۲۵۸

الإخلاص (۱۱۲)

ج: ﴿لَمْ يَلِدْ﴾ یعنی شان دا دی چې الله ﷻ هیخ شی زېږولی نه دی او نه ورسره تناسب لري ځکه چې دا کار د ازلیت او ابدیت سره منافي دی.

د: ﴿وَلَمْ يُولَدْ﴾ یعنی او الله ﷻ نه زېږولی شوی دی او نه ورسره دا کار تناسب لري ځکه چې د ازلیت او ابدیت سره منافي دی.

ه: که څوک وایي چې: د څه حکمت په بنیاد د ﴿وَلَمْ يُولَدْ﴾ جمله د ﴿لَمْ يَلِدْ﴾ د جملې څخه وروسته کړی شوې ده حال دا دی چې ترتیب د عکس غوښتنه کوي؟

مونږ وایو - والله ﷻ أعلم - چې: د الله ﷻ په مولودیت باندې هیچا قول نه کاوه او په ولدین باندې یې مشرکانو او اهل الکتابو دواړو قول کاوه البته په څه تفاوت سره.

نو د رد د اهمیت دپاره نازل کړی شوی ترتیب غوره کړی شوی دی، په دې تقدیر به د ﴿وَلَمْ يُولَدْ﴾ جمله محض د بیان دپاره نازله شوې وي، نه په کومه کفرې ډلې باندې د رد دپاره.

و: ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ یعنی او الله ﷻ ته هیخ شی سیال نشته چې نه په ذات او صفاتو کښې ساری لري او نه ورته په حقیقي معبودیت کښې اشتراک درلودونکی شته.

نو ای مشرکانو! ستاسو شرکي عقیده باطله ده او ملائک بنات الله نه دي لکه چې تاسو خیال کوئ. او ای اهل الکتابو! ستاسو د تثلیث او تشبیه عقیده صحت نه لري او عیسی ﷺ او هم عزیز ﷻ أبناء الله نه دي، بلکې د الله ﷻ مخلص بندگان دي.

همدې مضمون ته په بل ځای کښې داسې اشاره شوې ده چې: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ [الشوری: ۱۱] یعنی زما د رب ﷻ غوندې هیخ شی نشته.

دا سورت د احادیثو په رڼا کښې

۴- دا سورت (الإخلاص) د احادیثو په رڼا کښې ډېر ښه تشریح شوی دی او زښت ډېر احادیث پکښې روایت شوي دي چې ځینو مفسرینو کرامو یې په خپلو خپلو کتابونو کښې غڼې غڼې مجموعې راغونډې کړې دي^(۱) هیله ده چې لوستونکي هملته مراجعه وکړي.

خو مونږ فقط د یوه حدیث په ذکر باندې د مثال په توګه اکتفاء کوو هغه دا چې: یو ځل یو سړي نبي کریم ﷺ ته د "الإخلاص" سورت سره د خپل محبت څخه خبر ورکړ نو نبي کریم ﷺ ورته وویل چې: «إِنْ حُبَّهَا أَدْخَلَكَ الْجَنَّةَ»^(۲) یعنی یقیناً ته د همدغه سورت محبت جنت ته داخل کړي.

د "الإخلاص" سورت پښتو ترجمه او تفسیر د الله ﷻ په توفیق ختم شو.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الَّذِينَ يُحِبُّونَ هَذِهِ السُّورَةَ وَأَدِمْنَا عَلَىٰ مَحَبَّتِهَا.

۱۴۲۶/۴/۷ هـ ق - ۱۳۸۴/۱/۲۶ هـ ش.

(۱) تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۵۶۵: الدر المنثور ج ۸ ص ۶۷۲

(۲) جامع الترمذي ج ۲ ص ۱۱۸

الفلق (۱۱۳)

سرریزه

- ۱- د دې سورت نوم (الفلق) د همدې سورت په لومړني ایت کښې نازل شوی دی.
- ۲- په دې سورت کښې علماء کرام مختلف دي چې دا مکي دی او که مدني^(۱)، خود عبد الله ابن عباس رضی الله عنهما په نزد دا مدني سورت دی او همدا قول ځینو علماء کرامو صحیح گڼلی دی^(۲) او څه تائید یې وروسته په توضیحاتو کښې هم ان شاء الله تعالی راروان دی.
- ۳- د دې سورت ټول ایتونه پنځه (۵) دي^(۳).
- ۴- ټولې کلمې یې دروشت (۲۳) دي^(۴).
- ۵- ټول حرفونه یې څلور اويا (۷۴) دي^(۵).
- ۶- دا سورت (الفلق) د وړاندېني سورت (الإخلاص) سره ټینګ تناسب لري. د مثال په توګه:
الف: د کفارو د عداوت او حسد اصلي بنسټ د عقیدې عدم اخلاص وه کوم ته چې په وړاندېني سورت کښې اشاره شوې ده، او په دې سورت کښې نبي کریم ﷺ ته د هغوی د عداوت او حسد د بې اثره کولو چاره توصیه شوې ده چې په الله ﷻ سره استعاذه ده او بس.
ب: هلته دا مضمون هم شامل وه چې الله ﷻ د احتیاجاتو پوره کوونکی دی، په دې سورت کښې د دښمنانو څخه د نجات موندلو او په همدې هکله د خپل احتیاج غوښتلو طریقه نازل شوې ده چې باید په الله ﷻ سره پناه ونيوله شي.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ

النَّفْسِ الْفَاسِقِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾ ﴾

د ډېر مهربان (او) ډېر با رحمه الله ﷻ په نامه.

[۱] (ای پیغمبره!) ووايه چې: زه د چاودولو (پیدا کولو) په رب ﷻ باندې پنا غواړم.

[۲] (البته) د هغه شي د شر څخه کوم چې د پیدا کولو رب ﷻ پیدا کړی دی (کوم چې د جماداتو او غیر جماداتو څخه عبارت دی).

[۳] (او) هم ورباندې د شپې د شر څخه (پنا غواړم) چې کله (هر شي ته) ننوزي (او ورته شامله شي او ښه پخه شي).

(۱) المحرر الوجيز ج ۱۶ ص ۲۸۵

(۲) البحر المحيط ج ۱۰ ص ۵۷۴: زاد المسیر ج ۸ ص ۲۳۲

(۳) تفسیر القاسمي ج ۱۷ ص ۳۰۰

(۴) تفسیر الخازن ج ۶ ص ۶۰۴

(۵) اللباب في علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۵۶۸

الفلق (۱۱۳)

[۴] او (هم ورباندي) د داسې ډلو د شر څخه (پنا غواړم) کومې چې په غوتو (گنډو) کښې چوف کوي (کومې چې د بنيادمانو او شيطانانو څخه تشکيلېږي).

[۵] او (هم ورباندي) د حسد کونکي د شر څخه (پنا غواړم) چې کله حسد وکړي (او په عمل کښې يې پياده کړي).

شان نزول او توضيحات

۱- په ډېرو احاديثو کښې يوه واقعه روايت شوې ده^(۱) چې مونږ يې لنډ مطلب په لاندې ټکو کښې ليکو:

الف: په مدينه منوره کښې نبي کریم ﷺ يو ځل مريض شو او هيڅ نه پوهېده چې په څه مرض باندي به مريض وي؟.

ب: خو په خوب کښې نبي کریم ﷺ ته په وحې سره څرگنده شوه چې مريضتيا يې د دې کبله ده چې يوه يهودي يا يهودي مشربه منافق ورباندي جادو (کوډې) کړې دي چې (ليبيد بن الأعصم) نومېږي، او په فلانکي کوهي کښې يې خښې کړې دي. او همدارنگه ورته معلومه شوه چې دغه جادو د نبي کریم ﷺ د گومنځې په غابونو او مبارکو څو ويښتانو کښې صورت نيولی دی.

ج: کله چې نبي کریم ﷺ د خوبه رابېدار شو نو د څو تنو صحابه وو کرامو ﷺ په ملگرتيا ښودل شوي کوهي (څا) ته ورغی او خښې کړې شوې کوډې يې راويستلې چې په يوه مزي باندي مشتملې وې چې يوولس (۱۱) گنډې (غوتي) يې درلودې.

د: «فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى سُورَتِي الْمُعَوِّذَاتَيْنِ، فَجَعَلَ كُلَّمَا قَرَأَ آيَةً انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ، وَوَجَدَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ خِفَةً حَتَّى انْحَلَّتِ الْعُقْدَةُ الْأَخِيرَةُ»^(۲) يعني نو الله ﷻ معوذتين د ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ او ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ دواړه سورتونه نازل کړه (کوم چه په يوولسو ايتونو باندي مشتمل دي).

کله به چه نبي کریم ﷺ يو ايت قرائت کړ نو يوه غوته به ورسره پرانستله شوه او د الله ﷻ پيغمبر به خفت مونده کړ، آن تردې چه د يوولسم ايت په قرائت سره يوولسمه غوته (گنډه) پرانستله شوه (او نبي کریم ﷺ روغ رمت شو).

سوالونه او جوابونه

۲- په دې مقام کښې لاندې پوښتنې په اذهانو کښې تاوېدلې راتاوېدلې شي:

الف: که څوک وايي چې: ذکر شوی جادو څومره وخت وروسته کشف او خښی کړی شو؟

مونږ وايو چې: دغه جادو فقط درې شپې دوام درلود او بيا د منځه يووړ شو^(۳)، خو تر شپږو

(۱) صحيح البخاري ج ۱ ص ۴۶۲ ج ۲ ص ۸۵۸: صحيح مسلم ج ۲ ص ۲۲۱: سنن ابن ماجه ص ۲۵۲: مسند احمد بن حنبل ج ۹ ص ۳۱۹، ۳۲۰

(۲) اسباب النزول للواحدی ص ۳۱۰: البحر المحيط ج ۱ ص ۵۷۴: تفسير ابي السعود ج ۹ ص ۲۱۵

(۳) التفسير الكبير ج ۳۲ ص ۱۸۷

میاشتی پورې یې ټولې اغېزې بالکل ختمې شوې^(۱).

ب: که څوک وايي چې: ذکر شوي جادو (کوډو) په نبی کریم ﷺ باندې څومره اغېزه کړې وه؟ مونږ وايو چې: د جادو اغېزه فقط همدومره وه چې نبی کریم ﷺ ته به په خیال کښې ورتلل چې فلانی کار یې کړی دی حال دا چې هغه به یې نه وه کړی^(۲).

ج: که څوک وايي چې: الله ﷻ د مشرکانو د خولو څخه په [الفرقان: ۸] ایت کښې حکایت کړې دي چې ظالمان (مشرکان) نبی کریم ﷺ ته د "مَسْحُور" جادو کړی شوي لقب ورکوي، نو پوښتنه دا ده چې: ایا د نبی کریم ﷺ په مسحوریت سره د هغوی لقب ورکول حقیقت او واقعیت نه موندل کوي؟ مونږ وايو چې: هغوی خو نبی کریم ﷺ ته د "مَسْحُور" لقب د "ذَاهِبِ الْعَقْلِ" په معنی سره ورکاوه چې لیونی دی^(۳)، نه په دې معنی چې کوډې ورباندې کړی شوې دي ترڅو اعتراض وارد شي. د: که څوک وايي چې: ایا د نبی کریم ﷺ مسحوریت د نبوت سره منافات نه لري چې د سوال لاندې یې واقع کړي؟

مونږ وايو چې: مسحوریت د نبوت سره منافي نه دی دا ځکه چې:

اول: مسحوریت به په هغه وخت کښې د نبوت سره منافات درلودلی وی چې په وحې باندې یې اثر غورزولی وی، حال دا چې ذکر شوي مسحوریت په وحې سره کشف شو. دوهم: بلکې په مسحوریت سره د نبوت تائید صورت نیسي چې که بالفرض نبی کریم ﷺ پیغمبر نه وی (او ساحر وی) لکه چې کفار خیال کوي نو اقلا مسحور به نه وی واقع شوی او د خپله خانه خو به یې د جادو مخنیوی کړی وی.

درېم: جادو او کوډې د امراضو څخه یو مرض دی او پوره واضحه ده چې امراض د نبوت سره منافات نه لري.

لنډه دا چې: د نبوت سره مسحوریت څه منافات نه لري، خو معتزله وو^(۴) او اهل التشیع^(۵) او ځینو نورو کسانو ته ورسره منافي برېښي. نو ځکه د صحیحو احادیثو څخه انکار کوي او کوم منقول دلیل په لاس کښې نه لري بلکې صرف په عقل باندې اتکاء کوي، او پوره واضحه ده چې د منصوصاتو په مقابل کښې په عقل باندې اتکاء کول د بې عقلۍ څخه په غیر بل شی نه دی.

فَلَقْ څه معنی؟

۳- په ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴾ کښې د "فَلَقْ" کلمه د الله ﷻ په توفیق د [الأنعام: ۹۶] ایت لاندې معنی شوې ده چې د چاودولو (انفلاق ورکولو) په معنی ده لکه چې د شپې په انفلاق سره سبا پیدا

(۱) تفسیر المظهری ج ۱۰ ص ۲۷۶: تفسیر الخازن ج ۶ ص ۶۰۶

(۲) تفسیر القرطبي ج ۲ ص ۲۵۳

(۳) لسان العرب ج ۴ ص ۳۴۹

(۴) روح المعانی ج ۳۰ ص ۲۸۳

(۵) تفسیر نمونه ج ۲۷ ص ۴۵۴

کڙي او د زري په انفلاق سره نبات څرگندېږي او داسې نور.

نو ذکره شوې کلمه په دې مقام کښې د "خلق" د کلمې سره مرادفه ده، ته به وايي چې "قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْخَلْقِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ" نازل شوی وي.

يعني ووايه چې زه د مخلوق په رب ﷻ سره د هغه شي د شر څخه پنا غواړم کوم چې همده ﷻ خلق کړی او پيدا کړی دی، او دا ځکه چې هيڅ مخلوق دخالق ﷻ د ارادې څخه په غير مضر او ضرري نه شي واقع گرځېدلی.

دا د يو پلوه، او د بله پلوه که څه هم د ﴿ مَا خَلَقَ ﴾ کلمات ټولو مخلوقاتو ته شموليت لري مگر د کثرت د واقع کېدلو د کبله د زيات اهتمام دپاره د درېوو مخلوقاتو د شر څخه په پنا غوښتلو باندې صراحت نازل شو. هغه دا:

د "غَسَق" او "وَقَب" معناوې

۴- په ﴿ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴾ کښې د ﴿ غَاسِقٍ ﴾ کلمې د "غَسَق" - لکه "شَرَف" - څخه اشتقاق موندلی دی او مونږ د الله ﷻ په توفيق د [الإسراء: ۷۸] ايت لاندې ليکلي دي چې دا د شپې صفت دی چې د ډېر توروالي څخه عبارت دی.

او د ﴿ وَقَب ﴾ کلمه د "وَقَب" - لکه "ضَرْب" - څخه اشتقاقه شوې ده چې د داخلېدلو په معنی ده^(۱). يعني ووايه چې: زه د "فَلَق" په رب ﷻ سره د شپې د شر څخه پنا غواړم البته کله چې شروع شي او په هر شي کښې سرايت وکړي (بنه تياره شي او بنه پخه شي).

يوه پوښتنه او د هغې جواب

۵- که څوک وايي چې: يو ځل نبي کریم ﷺ سپوږمۍ ته وکتل او بيا يې عائشه رضی الله عنها مخاطبه کړه چې: «اسْتَعِيذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ هَذَا فَإِنْ هَذَا هُوَ الْغَاسِقُ إِذَا وَقَبَ»^(۲)، يعنې د دغې د شر څخه په الله ﷻ سره پنا وغواړه چې يقيناً همدا "الغاسيق" إِذَا وَقَبَ" دی (چې په ايت کښې ورته اشاره شوې ده). نو پوښتنه دا ده چې ايا د "غاسيق" کلمې تفسير په شپې سره صحت لري حال دا چې په حديث کښې په سپوږمۍ سره تفسيره شوې ده؟

مونږ وايو چې: د سپوږمۍ د شر څخه استعاذه په حقيقت کښې د شپې د شر څخه استعاذه ده چې سپوږمۍ په شپه باندې دلالت کوي^(۳)، نو ذکر شوي دواړه تفسيرونه په مصداق کښې متحد دی او څه منافات سره نه لري.

په دغه مضمون باندې په يوه بل حديث کښې نبي کریم ﷺ صراحت کړی دی چې فرمايلي يې دي:

(۱) لسان العرب ج ۱ ص ۸۰۱: القاموس المحيط ج ۴ ص ۶۳۹

(۲) جامع الترمذي ج ۲ ص ۱۷۴

(۳) تفسير القاسمي ج ۱۷ ص ۳۰۳

الفلق (۱۱۳)

«إِذَا كَانَ جُحُ اللَّيْلِ أَوْ أَمْسَيْتُمْ فَكُفُّوا صَبِيَانَكُمْ فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْتَشِرُ حِينَئِذٍ فَإِذَا ذَهَبَتْ سَاعَةٌ مِنَ اللَّيْلِ فَخَلُّوهُمْ وَأَغْلِقُوا الْأَبْوَابَ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَفْتَحُ بَابًا مُغْلَقًا»^(۱) یعنی کله چې د شپې راتلل شروع شي او يا چې کله تاسو په بېگه کښې داخل شي نو خپل ماشومان د بهر وتلو څخه ایسار کړئ چې په دغه وخت کښې شیطانونه خورېږي، نو چې کله د شپې څه برخه تېره شي نو ماشومان پرېږدئ خو ورونه (دروازې) بندې او قلف کړئ او د الله ﷻ نوم ورباندې یاد کړئ (د همدغه ﷻ په نامه سره پنا وغواړئ) چې یقیناً شيطان قلف کړی (بند کړی) ورنه بېرته کوي.

تَفَثٌ څه معنی؟

۶- په ﴿وَمِن شَرِّ النَّفَثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾ کښې د "نَفَثَاتٌ" کلمه د "نَفَاةٌ" کلمې روغه جمعه ده او د مبالغې معنی پکښې پرته ده، او موصوف یې مقدر دی چې "الْجَمَاعَاتُ" سره ترې تعبیر کېدلی شي، ته به وایې چې "وَمِن شَرِّ الْجَمَاعَاتِ النَّفَثَاتِ فِي الْعُقَدِ" نازل شوی وي.

د "نَفَاةٌ" کلمه د "تَفَثٌ" لکه "ضَرْبٌ" څخه اشتقاقه شوې ده چې د پوکولو (چوف کولو) معنی ورکوي^(۲). یعنی ته د داسې ټولگیو د شر څخه په "رَبِّ الْفَلَقِ" باندې پنا وغواړه کوم چې په غوټو (گنډو) کښې چوف کوونکي دي، البته یا د جادو (کوډو) دپاره او یا د اغفال او اوده کولو دپاره.

چوف کوونکې ډلې څوک دي؟

۷- کومو چوف کوونکو ډلو ته چې په ایت شریف کښې اشاره شوې ده هغه د لاندې ډلو څخه عبارت دي:

الف: انساني چوف کوونکې ډلې چې د جادو او کوډو په غرض مزو او تارونو ته د وینستانو په موجودیت کښې غوټې او گنډې وراچوي. د دغو ډلو یوه مثال ته د دې سورت د شان نزول په ارتباط په اولنۍ توضیح کښې اشاره شوې ده، والحمد لله ﷻ.

ب: د شیطانونو چوف کوونکې ډلې چې د اغفال او اوده کولو دپاره د بنیادمانو کوپړیو ته غوټې او گنډې وراچوي، لکه چې نبي کریم ﷺ فرمایلي دي چې: «يَعْقِدُ الشَّيْطَانُ عَلَى قَائِمَةٍ رَأْسِ أَحَدِكُمْ ثَلَاثَ عُقَدٍ إِذَا نَامَ بِكُلِّ عُقْدَةٍ يَضْرِبُ عَلَيْكَ لَيْلًا طَوِيلًا فَإِذَا اسْتَيْقَظَ فَذَكَرَ اللَّهَ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ وَإِذَا تَوَضَّأَ انْحَلَّتْ عَنْهُ عُقْدَتَانِ فَإِذَا صَلَّى انْحَلَّتْ الْعُقْدُ فَاصْبَحَ نَشِيطًا طَيِّبَ النَّفْسِ وَإِلَّا أَصْبَحَ خَبِيثَ النَّفْسِ كَسَلَانَ»^(۳) یعنی ستاسو یو کس چې اوده شي نو شيطان یې د سر د پاسه په کوپړۍ باندې درې غوټې غوټه کوي، په هره غوټه باندې وهي (چوف کوي) چې په تاباندې شپه اوږده ده (شپه دې درباندې اوږده شي).

نو څوک چې راوینس شي او د الله ﷻ نوم یاد کړي نو یوه غوټه (گنډه) پرانستله شي، او چې اودس

(۱) صحیح البخاري ج ۱ ص ۴۶۶

(۲) مفردات الراغب ص ۵۲۱: لسان العرب ج ۳ ص ۱۹۵

(۳) صحیح مسلم ج ۱ ص ۲۶۵: مسند احمد بن حنبل ج ۲ ص ۲۶۶

الفلق (۱۱۳)

وکړي نو (د اولنی غوتې په شمول) دوه غوتې پرانستلې شي، او کله چې لمونځ وکړي (د تهجد لمونځ یا د سهار لمونځ) نو ټولې (درېواړه) غوتې پرانستلې شي. نو ذکر شوی کس نشیط پاک نفسی وگرځي او که نه نو پلټیت نفسی سست جوړ شي (چې نیکو کارونو ته یې رغبت او میلان نه وي).

د "حَسَد" معنی

۸- په ﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ کنبې د ﴿حَاسِدٍ﴾ او ﴿حَسَدَ﴾ دواړه کلمې د "حَسَد" لکه "شَرَف" څخه اشتقاقې شوې دي. د "حَسَد" کلمه دې ته وضعه شوې ده چې څوک د هغه چا د نعمت د زوال آرزو وکړي او لا په زوال کنبې یې هڅه وکړي کوم چې د نعمت مستحق وي^(۱). هو! که څوک د نعمت درلودونکی کس د نعمت په شان نعمت د خپل ځان دپاره وغواړي پرته د دې چې د نوموړي د نعمت د زوال آرزو وکړي، نو دغه کار ته "غِبْطَة" لکه: "نِعْمَة" ویل کېږي^(۲) او دا کار جائز دی.

اما حسد ناجائز کار دی. د ښه څرگندوالي دپاره یې لاندې وضاحتونه ولولئ:

الف: نبي کریم ﷺ په یو حدیث کنبې فرمایلي دي چې: «الْحَسَدُ يَأْكُلُ الْخَيْرَاتِ كَمَا تَأْكُلُ النَّارُ الْخَطْبَ»^(۳). یعنې حسد نیکی داسې خوري (د منځه وړي) لکه چې اور د سون خاشاک خوري (سوزي).

ب: دنیاوي فسادونه د حسد څخه پیل شوي دي^(۴) چې ابلیس د ادم ﷺ سره حسد وکړ او د کفر ډبره یې کېښوده، او قابیل د خپلو ورور (هابیل) سره د حسد څخه کار واخست چې د قتل بنیاد یې وضعه کړ.

په همدې ځای د "الْفَلَق" سورت پښتو ترجمه او تفسیر د الله ﷻ په توفیق بشپړ شو.

اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ مَا خَلَقَ، مِنَ اللَّيْلِ وَالنَّوَارَاتِ وَالْحَاسِدِ.

۱۴۲۶/۴/۱ هـ ق = ۱۳۸۴/۱/۲۹ هـ ش.

(۱) مفردات الراغب ص ۱۱۶

(۲) لسان العرب ج ۷ ص ۳۵۹

(۳) سنن ابن ماجه ص ۳۱۰

(۴) تفسیر القرطبي ج ۲۰ ص ۲۵۹: اضا. البيان ج ۹ ص ۶۴۴

الناس (۱۱۴)

سریزه

۱- د دې سورت نوم (الناس) په همدې سورت کښې پنځه کرته نازل شوی دی او د همدې سورت پنځو ایتونو ورباندې اختتام موندلی دی.

۲- په دې سورت کښې د "الْفَلَق" سورت غونډې اختلاف دی چې مکي دی او که مدني؟، خو لکه هلته چې د مدنیټوب قول راجح وه دلته هم همدغه قول راجح برېښي.

۳- د دې سورت ټول ایتونه فقط شپږ (۶) دي^(۱).

۴- ټولې کلمې یې فقط شل (۲۰) دي^(۲).

۵- ټول حرفونه یې فقط نهه نوي (۹۹) دي^(۳).

۶- دا سورت (الناس) د وړاندېني سورت (الْفَلَق) سره ډېرې نژدې اړیکې لري، د مثال په توګه:
الف: دواړه سورتونه په یو ځل نازل شوي دي^(۴).

ب: په دواړو سورتونو کښې د استعاذې د ښودنې طریقې بیانې شوې دي، خو هلته د ټولو مخلوقاتو د شر څخه او خصوصاً د شپې، جادو او حسد د شرونو څخه د پنا غوښتلو په هکله ارشادات نازل شوي دي، او دلته د یوه خاص شي د شر څخه د پنا غوښتلو توصیه شوې ده کوم چې د انسان په زړه کښې ځای نیولی شي چې هغه د انسي یا جنی شیطان د وسوسې څخه عبارت دی.

ج: په دواړو سورتونو کښې ډېر زیات احادیث روایت شوي دي چې ښه غټه مجموعه ترې جوړه شوې ده^(۵)، چې مونږ یې د لاندې مثالونو په ذکر باندې اکتفاء کوو:

اول: نبي کریم ﷺ فرمایلي دي چې: «قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيَّ آيَاتٍ لَمْ يَرِ مِثْلُهَا» ۱ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۲ إِلَى آخِرِ السُّورَةِ ۳ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۴ إِلَى آخِرِ السُّورَةِ»^(۶) یعنی په ما باندې الله ﷻ داسې ایتونه نازل کړه چې ساری یې نه دی لیدلی شوی چې هغه «قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ» تر آخره پورې او «قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ» تر آخره پورې دواړه سورتونه دي.

دوهم: ابو سعید الخدری ؓ وايي چې: «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَتَعَوَّذُ بَيْنَ عَيْنِ الْجَانِ وَعَيْنِ الْإِنْسِ فَلَمَّا نَزَلَتْ الْمُعَوَّذَاتَانِ أَخَذَ بِهِمَا وَتَرَكَ مَا سِوَى ذَلِكَ»^(۷) یعنی د الله ﷻ پیغمبر ﷺ وه چې د پیري د سترګو او د انسان د سترګو څخه به یې پنا غوښتله، خو کله چې معوذتان (الْفَلَق، النَّاس) دواړه سورتونه نازل شوه نو همدا دواړه یې ونیول او د دې دواړو څخه په غیر (نورې استعاذې) یې پرېښودلې.

(۱) البحر المحيط ج ۱۰ ص ۵۷۸

(۲) تفسیر الخازن ج ۶ ص ۶۰۹

(۳) اللباب فی علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۵۷۶

(۴) البحر المحيط ج ۱۰ ص ۵۷۸

(۵) تفسیر ابن کثیر ج ۴ ص ۵۷۱

(۶) جامع الترمذی ج ۲ ص ۱۱۸

(۷) سنن النسائي ج ۲ ص ۳۱۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿۱﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿۲﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿۳﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿۴﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿۵﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿۶﴾ ﴾

د ډېر مهربان (او) ډېر با رحمہ الله ﷻ په نامه.

[۱] (ای پیغمبره!) ووايه چې: زه د خلکو په پالونکي (کارسازوونکي) سره پنا غوارم.

[۲] د خلکو په واک درلودونکي سره (پنا غوارم).

[۳] د خلکو په حقيقي معبود سره (پنا غوارم).

[۴] (البته) د داسې وسوسه اچوونکي د شر څخه چې (د الله ﷻ په ذکر سره) بېرته ستنېدونکي (او) پتېدونکي دي.

[۵] هغه وسوسه اچوونکي چې د خلکو په سينو (زړونو) کېنې وسوسې اچوي.

[۶] چې دغه وسوسه اچوونکي د پيريانو څخه او (هم) د بنيادمانو څخه دي.

توضیحات

۱- دا سورت (الناس) او وړاندېني سورت (الفلق) هر يو د "الْمُعَوِّذَةِ" په نامه سره هم نومولی شوی دی. "الْمُعَوِّذَةُ" د "و" په زېر سره د اسم فاعل موثث صیغه ده^(۱)، يعنې هغه سورت کوم چې د پنا غوښتلو د طريقې ښودونکي دی.

سوالونه او جوابونه

۲- د دې سورت په ارتباط د سړي په ذهن کېنې لاندې پوښتنې راپورته کېږي:

الف: که څوک وايي چې: د څه حکمت په بنياد په وړاندېني سورت (الفلق) کېنې الله ﷻ فقط په يوه صفت "رَبِّ الْفَلَقِ" سره ياد شوی وه او دلته په درېوو صفتونو "رَبِّ النَّاسِ، مَلِكِ النَّاسِ، إِلَهِ النَّاسِ" سره ياد شوی دی، حال دا چې هلته د درېوو شيانو (شپې، جادوگرو، حاسد) د شرونو څخه د پنا غوښتلو طريقه ښودلې شوې وه او دلته فقط د يوه شي (شیطان) د شر څخه د پنا غوښتلو طريقه ښودله کېږي؟ مونږ وايو چې: هغه درېواړه شرونه د بدن پورې اړه لري او دغه يو شر د دين په ضرر تمامېږي، او پوره واضحه ده چې ديني ضرر د بدني ضرر څخه دروند دی.

نو دلته ځکه د الله ﷻ درې صفات تعليم کړی شوه چې: ای بنيادمانو! په دغو دغو صفاتو سره ورته سوال وکړئ، کېدی شي چې سوال او استغفار مو قبول کړي.

ب: که څوک وايي چې: د څه حکمت په بنياد د ﴿ مَلِكِ النَّاسِ ﴾، ﴿ إِلَهِ النَّاسِ ﴾ کلمات په ضمیرونو (مَلِكِهِمْ، إِلَهُهُمْ) سره نازل نه شوه حال دا چې مقام د ضمیرونو دی؟

مونڙ وایو چې: دغه دواړه صفتونه د ﴿ بَرَبِ النَّاسِ ﴾ دپاره عطف بیان واقع شوي دي چې وضاحتونه پکښې مطلب دي^(۱) او په ضمائرو کښې دومره وضاحت موجودیت نه لري څومره چې په اسماء ظواهر و کښې موجودیت لري.

ج: که څوک وایي چې: په ﴿ بَرَبِ النَّاسِ ﴾ کښې څه ابهام وه چې په ذکر و شوو دوه وو صفتونو سره توضیح شو؟

مونڙ وایو چې: په ﴿ بَرَبِ النَّاسِ ﴾ کښې د "رَبِّ" اطلاق په پلار باندې هم کېدلی شي چې په ﴿ مَلِكِ النَّاسِ ﴾ کښې په "مَلِك" سره توضیح شو چې د "واکدار" معنی ورکوي. او د "واکدار" اطلاق په مجازي پاچا او مجازي واکدار باندې هم کېږي چې په ﴿ إِلَهِ النَّاسِ ﴾ کښې په "إله" سره توضیح شو چې د معبود معنی ورکوي، او معبودیت په الله ﷻ پورې اختصاص لري.

د: که څوک وایي چې: د څه حکمت په بنیاد "قُلْ أَعُوذُ بِاللَّهِ النَّاسِ" نازل نه شو چې نه توضیح ته حاجت وي او نه عطف بیان ته ضرورت پېښ شوی وي؟

مونڙ وایو چې: په ﴿ بَرَبِ النَّاسِ ﴾ کښې د "رَبِّ" کلمه په "ربوبیت" دلالت کوي او په ﴿ مَلِكِ النَّاسِ ﴾ کښې د "مَلِك" کلمه په واکدارۍ باندې ښودنه کوي او بالاخره په ﴿ إِلَهِ النَّاسِ ﴾ کښې د "إله" کلمه په معبودیت باندې ارشاد کوي.

نو په دغو درېواړو کلمو کښې د استعاذې ترغیب ته اشاره ده، که بالفرض "قُلْ أَعُوذُ بِاللَّهِ النَّاسِ" نازل شوی وي نو د استعاذې ترغیب ته به په کامله توګه اشاره نه وی شوې.

ه: که څوک وایي چې: په ﴿ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴾ کښې د "وَسْوَاس" کلمه څه صیغه ده؟ او د څه شي څخه عبارت ده؟

مونڙ وایو چې: دغه کلمه د "وَسْوَاسَة" دپاره اسم مصدر ده او پخپله مصدر نه ده، که نه نو د "ف" توري به یې زېر درلودلی وي لکه چې په "زَلْزَال" کښې زېر لري^(۲). خو په دې مقام کښې ذکره شوې کلمه د مبالغې په توګه د شیطان څخه عبارت ده برابره خبره ده چې انسي وي او که جني وي^(۳).

و: که څوک وایي چې: ایا په انسانانو کښې هم شیطان شته؟

مونڙ وایو چې: هو، انسي شیطان هم موجودیت لري لکه چې ډېر نصوص ورباندې دلالت کوي، د مثال په توګه:

اول: الله ﷻ فرمایلي دي چې: ﴿ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ ﴾ [الأنعام: ۱۱۲] یعنی او همدارنګه مونږ د هر پیغمبر دپاره دشمنان ګرځولي (پیدا کړي) وه چې هغوی د انسي شیطانانو او جني شیطانانو څخه عبارت وه.

(۱) تفسیر الکشاف ج ۴ ص ۸۲۳

(۲) روح المعانی ج ۳۰ ص ۲۸۶؛ لسان العرب ج ۶ ص ۲۵۴

(۳) القاموس المعیط ج ۴ ص ۶۰۹

الناس (۱۱۶)

دوهم: ابو ذر رضی اللہ عنہ وایي چې يو خل ماته نبي کریم ﷺ ارشاد وکړ چې: «يَا اَبَا ذَرٍّ تَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنْ شَرِّ شَيَاطِينِ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ» يعني ای ابا ذره! په الله ﷻ سره د پيريانو او انسانانو د شيطانانو څخه پنا وغواړه. ما وويل چې: «أَوْ لِلْاِنْسِ شَيَاطِينُ» يعني ايا انسانانو ته هم شيطانان شته؟ (په دوی کښې هم شيطانان موجوديت لري؟). نبي کریم ﷺ په «نعم»^(۱) يعني "هو" سره جواب راکړ. ز: که څوک وایي چې: "وَسْوَسَةٌ" څه معنی؟

مونږ وایو چې: په پټه سره په زړه کښې د یوه شي اچولو ته "وَسْوَسَةٌ" وایي، برابره خبره ده چې وراچول په اواز سره صورت ونیسي او یا بدون د اواز^(۲).

ح: که څوک وایي چې: د "وَسْوَسَةٌ" او "إِلْهَامٌ" څه فرق دی؟
مونږ وایو چې: که وراچولی شوی شی خیر و، نو دا "إِلْهَامٌ" دی او که شر (غیر شرعي) وه نو دا "وَسْوَسَةٌ" ده^(۳).

ط: که څوک وایي چې: ایا "وَسْوَسَةٌ" د گناه سبب جوړېدلی شي؟
مونږ وایو چې: ترڅو پورې چې "وَسْوَسَةٌ" د عزم یا عمل مقام ته ونه رسېږي، د عصیان او گناه سبب نه جوړېږي. د ښه وضاحت دپاره لاندې یو حدیث قرائت کړی:
نبي کریم ﷺ فرمایلي دي چې: «إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِأُمَّتِي عَمَّا وَسَّوَسَتْ أَوْ حَدَّثَتْ بِهٖ أَنْفُسَهَا مَا لَمْ تَعْمَلْ بِهٖ أَوْ تَكَلَّمْ»^(۴) يعني يقيناً الله ﷻ زما دامت دپاره د هغه شي څخه تېر شوی دی چې نفس يې ورباندې وسوسه وکړي یا يې په نفسونو (زړونو) کښې وگرځي ترڅو چې ورباندې عمل ونه کړي (که څه هم قلبي عمل وي چې عزم دی) او ترڅو چې ورباندې په قولياتو کښې تکلم (قول) ونه کړي.
ي: که څوک وایي چې: د شر وسوسه خو کله د نفس د پلوه هم صورت نیسي لکه چې نبي کریم ﷺ په یوه اوږده حدیث کښې فرمایلي دي چې: «وَتَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا»^(۵) يعني او مونږ په الله ﷻ سره د خپلو نفسونو د شرونو څخه پنا غواړو. نو پوښتنه دا ده چې د شیطاني وسوسې او د نفسي وسوسې څه فرق دی؟

مونږ وایو چې: هر ډول وسوسه اصلاً د شيطان د پلوه صورت نیسي خو په هغې وسوسه کښې ورسره نفس هم مداخله لري کومه چې د نفسي تلذذ سبب جوړېدلی شي.
نو په همدې بنياد د هر ناجائز کار وسوسه شیطاني وسوسه ده خو د فحاشۍ په وسوسه کښې ورسره نفس هم اشتراک لري.

(۱) سنن النسائي ج ۲ ص ۳۱۸

(۲) تفسير القاسمي ج ۱۷ ص ۳۰۷

(۳) روح المعاني ج ۳ ص ۲۱۰

(۴) صحيح البخاري ج ۲ ص ۹۸۶

(۵) سنن ابن ماجه ص ۱۳۶

یا: که څوک وایي چې: په ﴿ اَلْوَسْوَسِ الْاَخْنَاسِ ﴾ کښې د "خَنَاس" کلمه څه معنی؟
 مونږ وایو چې: دغه کلمه د "خُوس" لکه "قَتُول" څخه اشتقاقه شوې ده او مونږ د الله ﷻ په
 توفیق د [التکویر: ۱۵] ایت لاندې لیکلې دي چې "خُوس" بېرته ستنېدلو او پتېدلو ته ویل کېږي.
 شیطان ته ځکه دغه لقب (خَنَاس) ورکړی شوی دی چې نوموړی د الله ﷻ په ذکر سره بېرته
 ستنېدونکی او پتېدونکی دی.
 همدغه مطلب په لاندې احادیثو کښې ښه واضحه شوی دی:

اول: نبي کریم ﷺ په یوه حدیث کښې یو صحابي مخاطب کړ او ارشاد یې ورته وکړ چې: «فَإِذَا
 قَلَّتْ بِسْمِ اللَّهِ تَصَاغَرَتْ إِلَيْهِ نَفْسُهُ حَتَّى يَكُونَ أَصْغَرَ مِنْ ذُبَابٍ»^(۱) یعنې کله چې ته بسم الله ووايي (او د
 الله ﷻ نوم یاد کړې) نو شیطان ته خپل ځان دومره وړوکی او ذلیل شي آن تردې چې د مچ څخه هم
 ورته خپل ځان وړوکی او ذلیل ښکاره شي.

دوهم: نبي کریم ﷺ فرمایلي دي چې: «إِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا كَانَ فِي الْمَسْجِدِ جَاءَهُ الشَّيْطَانُ فَأَبَسُ بِهِ كَمَا
 يُبَسُّ الرَّجُلُ بِدَابَّتِهِ فَإِذَا سَكَنَ لَهُ زَنْقَهُ أَوْ أَلْجَمَهُ»^(۲) یعنې یقیناً کله چې ستاسو یو کس په جومات کښې
 وي نو شیطان ورته ورشي نو د خپل ځان دپاره د ایل کولو غږ ورباندې وکړي (چې آرام شه) لکه چې
 سړی په خپل څاروي باندې دغسې اواز کوي، نو کله چې همدغه کس شیطان ته آرام شي (او ورته
 ایل شي چې د الله ﷻ نوم یاد نه کړي) نو سمدستي ورته د اوبښ په شان په غاړه کښې پری (تېرسری)
 اچوي او یا یې د اس غوندې قیضه کوي (نو بیا یې چې څه خوښه وي هغه ورباندې اجراء کوي).

درېم: عبد الله بن عباس رضی الله عنهما ویلي دي چې: «الشَّيْطَانُ جَائِمٌ عَلَى قَلْبِ ابْنِ آدَمَ، فَإِذَا سَهَا وَغَفَلَ
 وَسْوَسَ، وَإِذَا ذَكَرَ اللَّهَ خَسَّ»^(۳) یعنې شیطان د بنیادم په زړه باندې په زنگنو (پرمخ) پروت وي نو کله
 چې بنیادم سهوه شي او الله ﷻ د ذکر څخه په غفلت کښې واقع شي نو وسوسه وراچوي او چې کله
 الله ﷻ یاد کړي نو بېرته گرځي او پتېږي.

یو: که څوک وایي چې: دغه کلمه ﴿ اَلْحَنَاسِ ﴾ خود ﴿ اَلْوَسْوَسِ ﴾ دپاره صفت واقع شوې ده کوم
 چې انسي شیطان ته هم شمولیت لري، نو ایا انسي شیطان هم د الله ﷻ په ذکر سره تښتي او پتېږي؟
 مونږ وایو چې: هو، انسي شیطان هم د الله ﷻ په ذکر سره د وسوسې اچولو د حیثه تښتي او
 پتېږي اگر که جسماً نه تښتي او نه پتېږي.

یو: که څوک وایي چې: جنی شیطان د انسان په زړه کښې په څه ډول وسوسه اچوي او څنگه
 ورته لار پیدا کوي؟

مونږ وایو چې: د جنی شیطان وسوسې اچولو ته نبي کریم ﷺ په یوه حدیث کښې داسې اشاره کړې

(۱) مسند احمد بن حنبل ج ۷ ص ۳۴۹

(۲) مسند احمد بن حنبل ج ۳ ص ۲۲۴

(۳) مصنف ابن ابی شیبېه ج ۷ ص ۱۳۵

الناس (۱۱۴)

ده چي: «فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنَ ابْنِ آدَمَ مَجْرَى الدَّمِ»^(۱) يعني نو د بنيادم په بدن كښي شيطان داسي چلېږي لكه چي وينه پكښي چلېږي (نو زړه ته يې هم په اساني سره لاره پيدا كوي).
يد: كه څوك وايي چي: ايا جنيانو ته هم جني شيطان شته؟

مونږ وايو چي: هو، هغوی ته هم د ابليس لښكرې وسوسې اچوي، او د وسوسې اچولو دپاره غياب ضرور نه دی^(۲). يا په بل عبارت: لكه څنگه چي انسانان انسي شيطان لري همدارنگه جنيان هم د جني شيطانانو درلودونكي دي، چي ابليس او د ابليس اولاده ده.

يه: كه څوك وايي چي: د ﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ ايت په اعراب كښي څه شي واقع شوی دی؟
مونږ وايو چي: د دغه ايت په اعراب كښي علماوو كرامو متعدد احتمالات ليكلي دي چي تقريباً اتو (۸) احتمالونو ته رسېږي^(۳) خو كوم احتمال چي مونږ ته بهتر برېښي هغه دا دی چي: دغه ايت شريف د "من" په توري سره د ﴿الَّذِي يُوسِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ﴾ دپاره بيان واقع شوی دی^(۴) او د خپل "مَبِينٌ" غوندي محلا مجرور دی. يعني كوم كسان چي د خلكو په زړونو او سينو كښي وسوسې اچوي هغوی د پيريانو او انسانانو څخه عبارت دي.

په همدې ځای د "الناس" سورت بلکې د ټول قرآن كريم پښتو ترجمه او تفسير د الله ﷻ په لوی فضل او عظيم الشان توفيق ختم شو.

اللَّهُمَّ يَا رَبَّ النَّاسِ وَيَا مَلِكَ النَّاسِ وَيَا إِلَهَ النَّاسِ! قِنَا مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ. اللَّهُمَّ يَا رَبَّ الْفَلَقِ! قِنَا مِنْ شَرِّ مَا خَلَقْتَ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ وَقِنَا مِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ.

اللَّهُمَّ! إِيَّيْ عَنْ شُكْرِي مَا أُنْعَمْتَ عَلَيَّ عَاجِزٌ فَاجْعَلْ عَجْزِي عَنِ الشُّكْرِ عِنْدَكَ شُكْرًا.

اللَّهُمَّ كَمَا أُنْعَمْتَ عَلَيَّ بِالتَّوْفِيقِ فَانْعَمْ عَلَيَّ بِحُسْنِ الْقَبُولِ وَبِحُسْنِ الْأَجْرِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

اللَّهُمَّ كَمَا جَعَلْتَ خْتَمَ هَذَا الْكِتَابِ (عزيز التفاسير) مُوَافِقًا لِمِيلَادِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي التَّارِيخِ فَاجْعَلْهُ مُوَافِقًا لِمَا جَاءَ بِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي النُّفَعِ.

اللَّهُمَّ اجْعَلْ هَذَا الْكِتَابَ نَافِعًا لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ عُمُومًا وَلِأَوْلَادِي خُصُوصًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدِي وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ. وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ. وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

۱۴۲۶/۴/۱۲ هـ ق = ۱۳۸۴/۱/۳۱ هـ ش.

(۱) صحيح البخاري ج ۱ ص ۲۷۳

(۲) تفسير ابن كثير ج ۴ ص ۵۷۵

(۳) اللباب في علوم الكتاب ج ۲۰ ص ۵۷۸

(۴) تفسير ابي السعود ج ۹ ص ۲۱۷؛ روح المعاني ج ۳۰ ص ۲۸۷؛ الكشاف ج ۴ ص ۸۲۴

د عزيز التفاسير

موضوعي محتويات

يوه سريره

- د موضوعي محتوياتو په هکله بايد محترم لوستونکي لاندې مطالب په نظر کښې ولري:
- ۱- مونږ دغو محتوياتو ته د کلمو د لومړني توري په ملحوظ ترتيب ورکړی دی نو په کار دي چې هره يوه کلمه د خپلو تورو د لومړي توري په رديف کښې وکتله شي.
 - ۲- مونږ د هرې کلمې اصلي حرف په لحاظ کښې نيولی دی. د ښه وضاحت دپاره لاندې مثالونه ولولي:
- الف: د "ارشاد" کلمه مو د "ر" په رديف کښې ذکره کړې ده چې د دغې کلمې اصلي حرفونه "ر، ش، د" دي چې د "ر" توري پکښې اولنی توری دی.
- ب: د "ايفاء" کلمه مو د "و" په رديف کښې ليکلي ده چې په اصل کښې "اوفاء" وه او اصلي حرفونه يې "و، ف، ي" دي.
- ج: د "تقوى، تراث، ايراث" درېواړه کلمې مو هم د "و" په رديف کښې ذکرې کړي دي چې په درېواړو کښې اولنی توری (ت، ت، ي) هر يو د "و" څخه بدل دی چې په اصل کښې بالترتيب "وقوى، وراث، ايراث" وه چې اصلي توري يې "و، ر، ث" دي.
- د: د "ايواء" کلمه د الف "ء" په رديف کښې ذکره شوې ده چې "ي" پکښې د "ء" څخه بدله راغلې ده چې په اصل کښې "اواء" وه او اصلي حرفونه يې "ء، و، ي" دي.
- ه: د "سنة" کلمه هم د "و" په رديف کښې ذکره ده چې په اصل کښې "وسنة" وه چې د "و" توري يې حذف شوی دی.
- ۳- د کومې کلمې چې اصلي توري څرگند نه وي هغه مو د خپل اولني توري په رديف کښې ليکلي دي. نو د "ابراهيم، آدم، اسماعيل" کلمات مو د "الف" په رديف کښې ذکر کړي دي. او د "يعقوب، يوسف" کلمو ته مو د "ي" په رديف کښې ځای ورکړی دی.
- ۴- د دوه وو يا څو کلمو ترمنځ فرق موضوع دې د "ف" په رديف کښې وکتل شي.
- ۵- د يو زيات شمېر کلمو معناوې دې د "ل" په رديف کښې ولټول شي، ان شاء الله ﷻ چې مطلوبه کلمه به ومومي.
- ۶- په موضوعي فهرست کښې زيات وخت د يوې موضوع دپاره هاغه عنوان غوره شوی دی کوم چې په کتاب ذکر شوی دی.
- ۷- کوم عبارت چې د متعددو کلمو څخه مرکب وي هلته د قصدي کلمې اولنی توری په نظر کښې نيولی شوی دی.

محتویات

د مثال په توګه دا عنوان "عجیبه قیصه" مونږ د "ق" په ردیف کښې ذکر کړی دی، چې په دغه عبارت کښې قصدي لفظ "قیصه" ده، او د "عجیبه" لفظ یې د صفاتو څخه دی.

۸- که چرته په محترمو لوستونکو باندې په مرکب عنوان کښې قصدي لفظ او غیر قصدي لفظ پېژاندل مشکل وګرځي نو په کار دي چې د همغه عنوان د هر یوه لفظ د اولني توري ردیف ولټوي. نو څه لري نه ده چې دغه عنوان "د قرآن کریم د اثراتو مثال" کښې "ق، ث، م" درېواړو تورو په ردیفونو کښې ولټول شي.

۹- په ځینو مرکبو عناوینو کښې مو د اهتمام د کبله د عظیم الشانې کلمې اولني توري ته کتلي دي که څه هم دغه کلمه په عنوان کښې قصدي نه وي بلکې د صفاتو څخه وي لکه چې ذکر شوی عنوان (د قرآن کریم د اثراتو مثال) د "ق" په ردیف کښې ذکر شوی دی چې د "قرآن" د کلمې اولني توري دی حال دا چې په دغه عنوان کښې د "مثال" لفظ قصدي دی نو باید چې د "م" په ردیف کښې لیکلی شوی وي.

الف (۴)

د آدم ﷺ دوه زامن ۵۳۱/۳
 آدم ﷺ ته د هابیل بدمرحه عوضونه ۵۳۸/۳
 آدم ﷺ ته ابلیس سجده ونه کړه ۴۲۵/۴
 په همدې ارتباط څه وضاحتونه ۴۲۶/۴
 آدم ﷺ کوم شيان له خانه سره راکوز کړي وه؟ ۴۲۶/۴
 د آدم ﷺ مستقیمه اولاده څومره وه؟ ۶۶/۵
 د آدم ﷺ په اصلیت کښې د قران کریم تعبیرات ۵۴۱/۶
 په همدې ارتباط یوه تبصره ۵۴۲/۶
 د آدم ﷺ د قیصې هدف ۲۶۲/۷
 آدم ﷺ هېر دله وه ۷۸/۸
 ایا "ابلیس" د پرښتنو څخه وه؟ ۸۲/۸
 په سجده باندې د "ابلیس" ماموریت ۸۳/۸
 د "ابلیس" په ارتباط څه نور وضاحت ۸۴/۸
 ابلیس خپله نقشه عملي کړه ۴۳۳/۴
 په همدې ارتباط څه وضاحتونه ۴۳۴/۴
 د ابلیس څخه معجزه جوړه شوه ۲۱۰/۵
 ایا ابلیس رښتیا ډار شوی وه؟ ۲۱۰/۵
 ابلیس ته ترڅه وخته پورې مهلت ورکړی شوی دی؟ ۵۴۵/۶
 د ابلیس اواز ۲۶۵/۷
 د ابلیس آسونه ۲۶۵/۷
 ابلیس د پیرانو څخه دی ۳۹۵/۷
 ایا ابلیس اولاد لري؟ ۳۹۶/۷
 د ابلیس علیه اللعنة گومان ۱۷۵/۱۰
 د ابو مسلم د قول رد ۱۲۲/۲
 ابو ذر ؓ څه وایي؟ ۱۶۳/۲
 د ابو سفیان حیلہ (چل) ۵۵۴/۲
 "ابو رغال" څوک وه؟ ۵۱۵/۴
 د "ابو طالب" وفات ۳۴۲/۹
 ماثور تفسیرونه ۱۹/۳، ۲۲/۱

د "ابراہیم" د کلمې په ارتباط ۲۴۰/۱
 "امام" څه معنی او ابراهیم ﷺ په څه شي کښې امام وه؟ ۲۴۲/۱
 د ابراهیم ﷺ مجادله د نمرود سره ۱۰۸/۲
 ابراهیم ﷺ څومره پخوا تېر شوی دی؟ ۳۵۳/۲
 ابراهیم ﷺ دین د صحت معیار دی ۳۵۳/۲
 په همدې ارتباط څه نور وضاحت ۳۵۳/۲
 د ابراهیم ﷺ په هکله معلومات ۲۵۹/۴
 په همدې ارتباط څه وضاحتونه ۲۶۱-۲۵۹/۴
 د ابراهیم ﷺ د استدلالاتو غرض ۲۶۷/۴
 ابراهیم ﷺ په خپله وعده وفا وکړه ۴۹۱/۵
 په همدې ارتباط څه نور وضاحت ۴۹۱/۵
 ابراهیم ﷺ ته په څه معلومات وشو؟ ۴۹۳/۵
 ابراهیم ﷺ "أواه" وه ۴۹۳/۵
 ابراهیم ﷺ ته د وراستولو شوو پرښتو تعداد ۱۵۹/۶
 د ابراهیم ﷺ اجمالی حالات ۴۹۸/۶
 ابراهیم ﷺ یو امت وه ۱۶۲/۷
 ابراهیم ﷺ خپل پلار توحید ته دعوت کړ ۵۱۰/۷
 ابراهیم ﷺ خپله نقشه عملي کړه ۱۵۲/۸
 څه چې ابراهیم ﷺ غوښتل هغه وشوه ۱۵۳/۸
 د ابراهیم ﷺ استنطاق ۱۵۳/۸
 په همدې ارتباط وضاحتونه ۱۵۴/۸-۱۵۶
 د ابراهیم ﷺ د اور کمیت او کیفیت ۱۶۱/۸
 ابراهیم ﷺ نجات موندنه کړ ۱۶۴/۸
 په همدې ارتباط څه وضاحتونه ۱۶۴/۸-۱۶۵
 د ابراهیم ﷺ اعلان ۲۵۵/۸
 آدم ﷺ ته سجده کوونکې پرښتې ۸۰/۱
 د آدم ﷺ او "حواء" رضاعت په ارتباط د وضاحت پوښتنې ۸۵/۱

الف (۵)	۲۹۹	بوضعی محتویات
۱۷/۴.....	د اهل التشیع غلطیاوی	۰۲۲۷/۵ . ۰۲۰۲/۵ . ۰۴۷۰/۴ . ۰۲۲۴/۴ . ۰۲۰۸/۴
۱۶۲/۲.....	اهل الصفه خوک وه؟	۰۳۳۸/۸ . ۰۴۷۱/۶ . ۰۴۱۸/۶ . ۰۴۰۱/۶ . ۰۱۰۶/۶
۴۷۳/۴.....	د "الأعراف" معنی	۰۱۵۲/۹ . ۰۱۱۲/۹ . ۰۶۲/۹ . ۰۵۶۷/۸ . ۰۳۶۴/۸
۴۷۴/۴.....	اهل الاعراف خوک دي؟	۰۳۲۸/۱۰ . ۰۲۲۱/۱۰ . ۰۴۰۴/۹ . ۰۳۳۸/۹
۴۷۵/۴.....	د اهل الاعرافو عاقبت	۰۳۶۳/۱۱ . ۰۲۹۳/۱۱ . ۰۱۱۵/۱۱ . ۰۵۳۶/۱۰
۳۲۰/۵.....	کوم اهل الذمه د جزئی خخه معاف دي؟	۰۸۸/۱۲ . ۰۸۵/۱۲ . ۰۱۱/۱۲ . ۰۸/۱۲ . ۰۴۹۸/۱۱
۳۲۰/۵.....	د اهل الذمه کفارو دولونه	۰۵۳۴/۱۲ . ۰۳۳۱/۱۲ . ۰۱۹۶/۱۲ . ۰۱۸۵/۱۲
۵۵/۷.....	اهل الذکر خوک دي؟	۰۱۶۱/۱۳ . ۰۱۵۹/۱۳ . ۰۱۲۴/۱۳ . ۰۵۷۴/۱۲
۶۶/۱۰.....	اهل البيت خوک دي؟	۰۲۲۳/۱۳ . ۰۲۱۲/۱۳ . ۰۲۰۷/۱۳ . ۰۱۶۸/۱۳
۸۴/۱۳ . ۰۳۶۷/۱۰.....	"أهل" خه معنی؟	۰۲۷۵/۱۲
۴۸۹/۱۰.....	د اهل السنة والجماعة عقیده	۰۲۳/۱.....
۳۵۰/۱.....	په همدې ارتباط خه وضاحت	۰۱۰۴/۱.....
۴۳۴/۱.....	الاسلوب الحکیم خه ته وايي؟	۰۱۴۶/۱.....
۱۰۳/۹.....	الاسلوب الاحق خه ته وايي؟	د آخر الزمان پیغمبر ﷺ د وژلو هڅې
۵۲۶/۱.....	خو اولیات	د اهل کتابو جواب
۵۵۲/۱.....	د "آتی شیئ" معنی؟	د اهل کتابو علماء
۵۵۴/۱.....	په همدې ارتباط خه وضاحت	د اهل کتابو شهادت
۵۶۱/۱.....	"ایلاء" خه ته وايي؟	په اهل کتابو کنبې هم امانتگر شته
۵۶۴_۵۶۲/۱.....	په همدې ارتباط خه وضاحت	د اهل کتابو جنایات
۶۶/۲.....	د امیر د ټاکلو طریقہ	اهل کتاب خپل خانونه ترکیه کوي
۶۷/۲.....	په همدې ارتباط خه وضاحتونه	اهل کتابو ته لږ کتاب پاتې دی
۱۳۴/۲.....	د "آدی" معنی	د اهل کتابو مذبوحه خه وخت حرامېږي؟
۱۳۵/۲.....	په همدې ارتباط خه وضاحتونه	د اهل کتابو قبائح
۱۷۶/۲.....	د "أمرؤة إلی الله" معنی	په همدې باره کنبې خه وضاحت
۲۱۲/۲.....	"إضر" خه معنی؟	اهل کتابو نبي کریم ﷺ پیراند
۲۵۸/۲.....	د اولو العلم خخه خوک مطلب دي؟	د اهل کتابو باطلې طریقې
۲۴۷/۳ . ۰۱۹۵/۳.....	اولو الامر خوک دي؟	په همدې ارتباط خه وضاحت
۱۹۶/۳.....	د "اولوا" کلمې په هکله یوه تبصره	اهل التشیع خه وايي؟
۲۹۰/۳.....	د "اولو الضرر" د کلمې معنی	۰۲۴۳/۱.....
۲۹۱/۳.....	په همدې ارتباط یوه یادونه	۰۴۵۹/۳ . ۰۱۹۹/۳ . ۰۵۳۰/۲ . ۰۲۸۶/۲ . ۰۲۴۵/۱
۳۴۱/۱۱ . ۰۲۰/۱۰.....	اولو العزم پیغمبران	۰۱۶/۴ . ۰۳۵۶/۵ . ۰۲۷۰/۵ . ۰۲۵۴/۵ . ۰۱۹۱/۵ . ۰۴۶۰/۵
		د اهل التشیع تناقض

الف (۲۰)	موضوعي محتويات
۲۸/۳	اميان څوک دي؟ ۲۶۲/۲
۲۱۳/۳	د پوخ ايمان شرطونه ۳۲۶/۲
۲۱۵/۳	د پاخه ايمان په هکله درې سوالونه او د هغو جوابونه ۱۹۸/۲
۵۵۴/۶, ۵۳۶/۴, ۴۹۳/۴	د امن ډولونه ۴۱۵/۲
۵۲۶/۵	د امن معنی ۵۵۳/۶
۵۶۲/۲	د امانت تعريف او ډولونه ۱۹۲/۳
۴۷۸/۱۱	امانت اهل ته سپارل ۱۹۴/۳
۱۸۴/۲	آمين النبیت الحرام څه معنی؟ ۴۴۸/۳
۱۲۷/۳	په همدې هکله څه زيات معلومات ۴۴۹/۳
۱۴۵/۴	د مستامن حفاظت فرض دی ۲۷۵/۵
۱۹۹/۴	د امانة معنی د احاديثو په رڼا کښې ۱۴۱/۱۰
۵۴/۱۵	د مؤمن معنی ۲۳۲/۱۲
۱۳۸/۷	محمدي امت بهتر امت دی ۴۳۹/۲
۲۷۲/۷	په همدې ارتباط څه نور وضاحت ۴۳۹/۲
۳۳۰/۸	محمدي امت فاضل او افضل لري ۴۴۱/۲
۵۴۲/۳	أمة الدعوة او أمة الإجابة ۴۴۱/۲
۱۵۸/۳	محمدي امت به شاهدي وايي ۱۵۷/۳
۲۰۸/۳	أمة څه معنی؟ ۴۶۲, ۱۹۹/۴
۲۰۸/۳	اولنی ډله (أمة) او وروستنی ډله (أمة) ۴۶۲/۴
۳۳۳/۳	د دې امت د شريعت د اسانۍ يو مثال ۵۴/۵
۳۶۴/۳	د أحد د غره موقعيت ۴۵۸/۲
۵۴۵/۳	د أحد د غزا سبب ۴۵۸/۲
۵۴۶/۳	د أحد په غزا کښې د مجاهدينو تعداد ۴۶۰/۲
۵۴۶/۳	په همدې ارتباط څه وضاحت ۴۶۰/۲
۵۵۳/۳	د أحد په غزا کښې ملانک نازل شوي وه ۴۶۷/۲
۱۶۳/۴	د أحد غزا او منافقان ۵۱۶/۲
۱۷۹/۴	څلور اجرونه ۵۵۷/۲
۲۵۹/۴	د اجر د کلمې معنی ۱۳/۳
	د اتیان معنی ۱۸/۳
	په همدې اړه سوال جواب او څه وضاحت ۱۸/۳
	ايا د اتیان نسبت الله ته صحت لري؟ ۳۹۶/۴
	ايمان ته بلونکي څوک دي؟
	د پوخ ايمان شرطونه
	د پاخه ايمان په هکله درې سوالونه او د هغو جوابونه
	اميان د خوف او رجاء ترمنځ دی
	اميان د هدايت سبب دی
	د ايمان خرڅوونکي څوک دي؟
	د ايمان او اسلام کلمو په ارتباط
	په انسان باندې درې مرحلې ورځي
	انسان کمزوری دی
	انسان د ختو څخه جوړ دی
	د انسان معائلت له نورو ساکينانو سره
	انسان کله-کله د خپل ځان دپاره غمونه غواړي
	په انسانانو کښې هم شيطانان شته
	انسان د کرامت خاوند دی
	د انسان د هډوکو ټوله شمېره
	ايا انسان چاته حيات (ژوند) ورکولی شي؟
	د ايت شريف نظائر
	اذن الله څه معنی؟
	د اذن الله په هکله اضافه معلومات
	انثا څه معنی؟
	د آخرين کلمه د چا څه عبارت ده؟
	د او توري د تنويع دپاره دی
	په همدې هکله د وضاحت پوښتنه
	په همدې هکله د وضاحت سوال جواب
	د اذان دعاء
	دلته د الی معنی
	اکيه څه معنی؟
	آزر څوک وه؟

۲۶۱-۲۵۹/۴	په همدې ارتباط څه وضاحتونه
۲۸۸/۴	په همدې ارتباط څه وضاحتونه
۴۵۴/۴	امم القری د کوم ځای نوم دی؟
۴۵۶/۴	اجل څه معنی؟
۵۳۱/۶, ۴۶۶/۴	د ائما د توری په ارتباط څه وضاحت
۴۶۶/۴	د ائما د توری په ارتباط څه وضاحت
۵۶۶/۴	د الارض څخه کومه ځمکه مطلب ده؟
۳۰۶/۵	الارض (ځمکه) ورباندې تنگه شوه
۵۵۹/۵	په الارض (ځمکه) باندې د حرکت ډولونه
۲۰۵/۸	د الارض څخه کومه ځمکه مراده ده؟
۲۰۶/۸	په همدې ارتباط څه وضاحت
	ارض (ځمکه) مخکې پیدا شوې که
۷۰/۱۱	اسمان؟
۷۲-۷۱/۱۱	په همدې ارتباط څه وضاحتونه
۷۸/۵	الاسماء الحسنی څو دي؟
۱۳۸/۱۲, ۷۹/۵	په همدې ارتباط څه وضاحت
۲۲۷/۵	د جهادي اسونو فضائل
۲۴۴/۵	د جنگي اسیرانو حکم
۳۰۸/۵	اسیران ازاد شوه
۳۵۰/۱۱	د جنگي اسیرانو حکم
۳۵۴-۳۵۳/۱۱	په همدې ارتباط څه وضاحتونه
۲۵۴/۵	اولی هجرت ترڅه وخته پورې وه؟
۲۵۶-۲۵۵/۵	په همدې ارتباط څه وضاحت
۲۶۵/۵	آذان څه معنی؟
۲۸۴/۵	أئمة الکفر (د کفر مشران) څوک دي؟
۲۹۱/۵	د ټولو جوماتونو امام المسجد الحرام دی
۳۲۶/۵	آباء څه معنی؟
۳۲۶/۵	په همدې ارتباط څه وضاحت
۳۴۸/۵	د میاشتو د تاخیر صورتونه
۳۸۶/۵	مؤلفه القلوب څوک دي؟
۳۸۷/۵	ایا اوس د مؤلفه القلوب حکم باقی دی؟
۲۸۸/۵	په همدې ارتباط څه وضاحت
۳۹۰/۵	ابن السبیل څوک دی؟
۴۰۸/۵	د مؤتفکات معنی
	امامان څوک دي او مقتدیان یې څوک
۴۵۸/۵	دي؟
۴۵۹/۵	په همدې ارتباط وضاحت
۵۳۰/۵	د آخرت د ثبوت عقلي دلائل
۵۸۲/۵	تاویل څه معنی؟
۸۰/۶	د آلا معنی
۹۱/۶	په غم او بنیادی کښې د مؤمن حالت
۲۱۲/۶	یو ماثور تفسیر
۲۳۰/۶	تأویل الأحادیث څه معنی؟
۳۵۲, ۳۱۹/۶	ایواء څه معنی؟
۳۲۲/۶	یو ماثور مثال
۳۲۴/۶	په همدې ارتباط څه وضاحت
۳۳۶/۶	د أسف معنی
۳۸۹/۶	دلته د انثی څه معنی؟
۳۹۱-۳۸۹/۶	په همدې ارتباط څه وضاحت
۴۴۱/۶	أم الکتاب د کوم کتاب نوم دی؟
۴۴۲/۶	په همدې ارتباط څه وضاحت
۴۶۷/۶	د بیان خاص اسلوب
۵۱۹/۶	امل څه معنی؟
۷/۷	د آتی أمراً لله معنی
۸/۷	په همدې ارتباط څه وضاحت
۸۱/۷	هیچا ته د بل چا په گناه مواخذه نشته
۱۸۱/۷	د ټولو پیغمبرانو علیه السلام امامت
۱۸۱/۷	په همدې ارتباط څه وضاحت
۲۰۵/۷	أول الرسل د کوم پیغمبر لقب دی؟
۲۱۲/۷	أف څه معنی؟
۲۱۶/۷	د أبواب معنی

۱۰۰/۱۰	د اہدات المؤمنین د نکتہ د حکمتونہ	۳۳۸/۷	د انکو معنی
۱۰۰/۱۰	پہ ہمدی ارتباط خہ وضاحتونہ	۳۶۶/۷	د غیر شامالہ رسولو پہ ہکک
۱۱۶/۱۰	د اہدات المؤمنین مرضیو د نکاح د	۳۷۶/۷	د تریکے معنی
۱۱۶/۱۰	حرمت پہ ارہ یوہ مسئلہ	۳۸۶/۷	د آستونو خہ د بیج کیدلو د خہ
۱۲۱_۱۱۵/۱۰	د "پہلہ" معنی	۴۱۸/۷	د "مرا" خہ معنی؟
۱۳۴_۱۳۲/۱۰	پہ ہمدی ارتباط خہ وضاحتونہ	۴۳۰/۷	د تری السورہ
۳۹۹/۱۰	د "پہلہ" معنی	۵۱۸/۷	د الترس کلاخو اولیات
۴۳۱/۱۰	د "پہلہ" معنی	۵۴۷/۷	د "تو" معنی
۵۶۲/۱۰	د "پہلہ" خہ معنی؟	۵۷۷/۷	د "تو" خہ معنی؟
۶۹/۱۱	د تیلوی اولہ ورخ کومہ ورخ د	۷۱۸	د "تو" معنی
۲۱۵/۱۱	د "تخت" معنی	۱۸۰/۱۸	د السواتیلیات اور موتو ملکیت
۲۶۶/۱۱	د "تخت" معنی	۱۸۰/۱۸	د ایوب خہ حالات
۳۶۶/۱۱	د "تخت" معنی	۴۵۸/۱۰	د ایوب کلاخو اعجاز
۲۷/۱۲	د "تو" معنی	۴۵۹_۴۵۸/۱۰	پہ ہمدی ارتباط خہ وضاحتونہ
۴۸/۱۲	د "تو" معنی	۲۷۶/۱۸	د جہاد "تو" نازل شو
۶۶/۱۲	د "تو" معنی	۴۳۵/۱۸	د "تو" واقعہ
۱۰۶/۱۲	د "تو" معنی	۴۳۸/۱۸	پہ ہمدی ارتباط خہ وضاحت
۱۹۱/۱۲	د مجلس آداب	۴۶۱/۱۸	د "تو" معنی
۲۰۵/۱۲	د "تو" المعشر معنی	۴۶۲/۱۸	د اول کلام دی کہ سلام؟
۲۸۱/۱۲	د "تو" معنی	۴۶۶_۴۶۳/۱۸	پہ ہمدی ارتباط خہ وضاحتونہ
۵۶۵/۱۲	د "تو" معنی		کورونو د داخلہ یو وخت د اجازہ (افن)
۹۴/۱۳	د "تو" خہ معنی؟	۴۶۰/۱۸	د غویتلو پہ ارہ
۹۴/۱۳	پہ ہمدی ارتباط خہ وضاحت	۴۷۹/۱۸	د "تو" خہ معنی؟
۱۲۱/۱۳	د "تو" خہ معنی؟	۴۸۰/۱۸	پہ ہمدی ارتباط خہ وضاحت
۲۴۴/۱۳	د "تو" معنی	۵۲۹/۱۸	د اسلامی اعلوت یا د وعدی مصداق
۱۰/۱	د آیت معنی	۲۷۶/۱۹	د آسہ مرضیہ کاملہ بخہ وہ
۹۶/۱۲	د ایتونو ترمنخ تفاضل شہ	۴۶۶/۱۹	د "تو" خہ معنی؟
۹۶/۱۲	د ایت کرسی پہ ارہ	۴۴۰/۱۶	د اہدات المؤمنین پہ ہکک معلومات
۱۸۴/۲	د قران کریم وروستنی نازل شوی ایت	۱۷/۱۰	د اہدات المؤمنین مرضیو
		۱۹/۱۰	پہ ہمدی ارتباط خہ وضاحت
		۵۵/۱۰	د اہدات المؤمنین مرضیو نومونہ

۱۴۷/۱..... په دنيا کښې بعث بعد الموت	۱۸۷/۲..... د قرآن کریم د پرا اوږد ایت
په دنيا کښې د زرگونو خلکو بعث بعد	۱۲۲/۷..... د قرآن کریم د پرا جامع ایت
الموت..... ۵۳/۲	په همدې ارتباط څه وضاحت..... ۱۲۳/۷
دا (بعث بعد الموت) خیالي قیصه نه ده... ۵۵/۲	په اینونو کښې تناقض نشته..... ۳۹۵/۸
مبعوث (ژوندی کړی شوی) سړی څوک وه؟ ۱۱۴/۲	
د "بعث بعد الموت" دوه دلیلونه..... ۵۳۰/۷	
مباهله څه ته وايي؟..... ۱۸۰/۱، ۳۴۴/۲	
په همدې ارتباط د وضاحت سوالونه او	
جوابونه..... ۱۸۱/۱	
ابتهاال څه ته وايي؟..... ۳۴۴/۲	
نبي کریم ﷺ مباهلې ته تیار شو..... ۳۴۵/۲	
په همدې ارتباط څه نور وضاحتونه..... ۳۴۵/۲	
مباهله عملي نه شوه..... ۳۴۵/۲	
ايا په دې زمانه کښې مباهله جواز لري؟ ۳۴۶/۲	
"مباهلې" ته د مشرکانو دعوت..... ۵۳۹/۷	
ايا تبليغ فرض دی؟..... ۳۲۷/۱	
"بُعُولَة" څه معنی؟..... ۵۶۹/۱	
"بَلْعَن" څه معنی؟..... ۱۲/۲	
"تَبِيع" څه معنی؟..... ۸۷/۲	
د مرغانو د معجزې باعث..... ۱۲۴/۲	
په همدې هکله څه نور وضاحت..... ۱۲۵/۲	
د پام وړ تبصره..... ۱۶۹/۲	
د "بلاغت" دوه وجهې..... ۲۵۲/۲	
يوه تبصره..... ۳۵۹/۲	
څو تبصرې..... ۳۷۱/۲	
"بر" څه معنی؟..... ۴۰۱/۲	
د "بر" په ارتباط څه وضاحتونه..... ۴۰۲/۲	
بکه او مکه..... ۴۱۱/۲	
د "بطانة" معنی..... ۴۵۴/۲	
"بدر" د کوم ځای نوم دی؟..... ۴۶۴/۲	
د "بدر" د ملانکو علامات..... ۴۶۷/۲	
	۴/۱..... د دې کتاب د لیکلو باعث
	د بني اسرائيلو کړنلاره..... ۹۷/۱
	د "بلاء" معنی..... ۱۰۵/۱
	د "بروء" معنی..... ۱۰۸/۱
	د بني اسرائيلو د ناشکريو مثالونه..... ۱۱۳/۱
	د بني اسرائيلو جنايات..... ۱۳۳/۱
	د بني اسرائيلو د غوا قیصه..... ۱۳۷/۱
	په همدې اړه څه وضاحتونه..... ۱۳۹/۱ - ۱۴۰
	د بني اسرائيلو د تحريف مثالونه..... ۱۵۵/۱
	د بني اسرائيلو پيغمبران عليهم السلام..... ۳۲۴/۲
	بني اسرائيل او تورات..... ۳۲۹/۲
	د بني اسرائيلو څو کرته جنايات..... ۴۰/۴
	د بني اسرائيلو ملعونيت..... ۴۷/۴
	بني اسرائيل مصر ته څه وخت ورغلي وه؟ ۵۴۱/۴
	بني اسرائيلو ته د ځمکې د خلافت وعده ۵۵۶/۴
	بني اسرائيلو ولې د بوتانو وړانديز وکړ؟ ۵۶۹/۴
	د بني اسرائيلو خوسکی..... ۱۸/۵
	په همدې ارتباط څه نور وضاحت..... ۲۰/۵
	د بني اسرائيلو درې جرگې د طور غره ته..... ۳۴/۵
	دلته د بني اسرائيلو کومه جرگه مراده ده؟ ۳۵/۵
	په همدې ارتباط يوه تبصره او وضاحت ۳۵/۵، ۳۶
	د بني اسرائيلو د قلزم په لور حرکت..... ۵۲/۶
	د بني اسرائيلو تواريخ..... ۱۸۸/۷
	د بني اسرائيلو کتاب تورات وه..... ۴۸۲/۷
	بني اسرائيل او مصر..... ۹۳/۹
	د بني اسرائيلو د اختلافاتو مثالونه..... ۲۴۷/۹

ب

ب	د "بغته" معنی	۴۸۶/۲	د "بیان، هداية، موعظة" معنای
۸۹/۵	زه د "بوتانو" څخه نه دارېوم	۵۵۰/۲	"اشتېشار" څه معنی؟
۱۰۲/۵	د بدر د غزا تاریخ	۵۵۸/۲	د بدر دوه غزاگانې
۱۳۳/۵	په همدې ارتباط څه نور وضاحتونه ۱۳۴/۵-۱۳۷	۵۷۰/۲	بخل څه ته وايي؟
۱۴۸-۱۴۱/۵	د بدر غزا او ملانک	۵۷۰/۲	دلته کوم بخیلان مراد دي؟
۱۴۹/۵	په همدې ارتباط څه وضاحت	۷۱/۳	د بلوغ علامات
۵۶۵/۵، ۱۵۲/۵	"بلاء" څه معنی؟	۷۲/۳	په همدې ارتباط سوال جواب
۲۰۸/۵	د "بطر" معنی	۲۲۶/۳	"بطوق" څه معنی؟
۲۶۴/۵	"براءة" څه معنی؟	۲۴۲/۳	د "بیت" معنی
۴۲/۶	د "بواء" معنی	۴۲۳/۳	باطل استدلال
۵۵/۶	د "مُبَوِّأً صِدْقٍ" معنی	۴۴۱/۳	"بِهَيْمَةً" څه معنی؟
۱۶۲/۶	د "بعل" معنی	۱۵۴/۳	د "بخل" ډولونه
۱۶۷/۶	دلته د "بنات" معنی	۵۷۸/۳	محمدی (ﷺ) بشارت په انجیل کښې
۱۷۴/۶	د "بقية" معنی	۱۳/۴	د "بجله" مرتد عجیبه قیصه
۲۶۴/۶	دلته "زهان" د څه شي څخه عبارت دی؟	۹۱/۴	"بیت الله" ته څکه "کعبه" وايي
۲۷۴/۶	"بداءة" څه معنی؟	۹۱/۴	بیت الله (کعبه) په پښو باندې دروونکې ده
۲۸۳/۶	د "بضع" د کلمې معنی	۱۰۶/۴	د "بحیره" تعريف
۳۴۷/۶	دلته "بشیر" د چا څخه عبارت دی؟	۲۰۹/۴	"بغته" څه معنی؟
۳۵۶/۶	د "البدو" معنی	۲۰۹/۴	د "ابلاس" معنی
۵۱۵/۶	د "إبانة" معنی	۲۵۱/۴	د "بسل" معنی
۵۰۹/۶	تبدیل څه معنی؟	۲۸۷/۴	"مبارک" څه معنی؟
۵۳۱/۶	د "برج" معنی	۳۱۵/۴	"بصائر" څه معنی؟
۲۵/۷	په دنیا کښې د بحرونو (سیندونو) شمېر		د کفارو دپاره د جنت ابواب (دروازې)
۵۲/۷	د "مُبَاءة" معنی	۴۶۵/۴	نه بېرته کېږي
۱۲۱/۷	"تَبَيَّنَ" څه معنی؟	۴۷۷/۴	د بعید (لرې) ځای څخه لیدل او خبرې کول
۱۴۳/۷	دلته د "بشر" د کلمې مصداق	۵۲۳/۴	"بینة" څه معنی؟
۱۸۰/۷	"براق" د کوم څاروي نوم دی؟	۵۷۰/۴	د "بلاء" په ارتباط څه وضاحت
۲۱۷/۷	د "تبدیر" معنی		د محمد ﷺ په هکله په پخوانیو کتابونو
۲۲۰/۷	د "بخل" نوم د کنايې په توگه	۳۹/۵	کښې بشارتونه
۳۹۲/۷	د "باقيات صالحات" معنی	۴۶/۵	د "تبجس" د کلمې معنی
۴۳۲/۷	یوه په زړه پورې ضروري تبصره	۷۲/۵	د بلعم بن باعورا، قیصه

ب. ت	۳۰۵	موضوعی محتویات
۲۵۸/۱۱	۲۲/۸	بِالْ خه معنی؟
۳۴۶/۱۱	۱۱۷/۸	برهان التمانع
۳۸۵/۱۱	۲۰۸/۸	بلاغ خه معنی؟
۳۸۶/۱۱	۴۸۸/۱۱، ۲۲۴/۸	بہجۃ خه معنی؟
۴۰۶/۱۱	۲۵۴/۸	د بواء معنی
۴۱۲/۱۱	۲۵۹/۸	بیت العتیق د کعبی شریفی لقب دی
۴۲۳/۱۱	۳۹۱/۸	د برزخ معنی
۵۵۲/۱۱		بہائم (خارویو) ته ورتلونکی ہم باید
۲۸/۱۲	۴۲۱/۸	تعزیر شی
۶۴/۱۲	۴۴۰/۸	د بہتان موسس شوک وه؟
۵۰۰/۱۲	۴۴۲ - ۴۴۰/۸	په ہمدی ارتباط خه وضاحتونه
۵۳۹/۱۲	۵۵۸/۸	د برکۃ معنی
۵۴۰/۱۲	۵۷۳/۸	بور خه معنی؟
۶۱/۱۳	۳۶/۹	د دریابونو ترمنخ برزخ (پردہ)
۲۰۷/۱۳	۶۹/۹	د تبخع معنی
	۹۸/۹	د بحر انفلاق
	۱۲۴/۹	د بطش معنی
	۱۹۴/۹	د بلقیسی عجیبہ تخت
	۲۰۰/۹	د بلقیسی د لیک شکل
	۲۳۴/۹	بہجۃ خه معنی؟
	۴۵۶/۹	د بضع معنی
	۴۶۳/۹	ابلاس خه معنی؟
	۶۵/۱۰	د تبرج معنی او دولونہ
	۲۴۳/۱۰	د بوار معنی
	۳۵۳/۱۰	د بیضاء کلمی تفسیر
	۳۹۱/۱۰	د استینائۃ معنی
	۳۹۲/۱۰	د بعل معنی
	۴۴۶/۱۰	د باطل معنی
	۴۶۷/۱۰	د جنت ابواب (دروازی)
	۴۷۷/۱۰	د بشر معنی
	۲۳۶/۱۱	د ابرام معنی
		د اسمان او خمکی بکاء (ژرا)
		د بال خه معنی؟
		د بطلان خه معنی؟
		په ہمدی ارتباط خه وضاحت
		د بیعۃ خه معنی؟
		د بائر معنی
		د بطن معنی
		د بر د کلمی معنی
		د اللہ ﷻ د ډارہ بکاء (ژرا)
		د بیان معنی
		د تبطل معنی
		د بنان معنی
		د برق یا بروق معنی
		د بعترۃ معنی
		د بریۃ معنی
		د دې کتاب د ترجمی (ژباری) دول
		ایا د توبی قبول شرطونه لری؟
		د توبی په ارتباط د مین قویب معنی
		په ہمدی ہکلہ یوہ تبصرہ
		تجارت د مالونو د تحصیل بہترہ لارہ ده
		د تیمم سببونه
		په ہمدی ارتباط سوال جواب
		د تیمم کیفیت
		د تیمم حکمتونه
		د تیمم په ہکلہ یادونہ
		توبہ او حقوق العباد
		تمام خه معنی؟
		د تعال معنی
		التوبة سورۃ او بسم اللہ الرحمن الرحیم

ت. ش. ج	۲۶۱/۵.....	په همدې ارتباط څه نور وضاحت
۴۲۵/۵.....	۳۵۲/۵.....	د تبوک د غزا سبب
۵۱۶/۵.....		د تبوک غزا څخه د پاتې شوو کسانو
۵۴۸/۵.....	۴۷۳/۵.....	گروپونه
۵۴۸/۵.....	۴۹۸/۵.....	د تبوک په غزا کېني مشکلات ډېر وه
۲۲۷/۸، ۸۰/۱۶.....	۵۰۶/۵.....	د تبوک غزا فرض عين وه
	۵۲۰/۵.....	د تبوک د غزا ځينې عجائب او غرائب
۲۴۳/۶.....	۴۹۷/۵.....	د توبې په هکله څه وضاحت
۵۶۹/۸، ۳۲۲/۷.....	۱۲۷/۶.....	د "التُّور" معنی
۵۶۴/۷.....	۱۳۸/۷.....	د تلاوت په ارتباط څو مسائل
۳۷۷/۹.....	۱۳۹/۷.....	په همدې اړه څه وضاحت
۱۰۴/۱۲.....	۲۷۱/۷.....	"تبيح" د چا لقب دی؟

ج

۱۰/۱/۱.....	۵۱۱/۷.....	د "متارکې" سلام کوم سلام دی؟
	۵۵/۸.....	د "اتباع" معنی
۱۱۱/۱.....	۲۵۸/۸.....	"تَقْت" څه معنی؟
۱۱۴/۱.....	۵۴۸/۸، ۲۵۵/۳.....	مبارکه تحفه (سلام)
۵۱۷/۱.....	۴۶۸/۱۰.....	د "اتراب" معنی
په همدې ارتباط څه وضاحتونه ۵۱۸/۱، ۵۱۹	۱۹/۱۱.....	د "تباب" معنی
د جهاد څخه د زرگونو خلکو تېښته ۵۷/۲	۲۶۲/۱۱.....	"تبع" څوک وه؟
د طالوت په څنگ کېني څومره کسان جهاد	۳۵۶/۱۱.....	"تعس" څه معنی؟
ته چمتو شوه؟ ۶۴/۲	۴۷۰/۱۲.....	د "تبار" معنی
د جهاد اهداف ۱۰/۱/۲		
د صحابه وو ښه مينه او محبت د جهاد سره ۴۶۱/۲		
د جهاد دپاره بل قوم څوک دی؟ ۲۸۰/۴		
تر قيامته څرگنده مجاهده ډله ۸۴/۵		
جهاد تر هغه وخته چې فتنه ورکه شي ۱۸۶/۵		
مجاهدين ورته لږ ښکاره شوه ۲۰۲/۵		
د جهادي اسونو فضائل ۲۲۷/۵		
په جهادي وسايلو څوک ډارول کېږي ۲۲۸/۵		
ډېره لويه جهادي وسيله کومه يوه ده؟ ۲۲۹/۵		
په جهاد کېني د مؤمنان د تېښتې په اړه		
يوه مسئله ۲۳۸/۵		

ث

۲۲۵/۳.....	۲۴۱/۱۲، ۲۶۹/۳.....	د "ثبات" د کلمې تحليل
	۴۲۴/۳.....	"تقف" څه معنی؟
	۱۴۷/۵.....	د تثليث مشکله عقیده
	۲۴۱/۵.....	د پريښتو تثبيت
	۲۴۲_۲۴۱/۵.....	"اثنان" څه معنی؟
	۲۱۱/۱۳، ۳۵۲/۵.....	په همدې ارتباط څه وضاحت
	۳۶۸/۵.....	تثقل څه معنی؟
	۴۲۳_۴۲۲/۵.....	تبط څه معنی؟
		د "تعليه" قيصه او څه وضاحت

۷۶/۵.....	د ډر خلک د جهنم خاشاک دي	۳۵۹/۵.....	د مسلح جهاد او د علم رزده کړې په اړه
۷۸/۵.....	په همدې ارتباط د وضاحت تبصره	۳۰۰/۵.....	په جهاد مسئله
۴۳۳/۵.....	د جهنم اور ډېر گرم دی	۳۰۷/۵.....	د جهاد موانع
۵۴۸_۵۴۷/۶.....	د جهنم اوه دروازي او څه وضاحت	۳۵۸/۵.....	په حنين کښې مجاهدین بريالي شوه
۵۳۱/۷.....	هر څوک جهنم ته داخلیدونکی دی	۳۶۸/۵.....	د جهاد ډولونه
۱۹۸/۸.....	په جهنم کښې کفار اور بدل نه شي کولی	۵۰۶/۵.....	جهاد (غزا) ته تیاری نیول
۵۶۷/۸.....	جهنم لیدل کولی شي	۵۱۳/۵.....	د جهاد (غزا) د عیني فرضیت حالتونه
۴۹۹/۱۱.....	"جهنم" به څه وایي؟	۳۱۲/۸.....	د جهاد (غزا) د وړاندې تگ ترتیب
۲۳۰/۱۱.....	ایا په جنت کښې اولادونه امکان لري؟	۲۷۶/۸.....	حق جهاد د کوم جهاد نوم دی؟
۲۳۱/۱۱.....	په همدې ارتباط څه وضاحت	۳۶/۹.....	د جهاد "اذن" نازل شو
۲۵۴/۲.....	په جنت کښې توالد نشته		لوی جهاد
۱۸۸/۳.....	ایا په جنت کښې سیوری شته؟		په جهاد کښې غلبه موثمانو پورې خاصه
۱۸۸/۳.....	په همدې ارتباط سوال جواب	۴۱۴/۱۰.....	ده، په همدې ارتباط څه وضاحت
۴۶۷/۱.....	د جنت دروازي	۵۲۳/۸، ۴۲۷/۵، ۳۲۱/۴.....	د "جهاد" معنی
۱۹۸/۳.....	د اجتهاد په هکله سوال جواب	۳۲/۲.....	"جَنَاح" څه معنی؟
۱۹۸/۳.....	ایا په دې زمانه کښې اجتهاد جاتز دی؟	۱۲۷/۲.....	دا تجربه او غرونه
۲۲۴/۳.....	د "جدر" د کلمې معنی	۱۴۲/۲.....	د "جَنَّة" دوه معنای
۲۲۵/۳.....	د جنگي وسائلو رزده کړه	۱۸۰/۲.....	ایا د الله ﷻ سره جنگ؟
۲۲۵/۳.....	په دې باره کښې سوال جواب	۵۴۵/۳.....	ایا د الله ﷻ سره جنگ امکان لري؟
	په مکه معظمه کښې د جهاد د عدم	۱۴۵/۲.....	اجتماعي غوښتنه
۲۳۶/۳.....	فرضیت وجوه	۴۵۸/۲.....	نبي کریم ﷺ مجاهدین مجهز کړه
۳۱۷/۳.....	د نبي کریم ﷺ اجتهاد	۴۹۷/۲.....	د نبي کریم ﷺ د جنازې کیفیت
۳۸۷/۳.....	په خبره باندې جهر کول څه معنی؟	۵۴۶/۲.....	مونږ په جنگ نه پوهېږو
۳۹۴/۳.....	د یهودانو د جنایاتو نوملیک	۱۳/۳.....	د سوال اجابت
۴۶۱/۳.....	د "جف" د کلمې معنی	۳۱/۳.....	د سوال د اجابت طریقه
۵۲۰/۳.....	د "جبار" د کلمې معنی	۳۱/۳.....	په همدې باره کښې سوال جواب
۵۵۶/۳.....	د نارینه د غلا جرئت	۱۵۳/۳.....	د جار (گواندي) حق
	ایا په جنایاتو (پیریانو) کښې پیغمبر تهر	۱۵۳/۳.....	د جار (گواندي) حقوق تفاوت لري
۳۵۵/۴.....	شوی دی؟	۱۵۴/۳.....	په همدې ارتباط سوال جواب
۵۶۳/۴.....	په لاره کښې جلوس (کیناستل)	۱۸۲/۳.....	"جبت" څه ته وایي؟
۱۰/۵.....	د "جلاء" معنی	۱۸۷/۳.....	په جهنم کښې د کافر پوستکی
۱۱/۵.....	په همدې ارتباط څه وضاحت	۱۸۷/۳.....	په همدې ارتباط سوال جواب

۴۷۶/۸.....	د "جیب" معنی	۱۰۹/۵.....	د "اجتباء" معنی
۱۴۲/۹.....	د "جبلۃ" معنی	۳۱۹.....	"جزیه" څه معنی؟
۳۱۰/۹.....	د "جدوة" معنی	۳۲۰/۵.....	د یوه نفر د جزیی مقدار اندازه
۳۱۱/۹.....	په همدې ارتباط څه وضاحت	۳۳۷/۵.....	جمهور صحابه کرام پر څه وایي؟
۳۴۳/۹.....	د "جباية" معنی	۳۳۸/۵.....	جمهور صحابه کرام پر او د ابوذر رضه جواب
۴۳۳/۹.....	عجیب جواب	۳۷۷/۵.....	د مؤمنانو لندو جواب
۵۶۶/۹.....	تَتَجَافَى څه معنی؟		دا انشائیې جمله په معنی کښې خبریه
۱۲۴/۱۰.....	د "جلباب" څرنګوالی	۳۷۶/۵.....	جمله ده
۱۲۵/۱۰.....	په همدې ارتباط څه وضاحت	۳۸۰/۵.....	د "جموح" معنی
۲۲۹/۱۰.....	د "استجابة" معنی		په جوع (لوړه) او تنده باندې هم الله ﷻ
۳۰۴/۱۰.....	"أجدات" څه معنی؟	۵۰۷/۵.....	اجر ورکوي
۱۹۴/۱۱.....	د "جزء" معنی	۵۳۶/۵.....	د جنتیانو لاندې نهرونه بهېري
۴۶۵/۱۱.....	د "تجسس" معنی	۲۷/۶.....	دلته د "اجماع" معنی
۵۰۷/۱۱.....	د "جبار" معنی	۱۲۱/۶.....	"جودي غر" چرته واقع دی؟
۸۷/۱۲.....	د "جنا" معنی	۵۴۳/۶.....	"جان" د چا نوم دی؟
۲۸۸/۱۲.....	د جمعې د لمانځه په اړه	۵۴۳/۶.....	په همدې ارتباط څه وضاحت
۲۹۰/۱۲.....	په همدې هکله څه وضاحتونه	۱۳/۷.....	جمال څه معنی؟
۱۳۱/۱۳.....	د "جوب" معنی	۱۴/۷.....	په همدې ارتباط څه وضاحت
۱۳۵/۱۳.....	د "جم" معنی	۱۲۲/۷.....	د قرآن کریم دېر جامع ایت
		۱۲۳/۷.....	په همدې اړه څه وضاحت
		۱۵۱/۷.....	"جدال" څه معنی؟
		۱۷۰/۷.....	په همدې ارتباط څه وضاحت
		۲۱۳/۷.....	د "جناح الذل" معنی
		۴۰۸/۷.....	د "مجمع البحرين" مصداق
			د قرآن کریم د ټولو حرفونو مجموعه
		۴۱۹/۷.....	څومره ده؟
		۴۲۵/۷.....	جدار (دېوال) د لوېدلو نیت درلود
		۴۲۵/۷.....	د جدار (دېوال) د ودولو کیفیت
		۵۳۰/۷.....	د "جثیاً" معنی
		۱۵۲/۸.....	"جذاذ" څه معنی؟
		۳۷۰/۸.....	د "جوار" معنی
		۴۰۷/۸.....	د "جلد" معنی

ح

۲۹/۱.....	صرفی تحلیلونه
۵۵۹/۴ . ۵۴۴/۴ . ۱۱۹/۲ . ۳۲/۲ . ۲۴۵/۱	
۳۲/۹ . ۳۷۸/۸ . ۵۲۲/۷ . ۲۸۸/۶ . ۲۲۸/۶	
۱۷۲/۱۰ . ۵۳۳/۹ . ۴۴۶/۹ . ۲۲۱/۹	
۴۳/۱۲ . ۴۰۰/۱۰ . ۳۵۳/۱۰ . ۳۰۹/۱۰	
۱۵۲/۱۳ . ۱۴۵/۱۳ . ۴۶۸/۱۲ . ۳۷۶/۱۲	
۳۲/۱.....	نحوی تحلیلونه
۲۹۷/۵ . ۳۴۲/۴ . ۱۷۱/۴ . ۱۱۸/۴ . ۲۵۹/۱	
۱۰۲/۷ . ۹۱/۷ . ۲۴/۷ . ۱۵/۷ . ۹/۷ . ۳۷۶/۶	
۲۳۰/۷ . ۱۹۶/۷ . ۱۶۱/۷ . ۱۵۰/۷ . ۱۴۷/۷	
۳۶۵/۷ . ۳۱۴/۷ . ۲۹۷/۷ . ۲۸۶/۷ . ۲۷۳/۷	

ج	۳۰۹	موضوعي محتويات
تفسيري تحليلونه ۲۷۰/۱ ، ۲۳۲/۵ ، ۴۳۰/۵	۲۲/۸ ، ۲۷/۸ ، ۵۰۳/۷ ، ۵۴۱/۷ ، ۳۱۵/۷	
۲۰۰/۸ ، ۴۱۷/۹ ، ۲۶۷/۱۰ ، ۱۸۸/۱۱	۲۵۰/۸ ، ۱۹۷/۸ ، ۱۳۳/۸ ، ۱۱۸/۸ ، ۱۰۰/۸	
۴۹۷/۱۲ ، ۱۶/۱۳ ، ۱۷/۱۳ ، ۱۳۸/۱۳	۴۹۹/۸ ، ۴۹۱/۸ ، ۴۳۲/۸ ، ۳۴۹/۸ ، ۳۱۴/۸	
دوه تحليلونه ۴۲/۷ ، ۴۰۰/۸ ، ۵۷۵/۱۰	۵۰/۹ ، ۲۳/۹ ، ۱۴/۹ ، ۵۶۴/۸ ، ۵۴۸/۸	
خو تحليلونه ۵۲۳/۸ ، ۴۰۹/۱۰ ، ۱۸۴/۱۱	۴۰۸/۹ ، ۳۵۹/۹ ، ۲۳۳/۹ ، ۲۱۳/۹ ، ۱۹۴/۹	
د "الناس" تحليل ۳۸/۱	۱۰۰/۱۰ ، ۹۱/۱۰ ، ۴۹۷/۹ ، ۴۷۳/۹ ، ۴۲۰/۹	
د "شياطين" د کلمې صرفي تحليل ۴۶/۱	۱۸۷/۱۰ ، ۱۶۱/۱۰ ، ۱۵۶/۱۰ ، ۱۴۸/۱۰	
د "اسرائيل" کلمې تحليل ۹۵/۱	۲۷۶/۱۰ ، ۲۶۶/۱۰ ، ۲۳۹/۱۰ ، ۲۱۸/۱۰	
د "موسى" کلمې تحليل ۱۰۶/۱ ، ۲۷۶/۹	۴۲۶/۱۰ ، ۳۹۴/۱۰ ، ۳۶۹/۱۰ ، ۳۴۲/۱۰	
د "وراء" د کلمې تحليل ۱۷۵/۱	۴۸۴/۱۰ ، ۴۷۷/۱۰ ، ۴۶۸/۱۰ ، ۴۶۳/۱۰	
د "جبرائيل" کلمې تحليل ۱۸۸/۱	۵۰۵/۱۰ ، ۵۰۲/۱۰ ، ۵۰۰/۱۰ ، ۴۹۱/۱۰	
د دوه وولغاتو (خبر، شر) تحليل ۵۴۵/۱	۸۵/۱۱ ، ۷۲/۱۱ ، ۵۳۶/۱۰ ، ۵۲۱/۱۰	
د تورات او "انجيل" تحليل ۲۲۳/۲	۱۵۹/۱۱ ، ۱۲۰/۱۱ ، ۱۱۰/۱۱ ، ۹۵/۱۱	
د "ثقة" د کلمې تحليل ۲۸۳/۲	۳۳۰/۱۱ ، ۳۱۹/۱۱ ، ۲۸۴/۱۱ ، ۲۶۶/۱۱	
د "زياني" د کلمې تحليل ۳۷۸/۲	۳۵۵/۱۱ ، ۳۵۰/۱۱ ، ۳۴۱/۱۱ ، ۳۳۱/۱۱	
د "زيون" د کلمې تحليل ۵۰۱/۲	۴۹۴/۱۱ ، ۴۳۷/۱۱ ، ۳۹۰/۱۱ ، ۳۷۴/۱۱	
د "استکانو" د کلمې تحليل ۵۰۱/۲	۷/۱۲ ، ۵۲۹/۱۱ ، ۵۱۷/۱۱ ، ۵۱۳/۱۱	
د "سيما" د کلمې تحليل ۱۶۴/۲ ، ۴۷۴/۴	۱۴۵/۱۲ ، ۸۱/۱۲ ، ۶۳/۱۲ ، ۴۳/۱۲ ، ۳۸/۱۲	
د "اللهم" تحليل ۲۷۳/۲	۳۲۳/۱۲ ، ۳۰۵/۱۲ ، ۲۸۱/۱۲ ، ۲۷۳/۱۲	
د "حواري" د کلمې تحليل ۳۳۲/۲	۴۴۷/۱۲ ، ۴۰۴/۱۲ ، ۳۹۰/۱۲ ، ۳۳۹/۱۲	
د "ارآيتکم" د کلمې تحليل ۲۰۴/۴	۲۶/۱۳ ، ۵۲۲/۱۲ ، ۵۱۸/۱۲ ، ۴۷۸/۱۲	
د "مفاتيح" د کلمې تحليل ۲۳۲/۴	۱۹۹/۱۳ ، ۱۹۰/۱۳ ، ۱۴۸/۱۳ ، ۸۹/۱۳	
د "زنديق" د کلمې تحليل ۳۱۰/۴	۱ ، ۱۶۸/۱ ، ۱۶۲/۱ ، ۱۲۹/۱ ، ۱۲۹/۱	
د "انما" د کلمې تحليل ۱۸۹/۵	۱۵ ، ۱۵/۵ ، ۵۳۷/۴ ، ۲۱۲/۳ ، ۴۷۲/۲ ، ۳۷۴	
د "المُعذِرُونَ" د کلمې تحليل ۴۴۳/۵	۱۵ ، ۵۰۶/۵ ، ۲۵۳/۵ ، ۱۵۴/۵ ، ۳۱/۵ ، ۲۰	
د "آخِذْ" د کلمې تحليل ۴۵۵/۵	۱۶ ، ۱۲۹/۶ ، ۳۱/۶ ، ۱۹/۶ ، ۵۶۰/۵ ، ۴۲۶	
د "سِنِي" د کلمې تحليل ۱۶۶/۶	۷ ، ۴۵۸/۷ ، ۴۸۸/۶ ، ۳۳۲/۶ ، ۳۲۲/۶ ، ۲۰۲	
د "هَيْتَ لَكَ" د کلماتو تحليل ۲۶۱/۶	۱۰ ، ۱۵۳/۹ ، ۹۲/۹ ، ۴۰۶/۸ ، ۲۶۲/۸ ، ۵۰۴	
د "حَاشَ لِلَّهِ" د کلماتو تحليل ۲۷۳/۶	۱۰ ، ۳۹۶/۱۰ ، ۲۱۷/۱۰ ، ۱۸۳/۱۰ ، ۱۷۰	
د "عُقْبَى الدَّارِ" تحليل ۴۱۵/۶	۱۱ ، ۲۵۸/۱۱ ، ۲۴۶/۱۱ ، ۲۳۹/۱۱ ، ۵۰۹	
	۱۲ ، ۳۶۷/۱۲ ، ۳۶۲/۱۲ ، ۱۰۷/۱۲ ، ۵۰۶	
	۲۷۵/۱۳ ، ۲۴۰/۱۳ ، ۵۶۱ ، ۵۶۰/۱۲ ، ۵۰۵	

ع	احکام په دوه ډوله دي	۴۱۷-۴۱۵/۶	په همدې ارتباط څه وضاحتونه
۳۲۱/۱	له الله ﷻ سره د محبت معنی	۴۲۲/۶	د "طوبی" د کلمې تحلیل او تفسیر
۳۴۳/۱	په همدې ارتباط څه وضاحتونه	۱۱۹/۷	د "يُسْتَعْتَبُونَ" د کلمې صرفي تحلیل
۳۷۱-۳۴۴/۱	حرمت څه معنی؟	۳۷۵/۷	د "أَسَاوِرُ" د کلمې تحلیل
۴۴۲/۱	د احسان ډولونه	۳۵۳/۸	د "تَثْرَا" د کلمې تحلیل
۴۴۸/۱	حرم شریف د کوم ځای نوم دی؟	۱۷۵/۱۰, ۳۵۳/۸	د "أَحَادِيثُ" د کلمې تحلیل
۴۵۲/۱	د حرم شریف په داخل کښې د حد اجراء	۴۵۱/۸	د "وَلَا يَأْتَلُ" د کلمې تحلیل
۴۱۵/۲	کولو په اړه یوه مسئله	۲۳۹/۹	د "أَدْرَاكُ" صرفي تحلیل
۱۰۰/۶, ۵۲۶/۱	د "حَبِطُ" معنی	۴۲۴/۱۰	د "لَاتُ" د کلمې تحلیل
۵۴۹/۱	د "حَيْضُ" احکام	۲۶۶/۱۱	د "حُورٌ، عَيْنٌ" تحلیلونه
۵۵۱-۵۵۰/۱	په همدې ارتباط څه وضاحت	۵۵۷/۱۱	د "مُضَيَّبُونَ" د کلمې تحلیل
۵۷۱/۱	د مېړه او مېرمنې یو تر بله حقوق	۸۴/۱۲	د "مَقَامٌ" د کلمې تحلیل
۴۱/۲	د لمانځه حفاظت	۵۴۸/۱۲	د "يَتَمَطَّى" د کلمې تحلیل
۷۴/۲	د امتحان دپاره د ویاړې حکمت	۵۷۶/۵	د یوې کلمې صرفي تحلیل
۹۳/۲	"حیات" متعددې معناوې لري	۳۴۳/۷	یو صرفي او نحوي تحلیل
۱۳۱/۲	د غنمو حاصلات	۳۷۱/۸	یو صرفي او نحوي تحلیل
۱۴۹/۲	"حکمت" څه ته وايي؟	۲۷۱/۸	صرفي او نحوي تحلیلونه
۱۶۳/۲	"احصار" څه ته وايي؟	۳۷۲/۹	یو لغوي تحلیل
۲۰۵/۲	محاسبه په دوه ډوله ده	۱۳۱/۱۲	یو نحوي او تفسيري تحلیل
۲۲۸/۲	د محکم او متشابه لغوي معناوې	۶۱/۱	د مطالبو استحکام او تثبیت
۲۲۸/۲	د محکم او متشابه اصطلاحي معناوې	۶۷/۱	د "حَيَاءٌ" معنی
۲۴۵/۲	کوم محبت	۱۲۱/۱	د حجر (دبرې) څرنگوالی
۲۴۵/۲	په همدې هکله څه نور وضاحت	۱۲۲/۱	په همدې ارتباط څه وضاحت
۴۸۰/۷, ۲۹۷/۲	"محراب" څه ته وايي؟	۲۸۷/۱۳, ۲۰۸/۱	د "حَسَدٌ" معنی
۳۰۴/۲	"حَصُورٌ" څه ته وايي؟	۵۳۹/۳	حسد د هرې گناه سر دی
۳۳۳/۲	حواریان څوک او څومره وه؟	۲۰۹/۱	په همدې ارتباط څه وضاحتونه
۳۴۹/۲	تحلیل او تحریم د چا حق دی؟	۲۵۲/۱	د حج مناسک په څلور ډوله دي
۳۷۳/۲	د تحریف ډولونه	۴۱۶/۲	د حج فرضیت
۴۲۳/۲	د "حَبْلِ اللَّهِ" معنی	۴۱۷/۲	د حج د فرضیت په اړه یوه مسئله
۴۲۸/۲	د احتساب ټولگی	۴۱۸/۲	ایا د حج نه کول کفر دی؟
۵۱۰/۲	"حَسٌ" څه ته وايي؟	۴۶۱/۳	"حَجَّةُ الْوُدَاعِ" څه معنی؟
۵۳۷/۲	حرام مال به د حرام خور په شا وي		

۳۹۱/۳.....	۵۵۴/۲.....	د ابو سفيان حيله (چل)
۴۰۵/۳.....	۵۵۷/۲.....	د "حسنا الله" فضائل
۶۱/۴.....		د حبشي د پاچا لقب او د همدغه پاچا په
۴۰۵/۳.....	۳۶/۳.....	هکله يو حديث.....
۵۲۶/۳.....	۵۶/۴.....	د حبشي پاچا په ايمان مشرف شو
۴۴۶/۳.....	۶۹/۳.....	حلال مال د ژوند قيام دی
۴۱۶/۱۱، ۳۴۶/۴۸۸، ۴/۳.....	۷۰/۳.....	په همدې ارتباط سوال جواب
۴۱۱/۴.....	۹۱/۳.....	د "حدود" تعريف
۴۹۱/۳.....	۹۱/۳.....	د حدودو څخه تيری
۵۲۷/۳.....	۹۵/۳.....	داني حدود
۵۷۲/۳.....	۱۰۶/۳.....	د حرامو بنځو ډولونه او گروپونه
۵۴۲/۳.....	۱۰۶/۳.....	نسبي حرامي بنځې
۷۴/۴.....	۱۰۷/۳.....	د خپنۍ حرامي بنځې
۷۵/۴.....	۱۰۸/۳.....	په همدې ارتباط سوال جواب او يادونه
۸۵/۴.....	۱۰۸/۳.....	موقتي حرامي بنځې
۸۵/۴.....	۱۰۹/۳.....	په همدې ارتباط دوه سوالونه او جوابونه
۸۶/۴.....	۱۱۰/۳.....	د موقتو حرامو بنځو دوهم گروپ
۱۰۶/۴.....	۱۱۳/۳.....	د حرامو بنځو گروپونه
۱۱۷/۴.....	۱۱۲/۳.....	"المحصنات" څه معنی؟
	۱۱۳/۳.....	په همدې ارتباط سوال جواب
په "الحمد لله" باندې پنځه سورتونه پيل شوي دي.....	۱۵۳/۳.....	د مور او پلار حقوق
۱۴۲/۴.....	۲۱۲/۳.....	په همدې ارتباط يوه تبصره
۲۰۲/۴.....	۲۳۸/۳.....	د "حَسَنَة" او "سَيِّئَة" معناوي
"حفظه ملائک" د کومو ملائکو نوم دی؟.....	۲۳۲/۵، ۲۵۱/۳.....	تحريرض "څه معنی؟
۲۳۹/۴.....	۹۰/۱۰، ۲۵۵/۳.....	د "تَجِيَّة" معنی
۲۷۳/۴.....	۵۳۷/۵.....	په همدې ارتباط څه وضاحت
۲۷۳/۴.....	۵۴۸/۸، ۲۵۵/۳.....	دا (تجیة) غوره سوغات دی
د "حُسْبَان" معنی.....	۲۵۶/۳.....	په دې باره کښې عامه خبره
۶۴/۱۲، ۳۸۶/۷، ۲۹۹/۴.....	۳۲۳/۳.....	"حکمت" څه معنی؟
د "الحکم" او "الحاکم" معناوي.....	۳۶۱/۳.....	څو عجيب او گټور حکايتونه
په همدې ارتباط د کفارو زور وړانديز	۳۷۶/۳.....	"استحواذ" څه معنی؟
۳۳۲/۴.....		
بيا تازه شو.....		
د حرامو څارويو په هکله څه وضاحت.....		

ع			
۷۶/۶	د 'أُحْكِمَتْ' معنی	۳۷۰/۴	'حَصَادٌ' څه معنی؟
۱۶۰/۶	د 'خَنِيذٌ' معنی	۳۷۲/۴	په همدې ارتباط وضاحت
۴۹۱/۶	'احصاءٌ' څه معنی؟	۳۷۳/۴	د 'حَمُولَةٌ' او 'فَرَشًا' معنی
۵۲۵/۶	د تحریف څخه د قرآن کریم حفاظت	۳۷۹/۴	د 'حَوَائِيَا' معنی
	د نبی کریم ﷺ په حیات (عمر) باندې	۴۰۱/۴	د حسنا تو چنډونه
۵۶۱/۶	سوگند		ایا د قیامت د ورځې 'حجاب' او 'سور'
۵۶۶/۶	'حجر' د کوم ځای نوم دی؟	۴۷۳/۴	یوشی دی؟
۴۹/۷	په بندگانو باندې د الله ﷻ حق	۴۸۹/۴	'حَثِيثٌ' څه معنی؟
۸۲/۷	د 'حُسْنِي' معنی	۵۱۰/۴	د 'آلاءٌ' د کلمې تفسیر
۱۰۲/۷	د 'حَفَدَةٌ' معنی	۵۴۰/۴	د 'حَقِيقٌ' معنی
۱۳۵/۷	پاکیزه حیات کوم حیات دی؟	۱۵/۵	احسن احکام کوم دي؟
۱۶۹/۷	د 'حکمة' معنی	۵۱/۵	'حَيْثَانٌ' څه صیغه ده؟
۱۹۱/۷	د 'حَصِيرٌ' معنی	۵۳/۵	د حیلو ډولونه
۲۱۵_۲۱۳/۷	د مور او پلار حق	۹۰/۵	د 'حَقَاوَةٌ' معنی
۲۲۱/۷	'مَحْسُورٌ' څه معنی؟	۹۱/۵	درې حقیقتونه
۲۲۱/۷	په همدې ارتباط څه وضاحت	۹۳/۵	په همدې ارتباط څه وضاحتونه
۲۶۳/۷	د 'احتناک' معنی	۹۶/۵	یو تفسیري تحقیق
۲۹۴/۷	محمود مقام د کوم مقام نوم دی؟	۱۶۲/۵	'حَوْلٌ' څه معنی؟
۳۱۲/۷	په مخونو باندې حشر	۱۸۵/۵	حقوق العباد په ایمان راوړلو نه عفو کیري
۳۸۴/۷	'جَوَارٌ' او 'مُخَاوِرَةٌ' څه معنی؟	۲۶۵/۵	د 'الْحَجِّ الْأَكْبَرِ' ورځ
۴۰۹/۷	د 'حُقْبٌ' معنی	۲۶۸, ۲۶۷/۵	په همدې مناسبت څه وضاحت
۱۳/۱۳	'أَحْقَابٌ' څه معنی؟	۲۶۸/۵	د حج امیر څوک وه؟
	د قرآن کریم د ټولو حرفونو مجموعه	۲۶۹/۵	په همدې ارتباط څه وضاحت
۴۱۹/۷	څومره ده؟	۲۹۷/۵	'الحاج' څه معنی؟
۴۳۸/۷	ایا لمر په حمئة (خته) کښې پریوځي	۳۰۰/۵	دلته کوم محبت مطلب دی؟
۵۰۴/۷	دلته د 'أَحْزَابٌ' مصداق	۳۰۳/۵	حنین د کوم ځای نوم دی؟
۵۰۵/۷	د 'حسرة' ورځ کومه ورځ ده؟	۳۰۳/۵	د حنین غزا په اړه
۶۵/۸	'جَمَلٌ' څه معنی؟	۳۴۶/۵	ایا د محترمو میاشتو احترام منسوخ دی؟
	هر حی (ژوندی شی) د اوبو څخه پیدا	۳۷۴/۵	د 'الْحُسَيْنِ' معنی
۱۲۸/۸	کری شوی دی	۵۲۵/۵	د 'حکیم' معناوې
۱۲۹/۸	په همدې ارتباط څه وضاحت	۲۸/۶	د 'حق' د مخنیوي دوه عوامل

۴۹۶/۱۱.....	د "خَیْد" معنی	۱۹۷/۸.....	"نَضْب" څه معنی؟
۵۱۲/۱۱.....	د "خَبْك" معنی	۲۳۱/۸.....	"خَرْف" څه معنی؟
۵۱۸/۱۱.....	"محروم" څوک وه؟	۲۴۵/۸.....	د "حمیم" معنی
۱۱۴/۱۲.....	د "جِئْت" معنی	۳۱۳/۸.....	په دین کښې خَرَج نشته
۱۹۷/۱۲.....	د "خَوَذ" معنی	۴۰۶/۸.....	د حدودو ډولونه
۲۱۶/۱۲.....	"حَاَجَة" څه معنی؟	۴۲۰/۸.....	د محارمو سره نکاح د تعزیر موجب ده
۳۹۹/۱۲.....	د "خَرْد" معنی	۴۲۵/۸.....	د "محدود في القذف" شهادت مردود دی
۴۱۸/۱۲.....	"حَسْم" څه معنی؟	۴۷۸-۴۷۲/۸.....	محرم او نا محرم څوک څوک دي؟
۴۲۳/۱۲.....	د أخروي حساب مراحل	۴۷۸/۸.....	رضاعي محرمان څوک دي؟
۲۳/۱۳.....	د "خَافِرَة" معنی		په همدې ارتباط څه وضاحت
۸۴/۱۳.....	د محاسبې ډولونه	۴۸۲/۸، ۴۸۱/۸، ۴۷۹/۸.....	
۸۵/۱۳.....	د "خَوْر" معنی	۵۳۶/۸.....	د "خَلْم" د کلمې معنی
۱۱۳/۱۳.....	د "خَوَة" معنی	۵۴۰/۸.....	د حجاب د لزوم یو بل دلیل
۲۳۹/۱۳.....	د "خَطْمَة" معنی	۱۱۴/۱۰.....	د "حجاب" معنی
		۱۱۵-۱۱۴/۱۰.....	په همدې اړه څه وضاحت
		۷/۹.....	د "حجر" معنی
		۳۸/۹.....	عجیب حکمتونه
		۲۳۳/۹.....	د "خَدِیْقَة" معنی
		۳۷۲/۱۲، ۵۲/۱۲، ۴۲۱/۹.....	د "خَاصِب" معنی
		۵۲۵/۹.....	"حکمت" څه معنی؟
		۵۶۱/۹.....	"إِخْتَان" څه معنی؟
		۹۶/۱۰.....	نبی کریم ﷺ پورې شپږ اختصاصي احکام
		۱۲۰/۱۰.....	د تفسیري احادیثو مجموعه
		۵۷۹/۱۰.....	د "خَنَاجِر" معنی
		۱۸۸/۱۱.....	د مشرکانو حماقتونه
		۲۰۰-۱۹۵/۱۱.....	په همدې ارتباط څه وضاحتونه
		۳۵۴/۱۰.....	د حورو څه صفات
		۳۵۶-۳۵۵/۱۰.....	په همدې ارتباط څه وضاحتونه
		۳۱۵/۱۱.....	د "خَمَل" او "رضاع" موده
		۳۱۶/۱۱.....	په همدې ارتباط څه وضاحتونه
		۴۲۸/۱۱.....	د "خَمِيْة" معنی

خ

۳۳/۱.....	"ختم" څه معنی؟
۳۴/۱.....	په همدې اړه وضاحتونه او سوالونه جوابونه
۲۱۲/۴.....	دلته د "ختم" معنی
۷۵/۱.....	د "خليفة" معنی
	په همدې اړه سوالونه او جوابونه ۷۵/۱
۳۶۵/۱.....	په کتاب الله کښې اختلاف
۳۷۲/۱.....	په خپلوانو باندې د خیرات اجر ډېر دی
۳۷۳-۲۷۲/۱.....	د خیرات په ارتباط څه وضاحتونه
۳۹۱/۵.....	د فرضي او واجبي خیراتونو په اړه مسئله
۵۰۵/۱.....	د اختلاف ډولونه
۵۰۶/۱.....	په همدې ارتباط څه وضاحتونه
۴۰۱/۳.....	د عیسی ﷺ په هکله د اختلاف ډول
۵۳۰/۱.....	د خمر (شرابو) د تحریم مراحل
۵۳۵/۱.....	په همدې ارتباط څه وضاحت
۷/۲.....	د خلعي په ارتباط وضاحتونه

ع	المنخقة" ڇه معنی؟	۳۳/۲.....	"خطبه" ڇه معنی؟
۴۵۲/۲.....	بي اتفاقي (اختلاف) د بد عهدي نتيجده ۵۰۵/۳	۳۸/۲.....	د صحيحه خلوت معنی
۱۴/۴.....	دوهم خبر هم رښتيا شو	۱۴۵/۲.....	د "خيث" او "طيب" معناوي
۷۴/۴.....	د "خمر" يعني شرابو متعلق احاديث	۱۴۶/۲.....	په همدې ارتباط څه وضاحت
۱۶۷/۴.....	خير او شر دواړه د الله ﷻ په واک کښي دي	۱۷۲/۲.....	د "خطب" معنی
۲۱۵/۴.....	دلته د "خزائن" معنی	۲۰۳/۲.....	دا ايت مخصوص البعض دی
۲۰۵/۴.....	د "خرما د ونې د مېوې نومونه	۲۱۱/۲.....	د "خطاء" معنی
۳۱۱/۴.....	"خرق" څه معنی؟	۲۳۹/۲.....	"خيل" څه معنی؟
۵۳۰/۴.....	خطيب الانبياء د کوم پيغمبر لقب دی؟	۲۷۶/۲.....	د مړي او ژوندي تخارج
۵۴۴/۴.....	دېر خطري شی وپېژنی	۴۲۴/۲.....	ايا د مجتهدينو اختلاف جائز دی؟
۱۹۲/۵.....	په خمس کښي تسديس نشته	۴۳۸/۲.....	ايا د "خير" کلمه اسم تفضيل ده؟
۱۹۵/۵.....	د خمس د مصارفو په ارتباط يوه مسئله	۴۴۱/۲.....	د الله ﷻ "اخبار" رښتيا شو
۲۳۲/۵.....	دلته "اخبار" د "انشاء" معنی ورکوي	۴۹۷/۲.....	"خلوة" څه معنی؟
۲۳۴/۵.....	تخفيف" څه معنی؟	۵۲۳/۲.....	دلته "اخوانهم" څه معنی؟
۲۳۸_۲۳۴/۵.....	په همدې اړه سوالونه او جوابونه	۵۵۸/۲.....	د الله ﷻ څخه خوف (ډار) څه معنی؟
۲۶۸/۵.....	د "خبال" معنی	۳۶۷/۱۲.....	د خپل رب ﷻ څخه خوف (ډار)
۴۰۶/۵.....	"خلاق" څه معنی؟	۵۱/۳.....	"خوف" څه معنی؟
۴۳۳/۵.....	دلته "خلاف" څه معنی؟	۵۱/۳.....	د بي عدالتی څخه خوف (ډار)
۴۴۲/۵.....	"خوالف" څه معنی؟	۵۱/۳.....	په دې باره کښي يوه تبصره
۴۶۶/۵.....	د نېک او بد عمل د خلط معنی	۵۲۲/۳.....	د چا څخه خوف (ډار)
۴۶۶/۵.....	په همدې ارتباط څه وضاحت	۲۲۱/۵.....	د "خوف" کلمه د "علم" معنی هم ورکوي
۵۲۰/۵.....	د دغه ايت ځيني خواص	۱۰۰/۳.....	د "يا أيها الذين آمنوا" خطاب عام دی
۲۷۰/۱۸, ۱۰۸/۶.....	"اخبارات" څه معنی؟	۲۴۶/۳.....	د خبرونو پټ ساتل
۲۰۷/۱۶.....	د خمس صلوات (پنځو لومونځونو) استنباط	۳۱۲/۳.....	د خيانت يوه قيصه
۲۴۸/۱۶.....	د څو خطراتو (اشتباهاگانو) پورته کول	۳۵۵/۱۶۸, ۱۲/۵.....	د "خيائة" معنی
۴۵۴/۱۶.....	د کفارو د پلوه د خوارقو غوښتنه	۳۳۶/۳.....	د خلق الله تغير څه معنی؟
۴۵۶_۴۵۵/۱۶.....	په همدې ارتباط څه وضاحتونه	۳۳۷/۳.....	ايا د انسان خصي کول جائز دي؟
۱۰۷/۱۹, ۵۶۰/۱۶.....	د "خزي" او "خزاية" معناوي	۳۴۶/۳.....	"خليل" څه معنی؟
۴۹۶/۱۶.....	د مشرکانو خطاگانې	۴۰۰/۵, ۳۷۵/۳.....	د "خوض" معنی
۱۶/۱۷.....	نوي اختراعات	۳۸۷/۳.....	بده خبره يعني څه؟
۴۲/۱۷.....	د مشرکانو خزي (شرمول)	۳۸۸/۳.....	په همدې ارتباط يوه تبصره
۶۰/۱۷.....	د "تخوف" معنی		

د.خ	۳۱۵	موضوعي محتويات
۹۲/۱۲	د "خيام" تفسیر	۶۰/۷..... په همدې ارتباط څه وضاحت
۲۱۶/۱۲	د "خصاصة" معنی	۱۲۶/۷..... دا ایت د خطبې جزه وگرځولی شو
۳۲۹/۱۲	نبي کریم ﷺ ته د خطاب ډولونه	۲۱۱/۷..... "خذلان" څه معنی؟
۳۹۲/۱۲	د "خرطوم" معنی	۴۱۵_۴۱۳/۷..... په هکله معلومات
	د	۵۱۴/۷..... د "خضر" معنی
۱۴۳/۱	"دره" څه معنی؟	۳۳/۸..... د "خيال" معنی
۴۰۷/۱	ايا هره يوه دعاء قبلېږي؟	۵۹/۸..... د "خطب" معنی
۸/۱	د دعاء په ارتباط څه وضاحتونه	۱۱۳/۸..... د الله ﷻ مخلوقات محصور نه دي
۴۰۹, ۴۱۰, ۴۱۱, ۴۱۳, ۴۱۴, ۴۱۸, ۴۱۹	په "دعاء" کښې جهر بهتر دی او که خفيه؟	۳۲۰/۸..... خشوع څه معنی؟
۴۹۱/۴	په همدې ارتباط څه وضاحت	۳۳۱/۸..... د "خَلَقًا أُخْرًا" معنی
۴۹۲/۴	د دښمنانو څخه په امن کېدلو دعاء	۳۹۷/۸..... "اِخْتًا" څه معنی؟
۱۰۴/۵	د غلو څخه د په امن کېدلو دعاء	۵۲۱/۸..... يو صرفي تخفيف
۳۳۰/۷	د خوب څخه د رابېدارېدلو دعاء	۵۲۷/۸..... "استخلاف" څه معنی؟
۴۶۶/۷	د "دعاء" معنی	۱۴۲/۱۲..... د "استخلاف" تفسیر
۴۲/۱۱	په همدې ارتباط څه وضاحت	۱۳/۹..... "خذلان" څه معنی؟
۴۳/۱۱	"اِذْلَاء" څه معنی؟	۴۸/۹..... د "خلقه" معنی
۴۲۹/۱	د دغه تاويلي تفسیر د رد دلايل	۳۵۲/۹..... د اختيار معناوي
۵۵/۲	داوُد ؑ څوک وه؟	۳۵۳/۹..... په همدې ارتباط څه وضاحت
۷۹/۲	کوم علوم چې داوُد ؑ ته ورکړي شوي وه	۵۴۳/۹..... د "ختر" معنی
۸۱/۲	"دین" څه ته وايي؟	۲۳_۲۲/۱۰..... د خندق غزا او په اړه يې څه وضاحت
۱۸۸/۲	د "دین" توثيق	۲۶/۱۰..... په همدې ارتباط ماثور حديث
۱۸۹/۲	"دین" او ليکنه	۸۵/۱۰..... د "خاتم النبیین" معنی
۱۹۱/۲	"دین" او شاهدان	۸۵/۱۰..... په همدې ارتباط څه وضاحتونه
۲۳۶/۲	"ذآب" څه معنی؟	۱۶۱/۱۰..... خارق العاده مرگ
۲۷۵/۲	د شپې او ورځې تداخل	۱۶۴_۱۶۳/۱۰..... په همدې ارتباط څه وضاحتونه
۲۸۰/۲	"دون" څه معنی؟	۱۹۳/۱۰..... "اخلاق" څه معنی؟
۳۳۴/۲	د کفارو "دسيسه" شته شوه	۳۰۳/۱۰..... "اختصام" څه معنی؟
۳۶۲/۲	د دې عصر "دسائس"	۳۲۶/۱۰..... د "خصيم" معنی
۳۶۲/۲	زړه "دسيسه" بيا تازه شوه	۵۷۹/۱۰..... د "خائنة" معنی او صيغه
۴۲۸/۲	ايا اسلامي دعوت فرض کفائي دی؟	۴۳۴/۱۱..... د صحابه وو څخه "اختصاصي" صفات
		۴۳۵/۱۱..... په همدې ارتباط څه وضاحت
		۵۵۱/۱۱..... جنتي خادمان

د	د "دوائر" معنی	۴۲۹/۲	د "دعوت" مراحل
۴۵۶/۵	تدبر" خه معنی؟	۴۳۰/۲	د "دعوت" طریقہ
۵۲۹/۵	د آخرت په نسبت د دنیا حقارت	۴۳۰/۲	په همدې ارتباط خه وضاحت
۲۶۱/۶	"دعوت" ته سیاسی رنگ ورکول	۴۳۰/۲	د دعوت د طریقې په ارتباط خه وضاحت
۳۲۱/۶	د "دابة" معنی	۳۸۴/۳	الدرك الاسفل خه معنی؟
۸۱/۶	"میدراز" خه معنی؟	۵۴۵/۲	راشی: دفاع وکړئ
۱۴۰/۶	د شیطان یوه "دسیسه"	۵۷۲/۲	توله دنیا الله ﷻ ته پاتې ده
۲۳۷/۶	د روغژن حافظه نه لري	۳۴/۳	ایا دنیا قلیله متاع ده؟
۲۴۶/۶	په نېکۍ سره د بدۍ دفاع (مخنیوی)	۱۹۵/۳	د فقهي څلورو دلایلو اثبات
۴۱۵/۶	د "دخل" معنی	۲۳۸/۳	دنیا ناچیزه متاع ده
۱۳۴/۷	چاته چې اسلامي دعوت نه وي رسېدلی	۲۴۳/۳	تدبر" خه معنی؟
۱۹۹/۷	په همدې ارتباط خه وضاحت	۲۷۴/۳	"دیت" خه معنی؟
۲۰۱/۷	د آخرت درجات څومره او څو دي؟	۲۷۵/۳	د "دیت" اندازه څومره ده؟
۲۰۶/۷	د "ادخاض" معنی	۲۷۵/۳	په "دیت" کښې عاقله څوک دي؟
۳۹۹/۱۰، ۴۰۲/۷	د "دُون" معنی	۲۷۶/۳	د "دیت" په هکله سوال جواب
۹۱/۱۲، ۴۴۰/۷	د "ادْفَع" معنی	۲۷۷/۳	د معاهد کافر هم دیت شته
۳۹۰/۸	هره یوه "دابة" د اوبو څخه پیدا کېږي	۲۹۲/۳	د مجاهدينو درجات تفاوت لري
۵۱۴/۸	"دعاء الرسول" خه معنی؟	۳۹۸/۳	د عیسی ﷺ د وژلو دسیسه
۵۵۳/۸	دنیا د امتحان میدان دی	۸/۴	"دائرة" خه معنی؟
۵۷۳/۸	تدارک" خه معنی؟	۳۵/۴	نبي کریم ﷺ خپله دنده انجام کړه
۲۳۸/۹	د "دابة الأرض" پېژاندنه	۱۰۹/۴	د "دعوت" په هکله سوال جواب
۲۵۳/۹	په همدې ارتباط خه وضاحتونه	۱۱۴/۴	د مدعی او مدعی علیه تعریفونه
۲۵۷-۲۵۴/۹	"ادنی عذاب" د کوم عذاب نوم دی؟	۳۴۷/۴	"دار السلام" د جنت نوم دی
۵۷۰/۹	داود ﷺ او اوسپنه	۴۴۸/۴	د مشرکانو د برینه طواف دلایل
۱۵۶/۱۰	د "دار المقامة" معنی	۴۹۱/۴	د "ادْعُوا" معنی
۲۴۹/۱۰	"ادراک" خه معنی؟	۱۶/۵	"دَارُ الْفَاسِقِينَ" خه معنی؟
۲۹۴/۱۰	"دین" خه معنی؟	۱۷/۵	په همدې ارتباط خه وضاحت
۳۵۹/۱۰	د "دین" تجدید	۱۰۶/۵	یوه داعی ته درې شيان په کار دي
۵۷۷/۱۰	د قرآن کریم د حقانیت بل "دلیل"	۱۶۲/۵	د نبي کریم ﷺ د دعوت اجابت واجب دی
۹۱/۱۱	د دعوت اثر په عمل سره زیاتېږي	۱۷۰/۵	"دار الندوة" د کوم ځای نوم دی؟
۹۸/۱۱	افاقی او انفسی دلایل	۳۰۷/۵	"دلدل" وپېژنئ
۱۱۹/۱۱		۳۱۹/۵	"دین الحق" د کوم دین نوم دی؟

د.د.ر	۲۸۸/۱۱	د "دھرت" عقیدہ
۱۹۳/۵	۵۰۶/۱۱	د "اڈبار السجود" معنی
۱۹۴/۵	۵۶۴/۱۱	د "اڈبار النجوم" معنی
۳۷/۶	۵۴۵/۱۱	د "دع" معنی
۱۶۶/۶	۴۲/۱۲	د "دسار" معنی
۲۰۸/۶	۵۴/۱۲	د نبوت یوبل دلیل
۴۲۱/۶	۵۴/۱۲	"ذآہیة" خہ معنی؟
۴۳۵/۷	۹۱/۱۲	د "دہمة" معنی
۴۳۸/۷	۴۰۹/۱۲	"استدراج" خہ معنی؟
د ذوالقرنین د "سد" کمیت، کیفیت او موقعیت	۳۰/۱۳	د "دخو" معنی
۴۵۰/۷	۱۵۴/۱۳	"ذمذمة" خہ معنی؟
۱۳۳/۸		ذ
۱۸۶/۸		د "ذکر" وولونہ
۱۸۷/۸	۳۰۰/۱	یوتذکر
۲۱۶/۸	۲۱۵/۲، ۱۹۴/۲	۴۳۳/۲، ۳۹۹/۲، ۳۵۵/۲، ۳۱۹/۲، ۲۵۰/۲
۳۸۱/۸		د "ذریة" کلمہ
۵۱۷/۸	۲۹۲/۲	پہ ہمدی ارتباط خہ وضاحت
۸۸/۱۰	۴۳۳/۲	"ذات الصدور" خہ معنی؟
۳۸۳/۱۰	۵۲۰/۲	"ذکر" خہ معنی؟
۵۳۹/۱۱	۲۵/۳	د "اذکارو" پہ ہکله احادیث
۴۲۹/۱۲	۲۷/۳	"ذرة" خہ معنی؟
۱۷۵/۱۳	۱۵۶/۳	قلیل ذکر خہ معنی؟
۲۱۳/۱۳	۳۸۰/۳	مذبذب خہ معنی؟
	۳۸۱/۳	پہ ہمدی ارتباط سوال جواب
	۳۸۲/۳	د تذکیہ معنی
	۴۵۳/۳	شرعی تذکیہ
	۴۵۴/۳	د اهل کتابو مذبوخہ خہ وخت حرامبری؟
	۴۷۲/۳	"ذکری" خہ معنی؟
	۲۵۱/۴	پہ "ذبحہ" کنبی د الله ﷻ نوم
	۳۳۹/۴	لبروخت تذکر "خہ معنی؟
	۴۱۲/۴	

ر

۷/۱	د دې کتاب ترتیب
۹/۱	د دې کتاب مراجع
۹۷/۱	"رہب" خہ معنی؟
۱۱۷/۱	"رجز" خہ معنی؟
۱۴۶/۱	د ایتونو ارشادات
۲۵۳/۱، ۴۳۵/۱، ۲۳۰/۲، ۱/۱، ۱۶۳/۱	
۵۲۰/۲، ۱۲۸/۲، ۸۸/۲، ۲۹/۲، ۲۴/۲	

د اسمان د ربوبيت دعوه هيچا نه ده کړې ۱۱۰/۲	۱۵۰/۳ ، ۱۰۱/۳ ، ۷۸/۳ ، ۵۲/۳ ، ۲۶/۳
رياکاري کفر نه دی ۱۳۸/۲	۴۰۵/۳ ، ۳۲۶/۳ ، ۲۴۸/۳ ، ۲۰۵/۳ ، ۱۷۹/۳
د "ربوة" معنی ۱۴۰/۲	۴۲۷/۴ ، ۳۸۹/۴ ، ۳۱۷/۴ ، ۶۲/۴ ، ۲۳/۴
د "ربوا" معنی ۱۷۱/۲	۳۱۴/۵ ، ۱۰۷/۵ ، ۱۰۷/۵ ، ۱۶/۵ ، ۵۶۹/۴
ايا ربوا (سود) او بيعه يوشی دی؟ ۱۷۴/۲	۵۴۲/۵ ، ۵۳۷/۵ ، ۴۷۸/۵ ، ۴۳۵/۵ ، ۴۱۵/۵
په ربوا (سود) باندي څوک نه کافر کېږي ۱۷۷/۲	۱۵/۷ ، ۵۷۳/۶ ، ۴۶۱/۶ ، ۱۳۸/۶ ، ۴۰/۶
ربوا (سود) گټه نه ده تاوان ده ۱۷۷/۲	۴۵۳/۷ ، ۳۲۶/۷ ، ۳۲۳/۷ ، ۲۰۵/۷ ، ۸۰/۷
ربوا (سود) د تجارت دپاره ۱۸۳/۲	۱۴/۹ ، ۵۱۷/۸ ، ۹۴/۸ ، ۷۸/۸ ، ۴۹۹/۷
په انسان باندي درې مرحلې ورځي ۱۸۴/۲	۵۷۴/۹ ، ۵۶۶/۹ ، ۴۷۷/۹ ، ۲۲۸/۹ ، ۱۸۲/۹
يورجل (سړی) يا دوه ښځې ۱۹۱/۲	۲۶۵/۱۲ ، ۳۴۷/۱۲ ، ۵۳۸/۱۱ ، ۱۱۲/۱۰
ايا د رهن (گروی) دپاره سفر شرط دی؟ ۱۹۵/۲	۹۵/۱۳ ، ۴۰۰/۱۲ ، ۳۸۸/۱۲ ، ۳۷۰/۱۲
"زهان" څه معنی؟ ۱۹۶/۲	۱۴۳/۷ ، ۱۶۶/۱
ايا په مرهونه باندي نفعه اخستل جواز لري؟ ۱۹۶/۲	۴۲۲/۳
مېرمنې د ارتداد باعشي جوړېږي ۲۴۶/۲	۴۲۳/۳
غيبې رزق څه شی وه؟ ۲۹۷/۲	۴۲۳/۳
"رَمْز" څه معنی؟ ۳۰۷/۲	۵۴۴/۶
په لمانځه باندي ماموریت ۳۱۰/۲	۱۶/۱۳ ، ۳۰۳/۷
په همدې ارتباط څه نور وضاحت ۳۱۱/۲	د "روح" په هکله چا سوال جواب کړی وه؟ ۳۰۱/۷
"ربوبيت" څه معنی؟ ۳۴۸/۲	"رُوح الامین" څوک دی؟ ۱۴۷/۹
"رُعب" څه معنی؟ ۵۰۵/۲	"رَاعِيًا" څه معنی؟ ۱۹۹/۱
په همدې ارتباط څه نور وضاحت ۵۰۶/۲	په همدې ارتباط څه وضاحت ۲۰۰/۱
د "مرايطي" معنی ۳۸/۳	"رَفْت" څه معنی؟ ۴۶۳/۱
په همدې هکله يوه پوښتنه او د هغې جواب ۳۹/۳	د "رجوع" کولو طريقه ۵۷۰/۱
د "رجال" څخه "اناث" ډېر دی ۴۵/۳	په همدې ارتباط څه وضاحتونه ۵۷۰/۱
"ارحام" څه معنی؟ ۴۶/۳	د رضاع (تي ورکولو) موده ۲۰/۲ ، ۵۳۰/۹
"صلة الرحم" واجب دی ۴۶/۳	په همدې ارتباط څه وضاحت ۵۳۰/۹
په جاهليت کښې صلة الرحم نه وه ۴۶/۳	په مور او پلار باندي رضاع (د تي ورکول) حق دی ۲۱/۲
دلته د "رجال" معنی نارينه ده ۷۵/۳	عثماني ترتيب او نزولي ترتيب ۴۹/۲
په همدې ارتباط سوال جواب ۷۵/۳	دلته علمي رویت مطلب دی ۶۲/۲
د دې ايت ارشاد ۷۸/۳	د مرتد مسئله ۱۰۲/۲
د همدې ارشاد په ارتباط سوال جواب ۷۸/۳	د "رشد" معنی ۱۰۳/۲

	موضوعي محتويات
پرېستولو لره د مشرکانو د رویت (لیدلی) وخت ۶/۹	۷۵/۳
په همدې ارتباط څه وضاحت ۳۱۸/۴	۱۰۱/۳
د "ریش" معنی ۴۳۹/۴	۱۰۲/۳
دلته د "رحمت" معنی ۴۹۶/۴	۱۰۶/۳
څو ارشادات ۱۱۳/۵	۱۰۶/۳
"مردفين" څه معنی؟ ۱۴۲/۵	۱۰۷/۳
د "زکیم" معنی ۵۵۹/۱۸۳، ۱۱/۵	۱۷۹/۳
د "ریح" معنی؟ ۲۰۶/۵	۱۷۹/۳
په همدې ارتباط څه وضاحتونه ۲۰۸_۲۰۷/۵	۲۶۶/۳
د نبی کریم ﷺ رضعي خور ۳۰۸/۵	۲۹۸/۳
د "ربوبیت" معنی ۳۲۵/۵	۳۵۸/۳
"ریزه" د کوم ځای نوم دی؟ ۳۳۶/۵	۳۷۱/۳
د "فی الرقاب" څخه څوک مطلب دی؟ ۳۸۹/۵	۴۵۳/۳
د الله ﷻ رضامندی ډېر لوی نعمت دی ۴۱۱/۵	
"ارجاء" څه معنی؟ ۴۷۳/۵	د احادیثو په رڼا کې د پښو د وینځلو
د "رجاء" معنی ۵/۹، ۴۶۵/۷، ۵۳۵/۵	ترجیح ۴۸۳/۳
"رزق" څه معنی؟ ۸۲/۶	په دې مقام کې "زکوع" څه معنی؟ ۱۵/۴
په همدې ارتباط څه وضاحت ۸۳/۶	په دیندارۍ سره د رزق پراخي ۳۲/۴
حسن رزق څه معنی؟ ۱۸۶/۶	په همدې ارتباط څه وضاحت ۳۳/۴
د "اراذل" معنی ۱۱۱/۶	زوافض "دروغ وایي ۳۵/۴
"مربب" څه معنی؟ ۱۵۲/۶	زاهب "چاته وایي؟ ۵۳/۴
د "رکن" معنی ۱۷۰/۶	یو ارشاد ۵۸/۴
د "زفد" معنی ۱۹۰/۶	په دې امت کې رهبانیت مشروع نه دی ۶۰/۴
د "زکون" معنی ۲۰۵/۶	زجس "څه ته وایي؟ ۷۵/۴
"زویا" څه معنی؟ ۲۲۸/۶	د الله ﷻ رحمت د احادیثو په رڼا کې ۱۶۳/۴
د "زود" معنی ۲۶۰/۶	د نبی کریم ﷺ رسالت عام دی ۱۰/۴، ۱۸۳/۱۷۲
"زب" څه معنی؟ ۲۶۲/۶	"آراء" څه معنی؟ ۲۶۳/۴
عجیبه ارشاد ۳۱۵/۶	په همدې ارتباط څه وضاحت ۲۶۴/۴
"ارتداد" څه معنی؟ ۳۴۸/۶	په جنت کې د الله ﷻ رویت (دیدار)
د "زیاکاری" ډولونه ۳۶۳/۶	حق دی ۷۳/۱۳، ۳۱۱/۴
د ورېورقیه (دم) ۴۶۹/۶	په دنیا کې د الله ﷻ رویت (دیدار)
د "زب" د کلمې وضاحت ۵۱۸/۶	معال دی ۸/۵
	په همدې ارتباط څه وضاحت ۱۰_۹/۵

۱۲/۱۳	د "مرصاد" معنی	۳۷۵/۷	د "ارتفاق" معنی
۷۲/۱۳	د "زین" معنی		د الله ﷻ په نومونو کښې په "الرحمن" سره
۷۷/۱۳	د "رحیق" معنی	۴۹۰/۷	د پنا غوښتلو وجه
۱۰۸/۱۳	د "رؤید" معنی	۵۵۷/۷	د "زکز" معنی
	ز	۱۵۰/۸	د "زشد" معنی
۴۹۵/۱	"مزین" څوک دی؟	۲۲۴/۸	"زذالة" څه معنی؟
۲۱۴/۸، ۵۱۰/۱	د "زلزله" معناوې	۲۲۹/۸	دلته د "رؤیة" معنی
۲۱۶/۸	په همدې ارتباط څه وضاحت		د ټولو پیغمبرانو او مؤمنانو مشترک
۱۳۱/۲	زراعت په اسلام کښې	۳۵۹/۸	ارشاد
	الله ﷻ ټولې زنانه هونښیاري نه دي	۴۰۸/۸	د "زأفة" د کلمې معنی
۱۹۲/۲	گرځولي	۴۹۸/۱۲، ۱۸/۹	ترتیل څه معنی؟
۵۶/۳	د زوجاتو تعدد په اسلام کښې	۱۸/۹	په همدې ارتباط څه وضاحت
۵۷/۳	د زوجاتو په تعدد کښې اسلام مؤسس نه دی	۱۱۹/۹	"زذل" او "زذال" څه معنی؟
۵۷/۳	د زوجاتو تعدد اجتماعي ضرورت دی	۲۲۱/۹	د "زهظ" معنی
۵۸/۳	د زوجاتو تعدد فطري شی دی	۳۵۴/۹	د استخاري ارشاد
۶۰/۳	زوجات د کور ریاست نه شي کولی	۴۸۴/۹	"زبا" څه معنی؟
۶۰/۳	د زوجاتو په تعدد کښې عدل واجب دی	۴۸۷-۴۸۵/۹	په همدې ارتباط څه وضاحت
۶۱/۳	په زوجاتو کښې د بې عدالتۍ مفسد	۲۷۶/۱۰	درې تنه تاریخي رجال (سړي)
۶۱/۳	د "زنا" موقت تعزیرات	۳۰۴/۱۰	د "مرقد" معنی
۹۵/۳	د موقتو تعزیراتو په هکله یوه تبصره	۳۷۸/۱۰	"زوغ" او "زوغان" څه معنی؟
۹۵/۳	د زنا ډولونه	۴۳۴/۱۰	د مشرکانو ترهیب او ترغیب
۲۰۴/۳	"زعم" څه معنی؟	۵۷۵/۱۰	د "رزق" معنی
۴۰۴/۳	"زبور" د کوم کتاب نوم دی؟	۲۵۷/۱۱	د "زهو" معنی
۴۵۵/۳	د "أزلام" معنی	۲۷۲/۱۱	د "رزق" معنی
۲۰۸/۴	"ترزین" څه معنی؟	۲۷۵/۱۱	"رجز" څه معنی؟
۳۳۰/۴	د "زخرف" او "اقتراف" معناوې	۴۵۱/۱۱	څو ارشادات
۳۳۰/۴	د ځمکنیو حاصلاتو زکات	۵۵۴/۱۱	د "زئب المئون" معنی
۳۷۴/۴	دلته د "زوج" معنی	۱۳۲/۱۲	د "زوخ" او "زبخان" معناوې
۳۷۴/۴	په همدې ارتباط څه وضاحت	۲۶۵/۱۲	د "رص" معنی
۴۴۹/۴	"زینة" څه معنی؟	۳۵۶/۱۲	د دې مثال ارشاد
۱۵۰/۵	د "زحف" معنی	۵۴۵/۱۲	د "ترقوة" معنی

۸۱/۱.....	په همدې ارتباط څه وضاحت	۱۵۱/۵.....	لویه گناه ده
۱۲۲/۱ . ۱۰۴/۱ . ۹۸/۱	سوالونه او جوابونه	۲۹۷/۵.....	
۲۴۸/۱ . ۲۱۳/۱ . ۲۱۲/۱ . ۲۰۶/۱ . ۱۷۶/۱		۳۹۲/۵.....	د تشریح حکمتونه
۲۷۹/۹ . ۱۸۲/۹ . ۷۴/۹ . ۵۴/۹ . ۲۸۵/۴		۵۶۵/۵.....	د "زیاده" د کلمې معنی
۲۱/۱۰ . ۵۷۳/۹ . ۴۵۶/۹ . ۳۶۸/۹ . ۳۴۹/۹		۴۵/۶.....	د "زینة" معنی
۳۰۱/۱۰ . ۲۷۵/۱۰ . ۲۶۷/۱۰ . ۷۷/۱۰		۴۵/۶.....	په همدې ارتباط څه وضاحت
۴۰۳/۱۱ . ۳۶۸/۱۱ . ۸/۱۱ . ۳۷۷/۱۰		۱۹۸/۸ . ۱۹۷/۶.....	د "تزییر" معنی
۱۱۰/۱۲ . ۲۲/۱۲ . ۵۳۶/۱۱ . ۴۱۲/۱۱		۳۴۲/۶.....	د "مزجاة" معنی
۲۴۰/۱۲ . ۱۹۲/۱۲ . ۱۶۳/۱۲ . ۱۴۹/۱۲		۲۷۱/۷.....	د "ازجاء" معنی
۳۹۹/۱۲ . ۳۴۷/۱۲ . ۲۵۹/۱۲ . ۲۴۶/۱۲		۳۱۱/۷.....	د "زخرف" معنی
۴۶۶/۱۲ . ۴۴۰/۱۲ . ۴۳۳/۱۲ . ۴۲۹/۱۲		۳۶۰/۸ . ۴۴۹/۷.....	"زبوة" څه معنی؟
۲۵۲/۱۳ . ۱۹۶/۱۳ . ۱۸۴/۱۳ . ۱۰۶/۱۳		۶۵/۸.....	د "زرق" معنی
۲۹۰/۱۳ . ۲۸۳/۱۳ . ۲۶۳/۱۳		۲۰۴/۸.....	دلته د "الزبور" د کلمې معنی
۱۴۹/۱.....	د کلام الله سماع	۲۶۴/۸.....	د "زور" معنی
۴۵/۵ . ۲۶۵/۱.....	"اسباط" څه معنی؟	۴۷۷_۴۷۲/۸.....	د زینت تعریف او ډولونه
۴۸۹/۱.....	د "تیلیم" معنی	۴۷۷/۸.....	په همدې ارتباط څه وضاحت
۳۳/۲.....	د "سر" د کلمې معنی	۴۴۳/۹.....	زخیره کوونکي ساکبان
۷۱/۲.....	د "سکینه" او "بقیه" معناوي	۷۵/۱۰.....	زید بن حارثه څوک وه؟
۱۰۲/۲.....	د مرتد مسنله	۳۴۷/۱۰.....	د "ازواج" معنی
۱۶۷/۲.....	ایا سوال جواب کول جائز دي؟	۳۷۸/۱۰.....	"زف" او "تزییف" څه معنی؟
۱۶۷/۲.....	د سوال جواب کولو تحقیقي حکم	۵۵۱/۱۰.....	د "زمر" معنی
	په سهوه او خطا باندې د ځینو دنیاوي	۵۵۳/۱۰.....	په همدې ارتباط څه وضاحت
۲۱۲/۲.....	احکامو ترتب	۱۲/۱۲.....	تذکیر څه معنی؟
۲۱۲/۲.....	څلور سورتونه په "الم" سره پیل شوي دي	۱۶_۱۳/۱۲.....	په همدې ارتباط څه وضاحتونه
۲۵۵/۲.....	"سخر" د کوم وخت نوم دی؟	۲۶۷/۱۲.....	د "زیغ" معنی
۲۵۵/۲.....	د سهار وخت او استغفار	۴۹۷/۱۲.....	د "مزمل" معنی
۳۰۵/۲.....	د "سید" معنی	۴۶۰/۱۲.....	د "زمهریر" معنی
۴۴۷/۲.....	دلته د سجدي څخه لمونځ مطلب دی		
۴۵۴/۲.....	"مسلمانان" بارحمه دي		
۴۸۵/۲.....	"سنن" څه معنی؟		
۵۰۱/۲.....	په جنگ کېنې الله ﷻ سوالونه قبلوي		
۵۰۲/۲.....	"اسراف" څه معنی؟		
		س	
		۴۶/۱.....	"سفه" څه معنی؟
		۷۱/۱.....	"استواء" څه معنی؟
		۸۰/۱.....	سجده کوونکې پرینتې

س	۳۱/۸ . ۵۶۹/۳	تسحت" څه معنی؟	۵۰۲/۲	په همدې ارتباط څه وضاحت
	۱۹/۴	د مسخري نتیجه	۵۱۶/۲	د الله ﷻ يو نوم "ستار" دی
	۱۹/۴	مسخره (توقه) په واقعیت بدله شوه	۵۶۰/۲	د نبی کریم ﷺ د غمژن کېدلو اسباب
	۱۰۴/۴	د پخوانیو د "سوالونو" مثالونه	۷/۳	د "سمع" دوه معناوې
	۱۰۶/۴	د "سائبه" تعریف	۳۷/۳	"سريع الحساب" څه معنی؟
	۱۸۶/۴	د "الساعة" د کلمې معنی	۱۴/۳	د کفارو د سپکو سپورو خبرو مثالونه
	۳۷۲/۴	"اسراف" څه معنی؟	۱۴/۳	د دې زمانې د کفارو سپکو خبرو مثالونه
	۴۴۶/۴	"مسجد" څه معنی؟	۶۷/۳	د "سفهاء" معنی
	۴۵۰/۴	"اسراف" وپېژنی	۶۹/۳	په دې باره کښې سوال جواب او تبصره
	۴۸۳/۴	د "استوى عَلَى العرش" معنی	۱۶۱/۳	د سکر (بې خودی) په حالت کښې لمونځ
	۴۸۴/۴	د همدغې جملې څه نور وضاحت	۱۷۱/۳	"غیر مُسْمَع" څه معنی؟
	۴۸۴/۴	د همدغې جملې تفسیر په دوه طریقو سره	۲۵۶/۳	سلام اچول سنت دي او جواب یې واجب دی
	۴۸۴/۴	اوله طریقه (ترکیبي معنی)	۲۵۷/۳	د "سلام" کلمات
	۴۸۵/۴	د دې طریقې څو نظایر	۲۵۷/۳	د "سلام" جواب په درې ډوله دی
	۴۸۶/۴	دوهمه طریقه (افرادي معنی)	۲۵۸/۳	ایا د لاس اوچتول سلام دی؟
	۴۸۷/۴	په همدې ارتباط څه وضاحت	۲۵۹/۳	په کومو وختونو کښې سلام اچول نشته؟
	۴۸۸/۴	په ذکره شوې جمله باندې یوه تبصره	۲۵۹/۳	د "سلام" سره مصافحه
	۵۴۷/۴	د ساحرانو (جادوگرانو) ټول تعداد	۲۸۷/۳	دلته د "السلام" د کلمې معنی
		ایا د ساحرانو (جادوگرانو) څخه په غیر	۲۲۴/۴	دلته د "السلام علیکم" تفسیر
	۵۴۹/۴	بل چا ایمان راوړ؟	۴۸۳/۷	د الله ﷻ د پلوه "سلام" څه معنی؟
	۵۵۲/۴	ساحرانو فرصت ونه موند	۵۰۰/۷	په همدې ارتباط څه وضاحت
	۵۵۲/۴	ایا ساحران شهیدان کړی شوه؟	۳۳۸/۹ ، ۴۹/۹ ، ۵۱۱/۷	د "متارکې" سلام
	۵۰/۵	د "سبت" معنی	۴۶۲/۸	اول کلام دی که سلام؟
	۱۱۶/۵	د تلاوت د سجدي فضیلت	۵۵۳/۸	د "اذن" اخستلو سلام
	۱۱۶/۵	د تلاوت د سجدي په اړه څه مسائل؟	۴۱۸/۳	د سر مسحه فرض ده
	۵۲۳/۷	د تلاوت د "سجدي" د وجوب وجوه	۴۸۹/۳	یو اويا (۷۱) مسائل
	۱۲۴/۵	دلته د "سوال" په معنی کښې اختلاف دی	۵۲۷/۳	"سَوَاة" څه معنی؟
	۱۹۶/۵	په عربیت پورې مربوطه مسئله	۵۵۷/۳	"سرقه" یا غلا څه ته وايي؟
	۲۶۴/۵	د "سیاحه" معنی	۵۵۹/۳	په همدې ارتباط د وضاحت سوال جواب
	۴۸۶/۵	"سیاحه" څه معنی؟		ایا په سرقه (غلا) شوي مال کښې نصاب
	۳۰۳/۵	د "سلاح" کمبود	۵۵۹/۳	شته؟
			۵۶۱_۵۶۰/۳	په همدې اړه پوښتنې او جوابونه

س		
۴۲۷/۷	مسکین څه معنی؟	۳۱۱/۵
۴۳۷/۷	نسب څه معنی؟	۳۱۲/۵
۴۴۴/۷	د سد معنی	۳۸۹/۵
۵۲۷/۷, ۴۷۹/۷	د تسمیا معنی	په شرعی امورو کښې مسخري (خندنۍ)
۴۷۹/۷	په همدې ارتباط څه نور وضاحت	۴۰۰/۵
۴۹۴/۷	د تریا معنی	۴۳۰/۵
۴۶/۸	سامري څوک وه؟	د مسجد ضرار په رنگولو باندې تاکید
۵۹/۸	په همدې ارتباط سوالونه او جوابونه	۴۷۸/۵
۱۰۲/۸	د اسرار معنی	۲۲/۶
۱۱۳/۸	د پرښتو تسییحات او زمونږ تنفس	د ساحرانو (جادوگرانو) سره مقابله
۱۷۶/۸	د غرونو او مرغانو تسییحات	۳۴/۶
۲۲۹/۸	د سجود معناوې	فرعون د بني اسرائیلو مساجد رنگ کړه
۲۵۰/۸	المسجد الحرام یا حرم شریف	۴۳/۶
۲۵۰/۸	په همدې ارتباط څه وضاحت	د سجیل معنی
۲۸۳/۸	د مشرکانو استهزاء	۱۷۴/۶
۳۰۵/۸	د سلطان معنی	دلته د سلطان مبین معناوې
۳۰۵/۸	سقوط څه معنی؟	۱۸۹/۶
۳۲۹/۸	د سلالة معنی	تسویل څه معنی؟
۳۸۶/۸	د نیخر یوه معنی	۲۴۶/۶
۴۶۶/۸	غیر مسکونه کورونه	یو عجیب سکوت
۵۴۵/۸	یوه مسئله	۳۳۹/۶
۴۸/۹	د سراج معنی	ایا غیر الله ته سجده کول جواز لري؟
۱۰۸/۹	سلیم زره	په همدې ارتباط څه نور وضاحت
۱۰۹/۹	په همدې ارتباط څه وضاحت	۳۵۲/۶
۱۹۳/۹	تبا د کوم ښار نوم دی؟	د ښارب معنی
۱۹۳/۹	په همدې ارتباط څه وضاحت	۳۹۲/۶
۲۴۹/۹	د سماع الموتی تحقیق	د سوء الحساب معنی
۵۰۲/۹	د سماع الموتی موضوع	۴۱۰/۶
	ایا د اسلام کلمه په محمدي دین پورې	سوم څه معنی؟
۳۳۷/۹	خاصه ده؟	۴۶۱/۶
۳۵۸/۹	د سرمد معنی؟	تسخیر څه معنی؟
		۴۹۰/۶
		د سموم معنی
		۵۴۳/۶
		په همدې ارتباط څه وضاحت
		۵۴۳/۶
		د سبعاً من المثنی معنی
		۵۷۱/۶
		د سبحان کلمې په اړه څه معلومات
		۱۷۶/۷
		اسراء څه معنی؟
		۱۷۸_۱۷۷/۷
		هر شی د الله ﷻ تسییحات وایي
		۲۳۶/۷
		په همدې ارتباط څه وضاحتونه
		۲۳۸/۷
		د مستور معنی
		۲۴۳/۷
		ایا په قبر باندې د مسجد جوړول جواز
		لري؟
		۳۵۹/۷
		په همدې ارتباط څه وضاحت
		۳۶۰/۷
		د سراق معنی
		۳۷۴/۷

۳۲۷/۱۲.....	د سکتی "ه" گانی	۳۹۵/۹.....	د سعد بن ابی وقاص "ایمان راورل
۲۹۱/۱۲.....	د تسلوک معنی	۴۹۵/۹.....	اسلام د بقاء او برکت دین دی
۵۴۶/۱۲.....	د "ساق" معنی	۵۰۷/۹.....	د قیامت یو نوم "الساعة" دی
۵۴۹/۱۲.....	د "سذی" معنی	۳۹/۱۰.....	د "سَلَق" معنی
۴۶۱/۱۲.....	د "سَلْسَبِيل" معنی	۱۳۵/۱۰.....	د "سَدِيدِ قَوْل" معنی
۲۹/۱۳.....	د "سَمَك" معنی	۱۵۷/۱۰.....	کابل ته د سلیمان ﷺ الوتہ
۵۱/۱۳.....	د "سَجْر" معنی	۱۵۹/۱۰.....	سلیمان ﷺ ته د پیرانو صنعت
۵۱/۱۳.....	د سریره معنی	۱۶۱/۱۰.....	د سلیمان ﷺ خارق العاده مرگ
۱۶۷/۱۳.....	د "سُجُوءًا" معنی	۱۶۴-۱۶۳/۱۰.....	په همدې ارتباط څه وضاحتونه

ش

۲۶۵/۱.....	"شقاق" څه معنی؟	۱۶۹/۱۰.....	د "سَبَأ" معنی
۳۰/۱/۱.....	د شکر ډولونه	۱۷۲/۱۰.....	د "سَبِيلِ الْعَرَم" معنی
۳۰۶/۱.....	د شهید په هکله څو مطالب	۲۹۰/۱۰.....	"سَلَخ" څه معنی؟
۳۱۴-۳۰۷/۱.....	په همدې ارتباط څه وضاحتونه	۳۴۷/۱۰.....	"استسلام" څه معنی؟
۴۴۷/۱.....	ایا استشهادي حمله جائزه ده؟	۳۵۲/۱۰.....	د "سرور" معنی
۵۴۳/۱.....	شرعی احکام د حکمتونو څخه ډک وي	۴۱۵/۱۰.....	"ساحه" څه معنی؟
۵۹/۲.....	د ډبرو عوضونو د ورکړې شرط	۴۵۴/۱۰.....	په همدې ارتباط څه وضاحت
۶۴/۲.....	د خلکو په نزد د پاچاهۍ شرطونه	۱۰۳/۱۱.....	د "سام" معنی
۱۷۲/۲.....	د سود شکلونه	۲۰۱/۱۱.....	"سیخري" څه معنی؟
۲۲۹/۲.....	د متشابه ډولونه	۴۳۵/۱۱.....	د "سَيِّمًا" معنی
۲۳۰/۲.....	ایا د متشابه علم الله ﷻ پورې خاص دی؟	۴۶۰/۱۱.....	د "سُخْرِيَّة" معنی
۲۳۲/۲.....	د متشابهاتو حکمتونه	۵۵۸/۱۱.....	د "سَلْم" معنی
۲۳۴/۲.....	د متشابهاتو څو مثالونه	۲۸/۱۲.....	د "سَمُود" معنی
۴۹۲/۳، ۲۵۹/۲.....	د شهادت معناوې	۴۸/۱۲.....	د "سَعْر" معنی
۳۶۳/۲.....	مشکل التفسیر ایت	۵۲۳/۱۲، ۵۶/۱۲.....	د "سَقَر" معنی
۴۷۱/۲.....	د یوه ایت شان نزول	۱۳۸/۱۲.....	د الله ﷻ اسماء (نومونه)
۵۲۷/۲.....	"شوری" څه ته وايي؟	۱۵۰/۱۲.....	د "شُور" د کلمې تفسیر
۵۲۷/۲.....	د شوری اهمیت	۲۶۸/۱۲.....	د نبی کریم ﷺ اسماء (نومونه)
۵۲۸/۲.....	د نبی کریم ﷺ د شوراگانو مثالونه	۳۶۶/۱۲.....	"سُحُق" څه معنی؟
۵۲۸/۲.....	ایا په نبی کریم ﷺ باندې مشوره کول واجب وه؟	۴۰۵/۱۲.....	د "ساق" معنی او تفسیر
۵۲۸/۲.....		۴۰۶/۱۲.....	په همدې ارتباط څه وضاحت

ش	موضوعي محتويات
۳۲۸/۴	۵۳۰/۲ د شوری غري بايد خومره وي؟
۳۶۱/۴	۵۳۲/۲ د شوری غري بايد څنگه وي؟
۲۵۵/۶, ۳۸۹/۴	۵۳۲/۲ د همدې ارتباط څه وضاحت
۳۲۸/۴	۵۳۳/۲ د شوری د اختلاف حل لاره
	۵۳۳/۲ په شوری کښې تگي خیانت دی
۵۲۹/۴	۵۳۳/۲ د گوډ تیمور شوری
	۱۶۳/۱۱ د شوری په ارتباط
۳۰۶_۲۹۷/۹	۱۱۸/۳ د نکاح د انواعو د تشریح په هکله یادونه
۲۷/۵	۱۷۶/۳ د شرک تعریف او ډولونه
۵۱/۵	کله-کله په عملي گناه باندې هم د شرک
	۱۷۷/۳ اطلاق کېږي
۷۳/۵	۱۷۷/۳ په دې مقام کښې د شرک معنی
۹۸/۵	۱۷۷/۳ شرک د کفر یو ډول دی
۹۸/۵	۳۶۲/۶ د شرک ډولونه
۱۳۹/۵	۲۲۹/۳ د شری معنی
۲۰۹/۵	۲۵۱/۳ شفاعت څه معنی؟
۲۲۱/۵	۲۵۲/۳ نېک شفاعت اجر لري
۲۴۳/۵	۳۴۲/۳ شیطاني هیلې کومې هیلې دي؟
	۳۴۲/۳ په همدې ارتباط څه نور تحقیق
۲۷۳/۵	۳۶۷/۳ په شهادت کښې انحراف
۲۷۴_۲۷۳/۵	۳۷۵/۳ د منکراتو په مجالسو کښې اشتراک
۲۹۱/۵	۳۸۷/۳ د بد کار تشهیر هم جائز نه دی
۳۶۱/۵	۳۹۹/۳ د عیسی علیه السلام په هکله د اشتباه کیفیت
۴۸۱/۵	۴۰۰/۳ په همدې ارتباط یوه تبصره
	۵۶۱/۳ په حدودو کښې شفاعت نه منل کېږي
۴۸۵/۵	۵۸/۴ شهادت ورکوونکي څوک دي
	۱۱۴/۴ شهادت څه معنی؟
۱۴۸/۱۰, ۵۹۶/۵	ایا د کافر شهادت په مسلمان باندې
۹/۶	۱۱۵/۴ صحت لري؟
۵۷/۶	۱۷۱/۴ د الله ﷻ د شهادت ډولونه
۶۴/۶	۲۷۰/۴ (شمس) د لمر سترگه لویه ده
	۳۰۶/۴ د متشابه او غیر متشابه معنوي

شو، ص	خو سوالونه او جوابونه	۱۰۶/۶.....	د "الاشهاد" معنی
۵۳۵/۸.....	"اشتات" څه معنی؟	۱۳۶/۶.....	د هر کار "شروع" د الله ﷻ په نامه
۵۴۶/۸.....	په همدې ارتباط څه وضاحت	۲۶۶/۶.....	دلته د "شاهد" څخه څوک مراد دی؟
۵۴۷/۸.....	د "شهود" او "شهادة" معنی	۲۷۲/۶.....	"شفاف" څه ته وايي؟
۶۰/۹.....	د "شعر" په هکله شرعي احکام	۳۲۸/۶.....	"شيخ" څه معنی؟
۱۶۴/۹.....	د شعر په هکله معلومات	۵۳۲/۶.....	"شهاب" څه معنی؟
۳۱۷/۱۰.....	په نبوت باندې د الله ﷻ شهادت	۵۳۴_۵۳۳/۶.....	په همدې ارتباط څه وضاحتونه
۴۳۷/۹.....	د "اشتراء" معنی	۲۱/۷.....	"شجر" څه معنی؟
۵۱۸/۹.....	د "شُح" معنی	۷۹/۷.....	د "شغار" په هکله معلومات
۲۱۸/۱۲، ۲۸/۱۰.....	شیطان چلباز دی	۱۳۸/۷.....	ایا نبي کریم ﷺ شیطان درلود
۲۱۷/۱۰.....	د "شجرة الزقوم" په ارتباط	۱۳۸/۷.....	په انسانانو کښې هم شیطانان شته
۳۶۳_۳۶۲/۱۰.....	"شوب" څه معنی؟	۱۷۸/۷.....	شپه د مناجات دپاره مناسبه ده
۳۶۴/۱۰.....	د "شيعه" معنی	۱۸۰/۷.....	یوه عجيبه اشاره
۳۷۳/۱۰.....	د "اشراق" د لمانځه لقبونه	۱۸۸/۷.....	دوه اشارې رښتیا شوي
۴۳۳/۱۰.....	د "شطط" معنی	۱۹۴/۷.....	کفار د خپلو خانونو دپاره شر غواړي
۴۴۰/۱۰.....	د "اشتمزاز" معنی	۱۹۵/۷.....	په همدې ارتباط څه وضاحت
۵۲۴/۱۰.....	د "أشهاد" معنی	۲۰۶/۷.....	مشکور عمل د کوم عمل نوم دی؟
۲۵/۱۱.....	د اندامونو "شهادت"	۲۵۸/۷.....	ملعونه "شجره" کومه یوه ده؟
۸۴/۱۱.....	د "شهيدانو" فضائل	۲۹۸/۷.....	د "شاکلة" معنی
۲۵۵/۱۱.....	د جنتیانو "اشتهاء" او مزید نعمت	۳۴۹/۷.....	د "شطط" معنی
۵۰/۱۱.....	د "شهیق" معنی	۴۱۸/۷.....	دوه اشتباهگاني
۳۶۶/۱۲، ۱۹۷/۶.....	د شرح الصدر بیان	۵۰۵/۷.....	"مشهد" څه صیغه ده؟
۱۷۳/۱۳.....	په همدې ارتباط څه وضاحت	۵۶۳/۷.....	"شقاوة" څه معنی؟
۱۷۳/۱۳.....		۵۶۳/۷.....	په همدې ارتباط څه وضاحت
		۵۷۳/۷.....	مشکل المعنی کلام
		۱۰۶/۸.....	د مشرکانو د شپږو اشتباهگانو رد
		۱۰۷/۸.....	په همدې ارتباط څه وضاحت
		۱۱۵/۸.....	د خو اشتباهگانو جوابونه
		۱۲۲/۸.....	"شفقة" څه معنی؟
		۴۱۶/۸.....	مشکل المراد ایت
		۴۱۷/۸.....	په همدې ارتباط وضاحت
		۴۴۶/۸.....	گناه ته اشاعت ورکول هم گناه ده

ص

۴۵/۱.....	د ایتونو تازه مصداقات
۳۹۶/۲، ۵۲۵/۱، ۴۹۷/۱، ۱۶۱/۱، ۱۲۳/۱.....	
۷۸/۱۳، ۵۵۸/۱۱، ۴۵۰/۹، ۵۴۹/۵، ۷۲/۵.....	
۱۳۳/۱.....	اصحاب السبب څوک وه؟
۲۶۶/۱.....	د "صیغة الله" معنی
۳۱۵/۱.....	معصیت څه ته وايي؟

ص		
۱۶۶/۳	تصعيد ڇه معني؟	۳۱۷-۳۱۵/۱
۴۵/۴، ۲۱۸/۳	صديق چاته وائي؟	۳۹۵/۱
۲۲۰/۳	صالحان ڇوڪ دي؟	۳۹۵/۱
۲۲۰/۳	په همدې هڪله سوال جواب	۴۰۳، ۴۰۲، ۴۰۱، ۴۰۰، ۳۹۹، ۳۹۷، ۳۹۶
۲۲۱/۳	د صالحانو انديوالي هم نعمت دي	۴۲۴/۱
	ايا د كفارو سره صلحه جائزه ده؟	۵۸/۲
۳۸۸/۱۱، ۲۲۹/۵، ۲۶۶/۳		ايا كفارو ته د صدقاتو (خيرتونو) ورڪره
۲۶۷/۳	په همدې باره ڪنې يوه يادونه	۱۵۹/۲
۳۵۶/۳	د صلحي تعريف او ڊولونه	۳۹۶/۲
۳۵۷/۳	د صلحي په هڪله سوال جواب	۵۴۳/۲
۳۵۹/۳	صلحه د احاديثو په رڻا ڪنې	۴۴/۲
۴۵۵/۳	د صنم معني	۳۰۸/۳
۵۷۵/۳	تصديق ڇه معني؟	۳۰۸/۳
۵۷۵/۳	په همدې هڪله د وضاحت سوال جواب	۳۰۹/۳
۸۴/۴	د 'صيد' يعني د ښڪار رانه لو ڊولونه	۴۵/۲
۸۸/۴	د 'صيد' يعني د ښڪار ڊولونه	۱۳۰/۲
۹۲/۴	د محرم په لاس 'صيد' پليت دي	۱۵۳/۲
۱۰۲/۴	صحابه ڪرام ڇه او پوڻيستي	د ښڪاره صدقاتو (خيرتونو) او پتو صدقاتو
۱۱۷/۴	دلته ڪوم صلاة (لمونڇ) مراد دي؟	په باب احاديث
۲۵۶/۴	'صور' ڇه معني؟	په همدې هڪله د قرآن فيصله
۲۵۷/۴	په همدې ارتباط ڇه وضاحتونه	صرفه يا معجزه
	په 'مصدق' يا تفسير باندي د شان	'صبر' ڇه معني؟
۲۷۴/۴	نزول اطلاق	صحابه ڪرام ڇه او دنيا
۲۷۴/۴	په همدې ارتباط ڇه وضاحت	'اصعاد' ڇه معني؟
۳۴۶/۴	'صغار' ڇه معني؟	د 'صبر' ڊولونه
۳۸۸/۴	ظاهري او باطني معاصي (گناهونه)	'مصابره' ڇه معني؟
	په برينده سره صلاة (لمونڇ) ڪول جائز	'صلة الرحم' واجب دي
۴۴۹/۴	نه دي	په جاهليت ڪنې صلة الرحم نه وه
۴۴۹/۴	په همدې ارتباط ڇه نور وضاحت	'صدقات' ڇه معني؟
۱۱/۵	'صعق' ڇه معني؟	دلته 'صلاة' په حقيقي معني سره دي
۵۴/۵	ايا اصحاب السبت مرتد شوي وه؟	د همدې حقيقي معني په لحاظ سوالونه
۵۴/۵	اصحاب السبت دري ڊلي شوه	او جوابونه
		۱۶۳/۳

۳۶۴/۷	علم لری	۵۶_۵۵/۵	په همدې ارتباط څه وضاحتونه
۳۸۳/۷	د صاحب معنی		ایا د کفارو صغیران (ماشومان) جنتیان
۴۴۹/۷	صدق څه معنی؟	۱۹۸/۷، ۶۹/۵	دی؟
۵۱۶/۷	د صادق الوعد مثالونه	۳۰۴/۵	صفوان څوک وه؟
۵۲۴/۷	د صلاة (لمانځه) ضائع کول څه معنی؟	۳۲۲/۵	د صاغرون د کلمې معنی
۵۲۴/۷	په همدې ارتباط څه وضاحت	۳۵۵/۵	صاحب یعنی څوک؟
۵۷۲/۷	صلاة (لمونځ) د الله ﷻ د ذکر دپاره	۳۵۶_۳۵۵/۵	په همدې اړه څه وضاحت
۱۴۱/۸	د اصحاب معنی	۴۲۷/۵	واړه او غټ صدقات (خیراتونه)
۲۴۵/۸	صهر څه معنی؟	۴۶۷/۵	دلته فرضي صدقات مطلب دي که نفلي
۲۷۱/۸	صواف څه معنی؟	۸۹/۱۰، ۴۶۸/۵	د صلاة معنی
۱۲/۹	د دواړو خبرو صدق	۵۰۲/۵	صادقین څوک دي؟
۲۳/۹	اصحاب الرس څوک وه؟	۵۰۲/۵	صدق (رښتیا) او دروغ
۲۶۱/۹	د مصانع معنی	۵۴۷/۵	د تفسیر دوه صورتونه
۲۶۱/۹	د الصور په ارتباط معلومات	۵۴۹/۵	په همدې ارتباط څه وضاحت
۳۱۸/۹	د پخو خښتو صنعت	۲۵۳/۵	صحابه کرام ﷺ ټول عادلان وه
۴۲۶_۴۲۵/۹	په همدې ارتباط څه وضاحتونه	۳۸۳/۵	صدقات څه معنی؟
۵۳۲/۹	د تصعیر معنی	۳۸۴/۵	په همدې ارتباط څه وضاحت
۵۱/۱۰	صیاصی څه معنی؟		صاحب سر النبي د کوم صحابي لقب
۱۵۹/۱۰	سليمان ﷺ ته د پیریانو صنعت	۴۶۲/۵	دی؟
۲۹۵/۱۰	صریخ څه معنی؟	۹۱/۶	د صبر معنی
۷۷/۱۱	د صائقة معنی	۱۰۵/۶	د نیت او شاهد صدقات
۲۷۵/۱۱	د اصرار معنی	۲۴۸/۶	د صبر جمیل معنی
۳۴۶/۱۱	د حدود معنی	۳۸۲/۶	د عنوان او غیر عنوان معنای
۴۹/۱۲	د مختصر صیغه	۴۰۲/۶	د صواعق معنی
۱۵۵/۱۲	د زرونو تصفیة	۴۷۷/۶	د صراخ او اصراخ معنای
۳۹۸/۱۲	د صرام او حرم معنای	۵۷۱/۶	صفع څه معنی؟
۵۲۳/۱۲	د صعود معنی	۴۹۷/۹، ۵۷۸/۶	د صدغ معنی
۵۵۴/۱۲	د شاکر او کفور صدقونه	۲۹۲/۷	صلاة الفجر (د سهار لمونځ) مشهور دی
۳۸/۱۳	صدی څه معنی؟	۳۴۱/۷	اصحاب الرقیم څوک دي؟
۱۱۷/۱۳	ټولې اسماني صحیفې	۳۵۱/۷	د اصحاب الکهف سې
۲۴۲/۱۳	د اصحاب القیل قیصه	۳۵۵/۷	اصحاب الکهف را بیدار شوه
۲۶۹/۱۳	تازه صدق		د اصحاب الکهف په شمیر لې کسان

ض، ط

۸۰/۹	د "ضلال" معنی
۸۹/۹	د "ضیر" معنی
۲۳۵/۹	"مضطرب" څوک دی؟
۳۷۹/۱۱	"أضغان" څه معنی؟
۵۷/۱۳	"ضیة" څه معنی؟
۱۲۱/۱۳	"ضریع" څه شي ته وايي؟
۱۶۹/۱۳	د "ضال" معنی
۲۴۴/۱۳	تضلیل څه معنی؟

ط

۵/۱	د دې کتاب د لیکلو طریقه
۵۶/۱	د کائناتو د بیان طرز
۱۹/۱	یو مطلب
۷۲/۸	یو مهم مطلب
۶۸/۱۱ ، ۲۳۱/۱ ، ۱۲۵/۱	څو مطالب
۲۶۷/۱۱ ، ۲۰۱/۱۱ ، ۱۸۹/۱۱ ، ۱۰۸/۱۱	
۳۰۳/۱۱ ، ۲۹۲/۱۱ ، ۲۸۷/۱۱ ، ۲۸۳/۱۱	
۴۱۰/۱۱ ، ۴۲۱/۱۱ ، ۳۲۱/۱۱ ، ۳۰۸/۱۱	
۱۷۷/۱۲ ، ۱۵۳/۱۲ ، ۱۲۵/۱۲ ، ۹۳/۱۲	
۴۱۷/۱۲ ، ۲۵۳/۱۲ ، ۲۴۴/۱۲ ، ۲۲۳/۱۲	
۸۸/۱۳ ، ۱۷/۱۳ ، ۴۸۴/۱۲ ، ۴۲۲/۱۲	
۱۲۰/۱۳ ، ۱۰۷/۱۳ ، ۹۹/۱۳ ، ۹۳/۱۳	
۱۵۴/۱۳ ، ۱۵۱/۱۳ ، ۱۴۲/۱۳ ، ۱۲۷/۱۳	
۲۵۲/۱۳ ، ۲۲۲/۱۳ ، ۲۰۵/۱۳ ، ۱۸۹/۱۳	
۱۳۲/۱	د "طور" معنی
۳۳۴/۱	طبیعت خالق نه شي جوړېدلی
۵۶۹/۱	د جاهلیت د زمانې طلاقونه
۶/۲	د گناه په لحاظ د طلاق ډولونه
	د حیض په حالت کښې طلاق ورکونکي ته
۶/۲	څه مناسب دي؟
۷/۲	د وقوع په لحاظ د طلاق اقسام
۷/۲	رجعي طلاق

ض

۵۰۳_۵۰۱/۱	د ضلالت اسباب او په همدې اړه څه وضاحتونه
۹۵/۲	دا اضافت د تعظیم دپاره دی
۳۵۷/۲	د خپلو ځانونو اضلال (گمراه کول)
۱۵۶/۳ ، ۴۷۷/۲	د "اضاعف" معنی
۴۷۷/۲	په همدې ارتباط څه نور وضاحت
۴۷۹/۲	د "الضراء" او "السراء" معناوي
۳۰۴/۳	دلته "ضرب" څه معنی؟
۴۶۳/۴	"ضعف" څه معنی؟
۴۶۳/۴	په همدې ارتباط څه وضاحت
۲۹/۵	یوه ضروري خبره
۳۵/۵	الله ﷻ خپل تضمین پوره کړ
۳۶/۵	په همدې ارتباط څه وضاحت
۲۰۷/۵	د "الضراء" او "النبساء" د کلمو معناوي
۲۴۲/۵	د "تضرع" معنی
	د کفارو ضلالت (گمراهي) د څارویو څخه زیاته ده
۷۸/۵	
۳۲۴/۵	د "مضاهاة" د کلمې معنی
۳۲۵/۵	په همدې ارتباط څه وضاحت
۴۳۴/۵	لږ ضحک (خندل) او ډېر ژړل
۱۶۱/۶	"ضحک" څه معنی؟
۱۸۷/۹	د ضحک (خندا) ډولونه
۲۳۵/۶	د "ضلال" د کلمې معنی
۲۸۸/۶	"أضغان" أخلام" څه معنی؟
۲۸۳/۷	د "ضعف" معنی
۲۸۴/۷	په همدې ارتباط څه وضاحتونه
۵۴۵/۷	د "ضد" معنی
۸۵/۸	"ضنک" څه معنی؟
۸۶_۸۵/۸	په همدې ارتباط څه وضاحت
۲۵۵/۸	"ضامر" څه معنی؟

ط	تطهر ۰ څه معنی؟	۷/۲	خفيف بائن طلاق
۴۸۶/۳	د ایت او حدیث تطبیق	۹/۲	غلیظ بائن طلاق او د هغه حکم
۵۴۸/۳	په همدې اړه یو سوال جواب		د نکاح څخه د خپلې مطلقې (طلاقې کړې
۵۵۰/۳	۰ اطعام ۰ څه معنی؟	۱۶/۲	شوي بنځې) منعه کول
۶۹/۴	په همدې ارتباط څه وضاحت		ایا مطلقې (طلاقې شوي) بنځې ته سینگار
۷۰/۴	۰ اوسط طعام ۰ کوم یو دی؟	۲۸/۲	جواز لري؟
۷۱/۴	په ۰ طعام ۰ کبې کتغ ضرور نه دی	۴۹/۲	دلته کومې مطلقې مرادې دي؟
۷۷/۴	د ۰ طعام ۰ معنی	۱۰۳/۲	طاغوت د چا لقب دی؟
۹۳/۴	طیب او خبیث (پاک او ناپاک) برابر نه دي	۱۱۸/۲	طعام او شراب کوم شیان وه؟
۳۹۸/۴	د مغرب نه د لمر د طلوع په باب معلومات	۲۱۳/۲	۰ طاقة ۰ څه معنی؟
۳۹۹/۴	په همدې ارتباط څه وضاحتونه	۳۱۸/۲	په طفولیت کبې د عیسی <small>عليه السلام</small> خبرې
۵۲/۵	کیان هم د الله <small>تعالی</small> اطاعت کوي	۳۲۴/۲	د ختې طیر (مرغه) به والوزي
۱۰۷/۵	۰ طائف ۰ څه معنی؟	۳۲۵/۲	په همدې ارتباط څه نور وضاحت
۱۴۴/۵	د تطهیر ۰ معنی	۳۸۷/۲	د ۰ طَوْعًا او ۰ كَرْهًا تفسیرونه
۱۴۴/۵	په همدې ارتباط څه وضاحت	۴۰۶/۲	دلته کوم ۰ طعام ۰ مراد دی؟
۴۲۷/۵	تطوع ۰ څه معنی؟	۴۰۷/۲	په همدې ارتباط زمونږ شریعت
	ایا د نوح <small>عليه السلام</small> ۰ طوفان ۰ ټولې دنیا ته	۴۱۷/۲	استطاعت څه ته وايي؟
۱۳۵/۶	شامل وه؟	۱۲۹/۴	دلته د استطاعت ۰ معنی
۱۸۵/۶	۰ طنز ۰ څه معنی؟	۴۲۹/۲	د دوه وو نظرونو تطبیق
۴۴۶/۶	۰ اطراف ۰ څه معنی؟	۵۷۱/۲	۰ طوق ۰ څه معنی؟
۲۲/۷	۰ طَرَاوَة ۰ څه معنی؟	۵۷۱/۲	دا څنگه طوق ۰ غاړه کی ۰ ده؟
۲۲/۷	په همدې ارتباط څه وضاحتونه	۴۴۲/۵ ، ۱۲۱/۳	د ۰ طول ۰ کلمې معنی
۱۹۶/۷	دلته ۰ طائر ۰ څه معنی؟	۱۷۲/۳	۰ طعن ۰ څه ته وايي؟
۱۹۷/۷	په همدې ارتباط څه وضاحت	۵۲/۱۲ ، ۴۵/۶ ، ۱۷۴/۳	د ۰ طَفْس ۰ معنی
۳۱۱/۷	د ۰ اطمینان ۰ معنی	۴۶/۶	په همدې ارتباط څه وضاحت
	د فقیرانو د طرد (شرلو) دپاره د کفارو	۱۷۵/۳	په همدې ارتباط سوال جواب
۳۷۳/۷	بېاني	۱۷۹/۳	یو تطبیق
۳۲/۸	۰ طریقہ ۰ څه معنی؟	۱۸۲/۳	د ۰ طاغوت ۰ معنی
۲۵۹/۸	درې ۰ طوافونه ۰	۳۶۲/۳	د بې عدالتی څخه طلاق بهتر دی
۳۰۸/۸	د طالب او مطلوب مصداقات	۴۶۴/۳	د ۰ طیبات ۰ معنی
۳۲۷/۸	۰ طور سینا ۰ څه معنی؟	۴۷۱/۳	۰ طعام ۰ څه معنی؟
۴۰۸/۸	د ۰ طاقت ۰ کلمه د خورمه خلکو لقب دی؟	۴۸۵/۳	تطبیق بې اعتراضه نه دی

۴	د عبادت دپاره اولنی کوته	۳۰۷/۲	یوه عجیبه نینه
۴۱۰/۲	د عبادت د اولنی کوتې په ارتباط څه	۳۱۶/۲	د عیسی <small>عليه السلام</small> څخه څلور ډوله تعبیرات
	وضاحت	۳۱۸/۲	عیسی <small>عليه السلام</small> وجیه وه
۴۱۰/۲	د "اعتصام" معنی	۳۱۸/۲	په طفولیت کښې د عیسی <small>عليه السلام</small> خبرې
۴۲۲/۲	د جنت "عرض" څه معنی؟	۳۲۶/۲	عیسی <small>عليه السلام</small> څومره مړي ژوندي کړي وه
۴۷۸/۲	په همدې ارتباط څه نور وضاحت	۳۲۸/۲	عیسی <small>عليه السلام</small> او د خوراک څښاک معلومات
۴۷۹/۲	مؤمنان همپشه عالی دي	۳۲۹/۲	د عیسی <small>عليه السلام</small> د حکیمانه خبرو مثالونه
۴۸۷/۲	عجیبې خبرې	۲۳۰/۲	د عیسی <small>عليه السلام</small> د رسالت دوره
۱۷۴/۲		۳۳۲/۲	د عیسی <small>عليه السلام</small> هجرت ځای
۲۴۵/۶, ۳۲۵/۶, ۳۰۱/۶, ۱۳۸/۵, ۵۰۵/۲		۳۳۶/۲	د عیسی <small>عليه السلام</small> په هکله متعددې خبرې
۴۰۱/۹	یوه عجیبه عبرتي خبره	۳۳۹/۲	د عیسی <small>عليه السلام</small> تابعان یعنی څوک؟
۵۶۴/۲	ایا ډېر عمر بهتر دی؟	۳۹۸/۳	د عیسی <small>عليه السلام</small> د وژلو دسیسه
۲۴/۳	د اعمالو څو نموني	۳۹۹/۳	د عیسی <small>عليه السلام</small> په هکله د اشتباه کیفیت
۵۳/۳	معجزانه عبارت	۴۰۰/۳	په همدې ارتباط یوه تبصره
۶۲/۳	د عربیت یو بحث	۱۳۴/۴	عیسی <small>عليه السلام</small> په اسمانونو کښې ژوندي دی
۶۲/۳	په همدې هکله سوال جواب	۴۹۲/۷	د عیسی <small>عليه السلام</small> د تولد په هکله معلومات
۷۶/۳, ۷۰/۳	معروف قول څه معنی؟	۳۶۹/۲	"عهد" او "یمین"
۵۳۱/۹	د "معروف" معنی	۳۷۰/۲	د عهد ماتونې جزاگانې
۱۲۳/۳	"عنت" څه معنی؟	۳۸۲/۲	درې ډوله عهدونه
۱۵۸/۳	"عظیم ملک" څه شی دی؟	۵۳۸/۴	دلته کوم عهد مراد دی؟
۲۴۳/۳	د اعجاز یو چلنج	۵۶۳/۴	"یما عهد عندک" څه معنی؟
۲۴۴/۳	په همدې باره کښې یوه یادونه	۶۴/۵	د "عالم الذر" عهد حقیقي دی
۴۳۴/۳	د اعیانی خویندو حالات	۶۵-۶۴/۵	په همدې ارتباط څه وضاحت
۴۳۴/۳	د علای خویندو حالات	۶۷/۵	د "عالم الذر" د عهد د اخستلو ځای
۴۴۰/۳	د "عقد" معنی	۶۷/۵	دغه عهد ولې په دغه لقب سره ملقب شو
۴۲۰/۸, ۵۰۱/۳	"تعزیر" څه معنی؟	۶۸/۵	د همدغه عهد په ارتباط څه نور وضاحت
۵۴۷/۳	ایا دنیاوي عقوبات اخروي کفارات دي؟	۱۳۰/۷	"عهد" څه معنی؟
	په عصیان باندې رضا کېدل د اشتراک	۵۴۳/۷	دلته د "عهد" معنی
۸/۳	معنی ورکوي	۳۷۵/۲	"معجزه" یا "صرفه"
۱۳۲/۳	د معاصیو ډولونه	۳۷۸/۲	"عباد" د څه شي جمعه ده؟
۱۳۴/۳	په همدې ارتباط یوه تبصره	۳۷۹/۲	د علماء سوء ډولونه
۱۳۴/۳	په معاصیو کښې هم تفاوت شته	۴۰۷/۲	یوه بله معجزه
۱۳۴/۳	په همدې ارتباط سوال جواب		

۴	په همدې ارتباط څه وضاحت	۱۳۵/۳	د معاصیو د مغفرت اسباب
۴۰۱/۵	یوه عجیبه اشاره	۳۲۰/۳	د معاصیو نومونه
۵۵۳/۴	په همدې ارتباط څه وضاحت	۱۷۹/۱۲، ۵۲۷/۴، ۸۷/۴	'غود' څه معنی؟
۵۵۳/۴	د فرعونیانو د معبود په هکله سوال جواب	۱۰۶/۴	د بحیره، سانبه، وصیله او حام تعریفونه
۵۵۴/۴	د موسی <small>عليه السلام</small> نهه معجزات		د شاهد، مقر، مدعی، مدعی علیه او
۳۱۹/۷، ۵۴۱/۴	د معجزاتو تفصیل څه معنی؟	۱۱۴/۴	مزکي تعریفونه
۵۶۲/۴	په همدې هکله یوه تبصره	۱۱۸/۴	'غور' څه معنی؟
۵۶۲/۴	'عجله' څه معنی؟	۱۷۹/۴	عقلونه یو برابر نه دي
۲۴/۵	په پخوانیو اسماني کتابونو کښې د محمد	۲۱۹/۴	دنیا پرستان فقیري عیب گڼي
	علامات	۲۲۵/۴	عصیان (گناه کول) په جهالت سره
۳۸/۵	د دنیا ټول عمر فقط الله <small>تبارک و تعالی</small> ته معلوم دی	۲۲۸/۴	په 'عجله' سره کفارو کوم شیان غوښتل
۹۱/۵	د کمونستانو عقیده	۲۲۸/۴	په همدې ارتباط څه وضاحت
۱۳۰/۵	'اناق' څه معنی؟	۲۴۳/۴	پاسني او لاندېني عذابونه
۱۴۷/۵	په همدې ارتباط څه وضاحتونه	۲۸۵/۴	د الله <small>تبارک و تعالی</small> د شان سره مناسب تعظیم
۱۴۷/۵	معجزانه فتحه	۲۹۲/۴	د عبد الله بن ابی السرح قیصه
۱۵۲/۵	په همدې ارتباط څه وضاحت		ظاهري او باطني معاصي (گناهونه) کوم
۱۵۲/۵	څلور ډوله معلومات	۳۳۹/۴	دي؟
۱۵۸/۵	معجزانه فتحه همیشه نه وي	۳۴۹/۴	د 'معرش' د کلمې معنی
۲۲۴/۵	په همدې ارتباط څه وضاحتونه	۳۷۰/۴	د 'مَعْرُوشَات' او 'غَيْرَ مَعْرُوشَات' معناوي
۲۲۶-۲۲۴/۵	د عباس عجیبه قیصه	۳۸۲/۴	یوه معجزه
۲۴۶/۵	د مسجد حرام په نزد معاهده کومه یوه ده؟	۳۸۲/۴	په همدې اړه څه وضاحت
۲۷۸/۵	عمره او عماره څه معنی؟		د قیامت په یوې علامې سره د توبې
۱۹۲/۵	د 'عشیره' معنی	۳۹۶/۴	دروازه بندېږي
۱۵۶/۹، ۳۰۰/۵	په همدې ارتباط څه وضاحت	۳۹۸/۴	په همدې ارتباط څه وضاحت
۱۵۷/۹	د پروالي په تعجب کښې واچول	۴۲۱/۴	'معایش' څه معنی؟
۳۰۵/۵	په همدې ارتباط څه وضاحت	۴۳۸/۴	د خپل عورت پټول فطري شی دی
۳۰۵/۵	'غيلة' څه معنی؟	۵۰۹/۴	عادیان جسیم خلک وه
۳۱۳/۵	'غزیر' څوک دی؟	۵۱۰-۵۰۹/۴	په همدې هکله څه وضاحتونه
۳۲۳/۵	'عاملینو' څخه څوک مطلب دي؟	۳۶۳/۵، ۵۳۲/۴	'غفو' څه معنی؟
۳۸۵/۵	ایا په کفاني فرض عبادت باندي اجرت		انتقام او عفو
۳۸۵/۵	جائز دی؟	۱۶۵/۱۱	په همدې اړه څه وضاحت
۴۱۰/۵	'عدن' څه معنی؟	۱۶۸، ۱۶۷/۱۱	چاته عفو وکړی شوه؟
		۴۰۱/۵	

ع	د 'معقبات' معنی	معدوران د تبوک د غذا په ارتباط
۳۹۲/۶	د دوزخ عنق (غارہ)	ژرپدونکي وه
۴۷۰/۶	د کفارو په گومان د هغوی نېک 'اعمال'	د نبي کریم ﷺ عادت وه
۴۷۷/۶	کوم دي؟	د 'اعراب' د کلمې معنی
۵۳۴/۶	يو نحوي تعريب	د نېک او بد عمل د خلط معنی
۵۷۷/۶	'عضین' څه معنی؟	په همدې ارتباط څه وضاحت
۲۵/۷	'علامات' څه معنی؟	تعجب څه ته وايي؟
۶۴/۷	په اعراب کښې دوه نظره	په همدې ارتباط څه وضاحت
۶۴/۷	په همدې ارتباط څه وضاحت	د بنمنان پرې اعتراض نه شي کولی
۹۲/۷	د 'عرش' معنی	ايا ستاسو علم د الله ﷻ د علم څخه زیات
۹۴/۷	د غسلو (شاتو) مختلف ډولونه	دی؟
۹۴/۷	غسل (شات) د هر مرض دوا ده	د فرمايشي معجزې عدم نزول
۹۷/۷	د انسان د 'عمر' مراتب	دنياوي عمر به کفارو ته قلیل څرگند شي
۹۸/۷	'ارذل عمر' کوم عمر دی؟	په همدې ارتباط څه وضاحت
۱۶۳/۷	په عقائدو کښې ټول پیغمبران متحد دي	په نفلي عبادت کښې درجات لوړېږي
۱۸۲/۷	ايا د معراج څخه انکار کفر دی؟	'عرش العظیم' په اوبو باندې وه
۱۷۸/۷	د اسراء او معراج په اړه څه معلومات	د 'أعین' معنی
۲۱۵/۷	د عقوق الوالدین معنی	'عوق بن عنق' نجات نه دی موندلی
۲۳۵/۷	د مشرکانو شرکي عقیده	هر پیغمبر معجزات درلوده
۸۷/۸، ۲۷۸/۷	اعمی (ړوند) په دوه ډوله دی	د 'اعتزی' معنی
۲۷۹/۷	په همدې ارتباط څه وضاحت	'عادیان' په کوم ډول عذاب سره هلاک
۳۶۹/۷	دوه د تعجب صیغې	شوي دي
۴۵۹/۷	ډېر خطرناک عصیان کوم یو دی؟	'عنید' څه معنی؟
۴۸۰/۷	د 'عتیا' معنی	د 'استغفر' کلمه د اشتقاق په لحاظ
۲۵۷/۱۱، ۵۱۲/۷	د 'اعتزال' معنی	'عقر' څه معنی؟
۶۱/۸	عجیبه بنديخانه	د 'عذاب' څخه د خلاصون اسباب
۶۲/۸	عجل (خوسکی) وسوزېد او ذوب نه شو	'عصبة' څه معنی؟
۱۳۶/۸	د 'عجل' معنی	'عشاء' څه معنی؟
۱۳۷/۸	په همدې ارتباط څه وضاحت	په 'عشق' کښې څوک اول نمره شوه؟
۷۴/۸	'عتو' څه معنی؟	'عیر' څه معنی؟
	پیغمبران علیهم السلام د گناهونو څخه په 'عصمت'	د عین (سترگو) سپېدل څه معنی؟
۸۲/۸	کښې دي	

- د تذکر "عمر" کوم عمر دی؟ ۲۵۰/۱۰
 د "عراء" معنی ۴۰۲/۱۰
 په همدې ارتباط څه وضاحت ۴۰۲/۱۰
 "عريض" څه معنی؟ ۱۱۶/۱۱
 د "عتل" معنی ۲۶۶/۱۱
 "عاق" د چا لقب دی؟ ۳۱۹/۱۱
 د "عارض" معنی ۳۲۷/۱۱
 د "عي" معنی ۴۹۱، ۳۴۰/۱۱
 د "تعارف" معنی ۴۷۲/۱۱
 د "عين" معنی ۵۶۲/۱۱
 د "تعاطی" معنی ۴۹/۱۱
 د "عبرت" او "اعتبار" معنی ۲۰۷/۱۲
 د "خمکو" عدد "اوه" دی ۳۳۹/۱۲
 د "معارض" معنی ۴۴۱/۱۲
 په همدې ارتباط څه وضاحت ۴۴۲/۱۲
 د "عزة" معنی ۴۵۱/۱۲
 يوه بله معجزه ۵۱۱/۱۲
 د "عشار" معنی ۵۰/۱۳
 په همدې ارتباط څه وضاحت ۵۰/۱۳
 د "علق" معنی ۱۸۶/۱۳
 د "تعليم" ډولونه ۱۸۶/۱۳
 د "عهن" معنی ۲۲۲/۱۳
 د "عصر" معنی ۲۳۴/۱۳

- ۹۴/۸
 عظيمه دانمي معجزه ۱۶۸/۸
 عاقبت په متقيانو پورې اختصاص لري ۱۹۹/۸
 د مفهوم عموم ته اعتبار دی ۲۷۶/۸
 څلور ډوله عبادت ځايونه ۲۹۲/۸
 "عقيم" د کومې ورځې لقب دی ۳۴۳/۸
 عجيبه بي انصافي ۴۷۱/۸
 د "عورت" تعريف او ډولونه
 ايا د زنانه وو مخونه او لاسونه په عورت
 کښې شامل دي؟ ۴۷۳/۸
 په همدې ارتباط وضاحتونه ۴۷۶_۴۷۴/۸
 "عالم" څه معنی؟ ۵۵۹/۸
 ډېر بهتر علاج او تداوي ۵۷۴/۸
 "عَنُو" څه معنی؟ ۶/۹
 د "عَض" يا "عَضِيض" معناوي ۱۱/۹
 "عِبَاء" څه معنی؟ ۶۳/۹
 د "اعجم" يا "اعجمي" معناوي ۱۴۹/۹
 د "عزل" معنی ۱۵۴/۹
 د "عفريت" معنی ۲۰۷/۹
 په همدې ارتباط څه وضاحت ۲۰۷/۹
 د "عدل" يا "عدول" معنی ۲۳۴/۹
 د عاقبة "ل" کوم دی؟ ۲۷۵/۹
 په علم قرانت کښې معانقه څه ته وايي؟ ۳۱۳/۹
 "معاد" څه معنی؟ ۳۸۱/۹
 د "عنکبوت" معنی؟ ۴۲۳/۹
 استعتاب څه معنی؟ ۵۰۹/۹
 د "عورة" معنی ۲۲/۱۰
 د "تعويق" معنی ۲۸/۱۰
 "عين القطر" څه معنی؟ ۱۵۸/۱۰
 په همدې ارتباط څه وضاحت ۱۵۸/۱۰
 د "معشار" معنی ۲۰۰/۱۰
 شرعي عقیده د پرښتو په ارتباط ۲۱۳/۱۰
 علماء څوک څوک دي؟ ۲۴۰/۱۰

غ

- "غيب" څه معنی؟ ۲۳۳/۴، ۳۱/۱
 "غلف" څه معنی؟ ۱۶۸/۱
 اعتباري تغاير په شريعت کښې مقبول دي ۲۳۳/۱
 په کمزوری کښې غلبه ۷۶/۲
 د "غني" معنی ۱۰۳/۲
 "مغفرت" څه معنی؟ ۱۳۶/۲
 غزاگانې او ملانک ۴۶۸/۲

موضوعی محتویات

۱۹۰/۵.....	د "غنیمة" معنی	۵۱۱/۲.....	د غم د پاسه غم
۳۳۳/۵.....	نن ورځ او غداران (تڼگان)	۵۳۶/۲.....	د "غلول" معنی
۳۵۳/۵.....	"غار" څه معنی؟		د غنیمت د مالونو څخه د استفادې په
۳۸۹/۵.....	د "غارمین" معنی	۵۳۷/۲.....	ارتباط یوه مسئله
۴۵۶/۵.....	"مفرم" څه معنی؟	۵۶۷/۲.....	ایا علم غیب پیغمبرانو پورې مختص دی؟
۴۹۰/۵.....	کافر ته د مغفرت غوښتل	۵۴۸/۹.....	علم غیب په الله ﷻ پورې اختصاص لري؟
۴۹۰/۵.....	په همدې ارتباط څه وضاحت	۵۴۹/۹.....	په همدې ارتباط څه وضاحت
۵۶۳/۵.....	"غني" څه معنی؟	۳۲۴/۹.....	د غیبی معلوماتو درې گروپونه
۲۷/۶.....	د "غمة" تفسیر	۳۰/۳.....	د غفران غوښتنې په هکله سوال جواب
۱۳۱/۶.....	"غیض" څه معنی؟	۳۱۳/۳.....	د غلا یوه قیصه
۱۷۵/۶.....	د غضبي ډبرو علامات	۳۱۴/۳.....	په همدې ارتباط یوه تبصره او شرحه
۲۳۸/۶.....	د "غیابت الجب" معنی		هیڅکله کفار په مؤمنانو غلبه نه شي
۳۳۳/۶.....	د "غیب" د کلمې تفسیرونه	۳۷۶/۳.....	موندلی، په همدې هکله سوال جواب
۳۸۵/۶.....	د "اغلال" معنی	۳۷۷/۳.....	په همدې هکله تبصره
۳۹۴/۶.....	د الله ﷻ د پلوه د یو قوم د حالت تغیرول	۳۳۶/۳.....	د څارویو غوږونه پرې کول
۲۵/۷.....	په دنیا کښې د غرونو شمېر	۴۲۱/۳.....	"غلو" څه معنی؟
۳۹۲/۷.....	د "مغادرة" او "غدر" معنی	۵۰۳/۳.....	"غراء" څه معنی؟
۴۱۹/۷.....	دلته د "غلام" مصداق	۴۸۲/۳.....	غسل الرجلین (د پښو ونځل) فرض دي
۴۱۹/۷.....	د "غلام" د وژلو ډول		غسل المرفقین (د څنگلو ونځل) فرض
۴۲۹_۴۲۸/۷.....	په همدې ارتباط څه وضاحت	۴۸۰/۳.....	دي
۳۵۱/۸.....	د "غشاء" معنی	۴۸۷/۳.....	د غسل او اوداسه حکمتونه
۴۰۹/۸.....	ایا په حد کښې "تغریب" شامل دی؟	۲۶/۴.....	د "غلل" معنی
۴۱۱/۸.....	د حد د "تغریب" نظائر	۲۷/۴.....	"غَلَّتْ اَیْدِیْهِمْ" څه معنی؟
۴۱۵_۴۱۲/۸.....	په همدې ارتباط څه وضاحتونه	۲۱۶/۴.....	د "غیب" ډولونه
۱۱/۹.....	د "غمام" تفسیر	۲۲۱/۴.....	د "غداة" او "عشی" معناوې
۵۰/۹.....	"غرام" څه معنی؟	۲۳۴/۴.....	په همدې ارتباط څه وضاحتونه
۲۴۵/۹.....	د "غائبة" معنی	۴۹۳/۴.....	د "غمرات" معنی
۵۴۶/۹.....	د "غرور" معنی	۳۶۱/۸.....	د "غمره" معنی
۳۵۴/۱۰.....	"غول" څه معنی؟	۴۶۸/۴.....	د "غل" د کلمې معنی
	په جهاد کښې غلبه مؤمنانو پورې	۵۳۰/۴.....	"غنی" څه معنی؟
	خاصه ده، په همدې ارتباط څه وضاحت	۱۴۰/۵.....	د "غوث" معنی
۴۶۶/۱۱.....	د "غیبت" تعریف او ډولونه		استغفار د الله ﷻ د عذاب څخه نجات دي

ع، ف

۳۳۷

۶۸/۱ "فسق" څه معنی؟
 "فرقان" څه معنی؟
 ۵۵۹/۸ ، ۱۶۸/۵ ، ۲۲۳/۲ ، ۱۰۷/۱
 د ځینو کسانو فعل ټول قوم ته نسبت کېږي ۱۴۲/۱
 د دوه لغاتو (سَرَب، عَجَب) فرق ۴۱۲/۷
 د دوه لغاتو (فلاح، فوز) فرق ۵۲۰/۸
 د دوه لغاتو (رِزْق، اِطْعَام) فرق ۵۳۷/۱۱
 دوه لغات (قرض او صدقه) څه فرق لري؟ ۵۷/۲
 دوه لغات (نَصْر، فَتْح) څه فرق لري؟ ۲۶۸/۱۳
 د څو لغاتو معناوې او فرقونه ۳۴۹/۱
 د دوه لغاتو (لعنت، غضب) فرق ۴۳۱/۸
 "نِخْلَة" او "فَرِيضَة" څه فرق لري؟ ۶۵/۳
 د نارینه او زنانه جوړښت فرق لري؟ ۱۴۴/۳
 "تشويز" او "اعراض" فرق ۳۵۵/۳
 د "نصیب" او "کفل" څه فرق لري؟ ۲۵۳/۳
 د "استنکاف" او "استکبار" فرق ۴۲۶/۳
 وسواس د الهام څخه فرق لري ۳۵۰/۱
 د "وعد" او "وعید" فرق ۱۴۹/۲
 د "تولي" او "اعراض" ترمنځ فرق ۲۴۷/۲
 د "عَفْو" او "صَفْح" ترمنځ فرق ۲۰۹/۱
 د "خوف" او "خَشْيَة" فرق ۴۱۴/۶ ، ۲۹۹/۱
 "الهام" او "وسواس" سره فرق لري ۳۵۰/۱
 "ابد" او "آمد" څه فرق لري؟ ۲۸۹/۲
 جبل الله او جبل الناس څه فرق لري؟ ۴۴۳/۲
 غیظ او غضب څه فرق لري؟ ۴۸۰/۲
 درجات او درکات څه فرق لري؟ ۵۳۷/۲
 مصیر او مرجع څه فرق لري؟ ۵۳۸/۲
 بخل او شح څه فرق لري؟ ۵۷۰/۲
 د غفران او تکفیر څه فرق دی؟ ۲۹/۳
 د "ذنوب" او "سینات" فرق ۲۹/۳
 د "اجابت" او "استجابت" څه فرق دی؟ ۳۱/۳

بوضوعي محتويات
 په همدې ارتباط څه وضاحتونه ۴۶۹_۴۶۷/۱۱
 ۵۵۸/۱۱
 ۳۱۵/۱۲
 ۳۱۶/۱۲
 ۴۲۹/۱۲
 ۵۰۴/۱۲
 ۲۹/۱۳
 ۱۶۲/۱۳
 د "مغرم" معنی
 د "تغابن" معنی
 په همدې ارتباط څه وضاحت
 د "غسلین" معنی
 د "غصه" معنی
 د "اغطاش" معنی
 د "غار" دوه ملګري

ف

د ایتونو دوه-دوه ډوله تفسیرونه ۵۰/۱ ، ۶۱/۱ ،
 ۱۵۰/۱ ، ۴۸/۲ ، ۳۶۴/۴ ، ۱۸۱/۵ ، ۳۶۹/۵ ،
 ۵۹۰/۵ ، ۹۸/۶ ، ۱۴۴/۶ ، ۲۰۲/۶ ، ۲۸۱/۶ ،
 ۲۸۲/۶ ، ۴۲۲/۶ ، ۱۳/۷ ، ۱۲۰/۷ ، ۲۳۵/۷ ،
 ۲۴۶/۷ ، ۲۷۶/۷ ، ۳۱۳/۷ ، ۴۵۴/۷ ، ۲۲۹/۷ ،
 ۳۶۱/۸ ، ۲۳۵/۸ ، ۲۴۷/۸ ، ۲۶۴/۸ ، ۲۸۸/۸ ،
 ۳۱۲/۸ ، ۳۲۳/۸ ، ۴۵۴/۸ ، ۴۹۲/۸ ، ۵۴۷/۸ ،
 ۱۱۲/۹ ، ۱۳۶/۹ ، ۲۰۱/۹ ، ۲۶۵/۹ ، ۴۲۷/۹ ،
 ۴۳۴/۹ ، ۴۳۹/۹ ، ۴۷۰/۹ ، ۵۳۱/۹ ، ۱۰۵/۱۰ ،
 ۱۷۹/۱۰ ، ۲۳۱/۱۰ ، ۳۵۱/۱۰ ، ۵۲۷/۱۰ ،
 ۵۷۸/۱۰ ، ۲۳/۱۱ ، ۹۲/۱۱ ، ۶۴/۱۲ ، ۷۷/۱۲ ،
 ۱۰۰/۱۲ ، ۱۶۹/۱۲ ، ۴۱۱/۱۲ ، ۴۵۲/۱۲ ،
 ۴۶۲/۱۲ ، ۴۸۵/۱۲ ، ۵۵۹/۱۲ ، ۱۲/۱۳ ، ۱۳ ،
 ۲۷/۱۳ ، ۴۱/۱۳ ، ۷۷/۱۳ ، ۱۶۷/۱۳ ، ۲۲۸/۱۳ ،
 څلورښت ډوله تفسیر ۵۴۸/۷
 درې ډوله تفسیر ۱۳۷/۱۰
 متعدد تفسیرونه ۵۸۵/۵ ، ۴۶۸/۶ ، ۳۶۹/۶ ، ۱۶ ،
 ۵۶۵ ، ۲۱/۸ ، ۳۷۶/۸ ، ۴۵۷/۸ ، ۵۱۲/۸ ، ۱۹ ،
 ۷۹ ، ۲۲۴/۹ ، ۴۰۸/۹ ، ۳۱۱/۹ ، ۵۳۶/۹ ، ۱۹ ،
 ۵۵۸ ، ۴۰۸/۱۰ ، ۲۳۷/۱۱ ، ۵۶۲ ، ۵۱۷/۱۲ ،
 "فراش" څه معنی؟ ۵۶/۱
 "توقیت" څه معنی؟ ۲۳۷/۴ ، ۶۷/۱

۴۵/۳.....	پہ ہمدی ارتباط خہ وضاحت	۴۵/۳.....	رجال او ذکور خہ فرق لری؟
۵۲۶/۲.....	د نفظ او غلیظ القلب معنای	۱۳۰/۳.....	ظلم او عدوان خہ فرق لری؟
۵۳۷/۲.....	درجات او درکات خہ فرق لری؟	۳۸۳/۳.....	درک د درج خہ فرق لری؟
۵۳۸/۲.....	مصیر او مرجع خہ فرق لری؟	۳۰/۴.....	عداوة او بغضاء خہ فرق لری؟
۵۵۰/۲.....	د شہیدانو فضائل	۱۴۳/۴.....	خلق او جعل خہ فرق لری؟
۵۵۰/۲.....	فرح خہ معنی؟	۴۳۶/۴.....	د آدم ص او د ابلیس د امتحان فرقونہ
۵۷۰/۲.....	فضائل خہ تہ وایی؟	۴۴۰/۳.....	عقود او عہود خہ فرق لری؟
۷/۳.....	اللہ ص تہ د فقیر لقب ورکول کفر دی	۳۹/۵.....	رسول او تبی خہ فرق لری؟
۲۳/۳.....	د تفکر نتیجہ	۶۰/۵.....	د خلف او خلف فرق
۲۶/۳.....	د فکر معنی	۶۱/۵.....	پہ ہمدی ارتباط خہ وضاحت
۲۹/۳.....	د ذنوب او سینات فرق	۹۹/۵.....	حمل او حمل خہ فرق لری؟
۵۵/۱۰، ۱۰۱/۳، ۴۸۰/۲.....	د فاحشہ معنی	۱۱۰/۵.....	استماع او انصات خہ فرق لری؟
۶۵/۳.....	نخلہ او فریضہ خہ فرق لری؟	۳۴۵/۵.....	د قمری او شمسی کلونو ترمنخ فرق
۱۰۲/۳.....	افضاء خہ معنی؟	۳۴۵/۵.....	پہ ہمدی ارتباط خہ وضاحت
۱۰۲/۳.....	پہ ہمدی ارہ یوہ مسئلہ	۳۷۴/۸.....	خرج او خراج خہ فرق لری؟
۱۳۰/۳.....	ظلم او عدوان خہ فرق لری؟	۴۷۰/۶، ۱۷۱/۱.....	د استفتاح معنی
۱۸۰/۳.....	قتیل خہ معنی؟	۴۶۴/۱.....	فسوق خہ معنی؟
۲۰۱/۳.....	ایاد اختلاف ورک کولو ہمدایوہ لارہ دہ؟	۸۶/۲.....	د پیغمبرانو علیہم السلام ترمنخ د فضائلو تفاوت
۲۵۳/۳.....	تصیب او کفل خہ فرق لری؟	۹۶/۲.....	د ایتونو ترمنخ تفاضل شتہ
۲۵۰/۳.....	قتوی خہ معنی؟	۹۶/۲.....	د ایت کرسی فضائل
۲۵۵/۳.....	د تشوز او اعراض فرق	۱۴۹/۲.....	فحشاء خہ معنی؟
.....	پہ اسلام کنبی افراط او تفریط نشتہ	۱۴۹/۲.....	د وعدہ او وعید فرق
۳۹/۷، ۴۲۲/۳.....	۱۶۴/۲.....	د فقیر علامات
۲۰۰/۴.....	افراط او تفریط خہ تہ وایی؟	۲۴۷/۲.....	د تولی او اعراض ترمنخ فرق
۴۲۶/۳.....	د استنکاف او استکبار فرق	۲۴۷/۲.....	د مہرمنو او مہرونو فسق
۴۸۸/۳.....	فاقد الطہورین باید خہ وکری	۲۸۹/۲.....	ابد او آمد خہ فرق لری؟
۵۱۴/۳.....	فترة خہ معنی؟	۳۷۹/۲.....	د درس او تعلیم فرق
۵۲۶/۳.....	فرق خہ معنی؟	۴۳۲/۲.....	د تفرقوا او اختلفوا معنای
۵۲۷/۳.....	فاتح خوک وہ؟	۴۳۲/۲.....	دوہ اویا (۷۲) فرقہ
۵۵۴/۳.....	د قیامت د ورخی قدیہ	۱۲۶/۶، ۴۷۰/۲.....	د فور معنی
۵۷۳/۳.....	د زبانہ او حبر خہ فرق دی؟	۴۸۰/۲.....	د فاحشہ او ظلم معنای
۵۷۳/۳.....	ایا بہ کتاب اللہ فیصلہ نہ کول کفر دی؟		

۵۳/۶	د 'فرعون' د دنیا څخه کافر تهر شوی دی	۵۷۴/۳	د وضاحت سوال جواب
۵۴/۶	د 'فرعون' د لاش په هکله معلومات	۵۷۴/۳	د وضاحت پوښتنه
۷۶/۶	د 'فصلت' معنی	۵۷۸/۳	د ظلم فرق
۱۸۱/۶	د 'فقه' لغوي معنی	۵۸۲/۳	د 'مِنْهَاج' فرق
۴۰۸/۷, ۲۷۲/۶	د 'فتی' کلمې معنی	۵۸۳/۳	د وضاحت سوال جواب
۲۸۰/۶	'فتیان' څه معنی؟	۹/۴	د الهی امر څه فرق لري؟
۳۲۱/۶	'فقد' څه معنی؟	۳۰/۴	د 'بِقِضَاء' څه فرق لري؟
۳۳۸/۶	د 'تفتؤ' د جملې معنی	۵۸/۴	'فیض' څه معنی؟
۵۶۲/۶	د 'فراست' معنی	۱۴۳/۴	د 'جعل' څه فرق لري؟
۸۲/۷	د 'مفرطون' معنی	۱۵۷/۴	د کار فیصله کېدل څه معنی؟
۹۰/۷	د 'فرث' معنی	۱۶۵/۴	د 'فاطر' معنی او هم قیصه
۱۱۳/۷	د 'أثاث' او 'متاع' فرق	۳۹/۶, ۵۱۷/۵, ۱۷۶/۴	د 'فتنة' معنی
۲۲۳/۷	فاحشه (زنا) بده لاره ده	۱۶۳/۵	دلته 'فتنة' څه معنی؟
۱۳۱/۷	د تاکید او توکید فرق	۱۶۵_۱۶۴/۵	په همدې ارتباط څه وضاحت
۱۷۸/۷	د 'اسراء' او 'معراج' فرق	۲۹۴/۴	د 'فُرَادَى' کلمه څه معنی؟
۲۶۴/۷	د 'استفزاز' معنی	۳۲۲/۴	د 'قلب' او 'قواد' فرق
۲۷۷_۲۷۶/۷	په همدې ارتباط څه وضاحت		د فرعون څخه د موسی ^{عليه السلام} غوښتنې
۲۷۸/۷	'قتیل' څه معنی؟	۵۶۴/۴, ۵۴۰/۴	
۲۸۳/۷	'افتنان' څه معنی؟	۵۵۹/۴	د فرعونیانو بدفالي نیول
۳۷۴/۷	د 'فرط' معنی	۵۱۴/۷, ۳۹/۵	د رسول او 'تبی' تر منځ فرق
۴۶۰/۷	'فردوس' څه معنی؟	۵۱۵/۷	په همدې ارتباط څه وضاحت
۴۶۱/۷	په همدې ارتباط څه وضاحت	۶۰/۵	د 'خلف' او 'خلف' تر منځ فرق
۴۹۷/۷	'فوی' څه معنی؟	۱۱۰/۵	د 'استماع' او 'انصات' تر منځ فرق
۴۹۸/۷	په همدې ارتباط څه وضاحت	۲۰۶/۵	'نشل' څه معنی؟
۱۴/۸	د 'قتون' معنی	۲۴۴/۵	د 'قدیو' اندازه
۵۵۱/۱۰, ۴۲/۸	د دې زمانې 'فرعون'		'فقیر' د 'مسکین' څخه په څه شي جدا کېږي؟
۴۶۳/۱۲, ۱۳۰/۸	د 'فج' معنی	۳۸۵/۵	
۱۳۱/۸	د 'فلک' معنی	۵۶۲/۵	د دنیا د فانیتوب یو مثال
۱۸۹/۸	'فرج' څه معنی؟	۵۸۰/۵	تفصیل الکتاب څه معنی؟
۱۸۹/۸	په همدې ارتباط څه وضاحت	۴۴۴/۸, ۹/۶	'افاضة' څه معنی؟
۴۸۸/۱۱, ۳۲۳/۸	د 'فروج' معنی	۴۴۵, ۴۴۴/۸	په همدې ارتباط څه وضاحتونه
۲۶۲/۹, ۱۹۹/۸	د 'فزع' معنی		

۲۵۸/۱۳	متبادر تفسیر	۲۶۳/۸	د "حرمات اللہ" او "شعائر اللہ" تر منخ فرق
۲۸۴/۱۳	"فلق" څه معنی؟	۲۹۰/۸	په همدې ارتباط څه وضاحت
	ق	۳۲۰/۸	"افلاح" څه معنی؟
۱۰/۱	د قران کریم نزول او جمعه کول	۳۲۳/۸	په همدې ارتباط څه وضاحت
۱۱/۱	د قران کریم اعداد	۳۷۴/۸	"خروج" او "خروج" څه فرق لري؟
۱۲/۱	د قران کریم نومونه	۴۳۱/۸	د "لعنت" او "غضب" تر منخ فرق
۱۳/۱	د قران کریم ځینې ماثور فضائل	۴۵۵/۸	په همدې ارتباط څه وضاحت
۲۰/۱	د قران کریم هدایت	۸۲/۹	د فرعون کفری عقیده
۱۹۱/۱	د قران کریم توقیر	۱۳۱/۹	د "فاره" معنی
۴۸۶/۱	قران کریم او زمونږ زمانه	۱۶۷/۹	غوره تفسیر
۲۲۷/۲	قرآن کریم متشابه او محکم دی	۲۵۷/۹	د "فوج" معنی
۲۷۴/۲	قرآن کریم او نور کتابونه	۲۷۹/۹	"فراغ" څه معنی؟
۲۷/۴	قرآن کریم چاته نازل شوی دی؟	۳۸۰/۹	دلته د "فرض" معنی
۱۵۹/۵	د قران کریم په نسبت د اورېدونکو ډولونه	۴۶۴/۹	د تسبیح او تحمید فضائل
۵۱۷/۵	د قران کریم د اثراتو مثال	۴۷۵/۹	د "فطرة" په هکله اوږد بحث
۵۸۰/۵	د قران کریم چلنج	۵۷۷/۹	دلته د "الفتح" معنی
۵۸۲_۵۸۱/۵	په همدې ارتباط څه وضاحتونه	۱۵۵/۱۰	د "فضل" معنی
۲۲۴/۶	قرآن کریم اشرف کتاب دی	۲۰۶/۱۰	د "فوت" معنی
۴۲۶/۶	د "قرآن" د کلمې معنی	۴۲۸/۱۰	د "فواق" معنی
۸۸/۸	د قران کریم د هېرولو په اړه یوه مسئله	۴۳۴/۱۰	د داود <small>عليه السلام</small> د "فصل الخطاب" معنی
۴۹۹/۱۲	قرآن کریم ثقیل کتاب دی	۴۴۳_۴۴۱/۱۰	په همدې ارتباط څه وضاحتونه
۵۰۰/۱۲	په همدې ارتباط څه وضاحت	۶۱/۱۱	د تفصیل معنی
۲۸/۱	د "مقطعات، متشابهات" معناوي	۱۵۸/۱۱	غیر مناسب تفسیرونه
۲۵۰/۱	قاعده څه معنی؟	۱۵۸/۱۱	په همدې ارتباط څه وضاحت
۲۵۳/۱	د قبول یو مثال	۵۴۹/۱۱	"فکاهه" څه معنی؟
۲۷۳/۱	د قبلي د تحویل په ارتباط څو مقدمات	۱۲۱/۱۲	غوره تفسیر
۲۸۵/۱	د قبلي د تحویل ځینې اړونده احادیث	۱۲۱/۱۲	"تَفَكُّهُ" څه معنی؟
۲۷۶/۱	په همدې ارتباط وضاحتونه	۱۵۱/۱۲	د "لدیة" معنی
۲۹۸/۱، ۲۹۳/۱، ۲۸۷_۲۸۵/۱، ۲۷۷_	تقلید څه ته وايي؟	۳۸۸/۱۲	د "مفتون" معنی
۳۵۱/۱	په همدې ارتباط د وضاحت پوښتنه	۱۲/۱۳	د "فتحة" معنی
		۶۱/۱۳	د "فجر" معنی

۲۴۸/۲	قنطار* څه معنی؟	۳۸۱_۳۷۸/۱	د نصاب معنی او په همدې اړه څه
۲۴۹/۲	په همدې ارتباط څه وضاحت	۳۸۲/۱	د ضاحتونه
۲۹۷/۲	حسنه قبول څه معنی؟	۳۸۴_۳۸۲/۱	جانز قتلونه څو دي؟
۳۱۳/۲	د "اقلام" څخه څه شی مراد دی؟		په همدې ارتباط څه وضاحت
۳۶۸/۲	د "قنطار" او "دینار" معناوې	۵۳۶_۵۳۵/۱	د قماربازی د تحریم تدریج او په همدې اړه
۴۱۳/۲	مقام ابراهیم (علیه السلام) د کوم ځای نوم دی؟		څه وضاحتونه
۲۲۴/۲	د مقام په لحاظ څه تحقیق	۱۶۷/۲, ۳۹/۲, ۵۶۴/۱	عجیبې قیصې
۹/۳	"قریان" څه معنی؟	۳۲۷/۳, ۲۰۹/۳, ۱۹۵/۳, ۵۶۸/۲, ۳۲۷/۲	
۱۰/۳	د بني اسرائیلو قرابین	۵۷۸/۳, ۵۶۲/۳, ۵۵۵/۳, ۴۴۴/۳, ۴۲۴/۳	
۲۷/۳	د قیامت په ورځ څوک شرمندې دي؟	۲۷۸/۴, ۲۳۵/۴, ۲۰۵/۴, ۶۳/۴, ۲۸/۴	
۱۴۴/۳	د "قوام" معنی	۱۰۲/۵, ۴۸۸/۴, ۴۵۱/۴, ۳۸۳/۴, ۳۱۸/۴	
۲۰۹/۳	په همدې اړه یوه پوښتنه او د هغې جواب	۸۳/۶, ۴۵۵/۵, ۳۳۳/۵, ۵۲۰/۳, ۱۷۶/۵	
۲۵۲/۳	"مقیّت" څه معنی؟	۲۲۳/۷, ۹۳/۷, ۴۱/۷, ۲۳/۷, ۵۲۵/۶	
۶۵/۳	د عربیت قانونونه	۵۴۵/۱۱, ۲۰۹/۱۱, ۴۳/۱۰, ۲۴/۱۰, ۳۱۲/۹	
۴۳۵/۳, ۴۰۷/۳, ۳۵۰/۳, ۳۲۱/۳, ۲۶۹/۳			داد کومې زمانې او کوم ځای قیصه ده؟
۲۸۱/۴, ۲۷۰/۴, ۲۵۵/۴, ۴۱/۴, ۳۸/۴			د موسی (علیه السلام) او د هارون (علیه السلام) د وفات
۳۶/۵, ۳۱۵/۴, ۳۰۶/۴			قیصه
	د عربیت قاعدې	۵۲۸/۳	
۳۹۶/۵, ۱۸۴/۴, ۲۲/۴, ۴۱۴/۳, ۴۱۴/۳		۷۷/۴	د غلط تاویل یوه قیصه
۲۷۲/۳	د "قتل" ډولونه او حکمونه	۵۰۵/۴	د پخوانیو د قیصو گټه
۲۷۲/۳	قتل عمد	۳۵۴/۵	د نبی کریم (ص) د هجرت قیصه
۲۷۳/۳	قتل شبه عمد	۴۲۲/۵	د "علیه" قیصه
۲۷۳/۳	قتل الخطاء في الاراده	۴۹۹/۵	د عجیبې بندې خانې قیصه
۲۷۳/۳	قتل الخطاء في الفعل	۸۴/۶	د یوه چنګې قیصه
۲۷۴/۳	قتل شبه خطاء	۱۰۹/۶	د پیغمبرانو د قیصو حکمتونه
۲۷۴/۳	قتل بالتسبیب	۱۳۲/۷	ابا دا قیصه ده که تمثیل؟
۲۷۸/۳	د قتل عمد جزا		د سعد بن ابی وقاص* د اسلام راوړلو
۲۷۹/۳	د قتل عمد په باره کښې احادیث	۳۹۵/۹	قیصه
۲۷۹/۳	ایا په قتل عمد سره سرې کافر کېږي؟	۵۶۶/۱	قره* څه معنی؟
۲۸۰/۳	په همدې هکله د اول مشکل حل لاره	۵۹/۱۰, ۱۴۶/۳, ۴۳/۲	د قنوت معنی
۲۸۳/۳	په همدې هکله د دوهم مشکل حل لاره	۹۴/۲	تبیوم* څه معنی؟
۲۸۴/۳	ایا د مقتول حق پاتې دی؟	۱۲۲/۲	د ابو مسلم د قول رد
			د قرص غلامان

۱۴۸/۵۹۶.۱۰/۵	په قسم سره د شرعياتو ثبوت	۳۰۵/۳	موضوعي محتويات
۵۶۱/۶	د نبي کریم ﷺ په عمر باندې قسم	۳۰۵/۳	"قصر" څه ته وايي؟
۲۱۱/۳	پنځه "قسمونه" په پنځو کلماتو سره	۳۰۶/۳	"قصر" د کمیت په لحاظ
۱۴۹/۴	د مقام څه تحقیق	۳۰۶/۳	ايا په مسافر باندې د لمانځه قصر (لندول) واجب دی؟
۱۵۱/۴	"قرن" څه معنی؟	۳۰۷/۳	په همدې هکله سوال جواب
۱۶۷/۴	د قیامت د ورځې لویه کامیابي	۳۰۷/۳	قصر د کیفیت په لحاظ
۱۶۸/۴	"قهر" څه معنی؟	۳۰۷/۳	په همدې باره کښې یوه تبصره
۱۸۳/۴	د "قیامت په ورځ" به څرگند شي	۳۲۸/۳	د یوه جنایتکار عاقبت
۲۹۱/۱۰، ۲۴۵/۴	د "مستقر" معنی	۳۳۴/۳	پنځه قسمونه
۲۹۲/۱۰	په همدې ارتباط څه وضاحتونه	۴۰۸/۳	د دې قانون نظایر
۲۸۰/۴	د جهاد دپاره بل قوم څوک دی؟	۲۲۵/۴	د عربیت څو قواعد
۲۸۰/۴	"اقتداء" څه معنی؟	۴۴۷/۳	"قلاند" څه معنی؟
۳۲۲/۴	د "تقلب" معنی		الله ﷻ ستاسو څخه د یو قوم لاسونه لنډ کړه
۳۲۲/۴	د "قلب" او "فواد" فرق	۴۹۴/۳	مقدسه ځمکه کومه ځمکه ده؟
۳۲۵/۴	د "قبلا" د کلمې معنی	۵۱۸/۳	په همدې ارتباط څه وضاحت
	دلته د "قوم آخريين" څخه څوک مطلب دي؟	۵۱۸/۳	قبض الروح (د څنګدن حالت)
۳۵۷/۴	"قیلوله" څه معنی؟	۲۹۵/۳	د "قربان" د وړاندې کولو باعث او په همدې هکله وضاحتونه
۴۴۳/۴	د "قبیله" معنی	۵۳۶_۵۳۲/۳	د لاس قطعه د مړوند څخه
۴۹۶/۴	"اقلال" څه معنی؟	۵۶۱/۳	په غلا کښې اولنی قطعه شوی لاس
۴۹/۵	دلته "قریه" څه معنی؟	۵۶۲/۳	"ققینا" څه معنی؟
۲۲۴/۶، ۷۴/۵	"قصص" څه معنی؟	۵۷۷/۳	د چنگیز خان قانون
	قراءة خلف الامام حکم او په همدې ارتباط څه وضاحت	۵۸۴/۳	یوولس قبیلې مرتدې شوي
۱۱۱/۵	د "النضر بن الحارث" د قتل قصه	۱۳/۴	"اقامة" څه معنی؟
۱۷۶/۵	په خوب کښې قلیل (لږ) ښکاره شوه	۳۲/۴	د اقتصاد معنی
۲۰۲/۵	نه بدلېدونکی قانون	۵۴۳/۹، ۳۳/۴	"قیس" څه معنی؟
۲۱۶/۵	په همدې ارتباط څه وضاحت	۵۲/۴	"قسم کول" خاص د الله ﷻ په نامه
۲۱۷/۵	"قوة" څه معنی؟	۶۶/۴	په همدې ارتباط څه وضاحتونه
۲۲۶/۵	په همدې ارتباط څه وضاحتونه	۶۶/۴	ايا په قسم کښې توريه اثر لري؟
۲۲۷_۲۲۶/۵	د یوه نفر د جزیې مقدار (اندازه)	۶۷/۴	د "ان شاء الله" کلمات د قسم د انعقاد مخه نیسي
۳۲۰/۵	"قَاتِلَهُمُ اللهُ" څه معنی؟	۶۸/۴	
۳۲۵/۵			

۲۲۸/۷.....	د "قفو" معنی او څه اړونده وضاحت	۳۴۳/۵.....	د قمری کال شروع
۳۱۰/۷.....	د "قبیل" معنی	۳۴۵/۵.....	د قمری او شمسی کلونو ترمنځ فرق
۳۱۶/۷.....	د "قتار" معنی	۳۴۵/۵.....	په همدې ارتباط څه وضاحت
۳۲۷/۷.....	د "قیما" د کلمې اعراب او تفسیر	۳۷۶/۵.....	"تقبل" څه معنی؟
۴۲۳/۷.....	دلته کومه قریه (بنار) مطلب ده؟	۵۲۶/۵.....	"قدّم صدق" څه معنی؟
۴۴۹/۷.....	د "قطر" معنی	۵۶۶/۵.....	"قتر" څه معنی؟
۴۹۳/۷.....	"قصیا" معنی	۴۷۰/۶, ۲۶/۶.....	د "مقام" معنی
۵۷۰/۷.....	د "قبس" معنی	۲۷/۶.....	"قضاء" وپېژنی
۱۰/۱۸.....	د "اقتراب" معنی	۲۱۱/۷.....	د "قضاء" معنی
۱۰/۱۸.....	په همدې ارتباط وضاحت	۴۴۲/۶.....	د الهي "قضاء" ډولونه
۱۸۸/۸.....	"قدر" د تنگی په معنی هم	۴۴۴_۴۴۲/۶.....	په همدې ارتباط څه وضاحتونه
۴۱/۱۳.....	د "تقدیر" د کلمې تفسیر	۴۴/۶.....	د "قبلة" معنی
۱۹۶/۱۳.....	د "قدر" معنی	۴۴/۶.....	په همدې ارتباط څه وضاحت
۲۴۶/۸.....	د "مقامع" معنی	۱۳۰/۶.....	د "اقلاع" معنی
۳۴۸/۸.....	"قرنا آخرین" څه معنی؟	۹۳/۱۱, ۲۰۴/۶.....	"استقامة" څه معنی؟
۴۲۴/۸.....	په "قذف" باندې سړی فاسق گرځي	۲۳۷/۶.....	یوه صرفي قاعده
۲۰۸_۲۰۲/۱۰.....	"قذف" څه معنی	۳۳۳/۶.....	دلته د "القریة" معنی
۸/۹.....	د "مقیل" معنی	۴۲۷/۶.....	د "تقطیع" معنی
۶۱/۹.....	"قره" څه معنی؟	۴۲۹/۶.....	د "قارعة" معنی
۱۳۷/۹.....	د "قلی" یا "قلاء" معنی	۵۷۴/۶.....	"مُقْتَسِمین" څه معنی؟
۲۳۴/۹.....	"قرار" څه معنی؟	۵۹/۷.....	د "تقلب" معنی
۳۲۱/۹.....	"قیح" څه معنی؟	۷۷_۷۶/۷.....	د لور قتلونې ډولونه او څه وضاحت
۳۷۲/۹.....	د قارون کور هم خسف شو	۱۷۲/۷.....	په قصاص کبني مثلیت ضرور دی
۳۷۳/۹.....	د قارون په هکله څه معلومات	۱۸۲/۷.....	"اقصى" څه معنی؟
۳۷۵/۹.....	د قبر څخه راگوزار شوی مړی	۱۸۲/۷.....	په همدې ارتباط څه وضاحت
۵۶۷/۹.....	د "قره عین" معنی		د قیامت په ورځ به هر څوک قاري
۱۰/۱۰.....	دوه قلبونه (زړونه) څوک نه لري؟	۱۹۸/۷.....	(لوستونکی) شي
۴۶/۱۰.....	د بني قریظه د غذا په ارتباط	۲۱۲/۷.....	د کریم قول معنی
۲۲۲/۱۰.....	یو نحوي تقدیر	۲۲۴/۷.....	په حقه قتل (وژل) کوم دي؟
۲۲۹/۱۰.....	د قطمیر معنی	۲۲۴/۷.....	په جائز قتل کبني اسراف ناجائز دی
۴۳۰/۱۰.....	د "قط" معنی	۲۲۷/۷.....	"تسطاس" څه معنی؟
۴۹۲/۱۰.....	"قانت" څوک دی؟		

د الله ﷻ د رحمت څخه قنوط (ناامیدی)

څه حکم لري؟ ۵۲۰/۱۰

د "مقالید" معنی ۵۳۶/۱۰

د قبر عذاب حق دی ۲۵/۱۱

په همدې ارتباط څه وضاحتونه ۲۸-۲۶/۱۱

د "قیض" معنی ۸۹/۱۱

د "قران" معنی ۱۸۹/۱۱

د "قوم" معنی ۴۶۱، ۲۰۸/۱۱

"قفل" څه معنی؟ ۳۷۶/۱۱

د "قوم آخرین" څخه څوک مطلب دي؟ ۳۹۱/۱۱

د شق القمر په ارتباط ۳۴/۱۲

د "مقعد صدق" مقام ۵۷/۱۲

د "قوآء" معنی ۱۲۲/۱۲

د "قطف" معنی ۴۲۸/۱۲

د "قسورة" معنی ۵۳۴/۱۲

د "قطمیر" معنی ۵۵۹/۱۲

د "قتل" تفسیر ۴۱/۱۳

د "اقبار" معنی ۴۲/۱۳

یو نحوی قانون ۱۷۵/۱۳

ک

د کفارو څلور ګروپونه ۱۲۷/۱

دلته "کلمات" څه معنی؟ ۲۴۱/۱

د "کلمات" تفسیر ۳۵۶/۱۲

د حق کتمان (پتول) ۳۲۵/۱

په همدې ارتباط وضاحتونه ۳۲۷-۳۲۶/۱

د علم د کتمان په هکله سوال جواب ۱۵/۳

په دې باره کښې یوه قیصه ۱۶/۳

د قیامت په ورځ د کفارو د "کتمان" په

هکله سوال جواب ۱۵۸/۳

"کسب" څه ته وايي؟ ۴۷۹/۱

د تشریح تکبیرونه ۴۸/۱

د نیاوې کسبونه کفایې فرض دي ۵۳۷/۱

ایا کونډې ښځې ته سنگار جواز لري؟ ۲۸/۲

د کونډې نفقه په چا ده؟ ۲۸/۲

د کونډې په عدت کښې څه حکمت دی؟ ۲۹/۲

په امتحان کښې ناکامي کفر نه دی ۷۶/۲

دلته د کافرانو څخه څوک مراد دی؟ ۸۹/۲

"کرسې" څه ته وايي؟ ۹۴/۲

د ایت کرسې فضائل ۹۶/۲

په دین کښې "اکراه" نشته ۹۹/۲

کبیره گناهونه ښک اعمال نه باطلوي ۱۳۷/۲

کسب او اکتساب څه معنی؟ ۲۱۰/۲

"کفار" داعیان وژني ۲۶۳/۲

"کتاب الله" یعنې کوم کتاب ۲۶۶/۲

د "کتاب الله" معنی ۳۴۴/۵

په "کلمة الله" باندې تصدیق څه معنی؟ ۳۰۲/۲

د "کلمات الله" معنی ۱۹۴/۴

د الله ﷻ د کلماتو معنی ۱۳۹/۵

څلور ښځې کمال ته رسېدلې دي ۳۰۹/۲

"کهل" څه معنی؟ ۲۱۸/۲

په همدې ارتباط څه وضاحت ۳۱۸/۲

دلته د "کتاب" او حکمت څه فرق دی؟ ۲۲۳/۲

د "کلمة سواء" معنی ۲۴۸/۲

"کفر" په کومو شیانو تقویه کېږي ۳۹۴/۲

"کعبه" د عبادت دپاره لومړنۍ کوټه ۴۱۰/۲

کعبه شریفه برکتناکه ده ۴۱۲/۲

کعبه شریفه هدایت ده ۴۱۳/۲

کعبه د امن خای دی ۴۱۵/۲

"کُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ" څه معنی؟ ۴۳۷/۲

تول کفار د مومنانو دښمنان دي؟ ۴۵۳/۲

په کفر باندې غمژن کېدل په درې ډوله دي ۵۶۱/۲

موضوعي محتويات	۳۴۵	ی
په همدې ارتباط څه وضاحت	۵۶۲/۲	د کامل مومن صفات
د "کتابة" په معنی کښې	۸/۳	په همدې ارتباط څه وضاحت
کفر د ترقی سبب نه دی	۲۴/۳	د یو کس کلام (خبره) نورو ته نسبت کېږي
"کلاله" څه معنی؟	۹۰/۳	یو "کال" دولس میاشتې دی
"کفر" ته ور بلل	۲۶۹/۳	د قمری کال پیل
الله ﷻ ته د "کسب" نسبت صحت نه لري	۳۱۹/۳	د قمری او شمسی کلونو ترمنځ فرق
د "کلاله" تعریف	۴۳۲/۳	په همدې اړه څه وضاحت
د دین "کمال" څه معنی؟	۴۵۹/۳	د "کافه" معنی
په همدې ارتباط د وضاحت سوال جواب	۴۶۰/۳	الله ﷻ خپل کلام (خبره) رښتیا کړه
"کعبین" څه معنی؟	۴۸۶/۳	کعب بن مالک ؓ د دوه وو کارونو څخه
ایا دا د کفر خبره ده؟	۵۲۳/۳	دارېده
کارغه استاذ	۵۳۶/۳	"کبریا" څخه شي ته وايي؟
د کارغه عملیه	۵۳۶/۳	قرآن کریم اشرف کتاب دی
کارغه موظف وه	۵۳۷/۳	کیل څه معنی؟
د کارغه ښودنه ساده وه	۵۳۷/۳	د "کظم" معنی
دلته د "کفارو" څخه مشرکان مراد دي	۴۸/۴	کلمه په دوه ډوله ده (طیبه، خبیثه)
په همدې ارتباط څه وضاحت	۵۱/۴	د "کتب" معنی
په کومې جامې سره "کفاره" خلاصېږي؟	۷۱/۴	د "استکبار" معنی
په "کفاره" کښې عدم وجدان څه معنی؟	۷۱/۴	په همدې ارتباط څه وضاحتونه
د "کفارې" په روزو کښې تتابع شرط دی	۷۲/۴	"اکنان" څه معنی؟
د کفارو د اسماني کتاب غوښتنه	۱۵۵/۴	په همدې ارتباط څه وضاحت
د کفارو د پرښتو د نزول غوښتنه	۱۵۶/۴	د شرعي "اکراه" مقدار
تکذیب: دلته څه معنی؟	۱۹۳/۴	په همدې اړه څه وضاحت
کوم یو "کتاب" مطلب دی؟	۲۰۰/۴	د "کرة" معنی
"کتاب مبین" د کوم کتاب نوم دی؟	۲۳۶/۴	"کسف" څخه معنی؟
دلته "کتاب" یعنی څه؟	۲۴۲/۵	د "کھف" معنی
دلته د "کتاب" معنی	۴۴۰/۶	د "کھف" (سمخې) عجیب جوړښت
د "الکتاب" معنی	۱۸۸/۷	مر کب (ماهی) ژوندی شو
"استکثار" څه معنی؟	۳۴۹/۴	د "کتز" معنی
په همدې ارتباط څه وضاحت	۳۴۹/۴	د خمکې خلور "کیفیتونه"
"کفار" به په دوزخ کښې همېشه وي	۳۵۱/۴	د "کلاء، کلاءة" معناوي
د یوه کفر په داخل کښې بل کفر	۳۶۰/۴	

ک	د دوه وو لغاتو (البأساء، الضراء) معناوی ۵۱۰/۱	۱۵۱/۸.....	د "کید" معنی
	د دوه وو لغاتو (نظر، تاویل) معناوی ۴۷۹/۴.....	۱۵۲/۸.....	دلته د "کبیر" معنی
	د دوه لغاتو (غضب، اسف) معناوی ۲۳/۵.....	۱۶۱/۸.....	د متکبرانو دائمی کرنلاره
	د دوه وو لغاتو (إضر، أغلال) معناوی ۴۰/۵.....	۱۶۹/۸.....	"کرب" څه معنی؟
	د دوه وو لغاتو (الغدو، الآصال) معناوی ۱۷۸/۵	۲۵۹/۸.....	"بيت العتيق" د کعبې شریفې لقب دی
	د دوه وو لغاتو (مکاء، تصدیه) معناوی ۱۷۸/۵	۱۷/۹.....	اسماني کتابونه او نزول
	د دوه وو لغاتو (إلا، ذمّة) معناوی ۱۷۹/۵.....	۲۶/۹.....	د مشرکانو د تمسخر کلمات
	د دوه وو لغاتو (خفاف، يقال) معناوی ۳۵۸/۵.....	۳۵/۹.....	د اکثریت کفران (ناشکري)
	په همدې ارتباط څه وضاحت ۳۵۸/۵.....	۱۱۳/۹.....	"کبکبة" څه معنی؟
	د دوه وو لغاتو (غیب، شهادة) معناوی ۴۵۱/۵.....	۳۶۷/۹.....	ایا د کیمیا علم حقیقت لري؟
	د دوه وو لغاتو (ساعة، عسرة) معناوی ۴۹۸/۵.....	۱۵۷/۱۰.....	کابل ته د سلیمان <small>عليه السلام</small> الوتنه
	د دوه وو لغاتو (نور، ضياء) معناوی ۵۳۲/۵.....	۳۵۲/۱۰.....	د "کأس" معنی
	د دوه لغاتو (مستقر، مستودع) معناوی ۸۴/۶.....	۴۷۸/۱۰.....	"تکلف" څه معنی؟
	د دوه وو لغاتو (توفية، بخش) معناوی ۹۸/۶.....	۴۸۸/۱۰.....	د "تکوير" معنی
	د دوه لغاتو (حلم، رشد) معناوی ۱۸۵/۶.....	۵۱۸/۱۰.....	د "مکانة" معنی
	د دوه لغاتو (شقي، سعيد) معناوی ۱۹۵/۶.....	۴۲۹/۱۱.....	د "کلمة التقوى" معنی
	په همدې اړه څه وضاحتونه ۱۹۵/۶، ۱۹۷-۲۰۰	۵۶۳/۱۱.....	د مجالسو کفار
	د دوه لغاتو (رثع، لعيب) معناوی ۲۴۰/۶.....	۲۱/۱۲.....	د "کدبة" معنی
	دلته د دوه لغاتو (حکم، علم) معناوی ۲۵۵/۶.....	۲۷/۱۲.....	د "کاشفة" معنی
	د دوه لغاتو (سیمان، عجاجي) معناوی ۲۸۸/۶.....	۱۸۱/۱۲.....	د "کبت" معنی
	د دوه لغاتو (شکایة، بث) معناوی ۳۳۸/۶.....	۳۵۷/۱۲.....	کاملې زنانې
	د دوه لغاتو (حسنة، سيئة) معناوی ۲۲۰/۳۸۵، ۹/۶	۴۱۰/۱۲.....	د "مكظوم" معنی
	د دوه لغاتو (ظل، فيء) معناوی ۴۳۳/۶.....	۴۹/۱۳.....	د "تکوير" معنی
	د دوه لغاتو (إذن، عوج) معناوی ۴۵۲/۶.....	۴۹/۱۳.....	"كدورة" څه معنی؟
	د دوه لغاتو (حق، ذکر) معناوی ۵۲۴/۶.....	۵۲/۱۳.....	د "كشط" معنی
	د دوه لغاتو (ظعن، اقامة) معنی ۱۱۳/۷.....	۲۵۷/۱۳.....	"کوثر" څه معنی؟
	د دوه لغاتو (عزيمت، رخصت) معناوی ۱۴۸/۷		
	د دوه لغاتو (حاصب، قاصب) معناوی ۲۷۱/۷.....		
	د دوه لغاتو (دلوك، غسق) معناوی ۲۹۰/۷.....		
	د دوه لغاتو (مدخل، مخرج) معناوی ۲۹۵/۷.....		

ل

د دوه وو لغاتو (تفسير، تاویل) معناوی ۱۲/۱.....
د دوه وو لغاتو (وقود، حجارة) معناوی ۶۴/۱.....
د دوه وو لغاتو (ثقف، فتنة) معناوی ۴۴۱/۱.....

ل	۳۴۷	موضوعی محتویات	
۱۳۰/۹.....	د دوه لغاتو (طَلْع، هَضِيم) معناوي	۳۱۲/۷.....	د دوه لغاتو (خَبُو، نَغْر) معناوي
۲۰۴/۹.....	د دوه لغاتو (ذَلَّة، صَفَر) معناوي	۳۳۹/۷.....	د دوه لغاتو (ضَعِيد، جُرْز) معناوي
۲۴۸/۹.....	د دوه لغاتو (سَمْع، تَمِيَتْ) معناوي	۳۷۵/۷.....	د دوه لغاتو (سَدَس، اسْتَبْرَق) معناوي
۴۶۴/۹.....	د دوه لغاتو (رَوْضَة، حَبْر) معناوي	۳۹۱/۷.....	د دوه لغاتو (هَثِم، ذَرُو) معناوي
۴۸۸/۹.....	د دوه لغاتو (زَكُوَة، اَضْعَاف) معناوي	۴۶۴/۷.....	د دوه لغاتو (الْبَحْر، مَدَاد) معناوي
۵۰۹/۹.....	د دوه لغاتو (اِبْطَال، اسْتِخْفَاف) معناوي	۴۸۲/۷.....	د دوه لغاتو (حَنَان، زَكُوَة) معناوي
۵۴۲/۹.....	د دوه لغاتو (صَبُور، شَكُور) معناوي	۵۵۲/۷.....	د دوه لغاتو (اَد، هَد) معناوي
۲۶/۱۰.....	د دوه لغاتو (زَيْغ، حَنْجَرَة) معناوي	۵۵۲/۷.....	په همدې ارتباط څه وضاحت
۱۲۷/۱۰.....	د دوه لغاتو (اَرْجَاف، اَغْرَاء) معناوي	۵۶۵/۷.....	د دوه لغاتو (سَر، اَخْفَى) معناوي
۲۰۴/۱۰.....	د دوه لغاتو (اِبْدَاء، اَعَادَة) معناوي	۵۷۷/۷.....	د دوه لغاتو (ثَعْبَان، جَان) معناوي
۲۵۰/۱۰.....	د دوه لغاتو (نَصْب، لَغُوب) معناوي	۷۳/۸.....	د دوه لغاتو (خُشُوع، هَمَس) معناوي
۳۰۹/۱۰.....	د دوه لغاتو (شَغْل، فَكَاهَة) معناوي	۷۴/۸.....	د دوه لغاتو (ظَلَم، هَضَم) معناوي
۴۶۲/۱۰.....	د دوه لغاتو (اَيْدِي، اِبْصَار) معناوي	۱۰۹/۸.....	د دوه لغاتو (رَكُض، رَقِض) معناوي
۵۶۱/۱۰.....	د دوه لغاتو (تَوْب، طَوَّل) معناوي	۱۲۵/۸.....	د دوه لغاتو (رَتَّق، فَتَّق) معناوي
۷۹/۱۱.....	د دوه لغاتو (صَرَصَر، نَحَس) معناوي	۱۲۷_۱۲۶/۸.....	په همدې ارتباط څه وضاحت
۱۱۶/۱۱.....	د دوه لغاتو (يَأَس، قَنُوط) معناوي	۱۹۶/۸.....	د دوه لغاتو (حَدَب، نَسَل) معناوي
۱۶۳/۱۱.....	د دوه لغاتو (غَيْظ، غَضَب) معناوي	۲۲۱/۸.....	د دوه لغاتو (عَلَقَة، مُضْغَة) معناوي
۲۰۷/۱۱.....	د دوه لغاتو (عَشَا، قَيْض) معناوي	۲۲۲/۸.....	د دوه لغاتو (مُخَلَّقَة، غَيْر مُخَلَّقَة) معناوي
۲۱۸/۱۱.....	د دوه لغاتو (سَلَف، مَثَل) معناوي	۲۲۲/۸.....	په همدې ارتباط څه وضاحت
۲۳۷/۱۱.....	د دوه لغاتو (سَر، نَجْوَى) معناوي	۲۷۱/۸.....	د دوه لغاتو (قَانِع، مُعْتَر) معناوي
۳۷۹/۱۱.....	د دوه لغاتو (تَسْوِيل، مَلَاوَة) معناوي	۳۰۰/۸.....	د دوه لغاتو (لَطِيْف، خَيْر) معناوي
۴۳۷/۱۱.....	د دوه لغاتو (شَا، آزَر) معناوي	۷۳/۸.....	د دوه لغاتو (قَرَار، مَكِين) معناوي
۴۷۱/۱۱.....	د دوه لغاتو (شُعُوب، قِبَانِل) معناوي	۳۹۶/۸.....	د دوه لغاتو (لَفْح، كَلُوح) معناوي
۲۵/۱۲.....	د دوه لغاتو (قَبِيَّة، شَيْعَرَى) معناوي	۵۱۲/۸.....	د دوه لغاتو (سَحَاب، خَلَال) معناوي
۷۲/۱۲.....	د دوه وو لغاتو (لُؤْلُؤ، مَرَجَان) معناوي	۵۶۳/۸.....	د دوه لغاتو (اِكْتِيَاب، اِمْلَاء) معناوي
۷۸/۱۲.....	د دوه وو لغاتو (شَوَاطِ، نَحَاس) معناوي	۱۲/۹.....	دلته د دوه لغاتو (ظَالَم، فَلَان) معناوي
۱۰۰/۱۲.....	د دوه وو لغاتو (رَج، بَس) معناوي	۲۲/۹.....	د دوه لغاتو (دَمَار، تَبَار) معناوي
۱۲۷/۱۲.....	د دوه وو لغاتو (اِذْهَان، رِزْق) معناوي	۳۲/۹.....	د دوه لغاتو (سَبَات، نُشُور) معناوي
۲۳۳/۱۲.....	د دوه وو لغاتو (خَالِق، بَارِي) معناوي	۵۰/۹.....	د دوه لغاتو (اَسْرَاف، قَتَار) معناوي
۴۱۷/۱۲.....	د دوه وو لغاتو (اَلْحَاقَة، اَلْقَارِعَة) معناوي	۱۲۳/۹.....	د دوه لغاتو (رَبِيع، عِبْث) معناوي

د شیرو لغاتو معناوي	۴۴۳/۱۲... معناوي (مهمل، عهن)
۱۲۳/۷.....	د دوه وو لغاتو (جد، شطط) معناوي... ۴۷۹/۱۲
د خو لغاتو (غمام، من، سلوي) معناوي ۱۱۱/۱	د دوه وو لغاتو (كشيپ، مهيل) معناوي ۵۰۵/۱۲
د خو لغاتو (بقل، قباء، فوم، مصر، ذلة)	د دوه وو لغاتو (عبوس، بس) معناوي ۵۲۳/۱۲
۱۲۴/۱.....	د دوه وو لغاتو (بصيرة، مغاډبر) معناوي ۵۴۱/۱۲
د خو لغاتو (زرفث، نساء، عكوف) معناوي ۴۲۲/۱	د دوه وو لغاتو (كفات، شامخ) معناوي ۵۷۵/۱۲
د خو لغاتو (زخرف، اقتراف) معناوي ۳۳۰/۴.....	د دوه وو لغاتو (راجفة، رادفة) معناوي ۲۳/۱۳..
د خو لغاتو (اكبر، ارذل) معناوي ۳۴۲/۴.....	د دوه وو لغاتو (عشيبة، ضحي) معناوي ۳۳/۱۳...
د خو لغاتو (صرح، لجة، ممرد) معناوي ۲۱۴/۹	د دوه وو لغاتو (سفرة، برة) معناوي ۳۹/۱۳.....
د خو لغاتو (خبرة، صحفة، كوب)	د دوه وو لغاتو (اذنت، حقت) معناوي ۸۳/۱۳..
۲۲۹/۱۱.....	د دوه وو لغاتو (سفع، ناصبة) معناوي ۱۹۱/۱۳..
د خو لغاتو (قتل، خرص، سهو) معناوي ۵۱۴/۱۱	د دوه وو لغاتو (نادي، الزبانية) معناوي ۱۹۲/۱۳
د خو لغاتو (روغ، اينجاس، صرة، صكت)	د دوه وو لغاتو (صدر، شت) معناوي ۲۱۳/۱۳...
۵۲۲/۱۱.....	د دوه وو لغاتو (همزة، لمزة) معناوي ۲۳۸/۱۳..
د خو لغاتو (وتد، سبات، وهج، مقصرات)	د دوه وو لغاتو (سجیل، عصف) معناوي ۲۴۵/۱۳
۹/۱۳.....	د دوه وو لغاتو (شئا، بئر) معناوي ۲۵۹/۱۳.....
د خو لغاتو (مقاز، حدائق، كواعيب)	د دوه وو لغاتو (جيد، مسد) معناوي ۲۷۵/۱۳...
۱۵/۱۳.....	د دوه وو لغاتو (عسق، وقب) معناوي ۲۸۵/۱۳..
د خو لغاتو (صب، قضب، غلب) معناوي ۴۲/۱۳	دوه لغات (كتر، كي)..... ۳۳۵/۵.....
د خو لغاتو (لاغية، اكواب، تمارق)	دوه لغات (تسيح، استغفار)..... ۲۶۹/۱۳.....
۱۲۲/۱۳.....	په همدې ارتباط څه وضاحت..... ۲۸۵/۱۳.....
د خو لغاتو (اقتحام، عقبة، فك، مسغبة)	د درېوو لغاتو (عليم، خبير، شهيد) معناوي ۳۰۰/۸
۱۴۷/۱۳.....	د درېوو لغاتو (شهاب، قيس، صلي) معناوي ۱۷۵/۹
د خو لغاتو معناوي ۳۷۰/۱، ۳۱۹/۱، ۵۵۰/۱، ۲۱۴/۲، ۸۸/۵، ۴۴۶/۵، ۵/۶، ۱۶	د درېوو لغاتو (دقق، صلب، ترايب)
۸، ۵۳۸/۷، ۱۳۳/۷، ۵۱۱/۶، ۵۰۴/۶، ۴۰۰	معناوي ۱۰۵/۱۳.....
۳۲۱/۱۰، ۱۷۳/۱۰، ۳۶۴/۹، ۹۲/۹، ۳۵۶/۱	د درېوو لغاتو (قذف، ذمغ، زهوق)
۳۸۸/۱۲، ۳۷/۱۲، ۵۰۱/۱۰، ۴۳۹/۱۰	معناوي ۱۱۲/۸.....
۸/۱.....	د درېوو لغاتو (بسوق، طلع، نضد)
د دي كتاب كنيې زمونږو التزامات	معناوي ۴۸۹/۱۱.....
د "قل" معنى..... ۹۳/۶، ۵۶/۱	د څلورو لغاتو معناوي ۲۳۱/۷.....
۱۳۱/۱۰، ۱۸۸/۱.....	

ل	موضوعي محتويات
۸۰/۵	د لعتت په هکله معلومات ۳۲۸/۱
۸۱/۵	په همدې ارتباط وضاحتونه ۳۲۹/۱ - ۳۳۰
۲۱۵/۵	د "لو" د توري معنی ۷۶/۲
۴۶۱/۱۱ ، ۳۸۳/۵	د "لمز" معنی ۱۶۵/۲
۳۲/۶	د "لفت" معنی ۱۹۴/۲
۱۰۸/۶	د "لا جرم" معنی ۱۹۴/۲
۱۷۱/۶	د "التفات" معنی ۱۹۵/۲
۵۳۵/۶	د "لواقح" معنی ۳۷۳/۲
۵۳۵/۶	په همدې ارتباط څه وضاحت ۳۸۵/۲
۹۱/۷	د لېن (شودو) د جوړېدلو مراحل ۲۴/۳
۵۱۲/۷ ، ۱۴۴/۷	د "لسان" کلمې معنی ۲۵/۳
۳۲۲/۷	"لفيف" څه معنی؟ ۱۶۴/۳
۴۰۸/۷	د "لا ابرح" معنی ۱۶۵/۳
۴۵۰/۷ ، ۴۳۱/۷	يوه لطيفه اشاره ۳۶۸/۳
۵۵۶/۷	"لد" څه معنی؟ ۲۵۲/۱۸۷ ، ۴/۴ ، ۱۹/۴
۱۷/۸	د "لين" معنی ۲۹۷/۴
	لحيه (گيره) پرېښودل د ټولو پيغمبرانو ۳۱۳/۴
۵۶/۸	عليه السلام اتفاقي سنت دي ۴۳۹/۴
۱۱۱/۸	په دې مقام کېښې د "تهو" معنی ۵۱۹/۴
۷۳/۸	"تبوس" څه معنی؟ ۵۱۹/۴
۶۰/۹ ، ۳۲۲/۸	"لغو" معنی ۵۲۰/۴
۴۲۱/۸	لوطني هم بايد تعزير شي ۵۲۰/۴؟
۴۲۹/۸	د لعان په ارتباط څو ټکي ۱۶۷/۸
۴۳۱/۸	د لعان نتيجه ۵۶۰/۶
۴۵۶/۸	د يوه لسان (ژبې) انکار او شهادت ۵۶۳/۴
۱۰۷/۹	د "لسان صدق" معنی ۱۴/۵
۱۷۱ - ۱۶۲/۹	دلته د "اللقاء" معنی ۱۵/۵
۲۷۵/۹	التقاط څه معنی؟ ۲۵/۵
۲۹۴ ، ۱۲/۹	تلقاء څه معنی؟ ۵۲۴/۱۲
۳۲۷/۹	د "تولأ" د کلمې استعمال ۵۲/۵
۱۲۰/۱۲	د "تولأ" معنی ۱۰۴/۱۱ ، ۷۹/۵

۴۴۵/۱۱.....	د 'امتحان' څه معنی؟	۵۱۸/۹.....	د 'لهو الحدیث' معنی
۲۷۳/۲.....	د 'ملک' معنی	۵۲۲-۵۱۹/۹.....	په همدې ارتباط څه وضاحتونه
۲۷۴/۲.....	په همدې ارتباط څه وضاحت	۵۲۵/۹.....	'لقمان' څوک وه؟
۲۷۴/۲.....	'مریم' څه معنی؟	۱۴۷/۱۰.....	حمد او ثناء د 'تلاذ' دپاره
۲۹۵/۲.....	د مریمې رضی الله عنها د مور نوم	۲۳۸/۱۰.....	د 'الوان' معنی
۳۰۰/۲.....	د مریم رضی الله عنها د کراماتو څخه	۳۴۰/۱۰.....	د 'لزب' یا 'لزوب' معنی
۳۱۰/۲.....	مریمه رضی الله عنها مطهره وه	۵۷۷/۱۰.....	د قیامت د ورځې دوه لقبونه
	د مریمې رضی الله عنها په هکله د قرعه کشی باعث	۵۰/۱۱.....	د څو لغاتو معناوې
۳۱۳/۲.....	محمد ﷺ د دفن کړی شو	۵۰۳/۱۱.....	د 'لغوب' معنی
۴۹۶/۲.....	د محمد ﷺ د جنازې کیفیت	۱۲۴/۱۳.....	د 'لم' معنی
۴۹۷/۲.....	محمدی (ﷺ) بشارت په انجیل کښې	۱۴۵/۱۳.....	د 'کبد' معنی
۵۷۸/۳.....	د محمد ﷺ په هکله په پخوانیو کتابونو کښې بشارتونه	۱۵۲/۱۳.....	د 'انهام' معنی
۳۹/۵.....	په پخوانیو اسماني کتابونو کښې د محمد ﷺ علامات		۲
۳۸/۵.....	د محمد ﷺ د نجات قیصه	۷۱/۱.....	د 'أموات' معنی
۱۷۱/۵.....	د محمد ﷺ عادت وه	۱۴۵/۱.....	میت (مړی) دروغ وایي
۴۵۱/۵.....	محمد ﷺ د خپل امت دپاره اسانی خوښولي	۱۴۵/۱.....	په همدې ارتباط څه وضاحت
۵۱۹/۵.....	محمد ﷺ لیکونکی او لوستونکی نه وه	۲۳۰/۱.....	'مِلة' څه معنی؟
۴۳۵/۹.....	محمد ﷺ جبرئیل (ﷺ) لیدلی وه	۳۵۵/۱.....	'میتة' څه معنی؟
۵۷۴-۵۷۲/۱۱.....	ایا محمد ﷺ خپل رب لیدلی وه؟	۳۶۱-۳۵۵/۱.....	په همدې ارتباط څه وضاحتونه
۵۷۴/۱۱.....	د محمد ﷺ نومونه	۳۷/۲.....	'متعة' څه ته وایي؟
۲۶۸/۱۲.....	د محمد ﷺ په شهیدولو کښې د یهودانو هڅې	۱۱۵/۳.....	'متعه' د کومې نکاح نوم دی؟
۱۶۷/۱.....	د مریضانو (ناروغانو) رغېدل	۱۱۵/۳.....	ایا متعه جائزه ده؟
۳۲۶/۲.....	'مکر' څه معنی؟	۱۰۹/۲.....	څلور ملکان (پاچاهان)
۳۳۳/۲.....	د 'مَا دُمْتُ عَلَيْهِ قَائِمًا' معنی	۱۲۷/۲.....	څلور مرغان رازوندي شوه
۳۶۸/۲.....	دلته د 'ما' کلمه پر عظمت دلالت کوي	۱۳۴/۲.....	'مَن' څه معنی؟
۵۲۶/۲.....	مهر شرعي حق دی	۷۴/۲.....	د امتحان دپاره د ویاړي حکمت
۱۱۵/۳.....	نورولو پلار حقوق	۲۴۶/۲.....	په مېرمنو باندې امتحان (ازمونه)
۱۵۳/۳.....		۲۴۷/۲.....	په زامنو باندې امتحان (ازمونه)
		۳۳۶/۵.....	عجیب امتحان او عجیبه کامیابي
		۵۰۰/۵.....	په یو امتحان کښې بل امتحان
		۳۹۸/۹.....	امتحانونه او بدلونونه

م	موضوعي محتويات
۵۷۶/۷	د موسی ﷺ د همسا مشخصات
۵/۸	د موسی ﷺ د زبې غوته
۶/۸	په همدې ارتباط څه وضاحت
۱۳/۸	په موسی ﷺ باندې محبت اچولی شوی وه
۶۲/۸	موسی ﷺ خپله خبره رښتیا کړه
۷۹/۹	د "موسی ﷺ" عمر
۳۰۶_۲۹۷/۹	د شعيب ﷺ د لورگانو سره د موسی ﷺ ملاقات او مربوط توضیحات
۳۶۴/۹	د موسی ﷺ او د قارون نسبي اړیکه
۳۳۵/۵	ایا د حاجت څخه اضافه مال درلودل جائز دي؟
۴۱۶/۵	د "مَرْدُوا" معنی
۴۶۲/۵	"مَرْتِن" څه معنی؟
۵۱۷/۵	د "مَرَّة" او "مَرْتِن" معنی
۵۵۶/۵	"مکر" څه معنی؟
۵۹۳/۵	د "مَاذَا" معنی
۱۹/۶	د "مَنْ" کلمه په اکثره وختونو کښې په اولو العلم کښې استعمالیږي
۲۷۱/۶	د "امراة" د کلمې من غیر اللفظ دري جمعې
۴۰۲/۶	د "مجال" معنی
۳۸۶/۶	"مُثَلات" څه معنی؟
۴۰۷/۶	په تمثیل باندې د کلام اثر زیاتېږي
۳۸۲/۷	دا فرضي مثال نه دی
۴۹۹_۴۹۷/۸	د تمثیل په ارتباط معلومات
۴۳۲/۶	"مثل" څه معنی؟
۱۰۲/۷	دلته "مثال" څه معنی؟
۱۰۷/۷	په همدې ارتباط څه وضاحت
۳۴۷/۱۱	د "امثال" معنی
۵۹/۷	"مکرة" معنی
۱۷۸/۷	د مناجات د باره شپه مناسبه ده
۳۳۴/۳	د ملانکو لیدل او مرگ څه ارتباط لري؟
۳۳۵/۳	د ملانکو لیدل اسان کار نه دي
۵۱۷/۳	دلته د "الموتی" د کلمې معنی
۱۳۰/۴	د "ما في البطن" معنی
۱۳۰/۴	د "املاق" معنی
۱۳۱/۴	دلته کوم ملانک مطلب دي؟
۱۵۸/۴	د محشر د میدان تله حقه ده
۱۵۹/۴	ابلیس د موت څخه بچ کېدل غواړي
۱۹۸/۴	د آدم ﷺ او حواء رضی الله عنهما جنت ته د داخلېدلو مثال
۳۶۵/۴	د "مدین" د کوم ښار نوم دی؟
۲۲۲/۷, ۳۸۸/۴	بې پرکته مال د کوم مال لقب دی؟
۳۹۵/۴	د موسی ﷺ دولس (۱۲) نقییان
۴۱۶/۴	د موسی ﷺ او هارون ﷺ وفات
۴۲۸/۴	د موسی ﷺ د ژوند مراحل
۴۳۲/۴	د موسی ﷺ نهه معجزات
۵۲۲/۴	د موسی ﷺ څخه فرعون ولې وډار شو
۵۳۳/۴	د موسی ﷺ څلویښت (۴۰) شپې
۵۰۰/۳	په همدې ارتباط څه وضاحتونه
۵۲۸/۳	د موسی ﷺ مناجات
۵۴۱/۴	د موسی ﷺ غوصه ډېره تېزه وه
۳۱۹/۷, ۵۴۱/۴	د موسی ﷺ د قوم منصفه ډله
۵۴۳/۴	د موسی ﷺ درې اعتراضات
۵/۵	د "مدین" څخه "مصر" ته د موسی ﷺ سفر
۵/۵	په همدې ارتباط څه وضاحتونه
۸/۵	د موسی ﷺ د پڼو وستلو وجوه
۳۰/۵	
۴۴/۵	
۴۲۲/۷	
۵۶۹/۷	
۵۷۱/۷	
۵۷۲/۷	

۴۷۰/۵.....	د منافقانو پخوانی فتنه	۳۱۵/۷.....	امساک څه ته وايي؟
۳۷۷/۵.....	څه نور وضاحت په همدې هکله	۳۶۵/۷.....	مُفَارَاة څه معنی؟
۳۹۷/۵.....	منافقان د افشاء کېدلو څخه ډارېدل	۳۷۵/۷.....	د مهل معنی
۴۱۳/۵.....	د منافقانو سره د جهاد نوعیت	۵۱۱/۷.....	مَلِيًّا څه معنی؟
۴۱۴/۵.....	په همدې ارتباط څه وضاحت	۵۱۷/۷.....	د مَكَانًا عَلِيًّا مصداق
۴۱۸/۵.....	د منافقانو کفرې خبره	۱۲/۸.....	د مَرَّة معنی
۴۱۹/۵.....	منافقان په کوم قصد کېنې ناکام شوه؟	۵۰/۸.....	د مَلَك معنی
۴۱۹/۵.....	الله ﷻ منافقان په گېډه ماره کړه	۱۵۱/۸.....	تماثيل څه معنی؟
۴۲۸/۵.....	د منافقانو په قبر مه درېږه	۲۳۷/۸.....	مجوس څوک دي؟
۴۳۹/۵.....	په همدې ارتباط څه وضاحت	۲۸۰/۸.....	مشيد څه معنی؟
۳۹۷/۹.....	دلته د منافقت معنی	۲۸۷/۸.....	تَمَيِّي څه معنی؟
۵۷/۱.....	د تد د کلمې تعريف	۱۱۳/۱۰, ۴۶۷/۸.....	د متاع معنی
۱۴۳/۱, ۱۳۸/۱, ۱۱۶/۱, ۶۴/۱.....	څو نکات	۴۶۷/۸.....	په همدې ارتباط څه وضاحت
۲۴۷/۱, ۲۲۷/۱, ۱۹۲/۱, ۱۷۲/۱, ۱۵۳/۱.....		۵۰۷, ۵۰۴/۸.....	د کفارو د اعمالو مثالونه
۵۱۰/۵, ۳۵۸/۴, ۳۳۹/۲, ۱۲۶/۲, ۲۵۷/۱.....		۵۰۷, ۵۰۶/۸.....	په همدې ارتباط څه وضاحت
۳۱/۹, ۴۲۳/۸, ۳۸۹/۸, ۱۷۱/۸, ۴۹۹/۶.....		۵۶۵/۹.....	ملک الموت يعنې څوک؟
۲۶۵/۹, ۲۲۶/۹, ۱۸۵/۹, ۹۷/۹, ۴۳/۹.....		۳۱۶/۱۰.....	د مسخ معنی؟
۵۰۱/۹, ۵۰۰/۹, ۴۹۳/۹, ۳۲۹/۹, ۲۷۲/۹.....		۶۴/۱۱.....	مَنْ څه معنی؟
۱۶/۱۰, ۵۷۶/۹, ۵۱۴/۹, ۵۰۸/۹, ۵۰۶/۹.....		۲۳۲/۱۱.....	مالک څه معنی؟
۱۱۱/۱۰, ۶۱/۱۰, ۴۲/۱۰, ۲۲/۱۰.....		۷۱/۱۲, ۴۸۶/۱۱.....	د مرج معنی
۲۲۲/۱۰, ۲۰۸/۱۰, ۱۹۱/۱۰, ۱۱۶/۱۰.....		۳۷۲/۱۲, ۵۴۵/۱۱.....	د مور معنی
۲۴۹/۱۰, ۲۴۳/۱۰, ۲۳۴/۱۰, ۲۳۱/۱۰.....			
۲۸۴/۱۰, ۲۸۱/۱۰, ۲۶۸/۱۰, ۲۵۳/۱۰.....			
۳۸۷/۱۰, ۳۳۵/۱۰, ۳۱۱/۱۰, ۲۹۳/۱۰.....			
۴۵۰/۱۰, ۴۳۱/۱۰, ۴۰۱/۱۰, ۳۸۸/۱۰.....			
۵۱۰/۱۰, ۵۰۵/۱۰, ۵۰۱/۱۰, ۴۹۷/۱۰.....			
۵۵۴/۱۰, ۵۴۸/۱۰, ۵۳۴/۱۰, ۵۲۰/۱۰.....			
۳۶/۱۱, ۱۸/۱۱, ۵۶۹/۱۰, ۵۶۵/۱۰.....			
۱۱۱/۱۱, ۸۶/۱۱, ۶۲/۱۱, ۴۵/۱۱.....			
۱۵۱/۱۱, ۱۵۰/۱۱, ۱۳۱/۱۱, ۱۲۵/۱۱.....			
۲۴۵/۱۱, ۲۰۲/۱۱, ۱۸۴/۱۱, ۱۶۹/۱۱.....			
۳۰۵/۱۱, ۲۹۹/۱۱, ۲۶۹/۱۱, ۲۶۱/۱۱.....			
		۲۰/۱.....	د الحمد په هکله څو نکات
		۳۹-۳۸/۱.....	د نفاق ډولونه او وضاحتونه
		۴۹/۱.....	د منافقانو نارې مثال
		۵۱/۱.....	د منافقانو ماني (د اوبو) مثال
		۵۵۶/۲.....	د منافقانو پېژاندل او څه اړونده وضاحت
		۲۰۶/۳.....	د منافقانو مصیبت
		۲۰۶/۳.....	د منافقانو په هکله لارښودانه
		۳۸۱/۳.....	نن ورځ د منافقت پټول اسان دي

ن

ن	موضوعی محتویات
۱۴۵/۲	۳۸۰/۱۱ ، ۳۶۷/۱۱ ، ۳۶۱/۱۱ ، ۳۲۷/۱۱
۱۵۰/۲	۴۴۲/۱۱ ، ۴۲۶/۱۱ ، ۳۲۰/۱۱ ، ۴۰۶/۱۱
۱۵۰/۲	۴۹۳/۱۱ ، ۴۷۲/۱۱ ، ۴۵۴/۱۱ ، ۴۴۶/۱۱
۱۵۱/۲	۵۴۹/۱۱ ، ۵۳۵/۱۱ ، ۵۳۱/۱۱ ، ۴۹۵/۱۱
۲۹۵/۲	۱۱/۱۲ ، ۱۱/۱۲ ، ۵۷۰/۱۱ ، ۵۶۰/۱۱
۴۲۵/۵	۱۶۶/۱۲ ، ۱۰۰/۱۲ ، ۹۹/۱۲ ، ۱۱/۱۲
۵۳/۵ ، ۲۱۱/۲	۲۵۶/۱۲ ، ۲۵۲/۱۲ ، ۲۱۰/۱۲ ، ۱۸۹/۱۲
۱۱۴/۱۳	۳۷۵/۱۲ ، ۳۷۰/۱۲ ، ۳۰۲/۱۲ ، ۲۸۵/۱۲
۲۴۹/۴	۴۹۰/۱۲ ، ۴۷۹/۱۲ ، ۳۸۴/۱۲ ، ۳۷۸/۱۲
۲۵۰/۴	۳۲/۱۳ ، ۶/۱۳ ، ۵۵۳/۱۲ ، ۵۰۸/۱۲
۲۱۴/۲	۷۳/۱۳ ، ۷۱/۱۳ ، ۶۷/۱۳ ، ۵۵/۱۳
۲۲۳/۲	۱۷۹/۱۳ ، ۱۵۹/۱۳ ، ۱۳۰/۱۳ ، ۱۰۴/۱۳
۲۵۰/۲	۲۷۳/۱۳ ، ۲۴۷/۱۳ ، ۲۲۷/۱۳ ، ۲۱۷/۱۳
۲۵۳/۲	۵۱۹/۱۱
۲۵۳/۲	۲۶۴/۱
۱۳۶/۴	۱۹۳/۴
۴۵۴/۴	۵۴۲/۱۱
۴۸۷/۶	۱۱۸/۱۰
۴۹۲/۶	۱۳۴/۱
۴۹۳/۶	۱۳۴/۱
۳۷۲/۲	۱۹۱/۱
۵۱۷/۲	۲۰۴/۱
۵۱۸/۲	۲۰۱/۲
۱۰/۲	۲۰۲/۲
۳۰۵/۲	۲۲۲/۱
۵۳/۳	۲۵۲/۱
۵۴/۳	۲۵۲/۱
	۲۶۶/۱
۵۵/۳	۸۰/۲
۵۵/۳	۱۰۴/۲
	۱۳۳/۲
۶۴/۳	۱۴۴/۲

۱۰۵/۳	په همدې هکله څه وضاحت	د پلار منگوهه حرامه
۱۱۸/۳	يو نظير	د نکاح د انواعو د تشريع په هکله يادونه
۱۲۱/۳	ايا انتحار (د خپل ځان وژنه) حرامه ده؟	د وينځو د نکاح په اړه څو مسائل
۱۲۲/۳	نار الحرب (د جنگ اور)	د وينځو په نکاح باندې مه شرمېږئ
۱۲۶/۳	انصاب او ازلام څه معنی؟	د نکاح د محدوديتونو حکمتونه
۱۲۶/۳	د پيغمبرانو عيبيدو استنطاق	د نکاح په تشريع کېنې د تخفيفونو
۱۲۶/۳	په همدې ارتباط څه وضاحت	مشالونه
۱۲۶/۳	د دې پوښتنې يو نظير	د محارمو سره نکاح د تعزير موجب ده
۴۲۰/۸	د نظائرو مراعات په کار دی	د کتابيه کافرې بنځې نکاح
۴۷۳/۳	د نجوم (ستور) گنې	د نکاح کولو يا نکاح ورکولو په باب څو
۴۸۴/۸	ايا د علم النجوم زده کړه جواز لري؟	لازمونو
۴۸۶/۸	د تسک د کلمې معنی	په همدې اړه څه وضاحتونه
۶۵/۳	دلته د نصيب د کلمې معنی	نېغه څه معنی؟
۶۶/۳	د تکدأ معنی	د سختو ناروغانو تدوي
۶۹۷/۴	په همدې ارتباط څه وضاحت	د نارينه وو خانگري وظائف
۶۹۷/۴	توح ﷻ اولنی رسول دی	تشوز څه معنی؟
۵۰۱/۴	په همدې ارتباط څه وضاحت	د تشوز په ارتباط څو نکات
۵۰۲/۴	د توح ﷻ په بهرې کېنې څو کسانو	د تشوز په صورت کېنې چې جگړه
۵۰۲/۴	نجات وموند؟	رسواشي
۵۰۲/۴	د توح ﷻ په اولاده کېنې بوت پرستي	د نارينه وو تشوز
۵۰۸/۴	پيل شوه	النجوى څه معنی؟
۱۲۲/۶	د توح ﷻ د قوم مسخري	النطيحة د کوم څاروي نوم دی؟
۱۶۸/۸	د توح ﷻ ښراوې	د تَصَب معنی
۴۰۱/۹	د توح ﷻ ټول عمر	د تَصَب معنی
۴۰۱/۹	د صالح ﷻ د معجزانه ناقې (اوبې) په	د ناصية معنی
۵۱۴/۴	باب څه معلومات	په همدې ارتباط د سوال جواب وضاحت
۱۰۶/۵	د تنزغ معنی	تقيب څه معنی؟
۱۰۶/۵	په همدې هکله څه وضاحت	د موسى ﷻ دولس (۱۲) نقيبان
۵۵۱/۱۱	د تنازع معنی	د نصاراوو د اختلافاتو سرچينه
۱۲۶/۵	انفال څه معنی؟	په همدې اړه يوه تبصره
۱۷۶/۵	د النضر بن الحارث د قتل قصه	په همدې اړه سوال جواب
۲۴۳/۵	د دغه عذاب يو نظير	تور څه معنی؟

۲۴۳/۵	نی کوم ۳۳۰۰ ۳۳۰۰ ۳۳۰۰ ۳۳۰۰	۲۴۳/۵	نی کوم ۳۳۰۰ ۳۳۰۰ ۳۳۰۰ ۳۳۰۰
۳۱۱/۵	تک	۳۱۱/۵	تک
۳۳۱/۵	د تنسک معنی	۳۳۱/۵	د تنسک معنی
۲۵۳/۵	د تکیم معنی	۲۵۳/۵	د تکیم معنی
۵-۱۲۵	تکوعی ۳۳۱/۵	۵-۱۲۵	تکوعی ۳۳۱/۵
۵۱۲/۵	تکب ۳۳۱/۵	۵۱۲/۵	تکب ۳۳۱/۵
۱۶-۶	په ایټونو کټی ۳۳۱/۵	۱۶-۶	په ایټونو کټی ۳۳۱/۵
۱۷۵/۶	د محارعو څخه د سترگو د نظر ساتنه او	۱۷۵/۶	د محارعو څخه د سترگو د نظر ساتنه او
۲۶۱/۶	څه اړونده کټور معلومات ۳۳۱/۵-۳۶۹/۱۱	۲۶۱/۶	څه اړونده کټور معلومات ۳۳۱/۵-۳۶۹/۱۱
۲۹۷/۶	د تیر رڼا په اړتیا څه معلومات ۳۳۱/۵	۲۹۷/۶	د تیر رڼا په اړتیا څه معلومات ۳۳۱/۵
۳۱۲/۶	د قیامت په ورځ د باطلو معیونانو	۳۱۲/۶	د قیامت په ورځ د باطلو معیونانو
۳۳۲/۶	استطاق ۳۳۱/۵	۳۳۲/۶	استطاق ۳۳۱/۵
۳۴۳/۶	د برتنو د تیرول وایټکه کېدلو معنوي ۶/۹	۳۴۳/۶	د برتنو د تیرول وایټکه کېدلو معنوي ۶/۹
۵۷۹/۶	د تکر معنی ۴۹۵/۹	۵۷۹/۶	د تکر معنی ۴۹۵/۹
۹۲۷	تعب ۴۲۷/۰	۹۲۷	تعب ۴۲۷/۰
۲۵۹/۷	تذیر معنی ۲۵-۱۱۰	۲۵۹/۷	تذیر معنی ۲۵-۱۱۰
۳۴۸/۷	د التذیر العریان معنی ۲۷/۱۲	۳۴۸/۷	د التذیر العریان معنی ۲۷/۱۲
۳۶۶/۷	تکبیر ۳۱۷/۱۰	۳۶۶/۷	تکبیر ۳۱۷/۱۰
۴۹۲/۷	تار (پور) او شنی لټی ۳۲۶/۱۰	۴۹۲/۷	تار (پور) او شنی لټی ۳۲۶/۱۰
۵۷۰/۷	د تزق معنی ۳۵۴/۱۰	۵۷۰/۷	د تزق معنی ۳۵۴/۱۰
۵۷۲/۷	د نظرة فی الجوامع تفسیر ۳۷۴/۱۰	۵۷۲/۷	د نظرة فی الجوامع تفسیر ۳۷۴/۱۰
۳۱۸	د تفخاتو شمیر او په همدې اړه څه	۳۱۸	د تفخاتو شمیر او په همدې اړه څه
۷۰/۸	وضاحتونه ۵۴۷ ۵۴۲/۱۰	۷۰/۸	وضاحتونه ۵۴۷ ۵۴۲/۱۰
۱۴۲/۸	د الله تصدق د موافقاتو سره دی ۳۴/۱۱	۱۴۲/۸	د الله تصدق د موافقاتو سره دی ۳۴/۱۱
۱۵۷/۸	انتقام او عفو ۱۶۵/۱۱	۱۵۷/۸	انتقام او عفو ۱۶۵/۱۱
۱۶۲/۸	په همدې اړتیا څه وضاحت ۱۶۸ ۱۶۷/۱۱	۱۶۲/۸	په همدې اړتیا څه وضاحت ۱۶۸ ۱۶۷/۱۱
۱۵۳/۸	تشیح څه معنی؟ ۱۹۵/۱۱	۱۵۳/۸	تشیح څه معنی؟ ۱۹۵/۱۱
۱۶۳/۸	په همدې اړتیا څه وضاحت ۴۴۵/۱۱	۱۶۳/۸	په همدې اړتیا څه وضاحت ۴۴۵/۱۱
۱۶۶/۸	د تیز معنی ۴۶۲/۱۱	۱۶۶/۸	د تیز معنی ۴۶۲/۱۱
۱۶۷/۸	د تمب په اړتیا احادیث ۴۷۴/۱۱	۱۶۷/۸	د تمب په اړتیا احادیث ۴۷۴/۱۱
۱۷۵ ۱۷۳/۸	د تقب معنی ۵-۲/۱۱	۱۷۵ ۱۷۳/۸	د تقب معنی ۵-۲/۱۱
۱۷۴/۸	تجرب معنی ۴۸/۱۲	۱۷۴/۸	تجرب معنی ۴۸/۱۲

ن.و			
۲۸۲/۲	تقیه او شرعي حکم	۷۲/۱۲	د "نشأ" معنی
۲۸۵/۲	په همدې ارتباط څه نور وضاحت	۹۱/۱۲	د "تضح" معنی
۳۹۷/۲	د "وَلَوْ" د توري قانون	۳۵۳/۱۲	د "تضوح" معنی
۴۲۳/۲	"تقاة" څه معنی؟	۵۰۰/۱۲	د "نشأ" معنی
۴۸۶/۲	د "وهن" معنی	۵۰۴/۱۲	د "تکل" معنی
۷۶/۳	د میراث د مال د وېش په اړه یوه مسئله	۵۱۸/۱۲	د "تاقور" معنی
۸۳/۳	د جاهلیت د میراث اسباب	۱۴۵/۱۳	"تجدین" څه معنی؟
۸۴/۳	د مېراث اسلامي اسباب	۱۷۴/۱۳	"انقاض" څه معنی؟
۸۵/۳	د مېراث د ترکیې څلور حقوق	۱۷۴/۱۳	په همدې ارتباط څه وضاحت
۸۵/۳	د وارثانو عمده گړپونه	۲۸۶/۱۳	د "تفت" معنی او په همدې اړه وضاحت
۸۵/۳	د مېراث د علم اساسات		
	په مېراث کې د برخو په هکله یوه پوښتنه		
۸۷، ۸۶/۳	او یادونه		
	په مېراث کې دوه د درېو په حکم کې		
۸۷/۳	داخل دي		
	د میراث په ایتونو کې د "علیم" او "حکیم"		
۸۷/۳	د نزول حکمت		
	په میراث کې د مړي د دین (قرض) او		
۸۹/۳	وصیت په اړه یادونه او سوال جواب		
۲۵۲/۵	مسلمان د کافر څخه میراث نه شي وړی		
۲۹۹/۳	الله ﷻ خپلې وعدې رښتیا کړې		
۳۱۴، ۲۴۷/۵	الله ﷻ خپله وعده رښتیا کړه		
	د صحابه وو کرامو د هجرت د وعدو		
۲۹۹/۳	مثالونه		
۳۹۹/۳	وژل شوی سړی څوک وه؟		
۴۶۶/۳	په وحشي حیواناتو ښکار کول		
۱۲۳/۳	په وینځو باندې رجم نشته		
۱۳۹/۳	"مولی" څه معنی؟		
۱۴۰/۳	د "الموالاة" عقد د میراث سبب دی		
۱۴۰/۳	په همدې ارتباط یوه تبصره		
۴۱۱/۳	د "وحي" لغوي تعریف		
			و
		۶۹/۱	د کومو شیانو وصل واجب دی؟
		۱۵۴/۱	"ویل" څه معنی؟
		۱۹۱/۱	د قران کریم توقیر
		۱۵۸/۲، ۲۲۰/۱	"وجه الله" څه معنی؟
		۲۵۸/۱	توصیه څه معنی؟
		۳۵۰/۱	په همدې ارتباط څه وضاحت
		۳۹۰-۳۸۶/۱	د وصیت کولو د حکم په ارتباط
		۴۳۵/۱	مواقیت څه معنی؟
		۱۴/۲	"وعظ" څه ته وايي؟
		۲۳/۲	"وارث" دلته د چا څخه عبارت دی؟
		۴۲/۲	"الوسطی" د کوم لمانځه نوم دی؟
		۹۴/۲	د "سنة" معنی
		۱۱۰/۲	یوه کمزورې توجیه
		۲۱/۴	بې تکلفه توجیه
		۱۴۰/۲	د "وابل" معنی
		۲۳۱/۱۱	په همدې ارتباط څه وضاحت
		۲۸۱/۲	د کفارو سره د "موالاة" ډولونه
		۲۸۲/۲	په همدې ارتباط څه نور وضاحت
		۷، ۶/۴	د کفارو سره مولاة اوڅه اړونده وضاحت

و	۳۵۲	موضوعی محتویات
۳۶۲/۴	۴۱۲/۳	د 'وحي' شرعی تعريف او ډولونه
۴۱۶/۴	۳۲۹/۴	شیطانې وحي
۴۱۷/۴	۳۷۸/۴	د 'وحي' د نزول حکمت
۴۱۸/۴	۳۷۸/۴	په همدې ارتباط څه وضاحت
۴۲۱/۴	۲۱۲/۱۳, ۹۲/۷	د 'وحي' معنی
۴۲۱/۴	۴۴۸/۸	د 'وحي' د تالبدلو حکمت
۲۲۸/۵	۴۴۹/۸	په همدې ارتباط څه وضاحت
۲۲۹/۵	۴۴۰/۳	د 'وفا' معنی
۲۵۲/۵	۴۴۱/۳	په اسلام کېنې وفا بالعهد مهم رکن دی
۲۵۳/۵	۴۵۳/۳	'المؤقودۃ' څه معنی؟
۲۸۸/۵	۴۵۵/۳	د 'وئن' معنی
۳۶۹/۵	۴۷۸/۳	د وضوء (اوداسه) فرائض
۴۷۹/۵	۴۷۸/۳	'وضوء' څه معنی؟
۵۰۷/۵	۴۷۹/۳	'وضوء' څه وخت فرض شو
۵۶۳/۵	۴۸۳/۳	دوه متواتر قرآنونه او تطبیق
۱۲/۶	۴۸۶/۳	د وضوء (اوداسه) ډولونه
۱۳	۴۸۷/۳	د وضوء او غسل حکمتونه
۱۱/۶, ۲۸۰/۲	۴۸۹/۳	دلته کوم مواثیق مراد دي
۱۱/۶	۵۴۰/۳	ایا د بوه کس وزل د ټولو خلکو وزل دي
	۵۴۱/۳	په همدې اړه دوه پوښتنې
	۵۵۱/۳	د 'الوسيلة' تعريف
۱۳/۶	۵۵۲/۳	د 'الوسيلة' معناوي
۱۵/۶	۵۵۳/۳	ایا په فاضله ذواتو باندې توسل جائز دی؟
۱۵/۶	۷۹/۴	درې ځله تقوی ذکره شوي ده
۱۶/۶	۱۰۶/۴	د 'وسيلة' تعريف
۵۴۸/۷, ۱۸۹/۶	۱۸۲/۴	'وقوف علی النار' څه معنی؟
۲۶۷/۶	۱۸۷/۴	'وزر' څه معنی؟
۲۷۲/۶	۲۳۷/۴	د 'توږي' د کلمې معنی
۳۱۰/۶	۲۷۷/۴	لیک اولاد هم نعمت دی
۴۰۷/۶	۳۵۲/۴	'تولیه' څه معنی؟
۵۳۶/۶	۳۶۱/۴	د اولاد وزني وجوهات
۶۹/۷		

۳۷۳/۱۱.....	د "اُولیٰ" خه معنی؟	۷۴/۷	الله ﷻ د ولایت نبولو خه پاک او منزہ دی
۳۸۷/۱۱.....	د "وَهْن" معنی	۷۵/۷	په همدې ارتباط خه وضاحت
۳۸۹/۱۱.....	د "وَتْر" معنی	۱۷۰/۷	"مَوْعِظَةٌ حَسَنَةٌ" خه معنی؟
۴۸۱/۱۱.....	د "وَلْت" معنی	۳۹۶/۷	د "مَوْبِق" د کلمې معنی
۶/۱۲.....	د مشرکانو مشهور اوثان (بوتان)	۴۰۲/۷	د "مَوْعِد" معنی
۶۵/۱۲.....	د "مِيزَان" معنی	۴۵۹/۷	دلته "وَزْن" خه معنی؟
۱۰۵/۱۲.....	د "وَضْن" معنی		د مخلوقاتو وسعت (پراخي) د تصور خه
۲۰۹/۱۲.....	خو وضاحتونه	۴۶۴/۷	بهر ده
۲۵۱/۱۲.....	د "اَوْلَاد" په ارتباط احاديث	۴۷۳/۷	"وَلِي" خه معنی؟
۴۵۳/۱۲.....	"وَعِض" خه معنی؟	۴۷۴/۷	د "وِرَاثَةٌ" معنی
۵۰۵/۱۲.....	د "وَبِيل" معنی		هرخوک دوزخ ته "وَارِدِدُونَكِي" (داخلیدونکی)
۵۲۹/۱۲.....	خو وضاحتونه	۵۳۱/۷	دی
۴۶۹/۱۲.....	خو توضیحات	۵۴۷/۷	"وَقْد" خه معنی؟
۵۷۳/۱۲.....	د "تَوْقِيْت" معنی	۵۵۵/۷	د "وُد" د کلمې معنی
۵۷۷/۱۲.....	خو وضاحتونه	۷/۸	د "وَزِيْر" معنی
۲۳/۱۳.....	د "وَجِيْف" معنی	۱۵/۸	د "وَلِي" معنی
۸۹/۱۳.....	د "اِيْقَاع" معنی	۵۰/۸	د "اَوْزَار" معنی
	ه	۵۱/۸	په همدې ارتباط خه وضاحت
		۳۸۵/۸	خو وضاحتونه
۳۰/۱.....	د قران کریم هدایت	۱۸۴/۹	"وَزَع" خه معنی؟
۴۷/۱.....	استهزاء خه معنی؟	۱۸۸/۹	"وَكْر" خه معنی؟
۴۷/۱.....	په همدې هکله سوال جواب	۳۰۶/۹	"وَكِيْل" خه معنی؟
۱۱۴/۱.....	هجرت او جهاد	۳۳۴/۹	توصیل خه معنی؟
۴۳۵/۱.....	هلال خه ته وايي؟	۴۵۰/۹	د نصرت ضمني وعده
۴۴۵/۱.....	"تَهْلِكَةٌ" خه معنی؟	۳۶۰/۱۱، ۱۲/۱۰	د "مَوْلِي" معنی
۴۵۴/۱.....	د هديې ډولونه	۱۳ - ۱۲/۱۰	په همدې ارتباط خه وضاحت
۴۵۶ - ۴۵۴/۱.....	په همدې ارتباط خه وضاحتونه	۸۲/۱۰	د نبی کریم ﷺ اولادونه
۴۹۹/۱.....	د هدایت اسباب	۴۲۷/۱۰	د "اَوْتَاد" معنی
۱۴/۲.....	د الله ﷻ په ایتونو استهزاء	۲۲۸/۱۱	خو وضاحتونه
۱۰/۱۲.....	د جهاد اهداف	۳۱۸/۱۱	د "وَزَع" معنی
۱۹۳/۲.....	هره وره او غټه معامله وليکي	۳۳۴/۱۱	د پيريانو وفد (جرگه)

ی.ه

۴۵/۸.....	د "هَوَيَان" معنی
۲۲۴/۸.....	د "هُمُود" معنی
۳۹۰/۸.....	"هُمَز" څه معنی؟
۷/۹.....	"هَبَاء" څه معنی؟
۴۹/۹.....	د "هَوْن" معنی
۱۶۳/۹.....	د "هَيْم" معنی
۱۹۲ - ۱۹۱/۹.....	د "هد هد" په هکله څو ټکي
۲۰۱/۹.....	"هدیه" څه معنی؟
۲۷۲/۹.....	"هامان" څوک وه؟
۲۹۵/۹.....	د هجرت په هکله معلومات
۳۴۲/۹.....	د "هدایة" معناوي
۳۸۲/۹.....	د "هَالِك" معنی
۳۸۴ - ۳۸۲/۹.....	په همدې ارتباط څه وضاحتونه
۴۰۹/۹.....	اولنی هجرت چا کړی وه
۴۴۲/۹.....	د هجرت ترغیبات
۲۲۴/۱۰.....	څو مهم مطالب
۵۴۹/۱۱.....	د "هَيِّنِي" معنی
۴۲/۱۲.....	د "إِنهَمَار" معنی
۱۱۶/۱۲.....	د "أهْيِم" معنی
۴۲۷/۱۲.....	د "هاؤم" معنی
۴۴۷/۱۲.....	د "هَلُوع" معنی
۲۲۳/۱۳.....	د "هَآوِيَة" معنی
۲۲۳/۱۳.....	د سکتې "ه"

ی

۵۲۵/۱.....	"مَبِير" څه معنی؟
۵۶۱ - ۵۵۸/۱.....	د "يَمِين" په ارتباط
۳۴۸/۱۰.....	د "يَمِين" معنی
۱۶۷/۱.....	د يهودانو هڅې د محمد ﷺ په شهيدولو

موضوعي محتويات

۳۰۰/۲.....	"مَنَالِك" څه معنی؟
۳۰۱/۲.....	په همدې ارتباط څه وضاحت
۳۸۷/۷.....	دلته "مَنَالِك" څه شي ته اشاره ده؟
۳۲/۳.....	ایا هجرت او د کوره اخراج څه فرق لري؟
۱۴۷/۳.....	په هجران سره تادیب
۱۴۷، ۱۴۸/۳.....	په همدې اړه څه وضاحت
۱۵۷/۳.....	دا د هر هولناک وخت دی
۲۶۲/۳.....	د "هجرة" کلمه درې معناوي لري
۲۹۶/۳.....	د هجرت فرضیت باقی دی
	د صحابه وو کرامو ﷺ د هجرت د وعدو
۲۹۹/۳.....	مثالونه
۳۴۲/۳.....	شیطاني هیلې کومې هیلې دي؟
۳۴۲/۳.....	په همدې ارتباط څه نور تحقیق
۵۲۸/۳.....	د هارون <small>عليه السلام</small> د وفات قیصه
۵۸۲/۳.....	"المُهَيِّمِن" څه معنی؟
۲۵۵/۴.....	"استهواء" څه معنی؟
۲۵۴/۵.....	أولی هجرت ترڅه وخته پورې وه؟
۲۵۶ - ۲۵۵/۵.....	په همدې ارتباط څه وضاحت
۴۳۶/۴.....	د "اهبطوا" سره څوک مخاطب دي؟
۳۰۶/۵.....	د هزیمت (ماتې) باعث څه شی وه؟
۳۵۴/۵.....	د نبی کریم ﷺ هجرت
۵۷۴/۵.....	دلته "هدایت" د څه څخه عبارت دی؟
۵۷۵/۵.....	په همدې ارتباط څه وضاحت
۱۴۰/۶.....	"هُود" <small>عليه السلام</small> لومړنی عربي ژبی پیغمبر وه
۱۴۵/۶.....	د هود <small>عليه السلام</small> سره څومره کسانو نجات وموند
۱۶۶/۶.....	د "أَفْرَاع" معنی
۳۸۷/۶.....	د "هَان" معنی
۴۳۲/۶.....	مشرکانو ته یو تهدید
۷۶/۷.....	د "هَوْن" معنی
۲۹۲/۷.....	تهجد څه معنی؟
۲۹۲/۷.....	په همدې ارتباط څه وضاحت
۲۹۴/۷.....	د تهجد د لمانځه رکعتونه

۲۴۵/۶..... د يوسف <small>عليه السلام</small> د ورونو درې حالتونه	۲۶۷/۲..... يهودان د خو ورخو په عذاب قائل وه
۲۵۱/۶..... د يوسف <small>عليه السلام</small> کوهی چرته واقع وه؟	۲۶۸/۲..... يهودان په کومو دروغو باندې تېروتلې وه؟
۲۷۳/۶..... د يوسف <small>عليه السلام</small> نوراني خبره	د يهودانو په ايمان باندې مشرفه شوې
۲۸۷/۶..... د يوسف <small>عليه السلام</small> د زمانې مصري پاچا	ډله خومره کسان وه؟
۲۹۱/۶..... د يوسف <small>عليه السلام</small> عجيبه حالت	يهودانو تحريف کاوه
۲۹۱/۶..... د يوسف <small>عليه السلام</small> صبر او حوصله	د يهودانو د جناياتو نومليک
۲۹۹/۶..... د يوسف <small>عليه السلام</small> په هکله د پاچا نظر	په يهودانو باندې څه شيان حرام شوي وه
۳۰۰/۶..... يوسف <small>عليه السلام</small> په کوم منصب مقرر شو	د "يهودانو" ذلت دانمي دی
۳۰۲/۶..... ايا يوسف <small>عليه السلام</small> نکاح کړې وه؟	د يهودانو د عهد ماتونې مثالونه
۳۰۵/۶..... په مصر کې د يوسف <small>عليه السلام</small> رومبني کارونه	د "يحيى" د کلمې لغوي معنی
۳۲۵/۶..... "يعقوب <small>عليه السلام</small> " خپل نهه خامن ملامت کړه	يحيى <small>عليه السلام</small> او نبوت
د "يوسف <small>عليه السلام</small> " د قيصي په ارتباط خو	"يتيم" څوک دی؟
تکي	ايا يتيم ته د خپل مال ورکول شرط لري؟
د يعقوب <small>عليه السلام</small> د فاميل تعداد	د يتيمانو روزنه
د يعقوب <small>عليه السلام</small> او يوسف <small>عليه السلام</small> عمرونه	د يتيمانو د مالونو په اړه دوه مسئلې
د "ياس" معنی	د "اليوم" څخه کومه ورځ مطلب ده؟
"يتيم" څه معنی؟	د "ايام" معنی
د "ياجوج ماجوج" بيانات	په همدې ارتباط څه وضاحت
ياجوج ماجوج څوک دي؟	"يوم الفرقان" د کومې ورځې نوم دی؟
ياجوج ماجوج چرته اوسېږي؟	"ايام الله" څه معنی؟
د ياجوجو ماجوجو شمېر	په همدې ارتباط څه وضاحت
ياجوج ماجوج به په يو ځل مړه شي	"ايام معلومات" کومې ورځې دي؟
د "بخفوم" معنی	په همدې ارتباط څه وضاحت
يقين او د هغه مراتب	"يوم الظلة" کومه ورځ ده؟
	د "يوم التناد" معنی
	د تيمم ځينې مسائل
	"يم" څه معنی؟
	"يد" څه معنی؟
	د "يونس <small>عليه السلام</small> " د قيصي څو تکي
	د "يا ويلنا" د کلمې معنی
	د "يوسف" کلمه اعجمي ده

په عزيز التفاسير كښي
د احاديثو او آثارو فهرست

الف (ء)

۱. أَلَيْحَ؟ فَقَدَ النَّبِيُّ ﷺ لِخَلَابِيهِ: أَخْرَجَ إِلَى هَذَا فَعَلِمَهُ الْإِسْتِثْدَانَ فَقُلْ لَهُ قُلْ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ
الَّذِلُّ فَسَمِعَهُ الرَّجُلُ. فَقَدَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَلْذِلُّ؟ فَكَيْفَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ فَذَخَلُ ٤١٣/٨
۲. الْبَائِمَةُ مِنْ قُرَيْشٍ ٤١٣/١١
۳. أَبْشِرُوا فَإِنَّ مِنْكُمْ رَجُلًا وَمِنْ يَلْجُوجُ وَمَأْجُوجَ الْفَا ٤٤٧/٧
۴. أَبْطَأَ عَلَيْهِ شَيْطَانُهُ ١٥٤/٩
۵. أَبْغَضُ النَّاسِ إِلَى اللَّهِ ثَلَاثَةٌ: مُلْجِدٌ فِي الْحَرَمِ، وَمُتَبِعٌ فِي الْإِسْلَامِ سَنَةَ الْجَاهِلِيَّةِ، وَمُطْلَبٌ دَمِ
أَمْرِي بِغَيْرِ حَقٍّ لِيُهْرِيقَ نَعْمَهُ ٢٥١/٨
۶. ابْنَاءُ ثَلَاثٍ وَثَلَاثِينَ عَلَى خَلْقِ آدَمَ سِتُونَ ذِرَاعًا فِي عَرْضِ سَبْعِ أَدْرَعٍ ١١٧/٢
۷. أَبِي أَبِي ٤٩٧/٢
۸. أَنَا الْخَبِيرُ بِأَنَّكَ قُتِلْتَ فَرُعَيْتَ قُلُوبَنَا فَوَلَّيْنَا مُدِيرِينَ ٤٩٣/٢
۹. أَنَا نَبِيُّ جِبْرِيلَ ﷺ فَأَمَرَنِي أَنْ أَضَعَ هَذِهِ الْآيَةَ بِهَذَا الْمَوْضِعِ مِنْ هَذِهِ السُّورَةِ ١٧١
۱۰. أَتُحِبُّ أَنْ تَرَاهَا عُرْيَانَةً؟ قُلْ: لَا. قُلْ: فَاسْتَأْذِنْ عَلَيْهَا ٤٦٧/٨
۱۱. أَتَدْرُونَ مَا هَذِهِ الرِّيحُ هَذِهِ رِيحُ الَّذِينَ يَغْتَابُونَ الْمُؤْمِنِينَ ٤٦٧/١١
۱۲. أَتُرُونَ هَذِهِ هَيْئَةً عَلَى صَاحِبِهَا فَوَاللَّيْلِ نَفْسِي بِيَدِهِ لَلدُّنْيَا أَهْوَنُ عَلَى اللَّهِ مِنْ هَذِهِ عَلَى
صَاحِبِهَا ٢٠٢/١١
۱۳. أَتَشْفَعُ فِي حَدِّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ... لَقَطَعْتَ يَدَهَا ٢٥٣/٣
۱۴. أَتَعْجَبُونَ مِنْ هَذَا لَمَّا دَلِيلُ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ فِي الْجَنَّةِ أَحْسَنُ مِنْ هَذَا ٥١/١٠
۱۵. أَتَقَاهُمْ ٢٠٩/١١، ١٥/١
۱۶. أَتَقُولُونَ هُوَ أَضَلُّ أَمْ بَعِيرُهُ أَلَمْ تَسْمَعُوا إِلَى مَا قُلْنَا؟ ٤٧٧/١١
۱۷. أَتَلُومُنِي عَلَى أَمْرِ قَدْرَهُ اللَّهُ عَلَيَّ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَنِي بِأَرْبَعِينَ سَنَةً فَحَجَّ آدَمُ مُوسَى ٤٣٥/٤
۱۸. أَتَيْ النَّبِيُّ ﷺ بِصَبِيٍّ يَحْنِكُهُ قَبْلَ عَلَيْهِ فَاتَّبَعَهُ الْمَاءُ ٢١٣/٧
۱۹. أَتَيْ بَابَ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَاسْتَفْتِحُ فَيَقُولُ الْخَازِنُ مَنْ أَنْتَ فَأَقُولُ مُحَمَّدٌ فَيَقُولُ بِكَ
أَمْرٌ لَا أَفْتَحُ لِخَدِّ قَبْلِكَ ٤٦٧/١٠
۲۰. أَتَى بَعْدَ مَا أَرْسَفَ النَّهَارُ يَوْمَ الْفَتْحِ فَأَتَيْ بِثَوْبٍ فَسَرَّ عَلَيْهِ فَاغْتَسَلَ ثُمَّ قَامَ فَرَكَعَ ثَمَانِي

- ۴۳۳/۱۰ رَكَعَاتٍ
- ۵۴۷/۷ آيَةُ النَّبِيِّ ﷺ وَهُوَ يُصَلِّي وَيَجُوفِيهِ أَرِيزٌ كَأَرِيزِ الْمِرْجَلِ يَعْنِي يَنْكِي
- آيَةُ بِدَائِبَةِ قَوْقِ الْجِمَارِ وَدُونَ الْبُغْلِ خَطُومًا عِنْدَ مَتْنَيْ طَرْفَيْهَا فَرَكَيْتُ وَمَعِيَ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ
- ۱۸۱/۷ فَبَرْتُ
- ۵۲۰/۹ أَتَيْنَاكُمْ أَتَيْنَاكُمْ ۖ فَحَيَّانَا وَحَيَّاكُمْ
- ۵۰۶/۱ اجْتَهَدُ رَأْيِي قَدْ أَلْحَمَدُ لِلَّهِ الَّذِي وَفَّقَ رَسُولَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ
- ۹۵/۱۲ اجْلُوا اللَّهَ يَغْفِرَ لَكُمْ
- أَحَبُّ الصَّلَاةِ إِلَى اللَّهِ صَلَاةُ دَاوُدَ وَأَحَبُّ الصِّيَامِ إِلَى اللَّهِ صِيَامُ دَاوُدَ وَكَانَ يَتَامُ نِصْفَ اللَّيْلِ
- ۴۳۶/۱۰ وَيَقُومُ ثُلُثَهُ وَيَتَامُ سُدُسَهُ وَيَصُومُ يَوْمًا وَيُفْطِرُ يَوْمًا
- أَحَبُّ الصِّيَامِ إِلَى اللَّهِ صِيَامُ دَاوُدَ فَإِنَّهُ كَانَ يَصُومُ يَوْمًا وَيُفْطِرُ يَوْمًا وَأَحَبُّ الصَّلَاةِ إِلَى اللَّهِ صَلَاةُ
- ۱۵۷/۱۰ صَلَاةُ دَاوُدَ كَانَ يَتَامُ نِصْفَ اللَّيْلِ وَيُصَلِّي ثُلُثَهُ وَيَتَامُ سُدُسَهُ
- أَحْسَنَ
- أَحْسَنَ وَأَخْطَأْتُ
- ۳۲۵/۱ أَجَلُ عَلَيْكُمْ رِضْوَانِي فَلَا أَسْخَطُ عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبَدًا
- ۲۵۲/۲ أَجَلْتُ لَنَا مَيْتَانِ الْحَوْتُ وَالْجَرَادُ
- أَجَلْتُ لَنَا مَيْتَانِ وَدَمَانٍ فَأَمَّا الْمَيْتَانِ فَالْحَوْتُ وَالْجَرَادُ وَأَمَّا الدَّمَانِ فَالْكَبِدُ وَالطُّحْلُ
- أَحْيَانًا يَأْتِينِي مِثْلَ صَلَاحَةِ الْجَرَسِ وَهُوَ أَشَدُّ عَلَيَّ
- أَخْبَرْتَنِي هَذِهِ فِي يَدِي الذِّرَاعُ
- أَجِدُ مِنْ سَيِّئَاتِ صَاحِبِهِ فَحَمِلَ عَلَيْهِ
- أَخْرَجَ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ رَجُلٌ فَهُوَ يَمْشِي مَرَّةً وَيَكْبُو مَرَّةً وَتَسْفَعُهُ النَّارُ مَرَّةً
- أَخْرَجَ بَعَثَ النَّارِ قَدْ وَمَا بَعَثَ النَّارِ قَدْ مِنْ كُلِّ أَلْفٍ يَسَعُ مِائَةٌ وَتِسْعَةٌ وَتِسْعِينَ
- أَخْرَجُوا فَصَلُّوا عَلَى أَحِبِّكُمْ مَاتَ يَغْفِرُ أَرْضِيكُمْ النَّجَاشِي
- أَخْرَجُوا مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَلُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ
- أَخْطَأْتُ التَّائِبِينَ ... لِإِنَّ يَلْقَى اللَّهَ وَهُوَ تَحْتَ السَّيِّطِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَلْقَاهُ وَهُوَ فِي عُنُقِي
- أَحْبَبْتُ يَشْتَكِي بَطْنَهُ فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا. ثُمَّ أَتَى الثَّانِيَةَ. فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا. ثُمَّ أَنَّهُ الثَّلَاثَةَ. فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا. ثُمَّ أَنَّهُ. فَقَالَ: قَدْ فَعَلْتُ فَقَالَ: صَلَّ اللَّهُ وَتَقَبَّلْ مِنْ أَحِبِّكَ اسْقِهِ عَسَلًا. فَسَقَاهُ فَبَرَأَ

۴۲. اِدِّ الْأَمَانَةَ إِلَى مَنْ ائْتَمَنَكَ وَلَا تَخُنْ مَنْ خَانَكَ ۱۳۸/۱
۴۳. اِدْبَارُ النُّجُومِ الرُّكْعَتَانِ قَبْلَ الْفَجْرِ ۵۶۵/۱
۴۴. اَدْرَكَتُ ثَلَاثِينَ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كُلُّهُمْ يَخَافُ الْبَيْتَاقَ عَلَى نَفْسِهِ ۳۶۴/۸
۴۵. اَدْنَى أَهْلِ الْجَنَّةِ الَّذِي لَهُ ثَمَانُونَ أَلْفَ خَلِيمٍ ۳۳۰/۱
۴۶. إِذَا تَنَجَّى اثْنَانِ فَلَا تَجْلِسُ إِلَيْهِمَا حَتَّى تَسْتَلْزِمَهُمَا ۱۹۷/۲
۴۷. إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا حَمَلَهُ الدُّنْيَا كَمَا يَظَلُّ أَحَدُكُمْ يَحْمِي سَقِيمَهُ الْمَاءَ ۱۵۲/۱
۴۸. إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا نَادَى جِبْرَائِيلُ أَنِّي قَدْ أَحْبَبْتُ فَلَنَأْتِيَنَّكَ قَدْ فَتَلَيْتُ فِي السَّمَاءِ ثُمَّ تَنْزِلُ لَهُ الْمَحَبَّةُ فِي أَهْلِ الْأَرْضِ فَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ الْآيَةَ ۵۵۵/۷ - ۵۵۶
۴۹. إِذَا أَحَدُكُمْ أَعْجَبَتْهُ الْمَرْأَةُ فَوَقَعَتْ فِي قَلْبِهِ فَلْيَعْمِدْ إِلَى امْرَأَتِهِ فَلْيُؤَاqِعْهَا فَإِنَّ ذَلِكَ يَرُدُّ مَا فِي نَفْسِهِ ۱۶۷/۸
۵۰. إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِعَبْدِهِ الْخَيْرَ عَجَّلَ لَهُ الْعُقُوبَةَ فِي الدُّنْيَا وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِعَبْدِهِ الشَّرَّ أَمْسَكَ عَنْهُ يَدَيْهِ حَتَّى يُوَافِيَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۵۴۹/۳، ۲۰۴/۲
۵۱. إِذَا أَصَابَ يَحْوَهُ فَكُلْ وَإِذَا أَصَابَ يَعْزِيهِ فَقَتْلٌ فَلَا تَأْكُلْ فَإِنَّهُ وَقِيدٌ ۴۵۳/۳
۵۲. إِذَا اقْتَرَضَ أَحَدُكُمْ قَرْضًا فَاهْتَدَى لَهُ أَوْ حَمَلَهُ عَلَى الدَّابَّةِ فَلَا يَرْكَبْهَا وَلَا يَقْبَلْهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ جَرَى بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ قَبْلَ ذَلِكَ ۱۹۷/۲
۵۳. إِذَا امْطَرَتِ السَّمَاءُ فُتِحَتِ الصُّدُوفُ فِي الْبَحْرِ أَقْوَاهُمَا، فَمَا وَقَعَ فِيهَا فَهُوَ اللَّوْزُ ۷۲/۲
۵۴. إِذَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِقَوْمٍ عَذَابًا أَصَابَ الْعَذَابُ مَنْ كَانَ فِيهِمْ ثُمَّ بَعِثُوا عَلَى أَعْمَالِهِمْ ۱۶۵/۵
۵۵. إِذَا اسْتَلْزَمَ أَحَدُكُمْ ثَلَاثًا فَلَمْ يُؤَدِّ لَهُ فَلْيَرْجِعْ ۴۶۴/۸
۵۶. إِذَا اشْتَهَى الْمُؤْمِنُ الْوَلَدَ فِي الْجَنَّةِ كَانَ فِي سَاعَةٍ وَاحِدَةٍ كَمَا يَشْتَهِي وَلَكِنْ لَا يَشْتَهِي ۲۵۵/۲
۵۷. إِذَا اشْتَهَى الْمُؤْمِنُ الْوَلَدَ فِي الْجَنَّةِ كَانَ فِي سَاعَةٍ كَمَا يَشْتَهِي وَلَكِنْ لَا يَشْتَهِي ۳۳۸/۱
۵۸. إِذَا اتَّقَى الْمُسْلِمَانِ يَسْتَقِيمُهُمَا فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا الْقَاتِلُ فَمَا بَدَأَ الْمَقْتُولُ قَدْ إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ ۵۳۶/۳
۵۹. إِذَا اتَّقَى الْمُسْلِمَانِ فَتَصَافَحَا وَحَدَّثَا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَاهُ غُفِرَ لَهُمَا ۲۵۹/۳
۶۰. إِذَا انْتَهَى أَحَدُكُمْ إِلَى مَجْلِسٍ فَلْيَسْلِمْ فَإِنْ بَدَأَ لَهُ أَنْ يَجْلِسَ فَلْيَجْلِسْ ثُمَّ إِذَا قَامَ فَلْيَسْلِمْ فَلَيْسَتْ الْأُولَى بِالْحَقِّ مِنَ الْآخِرَةِ ۵۵۳/۸

- ۱۱۷۳..... إذا انقضت عدتھن
إذا بدأ حاجب الشمس فأنخروا الصلوة حتى تبرز وإذا غاب حاجب الشمس فأنخروا الصلوة
حتى تغيب
- ۴۵۲/۱۰..... إذا بقي من يخلد في النار جعلوا في توابيت من نار فيها مسامير من نار فلا يرى أحد
منهم أنه يعذب في النار غيره
- ۱۹۷۸..... إذا تمنى أحدكم فلينظر ما يتمنى فإنه لا يدري ما يكتب له من أمئتيه
- ۸۱۲..... إذا حدث ألقى الشيطان في حديثه فيبطل الله ما يلقي الشيطان ويحكم آياته
- ۲۸۷/۸..... إذا حدث الرجل الحديث ثم التفت فهي أمانة
- ۳۴۷/۱۲، ۱۹۴/۳..... إذا حضرت الصلوة فلذنا وأقيما وليؤمكما أكبركما
- ۴۱۷/۷..... إذا حكم الحاكم فاجتهد ثم أصاب فله أجران وإذا حكم فاجتهد ثم أخطأ فله أجر
- ۱۷۷۸..... إذا حكم الحاكم فاجتهد فأصاب فله أجران وإذا حكم فاجتهد ثم أخطأ فله أجر
- ۲۴۳/۵..... إذا خطب أحدكم المرأة فإن استطاع أن ينظر إلى ما يدعوه إلى نكاحها فليفعل
- ۴۶۹/۸..... إذا دخل البصر فلا إذن
- ۴۶۵/۸..... إذا دخل أهل الجنة ندى مناد أن لكم عند الله موعدا ويريد أن ينجزكموه قالوا ألم يبصر
وجوهنا ونسجنا من النار ويدخلنا الجنة قل فيكشف الحجاب قل فوالله ما أعطاهم شيئا
أحب إليهم من النظر إليه
- ۵۶۷/۵..... إذا دعا أحدكم فليعزم المسألة ولا يقولن اللهم إن شئت فأعطني فإنه لا مستكرة له
- ۴۰۸/۱..... إذا رأيت الله يعطي العبد من الدنيا على معاصيه ما يجب فإنما هو استلراج ثم تلا رسول
الله ﷺ فلما نسوا ما ذكروا به الآية
- ۲۰۸/۴..... إذا رأيت الله يعطي العبد من الدنيا على معاصيه ما يجب فإنما هو استلراج
- ۲۰۲/۱۱..... إذا رأيت ظالما ينتقم من ظالم فقف وانظر فيه متعجبا
- ۳۵۲/۴..... إذا رأيتم الرجل يعتاد المسجدا فاشهدوا له بالإيمان
- ۲۹۲/۵..... إذا رأيتم مسجدا أو سمعتم مؤذنا فلا تقتلوا أحدا
- ۲۸۷/۳..... إذا سافرت في الخصب فأعطوا الليل حظها من الأرض وإذا سافرت في السنة فأسرعوا
عليها السير
- ۱۵/۷.....

۸۰. إِذَا سَبَقَ لِلْعَبْدِ مِنَ اللَّهِ مَنزِلَةٌ لَمْ يَبْلُغْهَا بِعَمَلِهِ ابْتِلَاءُ اللَّهِ فِي جَسَدِهِ أَوْ فِي مَالِهِ أَوْ فِي وَلَدِهِ
 ۱۰۷۱/۱، ۳۹۶/۱.....
۸۱. إِذَا سَرَّكَ حَسَنُكَ وَسَاءَ نَكَ سَيِّئُكَ فَأَنْتَ مُؤْمِنٌ
 ۴۰۲/۱.....
۸۲. إِذَا سَمِعْتَ الْكِتَابِي يُسَمِّي بِغَيْرِ اسْمِ اللَّهِ فَلَا تَأْكُلْ
 ۳۰۹/۱.....
۸۳. إِذَا سَمِعْتُمُ الْإِقَامَةَ فَامْشُوا إِلَى الصَّلَاةِ وَعَلَيْكُمْ السَّكِينَةُ وَالْوَقَارُ وَلَا تُسْرِعُوا فَمَا أَدْرَكْتُمْ
 فَصَلُّوا وَمَا فَاتَكُمْ فَأَتِمُّوا.....
 ۲۹۰/۱۲.....
۸۴. إِذَا سَمِعْتُمْ بِجَبَلٍ زَالَ عَنِ مَكَانِهِ فَصَدِّقُوا وَإِذَا سَمِعْتُمْ بِرَجُلٍ تَغَيَّرَ عَنْ خُلُقِهِ فَلَا تُصَدِّقُوا
 بِهِ وَإِنَّهُ يَصِيرُ إِلَى مَا جِبِلَّ عَلَيْهِ.....
 ۵۷۱/۱۰، ۳۴/۱.....
۸۵. إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ الدِّيَكَةِ فَسَلُّوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكًا وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهِيْقَ الْجِمَارِ
 فَتَعَوَّدُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهَا رَأَتْ شَيْطَانًا.....
 ۵۳۳/۹.....
۸۶. إِذَا صَارَ أَهْلُ الْجَنَّةِ إِلَى الْجَنَّةِ وَأَهْلُ النَّارِ إِلَى النَّارِ حَيًّا بِالْمَوْتِ حَتَّى يُجْعَلَ بَيْنَ الْجَنَّةِ
 وَالنَّارِ ثُمَّ يُدْبِحُ ثُمَّ يُنَادِي مُنَادٍ يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ لَا مَوْتَ وَيَا أَهْلَ النَّارِ لَا مَوْتَ فَيَزِدَادُ أَهْلَ الْجَنَّةِ
 فَرَحًا إِلَى فَرَحِهِمْ وَيَزِدَادُ أَهْلَ النَّارِ حُزْنًا إِلَى حُزْنِهِمْ.....
 ۵۵۴/۱.....
۸۷. إِذَا صَلَّتْ الْمَرْأَةُ خَمْسَهَا وَصَامَتْ شَهْرَهَا وَحَفِظَتْ فَرْجَهَا وَأَطَاعَتْ زَوْجَهَا قِيلَ لَهَا ادْخُلِي
 الْجَنَّةَ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شِئْتَ.....
 ۱۴۶/۳.....
۸۸. إِذَا ضَرَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَتَّقِ الْوَجْهَ.....
 ۴۰۷/۸.....
۸۹. إِذَا عَمِلْتَ الْخَطِيئَةَ فِي الْأَرْضِ كَانَ مَنْ شَهِدَهَا فَكْرِهَهَا (وَقَدْ مَرَّةً أَنْكَرَهَا) كَانَ كَمَنْ غَابَ
 عَنْهَا وَمَنْ غَابَ عَنْهَا فَرَضِيهَا كَانَ كَمَنْ شَهِدَهَا.....
 ۴۴۶/۸.....
۹۰. إِذَا فَسَدَ النَّاسُ أَمَرَ عَلَيْهِمْ شِرَارُهُمْ.....
 ۳۵۲/۴.....
۹۱. إِذَا قَرَأَ ابْنُ آدَمَ السُّجْدَةَ فَسَجَدَ اعْتَزَلَ الشَّيْطَانُ بِبِكِي يَقُولُ يَا وَيْلَهُ أَمِيرُ ابْنِ آدَمَ بِالسُّجُودِ
 فَسَجَدَ فَلَهُ الْجَنَّةُ وَأَمِرتُ بِالسُّجُودِ فَأَبَيْتُ فَلِي النَّارُ.....
 ۱۱۷/۵.....
۹۲. إِذَا قَضَى اللَّهُ الْأَمْرَ فِي السَّمَاءِ ضَرَبَتْ الْمَلَائِكَةُ بِأَجْنِحَتِهَا خُضْعَانًا لِقَوْلِهِ كَأَنَّهُ سَيْسِلَةٌ عَلَى
 صَفْوَانٍ فَلِذَا فُرِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَدْ رَبُّكُمْ.....
 ۱۷۹/۱۰ - ۱۸۰.....
۹۳. إِذَا قَضَى اللَّهُ لِعَبْدٍ أَنْ يَمُوتَ بِأَرْضٍ جَعَلَ لَهُ إِلَيْهَا حَاجَةً.....
 ۵۴۹/۹.....
۹۴. إِذَا قُلْتَ لِصَاحِبِكَ أَنْصِبْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ فَقَدْ لَغَيْتَ.....
 ۱۱۲/۵.....

۹۵. إِذَا كَانَ جَنَحُ اللَّيْلِ أَوْ أَمْسَيْتُمْ فَكُفُّوا صِيَّانَكُمْ فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْتَشِرُ حِينَئِذٍ فَإِذَا ذَهَبَتْ سَاعَةٌ مِنَ اللَّيْلِ فَخَلُّوهُمْ وَأَغْلِقُوا الْأَبْوَابَ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَفْتَحُ بَابًا مُغْلَقًا ۲۸۷/۱۳
۹۶. إِذَا كَانَ شَيْئًا مِنْ أَمْرِ دُنْيَاكُمْ فَسَأَلْتُمْ بِهِ وَإِذَا كَانَ شَيْئًا مِنْ أَمْرِ دِينِكُمْ فَإِلَيَّ ۳۳۵/۸
۹۷. إِذَا كَانَ عِنْدَ الرَّجُلِ امْرَأَتَانِ فَلَمْ يَعْلَمْ بَيْنَهُمَا جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَشِقَهُ سَاقِطٌ ۶۱/۳
۹۸. إِذَا كَانَ لَكَ عَلَى رَجُلٍ حَقٌّ فَأَهْدَى إِلَيْكَ حِمْلَ بَيْنٍ أَوْ حِمْلَ شَعِيرٍ أَوْ حِمْلَ قَتٍ فَلَا تَأْخُذْهُ فَإِنَّهُ رَبَّنَا ۱۹۷/۲
۹۹. إِذَا كَانَتْ أَمْرًاؤُكُمْ خِيَارَكُمْ وَأَغْنِيَاؤُكُمْ سُمْحَاءَكُمْ وَأُمُورُكُمْ سُورَى بَيْنِكُمْ فَظَهَرُ الْأَرْضِ خَيْرٌ لَكُمْ مِنْ بَطْنِهَا وَإِذَا كَانَ أَمْرًاؤُكُمْ شِيرَارَكُمْ وَأَغْنِيَاؤُكُمْ بُخْلَاءَكُمْ وَأُمُورُكُمْ إِلَى نِسَائِكُمْ فَبَطْنُ الْأَرْضِ خَيْرٌ لَكُمْ مِنْ ظَهْرِهَا ۱۶۴/۱۱
۱۰۰. إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةٌ فَلَا يَتَنَجَّى اثْنَانِ دُونَ صَاحِبَيْهِمَا فَإِنَّ ذَلِكَ يُحْزِنُهُ ۱۸۷/۱۲
۱۰۱. إِذَا مَاتَ أَحَدُكُمْ فَلَا تَحْبِسُوهُ وَاسْرِعُوا بِهِ إِلَى قَبْرِهِ وَلْيَقْرَأْ عِنْدَ رَأْسِهِ فَاتِحَةَ الْبَقْرَةِ وَعِنْدَ رِجْلَيْهِ بِخَاتِمَةِ الْبَقْرَةِ ۲۱۵/۲
۱۰۲. إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ إِلَّا مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ ۲۱۴/۷
۱۰۳. إِذَا مَاتَ الرَّجُلُ عَرِضَ عَلَيْهِ مَقْعَلُهُ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ... ثُمَّ يُقَالُ هَذَا مَقْعَدُكَ الْيَوْمَ تُبْعَثُ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۲۷/۱۱
۱۰۴. إِذَا مَشَتْ أُمَّتِي الْمُطَيِّبِيَاءُ وَخَدَمَهَا أَبْنَاءُ الْمُلُوكِ أَبْنَاءُ فَارِسَ وَالرُّومِ سَلِطَ شِيرَارُهَا عَلَى خِيَارِهَا ۵۴۹/۱۲
۱۰۵. إِذَا نَظَرَ أَحَدُكُمْ إِلَى مَنْ فَضِّلَ عَلَيْهِ فِي الْمَدِّ وَالْخَلْقِ فَلْيَنْظُرْ إِلَى مَنْ هُوَ أَسْفَلَ مِنْهُ ۵۷۴/۸
۱۰۶. إِذَا وَسَدَّ الْأَمْرُ إِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ فَانْتَظِرْ السَّاعَةَ ۱۹۴/۳
۱۰۷. إِذَا يَتَلَفَعُوا رَأْسِي فَيَدْعُوهُ خُبْرَةٌ ۴۱۱/۴
۱۰۸. إِذَا يَحْلِفُ فَيَذْهَبُ يَمَالِي ۳۶۹/۲
۱۰۹. أَذَالَ النَّاسُ الْخَيْلَ وَوَضَعُوا السَّلَاحَ وَقَالُوا لَا جِهَادَ قَدْ وَضَعَتِ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا... وَقَالَ: كَذَبُوا الْآنَ الْآنَ جَاءَ الْقِتْلُ ۳۵۴/۱۱
۱۱۰. أَذْكُرُوا الْجَنَّةَ وَادْكُرُوا النَّارَ ۵۵۵/۶

۱۱۱. اِذْنٌ لِلنَّاسِ بِحَمْلِ الطُّعَامِ إِلَيْهِمْ وَهُمْ بَعْدُ مُشْرِكُونَ لاهورست
۱۱۲. اِذْنٌ لِي أَنْ أُحَدِّثَ عَنْ مَلِكٍ مِنْ مَلَائِكَةِ اللَّهِ تَعَالَى مِنْ حَمَلَةِ الْعَرْشِ إِنَّ مَا بَيْنَ شَحْمَةِ أُذُنِي إِلَى عَاتِقِيهِ مَسِيرَةٌ سَبْعَ مِائَةِ عَامٍ ۱۵۷/۷
۱۱۳. اِذْنٌ يَتَكَلَّمُوا ۵۶۹/۱۰
۱۱۴. اُذْنِبْتُ ذَنْبًا كَبِيرًا فَهَلْ لِي تَوْبَةٌ؟ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَلَمْ تَرَ أَنَّكَ وَالِإِنْدَانِ؟ قَالَ: لَا. قَالَ: فَلَمْ يَخَالَ؟ قَالَ: نَعَمْ. فَقَالَ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَبِرَهَا إِذْنٌ ۲۴۷/۳
۱۱۵. اَرَأَيْتُمْ لَوْ أَخْبَرْتُكُمْ أَنَّ خَيْلًا بِالْوَادِي تُرِيدُ أَنْ تُغَيِّرَ عَلَيْكُمْ أَكْتُمْتُمْ مُصَدِّقِي؟ ۱۲۵/۷
۱۱۶. اَرَأَيْتُمْ لَوْ أَخْبَرْتُكُمْ أَنَّ خَيْلًا بِالْوَادِي تُرِيدُ أَنْ تُغَيِّرَ عَلَيْكُمْ أَكْتُمْتُمْ مُصَدِّقِي؟ قَالُوا: نَعَمْ مَا جَرَّبْنَا عَلَيْكَ إِلَّا صِدْقًا. قَالَ: فَإِنِّي نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ. فَقَالَ أَبُو لَهَبٍ: تَبَّ لَكَ سَائِرَ الْيَوْمِ إِلَهَذَا جَمَعْتَنَا. فَتَزَلَتْ: ﴿ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴾ (السورة) ۱۵۷/۹
۱۱۷. اَرَأَيْتُمْ لَوْ أَخْبَرْتُكُمْ أَنَّ خَيْلًا بِالْوَادِي تُرِيدُ أَنْ تُغَيِّرَ عَلَيْكُمْ أَكْتُمْتُمْ مُصَدِّقِي؟ قَالُوا: نَعَمْ مَا جَرَّبْنَا عَلَيْكَ إِلَّا صِدْقًا. قَالَ: فَإِنِّي نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ. فَقَالَ أَبُو لَهَبٍ: تَبَّ لَكَ سَائِرَ الْيَوْمِ إِلَهَذَا جَمَعْتَنَا. فَتَزَلَتْ: ﴿ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴾ (السورة) ۱۵۷/۹
۱۱۸. اَرْبَعٌ إِذَا كُنَّ فِيكَ فَلَا عَلَيْكَ مَا فَاتَكَ مِنَ الدُّنْيَا حِفْظُ أَمَانَةٍ وَصِلْقُ حَدِيثٍ وَحَسْنُ خَلِيفَةٍ وَعِقْفَةٌ فِي طُعْمَةٍ ۱۴۷/۱۰
۱۱۹. اَرَدْنَا أَمْرًا وَارَادَ اللَّهُ أَمْرًا وَالَّذِي أَرَادَ اللَّهُ خَيْرٌ ۱۴۲/۳
۱۲۰. الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كُلُّهَا نَارٌ ۵۱۰/۶
۱۲۱. أَسَأَلُكَ أَنْ تَرُدَّنِي إِلَى الدُّنْيَا فَأَقْتَلَ فِي سَبِيلِكَ عَشْرَ مَرَّاتٍ ۳۵/۱۱
۱۲۲. أَلَمْ تَرَ أَنَّكَ يَرْبُكَ وَرَبُّ مَنْ قَبْلَكَ أَلَمْ يَرْسَلِكْ إِلَى النَّاسِ كُلِّهِمْ؟ فَقَالَ: اللَّهُمَّ نَعَمْ قَالَ: أَنْشُدَكَ بِاللَّهِ أَلَمْ أَمُرْكَ أَنْ نُصَلِّيَ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسَ فِي الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ؟ قَالَ: اللَّهُمَّ نَعَمْ قَالَ: أَنْشُدَكَ بِاللَّهِ أَلَمْ أَمُرْكَ أَنْ نَصُومَ هَذَا الشَّهْرَ مِنَ السَّنَةِ؟ قَالَ: اللَّهُمَّ نَعَمْ قَالَ: أَنْشُدَكَ بِاللَّهِ أَلَمْ أَمُرْكَ أَنْ تَأْخُذَ هَذِهِ الصَّدَقَةَ مِنْ أَعْيُنَائِنَا فَتَقْسِمَهَا عَلَيَّ فَقَرَأْنَا؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: اللَّهُمَّ نَعَمْ. فَقَالَ الرَّجُلُ: آمَنْتُ بِمَا حِثَّ بِهِ وَأَنَا رَسُولٌ مِنْ وَرَائِي مِنْ قَوْمِي وَأَنَا ضِمَامٌ بِنُ ثَعْلَبَةَ ۵۹۷/۵
۱۲۳. إِسْبَاحُ الْوُضُوءِ عَلَى الْمَكَارِهِ ۲۵۷/۸
۱۲۴. أَسْرَعُ الْخَيْرِ ثَوَابًا الْبِرُّ وَصِلَةُ الرَّجْمِ وَأَسْرَعُ الشَّرِّ عُقُوبَةٌ الْبَغْيِ وَقَطِيعَةُ الرَّجْمِ ۳۷۵/۱۱
۱۲۵. أَسْرَعُكُمْ لِحَاقًا بِي أَطْوَلُكُمْ يَدًا قَالَتْ فَكُنْ يَتَطَوَّلُنَّ أَيَّتَهُنَّ أَطْوَلُ يَدًا قَالَتْ فَكَانَتْ أَطْوَلَنَا يَدًا زَيْبٌ لِأَنَّهَا كَانَتْ تَعْمَلُ بِيَدَيْهَا وَتَصَدَّقُ ۴۸۵/۴، ۲۷/۴
۱۲۶. اسْلِمِ تَسْلَمَ يُؤْتِكَ اللَّهُ أَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ فَإِنْ تَوَلَّيْتَ فَإِنْ عَلَيَّكَ إِثْمُ الْبَرِيِّسِيِّنَ ۳۲۷/۹، ۴۶۳/۴

- ۱۳۹ ۲۵۱/۱ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ اِنِّي مُسْلِمٌ ... فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللهِ ﷺ فَمَا شَقَقْتَ عَنْ بَطْنِهِ فَمَكَرْتِ
- ۱۴۰ ۲۵۱/۲ مَا فِي قَلْبِهِ قَالَ يَا رَسُولَ اللهِ اَوْ شَقَقْتَ بَطْنَهُ لَكُنْتُ اَعْلَمُ مَا فِي قَلْبِهِ قَالَ فَلَا اَنْتِ قَوْلُتِ مَا
- ۱۴۱ ۲۵۱/۳ تَكَلَّمُ بِهِ وَلَا اَنْتِ تَعْلَمُ مَا فِي قَلْبِهِ ... اِنَّ الْاَرْضَ لَكُنْفُلٌ مِنْ هُوَ شَرُّ مِثْلِهِ وَلَكِنْ اللهُ اَحَبُّ اِلَى
- ۱۴۲ ۲۵۱/۴ بُرْيِكُمْ تَعْظِيْمَ حُرْمَةِ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ
- ۱۴۳ ۲۵۱/۵ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَاَشْهَدُ اَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ... فَطَمَّئِنَّا بِالْمَوْجِدَاتِ وَتَقَلَّبْنَا
- ۱۴۴ ۲۵۱/۶ الرِّطْقَةَ
- ۱۴۵ ۲۵۱/۷ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَاَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللهِ وَاَشْهَدُ اَنْ عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ رَسُولُ اللهِ وَعَبْدُهُ
- ۱۴۶ ۲۵۱/۸ اَشْهَدُوْا اَنْ زَيْنًا اَبْنِي بَرِيْمِي وَاَبْرُقَةَ
- ۱۴۷ ۲۵۱/۹ اَصَابَتْ امْرَاةً وَاخْطَا عَمْرُ
- ۱۴۸ ۲۵۱/۱۰ اَصَابَتْ بَعْضًا وَاخْطَاكَ
- ۱۴۹ ۲۵۱/۱۱ اَصْبَحَ مِنْ عِبَادِي مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ، فَلَمَّا مِنْ قَوْلِ مُطَرْنَا بِفَضْلِ اللهِ وَرَحْمَتِهِ فَذَلِكَ مُؤْمِنٌ بِي
- ۱۵۰ ۲۵۱/۱۲ وَكَافِرٌ بِالْكَوْكُوبِ وَاَمَّا مِنْ قَوْلِ مُطَرْنَا بِتَوْءِ كَذَا وَكَذَا فَذَلِكَ كَافِرٌ بِي وَمُؤْمِنٌ بِالْكَوْكُوبِ
- ۱۵۱ ۲۵۱/۱۳ اَصْبَحَ مِنْ عِبَادِي مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ، فَلَمَّا مِنْ قَوْلِ مُطَرْنَا بِفَضْلِ اللهِ وَرَحْمَتِهِ فَذَلِكَ مُؤْمِنٌ بِي
- ۱۵۲ ۲۵۱/۱۴ وَكَافِرٌ بِالْكَوْكُوبِ وَاَمَّا مِنْ قَوْلِ بِتَوْءِ كَذَا وَكَذَا فَذَلِكَ كَافِرٌ بِي وَمُؤْمِنٌ بِالْكَوْكُوبِ
- ۱۵۳ ۲۵۱/۱۵ اَصْنَقَ كَلِمَةً قَالَهَا الشَّاهِرُ كَلِمَةً لِرَبِّهِ اَلَا كُلُّ شَيْءٍ مَا خَلَا اللهُ بِالْحَقْلِ
- ۱۵۴ ۲۵۱/۱۶ اَعْجَلْنَا الرَّجُلَ
- ۱۵۵ ۲۵۱/۱۷ اَعْدْتُ لِجِبِّي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ وَلَا اُذُنٌ سَمِعَتْ وَلَا خَطْرٌ عَلَيَّ قَلْبِي بِمَعْرِ ۲۵۱/۱۸ ۲۵۱/۱۹ ۲۵۱/۲۰
- ۱۵۶ ۲۵۱/۲۱ اَعْتَدْتُ اللهُ اِلَى امْرِئِ امْرِ اَجَلُهُ حَتَّى يَلْعَنَ مَرِيْتِي سِنَّةً
- ۱۵۷ ۲۵۱/۲۲ اَعْطِ ابْنَتِي سَعْدِ الثَّلَثِيْنَ وَاَعْطِ امْتُهُمَا الثَّمْنَ وَمَا بَقِيَ فَهُوَ لَكَ
- ۱۵۸ ۲۵۱/۲۳ اَعْطَيْتُ مَفَاتِيْحَ الرِّمَنِ
- ۱۵۹ ۲۵۱/۲۴ اَعْطَيْتُكَ حَقَّكَ
- ۱۶۰ ۲۵۱/۲۵ اَعْلَيْنَا هَذَا الْبَسْكَاحَ وَاَضْرِبُوْا عَلَيْهِ بِالْفَرْسِ
- ۱۶۱ ۲۵۱/۲۶ اَعْلَى فَرَجِي فِي الْجَنَّةِ لَا يَنْالُهَا اِلَّا رَجُلٌ وَاَجِدُ اَرْجُوْ اِنْ اَكُوْنُ اَنَا هُوَ

۱۴۵. اَعْمَارُ أُمَّتِي مَا بَيْنَ السَّبْعِينَ إِلَى السَّبْعِينَ وَأَقْلَهُمْ مَنْ يَجُوزُ ذَلِكَ ۱۴۷/۴
۱۴۶. اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۱۳۹/۷
۱۴۷. اَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، فَإِنَّهُ لَا يَضُرُّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَجِلَ مِنْهُ ۴۸۰/۱۲
۱۴۸. أَفَاصِلُ أُمِّي؟ قَالَ: نَعَمْ صِلِي أُمَّكَ ۲۴۹/۱۲، ۵۳۷/۹، ۲۱۵/۷، ۳۰۷/۵
۱۴۹. أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةٌ عِنْدَ عِنْدَ سُلْطَانِ جَائِرٍ ۳۱۳/۸، ۳۴۹/۷
۱۵۰. أَفْضَلُ الصَّوْمِ صَوْمُ أَخِي دَاوُدَ كَانَ يَصُومُ يَوْمًا وَيُفْطِرُ يَوْمًا وَلَا يَفِرُّ إِذَا لَقِيَ ۲۵۰/۷
۱۵۱. أَفْعَمِيَا وَإِنْ أَنْتُمَا أَلْسَمَا تُبْصِرَانِي ۴۷۸/۸
۱۵۲. أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا ۳۶۸/۱۱، ۳۶۹/۱۱، ۲۹۴/۷
۱۵۳. أَفْلَحَ إِنْ صَنَقَ ۵۱۱/۱۲
۱۵۴. أَفْلَحَ الرَّوْحِيلُ أَفْلَحَ الرَّوْحِيلُ ۲۱۰/۱۳
۱۵۵. أَفْمَلِكًا نَبِيًّا يَجْعَلُكَ أَوْ عَبْدًا رَسُولًا. قَالَ جِبْرِيلُ: تَوَاضَعْ لِرَبِّكَ يَا مُحَمَّدُ قَالَ: بَلْ عَبْدًا رَسُولًا ۵۱۷/۸
۱۵۶. أَفِي أَنْ قَرَصَتْكَ نَمَلَةٌ أَهْلَكَتْ أُمَّةً مِنَ الْأُمَّةِ تُسَبِّحُ ۳۳۸/۷
۱۵۷. إِقَامَةٌ حَتَّى يَأْرَضَ خَيْرٌ لِأَهْلِهَا مِنْ مَطَرٍ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ۴۹۵/۹
۱۵۸. أَقْدِمُ حَيْرُومَ ۱۵۹/۴
۱۵۹. أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ فَكثُرُوا الدُّعَاءَ ۱۹۳/۱۳، ۲۷۷/۸
۱۶۰. أَقْرَبُ رَبَّنَا فَتَنَّا حِيهِ أَمْ بَعِيدُ فَتَنَّا حِيهِ ۴۰۴/۱
۱۶۱. أَكثِرُوا ذِكْرَ هَذِهِ اللَّذَاتِ ۵۵۴/۱۱
۱۶۲. أَكْرَمُوا أَوْلَادَكُمْ وَأَحْسِنُوا أَدَبَهُمْ ۳۵۱/۱۲
۱۶۳. أَكَلِ الرَّبَا يَبْعَثُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَجْتُونًا يُخْتَقُ ۱۷۳/۲
۱۶۴. أَلَا أَخْبَرْتَهُمْ أَنَّهُمْ كَانُوا يُسْمُونَ بِأَنْبِيَائِهِمْ وَالصَّالِحِينَ قَبْلَهُمْ ۴۹۷/۷
۱۶۵. أَلَا أَخْبَرْتُمْ بِأَفْضَلِ مِنْ دَرَجَةِ الصِّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّدَقَةِ قَالُوا بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ إِصْلَاحُ ۳۲۷/۳
- ذَاتِ النَّبِيِّ وَفَسَادُ ذَاتِ النَّبِيِّ الْحَالِقَةُ ۳۲۷/۳
۱۶۶. أَلَا أَخْبَرْتُمْ بِأَهْلِ النَّارِ كُلِّ جَوْاهِظٍ زَيْمٍ مُتَكَبِّرٍ ۳۹۰/۱۲
۱۶۷. أَلَا أَخْبَرْتُمْ بِخَيْرِ النَّبِيِّ؟ قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: رَجُلٌ أَخِيذُ بِعَيْنَانِ فَرَسِهِ فِي سَبِيلِ ۳۹۰/۱۲
- اللَّهِ ﷻ كُلَّمَا كَانَتْ هَيْعَةً اسْتَوَى عَلَيْهِ. أَلَا أَخْبَرْتُمْ بِالَّذِي يَلِيهِ؟ قَالُوا: بَلَى. قَالَ: الرَّجُلُ فِي

- ثَلَّةٌ مِنْ غَنَمِهِ يُقِيمُ الصَّلَاةَ وَيُزِيهِ الزَّكَاةَ. أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِشَرِّ الْبَرِيَّةِ؟ قَالُوا: بَلَى. قُلْنَا: الَّذِي يُسْأَلُ بِاللَّهِ وَلَا يُعْطِي بِهِ ۲۰۸ - ۲۰۷/۱۳
۱۶۸. أَلَا أَعْلَمُكَ كَلِمَةً هِيَ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ۲۳/۱
۱۶۹. أَلَا إِنَّ الْخَمْرَ قَدْ حُرِّمَتْ فَقَدْ لِي اذْهَبَ فَأَهْرَقَهَا قَدْ فَجَّرَتْ فِي سِكَكِ الْمَدِينَةِ ۷۴/۴
۱۷۰. إِلَّا أَنْ تَصِلُوا مَا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ مِنَ الْقَرَابَةِ ۱۴۷/۱۱
۱۷۱. أَلَا إِنَّ كُلَّكُمْ مَنَاجٍ رَبِّهِ فَلَا يُؤْذِنَنَّ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَلَا يَرْفَعَنَّ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الْقِرَاعَةِ ۱۱۴/۵
۱۷۲. أَلَا إِنَّ لِكُلِّ غَائِرٍ لِبَوَاءٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَقْدِرُ غَضْرَبِهِ يَنْصَبُ عِنْدَ اسْتِهِ ۴۲/۷
۱۷۳. أَلَا إِنَّهُ لَمْ يَبْقَ مِنَ الدُّنْيَا فِيمَا مَضَى مِنْهَا إِلَّا كَمَا بَقِيَ مِنْ يَوْمِكُمْ هَذَا فِيمَا مَضَى مِنْهُ ۱۰۷/۸، ۱۳۶/۱۰
۱۷۴. أَلَا إِنَّهُ يُجَاءُ بِرَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي فَيُؤْخَذُ بِهِمْ ذَاتَ الشِّمْلِ قَالُوا: يَا رَبِّ أَصْحَابِي فَيَقُولُ لَا تَنْدِرِي مَا أَحَدْتُوا بَعْدَكَ ۱۲۳/۴
۱۷۵. أَلَا إِنَّهَا سَتَكُونُ فِتْنَةً فَقُلْتُ مَا الْمَخْرَجُ مِنْهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قُلْنَا: كِتَابُ اللَّهِ فِيهِ ۱۳/۱
۱۷۶. أَلَا احْتَطَّتْ يَا أَبَا بَكْرٍ فَإِنَّ الْبِضْعَ مَا بَيْنَ ثَلَاثٍ إِلَى سَبْعٍ ۴۵۷/۹
۱۷۷. إِلَّا يِلْحَنِي ثَلَاثُ رَجُلٍ زَيْي بَعْدَ إِحْصَانٍ فَإِنَّهُ يُرْجَمُ ۴۱۵/۸
۱۷۸. أَلَا تَزُورُنَا أَكْثَرَ مِمَّا تَزُورُنَا. فَتَزَلْتُمْ وَمَا تَنْتَزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا ﴿الآيَةُ ۵۲۶۷﴾ ۵۲۶۷
۱۷۹. أَلَا لَا فَضْلَ لِعَرَبِيٍّ عَلَى أَعْجَمِيٍّ وَلَا لِعَجَمِيٍّ عَلَى عَرَبِيٍّ وَلَا لِلْخَمْرِ عَلَى أَسْوَدٍ وَلَا أَسْوَدٍ عَلَى أَحْمَرَ إِلَّا بِالتَّقْوَى ۲۰۹/۱۱
۱۸۰. إِلَّا مَنْ أَشْرَكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ۵۳۲/۱۰
۱۸۱. أَلَا مَنْ وَلِيَ يَمِينًا لَهُ مَلَأَ فَلْيُتَجِرْ فِيهِ ۷۰/۳
۱۸۲. أَلَا هَلْ بَلَغَتْ قَالُوا نَعَمْ قُلْنَا اللَّهُمَّ اشْهَدْ فَلْيَبْلُغِ الشَّاهِدُ الْغَائِبَ ۳۵/۴
۱۸۳. أَلَا وَإِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمِيَّ ۲۲۶/۵
۱۸۴. أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ ۱۰۹/۹، ۲۸۱/۸، ۳۲۲/۴
۱۸۵. أَلَا وَإِنَّ كُلَّ دَمٍ كَانَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ مَوْضُوعٌ ۶۵/۱۰
۱۸۶. أَلَا وَإِنِّي نَهَيْتُ أَنْ أَقْرَأَ الْقُرْآنَ رَاكِعًا أَوْ سَاجِدًا ۴۴۷/۲
۱۸۷. أَلَا وَقَوْلُ الرَّوْرِ. قُلْنَا: فَمَا زَالَ يَكْرُرُهَا حَتَّى قُلْنَا لَيْتَهُ سَكَتَ ۲۶۴/۸

- ۱۸۸..... الْحِمُّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُلْجَمُ مِنْ نَارٍ فهرست
- ۳۳۹/۱ ۱۸۹..... اِلْطَوْا بِيَاذَا الْجَلَلِ وَالْاِكْرَامِ
- ۷۲/۲ ۱۹۰..... اِلَىٰ اَقْرَبِهِمَا مِنْكَ يَا اَبَا
- ۱۰۴/۳ ۱۹۱..... اِلَىٰ عِبَادِ اللّٰهِ، اِلَىٰ عِبَادِ اللّٰهِ
- ۴۹۲/۲ ۱۹۲..... اَلَيْسَ الَّذِي اَمْسَلَهُ عَلٰى الرَّجُلَيْنِ فِي الدُّنْيَا قَلِيْرًا عَلٰى اَنْ يُمَشِيَهُ عَلٰى وَجْهِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۳۱۲/۷
- ۳۱۷/۳ ۱۹۳..... اَلَيْكَ عَنِّي اِنَّهُ لَيْسَ يَوْمَكَ
- ۵۷۲/۱ ۱۹۴..... اَلَيْهَا يَنْتَهِي عِلْمُ كُلِّ عَالِمٍ مَا وَّرَاءَهَا لَا يَعْلَمُ اِلَّا اللّٰهُ ﷻ
- ۴۷۰/۱۱ ۱۹۵..... اَمَّا اَبُو جَهْمٍ فَلَمَّا يَضَعُ عَصَاهُ عَنْ عَاتِقِهِ وَاَمَّا مُعَاوِيَةُ فَصُعْلُوكُ لَا مَدَّ لَهُ اَنْ يَكْبِي اَسْمَاعَةَ بْنَ زَيْدٍ ۴۷۰/۱۱
- ۱۹۶..... اَمَّا اَنْتَ يَا اَبَا بَكْرٍ وَالْمُؤْمِنُونَ فَتُجْزَوْنَ بِذَلِكَ فِي الدُّنْيَا حَتَّىٰ تَلْقَوْا اللّٰهَ وَلَيْسَ لَكُمْ ذُنُوبٌ
وَاَمَّا الْاٰخَرُونَ فَيَجْتَمِعُ ذَلِكَ لَهُمْ حَتَّىٰ يُجْزَوْا بِوَجْهِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۳۲۴/۳
- ۱۹۷..... اَمَّا اِنَّهُمْ لَمْ يَكُونُوا يَعْبُدُوْنَهُمْ وَلَكِنَّهُمْ كَانُوْا اِذَا اَحْلَوْا لَهُمْ شَيْئًا اسْتَحْلَوْهُ وَاِذَا حَرَمُوْا
عَلَيْهِمْ شَيْئًا حَرَمُوْهُ
- ۳۲۹/۲ ۱۹۸..... اَمَّا الرَّحْمَنُ فَوَاللّٰهِ مَا اَنْرِي مَا هُوَ وَلَكِنْ اَكْتُبُ بِاسْمِكَ اللّٰهُمَّ ۴۲۳/۶، ۴۲۳/۱۱
- ۱۹۹..... اَمَّا تَذَكُّرُ يَوْمٍ نَاوَلْتُكَ طَهْوْرًا فَيَشْفَعُ لَهُ ۲۲۹/۱۱
- ۲۰۰..... اَمَّا تَرْضٰى اَنْ تَكُوْنَ مِثِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُوْنَ مِنْ مُوسٰى ۷/۵
- ۲۰۱..... اَمَّا تَرْضٰى اَنْ تَكُوْنَ مِثِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُوْنَ مِنْ مُوسٰى غَيْرَ اَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي ۵۴۳/۸
- ۲۰۲..... اَمَّا تَسْتَحِي الْمَرْءَةَ اَنْ تَهَبَ نَفْسَهَا لِلرُّجُلِ
- ۲۰۳..... اَمَّا سَمِعْتَ اَنْ لِسُلَيْمَانَ خَيْلًا لَهَا اَجْنِحَةٌ. قَالَتْ: فَضَحِكَ رَسُوْلُ اللّٰهِ ﷺ حَتَّىٰ رَاَيْتُ نَوَاجِدَهُ ۴۵۷/۱۰
- ۲۰۴..... اَمَّا شَيْءٌ خَرَجْتَ تَسْتَعِيْنُ بِوَجْهِهِ فَلَا
- ۲۰۵..... اَمَّا مَرَرْتُ بِاَرْضٍ مِنْ اَرْضِكَ مُجْدِيَّةٍ ثُمَّ مَرَرْتُ بِهَا مُخَصَّبَةً؟ قُلْ: نَعَمْ. قُلْ: كَذَلِكَ النُّشُوْرُ ۲۲۷/۱۰
- ۲۰۶..... اَمَّا هَذَا الْمَقْتُوْلُ فَقَدْ مَضٰى عَلٰى صِدْقِهِ وَيَقِيْنِهِ وَاَخَذَ بِفَضْلِهِ فَهَبْنَا لَهُ، وَاَمَّا الْاٰخَرُ فَقَدْ
رَخَّصَهُ اللّٰهُ تَعَالٰى فَلَا تَبِعَهُ عَلَيْهِ
- ۲۰۷..... اَمَّا هُوَ فَقَدْ جَاءَهُ الْيَقِيْنُ وَاللّٰهُ اِنِّي لَأَرْجُو لَهُ الْخَيْرَ ۲۸۴/۲
- ۲۰۸..... اَمَّا وَاللّٰهُ اِنِّي لَأَخْشَاكُمْ لِلّٰهِ وَاَتَقَاكُمْ لَهُ لَكِنِّي اَصُوْمُ وَاَفْطِرُ وَاَصَلِّي وَاَرْقُدُ وَاَتَزَوِّجُ النِّسَاءَ
فَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي ۵۹۴

۲۰۹. اما والله لقد كنا نَعْمُرُ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ وَنُفِئُ الْعَائِي وَنَحْجُبُ الْبَيْتَ وَنَسْقِي الْحَاجَّ ۲۹۵/۵
۲۱۰. اما يخشى النبي يرفع رأسه قبل الإمام أن يحول الله رأسه رأس حمار ۵۰۷/۴
۲۱۱. الأمر أهم من أن ينظر بعضهم إلى بعض ۵۰۵/۶
۲۱۲. أمر الله نساء المؤمنين إذا خرجن من بيوتهن في حاجة أن يغطين وجوههن من فوق رؤسهن بالجلابيب ويدين عينا واجدة ۱۲۵/۱۰
۲۱۳. أمر يقتل الكلاب إلا كلب صيد أو كلب غنم أو ماشية فقيل لابن عمر إن أبا هريرة يقول أو كلب زرع فقد ابن عمر إن لابي هريرة زرعاً ۴۶۵/۳ - ۴۶۶
۲۱۴. أمرت أن أقاتل الناس حتى يشهدوا أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله وتقيموا الصلاة وتؤتوا الزكاة فإذا فعلوا ذلك عصموا مني دماءهم وأموالهم إلا بحق الإسلام وحسابهم على الله ۲۷۵/۵
۲۱۵. أمرت أن أقاتل الناس حتى يقولوا لا إله إلا الله فإذا قالوها عصموا مني دماءهم وأموالهم إلا بحقها وحسابهم على الله ۴۷۸/۱۱
۲۱۶. أمرت أن أقاتل الناس حتى يقولوا لا إله إلا الله فإذا قالوها عصموا مني دماءهم وأموالهم إلا بحقها وحسابهم على الله ثم قرأ: ﴿ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ﴾ ۱۲۴/۱۳
۲۱۷. أمرني بحب المساكين والدنوي منهم ۴۲۸/۷
۲۱۸. أمره أن يسبح في أذبار الصلوات كلها ۵۰۶/۱۱
۲۱۹. أمير أم رسول قل لا بل رسول أرسلني رسول الله صلى الله عليه وسلم يبرأته أقرؤها على الناس في مواقف الحج ۲۷۰/۵
۲۲۰. أمير أو مأمور... بل مأمور ۲۷۰/۵
۲۲۱. إن آثاركم تكتب فلما تثقلوا ۲۷۱/۱۰
۲۲۲. إن طير الجنة كما مثل البخت ترعى في شجر الجنة ۱۰۶/۱۲
۲۲۳. إن أبر البر صلة الولد أهل وديه ۲۱۵/۷
۲۲۴. إن إبليس يضع عرشه على الماء ثم يبعث سرايه فلذناهم منه منزلة أعظمهم فتنة ۲۶۶/۷
۲۲۵. إن أبي مات كافراً ۴۹۱/۵
۲۲۶. إن أحدكم إذا كان في المسجد جاءه الشيطان فأنس به كما يبس الرجل بدابته فإذا سكن

- ۲۳۷/۱۲ لَه زَنَقَهُ اَوْ الْجَمَّةُ
 ۲۳۷. اِنْ اَحَدَكُمْ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللّٰهِ مَا يَظُنُّ اَنْ تَبْلُغَ مَا بَلَغَتْ فَيَكْتُبُ اللّٰهُ لَهُ بِهَا رِضْوَانَهُ اِلَى يَوْمٍ يَلْقَاهُ وَاِنْ اَحَدَكُمْ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سَخَطِ اللّٰهِ مَا يَظُنُّ اَنْ تَبْلُغَ مَا بَلَغَتْ فَيَكْتُبُ اللّٰهُ عَلَيْهِ بِهَا سَخَطَهُ اِلَى يَوْمٍ يَلْقَاهُ ۱۱/۱۴۹
- ۲۳۸ اِنْ اَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ اُمِّهِ اَرْبَعِينَ يَوْمًا ثُمَّ يَكُونُ فِي ذَلِكَ عَلَقَةً مِثْلَ ذَلِكَ ثُمَّ يَكُونُ فِي ذَلِكَ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ ثُمَّ يُرْسَلُ الْمَلَكُ فَيَنْفُخُ فِيهِ الرُّوْحَ ۸/۲۳۳
- ۲۳۹ اِنْ اَخْرَجَ مِنْهَا الْمَاءَ وَالْمَرْعَى وَخَلَقَ الْجِبِلَّ ۱۱/۷۰
- ۳۳۰ اِنْ اَخَوْفَ مَا اَخَافُ عَلَى اُمَّتِي عَمَلُ قَوْمِ لُوطٍ ۴/۵۱۹
- ۳۳ اِنْ اَخَوْفَ مَا اَخَافُ عَلَيْكُمْ الشِّرْكَ الْكُفْرَ قَالُوا: وَمَا الشِّرْكَ الْكُفْرُ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ؟
 قُلْ: الرِّيْبَةُ ۱/۳۱۶
- ۳۳۲ اِنْ اُدْخِلْتَ الْجَنَّةَ اَيَّتَ يَفْرَسٍ مِنْ بَقُوْتِهِ لَه جَنَاحَانِ فَحَمِلَتْ عَلَيْهِ ثُمَّ طَلَتْ بِكَ حَيْثُ شِئْتَ ۲/۲۵۱
- ۳۳۳ اِنْ اَذْنَى اَهْلِ الْجَنَّةِ مَنْرَلَةٌ الَّتِي يَنْظُرُ اِلَى حَيَاتِهِ وَنَعِيْمِهِ وَخُدْمِهِ وَسُرُورِهِ مِنْ سَيْرَةِ النَّفْسِ سِتْرَةٌ ۱۱/۵۵
- ۳۳۴ اِنْ اَذْنَى اَهْلِ الْجَنَّةِ مَنْرَلَةٌ لَيَنْظُرُ فِي مَلِكِ النَّفْسِ سِتْرَةٌ يَرَى اَنْفُسَهُ كَمَا يَرَى اَذْنَءَهُ ۲/۵۶۸
- ۳۳۵ اِنْ اَرَزَا اَبْنِي قَلْبِ اَرَزَا حَيَاتِي فَقُلْ: رَسُوْلَ اللّٰهِ ﷺ اَبْنُكَ لَه اَجْرٌ شَهِيْدِيْنِ. قَالَتْ: وَاِلَمْ ذَاكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ؟ قُلْ: لَئِنَّ قَلْبَهُ اَهْلُ الْكِتَابِ ۸/۱۷۵
- ۳۳۶ اِنْ اَمْسَتْ فَلَكَ عَشْرُ حَسَنَاتٍ وَاِنْ اَخْطَأَتْ فَلَكَ حَسَنَةٌ وَاحِدَةٌ ۳/۱۹۹
- ۳۳۷ اِنْ اَعْظَمَ الْمُسْلِمِيْنَ جُرْمًا مِنْ سِوَا عَنِ شَيْءٍ لَمْ يُحْرَمْ فَحَرَمٌ مِنْ اَجْلِ مَسْأَلِيهِ ۲/۱۰۰
- ۳۳۸ اِنْ اَنْوَامًا بِالْمَدِيْنَةِ خَلَقْنَا مَا سَلَكْنَا شَيْعًا وَلَا وَاوِيًا اِلَّا وَهْمٌ مَعَنَا فِيهِ حَسَنَةٌ الْعُلُوْ ۵/۱۲۷
- ۳۳۹ اِنْ اُنْمِي لَآ تَجْتَمِعُ عَلَى ضَلَالَةٍ ۲/۵۰۵
- ۳۴۰ اِنْ اُنْمِي يُدْعَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ غُرًّا مُّحْجَلِيْنَ مِنْ اَثَرِ الْوُضُوْءِ فَمَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ اَنْ يَطِيْلَ غُرَّتَهُ فَلْيَفْعَلْ ۳/۱۷۹
- ۳۴۱ اِنْ اُنْمِي يُدْعَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ غُرًّا مُّحْجَلِيْنَ مِنْ اَثَرِ الْوُضُوْءِ ۲/۱۵۰
- ۳۴۲ اِنْ اَمْرٌ عَلَيْكُمْ عِنْدَ مُجْدَعٍ بِقُوْدِكُمْ يَكْتَبُ اللّٰهُ فَاسْمَعُوا لَه وَاَطِيعُوا ۲/۷۶
- ۳۴۳ اِنْ اَنْتُمْ تَشْتُمُّ عَنَّهُ اسْتَمِعُوْهُ مَعَهُ ۲/۵۱۷
- ۳۴۴ اِنْ اَهْلُ الْجَنَّةِ لَيَتَرَامَوْنَ الْغُرَفَ فِي الْجَنَّةِ كَمَا تَرَامَوْنَ الْكُوْكَبَ فِي السَّمَاءِ ۲/۳۶۹

۲۴۵. إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَأْكُلُونَ فِيهَا وَيَشْرَبُونَ وَلَا يَنْفَلُونَ وَلَا يَبُولُونَ وَلَا يَغُوطُونَ وَلَا يَمْتَخِطُونَ .. ۳۳۲/۱
۲۴۶. أَنَّ أَهْلَ مَكَّةَ سَأَلُوا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَنْ يُرِيَهُمْ آيَةَ فَأَرَاهُمْ انشِقَاقَ الْقَمَرِ مَرَّتَيْنِ ۳۷۱۲
۲۴۷. إِنَّ أَوَّلَ الْآيَاتِ خُرُوجًا طُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا وَخُرُوجُ الدَّابَّةِ عَلَى النَّاسِ ضُحَى وَأَيُّهَا مَا كَانَتْ قَبْلَ صَلَاحِيَّتِهَا فَالْآخِرَى عَلَى أَثَرِهَا قَرِيبًا ۲۵۴/۹
۲۴۸. إِنَّ أَوَّلَ عَظْمٍ مِنَ الْبَإِنْسَانِ يَتَكَلَّمُ يَوْمَ يُخْتَمُ عَلَى الْأَفْوَاهِ فَخَلُّهُ مِنَ الرَّجْلِ الشِّمْلِ ۳۲۲/۱۰
۲۴۹. إِنَّ أَوَّلَ مَا خَلَقَ اللَّهُ الْقَلَمَ فَقَالَ لَهُ اكْتُبْ قَدْ رَبِّ وَمَاذَا اَكْتُبُ قَالَ اكْتُبْ مَقَايِرَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ ۴۴۷/۱
۲۵۰. إِنَّ أَوَّلَ مَا يُسْأَلُ عَنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ - يَعْنِي الْعَبْدُ - مِنَ النَّعِيمِ أَنْ يُقَالَ لَهُ أَلَمْ نُنصِحْ لَكَ حِسْمَكَ وَتُرْوِيكَ مِنَ الْمَاءِ الْبَارِدِ ۳۳۷/۳
۲۵۱. إِنَّ الْجَنَّةَ تَشْتَاقُ إِلَى ثَلَاثَةِ عَلِيٍّ وَعَمَّارٍ وَسَلْمَانَ ۵۰۱/۱۱، ۳۳/۱۰
۲۵۲. إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَهُ وَنَسْتَعِينُهُ، مَنْ يَهْدِيهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ أَمَا بَعْدُ فَقَالَ: أَعِدْ عَلَيَّ كَلِمَاتِكَ هَؤُلَاءِ فَأَعَادَهُنَّ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ فَقَالَ: لَقَدْ سَمِعْتُ قَوْلَ الْكَهَنَةِ وَقَوْلَ السَّحَرَةِ وَقَوْلَ الشُّعْرَاءِ فَمَا سَمِعْتُ مِثْلَ كَلِمَاتِكَ هَؤُلَاءِ وَلَقَدْ بَلَغَنَ نَاعُوسَ الْبَحْرِ فَقَالَ: هَاتِ يَدَكَ أَبَايَعَكَ عَلَى الْإِسْلَامِ ۴۱۷ - ۴۲
۲۵۳. إِنَّ الْحَمِيمَ لَيُصَبُّ عَلَى رُءُوسِهِمْ فَيَنْفُذُ الْحَمِيمُ حَتَّى يَخْلُصَ إِلَى جَوْفِهِ فَيَسْلُتُ مَا فِي جَوْفِهِ حَتَّى يَمْرُقَ مِنْ قَدَمَيْهِ وَهُوَ الصَّهْرُ ثُمَّ يُعَادُ كَمَا كَانَ ۲۴۶/۸
۲۵۴. إِنَّ الدَّالَّ عَلَى الْخَيْرِ كَفَاعِلِهِ ۴۶۳/۴
۲۵۵. إِنَّ الرَّجُلَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ يَضْحِكُ بِهَا جُلُوسًا يَهْوِي بِهَا مِنْ أْبَعْدٍ مِنَ الثَّرِيَّا ۴۶۰/۱۱
۲۵۶. إِنَّ الرَّجُلَ لَيَجَاهِدُ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَمَا ضَرَبَ بِسَيْفٍ ۳۳۲/۸
۲۵۷. إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَاتَانِ مِنَ آيَاتِ اللَّهِ لَا يَنْكَسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ وَلَكِنْ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِمَا عِبَادَهُ ۲۵۷/۷
۲۵۸. إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ آيسَ أَنْ يَعْبُدَهُ الْمُصَلُّونَ فِي جَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَلَكِنْ فِي التَّحْرِيشِ بَيْنَهُمْ ۴۵۹/۳، ۳۹۹/۱۱
۲۵۹. إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ آيسَ أَنْ يَعْبُدَهُ الْمُصَلُّونَ وَلَكِنْ فِي التَّحْرِيشِ بَيْنَهُمْ ۳۰۰/۳
۲۶۰. إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ بَيَّسَ أَنْ يَعْبُدَهُ الْمُصَلُّونَ وَلَكِنْ فِي التَّحْرِيشِ بَيْنَهُمْ ۲۴۳/۲

- ۲۶۱ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَيَخَافُ مِنْكَ يَا عَمْرُؤُا ۵۲۷/۹
- ۲۶۲ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَبْلُغُ مِنَ الْإِنْسَانِ مَبْلَغَ الدَّمِ وَإِنِّي خَشِيتُ أَنْ يَقْدِفَ فِي قُلُوبِكُمْ شَيْئًا ۸۷۱/۰
- ۲۶۳ إِنَّ الصَّخْرَةَ الْعَظِيمَةَ لَتَلْقَى مِنْ شَفِيرِ جَهَنَّمَ فَتَهْوِي فِيهَا سَبْعِينَ عَامًا وَمَا تُفْضِي إِلَّا قَرَارِمًا ۲۸۴/۳
- ۲۶۴ إِنَّ الصَّدَقَةَ لَتُطْفِئُ غَضَبَ الرَّبِّ وَتُدْفَعُ مِثَّةَ السُّوءِ ۲۰۸/۰، ۳۳۷/۳
- ۲۶۵ إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا كَانَ عَلَى طَرِيقَةِ حَسَنَةٍ مِنَ الْعِبَادَةِ ثُمَّ مَرِضَ قِيلَ لِلْمَلِكِ الْمُوَكَّلِ بِهِ اكْتُبْ لَهُ مِثْلَ عَمَلِهِ إِذَا كَانَ طَلِيقًا حَتَّى أَطْلِقَهُ أَوْ أَكْفَيْتَهُ إِلَيَّ ۲۴/۱۱
- ۲۶۶ إِنَّ الْعَبْدَ لَيَخْرُجُ مِنْ ذُنُوبِهِ كَمَا يَخْرُجُ التَّيْرُ اللَّحْمَرُ مِنَ الْكَبِيرِ ۲۰۴/۲
- ۲۶۷ إِنَّ الْعَبْدَ لَيَعْمَلُ عَمَلَ أَهْلِ النَّارِ وَإِنَّهُ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَيَعْمَلُ عَمَلَ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَإِنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ وَإِنَّمَا الْأَعْمَلُ بِالْخَوَاتِيمِ ۱۸۳/۱
- ۲۶۸ إِنَّ الْعَشْرَ عَشْرَ الْكُضْحَى ۱۲۷/۱۳
- ۲۶۹ إِنَّ الْعُلَمَاءَ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ ۴۵۷/۶
- ۲۷۰ إِنَّ الْعَيْرَ قَدْ مَضَتْ عَلَى سَاحِلِ الْبَحْرِ وَهَذَا أَبُو جَهْلٍ قَدْ أَقْبَلَ ۱۱۳/۵
- ۲۷۱ إِنَّ اللَّهَ ﷻ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ فَبِذَا فَنَلْتُمْ فَلِحْسِنُوا الْفِتْلَةَ وَإِذَا دَبَحْتُمْ فَاحْسِنُوا الدَّبْحَ وَلْيَجِدْ أَحَدَكُمْ شَفْرَتَهُ وَلْيَبْرَحْ ذَبِيحَتَهُ ۱۲۴/۷
- ۲۷۲ إِنَّ اللَّهَ ﷻ لَيَقْبَلُ تَوْبَةَ الْعَبْدِ مَا لَمْ يُفْرَغِرْ ۳۹۷/۴
- ۲۷۳ إِنَّ اللَّهَ ﷻ يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَا ابْنَ آدَمَ مَرِضْتُ فَلَمْ تَعُدْنِي فَلَا يَا رَبُّ كَيْفَ أَعُوذُكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ فَلَا أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ عِبْدِي فَلَانَا مَرِضَ فَلَمْ تُعَقِّهِ (الحديث) ۲۸۷/۱
- ۲۷۴ إِنَّ اللَّهَ أَمْرَنِي أَنْ أَقْرَأَ عَلَيْكَ ﴿ لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ﴾ (السورة) فَلَا: وَسَمَانِي؟ فَلَا نَعَمْ فَبَكَى ۲۰۲/۱۳
- ۲۷۵ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى كِنَانَةَ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ وَاصْطَفَى قُرَيْشًا مِنْ كِنَانَةَ وَاصْطَفَى مِنْ قُرَيْشٍ بَنِي هَاشِمٍ وَاصْطَفَانِي مِنْ بَنِي هَاشِمٍ ۴۷۳/۱۱
- ۲۷۶ إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَدْ أَعْطَى كُلَّ دَبِيحٍ حَقَّهُ فَلَا وَصِيَّةَ لِيُورِثَ ۲۸۷/۱
- ۲۷۷ إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ عَنِّي الْخَطَا وَالنِّسْبَانَ وَمَا اسْتَكْبَرُوا عَلَيَّ ۲۷۶/۱، ۲۷۴/۳
- ۲۷۸ إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ عَنِّي مَا حَدَّثْتُ بِهِ أَنْفُسَهَا مَا لَمْ تَعْمَلْ أَوْ تَتَكَلَّمْ ۲۷۴/۱، ۲۰۷/۲
- ۲۷۹ إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِي عَمَّا وَسَّوَسْتُ أَوْ حَدَّثْتُ بِهِ أَنْفُسَهَا مَا لَمْ تَعْمَلْ بِهِ أَوْ تَتَكَلَّمْ ۲۹۲/۳

۲۸۰. ۳۴۰/۴ إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِي عَنْ أُمَّتِي الْخَطَأَ وَالنَّسْيَانَ وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ
۲۸۱. ۴۶۵/۱۱ إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِي عَنْ أُمَّتِي مَا وَسَّوَسَتْ بِهِ صُدُورُهَا مَا لَمْ تَعْمَلْ أَوْ تَكَلِّمْ
۲۸۲. إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى خَلَقَ آدَمَ مِنْ قَبْضَةٍ قَبْضُهَا مِنْ جَمِيعِ الْأَرْضِ فَجَاءَهُ بَنُو آدَمَ عَلَى قَدْرِ الْأَرْضِ فَجَاءَهُ مِنْهُمْ الْكَحْمَرُ وَالْأَبْيَضُ وَالْأَسْوَدُ وَبَيْنَ ذَلِكَ وَالسَّهْلُ وَالْحَزْنُ وَالْخَيْثُ وَالطَّيْبُ ... ۵۴۲/۱ ۳۳۰/۸
۲۸۳. ۲۴۴/۱۳ إِنَّ اللَّهَ حَبَسَ عَنْ مَكَّةَ الْفَيْلَ وَسَلَطَ عَلَيْهَا رَسُولَهُ وَالْمُؤْمِنِينَ
۲۸۴. إِنَّ اللَّهَ حَلِيمٌ رَحِيمٌ بِالْمُؤْمِنِينَ يُحِبُّ السِّرَّ وَكَانَ النَّاسُ لَيْسَ لِيُؤْتِيَهُمْ سِتُورًا وَلَا حِجْلًا فَرُبَّمَا دَخَلَ الْخَادِمُ أَوْ الْوَلَدُ أَوْ يَتِيمَةٌ الرَّجُلِ وَالرَّجُلُ عَلَى أَهْلِهِ فَأَمَرَهُمُ اللَّهُ بِالسِّتْدَانِ فِي تِلْكَ الْعَوْرَاتِ فَجَاءَهُمُ اللَّهُ بِالسُّتُورِ وَالْخَيْرِ فَلَمْ أَرِ أَحَدًا يَعْمَلُ بِذَلِكَ بَعْدُ ۵۳۷/۸
۲۸۵. ۴۰۶/۱ إِنَّ اللَّهَ حَيٌّ كَرِيمٌ يَسْتَحْيِي إِذَا رَفَعَ الرَّجُلُ إِلَيْهِ يَدَيْهِ أَنْ يَرْتُدَّهَا صِفْرًا خَائِبَتَيْنِ
۲۸۶. ۳۳۷/۵ إِنَّ اللَّهَ زَوْيَ لِي الْأَرْضَ فَرَأَيْتُ مَشَارِقَهَا وَمَغَارِبَهَا وَإِنَّ أُمَّتِي سَيَبْلُغُ مَلِكُهَا مَا زَوْيَ لِي مِنْهَا
- ۵۲۸/۸، ۲۰۵/۸
۲۸۷. ۵۲۷/۱۰ إِنَّ اللَّهَ قَبَضَ أَرْوَاحَكُمْ حِينَ شَاءَ وَرَدَّهَا عَلَيْكُمْ حِينَ شَاءَ
۲۸۸. إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَذْهَبَ عَنْكُمْ عِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ وَفَخَّرَهَا بِالْآبَاءِ مُؤْمِنٌ تَقِيٌّ وَفَلَجِرٌ شَقِيٌّ أَنْتُمْ بَنُو
- ۴۷۴/۱۱ آدَمَ وَآدَمُ مِنْ تُرَابٍ
۲۸۹. ۲۰۵/۱ إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَعْطَى كُلَّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ فَلَا وَصِيَّةَ لِي وَارِثٍ
۲۹۰. ۸۰/۷ إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَوْجَبَ لَهَا بِهَا الْجَنَّةَ أَوْ أَعْتَقَهَا بِهَا مِنَ النَّارِ
۲۹۱. ۳۸۶/۵ أَنَّ اللَّهَ قَدْ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً تُؤْخَذُ مِنْ أَعْيَانِهِمْ وَتُرَدُّ عَلَى فُقَرَائِهِمْ
۲۹۲. ۲۰۹/۲ إِنَّ اللَّهَ قَدْ غَفَرَ لَهُ
۲۹۳. ۲۴۶/۱۲ إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَاحْسِنُوا الْقِتْلَةَ
۲۹۴. ۴۷۵، ۱۶۳/۴ إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ كِتَابًا قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ الْخَلْقَ إِنَّ رَحْمَتِي سَبَقَتْ غَضَبِي
۲۹۵. ۱۵۱/۲ إِنَّ اللَّهَ لَا يَصْنَعُ بِشَقَاءِ أَخِيكَ شَيْئًا فَلْتَحُجَّ رَاكِبَةً وَلْتَكْفِرْ عَنْ يَمِينِهَا
۲۹۶. إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مُؤْمِنًا حَسَنَةً يُعْطَى بِهَا فِي الدُّنْيَا وَيُجْزَى بِهَا فِي الْآخِرَةِ وَأَمَّا الْكَافِرُ فَيُطْعَمُ بِحَسَنَاتٍ مَا عَمِلَ بِهَا لِلَّهِ فِي الدُّنْيَا حَتَّى إِذَا أَفْضَى إِلَى الْآخِرَةِ لَمْ تَكُنْ لَهُ حَسَنَةٌ يُجْزَى بِهَا ۳۳۳/۱
۲۹۷. ۳۷/۵ إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبَلُ مِنَ الْعَمَلِ إِلَّا مَا كَانَ لَهُ خَالِصًا وَابْتِغَى بِهِ وَجْهَهُ
۲۹۸. ۱۹۲/۱۰، ۲۲۲/۴ إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ

۲۹۹. إِنْ اللَّهُ لَمْ يَفْرُضِ الزَّكَاةَ إِلَّا لِيُطَيَّبَ مَا بَقِيَ مِنْ أَمْوَالِكُمْ وَإِنَّمَا فَرَضَ الْمَوَارِيثَ لِتَكُونَ لِمَنْ بَعْدَكُمْ فَكَبْرُ عُمُرُ
 ۳۰۰. إِنْ اللَّهُ لَيَدْخِلُ بِالسَّهْمِ الْوَاحِدِ الثَّلَاثَةَ الْجَنَّةَ صَائِعَهُ يَحْتَسِبُ فِي صَنْعَتِهِ الْخَيْرَ وَالرَّامِيَ بِهِ وَالْمُعِدُّ بِهِ
 ۳۰۱. إِنْ اللَّهُ لِيُضَاعِفُ الْحَسَنَةَ أَلْفِي أَلْفِ حَسَنَةٍ
 ۳۰۲. إِنْ اللَّهُ لَيَقْبَلُ تَوْبَةَ الْعَبْدِ مَا لَمْ يُغْرَغِرْ
 ۳۰۳. إِنْ اللَّهُ لَيَمْلِي لِلظَّالِمِ حَتَّى إِذَا أَخَذَهُ لَمْ يُفْلِتْهُ
 ۳۰۴. إِنْ اللَّهُ وَضَعَ عَنْ أُمَّتِي الْخَطَا وَالنِّسْيَانَ وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ
 ۳۰۵. إِنْ اللَّهُ يَبْعَثُ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ عَلَى رَأْسِ كُلِّ مِائَةٍ سَنَةٍ مَنْ يُجَلِّدُ لَهَا دِينَهَا
 ۳۰۶. إِنْ اللَّهُ يَبْعَثُ مِنْ مَسْجِدِ الْعَشَارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شُهَدَاءَ لَا يَقُومُ مَعَ شُهَدَاءِ بَدْرٍ غَيْرُهُمْ
 ۳۰۷. إِنْ اللَّهُ يُحِبُّ أَنْ يُرَى أَثَرُ نِعْمَتِهِ عَلَى عَبْدِهِ
 ۳۰۸. إِنْ اللَّهُ يُحِبُّ الْجَمَلَ وَلَكِنَّ الْكَبِيرَ مَنْ بَطَرَ الْحَقَّ وَغَمَصَ النَّاسَ
 ۳۰۹. إِنْ اللَّهُ يَرْفَعُ بِهَذَا الْكِتَابِ أَقْوَامًا وَيَضَعُ بِهِ آخَرِينَ
 ۳۱۰. إِنْ الْمُؤْمِنِ إِذَا أُذُنْبَ كَانَتْ نُكْتَةً سَوْدَاءَ فِي قَلْبِهِ فَإِنْ تَابَ وَتَزَعَّ وَاسْتَغْفَرَ صُقِلَ قَلْبُهُ وَإِنْ زَادَ زَادَتْ حَتَّى يَغْلُو قَلْبَهُ ذَلِكَ الرَّيْنُ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ ﷻ فِي الْقُرْآنِ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
 ۳۱۱. إِنْ الْمُؤْمِنِ إِذَا أُذُنْبَ كَانَتْ نُكْتَةً سَوْدَاءَ فِي قَلْبِهِ فَإِنْ تَابَ وَتَزَعَّ وَاسْتَغْفَرَ صُقِلَ قَلْبُهُ فَإِنْ زَادَ زَادَتْ فَذَلِكَ الرَّانُ الَّذِي ذَكَرَهُ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ
 ۳۱۲. إِنْ الْمُؤْمِنِ إِذَا أَصَابَهُ السَّقَمُ ثُمَّ عَفَاهُ اللَّهُ مِنْهُ كَانَ كَفَّارَةً لِمَا مَضَى مِنْ ذُنُوبِهِ وَمَوْعِظَةً لَهُ فِيمَا يَسْتَقْبِلُ وَإِنْ الْمَتَافِقُ إِذَا مَرِضَ ثُمَّ أَغْفِيَ كَانَ كَالْبَعِيرِ عَقَلَهُ أَهْلُهُ ثُمَّ أَرْسَلُوهُ فَلَمْ يَدْرِ لِمَ عَقَلُوهُ وَلَمْ يَدْرِ لِمَ أَرْسَلُوهُ
 ۳۱۳. إِنْ الْمُؤْمِنِ يُجَاهِدُ بِسَيْفِهِ وَلِسَانِهِ
 ۳۱۴. إِنْ الْمَرْأَةُ خَلِقَتْ مِنْ ضِلْعٍ وَإِنَّكَ إِنْ تَرَدَّدَتْ إِقَامَةُ الضِّلْعِ تَكَسَّرَتْهَا فَذَاهَا تَعِشُ بِهَا
 ۳۱۵. إِنْ الْمَرْأَةُ مِنْ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ لَيُرَى بَيَاضُ سَاقِهَا مِنْ وَرَاءِ سَبْعِينَ حُلَّةً حَتَّى يُرَى مُخَهَا
 ۳۱۶. إِنْ الْمُسْلِمِ إِذَا أَنْفَقَ عَلَى أَهْلِهِ نَفَقَةً وَهُوَ يَحْتَسِبُهَا كَانَتْ لَهُ صَدَقَةً

۳۷. أَنْ الْمُشْرِكِينَ قَالُوا لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ انْشُبْ لَنَا رَبُّكَ فَانزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴾ ۲۷۹/۱۳
۳۸. إِنَّ الْمُقْسِطِينَ فِي الدُّنْيَا عَلَىٰ مَنَائِرٍ مِنْ لَوْلُؤٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بَيْنَ يَدَيِ الرَّحْمَنِ بِمَا أَفْسَطُوا فِي الدُّنْيَا ۴۵۶/۱۱
۳۹. إِنَّ الْمَيِّتَ إِذَا وُضِعَ فِي قَبْرِهِ إِنَّهُ لَيَسْمَعُ خَفَقَ نِعَالِهِمْ إِذَا انْصَرَفُوا ۲۵۰/۹
۴۰. إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الظَّالِمَ فَلَمْ يَأْخُذُوا عَلَىٰ يَدَيْهِ أَوْشَكَ أَنْ يَعْمَهُمُ اللَّهُ بِعِقَابٍ مِنْهُ ۲۴/۴
۴۱. إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الْمُتَكَبِّرَ وَلَا يُغَيِّرُوهُ أَوْشَكَ اللَّهُ أَنْ يَعْمَهُمُ بِعِقَابِهِ ۲۱۲/۸ ، ۱۶۴/۵
۴۲. إِنَّ النَّاسَ تَخَلَّوْا فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا وَسَخَّرْجُونَ مِنْهُ أَفْوَاجًا ۲۶۹/۱۳
۴۳. إِنَّ النَّاسَ لَكُمْ تَبَعٌ وَإِنَّ رِجَالًا يَأْتُونَكُمْ مِنْ أَقْطَارِ الْأَرْضِ يَتَفَقَّهُونَ فِي الدِّينِ وَإِذَا أْتَوْكُمْ فَاسْتَوْصُوا بِهِمْ خَيْرًا ۴۵۶/۱
۴۴. إِنَّ النَّاسَ يَصِيرُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ جُنًّا كُلُّ أُمَّةٍ تَتَّبِعُ نَبِيَّهَا يَقُولُونَ يَا فُلَانُ اشْفَعْ يَا فُلَانُ اشْفَعْ حَتَّىٰ تَنْتَهِيَ الشَّفَاعَةُ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَذَلِكَ يَوْمَ يَبْعَثُهُ اللَّهُ الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ ۲۹۵/۷
۴۵. أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ اسْتَخْلَفَ ابْنَ أُمِّ مَكْتُومٍ يَوْمَ النَّاسِ وَهُوَ أَعْمَى ۵۴۴/۸
۴۶. أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ ضَرَبَ وَغَرَّبَ وَأَنَّ أَبَا بَكْرٍ ضَرَبَ وَغَرَّبَ وَأَنَّ عُمَرَ ضَرَبَ وَغَرَّبَ ۴۰۹/۸
۴۷. أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا أَتَاهُ أَمْرٌ يَسْرُهُ أَوْ يُسْرُ بِهِ خَرَّ سَاجِدًا شُكْرًا لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى ۳۵۵/۶
۴۸. أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا سَافَرَ فَرَكِبَ رَاجِلَتَهُ كَبُرَ ثَلَاثًا وَيَقُولُ ﴿سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ. وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ﴾ ثُمَّ يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِي سَفَرِي هَذَا مِنَ الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا الْمَسِيرَ وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَ الْأَرْضِ اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ اللَّهُمَّ اصْحَبْنَا فِي سَفَرِنَا وَاخْلُقْنَا فِي أَهْلِنَا. وَكَانَ يَقُولُ إِذَا رَجَعَ إِلَىٰ أَهْلِهِ: أَيُّونَ إِنَّ شَاءَ اللَّهُ تَأْيِبُونَ عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ ۱۹۰/۱۱
۴۹. أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْبَلُ الْهَدِيَّةَ وَيُثِيبُ عَلَيْهَا ۴۸۷/۹
۵۰. أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْبَلُ بَعْضَ أَزْوَاجِهِ ثُمَّ يُصَلِّي وَلَا يَتَوَضَّأُ ۱۶۵/۳
۵۱. أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْطَعُ قِرَاءَتَهُ ۴۹۹/۱۲
۵۲. أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَىٰ عَنِ الْعُلُوطَاتِ ۹۷/۴
۵۳. إِنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَىٰ عَنِ طَعَامِ الْمُتَبَارِكِينَ أَنْ يُؤْكَلَ ۳۵۹/۱

۳۳۴. ۳۳۳ إِنَّ النَّسَةَ شَقَائِقُ الرَّجُلِ
۳۳۵. ۳۳۲/۱۲ إِنَّ الْوَلَدَ مَبْخَلَةٌ مَجْنَةٌ
۳۳۶. ۳۳۱/۱۲ إِنَّ الْيَهُودَ إِذَا سَلَّمُوا عَلَيْكُمْ يَقُولُ احْنَعُمُ السَّامَ عَلَيْكُمْ فَقُولُوا عَلَيْكَ
۳۳۷. ۱۷۳/۴ إِنَّ بِالْمَدِينَةِ حِنًا قَدْ أَسْلَمُوا
۳۳۸. ۵۶۷/۱۰ إِنَّ بَيْتَكُمْ الْعَدُوُّ فَقُولُوا حَمَّ لَّا يَنْصُرُونَ
۳۳۹. ۳۳۲/۱۱ أَنَّ بَيْنَ دُعَائِهِمْ وَبَيْنَ إِجَابَةِ مَا لَيْكَ إِيَّاهُمْ أَلْفَ عَامٍ
۳۴۰. ۴۴۳/۱۱ إِنَّ بَيْنَ يَلْيَ السَّاعَةِ كَذَايْنِ فَلَحْدَرُوهُمْ
۳۴۱. ۴۸۲/۴ إِنَّ بَيْنَ يَلْيَ السَّاعَةِ لَأَيَّامًا يَنْزِلُ فِيهَا الْجَهْلُ وَيَرْفَعُ فِيهَا الْعِلْمُ وَيَكْتُرُ فِيهَا الْهَرَجُ
۳۴۲. ۵۷/۱۲ أَنْ تُوْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ
۳۴۳. أَنْ تَصَلِّقَ وَأَنْتَ صَحِيحٌ صَحِيحٌ تَخْشَى الْفَقْرَ وَتَعْمَلُ الْغِنَى وَلَا تُسْمِعُ حَتَّى إِذَا بَلَغْتَ الْحُلُقُومَ قُلْتَ لِفُلَانٍ كَذَا وَلِفُلَانٍ كَذَا وَقَدْ كَانَ لِفُلَانٍ
۳۴۴. ۱۲۴/۷، ۴۴۸/۱ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ
۳۴۵. ۱۷/۱۲ إِنَّ تَغْفِيرَ اللَّيْمِ تَغْفِيرٌ جَمًّا وَأَيُّ عَبْدٍ لَكَ لَا أَلْمَا
۳۴۶. ۵۳۳/۱۰ أَنْ تَمُوتَ النَّفْسُ وَهِيَ مُشْرِكَةٌ
۳۴۷. ۴۸۰، ۴۷۶/۳ أَنْ جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَتَاهُ فِي أَوَّلِ مَا أَوْحِيَ إِلَيْهِ فَعَلَّمَهُ الْوُضُوءَ وَالصَّلَاةَ
۳۴۸. ۲۸۰/۱۳ إِنَّ حُبَّهَا أَدْخَلَ الْجَنَّةَ
۳۴۹. إِنَّ حِسَابَ الْخَلْقِ يَكْمَلُ فِي وَقْتِ إِزْتِفَاعِ النَّهَارِ وَيَقِيلُ أَهْلُ الْجَنَّةِ فِي الْجَنَّةِ وَأَهْلُ النَّهَارِ فِي النَّارِ
۳۵۰. ۴۵۵/۱۱ إِنَّ خَلِيلِي وَأَبْنَ عَمِّكَ عَهْدَ إِلَيَّ إِذَا اخْتَلَفَ النَّاسُ أَنْ أَتَّخِذَ سَيْفًا مِنْ خَشَبٍ
۳۵۱. ۱۰۴/۱۲ إِنَّ خَيْرَكُمْ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ
۳۵۲. ۱۶۷/۱۱ إِنَّ ذَلِكَ لَيْسَ بِشِفَاءٍ وَلَكِنَّهُ دَاءٌ
۳۵۳. ۴۹۷/۲ إِنَّ رَأَيْتُمُونَا تَحْطَفُنَا الطَّيْرُ فَلَا تَبْرَحُوا مَكَانَكُمْ
۳۵۴. إِنَّ رَبِّي تَبَارَكَ وَتَعَالَى اسْتَشَارَنِي فِي أُمَّتِي مَلَا أَعْمَلُ بِهِمْ فَقُلْتُ: مَا شِئْتَ أَيُّ رَبِّهِمْ خَلَقَكَ وَعَيْلَكَ فَاسْتَشَارَنِي الثَّانِيَةَ فَقُلْتُ لَهُ كَذَلِكَ فَقُلْتُ لَّا أَحْزِنُكَ فِي أُمَّتِكَ يَا مُحَمَّدًا
۳۵۵. ۱۶۴/۱۱ إِنَّ رَجُلًا يَتَخَوَّضُونَ فِي مَلِ اللَّهِ يَغْفِرُ حَقَّ قَلْبِهِمُ النَّارُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

- ۳۵۶ ۳۵۵/۱ أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ صَلَّى يَوْمَ بُشَيْرَ بِرَأْسِ أَبِي جَهْلٍ رُكْعَتَيْنِ
- ۳۵۷ أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَضَى فِي الدِّيَةِ عَلَى أَهْلِ الْإِبِلِ مِائَةَ مِنَ الْإِبِلِ وَعَلَى أَهْلِ الْبَقَرِ مِائَتِي بَقَرَةٍ وَعَلَى أَهْلِ الشَّاةِ الْفِي شِئَةٍ وَعَلَى أَهْلِ الْحُلَلِ مِائَتِي حُلَّةٍ وَعَلَى أَهْلِ الْقَمَحِ شَيْئًا لَمْ يَحْفَظْهُ مُحَمَّدٌ بْنُ إِسْحَاقَ ۲۷۵/۳
- ۳۵۸ ۴۱۰/۸ أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَضَى فِيمَنْ رَزَى وَلَمْ يُحْصَنَ يَنْفِي عَامٍ وَإِقَامَةَ الْحَدِّ عَلَيْهِ
- ۳۵۹ ۵۶۴/۱ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمْ يَكُنْ عَلَى شَيْءٍ مِنَ النَّوَافِلِ أَشَدَّ مُعَاهَدَةً مِنْهُ عَلَى الرُّكْعَتَيْنِ قَبْلَ الصُّبْحِ
- ۳۶۰ ۲۰۰/۱ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمْ يَكُنْ يَسْرُدُ الْحَدِيثَ كَسَرِدِكُمْ
- ۳۶۱ ۱۲۷/۱۲ أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى أَنْ يُسَافَرَ بِالْقُرْآنِ إِلَى أَرْضِ الْعَدُوِّ
- ۳۶۲ ۱۱۷/۳ أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنْ مَتْعَةِ النِّسَاءِ يَوْمَ خَيْبَرَ وَعَنْ أَكْلِ لُحُومِ الْحُمُرِ الْإِنْسِيَّةِ
- ۳۶۳ أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَقَفَ يَوْمَ النَّحْرِ بَيْنَ الْجَمْرَاتِ فِي الْحَجَّةِ الَّتِي حَجَّ فَقَالَ أَيُّ يَوْمٍ هَذَا قَالُوا يَوْمَ النَّحْرِ قَالَ هَذَا يَوْمُ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ ۲۶۶/۵
- ۳۶۴ ۲۱۶/۸ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ قِيَامُهَا
- ۳۶۵ ۴۱۰/۱۰ إِنَّ سُلَيْمَانَ بْنَ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ لَأَطُوفَنَّ اللَّيْلَةَ عَلَى سَبْعِينَ امْرَأَةً تَلِدُ كُلُّ امْرَأَةٍ غُلَامًا فَطَافَ عَلَيْهِنَّ فَلَمْ تَلِدْ امْرَأَةً مِنْهُنَّ إِلَّا امْرَأَةً نِصْفَ غُلَامٍ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَوْ قَالَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَكَانَ كَمَا قَالَ ۴۵۳/۱۰
- ۳۶۶ ۳۵۹/۱۲ إِنَّ سُورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ ثَلَاثُونَ آيَةً شَفَعَتْ لِرَجُلٍ حَتَّى غُفِرَ لَهُ وَهِيَ ﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ﴾
- ۳۶۷ ۴۸۶/۵ إِنَّ سِيْلِحَةَ أُمَّتِي الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﷻ
- ۳۶۸ ۳۳۷/۵ إِنْ شِئْتَ تَتَّحَيْتَ فَكُنْتُ قَرِيبًا
- ۳۶۹ ۵۵۲/۳ إِنْ شِئْتَ دَعَوْتُ وَإِنْ شِئْتَ صَبِرْتُ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ
- ۳۷۰ ۳۹۵/۱ إِنْ عِظَمَ الْجَزَاءُ مَعَ عِظَمِ الْبَلَاءِ وَإِنْ اللَّهُ إِذَا أَحَبَّ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ فَمَنْ رَضِيَ فَلَهُ الرِّضَا وَمَنْ سَخِطَ فَلَهُ السَّخَطُ
- ۳۷۱ ۴۵۵/۱۰ ۴۴۴/۴ إِنْ عَفَرْنَا مِنَ الْجِنِّ تَفَلَّتْ الْبَارِحَةُ لِيَقْطَعَ عَلَيَّ صَلَاتِي فَأَمَكَّنِي اللَّهُ مِنْهُ فَاتَّخَذْتُهُ فَارَدْتُ أَنْ أَرْبِطَهُ عَلَيَّ سَارِيَةً مِنْ سَوَارِي الْمَسْجِدِ حَتَّى تَنْظُرُوا إِلَيْهِ كُلُّكُمْ فَذَكَرْتُ دَعْوَةَ أَخِي سُلَيْمَانَ ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مَلَكًا لَا يُبْغِي لِحَدِي مِنْ بَعْدِي﴾ فَرَدَدْتُهُ خَاسِنًا
- ۳۷۲ ۲۴۷/۸ إِنْ عَلَيْهِمُ التَّيْجَانُ إِنْ أَدْنَى لُؤْلُؤَةٍ مِنْهَا لَتُضِيءُ مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ

- ۲۰۷۱۲ ۳۷۳ ان عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ أَجَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى مِنْ أَرْضِ الْحِجَازِ
- ۲۰۳۳ ۳۷۴ ان عُمَرَ فَرَّقَ بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ
- ۳۷۵ ان غَلَطَ جِلْدُ الْكَافِرِ اثْنَتَانِ وَأَرْبَعُونَ ذِرَاعًا وَإِنْ ضَرَسَهُ مِثْلُ أَحَدٍ وَإِنْ مَجَلَسَهُ مِنْ جَهَنَّمَ مَا
- ۱۸۷۳ ۳۷۶ بَيْنَ مَكَّةَ وَالْمَدِينَةِ
- ۳۷۷ ان فُلَانًا أَهْنَى إِلَيَّ نَاقَةً فَعَوَّضْتُهُ مِنْهَا سِتُّ بَكَرَاتٍ فَظَلَّ سَاحِطًا وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ لَا أَتَّيَلَّ
- ۳۷۸ هَدِيَّةٌ إِلَّا مِنْ قُرَشِيٍّ أَوْ أَنْصَارِيٍّ أَوْ ثَقَفِيٍّ أَوْ دَوْسِيٍّ
- ۳۷۹ ان فِي الْجَنَّةِ بَحْرُ الْمَاءِ وَبَحْرُ الْعَسَلِ وَبَحْرُ اللَّبَنِ وَبَحْرُ الْخَمْرِ ثُمَّ تُشْفَقُ الْأَنْهَارُ بَعْدَ .. ۳۲۸/۱
- ۳۷۸ ان فِي الْجَنَّةِ جَنَّتَيْنِ مِنْ فِضَّةٍ آيْتُهُمَا وَمَا فِيهِمَا وَجَنَّتَيْنِ مِنْ ذَهَبٍ آيْتُهُمَا وَمَا فِيهِمَا ۲۵۴/۲
- ۳۷۹ ان فِي الْجَنَّةِ خَيْمَةٌ مِنْ لَوْلُؤَةٍ مُجَوَّفَةٍ عَرَضُهَا سِتُونَ مِيلًا فِي كُلِّ زَاوِيَةٍ مِنْهَا أَهْلٌ مَا يَرَوْنَ
- ۹۲/۲ التَّخْرِيْنَ
- ۳۸۰ ان فِي الْجَنَّةِ لَشَجْرَةٌ يَسِيرُ الرَّائِبُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ سَنَةٍ وَأَقْرَبُوا أَنْ شَيْتُمْ: وَظِلُّ مَمْلُودٍ ۱۸۷۳
- ۳۸۱ ان فِي الْجَنَّةِ لَشَجْرَةٌ يَسِيرُ الرَّائِبُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ لَا يَقْطَعُهَا ۸۶/۲، ۴۳۴/۱
- ۳۸۲ ان فِي الْجَنَّةِ لَعَرْفًا يَرَى ظُهُورَهَا مِنْ بَطُونِهَا وَيَطُونُهَا مِنْ ظُهُورِهَا ۵۰/۱۰
- ۳۸۳ ان فِي الْجَنَّةِ مِائَةُ دَرَجَةٍ أَعَدَّهَا اللهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِ اللهِ مَا بَيْنَ الدَّرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ
- السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۲۰۷/۷، ۴۸۵/۵، ۲۹۲/۳
- ۳۸۴ ان فِي أَحْسَلِ لِسَاعَةٍ لَا يُؤَافِقُهَا رَجُلٌ مُسْلِمٌ يَسْأَلُ اللهَ خَيْرًا مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا أَعْطَاهُ
- إِيَّاهُ وَذَلِكَ كُلُّ لَيْلَةٍ ۴۱۶/۱
- ۳۸۵ ان فِي الْعَمَلِ لِحَقًّا سَبْوَى الرُّكْمَةِ ۳۷۸/۱
- ۳۸۶ ان فِيكُمْ مُتَابِقِينَ فَمَنْ سَمِعْتُمْ فَلْيَقُمْ ثُمَّ قُلْ: قُمْ يَا فُلَانُ! قُمْ يَا فُلَانُ! قُمْ يَا فُلَانُ! حَتَّى سَمِعُوا
- سِتَّةً وَثَلَاثِينَ رَجُلًا ۴۰۲/۵، ۴۰۸
- ۳۸۷ ان فِيهِمْ آيَةٌ أَفْضَلُ مِنَ النَّبِ آيَةٍ ۳۳۷/۲
- ۳۸۸ ان كَانَ شَيْئًا مِنْ أَمْرِ دُنْيَاكُمْ فَسَأَلْتُمْ بِهِ وَإِنْ كَانَ مِنْ أَمْرِ دِينِكُمْ فَبِأَلِيٍّ ۱۹۷/۳
- ۳۸۹ ان كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ اغْتَبْتَهُ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ فَقَدْ بَهْتَهُ ۴۲۶/۱۱
- ۳۹۰ ان كُنْتُ نَفَرْتُ فَضَرَبِي وَإِلَّا فَلَا ۵۲/۹
- ۳۹۱ ان لَأَنْفَرُ ۴۸۹/۲

۳۹۲. إِنَّ لِرَبِّكَ عَلَيْكَ حَقًّا وَلِنَفْسِكَ عَلَيْكَ حَقًّا وَلِلْأَهْلِ عَلَيْكَ حَقًّا فَأَعْطِ كُلَّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ فَأَتَى
النَّبِيَّ ﷺ فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ صَلَّى صَلَاحٌ سَلْمَانُ ۶۰/۴
۳۹۳. إِنَّ لِكُلِّ أُمَّةٍ فِتْنَةٌ وَإِنَّ فِتْنَةَ أُمَّتِي الْمَلُ ۳۳۲/۱۲، ۳۳۹/۱۳
۳۹۴. إِنَّ لِكُلِّ شَيْءٍ قَلْبًا وَقَلْبُ الْقُرْآنِ يَسُ وَمَنْ قَرَأَ يَسُ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِقِرَائَتِهَا قِرَاءَةَ الْقُرْآنِ
عَشْرَ مَرَّاتٍ ۲۶۲/۱۰
۳۹۵. إِنَّ لِكُلِّ قَوْمٍ عَيْدًا وَهَذَا عَيْدُنَا ۵۲۱/۹
۳۹۶. إِنَّ لِكُلِّ نَبِيٍّ حَوَارِيًّا وَحَوَارِيَّ الرَّبِيبِ ۲۷۵/۱۲
۳۹۷. إِنَّ لِلْحَيْنِ شَيَاطِينَ يُضِلُّونَهُمْ مِثْلَ شَيَاطِينِ الْإِنْسِ يُضِلُّونَهُمْ، فَيَلْتَقِي شَيْطَانُ الْإِنْسِ وَشَيْطَانُ
الْحَيْنِ فَيَقُولُ هَذَا لِهَذَا: أَضَلَّهُ بِكَذَابٍ وَأَضَلَّهُ ۳۳۸/۴
۳۹۸. إِنَّ لِلشَّيْطَانِ لَمَّةً يَأْتِي بِهَا آدَمَ وَالْمَلَكِ لَمَّةً ۳۵۰/۱
۳۹۹. إِنَّ لِلْمَوْتِ سَكَرَاتٍ ۲۹۳/۴
۴۰۰. إِنَّ لِلنَّارِ لَسَبْعَةَ أَبْوَابٍ مَا مِنْهُمْ بَابَانِ إِلَّا يَسِيرُ الرَّأِيبُ بَيْنَهُمَا سَبْعِينَ عَامًا وَإِنَّ لِلْجَنَّةِ
لَسْمَانِيَةَ أَبْوَابٍ مَا مِنْهَا بَابَانِ إِلَّا يَسِيرُ الرَّأِيبُ بَيْنَهُمَا سَبْعِينَ عَامًا ۵۴۸/۶
۴۰۱. إِنَّ لِلَّهِ تَعَالَى تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةٌ غَيْرَ وَاحِدَةٍ مِنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ ۷۹/۵
۴۰۲. إِنَّ لِلرُّؤُوسِ شَيْطَانًا يُقَالُ لَهُ وَلَهَانُ فَاتَّقُوا وَسْوَاسَ الْمَاءِ ۴۸۰/۳
۴۰۳. أَنْ لِمَا عَمَلْنَا كَفَّارَةً ۵۲۹/۱۰
۴۰۴. إِنَّ لِي اسْمَاءً أَنَا مُحَمَّدٌ وَأَنَا أَحْمَدُ ۳۳۸/۱۲
۴۰۵. إِنَّ مَخْلِي وَمَثَلِ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِي كَمَثَلِ رَجُلٍ بَنَى بَيْتًا فَحَسَنَهُ وَأَجْمَلَهُ إِلَّا مَوْضِعَ لَبْتِهِ مِنْ
زَاوِيَةٍ فَجَعَلَ النَّاسُ يَطُوفُونَ بِهِ وَيَعْجَبُونَ لَهُ وَيَقُولُونَ هَلَّا وَضِعَتْ هَذِهِ اللَّبْتَةُ فَأَنَا اللَّبْتَةُ
وَأَنَا خَاتِمُ النَّبِيِّينَ ۸۵/۱۰
۴۰۶. إِنَّ مِمَّا أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْضِي مَا يُفْتَحُ عَلَيْكُمْ مِنْ زَهْرَةِ الدُّنْيَا وَزِينَتِهَا ۱۵۲/۱۱
۴۰۷. إِنَّ مِنْ إِجْلَالِ اللَّهِ إِكْرَامَ ذِي الشَّيْبَةِ الْمُسْلِمِ وَحَامِلِ الْقُرْآنِ غَيْرِ الْعَالِي فِيهِ وَالْجَافِي عَنْهُ
وَإِكْرَامَ ذِي السُّلْطَانِ الْمُقْسِطِ ۹۵/۱۲
۴۰۸. إِنَّ مِنْ أَعْظَمِ الْجَهْلِ كَلِمَةٌ عِنْدَ سُلْطَانِ جَائِرٍ ۵۳۴/۲ ۱۱/۱۱
۴۰۹. إِنَّ مِنْ أَفْضَلِ أَيَّامِكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ ۲۸۹/۱۲

لهېرست

- ۴۱۰ ۲۱۷۳ إِنَّ مِنْ أُمَّتِي لَرِجَالًا الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِهِمْ أَثْبَتَ مِنَ الْحَبْلِ الرُّوَاسِي
- ۴۱۱ ۱۱۶۹ إِنَّ مِنَ الشُّعْرِ حِكْمَةٌ
- ۴۱۲ ۱۱۷۱۲ إِنَّ مِنَ الْمُنْشَلَةِ اللَّائِي كُنُ فِي الدُّنْيَا عَجَائِزٌ عُمُشًا رُمَصًا
- ۴۱۳ إِنَّ مِنَ النَّاسِ مَفَاتِيحَ لِلْخَيْرِ مَفَاتِيحَ لِلشَّرِّ وَإِنَّ مِنَ النَّاسِ مَفَاتِيحَ لِلشَّرِّ مَفَاتِيحَ لِلْخَيْرِ
فَطُوبَى لِمَنْ جَعَلَ اللهُ مَفَاتِيحَ الْخَيْرِ عَلَى يَدَيْهِ وَوَيْلٌ لِمَنْ جَعَلَ اللهُ مَفَاتِيحَ الشَّرِّ عَلَى يَدَيْهِ ۳۳/۴
- ۴۱۴ ۲۵۲/۱۲ أَنَّ مَنْ جَاءَهُ مِنْكُمْ لَمْ تَرَفُهُ عَلَيْكُمْ وَمَنْ جَاءَكُمْ مِنْكُمْ رَدَدْتُمُوهُ عَلَيْنَا
- ۴۱۵ ۳۲۴/۱ إِنَّ مِنْ عِبَادِ اللهِ مَنْ لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللهِ لَأَبْرَهُ
- ۴۱۶ ۲۴۱ - ۲۴۰/۱۲ إِنَّ مِنْكُمْ رِجَالًا تَكَلَّمُوا إِلَى إِيْمَانِهِمْ مِنْهُمْ فُرَاتٌ بَنُ حَيَّانَ
- ۴۱۷ ۳۰۵/۹ إِنَّ مُوسَى عليه السلام أَجَرَ نَفْسَهُ ثَمَانِي سِنِينَ أَوْ عَشْرًا عَلَى عِفَّةٍ فَرَجِحِهِ وَطَعَامِ بَطْنِهِ
- ۴۱۸ ۴۹۳ - ۴۹۲/۸ إِنَّ مُوسَى كَانَ رَجُلًا حَيًّا سَيِّرًا لَا يَرَى مِنْ حِلْيَةِ شَيْءٍ
- ۴۱۹ ۴۲۴/۷ إِنَّ نَزَلْتُمْ بِقَوْمٍ فَأَمِرَ لَكُمْ بِمَا يَتَّبِعِي لِلضَّيْفِ فَاقْبَلُوا فَإِنَّ لَمْ يَفْعَلُوا فَخُذُوا مِنْهُمْ حَقَّ الضَّيْفِ
- ۴۲۰ ۳۷۱۰ اللَّهُ تَغْرُؤُهُمْ وَلَا يَغْرُؤُنَا
- ۴۲۱ ۲۹۹/۳ أَنْ نَقْطِي رَأْسَهُ وَأَنْ نَجْعَلَ عَلَى رِجْلَيْهِ مِنَ الْبَلْخَيْرِ
- ۴۲۲ ۱۱۲/۱۰ إِنَّ هَذَا اتَّبَعْنَا فَإِنَّ شَيْتَانَ أَنْ تَلَدَنَّ لَهُ وَإِنْ شَيْتَانَ رَجَعَ
- ۴۲۳ ۱۱۲/۱۰ إِنَّ هَذَا اتَّبَعْنَا فَإِنَّ شَيْتَانَ أَنْ تَلَدَنَّ لَهُ وَإِنْ شَيْتَانَ رَجَعَ. قُلْ: لَا بَلْ آذَنُ لَهُ يَا رَسُولَ اللهِ!
- ۴۲۴ ۱۲۵/۵ إِنَّ هَذَا السَّيْفَ لَيْسَ لِي وَلَا لَكَ
- ۴۲۵ ۱۹۳/۵ إِنَّ هَذِهِ الصَّدَقَاتُ إِنَّمَا هِيَ أَوْسَاخُ النَّاسِ وَإِنَّهَا لَا تَجِلُّ لِمُحَمَّدٍ وَلَا لِكُلِّ مُحَمَّدٍ
- ۴۲۶ إِنَّ هَذِهِ الْقُلُوبَ نَصْدًا كَمَا يَصْدَأُ الْحَدِيدَ إِذَا أَصَابَهُ الْعَمَاءُ. قِيلَ: يَا رَسُولَ اللهِ وَمَا جَلَاؤُهَا؟
قُلْ: كَثْرَةُ ذِكْرِ الْمَوْتِ وَتِلَاوَةُ الْقُرْآنِ ۱۵۵/۱۲
- ۴۲۷ ۴۲۴/۱ إِنَّ وَسْلَتَكَ لَعَرِيضٌ إِنَّمَا هُوَ سَوَادُ اللَّيْلِ وَبَيَاضُ النَّهَارِ
- ۴۲۸ ۴۶۱/۱۰ أَنْ يَأْخُذُوا لَهُ مِائَةَ شِمْرَاخٍ فَيَضْرِبُوهُ بِهَا ضَرْبَةً وَاحِدَةً
- ۴۲۹ ۳۳۰/۱۱ إِنَّ يَدْخُلَكَ اللهُ الْجَنَّةَ يَكُنْ لَكَ فِيهَا مَا اشْتَهَتْ نَفْسُكَ وَلَدَّتْ عَيْنُكَ
- ۴۳۰ ۱۰۷/۹ أَنْ يَشْهَدَ بِنُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ
- ۴۳۱ أَنْ يُطْعِمَهَا إِذَا طَعِمَ وَأَنْ يَكْسُوهَا إِذَا اكْتَسَى وَلَا يَضْرِبُ الرَّجَّةَ وَلَا يَقْبَحُ وَلَا يَهْجُرُ إِلَّا فِي
الْبَيْتِ ۱۲۷/۳

- ۴۳۲. أَنْ يُعِيدَ الْوُضُوءَ وَالصَّلَاةَ ۴۸۴/۳
- ۴۳۳. أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا ۵۵۵/۷
- ۴۳۴. أَنْ يَنْظُرَ فِي كِتَابِهِ فَيَتَجَاوَزَ عَنْهُ ۸۴/۱۳
- ۴۳۵. إِنَّ يَوْمَ الْجُمُعَةِ سَيِّدُ الْأَيَّامِ وَأَعْظَمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَهُوَ أَعْظَمُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ يَوْمِ الْأَضْحَى وَيَوْمِ الْفِطْرِ ۲۸۹/۱۲
- ۴۳۶. أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا فَخْرَ ۱۳_ ۱۲/۱۲
- ۴۳۷. أَنَا أُبَلِّغُهُمْ عَنْكُمْ ۲۸۲/۱۰
- ۴۳۸. أَنَا أَكْثَرُ الْأَنْبِيَاءِ تَبَعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَنَا أَوْلُ مَنْ يَفْرَعُ بَابَ الْجَنَّةِ ۵۵۵/۱۰
- ۴۳۹. إِنَّا أُمَّةٌ أَمِّيَّةٌ لَا نَكْتُبُ وَلَا نَحْسِبُ ۲۸۱/۱۲
- ۴۴۰. أَنَا أَوْلَى بِكُلِّ مُؤْمِنٍ مِنْ نَفْسِهِ فَأَيُّمَا رَجُلٍ مَاتَ وَتَرَكَ دِينًا فَإِلَيَّ وَمَنْ تَرَكَ مَالًا فَهُوَ لِوَرَثَتِهِ ... ۱۷/۱۰
- ۴۴۱. أَنَا أَوْلَى بِمُوسَى مِنْهُمْ فَصَامَهُ وَأَمَرَ بِصِيَامِهِ ۱۰۶/۱
- ۴۴۲. أَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبَ أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ ۴۷۳/۱۱، ۳۶۷/۱۰
- ۴۴۳. أَنَا بَرِيءٌ مِمَّنْ حَلَقَ وَسَلَقَ وَخَرَقَ ۳۹/۱۰
- ۴۴۴. أَنَا دَارُ الْحِكْمَةِ وَعَلِيٌّ بَابُهَا ۵۴۷/۶
- ۴۴۵. أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ وَلَا فَخْرَ ۲۹۷/۶
- ۴۴۶. أَنَا عَمَلُكَ الصَّالِحُ ... أَنَا عَمَلُكَ الْخَيْثُ ۴۱۹/۴
- ۴۴۷. أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عِبْدِي بِي إِنْ ظَنُّوا بِي خَيْرًا فَلَهُ وَإِنْ ظَنُّوا شَرًّا فَلَهُ ۴۶۴/۱۱
- ۴۴۸. أَنَا فَاعِلٌ. قَدْ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَأَيُّنَ أَطْلُبُكَ؟ قُلْتُ: أَطْلُبُنِي أَوَّلَ مَا تَطَأُنِي عَلَى الصَّرَاطِ. قُلْتُ: فَإِنْ لَمْ أَلْقَكَ عَلَى الصَّرَاطِ؟ قُلْتُ: فَاطْلُبُنِي عِنْدَ الْمِيزَانِ. قُلْتُ: فَإِنْ لَمْ أَلْقَكَ عِنْدَ الْمِيزَانِ؟ قُلْتُ: فَاطْلُبُنِي عِنْدَ الْحَوْضِ فَإِنِّي لَا أُحْطِيُ هُنَا الثَّلَاثَ الْمَوَاطِنَ ۴۱۸/۴
- ۴۴۹. أَنَا فَرَطُكُمْ بَيْنَ أَيْدِيكُمْ ۵۲۶/۵
- ۴۵۰. أَنَا فَرَطُكُمْ عَلَى الْحَوْضِ ۲۰۱/۴
- ۴۵۱. أَنَا فَطَرْتُهَا. يَقُولُ: أَنَا إِبْتَدَأْتُهَا ۱۶۵/۴
- ۴۵۲. إِنَّا لَمْ نُخْلَقْ لِهَذَا إِنَّا خُلِقْنَا لِلْحَرْثِ ۳۳۷/۷
- ۴۵۳. أَنَا مَالِكٌ أَنَا كَنْزُكَ ۳۹۹/۱

۴۵۴. اَنَا مِنَ الرَّاسِخِينَ الَّذِينَ يَعْلَمُونَ تَأْوِيلَهُ ۳۰/۶
۴۵۵. اِنَّا نُجَابُ عَلَيْهِمْ وَلَا يُجَابُونَ عَلَيْنَا ۱۳۶/۲
۴۵۶. الْاِنَّةُ مِنَ اللَّهِ وَالْعَجَلَةُ مِنَ الشَّيْطَانِ ۴۵۶/۱، ۳۰/۶، ۲۵/۵
۴۵۷. الْاَنْبِيَاءُ اِخْوَةٌ مِنْ عَمَلِكِ وَأُمَّهَاتُهُمْ شَتَّى وَدِينُهُمْ وَاحِدٌ ۱۲۴/۷
۴۵۸. الْاَنْبِيَاءُ ثُمَّ الْاَمْتَلُ فَالْاَمْتَلُ ۳۵۶/۶
۴۵۹. الْاَنْبِيَاءُ ثُمَّ الْاَمْتَلُ فَالْاَمْتَلُ يَتْلَى الْعَبْدُ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ فَبَيْنَ كَذَا فِي دِينِهِ صَلْبًا اشْتَدَّ بَلَاؤُهُ ۱۸۷/۸
۴۶۰. اَنْتِ اَحَبُّ يَلَادِ اللَّهِ اِلَى اللَّهِ وَاَنْتِ اَحَبُّ يَلَادِ اللَّهِ اِلَيَّ وَلَوْ لَا اَنْ الْمُشْرِكِينَ اَخْرَجُونِي لَمْ اَخْرُجْ مِنْكَ ۳۸۷/۹
۴۶۱. اَنْتِ اَخْوَانَا وَمَوْلَانَا ۱۲/۱۰
۴۶۲. اَنْتِ السَّيِّئَةُ ۴۲۲/۱۱
۴۶۳. اَنْتِ رَحْمَتِي اَرْحَمُ بِكَ مِنْ اَشْتِهِ مِنْ عِيَالِي ۲۵۲/۱۱
۴۶۴. اَنْتِ عَلَيَّ كَظَهْرِ اُمِّي ۱۷۵/۱۲
۴۶۵. اَنْتِ وَمَالِكَ لِاَيِّكَ ۵۴۵/۸، ۵۵۸/۳
۴۶۶. اَنْتُنَّ عَلَيَّ ذَلِكَ ۲۵۶/۱۲
۴۶۷. اَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيَّ اَمَانِينَ لِأُمَّتِي ۞ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَاَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۞ فَبِذَا مَضَيْتُ تَرَكْتُ فِيهِمْ الْاِسْتِغْفَارَ اِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۱۷۷/۵
۴۶۸. اَنْزَلَ عَلَيَّ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ اَقْلَمِهِنَّ دَخَلَ الْجَنَّةَ ۳۲۰/۸
۴۶۹. اَنْزَلَتِ الْمَائِدَةُ مِنَ السَّمَاءِ خُبْرًا وَلَحْمًا وَاَمْرًا اَنْ لَا يَخُونُوا وَلَا يَدْخِرُوا لِغَدٍ فَخَانُوا وَاذْخَرُوا وَرَفَعُوا لِغَدٍ فَمَسِيخُوا قِرَدَةً وَخَنَازِيرَ ۱۳۷/۴
۴۷۰. اَنْزَلَتْ هَلِيهِ الْاَيَةُ فِي عُمْرَةِ الْحُدَيْبِيَّةِ فَكَانَتِ الْوَحْشُ وَالطَّيْرُ وَالصَّيْدُ تَعْشَاهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَمْ يَرَوْا مِثْلَهُ قَطُّ فَيَمَا خَلَا فَتَهَاكُمُ اللَّهُ عَنْ قَتْلِهِ وَهُمْ مُحْرَمُونَ ۸۲/۴
۴۷۱. اَنْزَلُوا النَّاسَ مَنَازِلَهُمْ ۲۱۷/۹
۴۷۲. الْاَنْصَارُ شِعَارٌ وَالنَّاسُ دَنَارٌ ۵۱۶/۱۲
۴۷۳. اِنَّكَ اَمْرٌ فِيكَ جَاهِلِيَّةٌ ۶۵/۱۰
۴۷۴. اِنَّكَ لَسْتَ بِمَنْ يَصْنَعُ ذَلِكَ خِيَلَهُ ۱۴۸/۲

- ۱۷۹۳ إِنَّكَ لَسْتَ مِنْهُمْ ۴۷۵
- ۴۳۸۲ إِنَّكُمْ تَيَّمُونَ سَبْعِينَ أُمَّةً أَنْتُمْ خَيْرُهَا وَأَكْرَمُهَا عَلَى اللَّهِ ۴۷۶
- ۳۷۷۷ إِنَّكُمْ تُدْعَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَسْمَائِكُمْ وَأَسْمَاءِ آبَائِكُمْ فَلَحْسِنُوا أَسْمَاءَكُمْ ۴۷۷
- ۵۷۷/۱۰ إِنَّكُمْ مَلَاقُوا اللَّهَ حِفْةً عَرَاةً مُشَّةً غُرْلًا ۴۷۸
- ۱۸۳/۹ إِنَّكُمْ وَفِيكُمْ سَبْعِينَ أُمَّةً أَنْتُمْ خَيْرُهَا وَأَكْرَمُهَا عَلَى اللَّهِ ۴۷۹
- ۲۴۹/۴ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلَكُمْ أَنَسَى كَمَا تَنْسَوْنَ فَلِذَا نَسِيتُ فَذَكِّرُونِي ۴۸۰
- ۲۴۰/۱ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ بِمَنْزِلَةِ الْوَالِدِ ۴۸۱
- ۳۶۰/۱۳، ۱۷۱/۱۰، ۳۶۴/۸ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ بِمَنْزِلَةِ الْوَالِدِ أَعْلِمُكُمْ ۴۸۲
- إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ بِمَنْزِلَةِ الْوَالِدِ أَعْلِمُكُمْ فَلِذَا أَتَى أَحَدُكُمْ الْغَائِطُ فَلَا يَسْتَقْبِلِ الْقِبْلَةَ وَلَا يَسْتَدِيرُهَا ۴۸۳
- وَلَا يَسْتَطِبُّ بِيَمِينِهِ ۱۶۹/۶
- إِنَّمَا الْأَعْمَلُ بِالنِّيَّاتِ ۶۷/۴
- إِنَّمَا الْأَعْمَلُ بِالنِّيَّةِ ۳۳۲/۱
- إِنَّمَا الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْعَةِ الْأُولَى ۳۶۶/۱
- إِنَّمَا الطَّاعَةُ فِي الْمَعْرُوفِ ۳۴۹/۲
- إِنَّمَا الْقَبْرُ رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ أَوْ حُفْرَةٌ مِنْ حُفْرِ النَّارِ ۲۷/۱۱
- إِنَّمَا الْمَدِينَةُ كَالْكَبِيرِ تَنْفِي خَبْثَهَا وَتَنْصَعُ طَيِّبَهَا ۲۲۹/۸
- إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ صَالِحَ الْخَلْقِ ۳۸۶/۱۲
- إِنَّمَا بَعَثْتُكَ لِأَبْتَلِيكَ وَأَبْتَلِي بِكَ ۵۷۳/۸
- إِنَّمَا بَنُو الْمُطَلِّبِ وَبَنُو هَاشِمٍ شَيْءٌ وَاحِدٌ ۱۹۴/۵
- إِنَّمَا خَيْرَنِي اللَّهُ ۴۳۶/۵
- إِنَّمَا ذَلِكَ الْعَرَضُ وَلَكِنْ مَنْ نُوقِشَ الْحِسَابَ يَهْلِكُ ۲۰۵/۲
- إِنَّمَا سُمِّيَ الْبَيْتَ الْعَتِيقَ لِأَنَّهُ لَمْ يَظْهَرْ عَلَيْهِ جَبَّارٌ ۲۶۰/۸
- إِنَّمَا سُمِّيَ الْخَضِيرَ لِأَنَّهُ جَلَسَ عَلَى فَرْوَةٍ بَيْضَاءَ فَاهْتَزَّتْ تَحْتَهُ خَضِرًا ۴۱۳/۷
- إِنَّمَا كَانَتْ يَهُودِيَّةً مَاتَتْ فَسَمِعَهُمُ النَّبِيُّ ﷺ يَبْكُونَ عَلَيْهَا قَالُوا إِنَّ أَهْلَهَا يَبْكُونَ عَلَيْهَا وَإِنَّهَا تَعْلَبُ فِي قَبْرِهَا ۲۲/۱۲

۴۹۸. إِنَّمَا مَثَلُ جَلِيسِ الصَّالِحِ وَجَلِيسِ السُّوءِ كَمَثَلِ الْكَمِيلِ الْمِسْكِ وَنَافِخِ الْكَبِيرِ فَحَامِلُ الْمِسْكِ إِمَّا أَنْ يُحْذِيكَ وَإِمَّا أَنْ تَبْتَاعَ مِنْهُ وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبًا وَنَافِخُ الْكَبِيرِ إِمَّا أَنْ يُحْرِقَ نِيَابَكَ وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ رِيحًا خَبِيثَةً ۲۲۷/۳
۴۹۹. إِنَّمَا مَثَلِي وَمَثَلُ أُمَّتِي كَمَثَلِ رَجُلٍ اسْتَوَقَدَ نَارًا فَجَعَلَتْ الدُّوَابُّ وَالْفَرَاشُ يَقَعْنَ فِيهَا فَأَنَا أَخَذُ بِحُجَزِكُمْ وَأَنْتُمْ تَفْحَمُونَ فِيهَا ۱۶۸/۰
۵۰۰. إِنَّمَا يَخِفُّ الْحِسَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى مَنْ حَاسَبَ نَفْسَهُ فِي الدُّنْيَا ۶۱/۵
۵۰۱. إِنَّمَا يَنْصُرُ اللَّهُ هَذِهِ الْأُمَّةَ بِضَعِيفِهَا يَدْعُوْتِهِمْ وَصَلَاتِهِمْ وَإِخْلَاصِهِمْ ۱۹۱/۵
۵۰۲. أَنَّهُ رَأَى جِبْرِيْلَ لَهُ سِتُّ مِائَةِ جَنَاحٍ ۲۱۴/۱۰
۵۰۳. أَنَّهُ رَأَى جِبْرِيْلَ لَهُ سِتُّ مِائَةِ جَنَاحٍ ۵۷۲/۱۱
۵۰۴. إِنَّهُ سَيُفْتَحُ لَكُمْ مَشَارِقُ الْأَرْضِ وَمَغَارِبُهَا وَإِنْ عُمَالُهَا فِي النَّارِ إِلَّا مَنْ اتَّقَى اللَّهَ وَأَتَى الْأَمَانَةَ ۳۳۷/۵
۵۰۵. إِنَّهُ سَيَنْهَاهُ مَا تَقُولُ ۴۲۶/۹
۵۰۶. إِنَّهُ قَدْ أَذِنَ لَكُنْ أَنْ تَخْرُجَنَّ لِحَاجَتِكُنْ ۱۱۴، ۱۱۴/۱۰
۵۰۷. إِنَّهُ قَدْ شَهِدَ بَدْرًا ۲۴۰/۱۲
۵۰۸. إِنَّهُ قَدْ صَدَّقَكُمْ ۲۴۰/۱۲
۵۰۹. إِنَّهُ لَا مَنْسُوخَ فِيهَا ۱۱۶/۴
۵۱۰. أَنَّهُ لَا يَأْتِيكَ مِنَّا رَجُلٌ وَإِنْ كَانَ عَلَى دِينِكَ إِلَّا رَدَدْتُهُ إِلَيْنَا ۲۵۱/۱۲
۵۱۱. أَنَّهُ لَمْ يُرْسَلْ عَلَيْهِمْ مِنَ الرِّيحِ إِلَّا قَدْرُ هَذِهِ الْحَلْقَةِ ۵۲۹/۱۱
۵۱۲. إِنَّهُ لَمْ يَقُلْ يَوْمًا رَبِّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ۱۰۵/۹
۵۱۳. إِنَّهُ لَيَأْتِي الرَّجُلَ الْعَظِيمُ السَّمِينُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يَزِنُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ ۴۲۰/۴
۵۱۴. إِنَّهُ لَيْسَ بِذَلِكَ أَلَا تَسْمَعُ إِلَى قَوْلِ لُقْمَانَ لِابْنِهِ: ﴿إِنَّ الشُّرْكَ لظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ ۲۷۴/۴
۵۱۵. إِنَّهُ لَيْسَ عَلَيْكَ بَأْسٌ إِنَّمَا هُوَ أَبُوكَ وَعَظْمُكَ ۴۷۹/۸
۵۱۶. إِنَّهُ لَيْسَ لِنَبِيِّ أَنْ يُومِضَ ۸۰/۱۰
۵۱۷. إِنَّهُ لَيُغَانُ عَلَى قَلْبِي وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ ۲۱۲/۲
۵۱۸. أَنَّهُ وَجَدَ فِي السَّمَوَاتِ إِدْرِيسَ ۵۱۸/۷
۵۱۹. إِنَّهَا أَمَلَةٌ مِنْ أَمَلَاتِ بَيْنَ يَدَيْ السَّاعَةِ قَدْ أَوْشَكَ الرَّجُلُ أَنْ يَخْرُجَ فَلَا يَرْجِعُ حَتَّى تُحْدِثَهُ ۵۱۸/۷

- ۱۸۶/۹ نَعْلَهُ وَسَوْطَهُ مَا أَحَدَتْ أَهْلَهُ بَعْدَهُ ۵۲۰
- ۵۴۰/۹ إِنَّهَا فِي عِلْمِ اللَّهِ قَلِيلٌ وَعِنْدَكُمْ مِنْ ذَلِكَ مَا يَكْفِيكُمْ ۵۲۱
- ۲۵۰/۱۱ إِنَّهَا لَنْ تَقُومَ حَتَّى تَرُونَ قَبْلَهَا عَشْرَ آيَاتٍ فَذَكَرَ الدُّخَانَ وَالدَّجَالَ وَالدَّابَّةَ وَطُلُوعَ الشَّمْسِ ۵۲۲
- ۲۵۰/۱۱ مِنْ مَغْرِبِهَا ۵۲۳
- ۵۳۸/۸ إِنَّهَا لَيْسَتْ يَنْجَسُ بِنَجَسِ إِنَّهَا مِنَ الطَّوَائِفِ وَالطَّوَائِفِ عَلَيْكُمْ ۵۲۴
- إِنِّي أَشْهَدُكُمْ يَا مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ عَلَى حَكِيمٍ أَنِّي أَعْرِضُ عَلَيْهِ حَقَّهُ مِنْ هَذَا الْفِيءِ فَيَأْتِي ۵۲۵
- ۲۱۶/۱۲ أَنْ يَأْخُذَهُ ۵۲۶
- ۲۷۴/۸ إِنِّي أَمِرْتُ بِالْعَفْوِ فَلَا تُقَاتِلُوا ۵۲۷
- ۳۶۳ إِنِّي إِنَّمَا أَقْضِي بَيْنَكُمْ بِرَأْيِي فِيمَا لَمْ يَنْزَلْ عَلَيَّ فِيهِ ۵۲۸
- ۳۹۰/۱۰ إِنِّي رَأَيْتُ فِي الْبَيْتِ قَرْنَا فَعَيْبَهُ ۵۲۹
- ۵۰۰_ ۴۹۹/۷ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ لَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ وَإِنَّ آدَمَ ^{الطَّلَا} لَمَنْجَلِكُمْ فِي طَيْبَتِهِ ۵۳۰
- ۳۳/۵ إِنِّي قَدْ عَفَوْتُ لَكُمْ عَنْ صَدَقَةِ الْخَيْلِ وَالرَّقِيقِ ۵۳۱
- ۵۲۷ إِنِّي كُنْتُ أَشَوْقُ وَلَكِنِّي عَبْدٌ مَأْمُورٌ ۵۳۲
- ۱۶۳/۱۱ إِنِّي لَأَعْرِفُ كَلِمَةً لَوْ قَالَهَا لَذَهَبَ عَنْهُ الَّذِي يَجِدُ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۵۳۳
- ۳۸۹/۵ إِنِّي لَأَعْطِي الرَّجُلَ وَغَيْرَهُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْهُ خَشْيَةً أَنْ يُكَبَّرَ فِي النَّارِ عَلَى وَجْهِهِ ۵۳۴
- ۵۵۴/۱۰، ۲۶۹/۲ إِنِّي لَأَعْلَمُ آخِرَ أَهْلِ النَّارِ خُرُوجًا مِنْهَا وَآخِرَ أَهْلِ الْجَنَّةِ دُخُولًا الْجَنَّةِ رَجُلٌ يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ ۵۳۵
- حَيُّوًا ۵۳۶
- ۱۹/۱۰ إِنِّي لَأَعْلَمُ أَنَّهَا زَوْجَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۵۳۷
- ۱۰۷/۵ إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَوْ قَالَهَا لَذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ لَوْ قُلَّ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۵۳۸
- ۲۵۷/۱۲ إِنِّي لَأَصَانِعُ النِّسَاءَ إِنَّمَا قَوْلِي لِمَا نَهَى امْرَأَةٌ كَقَوْلِي لِمَا نَهَى امْرَأَةٌ وَأَجِدُ ۵۳۹
- ۴۱/۵ إِنِّي لَمْ أَبْعَثْ بِالْيَهُودِيَّةِ وَلَا بِالنَّصْرَانِيَّةِ وَلَكِنِّي بُعِثْتُ بِالْحَنِيفِيَّةِ السَّمْحَةِ ۵۴۰
- ۱۴/۷ إِنِّي لَمْ أَخْلُقْ لِهَذَا وَلَكِنِّي إِنَّمَا خُلِقْتُ لِلْحَرْبِ ۵۴۱
- ۳۵۷/۹ إِنِّي مُسْتَجِيرٌ رَبِّي ثَلَاثًا ثُمَّ عَازِمٌ عَلَى أَمْرِي ۵۴۲
- ۱۰۵/۱۲ أَهْلُ الْجَنَّةِ عِشْرُونَ وَجِيئَةً صَفِّ ثَمَانُونَ مِنْهَا مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ وَأَرْبَعُونَ مِنْ سَائِرِ الْأُمَّةِ ۵۴۳
- ۱۳/۱۲ أَهْلَكْتُمْ أَوْ قَطَعْتُمْ ظَهَرَ الرَّجُلِ ۵۴۴

۵۴۱. اهون عليهم من عذاب الزمهرير يوماً وجداً ۳۵۱/۴
۵۴۲. او ما تقرأ القرآن ﴿ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خَلْقٍ عَظِيمٍ ﴾ ۳۸۷/۲
۵۴۳. او اطعم ستة مساكين لكل مسكين نصف صاع من طعام واحلق رأسك ۱۶/۴
۵۴۴. او رجلاً ممن عذر الله من الضعفاء ۵۴۴/۸
۵۴۵. او علم ينتفع به ۳۸۷/۲
۵۴۶. اوتي بماء فمسح بوجهه ويديه ومسح برأسيه ورجليه ۴۸۵/۳
۵۴۷. اوفي بندك ۵۲۷/۹
۵۴۸. اوقد على النار ألف سنة حتى احمرت ثم اوقد عليها ألف سنة حتى ابيضت ثم اوقد عليها ألف سنة حتى اسودت فهي سوداء مظلمة ۳۳۹/۳
۵۴۹. اول اشراط الساعة نار تحشر الناس من المشرق الى المغرب ۵۷/۳
۵۵۰. اول الرسل ۲۰۵/۷
۵۵۱. اول الرسل الى اهل الارض ۵۳۵/۱۱
۵۵۲. اول زمرة تدخل الجنة على صورة القمر ليلة البدر والذين على اثرهم كاشد كوكب اضاءة ۵۵۴/۱۰
۵۵۳. اول سورة انزلت فيها سجدة النجم فسجد رسول الله ﷺ وسجد من خلفه الا رجل رايت اخذ كفاً من تراب فسجد عليه فرأيت بعد ذلك قتل كافراً وهو أمية بن خلف ۲۹/۲
۵۵۴. اول صلاة صلأها صلاة العصر ۲۸۴/۱
۵۵۵. اول ما يقضى بين الناس في الدعاء ۵۱۱/۱۰
۵۵۶. اول من يكسى يوم القيامة ابراهيم ۱۶۲/۸
۵۵۷. اولئك اصحاب الاعراف لم يدخلوها وهم يطمعون ۴۷۴/۴
۵۵۸. اولئك قوم عجلت لهم طيباتهم في الحياة الدنيا ۳۲۲/۱۱
۵۵۹. اولم ولو بشاة ۲۱۸/۲
۵۶۰. او ما ترضى ان تكون بيني وبينك هارون من موسى غير انه لا نبي بعلي ۷۸
۵۶۱. او مخرجي هم؟ قل ورقة نعم ۲۸۵/۷
۵۶۲. اي الاعمدة اقرب الى الجنة؟ قل: الصلوة على مواقيتها ۳۲۷/۸
۵۶۳. اي رب ثم ماذا؟ قل: ثم الموت قل: فالان ۳۷/۵

فهرست	۳۹۱	د احاديثو او آثارو
۱۰۹/۹	۵۶۴. اَيِّ عَمِّ قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَلِمَةً أَحْلَجَ لَكَ بِهَا عِنْدَ اللَّهِ
۳۸۴/۹	۵۶۵. اَيُّ مُحَمَّدٌ... فَإِنِّي وَاللَّهِ لَأَرَى وَجُوهَهَا وَإِنِّي لَأَرَى أَوْشَابًا مِنَ النَّاسِ خَلِيقًا أَنْ يَفِرُوا وَيَدْعُوكَ
۴۵۶/۱	۵۶۶. أَيُّذِيكَ هَوَامُّ رَأْسِكَ
۱۷۹/۳	۵۶۷. إِيَّاكُمْ وَالتَّمَادِحَ فَإِنَّهُ الذَّبْحُ
۴۶۴/۱۱	۵۶۸. إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ
		۵۶۹. إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ وَلَا تَحَسُّوْا وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَبَاغَضُوا وَلَا تَدَابَرُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا
۲۲۹/۷	۵۷۰. إِيَّاكُمْ وَمُحَقَّرَاتِ الذُّنُوبِ فَإِنَّهُنَّ يَجْتَمِعْنَ عَلَى الرَّجُلِ حَتَّى يُهْلِكَنَّهُ
۲۱۴/۱۳	۵۷۱. آيَةُ الْمُتَافِقِ ثَلَاثٌ إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا أَوْثَمِنَ خَانَ
۳۹_ ۳۸/۱	۵۷۲. آيَةُ الصَّيْفِ
۴۳۰/۳	۵۷۳. آيَةُ الْكُرْسِيِّ
۹۷/۲	۵۷۴. آيَةُ الْمُتَافِقِ ثَلَاثٌ إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا أَوْثَمِنَ خَانَ
۳۲۶/۸	۵۷۵. أَيُّتَكُنَّ تَتَّبِعْ عَلَيْهَا كِلَابُ الْحَوَابِ
۶۳/۱۰	۵۷۶. أَيُّتَهَا النَّفْسُ الطَّيِّبَةُ كَانَتْ فِي الْجَسَدِ الطَّيِّبِ
۱۵۱/۴	۵۷۷. أَيُعِجِزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَقْرَأَ ثَلَاثَ الْقُرْآنِ فِي لَيْلَةٍ فَشَقَّ ذَلِكَ عَلَيْهِمْ وَقَالُوا أَيُّنَا يُطِيقُ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ ثَلَاثُ الْقُرْآنِ
۵۴۲/۳	۵۷۸. الْأَيِّمُ أَحَقُّ بِنَفْسِهَا مِنْ وَلِيِّهَا وَالْيَكْرُ تُسْتَلَذُّ فِي نَفْسِهَا وَإِدْنُهَا صُمَاتُهَا
۴۸۷/۸	۵۷۹. أَيُّمَا امْرَأَةٍ اسْتَعْطَرَتْ فَمَرَّتْ عَلَى قَوْمٍ لِيَجِدُوا مِنْ رِيحِهَا فِيهَا زَانِيَةٌ
۴۸۱/۸	۵۸۰. أَيُّمَا مَيِّتٍ مَاتَ وَعَلَيْهِ صِيَامٌ فَلْيَصُمَّهُ عَنْهُ وَلِيُّهُ
۳۳/۱۲	۵۸۱. الْإِيمَانُ يَضَعُ وَسَبْعُونَ بَابًا فَادْنَاهَا إِمَاطَةُ الْكَلْبِ عَنِ الطَّرِيقِ وَأَرْفَعُهَا قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
۳۶۴/۲	۵۸۲. الْإِيمَانُ يَضَعُ وَسَبْعُونَ شُعْبَةً وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ
۱۷۸/۱۱	۵۸۳. أَيْنَ الْأَشْعَرِيُّونَ
۴۴/۵	۵۸۴. أَيْنَ اللَّهُ؟ قَالَتْ: فِي السَّمَاءِ. قُلْ: مَنْ أَنَا؟ قَالَتْ: أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ. قُلْ: أَعْتَقَهَا فَإِنَّهَا مُؤْمِنَةٌ
۳۷/۱۲, ۱۱۶/۸	۵۸۵. أَيْنَ الْمُتَحَابُّونَ بِجَلَالِي الْيَوْمِ أَظْلَهُمْ فِي ظِلِّي يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلِّي

۵۸۶. اَيْنَ تُرِيدُ؟... هَلَّا جَارِيَةٌ تُلَاعِبُهَا وَتُلَاعِبُكَ ۱۰۳/۱۰
۵۸۷. اَيْنَ مَدْخَلِي يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ لَانَ النَّارُ ۹۵/۴
۵۸۸. اَيْنَ نَاقِي فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِمْ هَذِهِ الْآيَةَ ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ ﴾ الْآيَةَ كُلَّهَا ۹۵/۴
۵۸۹. أَيُّنَا لَمْ يَظْلِمْ ۲۸/۳
۵۹۰. أَيُّهَا السَّقَطُ الْمُرَاغِمُ رَبُّهُ أَدْخَلَ أَبْوَابَ الْجَنَّةِ ۴۱۶/۱
۵۹۱. أَيُّهَا الْمُصَلِّي ادْعُ تُجِبْ ۴۱۷/۱
۵۹۲. أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ ۳۵۹/۸
۵۹۳. أَيُّهَا النَّاسُ فَاسْأَلُوهُ وَأَنْتُمْ مُوقِنُونَ بِالْجَابَةِ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَجِيبُ لِعَبْدٍ دَعَاةً عَنْ ظَهْرِ قَلْبٍ غَافِلٍ ۴۱۰/۱
۵۹۴. أَيُّهَا النَّاسُ لَا تَتَمَنَّوْا لِقَاءَ الْعَدُوِّ وَسَلُّوْا اللَّهَ الْعَافِيَةَ فَإِذَا لَقِيتُمُوهُمْ فَاصْبِرُوا وَاعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلِّ السُّيُوفِ ثُمَّ قَدْ اللَّهُمَّ مَنَزَلَ الْكِتَابَ وَمُجْرِيَ السَّحَابِ وَهَازِمَ الْأَحْزَابِ
- اهزمتهم وانصرتنا عليهم ۲۰۵/۵
۵۹۵. أَيُّهَا النَّاسُ لَا تَمَنَّوْا لِقَاءَ الْعَدُوِّ وَسَلُّوْا اللَّهَ الْعَافِيَةَ فَإِذَا لَقِيتُمُوهُمْ فَاصْبِرُوا ۲۶۴/۱۲
۵۹۶. أَيُّهَا النَّاسُ! لَا تَمَنَّوْا لِقَاءَ الْعَدُوِّ وَسَلُّوْا اللَّهَ الْعَافِيَةَ فَإِذَا لَقِيتُمُوهُمْ فَاصْبِرُوا ۱۰۵/۴
۵۹۷. ابْعَثْنَهَا قِيَامًا مُقْبِلَةً سَنَةَ نَبِيِّكُمْ ﷺ ۲۷۱/۸
۵۹۸. أَبْكُوا فَإِنَّ لَمْ تَبْكُوا فَتَبَاكُوا ۵۲۴/۷
۵۹۹. ابْنِ آدَمَ ارْكَعْ لِي أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ مِنْ أَوَّلِ النَّهَارِ أَكْفِكَ آخِرَهُ ۵۸۰/۱
۶۰۰. ائْرْكُوهُ وَقَوْمَهُ فَإِنَّهُ إِنْ ظَهَرَ عَلَيْهِمْ فَهُوَ نَبِيٌّ صَلِيقٌ ۲۶۹/۱۳
۶۰۱. اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ وَأَتَّبِعِ السُّبَّةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا وَخَالَجِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ ۲۰۸/۱
۶۰۲. اتَّقِ اللَّهَ يَا مُحَمَّدُ فَقُلْ: مَنْ يُطِيعِ اللَّهَ إِذَا عَصَيْتُ ۳۸۳/۵
۶۰۳. اتَّقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ ۴۱۵/۱
۶۰۴. اتَّقُوا الْمَلَأِينَ الثَّلَاثَ الْبَرَّازَ فِي الْمَوَارِدِ وَالظِّلَّ وَقَارِعَةَ الطَّرِيقِ ۵۳۳/۷
۶۰۵. اتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ يَشِقُّ تَمْرَةٌ ۴۸۰/۲
۶۰۶. اتَّقُوا فِرَاسَةَ الْمُؤْمِنِ فَإِنَّهُ يَنْظُرُ بِنُورِ اللَّهِ ۵۱۲/۱، ۱۶۹/۵
۶۰۷. اجْتَنِبُوا الْخَمْرَ فَإِنَّهَا أُمُّ الْخَبَائِثِ ۳۵۴/۱۰، ۳۵۴/۱۰
۶۰۸. اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُؤَيَّقَاتِ ۳۹۷/۷

- ۶۰۹ اجْتَبُوا السَّبْعَ الْمَوْبِقَاتِ. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَمَا هُنَّ؟ قَلَى: الشُّرْكَ بِاللَّهِ وَالسَّحْرُ وَقَتْلُ
النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَكْلُ الرِّبَا وَأَكْلُ مَدِ الْيَتِيمِ وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الزُّحْفِ وَقَذْفُ
المُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ ۴۵۵/۸
- ۶۱۰ اجْعَلُوها فِي رُكُوعِكُمْ ۱۳۳/۱۲
- ۶۱۱ احْفَظْ اللَّهُ يَحْفَظْكَ ۴۲/۲
- ۶۱۲ اخْتَنَّ إِبْرَاهِيمُ النَّبِيُّ ﷺ وَهُوَ ابْنُ ثَمَانِينَ سَنَةً بِالْقُدُومِ ۲۴۱/۱
- ۶۱۳ اخْتَرْنَا مِنْهُنَّ أَرْبَعًا ۵۴/۳
- ۶۱۴ اخْرِجِي أَيْهَا النَّفْسُ الطَّيِّبَةُ ۹۴/۱۱
- ۶۱۵ اخْسُوا فِيهَا وَاللَّهُ لَا تَخْلُفُكُمْ فِيهَا أَبَدًا ۱۵۵/۱
- ۶۱۶ اذْفَنُوهُمْ فِي دِمَائِهِمْ وَلَمْ يُغْسِلِهِمْ ۳۶۰/۱
- ۶۱۷ اذْكُرُوا مَحَاسِنَ مَوْتَاكُمْ وَكُفُّوا عَن مَسَاوِيهِمْ ۴۶۰/۵
- ۶۱۸ اذْهَبْ فَادْخُلِ الْجَنَّةَ فَإِنَّ لَكَ مِثْلَ الدُّنْيَا وَعَشْرَةَ امْتَالِهَا ۵۶۱/۱۲
- ۶۱۹ ارْتِفَاعُهَا كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَمَسِيرَةُ مَا بَيْنَهُمَا خَمْسُ مِائَةِ عَامٍ ۱۱۰/۱۲
- ۶۲۰ ارْجِعْ فَلَنْ أَسْتَعِينَ بِمُشْرِكٍ ۲۸۲/۲
- ۶۲۱ ارْجِعِي إِلَيَّ بِبَيْتِكَ ۱۰۴/۳
- ۶۲۲ ارْكَبْهَا بِالْمَعْرُوفِ إِذَا أَلْحَيْتَ إِلَيْهَا حَتَّى تَجِدَ ظَهْرًا ۲۶۶/۸
- ۶۲۳ اسْتَلَّتُ رَبِّي فِي أَنْ اسْتَغْفِرَ لَهَا فَلَمْ يَأْتِنِي لِي وَاسْتَلَّتُ رَبِّي فِي أَنْ أَزُورَ قَبْرَهَا فَاتَّذَنِي لِي
فَزُورُوا الْقُبُورَ فَإِنَّهَا تُذَكِّرُكُمْ الْمَوْتَ ۴۸۷/۵
- ۶۲۴ اسْتَعِينِي بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ هَذَا فَإِنَّ هَذَا هُوَ الْغَاسِقُ إِذَا وَقَبَ ۲۸۵/۱۳
- ۶۲۵ اسْتَغْفِرُوا لِخِيَاكُمْ وَأَسْأَلُوا لَهُ بِالتَّيْبِتِ فَإِنَّهُ الْآنَ يُسْأَلُ ۴۳۹/۵
- ۶۲۶ اسْتَقَرَّ الْإِيمَانُ فِي قَلْبِي وَأَحْبَبْتُ مُحَمَّدًا ۱۲۲/۷
- ۶۲۷ الاسْتِثْوَاءُ غَيْرُ مَجْهُولٍ وَالْكَيفُ غَيْرُ مَعْقُولٍ وَالْإِيمَانُ بِهِ وَاجِبٌ وَالسُّوَالُ عَنْهُ بِدْعَةٌ وَمَا
أَظُنُّكَ إِلَّا ضَالًّا ۴۸۷/۴
- ۶۲۸ الاسْتِثْوَاءُ مَعْلُومٌ وَالْكَيفِيَّةُ مَجْهُولٌ وَالسُّوَالُ عَنْهُ بِدْعَةٌ ۹۷/۴
- ۶۲۹ الاسْتِثْوَانُ ثَلَاثٌ ۵۲۶/۸

۲۱۰/۳	اسق يا زبير ثم ارسيل الامة الى جارك	۶۳۰
۱۷۲	اسمعوا واطيعوا وان استعمل عليكم عبد حبشي كان رأسه زبيبة	۶۳۱
۲۵۲/۳	اشفعوا توجروا ويقضي الله على لسان نبيه ما شاء	۶۳۲
۵۴/۱	اصنعوا كل شيء الا النكاح	۶۳۳
۳۵/۱، ۲۲۵/۳	اغفلها وتوكل	۶۳۴
۳۲/۱۲	اعملوا فكل ميسر لما خلق له	۶۳۵
۴۳/۵	اعملوا ما شئتم فقد وجبت لكم الجنة او فقد غفرت لكم	۶۳۶
	افترقت اليهود على احدى وسبعين فرقة فواحدة في الجنة وسبعون في النار وافترقت النصارى على اثنتين وسبعين فرقة فاحدى وسبعون في النار وواحدة في الجنة والذي نفس محمد بيده لتفترقن امتي على ثلاث وسبعين فرقة واحدة في الجنة واثنتان وسبعون في النار. قيل: يا رسول الله! من هم؟ قل: الجماعة	۶۳۷
۳۱/۸	اقسم المهالجرون قرعة فطار لنا عثمان بن مظعون	۶۳۸
۱۹۷/۷	اقرا: قل: ما انا بقاري... فقل: ﴿ اقرأ باسم ربك الذي خلق ﴾ (السورة)	۶۳۹
۱۸۴/۱۳	اقرءوا يس على موتاكم	۶۴۰
۲۶۲/۱۰	اقضيا يوما آخر مكانه	۶۴۱
۳۸۷/۱۱	اكتبها	۶۴۲
۲۹۰/۴	اكتبوا لابي فلان	۶۴۳
۱۰۳/۴	اكلنا لنا الليل	۶۴۴
۱۴۰/۸	الثلج شئ ابيض ينزل من السماء وما رتيته قط	۶۴۵
۱۱۵/۷	الذي تفوته صلاة العصر فكانما ویر اهله وماله	۶۴۶
۴۲/۲	الذي تفوته صلاة العصر فكانما ویر اهله وماله	۶۴۷
۱۳۰/۳	الذين اذا اعطوا الحق قبلوه واذا سلوه بدلوه وحكموا للناس كحكمهم لانفسهم	۶۴۸
۱۰۲/۱۲	الزفير الصوت الشديد والشهيق الصوت الضعيف	۶۴۹
۱۹۷/۱	الشعر كلام فمینه حسن ومینه قبيح فخذ الحسن ودع القبيح	۶۵۰
۱۶۶/۹	الله اعظم من ان يكون رسوله بشرا مثل محمد	۶۵۱
۵۳/۵		

لهرست	الله اكبر الله اكبر الحمد لله الذي رذ امره الى الوسوسة	۶۵۲
۳۵۱/۱	الله اكبر الله اكبر خربت خبير	۶۵۳
۲۸۸۳	الله اكبر الله اكبر لا اله الا الله والله اكبر الله اكبر ولله الحمد	۶۵۴
۴۸۰/۱	الله اكبر خربت خبير انا اذا نزلنا ساحة قوم فساء صباح المنذرين	۶۵۵
۴۱۶۱۰	الله مولانا ولا مولى لكم	۶۵۶
۷/۱۲، ۳۶۰/۱۱	اللهم احيني مسكينا واميتي مسكينا واحشرني في زمرة المساكين	۶۵۷
۳۷۴ - ۳۳۷	اللهم اعيني على سكرات الموت	۶۵۸
۴۹۶/۱۱	اللهم اكثر ماله وولده وبارك له فيما اعطيته	۶۵۹
۴۷۰/۵، ۱۸۹/۴	اللهم ان لي منه صيبة ان صممتهم اليه ضاعوا وان صممتهم الي جاعوا	۶۶۰
۱۷۸/۱۲	اللهم انا نسالك ان ترينا يوما كيوم بدر	۶۶۱
۴۸۸۲	اللهم انت الاول فليس قبلك شيء وانت اللخر فليس بعدك شيء وانت الظاهر فليس فوقك شيء وانت الباطن فليس دونك شيء	۶۶۲
۱۳۸/۱۲	اللهم انت ربي لا اله الا انت خلقتني وانا عبدك وانا على عهدك ووعدك ما استطعت اعود بك من شر ما صنعت ابوء لك بنعمتك علي وابوء لك بذنبي فاغفر لي فانه لا يغفر الذنوب الا انت	۶۶۳
۳۷۰/۱۱	اللهم انت عبي وانا ربك	۶۶۴
۲۹۶/۲	اللهم انجز لي ما وعدتني... اللهم ان تهلك هذه العصابة من اهل الاسلام لا تعبد في الارض	۶۶۵
۱۴۱/۵	اللهم انك عفو تحب العفو فاعف عني	۶۶۶
۱۹۸/۱۳	اللهم اني اخرج حق الضعيفين اليتيم والمرأة	۶۶۷
۱۳۴/۱۳	اللهم اني استخيرك بعلمك واستقدرك بقدرتك واسالك من فضلك العظيم فانك تقدر ولا اقدر وتعلم ولا اعلم وانت علام الغيوب اللهم ان كنت تعلم ان هذا الامر خير لي في ديني ومعاشي وعاقبة امري - او قل: عاجل امري واجله - فاقدرة لي وسررة لي ثم بارك لي فيه وان كنت تعلم ان هذا الامر شر لي في ديني ومعاشي وعاقبة امري - او قل: في عاجل امري واجله - فاصرفه عني واصرفني عنه واقدر لي الخير حيث كان ثم ارضني به	۶۶۸
۳۵۵/۹		

- ۶۶۹ اللَّهُمَّ إِنِّي أَوْلُ مَنْ أَحْبَبَا أَمْرَكَ إِذْ أَمَاتُوهُ
 ۵۲۶۳
 ۱۵۳/۱ اللَّهُمَّ إِنِّي مِنْ عِبَدِكَ الَّذِينَ لَا يَصْلِحُهُمْ إِلَّا الْغِنَى، فَلَا تَقْهَرْنِي
 ۱۲۶/۱ اللَّهُمَّ أَيُّهُ بَرُوحِ الْقُدْسِ قَدْ اللَّهُمَّ نَعَمْ
 ۲۹۲/۲ اللَّهُمَّ اجْعَلْ خَاتِمَةَ عَمَلِي صَلَاةَ الصُّبْحِ
 ۴۳۳/۱ اللَّهُمَّ ارْحَمِ الْمُحَلِّقِينَ
 ۶۷۲ اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي وَمُحَمَّدًا وَلَا تُشْرِكْ فِي رَحْمَتِنَا أَحَدًا فَقَدْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَتَقُولُونَ هَذَا أَضَلُّ
 ۴۰/۵ أَمْ بَعِيرَةٌ أَلَمْ تَسْمَعُوا مَا قُلْتُ
 ۱۲۹/۴ اللَّهُمَّ اشْفِ عَمِّي ... وَأَنْتَ يَا عَمَّةُ نَسْنُ أَطَعْتَ اللَّهَ لِيُطِيعَنَّكَ
 ۴۷۷/۲ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
 ۱۰۶/۹ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَالْحَقْنِي بِالرَّقِيقِ الْأَعْلَى
 ۴۲۷/۸ اللَّهُمَّ افْتَحْ وَجْعَلْ يَدْعُو فَتَزَلَّ آيَةُ اللَّعَانِ
 ۳۵۷/۶، ۲۲۷/۳ اللَّهُمَّ الرَّفِيقِ الْأَعْلَى
 ۶۸۰ اللَّهُمَّ انْفَعْنِي بِمَا عَلَّمْتَنِي وَعَلِّمْنِي مَا يَنْفَعُنِي وَزِدْنِي عِلْمًا الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَدٍ وَأَعُوذُ
 ۷۸/۸ بِاللَّهِ مِنْ حَلِّ أَهْلِ النَّارِ
 ۲۱۴/۸ اللَّهُمَّ اهْزِمْنَهُمْ وَزَلِّزْلِهِمْ
 ۵۳۳/۱ اللَّهُمَّ بَيْنَ لَنَا فِي الْخَمْرِ بَيِّنَاتٌ شَافِيَةٌ
 ۴۷۸/۱ اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
 ۷۴/۵ اللَّهُمَّ رَحْمَتِكَ أَرْجُو فَلَا تَكْلِفْنِي إِلَى نَفْسِي طَرَفَةَ عَيْنٍ
 ۲۱۷/۱، ۲۶۷/۸، ۱۵۷/۷ اللَّهُمَّ سَبْعًا كَسَبَ يُوسُفُ
 ۴۷/۵، ۴۶۹/۵ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى آلِ أَبِي أَوْفَى
 ۶۸۷ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ
 ۱۲۰/۱۰ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ
 ۳۳۰/۲ اللَّهُمَّ فَقِّهْهُ فِي الدِّينِ وَعَلِّمَهُ التَّوْبِيلَ
 ۴۰۲/۱، ۳۹۶/۱ اللَّهُمَّ لَا تَقْتُلْنَا بِغَضَبِكَ وَلَا تُهْلِكْنَا بِعَذَابِكَ وَعَافِنَا قَبْلَ ذَلِكَ
 ۵۰/۱۰ اللَّهُمَّ لَا تُبَيِّنْ حَتَّى تُقِرَّ عَيْنِي مِنْ قُرْبَطَةٍ
 ۵۰/۱۰

۶۹۱. اللَّهُمَّ هَؤُلَاءِ أَهْلُ بَيْتِي فَادْهَبْ عَنْهُمْ الرَّجْسَ وَطَهِّرْهُمْ تَطْهِيرًا. قَالَتْ أُمُّ سَلَمَةَ: وَأَنَا مَعَهُمْ
يَا نَبِيَّ اللَّهِ؟ قَالَ: أَنْتِ عَلَى مَكَانِكِ وَأَنْتِ عَلَى خَيْرٍ ۷۸۱۰
۶۹۲. اللَّهُمَّ هَذَا فِعْلِي فِيمَا أَمَلْتُ فَلَا تَلْمِنِي فِيمَا تَمَلِكُ وَلَا أَمَلْتُ ۳۶۰۳
۶۹۳. اللَّهُمَّ هَذِهِ قِسْمَتِي فِيمَا أَمَلْتُ فَلَا تَلْمِنِي فِيمَا تَمَلِكُ وَلَا أَمَلْتُ ۶۷۳
۶۹۴. الْحَرَّةُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ ۳۵۲۸
۶۹۵. الْمِيزَانُ لَهُ لِسَانٌ وَكَفَّتَانِ يُوزَنُ فِيهِ الْحَسَنَاتُ وَالسَّيِّئَاتُ ۴۱۸۴
۶۹۶. انْبَعَثَ لَهَا رَجُلٌ عَزِيزٌ عَارِمٌ مَنِيْعٌ فِي رَهْطِهِ ۱۵۴/۱۳
۶۹۷. انزَلُوا عَلَيَّ حُكْمَ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ فَتَزَلُّوا ۴۹/۱۰
۶۹۸. انشَقَّ الْقَمَرُ عَلَيَّ عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ حَتَّى رَأَيْتُ الْجَبَلَ مِنْ بَيْنِ فُرْجَتِي الْقَمَرِ ۳۵/۱۲
۶۹۹. أَنْصُرْ أَخَاكَ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا ۴۵۵/۱۱، ۴۲۰/۸
۷۰۰. انْطَلَقْنَا فِي قَابِلٍ حَالِحِينَ فَعَمِيَ عَلَيْنَا مَكَانُهَا ۳۵/۹
۷۰۱. أَنْظَرُوا إِلَيَّ مَنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَا تَنْظُرُوا إِلَيَّ مَنْ هُوَ فَوْقَكُمْ فَهُوَ أَجْدَرُ أَنْ لَا تَزْدَرُوا نِعْمَةَ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ ۵۷۴/۶
۷۰۲. انظُرُوا إِلَيَّ هَذَا يَسْأَلُنِي عَنْ دَمِ الْبَعُوضِ وَقَدْ قَتَلُوا ابْنَ النَّبِيِّ ﷺ وَسَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ
يَقُولُ هُمَا رِيحَانَايَ مِنَ الدُّنْيَا ۱۰۲/۸
۷۰۳. اهْتَرَّ عَرْشُ الرَّحْمَنِ لِمَوْتِ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ ۵۱/۱۰
۷۰۴. اهْجَهُمْ أَوْ هَاجِهِمْ وَجِبْرِيلُ مَعَكَ ۱۶۶/۱
۷۰۵. اهل الجنة عشرون ومائة صف ثمانون منها من هذه الأمة وأربعون من سائر الأمم ۴۴۰/۲
- ب
۷۰۶. بَشْرُ أَخِي الْعَشِيرَةِ أَوْ ابْنُ الْعَشِيرَةِ ۴۷/۱۱
۷۰۷. بَشْرُ الْخَطِيبِ أَنْتَ قُلْ وَمَنْ يَعْصِي اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۴۳/۸
۷۰۸. بَدَرْنِي عَيْدِي بِنَفْسِهِ حَرَمْتُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ ۱۲۹/۳
۷۰۹. بِاسْتِغْفَارٍ وَلَدِكَ لَكَ ۵۵۰/۱۱
۷۱۰. بِاسْمِكَ رَبِّ وَضَعْتُ جَنِيَّ وَبِكَ أَرْفَعُهُ إِنْ أَمْسَكَتَ نَفْسِي فَاعْفِرْ لَهَا وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا
فَاخْفِظْهَا بِمَا تَخْفِظُ بِهِ عِبْدَكَ الصَّالِحِينَ ۵۲۱/۱۰

۷۱۱. بِاسْمِكَ لَمُوتُ وَلَمَحْيَا. فَلَا اسْتَوْفَا قَدَا: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ. ۲۷۱۱
۷۱۲. بَايَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَلَى أَنْ لَا نَقْرُؤَ وَلَمْ نَهَابِعَهُ عَلَى الْعَوْتِ ۲۷۱۱
۷۱۳. بَايَعْنَاهُ عَلَى أَنْ لَا نَقْرُؤَ ۲۷۱۰
۷۱۴. بَخِيعٌ يَخْمُخُفُ أَبُو هُرَيْرَةَ فِي الْكُتَّانِ لَقَدْ رَأَيْتَنِي وَإِنِّي لِلْخَيْرِ فِيمَا بَيْنَ مِنْبَرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَحَجْرَةِ عَالِشَةَ مِنَ الْجُوعِ مَفْشِيًا عَلَيَّ فَيَجِيءُ الْجَالِي فَيَضَعُ رِجْلَهُ عَلَى عُنُقِي يَرَى أَنْ يَبِي الْجُنُونَ وَمَا يَبِي جُنُونَ وَمَا هُوَ إِلَّا الْجُوعُ ۳۰/۳
۷۱۵. الْبُهَيْلُ الَّذِي مَنْ ذُكِرَتْ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ ۱۱۹/۱۰
۷۱۶. الْبِرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ وَالْإِيمَانُ مَا حَاكَ فِي صَدْرِكَ وَكَمِهَتْ أَنْ يَطْلُبَ عَلَيْهِ النَّاسُ ۱۶۹/۵، ۳۳۶/۵
۷۱۷. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ... سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۲۴۲/۱۱
۷۱۸. بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ هَذَا الْغَلَامِ ۹۵/۳
۷۱۹. بَشِيرَ الْكَانِزِينَ يَكْفِي فِي الْحَيْهَةِ، وَكْفِي فِي الْجَنُوبِ، وَكْفِي فِي الظُّهُورِ، حَتَّى يَلْتَقِيَ الْحَرَّ فِي أَجْوَابِهِمْ ۳۴/۵
۷۲۰. بَشِيرٌ هَذِهِ الْأُمَّةُ بِالسَّيِّئِ وَالنُّصْرِ وَالتَّمَكِينِ فَمَنْ عَمِلَ مِنْهُمْ عَمَلَ الْخَيْرِ لِلدُّنْيَا لَمْ يَكُنْ لَهُ فِي الْخَيْرِ نَصِيبٌ ۱۴۲/۱۱
۷۲۱. بَعَثَ النَّارَ ۴۲۸/۴
۷۲۲. بَعِثْتُ أَنَا وَالسَّاعَةَ كَهَاتَيْنِ ۷۷
۷۲۳. بَعِثْتُ أَنَا وَالسَّاعَةَ كَهَاتَيْنِ. يَعْنِي إِصْبَعَيْنِ ۸۹/۵
۷۲۴. بَعِثْتُ أَنَا وَالسَّاعَةَ كَهَيْهِ مِنْ هَذِهِ إِنْ كَلَّتْ لَتَسْبِقَهَا ۴۶۷/۱۱
۷۲۵. بَعِثْتُ يَارْبَعٍ ۲۶۹/۵
۷۲۶. بَعِثْتُ بِالسَّيْفِ حَتَّى يُعْبَدَ اللَّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَجُعِلَ رِزْقِي تَحْتَ ظِلِّ رُحْمِي ۱۲۷/۱۲
۷۲۷. بَعِثْتُ لِأَتَمِّمْ حُسْنَ الْخُلُقِ ۲۸۷/۱۲
۷۲۸. بَعِثْتُ أَبُو بَكْرٍ فِي تِلْكَ الْحَجَّةِ فِي مُؤَدِّينَ يَوْمَ النَّحْرِ نُوَدِّدُ بِيَمِينِي أَنْ لَا يَحْجَّ بَعْدَ الْعَامِ مُشْرِكٌ ۳۷/۵
۷۲۹. بَعِثْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ إِلَى رَجُلٍ نَكَحَ امْرَأَةً أَبِيهِ فَأَمَرَنِي أَنْ أَضْرِبَ عُنُقَهُ وَأَخَذَ مَالَهُ ۴۲/۸
۷۳۰. بَعْدًا لَكَ سَائِرَ الْيَوْمِ ۱/۴

۲۲۸/۴	بَلْ أَرْجُو أَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ مِنْ أَصْلَابِهِمْ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ وَحْدَهُ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا	۷۳۱
۱۳/۱۰	بَلْ تَقْدِيرِينَ فَيَرَاكَ الْمُسْلِمُونَ فَيُصَلِّحُ اللَّهُ وَتَحْتَ ذَاتَ بَيْنِهِمْ	۷۳۲
۲۲۸/۱۳	بَلْ حُمَى تَقُورُ عَلَى شَيْخٍ كَبِيرٍ تَزِيرُهُ الْقُبُورُ	۷۳۳
۲۰۰/۸	بَلْ عَلَى شَيْءٍ قَدْ فَرِغَ مِنْهُ وَجَرَتْ بِهِ الْأَقْلَامُ يَا عَمْرُؤُا وَلَكِنْ كُلُّ مُسَرَّرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ	۷۳۴
۴۴۶/۱۱	بَلْ هُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ	۷۳۵
۴۴۲/۹	الْبِلْدَاءُ يَلِدُ اللَّهُ وَالْعَبِيدُ عِبَادُ اللَّهِ فَحَيْثُمَا أَصَبْتَ خَيْرًا فَأَتِمِّمْ	۷۳۶
۴۵۲/۸	بَلَى وَاللَّهِ يَا رَبَّنَا إِنَّا لَتُنَجِبُ أَنْ تَغْفِرَ لَنَا	۷۳۷
۲۹۰/۸	بَلَى! أَفَلَاخْبَرْتُكَ أَنَّكَ تَأْتِيهِ الْعَامُ؟ قُلْتُ: لَا. قُلْتُ: فَإِنَّكَ آتِيهِ وَمُتَطَوِّفٌ بِهِ	۷۳۸
۴۷۸/۱۱	بَيْنِي الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ شَهَادَةٍ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ وَالْحَجِّ وَصَوْمِ رَمَضَانَ	۷۳۹
۲۵۳/۱	بِهَذَا أَمِرْتُ	۷۴۰
۱۳۳_ ۱۲۲/۱	بَيْتٌ مِنْ خَشَبٍ يَجْرِي عَلَى وَجْهِ الْمَاءِ أَنْحِي فِيهِ أَهْلَ طَاعَتِي وَأَغْرِقُ أَهْلَ مَعْصِيَتِي	۷۴۱
۲۶۰/۴	بَيْنَ إِبْرَاهِيمَ وَبَيْنَ عَدْنَانَ ثَلَاثُونَ قَرْنًا لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ	۷۴۲
۲۳/۱۳	بَيْنَ النَّفْخَتَيْنِ أَرْبَعُونَ	۷۴۳
۱۷۳/۱	بَيْنَ يَلْيَ السَّاعَةِ مَسْخٌ وَخَسْفٌ وَقَلْفٌ	۷۴۴
۱۸۳/۸	بَيْنَا أَيُّوبُ يَغْتَسِلُ عُرْيَانًا فَخَرَّ عَلَيْهِ جَرَادٌ مِنْ دَهَبٍ فَجَعَلَ أَيُّوبُ يَحْتَشِي فِي ثَوْبِهِ فَنَادَاهُ رَبُّهُ يَا أَيُّوبُ أَلَمْ أَكُنْ أَغْنَيْتُكَ عَمَّا تَرَى قُلْ بَلَى وَعِزَّتِكَ وَلَكِنْ لَأَغْنِيَنِي عَنْ بَرَكَاتِكَ	۷۴۵
۴۲۷/۸	الْبَيْتَةُ أَوْ حَدٌّ فِي ظَهْرِكَ	۷۴۶
۵۳۳/۴، ۱۱۸/۴	الْبَيْتَةُ عَلَى الْمُدْعَى وَالْيَمِينُ عَلَى الْمُدْعَى عَلَيْهِ	۷۴۷
۲۹/۱۳	بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهَا خَمْسٌ مِائَةً سَنَةً	۷۴۸
۳۷۵/۹	بَيْنَمَا رَجُلٌ يَجْرُ إِزَارَهُ مِنَ الْخَيْلِ خُسْفٌ يَوْمَ فَهُوَ يَتَجَلَّجَلُ فِي الْأَرْضِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ	۷۴۹

ت

۱۸۹/۴، ۱۲۹/۳	التَّائِحُ الْيَمِينُ الصَّدُوقُ الْمُسْلِمُ مَعَ الشُّهَدَاءِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ	۷۵۰
۱۸۷/۳	تُبَلِّدُ فِي كُلِّ سَاعَةٍ مِائَةَ مَرَّةٍ... هَكَذَا سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ	۷۵۱
۲۰۹/۱۱	تَبْعُضُ الْعَرَبُ فَتَبْغِضُنِي	۷۵۲

۷۵۳. تَبْلُغُ الْحِلْيَةَ مِنَ الْمُؤْمِنِ حَيْثُ يَبْلُغُ الْوُضُوءَ فهرست
۷۵۴. تَتَّبِعِي بِهَا أَمْرَ الدَّمِ ۲۴۷/۱
۷۵۵. الثَّأْوَبُ مِنَ الشَّيْطَانِ فَلِذَا تَثَاوَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَكْظِمِ مَا اسْتَطَاعَ ۱۰۴/۱۰
۷۵۶. تَجِدُونَ النَّاسَ مَعَادِنَ ۳۳۸/۱
۷۵۷. تَحْتَ كُلِّ شَعْرَةٍ جَنَابَةٌ فِيلُوا الشَّعْرَ وَأَنْقُوا الْبَشْرَةَ ۴۲۵/۲
۷۵۸. تَحَرَّجْتُ أَنْ أَكُلَ طَعَامَكَ يَغْيِرُ إِذْنِكَ ۴۸۷/۳
۷۵۹. تُحْشَرُونَ حَفَاةَ عُرَاةٍ غُرُلًا. قَالَتْ عَائِشَةُ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ الرَّجُلُ وَالنَّسَاءُ يَنْظُرُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ؟ فَقَالَ: الْأَمْرُ أَشَدُّ مِنْ أَنْ يُهْمَهُمْ ذَلِكَ ۵۴۳/۸
۷۶۰. تَحْمِلُ عَلَى بَعِيرِكَ وَلَا يُطِيقُهُ ۲۹۴/۴
۷۶۱. تَخَلَّفْتُ عَنْ غَزْوَةِ بَدْرٍ وَلَمْ يُعَاتَبْ أَحَدٌ تَخَلَّفَ عَنْهَا ۱۵/۷
۷۶۲. تَدَاوَوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَمْ يَضَعْ دَاءً إِلَّا وَضَعَ لَهُ دَوَاءً غَيْرَ دَاءٍ وَاحِدٍ الْهَرَمُ ۲۹۳/۲
۷۶۳. تَدْنُوا الشَّجْرَةَ حَتَّى يَجْتَنِبَهَا وَلِيَّ اللَّهُ إِنْ شَاءَ قَائِمًا وَإِنْ شَاءَ قَاعِدًا ۹۹/۷
۷۶۴. تَرَى الْمُؤْمِنِينَ فِي تَرَاحِمِهِمْ وَتَوَادِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ كَمَثَلِ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى عَضُوهُ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ جَسَدِهِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَى ۸۷/۱۲
۷۶۵. تَزُوجُوا الْوُدُودَ الْوُلُودَ فَإِنِّي مُكَائِرُ بِكُمْ الْأَمَمَ ۴۳۵/۱۱، ۱۶۲/۱
۷۶۶. تَزُوجُوا الْوُلُودَ الْوُدُودَ فَإِنِّي مُكَائِرُ بِكُمْ ۳۰۷/۲
۷۶۷. التَّسْبِيحُ لِلرَّجُلِ وَالتَّصْفِيقُ لِلنِّسَاءِ ۵۸/۳
۷۶۸. تَشْوِيهِ النَّارِ فَتَقْلَصُ شَفَتَهُ الْعُلْيَا حَتَّى تَبْلُغَ وَسَطَ رَأْسِهِ وَتَسْتَرْخِي شَفَتَهُ السُّفْلَى حَتَّى تَضْرِبَ سُرَّتَهُ ۴۸۲/۸
۷۶۹. تَصَافَحُوا يَذْهَبُ الْغَيْلُ وَتَهَادَوْا تَحَابُّوا وَتَذَهَبُ الشُّخْنَاءُ ۳۹۷/۸
۷۷۰. تَصَلِّقْ بِصَدَقَةٍ فَأَخْفَاهَا حَتَّى لَا تَعْلَمَ شِمَالَهُ مَا تَنْفِقُ يَمِينَهُ ۴۸۵/۹
۷۷۱. تَصَلِّقْ بِهِ عَلَى نَفْسِكَ ۱۸۴/۲، ۱۵۴/۲
۷۷۲. تَصَيِّرُ الْأَرْضُ فِضَّةً وَالسَّمَاوَاتُ ذَهَبًا ۴۰۳/۲
۷۷۳. تَصَيِّرُ السَّنَاوَاتُ جِنَانًا ۵۱۰/۱
۷۷۴. تَعُدُّونَ أَنْتُمْ الْفَتْحَ فَتَحَ مَكَّةَ وَقَدْ كَانَ فَتَحَ مَكَّةَ فَتَحًا وَنَحْنُ نَعُدُّ الْفَتْحَ بَيْعَةَ الرِّضْوَانِ يَوْمَ ۵۱۱/۱

د احاديثو او آثارو	فهرست
الْحَدِيثُ	۳۹۱/۱
۷۷۵	تَعَسَّ عِبْدُ الدِّينَارِ وَعَبْدُ الْبَرِّهِمْ وَعَبْدُ الْخَمِيصَةِ إِنْ أُعْطِيَ رَضِيَ وَإِنْ لَمْ يُعْطِ سَخِطَ ۳۸۹/۵، ۳۶۷/۴
۷۷۶	تَعَلَّمُوا الْفَرَائِضَ وَعَلَّمُواهَا فَإِنَّهُ بَصْفُ الْعِلْمِ وَهُوَ بَيْتِي وَهُوَ أَوَّلُ شَيْءٍ يَنْزَعُ مِنْ أُمَّتِي — ۸۷۳
۷۷۷	تَعَلَّمُوا مِنْ أَنْسَابِكُمْ مَا تَصِلُونَ بِهِ أَرْحَامَكُمْ فَإِنَّ صِلَةَ الرَّجْمِ مَحَبَّةٌ فِي الْأَهْلِ مَثْرَاءٌ فِي الْمَدْلِ
	مَثْرَاءٌ فِي الْكُفْرِ ۴۷۳/۱، ۳۶۹/۱
۷۷۸	تَعَوَّدُوا بِاللَّهِ مِنْ رَأْسِ السَّبْعِينَ ۳۳۷/۱
۷۷۹	تَفَكَّرُوا فِي آلَاءِ اللَّهِ وَلَا تَفَكَّرُوا فِي اللَّهِ ۲۷۳
۷۸۰	تَقَاتِلْكُمْ الْيَهُودُ فَتَسْلُطُونَ عَلَيْهِمْ حَتَّى يَقُولَ الْحَجْرُ يَا مُسْلِمُ هَذَا الْيَهُودِيُّ وَرَأَيْتَ فَاقْتُلْهُ — ۱۹۰/۷
۷۸۱	تَقِيءُ الْكُرْضُ أَفْلَدًا كَبِيهَا أَمَثَلُ الْأَسْطُورَانِ مِنَ اللَّعْبِ وَالْفِيضَةِ ۲۲/۳
۷۸۲	تُكْثِرُونَ اللَّعْنَ وَتُكْفِرُونَ الْعَشِيرَ ۴۳۷/۸
۷۸۳	تَكْفُلُ اللَّهُ لِمَنْ جَاهَدَ فِي سَبِيلِهِ لَأَ يُخْرِجَهُ مِنْ بَيْتِهِ إِلَّا جِهْلًا فِي سَبِيلِهِ وَتَصْلِيحُ كَلِمَتِهِ وَإِنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ أَوْ يَرْجِعَهُ إِلَى مَسْكِنِهِ الَّذِي خَرَجَ مِنْهُ مَعَ مَا نَدَى مِنْ أَجْرٍ أَوْ غَنِيمَةٍ ۳۳۰/۳
۷۸۴	تَكُونُ الْحَرْبُ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ سِجَالًا يُصِيبُ مِنَّا وَنُصِيبُ مِنْهُ ۳۴۱/۱
۷۸۵	تَكُونُ بَيْنَ يَدَيْ السَّاعَةِ فِتْنٌ كَقِطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ يُصْبِحُ الرَّجُلُ فِيهَا مُؤْمِنًا وَيَمُوتُ كَافِرًا
	وَيَمُوتُ مُؤْمِنًا وَيُصْبِحُ كَافِرًا يَبِيعُ أَقْوَامَ دِينِهِمْ يَعْزِضُ مِنَ الدُّنْيَا ۳۷۷/۳، ۳۶۲/۲
۷۸۶	تِلْكَ الْغَرَائِقُ الْعُلَى وَإِنْ شَفَاعَتُهُنَّ لَتُرْجَى ۲۹۷/۸
۷۸۷	تِلْكَ الْكَلِمَةُ مِنَ الْحَقِّ يَخْطِفُهَا مِنَ الْحَقِي فَيَقْرُهَا فِي أُنْذٍ وَلِيهِ فَيَخْلِطُونَ مَعَهَا بِأَنَّهُ كَذِبَةٌ ۵۴۹/۹
۷۸۸	تِلْكَ صَمَةٌ كَفَّ اللَّهُ عَنْهَا يَدِي فَلَا أَحِبُّ أَنْ أُلْطَّخَ بِهَا لِسَانِي ۹۹/۴
۷۸۹	تِلْكَ صَلَاةُ الْمُتَابِقِ يَجْلِسُ يَرْقُبُ الشَّمْسَ حَتَّى إِذَا كَانَتْ بَيْنَ قَرْنِي الشَّيْطَانِ قَامَ فَتَفَرَّ أَرْبَعًا
	لَا يَذْكُرُ اللَّهُ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ۳۸۰/۳
۷۹۰	تِلْكَ صَلَاةُ الْمُتَابِقِ يَجْلِسُ يَرْقُبُ الشَّمْسَ حَتَّى إِذَا كَانَتْ بَيْنَ قَرْنِي الشَّيْطَانِ قَامَ فَتَفَرَّهَا
	أَرْبَعًا لَا يَذْكُرُ اللَّهُ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ۲۵۲/۱۳
۷۹۱	تِلْكَ عَلَاجِلُ بَشَرِي الْمُؤْمِنِينَ ۱۷/۶
۷۹۲	تَتَحَنَّنُ وَيَرْزُقُ كَرَامِيَةً أَنْ يَهْجُمَ مِنَّا عَلَى شَيْءٍ يَكْرَهُهُ ۴۶۶/۸
۷۹۳	تَتَكَلَّمُ الْمَرْأَةُ لِلزَّوْجِ لِعَالِيهَا وَلِحَسْبِهَا وَجَمَالِهَا وَلِبَدِينِهَا فَلا تَطْفُرْ بِذَاتِ الدِّينِ تَرَبَّتْ بِذَلِكَ ۴۱۷/۸

شعبه

۷۹۴. تَهَادَوْا تَحَابُرًا ۱۲۶۲
۷۹۵. تَهَادَوْا فَإِنَّ الْهَدِيَّةَ تُدْهِبُ وَحَرَ الصَّدْرِ ۲۰۱۹
۷۹۶. تَوَقَّي رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَدِرْعُهُ مَرْهُونَةٌ عِنْدَ يَهُودِيٍّ يَتْلَايِنُ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ لِأَهْلِهِ ۱۲۶۲

ث

۷۹۷. ثَبَّتَ الْجُرُّ لِلْفَتَى وَبَقِيَ الْوِزْرُ ۵۰۳
۷۹۸. ثَبَّتَ الْجُرُّ لِلْفَتَى وَبَقِيَ الْوِزْرُ عَلَى وَالِدِهِ ۵۷۳
۷۹۹. ثَلَاثُ جِدْمُنْ جِدٌّ وَهَزْلُهُنَّ جِدُّ النِّكَاحِ وَالطَّلَاقِ وَالرُّجْعَةِ ۱۳۲
۸۰۰. ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ مُسْتَجَابَاتٌ لَا شَكَّ فِيهِنَّ دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ وَدَعْوَةُ الْمَسَاكِينِ وَدَعْوَةُ الْوَالِدِ عَلَى وَلَدِهِ ۱۹۱
۸۰۱. ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ مَنْ كَانَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا وَمَنْ أَحَبَّ عَبْدًا لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ ﷻ وَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ إِذْ أَنْقَذَهُ اللَّهُ مِنْهُ كَمَا يَكْفُرُ أَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ ۳۴۸
۸۰۲. ثَلَاثَةٌ حَقَّ عَلَى اللَّهِ عَوْنُهُمْ: الْمُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَالْمُكَاتِبُ الَّذِي يُرِيدُ الْكُفَّاءَ، وَالنَّاجِحُ الَّذِي يُرِيدُ الْعُقَافَ ۴۸۸
۸۰۳. ثَلَاثَةٌ قَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَنَّةَ مُدْمِنُ الْخَمْرِ وَالْعَلَقُ وَالذَّبْيُ الَّذِي يُقْرُ فِي أَهْلِ الْخَبَثِ ۱۸۸
۸۰۴. ثَلَاثَةٌ لَا يُرَدُّ دَعْوَتُهُمُ الْإِمَامُ الْعَالِمُ وَالصَّائِمُ حِينَ يُفْطِرُ وَدَعْوَةُ الْمَظْلُومِ ۴۱۷
۸۰۵. ثُمَّ أَبَاكَ ثُمَّ الْأَقْرَبَ فَالْأَقْرَبَ ۵۳۷/۹، ۱۲۵/۷
۸۰۶. ثُمَّ إِنْ زَنَّتْ فَيُعْوَها وَلَوْ بِضْفِيرٍ ۴۱۰/۸
۸۰۷. ثُمَّ آيْتَمَا أَدْرَكَتْكَ الصَّلَاةُ بَعْدَ فَصَلَّهِ فَإِنَّ الْفَضْلَ فِيهِ ۴۱۰/۲
۸۰۸. ثُمَّ تَطَوَّى الصُّحُفُ فَلَا يُزَادُ فِيهَا وَلَا يُنْقَصُ ۴۵۹/۴
۸۰۹. ثُمَّ جَاءَ بِطَسْتٍ مِنْ ذَهَبٍ مُمْتَلِيٍّ حِكْمَةً وَإِيمَانًا فَأَفْرَغَهُ فِي صَدْرِي ۷/۸
۸۱۰. ثُمَّ خَرَجَ فَبَدَأَ هُوَ يَكَلِّبُ يَلْهَثُ يَأْكُلُ الثَّرَى مِنَ الْعَطَشِ ۵۶۵/۷
۸۱۱. ثُمَّ دَخَلْتُ بَيْتَ الْمَقْدِسِ فَجُمِعَ لِي الْأَنْبِيَاءُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ فَقَدَّمَنِي جِبْرِيلُ حَتَّى أَمْتَهُمْ ۱۸۷
۸۱۲. ثُمَّ دَعَا بِالزُّوَادِ فَلَمْ يُؤْتِ إِلَّا بِالسُّوَيْقِ فَأَمَرَ بِهِ فَتَرِي فَأَكَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَأَكَلْنَا ۵۶۵/۷
۸۱۳. ثُمَّ رُفِعَتْ لِي سِنْرَةُ الْمُنتَهَى فَبَدَأَ نَبْقَهَا مِثْلَ قَلَدٍ هَجْرٍ وَإِذَا وَرَقُهَا مِثْلُ آذَانِ الْفِيلَةِ ۵۷۲/۱
۸۱۴. ثُمَّ عَادُوا إِلَيَّ كَفَرِهِمْ ۱۵۷/۷

۲۷/۱۰	فهرست	۸۱۵	ثُمَّ قَامَ وَبَطْنُهُ مَعْصُوبٌ يَحْجَرُ وَلَيْثُنَا ثَلَاثَةُ أَيَّامٍ لَا نَذُوقُ ذَوَاقًا
۵۵۴/۱۰		۸۱۶	ثُمَّ هُمْ بَعْدَ ذَلِكَ مَنَازِلُ
۳۶۳/۹		۸۱۷	ثُمَّ وَعَظَمُهُمْ فِي ضَحِكِهِمْ مِنَ الضَّرْطَةِ وَقَالَ: لِمَ يَضْحَكُ أَحَدُكُمْ مِمَّا يَفْعَلُ
۴۹۶/۹		۸۱۸	ثُمَّ يُقَالُ لِلْأَرْضِ أَنْتِ بَرَكْتِكِ وَرَبِّي بَرَكْتِكِ فَيَوْمَئِذٍ تَأْكُلُ الْعِصَابَةُ مِنَ الرُّمَانَةِ وَتَسْتَظِلُّونَ بِقِحْفِهَا وَيُبَارِكُ فِي الرِّسْلِ
۴۰۶/۱۲		۸۱۹	ثُمَّ يُقَالُ: أَخْرِجُوا بَعَثَ النَّارِ. فَيُقَالُ: مِنْ كَمْ؟ فَيُقَالُ: مِنْ كُلِّ أَلْفٍ تِسْعَ مِائَةٍ وَتِسْعِينَ
۲۳۱/۱۰		۸۲۰	قَالَ: فَذَلِكَ هُوَ يَوْمٌ يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا هُوَ وَذَلِكَ هُوَ يَوْمٌ يُكْشَفُ عَنْ سَلْبِ هُوَ
۵۴۵/۱۰		۸۲۱	ثُمَّ يَنْزِلُ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيَنْبُتُونَ كَمَا يَنْبُتُ الْبَقْلُ
			ثُمَّ يَنْفَخُ فِي الصُّورِ... وَيَصْعَقُ النَّاسُ ثُمَّ يَنْزِلُ اللَّهُ مَطْرًا... ثُمَّ يَنْفَخُ فِيهِ أُخْرَى فَلِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ

ج

۴۱۳/۵		۸۲۲	جَاهِدِ الْكُفَّارَ بِالسَّيْفِ وَالْمُنَافِقِينَ بِاللِّسَانِ
۹۴/۷		۸۲۳	جَرَسَتْ نَحْلُهُ الْعُرْفُطَ
۱۶۳/۴		۸۲۴	جَعَلَ اللَّهُ الرَّحْمَةَ مِائَةَ جُزْءٍ فَأَمْسَكَ عِنْدَهُ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ جُزْءًا وَأَنْزَلَ فِي الْأَرْضِ جُزْءًا وَاحِدًا
۳۳۵/۱۰		۸۲۵	فَمِنْ ذَلِكَ الْجُزْءِ يَتَرَاخَمُ الْخَلْقُ حَتَّى تَرْفَعِ الْفَرَسُ حَافِرَهَا عَنْ وَلَدِهَا خَشْيَةً أَنْ تُصِيبَهُ
۴۳۲/۲		۸۲۶	جُعِلَتْ صُفُوفُنَا كَصُفُوفِ الْمَلَائِكَةِ
۹۴/۱۲		۸۲۷	الْجَمَاعَةُ
۴۸۳/۵		۸۲۸	جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ أَرْبَعٌ بَيْنَهُمَا مِنْ ذَهَبٍ حَلِيقَتُهُمَا وَأَيْتُهُمَا وَمَا فِيهِمَا وَبَيْنَهُمَا مِنْ فِضَّةٍ حَلِيقَتُهُمَا وَأَيْتُهُمَا وَمَا فِيهِمَا
۱۵۹/۱۲		۸۲۹	الْجَنَّةُ أَقْرَبُ إِلَى أَحَدِكُمْ مِنْ شِرَاكِ نَعْلِهِ وَالنَّارُ مِثْلُ ذَلِكَ
۸۵/۱۲		۸۳۰	جَنَّتَانِ مِنْ فِضَّةٍ أَيْتُهُمَا وَمَا فِيهِمَا وَجَنَّتَانِ مِنْ ذَهَبٍ أَيْتُهُمَا وَمَا فِيهِمَا
۱۴۵/۱۲، ۲۵۷/۸		۸۳۱	جَهْدُ الْمُقِيلِ

ح

۲۲۵/۳		۸۳۲	حَارِبُهُمْ يَعْتَلُ مَا يُحَارِبُونَكَ بِهِ، السَّيْفُ بِالسَّيْفِ وَالرُّمْحُ بِالرُّمْحِ
-------	--	-----	---

۲۳۸/۲	۸۳۳	حَسِبُوا أَنْفُسَكُمْ قَبْلَ أَنْ تُحَاسَبُوا
۵۰۳/۴	۸۳۴	حَامٌ وَسَامٌ وَيَافِثٌ
۴۸۷/۲	۸۳۵	حُبُّ الدُّنْيَا وَكَرَاهِيَةُ الْمَوْتِ
۲۹۷/۳	۸۳۶	حَسَبَهُمُ الْعَمَلُ
۲۱۷/۶، ۲۳۵/۳، ۵۰۱/۱، ۱۷۸/۱	۸۳۷	حُبُّكَ الشَّيْءَ يُعْمِي وَيُصِمُّ
۴۲۴/۷	۸۳۸	حَتَّى إِذَا آتَىٰ أَهْلَ قَرْيَةٍ لِنَعْمَا
۱۱۰/۴	۸۳۹	حَتَّى إِذَا رَأَيْتَ شَحًّا مُطَاعًا وَهَوَىٰ مُتَّبَعًا وَدُنْيَا مُؤْتَرَةً وَإِعْجَابَ كُلِّ نَبِيٍّ رَأَىٰ يَرَاهُ فَعَلَيْكَ بِخَاصَّةِ نَفْسِكَ وَدَعِ الْعَوَامَ
۴۹۶/۲	۸۴۰	حَتَّىٰ أَنْكَرْنَا قُلُوبَنَا
۱۶۵/۵	۸۴۱	حَتَّىٰ الْحَبْلَى لَتَمُوتَ فِي وَكْرِهَا مَزَلًا لِيُظْلَمَ الظَّالِمُ
۴۴۴/۱۱	۸۴۲	حَتَّىٰ انْقَضَتِ اللَّيْلَةُ
۳۲۹/۶	۸۴۳	حَتَّىٰ تَأْتِيَ لَيْلَةُ الْجُمُعَةِ
۹/۲	۸۴۴	حَتَّىٰ تَتَّقِي عُسَيْلَتَهُ وَيَتَّقُوا عُسَيْلَتَكَ
۲۰۶/۵	۸۴۵	حَتَّىٰ تَرُؤْنَ الشَّمْسَ وَتَهْبُ الرِّيحُ وَيَنْزِلَ النَّصْرُ
۴۱۷/۴	۸۴۶	حَتَّىٰ خِفْتُ أَنْ تُرْضَ فَخَلِي
۱۸۶/۵	۸۴۷	حَتَّىٰ كَثُرَ الْإِسْلَامُ فَلَمْ تَكُنْ فِتْنَةً
۴۴۵/۸	۸۴۸	حَتَّىٰ هَمُّوا أَنْ يَقْتُلُوا
۷۷/۳	۸۴۹	حَتَّىٰ يَغِيبَ أَحَدُهُمْ فِي رَشْحِهِ إِلَىٰ أَنْصَابِ أَدْنِيهِ
۲۱۶/۵، ۲۲۷/۵	۸۵۰	الْحَجُّ عَرَفَتَهُ الْحَجُّ عَرَفَتَهُ الْحَجُّ عَرَفَتَهُ
۴۱۶/۲	۸۵۱	الْحَجُّ مَرَّةً فَمَنْ زَادَ فَهُوَ تَطَوُّعٌ
۱۷۷/۹، ۵۶۱/۷، ۱۱/۵	۸۵۲	حِجَابَةُ الثَّوْرِ
۴۳۳/۸	۸۵۳	حَدٌّ يَعْمَلُ فِي الْأَرْضِ خَيْرٌ لِأَهْلِ الْأَرْضِ مِنْ أَنْ يُمَطَّرُوا ثَلَاثِينَ صَبَاحًا
۲۴۷/۳	۸۵۴	الْحَرْبُ خَدَعَةٌ
۴۳۷/۱	۸۵۵	حَرَّمَ اللَّهُ عَلَى النَّارِ أَنْ تَأْكُلَ أَثَرَ السُّجُودِ
۳۷۷، ۴۴۰/۴	۸۵۶	حَرَّمَ لَيْسَ الْحَرِيرِ وَاللَّثْعِبِ عَلَى ذُكُورِ أُمَّتِي وَأَجِلٌ لِإِنَائِهِمْ

د احاديثو او آثارو	۴۰۵	فهرست
۸۵۷	حَرَمُوا مِنَ الرُّضَاعَةِ مَا تُحَرِّمُونَ مِنَ النَّسَبِ	۴۷۸/۸
۸۵۸	حَسْبُكَ الْآنَ فَالْتَفَتُ إِلَيْهِ فَلِذَا عَيْنَاهُ تَدْرِفَانِ	۱۵۷/۳
۸۵۹	حَسْبُكَ مِنْ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ مَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ وَخَلِيجَةُ بِنْتُ خُوَيْلِدٍ وَفَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ وَآسِيَةُ امْرَأَةُ فِرْعَوْنَ	۳۰۹/۲
۸۶۰	حَسْبِي مِنْ سُؤَالِي عِلْمُهُ بِحَالِي	۱۶۳/۸
۸۶۱	الْحَسَدُ يَأْكُلُ الْحَسَنَاتِ كَمَا تَأْكُلُ النَّارُ الْحَطَبَ	۲۸۷/۱۳، ۲۰۹/۱
۸۶۲	حُسَيْنٌ سَيْطَانٌ مِنَ الْأَسْبَاطِ	۲۶۵/۱
۸۶۳	حُفَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ وَحُفَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ	۲۵۰/۲، ۵۴/۱
۸۶۴	الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ مِنْ أُمَّتِي مَنْ أَمِرْتُ أَنْ أَصِيرَ نَفْسِي مَعَهُمْ	۳۷۳/۷
۸۶۵	الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي رَزَقَنِي مِنَ الرِّبَاسِ مَا أَتَجَمَّلُ بِهِ فِي النَّاسِ وَأُوَارِي بِهِ عَوْرَتِي	۴۳۹/۴
۸۶۶	الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَفَّقَ رَسُولَ رَسُولِ اللَّهِ لِمَا يُرْضِي رَسُولَ اللَّهِ	۴۴۴/۱۱
۸۶۷	الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ هِيَ السَّبْعُ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنُ الْعَظِيمُ الَّذِي أُوتِيَتْهُ	۵۷۱/۱
۸۶۸	حَوْلَهَا سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ يَجَارُونَ بِالتَّسْبِيحِ	۱۳۹/۴
خ		
۸۶۹	الْخَالَةَ يَمْتَرِلَةَ الْأُمِّ	۴۷۷/۸، ۳۵۲/۱
۸۷۰	خَانَتَاهُمَا فِي الدِّينِ وَكَانَتَا مُشْرِكَتَيْنِ وَمَا بَغَتْ امْرَأَةٌ نَبِيًّا قَطُّ	۲۶۲/۴
۸۷۱	خُلِدَا فَحَتَا فِي نَوْبِهِ ثُمَّ ذَهَبَ يُقَالُهُ فَلَمْ يَسْتَطِعْ فَقَالَ: أَمْرٌ بَعْضُهُمْ يَرْفَعُهُ إِلَيَّ قُلْتُ: لَا قُلْ فَارْفَعُهُ أَنْتَ عَلَيَّ قُلْتُ: لَا فَتَنَّرَ مِنْهُ ثُمَّ ذَهَبَ يُقَالُهُ فَلَمْ يَرْفَعُهُ فَقَالَ فَمُرُّ بَعْضُهُمْ يَرْفَعُهُ عَلَيَّ قُلْتُ: لَا قُلْ فَارْفَعُهُ أَنْتَ عَلَيَّ قُلْتُ: لَا فَتَنَّرَ مِنْهُ ثُمَّ احْتَمَلَهُ عَلَى كَاهِلِيهِ ثُمَّ انْطَلَقَ فَمَا زَالَ يَتَّبِعُهُ بِبَصَرِهِ حَتَّى خَفِيَ عَلَيْنَا عَجَبًا مِنْ حِرْصِهِ	۲۴۸/۵
۸۷۲	خُدُّوا الشَّيْطَانَ لِأَنَّ يَمْتَلِيَنَّ جَوْفَ رَجُلٍ قَبِيحًا خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَمْتَلِيَنَّ شِعْرًا	۱۶۵/۹
۸۷۳	خُدُّوا عَنِّي خُدُّوا عَنِّي قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا الثَّيْبُ بِالثَّيْبِ جِلْدُ مِائَةِ وَرَمِيَّ بِالْجِجَارَةِ	۴۱۴/۸
۸۷۴	خُدُّوا عَنِّي خُدُّوا عَنِّي قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا الْبَكْرُ بِالْبَكْرِ جِلْدُ مِائَةِ وَتَفِي سَنَةً	۴۰۹/۸
۸۷۵	خُدُّوا مَنَاسِكَكُمْ فَإِنِّي لَا أَدْرِي لَعَلِّي أَنْ لَا أَحُجَّ بَعْدَ حَجَّتِي هَذِهِ	۳۸۷/۵
۸۷۶	خُلِّيَ مَا يَكْفِيكَ وَوَلَدَكَ بِالْمَعْرُوفِ	۴۷۰/۱۱

۱۲۹/۱۰	خَرَجَ نِسَاءُ الْأَنْصَارِ كَأَنَّ عَلَى رُءُوسِهِنَّ الْغُرَبَانَ مِنَ الْأَكْسِيَةِ	۸۷۷
۱۹۷/۱۳	خَرَجْتُ لِتُخْبِرَكُم بِبَلِيَّةِ الْقَدْرِ فَتَلْحَى فُلَانًا وَفُلَانًا فَرَفِغْتَ	۸۷۸
۱۵۴/۳	خَصَلْتَانِ لَا تَجْتَمِعَانِ فِي مُؤْمِنِ الْبُخْلِ وَسُوءِ الْخُلُقِ	۸۷۹
	خَطُّ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَوْمًا خَطًّا ثُمَّ قَالَ هَذَا سَبِيلُ اللَّهِ ثُمَّ خَطَّ خَطُوطًا عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ	۸۸۰
۳۸۹/۴	ثُمَّ قَالَ هَذِهِ سَبِيلٌ عَلَى كُلِّ سَبِيلٍ مِنْهَا شَيْطَانٌ يَدْعُو إِلَيْهِ ثُمَّ تَلَا ﴿وَأَنْ هَذَا صِرَاطِي﴾ (الآية)	۳۸۹/۴
	خُطْبَاءُ مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا كَانُوا يَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَهُمْ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا يَعْقِلُونَ	۸۸۱
۳۶۹/۱۲	خُفِّفَ عَن دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ الْقُرْآنُ فَكَانَ يَأْمُرُ بِدَوَابِهِ فَتُسْرَجُ فَيَقْرَأُ الْقُرْآنَ قَبْلَ أَنْ تُسْرَجَ دَوَابُّهُ	۴۲۷_۴۲۶
۵۲۸/۸	الْخِلَافَةُ فِي أُمَّتِي ثَلَاثُونَ سَنَةً ثُمَّ مَلَكَ بَعْدَ ذَلِكَ	۵۲۸/۸
۲۶/۱۱	خَلَقَ اللَّهُ التُّرْبَةَ يَوْمَ السَّبْتِ	۲۶/۱۱
۱۳۰/۸	خَلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ وَخَلِقَ الْجَانُّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ وَخَلِقَ آدَمُ مِنْ مِمْأٍ وَصِفَ لَكُمْ	۵۴۴/۱_۱۳۰/۸
۵۲۸/۸	خَلِيفَةُ اللَّهِ الْمَهْلِيُّ	۵۲۸/۸
	خَمْسٌ مِنَ الدَّوَابِّ لَا حَرَجَ عَلَى مَنْ قَتَلَهُنَّ الْغُرَابُ وَالْجِدَاءُ وَالْفَأْرَةُ وَالْعَقْرَبُ وَالْكَلْبُ	۸۸۷
۸۷/۴	الْعُقُورُ	۸۷/۴
۱۷۵/۱۳_۱۲/۶	خَيْرُكُمْ الَّذِينَ إِذَا رُءُوا ذُكِرَ اللَّهُ ﷻ	۱۷۵/۱۳_۱۲/۶
۴۵۹/۵	خَيْرُ أُمَّتِي الْقَرْنُ الَّذِي بُعِثَتْ فِيهِمْ	۴۵۹/۵
۳۶۴/۱	خَيْرُ الدَّوَاءِ الْقُرْآنُ	۳۶۴/۱
۴۹۲/۴	خَيْرُ الذِّكْرِ الْخَفِيُّ وَخَيْرُ الرِّزْقِ مَا يَكْفِي	۴۹۲/۴
۵۲۸_۵۲۷/۸	خَيْرُ الصَّدَقَةِ مَا كَانَ عَنْ ظَهْرِ غِنَى وَأَبْدَأُ بِمَنْ تَعُولُ	۵۲۸_۵۲۷/۸
۴۴۷/۲	خَيْرُ النَّاسِ قَرْنِي	۴۴۷/۲
	خَيْرُ بَيْتٍ فِي الْمُسْلِمِينَ بَيْتٌ فِيهِ يَتِيمٌ يُحْسَنُ إِلَيْهِ وَشَرُّ بَيْتٍ فِي الْمُسْلِمِينَ بَيْتٌ فِيهِ يَتِيمٌ يُسَاءُ إِلَيْهِ	۸۹۴
۱۳۴/۱۳	خَيْرُ نِيَابِكُمْ الْبَيَاضُ فَكَفِّنُوا فِيهَا مَوْتَاكُمْ وَالْبَسُوهَا	۱۳۴/۱۳
۴۵۰/۴	خَيْرُ دُورِ الْأَنْصَارِ بَنُو النَّجَّارِ	۴۵۰/۴
۶۲۲/۱۱	خَيْرُ صَلَاةِ النِّسَاءِ فِي قَعْرِ بُيُوتِهِنَّ	۶۲۲/۱۱
۵۰/۸		۵۰/۸

۶۷/۱۰، ۵۰۱/۸	خَيْرُ مَسَاجِدِ النِّسَاءِ قَعْرُ بَيْوتِهِنَّ	۸۹۸
۱۳/۱	خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ	۸۹۹
۲۲/۵	الْخَيْلُ مَعْقُودٌ فِي نَوَاصِيهَا الْخَيْرُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ	۹۰۰
۴۵۱/۱۰	الْخَيْلُ مَعْقُودٌ فِي نَوَاصِيهَا الْخَيْرُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ الْكَبْرُ وَالْقِيَمَةُ	۹۰۱
		الْخَيْمَةُ دُرَّةٌ مَجُوقَةٌ طُولُهَا فِي السَّمَاءِ ثَلَاثُونَ مِيلًا فِي كُلِّ زَاوِيَةٍ مِنْهَا لِلْمُؤْمِنِ مِنْ أَهْلِ لَأ	۹۰۲
۹۲/۱۲	يَرَاهُمُ الْخُرُونُ	

د

۴۱۵/۱	الدُّعَاءُ لَا يَرُدُّ بَيْنَ الْكَذَّانِ وَالْإِقَامَةِ	۹۰۳
		الدُّعَاءُ لَا يَرُدُّ بَيْنَ الْكَذَّانِ وَالْإِقَامَةِ. قَالُوا: فَمَاذَا تَقُولُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قُلْ سَلُوا اللَّهَ الْعَافِيَةَ فِي	۹۰۴
۴۱۵/۱	الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ	
۴۲/۱۱، ۴۰۶/۱	الدُّعَاءُ هُوَ الْعَيْلَةُ	۹۰۵
۳۰۳/۱۲، ۲۷۹/۱۱، ۴۱۴/۵، ۴۰/۱	دَعَا لَأ يَتَحَدَّثُ النَّاسُ أَنَّ مُحَمَّدًا يَقْتُلُ أَصْحَابَهُ	۹۰۶
۲۷۲/۸	دَعَاهُنَّ فَلَمَّا وَجِبَ فَلَمَّا تَبَيَّنَ بِنَايَةِ قَالُوا: وَمَا الْوَجُوبُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قُلْ: الْمَوْتُ	۹۰۷
۱۰۷/۹	دَعْوَةُ أَبِي إِبْرَاهِيمَ	۹۰۸
۳۸۹/۳	دَعْوَةُ فَلَانَ لِصَاحِبِ الْحَقِّ مَقَالًا	۹۰۹
۴۱۸/۵	دَعْوَاهَا فَإِنَّهَا خَبِيثَةٌ	۹۱۰
۱۱۶/۱۳	الدُّنْيَا دَارٌ مَنْ لَا دَارَ لَهُ وَمَنْ لَا مَلَّ لَهُ وَمَنْ لَا مَلَّ لَهُ وَلَهَا يَجْمَعُ مَنْ لَا عَقْلَ لَهُ	۹۱۱
۱۸۹/۴	الدُّنْيَا دَارٌ مَنْ لَا دَارَ لَهُ، وَلَهَا يَجْمَعُ مَنْ لَا عَقْلَ لَهُ	۹۱۲
۴۷۰/۱۱	الدِّينُ النَّصِيحَةُ	۹۱۳

ذ

۳۷/۱	ذَاكَ صَرِيحُ الْإِيمَانِ	۹۱۴
۴۴۶/۱۱	ذَاكُمْ اللَّهُ ﷻ	۹۱۵
۱۶۷	ذُبِحْنَا عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَرَسًا وَنَحْنُ بِالْمَدِينَةِ فَأَكَلْتَهُ	۹۱۶
۴۱۹/۷	ذُبِحَهُ بِالسِّكِّينِ	۹۱۷

۹۱۸. غُرُوبِي مَا تَرَكْتُمْ ۱۰۰/۴
۹۱۹. ذَلِكَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ۵۵۳/۲
۹۲۰. ذَلِكَ جِبْرِيلُ ~~الْقُدُّوسُ~~ بُعِثَ إِلَى بَنِي قُرَيْظَةَ ۴۹۰/۷
۹۲۱. ذَلِكَ يَوْمَ يَقُولُ اللَّهُ لِلَّذِينَ ابْعَثْ بَعَثَ النَّارِ فَقَالَ يَا رَبِّ وَمَا بَعَثَ النَّارِ قَدْ تَسَعُ مِائَةٌ وَتِسْعَةٌ وَتَسْعُونَ إِلَى النَّارِ وَوَاحِدٌ إِلَى الْجَنَّةِ ۲۱۵/۸
- ر
۹۲۲. الرَّؤْيَا مِنَ اللَّهِ وَالْحُلْمُ مِنَ الشَّيْطَانِ ۲۸۷/۶
۹۲۳. رَأَيْتُ اللَّصْلَعَ يَقْبَلُ الْحَجَرَ ۴۶۲/۱۱
۹۲۴. رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَوْمَ الْحَزَابِ يَنْقُلُ التُّرَابَ وَقَدْ وَارَى التُّرَابُ بَيَاضَ بَطْنِهِ ۲۴/۱۰
۹۲۵. رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي وَفِي صَدْرِهِ أَرِيزٌ كَأَرِيزِ الرَّحَى مِنَ الْبُكَاءِ ۵۴۷/۷
۹۲۶. رَأَيْتُ فِي الْمَتَامِ أَنِّي أَهْلِي مِنْ مَكَّةَ إِلَى أَرْضٍ بِهَا نَخْلٌ فَذَهَبَ وَهَلِي إِلَى أَنَّهَا الْيَمَامَةُ أَوْ الْهَجْرُ فَلِذَا هِيَ الْمَدِينَةُ يَثْرِبُ ۳۲/۱۰
۹۲۷. رَأَيْتُ نَهْرًا فِي الْجَنَّةِ حَافَتُهُ قِيَابُ اللَّوْلُؤِ قُلْتُ مَا هَذَا يَا جِبْرِيلُ؟! قَالَ: هَذَا الْكُوْتُرُ الَّذِي أَعْطَاكَهُ اللَّهُ ۲۵۸/۱۳
۹۲۸. رَأَيْتُهُ يَأْمُرُ بِمَكَارِمِ الْخَلْقِ ۳۸۷/۱۲
۹۲۹. رَبِّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۳۴/۱۱
۹۳۰. الرَّبَّاءُ رِبَاءَانِ، قَرِيبًا لَا يَصِيحُ (رَبًّا الْبَيْعِ)، وَرَبًّا لَا بَأْسَ بِهِ، وَهُوَ هَدِيَّةُ الرَّجُلِ يُرِيدُ فَضْلَهَا وَإِضَاعَتَهَا ۴۸۶/۹
۹۳۱. الرَّبَّاءُ سَبْعُونَ حُبًّا أَيْسَرُهَا أَنْ يَنْكِحَ الرَّجُلُ أُمَّهُ ۷/۱۳
۹۳۲. الرَّبَّاءُ وَإِنْ كَثُرَ فَإِنَّ عَاقِبَتَهُ إِلَى قَلْبٍ ۱۷۷/۲
۹۳۳. رَبِّطْ يَوْمَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَفْضَلُ مِنْ أَلْفِ يَوْمٍ فِيمَا سِوَاهُ ۱۹۷/۱۳
۹۳۴. رَبِّطْ يَوْمَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا عَلَيْهَا ۴۰/۳
۹۳۵. الرَّجُلُ تُعْرَضُ عَلَيْهِ ذُنُوبُهُ ثُمَّ يَتَجَاوَزُ لَهَا عَنْهَا إِنَّهُ مَنْ تَوَقَّشَ الْجِمَابَ هَلَكَ ۴۱۰/۶ - ۴۱۱
۹۳۶. الرَّجُلُ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ يَا رَبِّ يَا رَبِّ وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ وَغُنْيِي بِالْحَرَامِ فَأَنَّى يُسْتَجَابَ لِذَلِكَ ۴۰۹/۱

- ۹۳۷ رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى مُوسَى لَوْلَا أَنَّهُ عَجَلُ لَرَأَى الْعَجَبَ وَلَكِنَّهُ أَخَذَتْهُ مِنْ صَاحِبِهِ فَمَاتَ... ۴۳۳۸
- ۹۳۸ رَحْمَةُ اللَّهِ لَقَدْ أَدْرَكَنِي آيَةٌ كُنْتُ نُسَيْتُهَا ۱۱۴/۱۳
- ۹۳۹ رَدَّ الْخُصُومَ حَتَّى يَصْطَلِحُوا فَإِنَّ الْقَضَاءَ يُورِثُ بَيْنَهُمُ الضَّغَائِنَ ۳۵۹۳
- ۹۴۰ رَضِيَ الرَّبُّ فِي رِضَى الْوَالِدِ وَسَخَطَ الرَّبُّ فِي سَخَطِ الْوَالِدِ ۱۵۳/۳
- ۹۴۱ رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَحْتَلِمَ وَعَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يَعْقِلَ ۲۹۷/۳
- ۹۴۲ رَمَقْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عِشْرِينَ مَرَّةً يَقْرَأُ فِي الرَّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ وَفِي الرَّكْعَتَيْنِ قَبْلَ الْفَجْرِ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۳۶۵/۱۳

ز

- ۹۴۳ زَمِّلُونِي زَمِّلُونِي ۱۵۹/۴، ۴۹۷/۱۲
- ۹۴۴ زَوَّجَكُنْ أَهَالِيكُنْ وَزَوَّجَنِي اللَّهُ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَوَاتٍ ۸۳/۱۰

س

- ۹۴۵ سَأَلَ أَهْلُ مَكَّةَ أَنْ يُرِيَهُمْ آيَةَ فَأَرَاهُمُ انْشِقَاقَ الْقَمَرِ ۳۳/۱۲
- ۹۴۶ سَأَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ السَّمَنِ وَالْجَبَنِ وَالْفِرَاءِ فَقَالَ الْحَلَلُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ وَالْحَرَامُ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ وَمَا سَكَتَ عَنْهُ فَهُوَ بِمَا عَفَا عَنْهُ ۱۰۴/۴
- ۹۴۷ سَأَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْعُتْلِ الزَّيْمِ فَقَالَ هُوَ الشَّيْءُ الْخَلْقِ الْمُصْحَحُ الْأَكُولُ الشَّرْبُ الْوَاحِدُ لِلطَّعَامِ وَالشَّرَابِ الظُّلُومُ لِلنَّاسِ رَحْبُ الْجَوْفِ ۳۸۹/۱۲
- ۹۴۸ سَأَلْتُ رَبِّي ثَلَاثًا فَأَعْطَانِي إِنْثَتَيْنِ وَمَعْنِي وَاجِدَةٌ، سَأَلْتُ رَبِّي أَنْ لَا يُهْلِكَ أُمَّتِي بِالسِّنَةِ فَأَعْطَانِيهَا وَسَأَلْتُهُ أَنْ لَا يُهْلِكَ أُمَّتِي بِالْفَرْقِ فَأَعْطَانِيهَا وَسَأَلْتُهُ أَنْ لَا يُجْعَلَ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ فَمَتَّعْنِيهَا ۲۴۴/۴
- ۹۴۹ سَافِرُوا تَصِحُّوا وَاغْزُوا تَسْتَغْنُوا ۴۴۲/۹
- ۹۵۰ سُبْحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ. ثُمَّ يَقُولُ: إِنَّ هَذَا لَوَعِيدٌ لِأَهْلِ الْأَرْضِ شَدِيدٌ ۴۰۱/۱، ۴۰۲
- ۹۵۱ سُبْحَانَ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّيْلُ إِذَا جَاءَ النَّهَارُ ۴۷۹/۲
- ۹۵۲ سُبْحَانَ اللَّهِ لَا تُطِيقُهُ أَوْ لَا تَسْطِيعُهُ أَفَلَا قُلْتَ يَا اللَّهُمَّ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۚ قُلْ قَدْ فَدَعَا اللَّهُ لَهُ فَشَفَعْنَا ۴۷۹/۱

لهبرست		
۴۱۷/۴	۹۵۳ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ
۴۴۵/۱	۹۵۴ سُبْحَانَ اللَّهِ يُلْقِي يَدَيْهِ إِلَى التَّهْلُكَةِ
۱۱۷/۵	۹۵۵ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى
۸۴/۱	۹۵۶ سُبْحَانَ مَنْ يَرَانِي وَيَسْمَعُ كَلَامِي وَيَعْرِفُ مَكَانِي وَيَذَكِّرُنِي وَلَا يَنْسَانِي
۵۵۰/۱۲	۹۵۷ سُبْحَانَكَ قَبْلِي
		۹۵۸ سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا هَذِهِ الْكَلِمَاتُ الَّتِي
۲۶۹/۱۳	أَرَاكَ أَحَدْتُنَّهَا تَقُولُهَا؟ قَالَ: جُعِلَتْ لِي عَلَامَةٌ فِي أُمَّتِي إِذَا رَأَيْتَهَا قُلْتُهَا
۷۰/۱۰	۹۵۹ سَبَقَ الْمُفْرِدُونَ قَالُوا وَمَا الْمُفْرِدُونَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الذَّاكِرُونَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتُ
		۹۶۰ سَبَقَ دِرْهَمٌ مِائَةَ أَلْفِ دِرْهَمٍ قَالُوا وَكَيْفَ؟ قَالَ كَانَ لِرَجُلٍ دِرْهَمَانِ تَصَدَّقَ بِأَحَدِهِمَا وَأَنْطَلَقَ
۱۴۵/۱۲	رَجُلًا إِلَى عَرْضِ مَالِهِ فَاتَّخَذَ مِنْهُ مِائَةَ أَلْفِ دِرْهَمٍ فَتَصَدَّقَ بِهَا
۱۶۷/۱۱	۹۶۱ سَيِّئًا. فَسَبَّتْهَا حَتَّى غَلَبَتْهَا
۲۹/۱۲	۹۶۲ سَجَدَ النَّبِيُّ ﷺ بِالنَّجْمِ وَسَجَدَ مَعَهُ الْمُسْلِمُونَ وَالْمُشْرِكُونَ وَالْجِنُّ وَالْإِنْسُ
۸۹/۱۳	۹۶۳ سَجَدَتْ بِهَا خَلْفَ أَبِي الْقَاسِمِ ﷺ فَلَا أزالُ أَسْجُدُ فِيهَا حَتَّى أَلْقَهُ
۱۹۳/۱۳	۹۶۴ سَجَدْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ وَأَقْرَأَ بِاسْمِ رَبِّكَ
۴۴۵/۱۰	۹۶۵ سَجَدَهَا دَاوُدُ تَوْبَةً وَنَسَجَلُهَا شُكْرًا
۵۷۲/۱۱	۹۶۶ السُّدْرَةُ فِي السَّمَاءِ السَّادِسَةِ
۱۹۴/۹	۹۶۷ سَرِيرُ كَرِيمٍ حُسْنُ الصَّنْعَةِ وَغَلَاءُ الثَّمَنِ
۱۰۰/۴	۹۶۸ سَلِّ النَّبِيُّ ﷺ
۴۱۷/۱	۹۶۹ سَلِّ تَعْطُهُ سَلِّ تَعْطُهُ
		۹۷۰ السَّلَامُ عَلَيْكَ... وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ... السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ... وَعَلَيْكَ
۲۵۷/۳	السَّلَامُ... إِنَّكَ لَنْ تَدْعَ لِي شَيْئًا
۴۶۰/۸	۹۷۱ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَنْدَخُلُ؟
۶۷/۱۰	۹۷۲ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ وَرَحْمَةَ اللَّهِ
۴۶/۵	۹۷۳ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ
		۹۷۴ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ ثُمَّ زَادَ شَيْئًا مَعَ ذَلِكَ أَيْضًا... فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ إِنَّ السَّلَامَ

لهرست	انتهى إلى البركة	
۲۵۸۲	السلام عليكم ورحمة الله وبركاته ومغفرته	۹۷۵
۲۵۸۳	السلام قبل الكلام	۹۷۶
۴۶۳/۸	سئوا الله من فضله فإن الله يحب أن يسأل وأفضل العبادَةِ انتظارُ الفرج	۹۷۷
۴۲/۱۱	سئوا بهم سنة أهل الكتاب	۹۷۸
۳۳/۵	سيخرج قوم من النار قد احترقوا وكانوا مثل الحمم	۹۷۹
۵۳۲/۷	سيفرء يومئذ من لم يكن قارئاً في الدنيا	۹۸۰
۱۹۷۷	سيكون قوم يعتدون في الدعاء	۹۸۱
۴۱۰/۱		

ش

۳۰۷/۵	شاهت الوجوه	۹۸۲
۱۲۱/۱۳	شجر في النار	۹۸۳
۳۶۴/۱	الشرك الخفي أن يقوم الرجل يصلي فيزين صلاته لما يرى من نظر رجل	۹۸۴
۵۳۴/۷	شعار المؤمنين على الصراط رب سلّم سلّم	۹۸۵
۴۳/۲	شغلونا عن الصلاة الوسطى صلاة العصر ملأ الله بيوتهم وقبورهم نارا	۹۸۶
۳۳۳/۵	شوق ذلك على المسلمين حين فرض عليهم أن لا يغير واحد من عشرة فجاء التخفيف	۹۸۷
۳۰۹/۱	الشهداء خمسة المطعون والمبطون والغرق وصاحب الهدم والشهيد في سبيل الله	۹۸۸
۲۶۰/۱۰	شهيد يمشي على وجه الأرض	۹۸۹
۳۸۷/۵	شيء صنع رسول الله ﷺ فلا نجب أن تتركه	۹۹۰
۷۲/۱	شيبني هود والواقعة والمرسلات وعم يساء لون وإذا الشمس كورت	۹۹۱
۴۱۳/۸، ۲۰۵/۱	الشيخ والشيخة إذا زنيا فارجموهما	۹۹۲
۹۵/۳	الشيخ والشيخة إذا زنيا فارجموهما البتة	۹۹۳
۲۹۳/۱۳	الشیطان جائم على قلب ابن آدم، فلذا سها وغفل وسوس، وإذا ذكر الله خسن	۹۹۴

ص

۴۶۲/۵، ۴۰/۱	صاحب سيرة النبي ﷺ	۹۹۵
-------------	-------	-------------------	-----

۹۹۶. الصَّالِحَاتُ لِلصَّالِحِينَ تَلْدُونَ بِهِنَّ مِثْلَ لَدَائِكُمْ فِي الدُّنْيَا وَتَلْدُنَّ بِكُمْ غَيْرَ أَنْ لَا تَوَالِدَ ۳۷/۱۱... فهرست
۹۹۷. الصَّبْرُ نِصْفُ الْإِيمَانِ وَالشُّكْرُ نِصْفُ الْإِيمَانِ وَالْيَقِينُ الْإِيمَانُ كُلُّهُ ۵۴۳/۹
۹۹۸. صَحِيَّتُ الْأَغْنِيَاءِ فَلَمْ أَرِ أَحَدًا أَكْبَرَ هَمًّا مِنِّي أَرَى ذَابَّةً خَيْرًا مِنْ ذَابْتِي وَتُوبًا خَيْرًا مِنْ تُوْبِي وَصَحِيَّتُ الْفُقَرَاءِ فَاسْتَرَحْتُ ۵۷۲/۸
۹۹۹. صَدَقَ اللَّهُ ﷻ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۖ نَظَرْتُ إِلَى هَذَيْنِ الصَّبِيِّينِ يَمْشِيَانِ وَيَعْتَرَانِ فَلَمْ أَصْبِرْ حَتَّى قَطَعْتُ حَيْثِي وَرَفَعْتُهُمَا ۳۳۲/۱۲
۱۰۰۰. صَدَقَةَ السَّرِّ تَطْفِي غَضَبَ الرَّبِّ ۱۵۴/۲
۱۰۰۱. صَدَقَتِ الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ ۳۷۴
۱۰۰۲. الصَّعُودُ جَبَلٌ مِنْ نَارٍ يَتَّصَعَّدُ فِيهِ سَبْعِينَ خَرِيفًا ثُمَّ يَهْوِي بِهِ كَذَلِكَ أَبَدًا ۵۳۳/۱۲
۱۰۰۳. صِفَارُهُمْ دَعَائِمُ الْجَنَّةِ ۴۱۶/۶
۱۰۰۴. صِفٌ لَنَا رَبِّكَ ۲۷۹/۱۳
۱۰۰۵. صَلَاةُ الْإِشْرَاقِ صَلَاةُ الضُّحَى ۴۳۳/۱۰
۱۰۰۶. صَلَاةُ الْوَأْوَيْنِ إِذَا رَمِضَتْ الْفِصْلُ مِنَ الضُّحَى ۴۳۳/۱۰
۱۰۰۷. صَلَاةُ الْوَأْوَيْنِ صَلَاةُ الْكُضْحَى ۴۳۳/۱۰
۱۰۰۸. الصَّلَاةُ الصَّلَاةُ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۴۲۷/۹
۱۰۰۹. صَلَاةُ الْمَرْأَةِ فِي بَيْتِهَا أَفْضَلُ مِنْ صَلَاتِهَا فِي حُجْرَتِهَا وَصَلَاتِهَا فِي مَخْدَعِهَا أَفْضَلُ مِنْ صَلَاتِهَا فِي بَيْتِهَا ۶۷/۱۰
۱۰۱۰. الصَّلْحُ جَائِزٌ بَيْنَ الْمُسْلِمِينَ إِلَّا صَلْحًا حَرَمَ حَلَالًا أَوْ أَحَلَّ حَرَامًا ۳۵۹/۳
۱۰۱۱. صِنْفَانِ مِنَ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا قَوْمٌ مَعَهُمْ سِيَاطٌ كَلَّذَابِ الْبَقْرِ يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ وَنِسَاءٌ كَأَسْبَلِ عَارِيَاتٍ مُعِيلَاتٍ مَائِلَاتٍ رُءُوسُهُنَّ كَأَسْنِمَةِ الْبُخْتِ الْمَائِلَةِ لَا يَدْخُلْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يَجِدْنَ رِيحَهَا وَإِنْ رِيحَهَا لَتُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ كَذَا وَكَذَا ۴۴۰/۴
۱۰۱۲. الصُّورُ قَرْنٌ يَنْفَخُ فِيهِ ۲۵۶/۴
۱۰۱۳. الصِّيَامُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ ۳۹۵/۱
۱۰۱۴. الصِّيَامُ وَالْقُرْآنُ يَشْفَعَانِ لِلْعَبْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۴۲/۲
۱۰۱۵. الطَّاعُونَ رِجْزُ أَرْسِلَ عَلَى طَائِفَةٍ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۱۱۷/۱

ط

۱۰۱۶ ۱۶۷۳ طَهُورُ إِنَّهُ أَحَدِكُمْ إِذَا وَلَغَ فِيهِ الْكَلْبُ أَنْ يَغْسِلَ سَبْعَ مَرَّاتٍ أَوْ لَأْمَنُ بِالثَّرَابِ

ظ

۱۰۱۷ ۱۱/۵، ۱۷/۹ ظَهَرَ نُورُ رَبِّي لِلْجَبَلِ

ع

۱۰۱۸ ۱۷/۵ الْعَبْدُ آمِنٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ تَعَالَى مَا اسْتَغْفَرَ اللَّهَ تَعَالَى

۱۰۱۹ الْعَبْدُ الْمُؤْمِنُ يَسْتَرِيحُ مِنْ نَصَبِ الدُّنْيَا وَأَذَاهَا إِلَى رَحْمَةِ اللَّهِ وَالْعَبْدُ الْفَاجِرُ يَسْتَرِيحُ مِنْهُ

۱۰۲۰ ۴۹۶/۹ الْعِيَادُ وَالْبِلَادُ وَالشَّجَرُ وَالِدَوَابُّ

۱۰۲۱ ۹/۱۳ الْعَجُّ وَالشَّجُّ

۱۰۲۲ ۵۲/۱ عَجِبَ رَبُّنَا مِنْ قَوْمٍ يُقْلَدُونَ إِلَى الْجَنَّةِ فِي السَّلَاسِلِ

۱۰۲۳ عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ وَلَيْسَ ذَلِكَ لِأَنَّ لِلْمُؤْمِنِ إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ شَكَرَ

۱۰۲۴ ۲۰۸/۴، ۴۵۰/۲ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ

۱۰۲۵ ۳۸۸/۲ عَجَبًا لِلْمُؤْمِنِ لَا يَقْضِي اللَّهُ لَهُ شَيْئًا إِلَّا كَانَ خَيْرًا لَهُ

۱۰۲۶ عَجِبْتُ لِلْمُؤْمِنِ إِذَا أَصَابَهُ خَيْرٌ حَمِدَ اللَّهَ وَشَكَرَ وَإِنْ أَصَابَتْهُ مُصِيبَةٌ حَمِدَ اللَّهَ وَصَبَرَ

۱۰۲۷ ۴۶۰/۶، ۹۱/۶ فَالْمُؤْمِنُ يُؤَجِّرُ فِي كُلِّ أَمْرِهِ حَتَّى يُؤَجَرَ فِي اللَّقْمَةِ يَرْفَعُهَا إِلَى فِيِّ امْرَأَتِهِ

۱۰۲۸ ۲۶۴/۸ عَدِلْتُ شَهَادَةَ الزُّورِ بِالْإِشْرَاقِ بِاللَّهِ (ثَلَاثَ مِرَارٍ) ثُمَّ قَرَأَ ﴿فَلَجَّئِيُوا الرُّجْسَ مِنَ الْكُوفَّةِ﴾ الْآيَةَ

۱۰۲۹ ۱۳۶/۱ عَدِيَتْ امْرَأَةٌ فِي هِرَّةٍ

۱۰۳۰ ۴۱۹/۲، ۵۱/۷ عَدِيَتْ امْرَأَةٌ فِي هِرَّةٍ رَبَطْتَهَا حَتَّى مَاتَتْ

۱۰۳۱ ۵۶۷/۸ عَرَضَ عَلَيَّ رَبِّي لِيَجْعَلَ لِي بَطْحَاةَ مَكَّةَ دَعْبًا قُلْتُ لَا يَا رَبِّ وَلَكِنْ أَشْبَعُ يَوْمًا وَأَجُوعُ يَوْمًا

۱۰۳۲ ۱۰۲۹ عَرِضَتْ عَلَيَّ الْأُمَمُ فَجَعَلَ يَمُرُّ النَّبِيُّ مَعَهُ الرَّجُلُ وَالنَّبِيُّ مَعَهُ الرَّجُلَانِ وَالنَّبِيُّ مَعَهُ الرَّهْطُ

۱۰۳۳ ۲۴/۱ وَالنَّبِيُّ لَيْسَ مَعَهُ أَحَدٌ

۱۰۳۴ ۵۶/۸ عَشْرَةٌ مِنَ الْفِطْرِ... وَإِعْفَاءُ الْبَلْحِيِّ

۱۰۳۵ ۳۳۸/۱۰، ۴۰۴/۹ عَطَانِي كَلَامًا وَعَذَابِي كَلَامًا إِنَّمَا أَمْرِي لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْتُ أَنْ أَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

۱۰۳۶ ۳۷/۴ عَظْمُ الْجَزَاءِ مَعَ عَظْمِ الْبَلَاءِ

- ۱۰۳۳ غَلَامٌ تَشْتَمِيهِ أَنْتَ وَأَصْحَابُكَ ۱۹۷/۱۲، ۴۱۷/۵
- ۱۰۳۴ الْعَلَامَاتُ مَعَالِمُ الطَّرِيقِ وَأَمَارَاتُهَا الَّتِي يُهْتَدَى بِهَا ۲۷۷
- ۱۰۳۵ عَلِيٌّ أَفْضَاؤُنَا وَأَبِيٌّ أَفْرَؤُنَا ۴۳۴/۱۰
- ۱۰۳۶ عَلَى الصِّرَاطِ ۵۱۰/۶
- ۱۰۳۷ عَلَى الْمَوْتِ ۴۲۱/۱۱، ۴۱۹/۲
- ۱۰۳۸ عَلَى دِينِ إِبْرَاهِيمَ ۲۶۵/۲
- ۱۰۳۹ عَلَى مَا يَقْتُلُ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مِنْ أَخِيهِ مَا يُعْجِبُهُ فَلْيَدْعُ لَهُ بِالْبَرَكَةِ ۳۶۴/۶
- ۱۰۴۰ عَلَيْكُمْ بِالشِّفَاءَيْنِ الْعَسَلِ وَالْقُرْآنِ ۲۰۰/۱۳، ۵/۷
- ۱۰۴۱ عَلَيْكُمْ بِقِيَامِ اللَّيْلِ فَإِنَّهُ ذَابُ الصَّالِحِينَ قَبْلَكُمْ، وَإِنَّ قِيَامَ اللَّيْلِ قُرْبَةٌ إِلَى اللَّهِ وَمَنْهَةٌ عَنِ الْإِثْمِ وَتَكْفِيرٌ لِلْسَيِّئَاتِ وَمَطْرَقَةٌ لِلدَّاءِ عَنِ الْجَسَدِ ۵۶۷/۹
- ۱۰۴۲ عَلَيْكُمْ بِالتَّسْبِيحِ وَالتَّهْلِيلِ وَالتَّقْدِيسِ وَاعْقِدْنَ بِالْأَنْامِلِ فَإِنَّهُنَّ مَسْئُولَاتٌ مُسْتَنْطَقَاتٌ وَلَا تَغْفُلْنَ فَتَنْسِينَ الرَّحْمَةَ ۳۲۸/۱۰
- ۱۰۴۳ عَمْدًا صَنَعْتَهُ يَا عَمْرُ ۴۷۹/۳
- ۱۰۴۴ عَمْرُ أُمَّتِي مِنْ سِتِّينَ سَنَةٍ إِلَى سَبْعِينَ ۹۷۷
- ۱۰۴۵ عَنْ بَيْعِ الْكَالِيِّ بِالْكَالِيِّ ۱۸۷/۲
- ۱۰۴۶ عَنْ قَوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ۵۷۴/۶
- ۱۰۴۷ عَوْقِبُوا بِمَا صَنَعُوا يَوْمَ بَدْرٍ مِنْ أَخْذِهِمُ الْفِدَاءَ ۵۴۴/۲
- ۱۰۴۸ الْعِيَاةُ وَالطَّيْرَةُ وَالطَّرْقُ مِنَ الْحَيْبِ ۱۸۲/۳
- ۱۰۴۹ الْعَيْنُ حَقٌّ ۳۲۳/۶
- ۱۰۵۰ عَيْنَانِ لَا تَمْسُهُمَا النَّارُ عَيْنٌ بَكَتْ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَعَيْنٌ بَاتَتْ تَحْرُسُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۳۲۷/۷

غ

- ۱۰۵۱ الْغُلَامُ الَّذِي قَتَلَهُ الْخَضِرُ طَبِعَ كَافِرًا وَلَوْ عَاشَ لَأَرْهَقَ أَبَوَيْهِ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۴۲۸/۷
- ۱۰۵۲ الْغَنِيمَةُ الْبَارِدَةُ الصَّوْمِ فِي الشِّتَاءِ ۴۳۶/۱
- ۱۰۵۳ الْغَنِيمَةُ الْغَنِيمَةُ ۴۹۱/۲

ف

- ۱۰۵۴ فَأَتَيْنَا السَّمَاءَ الرَّابِعَةَ... فَأَتَيْتُ عَلَى إِدْرِيسَ فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ..... ۵۱۸۷
- ۱۰۵۵ فَأَخْبَرَهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً تَتَّخِذُ مِنْ أَغْنِيَائِهِمْ وَتُرَدُّ عَلَى فُقَرَائِهِمْ..... ۱۶۰۸
- ۱۰۵۶ فَأَخَذَهُمْ سِلْمًا فَاسْتَحْيَاهُمْ..... ۴۳۳/۱
- ۱۰۵۷ فَأَدْخَلَ عُمَرُ يَدَهُ فَاسْتَقَاءَهُ..... ۳۵۷/۱
- ۱۰۵۸ فَبِذَا آتَاكَ اللَّهُ مَالًا فَلْيَرَّ أَثَرَهُ عَلَيْكَ..... ۱۷۰/۱۳
- ۱۰۵۹ فَبِذَا أَمَرْتُكُمْ بِشَيْءٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَإِذَا نَهَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَدَعُوهُ..... ۲۱۳/۱۲
- ۱۰۶۰ فَبِذَا جَاءُوا بِنَا سَدَلَتْ إِحْدَانًا جِلْبَابَهَا مِنْ رَأْسِهَا عَلَى وَجْهِهَا فَبِذَا جَاوَزُونَا كَشَفْنَاهُ..... ۴۷۵/۸
- ۱۰۶۱ فَبِذَا حَلَلْتُ فَلَذَنِّي..... ۳۲/۲
- ۱۰۶۲ فَبِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَسَأَلُوهُ الْفِرْدَوْسَ فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ وَأَعْلَى الْجَنَّةِ وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ وَمِنْهُ تَفَجَّرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ..... ۴۶۰/۷
- ۱۰۶۳ فَبِذَا شَرِبَهُ قَطَعَ أَمْعَاءَهُ حَتَّى يَخْرُجَ مِنْ دُبُرِهِ..... ۳۶۴/۱۱
- ۱۰۶۴ فَبِذَا طَلَعَتْ قَارِنَتَاهَا فَبِذَا ارْتَفَعَتْ فَارْقَاهَا..... ۴۳۳/۱۰
- ۱۰۶۵ فَبِذَا عَيْنَاهُ تَذَرَفَانِ..... ۵۲۲/۷
- ۱۰۶۶ فَبِذَا قَتَلْتُمْ فَاحْسِنُوا الْقِتْلَةَ وَإِذَا ذُبِحْتُمْ فَاحْسِنُوا الذَّبْحَةَ وَلْيُجِدْ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ وَلْيُرِحْ ذَيْبِحَتَهُ..... ۴۴۸/۱
- ۱۰۶۷ فَبِذَا قُلْتَ بِسْمِ اللَّهِ تَصَاغَرَتْ إِلَيْهِ نَفْسُهُ حَتَّى يَكُونَ أَصْفَرَ مِنْ ذُبَابٍ..... ۲۹۳/۱۳، ۱۰۰/۱۱
- ۱۰۶۸ فَبِذَا نَهَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَاجْتَنِبُوهُ وَإِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ..... ۳۳۳_ ۳۳۲/۱۲
- ۱۰۶۹ فَبِذَا هِيَ أَتَتْكَ فَأَقْرَأْ عَلَيْهَا السَّلَامَ مِنْ رَبِّهَا وَمِنْهَا يَبْسِي فِي الْجَنَّةِ مِنْ قَصَبٍ لَا صَخَبَ فِيهِ وَلَا نَصَبَ..... ۵۵۴/۱
- ۱۰۷۰ فَأَرَاهُمْ انْتِشَاقَ الْقَمَرِ..... ۱۵۷/۴
- ۱۰۷۱ فَأَزَلَّهُ الشَّيْطَانُ فَلَجَعَ بِالْكَفَارِ..... ۳۳۲/۸
- ۱۰۷۲ فَأَصْبَحُوا وَقَدْ خُلِقَتِ الْجِبِلُّ فَلَمْ تَدْرِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ خُلِقَتِ الْجِبِلُّ..... ۲۵/۷
- ۱۰۷۳ فَأَعْطَى النَّبِيَّ ﷺ أَكْثَرَهَا لِلْمُهَاجِرِينَ..... ۲۱۱/۱۲
- ۱۰۷۴ فَأَعْنِي عَلَى نَفْسِكَ بِكَثْرَةِ السُّجُودِ..... ۲۲۱/۳
- ۱۰۷۵ فَأَفْتُوا بِإِعْدَامِهِ حَرْقًا..... ۴۲۱/۸

- ۱۰۷۶ فَأَقُولُ يَا رَبِّ بَنِي وَمِنْ أُمَّتِي فَيَقْدُ هَلْ شَعَرْتُ مَا عَمِلُوا بِعَنكَ ۴۳۲/۲
- ۱۰۷۷ فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ رَفَعَ رَأْسَهُ فَلِذَا مُوسَى أَحْبَدُ بِقَابِلَةٍ مِنْ قَوَائِمِ الْعَرْشِ فَلَا أُدْرِي أَرَفَعَ رَأْسَهُ قَبْلِي أَمْ كَانَ مِنْهُ اسْتَشْنَى اللَّهُ ۵۴۶/۱۰
- ۱۰۷۸ فَأَكُونُ فِي أَوَّلِ مَنْ يُفِيقُ فَلِذَا مُوسَى بِأَطْيَشٍ بِجَانِبِ الْعَرْشِ فَلَا أُدْرِي أَكَلَّأَ فِيمَنْ صَعِقَ فَانْفَقَ قَبْلِي أَوْ كَانَ مِنْهُ اسْتَشْنَى اللَّهُ ۵۴۹/۱۰
- ۱۰۷۹ فَأَلَى أَيْنَ؟ قَالَ: هَاهُنَا. وَأَشَارَ إِلَى بَنِي قُرَيْظَةَ، فَخَرَجَ النَّبِيُّ ﷺ إِلَيْهِمْ ۴۷۱/۱۰
- ۱۰۸۰ فَأَمَّا الْيَأْقُوتُ فَإِنَّهُ حَجَرَ لَوْ ادْخَلْتَ فِيهِ سِلْكَا لَمْ اسْتَصْفَيْتَهُ لِأَرِيتهُ مِنْ وَرَائِهِ ۸۸۱/۲
- ۱۰۸۱ فَأَمَرَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَجَلِدَ ۴۰۸/۸
- ۱۰۸۲ فَأَمَرَ بِهِ عُمَرُ ۷۷/۴
- ۱۰۸۳ فَأَمَرَ بِهَا فَرُجِمَتْ ۴۱۳/۸
- ۱۰۸۴ فَأَمَرَهُمُ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا أَرَادُوا أَنْ يَخْلِفُوا أَنْ يَقُولُوا وَرَبَّ الْكَعْبَةِ وَيَقُولُونَ مَا شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ شِئْتَ ۳۳۶/۱
- ۱۰۸۵ فَأَمَضَى شَهَادَتَهُمَا ۱۱۷/۴
- ۱۰۸۶ فَإِنْ أَحْبَبْتُمَا أَنْ تَشْهَدَ عَلَى كُلِّ عَبْدٍ أَوْ أَمَةٍ بِمَا عَمِلَ عَلَى ظَهْرِيهَا ۲۱۳/۱۳
- ۱۰۸۷ فَإِنْ أَخْطَأَهُ هَذَا نَهَيْتُهُ هَذَا وَإِنْ أَخْطَأَهُ هَذَا نَهَيْتُهُ هَذَا ۵۲۰/۱
- ۱۰۸۸ فَإِنَّ أُمَّتِي يَوْمَئِذٍ غُرٌّ مِنَ السُّجُودِ مُحَجَّلُونَ مِنَ الْوُضُوءِ ۴۳۷/۱۱
- ۱۰۸۹ فَإِنَّ الْإِسْلَامَ يَجِبُ مَا كَانَ قَبْلَهُ ۴۶۷/۱ - ۴۶۹/۱۱، ۳۷/۱۱
- ۱۰۹۰ فَإِنَّ السَّاعَةَ لَا تَقُومُ حَتَّى يَطُوفَ أَحَدُكُمْ بِصَدَقَتِهِ لَا يَجِدُ مَنْ يَقْبَلُهَا مِنْهُ ۳۶۴/۵ - ۳۶۴
- ۱۰۹۱ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنْ ابْنِ آدَمَ مَجْرَى الدَّمِ ۲۹۴/۱۳
- ۱۰۹۲ فَإِنَّ اللَّهَ ﷻ افْتَرَضَ قِيَامَ اللَّيْلِ فِي أَوَّلِ هَذِهِ السُّورَةِ فَقَامَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ وَأَصْحَابُهُ حَوْلًا وَأَمْسَكَ اللَّهُ خَاتِمَتَهَا اثْنِي عَشَرَ شَهْرًا فِي السَّمَاءِ حَتَّى أَنْزَلَ اللَّهُ فِي آخِرِ هَذِهِ السُّورَةِ التَّخْفِيفَ فَصَارَ قِيَامَ اللَّيْلِ تَطَوُّعًا بَعْدَ فَرِيضَةٍ ۵۱۰/۱۲
- ۱۰۹۳ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَسَامُ حَتَّى تَسَامُوا ۱۰۴/۱۱
- ۱۰۹۴ فَإِنَّ اللَّهَ لَهْنُ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَإِئْتَمَهُنَّ عَلَى مَنْ أَحْرَمَهُنَّ ۴۹۲/۸
- ۱۰۹۵ فَإِنَّ اللَّهَ يُوقِظُكَ مَتَى شِئْتَ مِنَ اللَّيْلِ ۴۶۷/۷
- ۱۰۹۶ فَإِنَّ تَحْتَهَا أَرْضًا أُخْرَى بَيْنَهُمَا مَسِيرَةٌ خَمْسٌ مِائَةً سَنَةً حَتَّى عَدُّ سَبْعِ أَرْضِينَ بَيْنَ كُلِّ أَرْضَيْنِ

۱۰۹۷. مسيره خمس مائه سنه ۱۲/۱۲۰
۱۰۹۸. فَبِنُ حَقِّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَحَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يُعْلَبَ مِنْهُ
لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا ۱۰۳/۳
۱۰۹۹. فَبِنُ خَلَقَ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ الْقُرْآنُ ۱۲/۳۸۶
۱۱۰۰. فَبِنُ بِمَنَاهُكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَأَعْرَاضِكُمْ عَلَيْكُمْ حَرَامٌ كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا فِي بَلَدِكُمْ هَذَا فِي
شَهْرِكُمْ هَذَا ۱۲/۱۲۰
۱۱۰۱. فَبِنُ دُكْرَنِي فِي نَفْسِي دُكْرَتُهُ فِي نَفْسِي وَإِنْ دُكْرَنِي فِي مَلَأِ دُكْرَتُهُ فِي مَلَأِ خَيْرٍ مِنْهُمْ ۹/۴۱۷
۱۱۰۲. فَبِنُ رَأْسُ مِائَةِ سَنَةٍ مِنْهَا لَا يَنْفِي مِنْهُ هُوَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ أَخَذَ ۴/۱۴۷
۱۱۰۳. فَبِنُ غَمُّ عَلَيْكُمْ فَاقْدُرُوا لَهُ ۶/۳۷
۱۱۰۴. فَبِنُ فِي الْجَنَّةِ مِائَةٌ دَرَجَةٍ مَا بَيْنَ كُلِّ دَرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَالْفِرْدَوْسُ أَعْلَى
الْجَنَّةِ وَأَوْسَطُهَا ۷/۴۶۰
۱۱۰۵. فَبِنُ قُرَيْشًا مَتَعُونِي أَنْ أَبْلُغَ كَلَامَ رَبِّي ۲/۳۳۲
۱۱۰۶. فَبِنُ قِيلَ صَدَقَةٌ لَمْ يَأْكُلْ وَإِنْ قِيلَ هَدِيَّةٌ بَسَطَ يَدَهُ ۹/۴۸۵
۱۱۰۷. فَبِنُ كَلِمَاتُ بَنِي مِنْ حَرْبِ قُرَيْشٍ شَيْءٌ فَأَبْقَيْتُ لَهُ حَتَّى أَجَاهِدَهُمْ فِيكَ وَإِنْ كُنْتَ وَضَعْتَ
الْحَرْبَ فَافْجُرْهَا وَاجْعَلْ مَوْتِي فِيهَا ۱۰/۵۰
۱۱۰۸. فَبِنُ لَمْ يَجِدْ أَحَدَكُمْ إِلَّا أَنْ بَعْرَضَ عَلَى إِبْنَائِهِ عَوْنًا وَيَذْكُرُ اسْمَ اللَّهِ فَلْيَفْعَلْ ۳/۱۷۲
۱۱۰۹. فَبِنُ هَذَا حُكْمُ اللَّهِ سَأَلْتُكَ عَنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۳/۱۹۵
۱۱۱۰. فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى سُورَتِي الْمَعْوِدَاتِينَ، فَجَعَلَ كُلَّمَا قَرَأَ آيَةً انْحَلَّتْ عُقْبَتُهُ وَوَجَدَ رَسُولَ اللَّهِ
ﷺ حَقِيقَةً حَتَّى انْحَلَّتِ الْعُقْبَةُ الْخَيْرَةَ ۱۳/۲۸۳
۱۱۱۱. فَأَنْزَلَ اللَّهُ ﷻ ﴿ إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ ﴾ الْآيَةَ ۸/۱۹۹
۱۱۱۲. فَأَنْزَلَ اللَّهُ ﷻ ﴿ وَلَا تَكْرَهُوا قِتَالَكُمْ عَلَى الْبَغَاءِ إِنْ أَرَادُوا نَحْصًا ﴾ الْآيَةَ ۸/۴۹۱
۱۱۱۳. فَأَنْزَلَ اللَّهُ ﷻ ﴿ وَيُؤْتِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَلَةٌ ﴾ ۱۲/۲۱۷
۱۱۱۴. فَأَنْزَلَ اللَّهُ ﷻ تَصْلِيْفَهَا ۹/۵۴
۱۱۱۵. فَأَنْزَلَ اللَّهُ ﷻ ﴿ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتُرُونَ أَنْ يُشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ ﴾ إِلَى
قَوْلِهِ ﷻ ﴿ فَصَبَّحْتُمْ مِنَ الْخَلْسَرِينَ ﴾ ۱۱/۱۵۸

۱۱۱۵. فَأَنْزَلَ اللَّهُ ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن مِّنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوا لَكُمْ فَالْحَنَدُوا لَهُمْ ﴾ الْآيَةَ ۳۰/۸۲
۱۱۱۶. فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى ﴿ وَيَسْأَلُونَكَ ﴾ الْآيَةَ ۱۲۵/۵
۱۱۱۷. فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى ﴿ عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ ﴾ الْآيَةَ ۱۰/۴
۱۱۱۸. فَإِنَّكَ آتِيهِ وَمُتَّطِوْفٌ بِهِ ۳۹۷/۱
۱۱۱۹. فَإِنَّمَا شِفَاءُ الْعِيِّ السُّؤَالُ ۱۳۳/۶
۱۱۲۰. فَإِنَّمَا عَمُّ الرَّجُلِ صِنُّ أَبِيهِ ۲۶۰/۸
۱۱۲۱. فَإِنَّمَا هِيَ قِطْعَةٌ مِنَ النَّارِ فَلْيَأْخُذْهَا أَوْ لِيَتْرُكْهَا ۴۳۰/۸
۱۱۲۲. فَإِنَّهُ زَادَ إِخْوَانِكُمْ مِنَ الْحَيِّ ۱۷۳/۴
۱۱۲۳. فَإِنَّهُ قَدْ نَهَى عَنْهُ ۲۰۲/۴
۱۱۲۴. فَإِنَّهُ كِتَابٌ كَتَبَهُ اللَّهُ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَاوَاتِ وَقَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ الْأَرْضَ ۴۴۱/۶
۱۱۲۵. فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ يَدْعُ شَهْوَتَهُ وَطَعَامَهُ مِنْ أَجْلِي ۲۸۵/۲
۱۱۲۶. فَإِنَّهُ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ بِهَا عَشْرًا ۱۲۰/۱۰
۱۱۲۷. فَإِنَّهَا تَذْهَبُ تَسْتَلْذِنُ فِي السُّجُودِ فَيُؤَدِّنُ لَهَا وَكَأَنَّهَا قَدْ قِيلَ لَهَا ااطْلعي مِنْ حَيْثُ حَيْثُ فَتَطْلُعُ مِنْ مَغْرِبِهَا. قَدْ نُمُّ قَرَأَ وَذَلِكَ مُسْتَقَرُّ لَهَا ۲۹۱/۱۰ - ۲۹۲
۱۱۲۸. فَإِنَّهَا تَذْهَبُ حَتَّى تَسْجُدَ تَحْتَ الْعَرْشِ فَتَسْتَلْذِنُ فَيُؤَدِّنُ لَهَا وَيُوشِكُ أَنْ تَسْجُدَ فَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا وَتَسْتَلْذِنُ فَلَا يُؤَدِّنُ لَهَا يُقَدُّ لَهَا أَرْجَمِي مِنْ حَيْثُ حَيْثُ فَتَطْلُعُ مِنْ مَغْرِبِهَا ۶۵/۷
۱۱۲۹. فَإِنَّهَا سَحَتْ وَإِنَّا لَا نَأْكُلُهَا ۵۶۹/۳
۱۱۳۰. فَإِنَّهُمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا فَتَجَاوَزَ اللَّهُ عَنْهُمْ ۴۶۷/۵
۱۱۳۱. فَإِنِّي أَحْكُمُ بِمَا فِي التَّوْرَةِ فَأَمَرَ بِهِمَا فَرِحِمًا ۵۶۷/۳
۱۱۳۲. فَإِنِّي قَدْ سَتَرْتُهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا وَإِنِّي أَغْفِرُهَا لَكَ الْيَوْمَ فَيُعْطَى صَحِيفَةً حَسَنَاتِهِ ۸۴/۱۳
۱۱۳۳. فَإِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۱۳/۱۳
۱۱۳۴. فَأَهْلُ الْيَمِينِ مِنْهُمْ أَهْلُ الْجَنَّةِ وَالْأَسْوَدَةُ الَّتِي عَنْ شِمَالِهِ أَهْلُ النَّارِ ۱۰/۱۲
۱۱۳۵. فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ إِنَّ لِي عَبْدًا بِمَجْمَعِ الْبَحْرَيْنِ هُوَ أَعْلَمُ بِكَ. قَدْ مُوسَى: يَا رَبِّ! فَكَيْفَ لِي بِهِ؟ قَدْ: تَأْخُذُ مَعَكَ حَوْتًا فَتَجْعَلُهُ فِي بَكْتَلٍ فَحَيْثُمَا فَقَدْتَ الْحَوْتَ فَهُوَ ثُمَّ ۴۱۰/۷
۱۱۳۶. فَأَوَّلْتُ أَنَّ السُّودَ الْعَرَبُ وَأَنَّ الْعُفْرَ الْعَجْمُ ۲۸۲/۱۲

فہرست	احادیث و آثارو
۱۴۵/۲	فَبَيَّاكَ وَكَرَّائِمِ أَمْوَالِهِمْ
۳۶۴/۶	فَاتَبَخَةُ الْكِتَابِ شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ
۴۹۲/۳	فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْدِلُوا بَيْنَ أَوْلَادِكُمْ
۵۴۶/۸	فَاجْتَمِعُوا عَلَيَّ طَعَامِكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ يُبَارِكْ لَكُمْ فِيهِ
۴۸۹/۵	فَاسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ حَتَّى تَنزَلَ
۱۹۴/۱۱	فَاطِمَةُ بَضْعَةٌ مِنِّي فَمَنْ أَغْضَبَهَا فَقَدْ أَغْضَبَنِي
۴۰۲/۴	فَاكْتُبُوهَا لَهُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِ مِائَةٍ
۲۵۹/۳	فَالْتَرَمَنِي
۳۹۰_ ۳۸۹/۱۰	فَالْتَفَتَ إِبْرَاهِيمُ فَإِذَا هُوَ يَكْبِشُ أَبْيَضَ أَقْرَنَ أَعْيُنَ
۴۷۴/۸	فَالْعَيْنَانِ زِنَاهُمَا النَّظْرُ
۴۷۶/۸	فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ يُسْتَحْيَا مِنْهُ
۶۱/۹	فَالنَّاسُ رَجُلَانِ رَجُلٌ بَرٌّ تَقِيَّ كَرِيمٌ عَلَى اللَّهِ وَفَلَجِرٌ شَقِيٌّ هَيْنَ عَلَى اللَّهِ
۸۷/۴	فَالْوَجِبُ جَزَاءُ مُمَائِلٍ لِلْمَقْتُولِ هُوَ مِنَ النَّعْمِ أَوْ طَعَامُ مَسَاكِينٍ أَوْ صِيَامٌ يَعْدِلُهُمْ
۲۸۴/۱	فَانْحَرَفُوا إِلَى الْكَعْبَةِ
۲۸۵/۱	فَانْحَرَفُوا وَهُمْ رُكُوعٌ
۹۰/۷	فَبَطْنُ الْأَرْضِ خَيْرٌ لَكُمْ مِنْ ظَهْرِهَا
۴۴۶/۷	فَبُحِ الْيَوْمَ مِنْ رَدَمٍ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ مِثْلُ هَذِهِ
۲۸۴/۱	فَبُرَّجَتْ إِلَى الْقَبِيلَةِ
۶۵/۵	فَبَجَحَدَ آدَمَ فَجَحَدَتْ ذُرِّيَّتُهُ وَنَسِيَ آدَمَ فَنَسِيَتْ ذُرِّيَّتُهُ وَحَطِيَّ آدَمَ فَحَطِيَّتْ ذُرِّيَّتُهُ
۱۳/۱۰	فَبَجَعَلَ يَلْطَحُ أَفْحَلَانًا وَيَقُولُ أَبْنِيَّ لَا تَرْمُوا الْجَمْرَةَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ
۲۵۸/۸	فَبَجَعَلْتُ فِي يَدِي قَطْبِيحَتَ فَأَكَلَا مِنْ لَحْمِهَا وَشَرَبَا مِنْ مَرَقِهَا
۲۰۰/۱	فَبَجَلَسَ وَجَلَسْنَا كَأَنَّ عَلَيَّ رُءُوسِنَا الطَّيْرِ
۴۴۷/۷	فَبَحَرَّرْتُ عِيَادِي إِلَى الطُّورِ
۴۸۲/۳	فَبَحَسَرَ الْعِمَامَةَ وَمَسَحَ مَقْدَمَ رَأْسِهِ أَوْ قَلْبَ نَاصِيَّتِهِ بِالْمَاءِ
۴۱۷/۷	فَبَحَمَلُوهُمْ فِي سَفِينَتِهِمْ بِغَيْرِ نَوْلٍ

۱۱۶۲. فَجِيئِيذُ تَضَعُ الْحَالِيلُ حَمْلَهَا وَيَتَّيِبُ الْوَلِيدُ وَتَرَى النَّاسَ سَكَارَى وَمَا هُمْ بِسَكَارَى وَلَكِنْ عَذَابُ اللَّهِ شَدِيدٌ ۲۱۵/۸
۱۱۶۳. فَخَرَجَ سَعْدٌ إِلَى بَدْرٍ فَقَتِلَ بِهَا ۴۶۷/۲
۱۱۶۴. فَخَرَزْتُ سَاحِدًا ۳۵۵/۶
۱۱۶۵. فَخَلَى سَيْلَهُمْ ۴۳۳/۱
۱۱۶۶. فَخَمَرْتُ وَجْهِي بِحِلْبَابِي ۴۷۵/۸
۱۱۶۷. فَذَعَا لَهَا ۱۳۳/۷
۱۱۶۸. فَذَقْتُ الْبَابَ. فَقَالَ: مَنْ ذَا؟ فَقُلْتُ: أَنَا. فَقَالَ: أَنَا أَنَا. كَأَنَّهُ كَرِهَهَا ۴۶۳/۸
۱۱۶۹. فَذَكَ إِلَى سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ ۴۸۱/۰
۱۱۷۰. فَذَرَوْهُ حَتَّى يَكُونَ ۱۰۲/۴
۱۱۷۱. فَذَلِكَ يَنْتَلِ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ يَمْحُو اللَّهُ بِهَا الْخَطَايَا ۲۰۸/۶
۱۱۷۲. فَذَلِكُمْ الرِّبَاطُ، فَذَلِكُمْ الرِّبَاطُ، فَذَلِكُمْ الرِّبَاطُ ۳۹۳/۳
۱۱۷۳. فَرَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ أَشْرَقَ وَجْهَهُ وَسَرَّهُ ۵۲۴/۳
۱۱۷۴. فِرَاشٌ مِنْ ذَهَبٍ ۵۷۳/۱
۱۱۷۵. فَرُدُّوا إِلَى النَّاسِ أَبْنَاءَهُمْ وَنِسَاءَهُمْ ۳۰۹/۵
۱۱۷۶. فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ بَطْنِهِ عَنْ حَجْرَيْنِ ۲۷/۱۰
۱۱۷۷. فَرَفَعَ يَدَيْهِ وَقَالَ اللَّهُمَّ أُمَّتِي وَأُمَّتِي وَتَكِي ۳۶۹/۱
۱۱۷۸. فَرَفَعْتُ بَصْرِي قَبْلَ السَّمَاءِ فَلِذَا الْمَلِكُ الَّذِي جَلَنِي يَجِرَاءِ قَاعِدٌ عَلَى كُرْسِيِّ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۵۷۸/۱
۱۱۷۹. فَرَايَهُ فِي الْخَطَرِ وَمَلِئَهُ فِي الْأَجْلِ ۴۵۷/۹
۱۱۸۰. فَرَزْتُ وَرَبُّ الْكَعْبَةِ ۳۵/۱، ۱۳۰/۳، ۵۱۳/۸
۱۱۸۱. فَسَكَتَ فَقُلْتُ إِنَّهُ يُوحَى إِلَيَّ فَقُمْتُ فَلَمَّا انْجَلَى عَنْهُ فَقَالَ ﴿وَسَأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ﴾ (الآية) ۳۰۷/۷
۱۱۸۲. فَصَلَّ يَوْمَ اللَّيْلِ تَطَوُّعًا بَعْدَ فَرِيضَةٍ ۲۹۳/۷
۱۱۸۳. فَصَلُّ مَا بَيْنَ الْحَرَامِ وَالْحَلَلِ اللَّفْ وَالصَّوْتُ ۵۲۰/۹
۱۱۸۴. فَضَجَّكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَلَمْ يَقُلْ شَيْئًا ۱۳۰/۳

د احاديثو او آلاو	۲۲۱	فهرست
۱۱۸۵	فَضْرَبَ النَّبِيُّ ﷺ يَكْفِيهِ الْأَرْضَ وَنَفَعَ فِيهِمَا ثُمَّ مَسَحَ بِهِمَا وَجْهَهُ وَكَفَّيَهُ ۴۸۸۳
۱۱۸۶	فَضْلُ الصَّلَاةِ فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ عَلَى غَيْرِهِ بِأَلْفِ صَلَاةٍ وَفِي مَسْجِدِي أَلْفِ صَلَاةٍ ۴۱۲/۲
۱۱۸۷	فَضْلُ الْعَالِمِ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِي عَلَى أَدْنَاكُمْ. ثُمَّ تَلَا هَذِهِ آيَةَ ۲۱۰/۸۰
۱۱۸۸	فَطَانَا فِي الْمَجَالِسِ ۴۲۴ _ ۴۳۳/۷
۱۱۸۹	الْفِطْرَةُ خَمْسُ الْخِثَانِ وَالِاسْتِحْدَادُ وَقَصُّ الشَّارِبِ وَتَقْلِيمُ الْأظْفَارِ وَتَنْفُ الْإِبْطِ ۳۶۴/۲
۱۱۹۰	فَعَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِ إِذْ لَمْ يَرُدَّ الْعِلْمَ إِلَيْهِ ۳۳۵/۶
۱۱۹۱	فَعَرَفْتُ أَنْ قَدْ قَتَلَهُ غَيْرِي ۱۴۹/۵
۱۱۹۲	فَعَلَيْكَ يَهَذَا الشَّجَرِ وَكُلِّ شَيْءٍ لَيْسَ فِيهِ رُوحٌ ۱۶۰/۸۰
۱۱۹۳	فَعَمَدَ الْخَضِيرُ إِلَى لَوْحٍ مِنَ الْأَوْحِ السَّفِينَةِ فَتَزَعَهُ ۴۱۷/۷
۱۱۹۴	فَفَرَضَ عَلَيَّ خَمْسِينَ صَلَاةً فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ ۲۹۳/۷
۱۱۹۵	فَفَضْتُ عَافَا مِنَ الْحَيَاءِ مِنْ قَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ ۲۳۶/۶
۱۱۹۶	فَفِي أَيِّ هَذَا اسْتَمِرُّ أَبُوِي فَإِنِّي أُرِيدُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالِدَارَ الْآخِرَةَ ثُمَّ فَعَلَ أَزْوَاجَ النَّسِيِّ ﷺ ۵۵/۸۰
۱۱۹۷	فَقَالَ اللَّهُ يَا جِبْرِيْلُ اذْهَبْ إِلَى مُحَمَّدٍ فَقُلْ إِنَّا سَنُرْضِيكَ فِي أُمَّتِكَ وَلَا نَسُوءُكَ ۱۶۸/۱۳
۱۱۹۸	فَقَالَ قَائِلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْوَهْنُ؟ قُلْ: حُبُّ الدُّنْيَا وَكِرَاهِيَةُ الْمَوْتِ ۳۸۸/۱۱
۱۱۹۹	فَقَامَتْ إِلَيَّ مَسْجِدِيهَا وَنَزَلَ الْقُرْآنُ وَجَاءَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَتَخَلَّ عَلَيْهَا بِغَيْرِ إِذْنٍ ۸۲/۸۰
۱۲۰۰	فَقَدَّمَ النَّبِيُّ ﷺ الْخُطْبَةَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَأَخَّرَ الصَّلَاةَ ۲۹۱/۱۲
۱۲۰۱	فَقَضَى بِهِ لِلصُّغْرَى ۱۷۴/۸
۱۲۰۲	فَقُلْتُ ذَيِّرُونِي فَذَيِّرُونِي فَصَبُّوا عَلَيَّ مَاءً فَأَنْزَلَ اللَّهُ ﷻ ﴿ يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنْذِرْ وَرَبُّكَ ۵۱۶/۱۲
۱۲۰۳	فَقُلْتُ رَبِّ إِذَا يَتَلَفَعُوا رَأْسِي فَيَدْعُوهُ خَبْرَةٌ ۱۷۴/۱۳
۱۲۰۴	فَكَانَ إِذَا أَنَّهُ جِبْرِيْلُ أَطْرَقَ فَبِذَا ذَهَبَ قَرَأَهُ ۷/۸
۱۲۰۵	فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا أَنَّهُ جِبْرِيْلُ اسْتَمَعَ فَبِذَا انْطَلَقَ جِبْرِيْلُ قَرَأَهُ النَّبِيُّ ﷺ كَمَا أَرَأَاهُ ۵۴۳/۱۲
۱۲۰۶	فَكَانَ لَا يَرَى رُؤْيَا إِلَّا جَاءَتْ مِثْلَ فَلَقِ الصُّبْحِ ۱۸۰/۷

- ۱۲۰۷ فَكَانَ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ آيَةَ الرُّجْمِ شهرست ۱۱۳/۸
- ۱۲۰۸ فَكَانَ يُعْجِبُنَا أَنْ يَجِيءَ الرَّجُلُ مِنْ أَهْلِ الْبَلَدِيَّةِ الْعَاقِلُ فَيَسْأَلُهُ وَنَحْنُ نَسْمَعُ ۱۰۰/۴
- ۱۲۰۹ فَكُلُّ مَيْسِرٍ أَمَا أَهْلُ السُّعَادَةِ فَيَسْرُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ السُّعَادَةِ وَأَمَا أَهْلُ الشَّقَاوَةِ فَيَسْرُونَ لِعَمَلِ ۱۶۰/۱۳
- ۱۲۱۰ فَكُونُوا فِي هَذَا الْأَمْرِ رُءُوسًا وَلَا تَكُونُوا فِيهِ أذُنَابًا ۱۳۳/۷
- ۱۲۱۱ فَكَيْفَ اصْنَعُ فَنَزَلَتْ ۴۵۹/۸
- ۱۲۱۲ فَلَا أَذْرِي أَكَانَ فِيمَنْ صَعِقَ فَأَنَاقَ قَبْلِي أَوْ كَانَ مِمَّنْ اسْتَشَى اللَّهَ ۱۲/۵
- ۱۲۱۳ فَلَا أَذُنُ لَهُمْ ثُمَّ لَا أَذُنُ لَهُمْ ثُمَّ لَا أَذُنُ لَهُمْ ۲۶۴/۱۳
- ۱۲۱۴ فَلَا تَسْأَلُونِي عَنْ شَيْءٍ إِلَّا أَخْبَرْتُكُمْ مَا دُمْتُ فِي مَقَامِي هَذَا ۹۴/۴
- ۱۲۱۵ فَلَا تَسْأَلُونِي عَنْ شَيْءٍ إِلَّا أَخْبَرْتُكُمْ مَا دُمْتُ فِي مَقَامِي هَذَا فَاكْثَرَ النَّاسُ فِي الْبُكَاءِ وَأَكْثَرَ أَنْ يَقُولَ سَلُونِي فَقَامَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ حُدَافَةَ السُّهْمِيُّ فَقَالَ مَنْ أَبِي؟ قَالَ أَبُوكَ حُدَافَةُ ثُمَّ أَكْثَرَ أَنْ يَقُولَ سَلُونِي فَبَرَكَ عُمَرُ عَلَى رُكْبَتَيْهِ... فَسَكَتَ ۹۵/۴
- ۱۲۱۶ فَلَا تَفْعَلُوا ۳۵۵/۶
- ۱۲۱۷ فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرَفَةَ عَيْنٍ ۲۸۳/۷
- ۱۲۱۸ فَلَا تَنْكِحْهَا ۴۱۶/۸
- ۱۲۱۹ فَلَا يُرِيدُ أَنْ يَنْفِقَ شَيْئًا إِلَّا لَزِقَتْ كُلُّ حَلْقَةٍ مَكَانَهَا فَهُوَ يُوسِعُهَا فَلَا تَسْبِعُ ۲۲۰/۷
- ۱۲۲۰ فَلَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ضَجِكَ حَتَّى بَدَتْ فَوَاحِلُهُ ۵۹/۹
- ۱۲۲۱ فَلَمْ أَكُنْ أَحِلُّ لَهُ لِأَنِّي لَمْ أَهْلِجْ كُنْتُ مِنَ الطَّلَاقِ ۹۹/۱۰
- ۱۲۲۲ فَلَمْ أَكُنْ لِجَلِيسٍ إِذْ وَقَعَ الشَّيْطَانُ ۳۸۷/۳
- ۱۲۲۳ فَلَمَّا اسْتَبْنَتْ وَجْهَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ عَرَفْتُ أَنَّ وَجْهَهُ لَيْسَ بِوَجْهِ كَذَّابٍ ۵۴۹/۵
- ۱۲۲۴ فَلَمَّا تَبَيَّنَتْ وَجْهَهُ عَرَفْتُ أَنَّ وَجْهَهُ لَيْسَ بِوَجْهِ كَذَّابٍ ۴۳۷/۱۱
- ۱۲۲۵ فَلَمَّا ذَهَبُوا وَتَوَلَّوْا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ ۲۳۳/۴
- ۱۲۲۶ فَلَمَّا كَانَتْ وَقَعَتْ أَهْلَ الْفَتْحِ بَادَرَ كُلُّ قَوْمٍ بِإِسْلَامِهِمْ ۴۱۶/۱۱
- ۱۲۲۷ فَلَوْ كَانَ عِنْدَ هَذِهِ الْعِضَةِ نَعْمًا لَقَسَمْتُهُ بَيْنَكُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُونَنِي بِخَيْلًا وَلَا كَذُوبًا وَلَا جَبَانًا ۲۱۷/۷
- ۱۲۲۸ فَلَوْ كُنْتُ ثُمَّ لَأَرَيْتُكُمْ قَبْرَهُ إِلَى جَانِبِ الطَّرِيقِ عِنْدَ الْكَيْبِ الْحُمْرِ ۲۱۰/۹

۱۲۲۹. قُلُوا أَنْ اللَّهَ قَضَىٰ لِأَهْلِ الْجَنَّةِ الْخَيْرَ فِيهَا وَالْبَقَاءَ لَمَاتُوا فَرِحُوا وَلَوْ أَنَّ اللَّهَ قَضَىٰ لِأَهْلِ النَّارِ الْخَيْرَ فِيهَا وَالْبَقَاءَ لَمَاتُوا تَرَحُّوا ۵۰۵/۷
۱۲۳۰. قُلُوا ذَاكَ أُبْرَزَ قَبْرُهُ غَيْرَ أَنَّهُ خُشِيَ أَنْ يَتَّخِذَ مَسْجِدًا ۳۶۰/۷
۱۲۳۱. فَلْيَخَلِّ سَبِيلَهَا وَلَا تَأْخُذُوا بِمَا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا ۱۱۸/۳
۱۲۳۲. فَلْيَخْلُقُوا مِثْلَ خَلْقِي ذَرَّةً أَوْ دُبَابَةً أَوْ حَبَّةً ۳۰۸/۸
۱۲۳۳. فَلْيَرِطْ حَبْلًا فِي سَقْفِ نَمِّ لِيُخْتَبِقَ بِهِ حَتَّى يَمُوتَ ۳۳۷/۸
۱۲۳۴. فَمَا أَحْسِبُ هَذِهِ الْآيَاتِ إِلَّا نَزَلَتْ فِي ذَلِكَ ۲۱۱/۳
۱۲۳۵. فَمَا اسْتَقْبَلَهُ جَبَلٌ وَلَا شَجَرٌ إِلَّا وَهُوَ يَقُولُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ! ۳۳۹/۷
۱۲۳۶. فَمَا مِنْ مَرَّةٍ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا ظَنَنْتُ أَنَّ نَفْسِي تَفِيضُ ۴۹۹/۱۲
۱۲۳۷. فَمَا نِلْتُمَا مِنْ عِرْضِ أَخِيكُمَا أَنْفَا أَشَدُّ مِنْ أَكْلِ مِنْهُ ۴۶۸/۱۱
۱۲۳۸. فَمِنْ أَجْلِ ذَلِكَ قَرَنْتُ بَيْنَهُمَا وَلَمْ أَكْتُبْ بَيْنَهُمَا سَطْرَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۲۶۰/۵
۱۲۳۹. فَمَنْ إِذَا ۵۷۵/۳
۱۲۴۰. فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ ۶۷/۴
۱۲۴۱. فَمَنْ سَمِيَتْ فَلْيَقُمْ ۹/۴
۱۲۴۲. فَمَنْ لَمْ تُعْطِهِ الْحُمْسُ طَافَ بِالْبَيْتِ عُرْيَانًا ۴۴۸/۴
۱۲۴۳. فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ الْبَاءَةَ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ فَإِنَّ الصَّوْمَ لَهُ وَجَاءَ ۴۸۹/۸
۱۲۴۴. فَمَنْ لَهَا يَوْمَ السَّبْعِ يَوْمٌ لَا رَاعِي لَهَا غَيْرِي ۳۳۸/۷
۱۲۴۵. فَمَنْ يَعْلِي إِذَا لَمْ يَعْلِكِ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۱۳۹/۱۱
۱۲۴۶. فَمَنْ يَعْلِكُ إِذَا لَمْ يَعْلِكِ اللَّهُ وَرَسُولُهُ رَجِمَ اللَّهُ مُوسَىٰ قَدْ أُوذِيَ بِأَكْثَرِ مِنْ هَذَا فَصَبَرَ ۱۳۴/۱۰
۱۲۴۷. فَمَتَّعِيهَا ۴۰۷/۸
۱۲۴۸. فَتَزَلَّ جِبْرِيْلُ وَأَنْزَلَ عَلَيْهِ ﴿ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ ﴾ ۴۲۸/۸
۱۲۴۹. فَتَزَلَّتْ ﴿ أَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ نَجْوَاكُمْ صَدَقَاتٍ ﴾ الْآيَةَ قُلْ فِي خُفِّهِ خَفَّفَ اللَّهُ عَنِّي ۱۹۲/۱۲
- هَلِيهِ اللَّهُ ۲۴۷/۱
۱۲۵۰. فَتَزَلَّتْ ۲۴۷/۱
۱۲۵۱. فَتَصَرَّنَا اللَّهُ عَلَىٰ مُشْرِكِي الْعَرَبِ وَتَصَرَ اللَّهُ أَهْلَ الْكِتَابِ عَلَىٰ الْمَجْرُوسِ ۴۵۷/۹

۱۲۵۲. فَتَهَى النَّبِيُّ ﷺ
 ۱۲۵۳. فَهَذَا وَلِيُّيْ مَنْ اَنَا مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَهُ اللَّهُمَّ عَلَيَّ مَنْ خَلَاةُ
 ۱۲۵۴. فَهَلْ كُنْتُمْ تَتَّبِعُونَهُ يَا كَلْبِ قَبْلَ اَنْ يَقُولَ مَا قُلْتُ
 ۱۲۵۵. فَهَلَّا قَبْلَ الْاَلَاءِ
 ۱۲۵۶. فَهَوِيَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَا قُلْتُ اَبُو بَكْرٍ وَلَمْ يَهْوِ مَا قُلْتُ
 ۱۲۵۷. فَهِيَ اَسْرَعُ فِيهِمْ مِنْ نَضْحِ النَّبْلِ
 ۱۲۵۸. فَوَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ عَلَى اَهْلِي اِلَّا خَيْرًا
 ۱۲۵۹. فَوَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَأَخْلَعَنَّ اَهْلِيَّ بِمَنْزِلِهِ فِي الْجَنَّةِ مِنْهُ بِمَنْزِلِهِ كَلَّا فِي الدُّنْيَا
 ۱۲۶۰. فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا خَرَجَ مِنِّي اِلَّا حَقٌّ
 ۱۲۶۱. فَوَاللَّهِ مَا الْفَقْرَ اخْشَى عَلَيْكُمْ وَلَكِنِّي اخْشَى عَلَيْكُمْ اَنْ تَبْسُطَ الدُّنْيَا عَلَيْكُمْ كَمَا بَسَطَتْ عَلَى مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ فَتَنَافَسُوها فَتَهْلِكُكُمْ كَمَا اَهْلَكْتَهُمْ
 ۱۲۶۲. فَوَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ مِنْ اَهْلِي اِلَّا خَيْرًا وَلَقَدْ ذَكَرُوا رَجُلًا مَا عَلِمْتُ عَلَيْهِ اِلَّا خَيْرًا
 ۱۲۶۳. فَوَلَدْتُ جَارِيَةً وَوَلَدْتُ نَبِيًّا
 ۱۲۶۴. فِي الْجَنَّةِ مِائَةٌ دَرَجَةٍ مَا بَيْنَ كُلِّ دَرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ وَالْفِرْدَوْسُ اَعْلَاهَا دَرَجَةٌ وَمِنْهَا تَفْجَرُ اَنْهَارُ الْجَنَّةِ الْاَرْبَعَةُ وَمِنْ فَوْقِهَا يَكُونُ الْعَرْشُ فَبِئْسَ مَا سَأَلْتُمْ اَللهَ فَمَا سَأَلُوهُ الْفِرْدَوْسَ
 ۱۲۶۵. فِي الْجَنَّةِ مِائَةٌ دَرَجَةٍ مَا بَيْنَ كُلِّ دَرَجَتَيْنِ مِائَةٌ عَامٌ
 ۱۲۶۶. فِي الدَّرَجَاتِ وَالْكَفَلَاتِ وَفِي ثَقَلِ الْاَقْدَامِ اِلَى الْجَمَاعَاتِ وَاسْبَاغِ الوُضُوءِ فِي الْمَكْرُوْهَاتِ وَانْتِظَارِ الصَّلَاةِ
 ۱۲۶۷. فِي ثَلَاثَةِ اَيَّامٍ
 ۱۲۶۸. فِي كُلِّ كَبِدٍ رَطْبَةٌ اَجْرٌ
 ۱۲۶۹. فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ اَلْفَ سَنَةٍ حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ الْعِيَالِ فَيَرَى سَبِيلَهُ اِمَّا اِلَى الْجَنَّةِ وَاِمَّا اِلَى النَّارِ
 ۱۲۷۰. فَيَأْتُونِي فَاَسْجُدُ تَحْتَ الْعَرْشِ فَيَقُلُّ يَا مُحَمَّدُ اِرْفَعْ رَأْسَكَ وَاشْفَعْ تُشْفَعُ وَاسْتَلْ تُعْطَى
 ۱۲۷۱. فَيَلْمُرُ السَّمَاءَ اَنْ تُمَطِّرَ فَيَمَطِّرُ
 ۱۲۷۲. فَيَلْبَسُ النَّاسَ مِنَ النَّعَمِ وَالْكَرْبِ مَا لَا يُطِيقُونَ وَلَا يَتَحَمَّلُونَ
 ۱۲۷۱، ۱۲۷۲

۱۲۷۳. فَيَتَلَقَّ أَبُو ذَرٍّ بِالْكَمْرِ الشَّيْئِ ۳۳۸/۵
۱۲۷۴. فَيَتَكَلَّمُوا ۲۰۳/۸
۱۲۷۵. فَيَخْتَمُ عَلَى فِيهِ فَيَقُلُ لِأَرْكَانِهِ انْطِقِي ۴۵۶/۸
۱۲۷۶. فَيُرْسِلُ اللَّهُ عَلَيْهِمُ النَّعْفَ فِي رِقَابِهِمْ فَيُصْبِحُونَ فَرَسَى كَمَوْتِ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ۴۴۸/۷
۱۲۷۷. فَيُسْتَفْتَحُ لَهُ فَلَا يُفْتَحُ لَهُ ۴۶۶/۴
۱۲۷۸. فَيُسَمِّيهِ ۳۵۵/۹
۱۲۷۹. فَيُشِيعُهُ مِنْ كُلِّ سَمَاءٍ مُقَرَّبُوهَا إِلَى السَّمَاءِ الَّتِي تَلِيهَا حَتَّى يَنْتَهِيَ بِهِ إِلَى السَّمَاءِ السَّابِعَةِ .. ۷۴/۱۳
۱۲۸۰. فَيُصْبِحُ صَبِيحَةً يَسْمَعُهَا مَنْ يَلِيهِ إِلَّا الثَّقَلَيْنِ ۷۷/۱۲
۱۲۸۱. فَيَقُلُ لَهُ فَإِنَّ لَكَ الَّذِي تَمَنَيْتَ وَعَشْرَةَ أَضْعَافِ الدُّنْيَا ۹۵/۱۱
۱۲۸۲. فَيَقُولُ أَلَا يَتَّبِعُ كُلُّ إِنْسَانٍ مَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۳۴۷/۱۰
۱۲۸۳. فَيَقُولُ اللَّهُ ﷻ اكْتُبُوا كِتَابَهُ فِي سِجِّينٍ فِي الْأَرْضِ السُّفْلَى فَتَطْرَحُ رُوحَهُ طَرَحًا ۲۶۵/۸
۱۲۸۴. فَيَقُولُ اللَّهُ ابْنُوا لِعِبَادِي بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَسَمُّوهُ بَيْتَ الْحَمْدِ ۴۱۷/۶
۱۲۸۵. فِيمَا سَقَتِ السَّمَاءُ وَالْعُيُونُ أَوْ كَانَ عَثَرِيًّا الْعُشْرُ وَمَا سَقَى بِالنُّضْحِ نِصْفَ الْعُشْرِ ۳۷/۴
۱۲۸۶. فَيَمُرُّ أَوَائِلُهُمْ عَلَى بُحَيْرَةِ طَبْرِئَةَ فَيَشْرَبُونَ مَا فِيهَا وَيَمُرُّ آخِرُهُمْ فَيَقُولُونَ لَقَدْ كَانَ يَهْدِيهِ
مَرَّةً مَاءً ۴۴۷/۷

ق

۱۲۸۷. قُلْ الَّذِي عَلَيْهِمْ إِرْجِعُوا فَسْتَخْرِقُونَهُ عَدَا إِنْ شَاءَ اللَّهُ ۴۴۷/۷
۱۲۸۸. قُلْ اللَّهُ ابْنُ آدَمَ أَنَّى تُعْجِزُنِي وَقَدْ خَلَقْتَنِي مِنْ مِثْلِ هَدْيِهِ ۵۷۴/۱۲
۱۲۸۹. قُلْ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَنَا أَهْلُ أَنْ أَتَى فَمَنْ اتَّقَانِي فَلَمْ يَجْعَلْ مَعِيَ إِلَهًا فَأَنَا أَهْلُ أَنْ
أَغْفِرَ لَهُ ۵۳۴/۱۲
۱۲۹۰. قُلْ لِسُلَيْمَانَ أَنْظِرْ إِلَى السَّمَاءِ، فَمَا أَطْرَقَ حَتَّى جَاءَهُ بِهِ فَوَضَعَهُ بَيْنَ يَدَيْهِ ۲۰۹/۹
۱۲۹۱. قُلْ هُوَ الَّذِي أَكَلَتْهُ الرِّبَا ۷۷/۱۳
۱۲۹۲. قُلْ: دَعْوَةٌ فَإِنَّمَا هُوَ ابْتِرٌ لَا عَقَبَ لَهُ لَوْ هَلَكَ انْقَطَعَ ذِكْرُهُ وَاسْتَرَحْتُمْ مِنْهُ ۲۵۷/۱۳
۱۲۹۳. الْقَتْلُ ۵۷/۳
۱۲۹۴. قَتَلَ قَوْمٌ وَهِيَ فِي بَطُونِهِمْ ۷/۴

۱۲۹۵. قَتَلُوهُ قَتَلَهُمُ اللَّهُ أَلَا سَأَلُوا إِذْ لَمْ يَعْلَمُوا فَإِنَّمَا شِيفَاءُ الْعِيِّ السُّؤَالُ ۹۷/۴
۱۲۹۶. قَدْ أَحْبَبَكَ كَمَا أَحْبَبْتَهُ فِيهِ ۴۸۷/۹
۱۲۹۷. قَدْ أذِنَ اللَّهُ لَكُنْ أَنْ تَخْرُجْنَ لِخَوَائِحِكُنَّ ۲۷۱/۰
۱۲۹۸. قَدْ أَذِنْتُ لَكَ ۳۲۷/۵
۱۲۹۹. قَدْ أَفْلَحَ مَنْ أَسْلَمَ وَرَزَقَ كَفَافًا وَقَنَّعَهُ اللَّهُ بِمَا آتَاهُ ۱۳۲/۷
۱۳۰۰. قَدْ أَفْلَحَ مَنْ آمَنَ وَرَزَقَ كَفَافًا وَقَنَّعَهُ اللَّهُ بِهِ ۸۷/۸
۱۳۰۱. قَدْ أَفْلَحَ مَنْ هَدِيَ إِلَى الْإِسْلَامِ وَرَزَقَ الْكَفَافَ وَقَنَّعَ بِهِ ۸۷/۸
۱۳۰۲. قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيَّ آيَاتٍ لَمْ يَرِ مِثْلَهُنَّ ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴾ إِلَى آخِرِ السُّورَةِ ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴾ إِلَى آخِرِ السُّورَةِ ۲۸۹/۱۳
۱۳۰۳. قَدْ أَنْزَلَ فِيكَ وَفِي صَاحِبِيكَ قُرْآنًا ۴۲۸/۸
۱۳۰۴. قَدْ اسْتَجِيبَ لَكَ فَسَلْ ۴۱۸/۱
۱۳۰۵. قَدْ حَمَلْتَهَا بِمَا فِيهَا ۱۳۸/۱۰
۱۳۰۶. قَدْ سَكَ اللَّهُ بِاسْمِ اللَّهِ الْأَعْظَمِ الَّذِي إِذَا سُئِلَ بِهِ أُعْطِيَ وَإِذَا دُعِيَ بِهِ أُجَابَ ۲۰۸/۹
۱۳۰۷. قَدْ سَأَلْتَ الْبَلَاءَ فَسَلِ اللَّهَ الْعَافِيَةَ ۲۷۵/۶
۱۳۰۸. قَدْ سَهَّلَ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ ۱۷۱/۲
۱۳۰۹. قَدْ غُفِرَ لَكَ غَدْرَاتُكَ وَقَجْرَاتُكَ ۵۳۳/۰
۱۳۱۰. قَدْ قَلَّ النَّاسُ ثُمَّ كَفَرَ أَكْثَرُهُمْ فَمَنْ مَاتَ عَلَيْهَا فَهُوَ مِنْهُمْ اسْتَقَامَ ۹۳/۱۱
۱۳۱۱. قَدْ كَانَ أَبْغَضَ الْحَدِيثِ إِلَيْهِ ۳۸/۱۰
۱۳۱۲. قَدْ كَانَ فِيمَنْ قَبْلَكُمْ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ رَجُلٌ يُكَلِّمُونَ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَكُونُوا أَنْبِيَاءَ فَإِنَّ يَكُ مِنْ أُمَّتِي مِنْهُمْ أَحَدٌ فَعَمَّرُ ۱۷/۱
۱۳۱۳. قَدْ كَانَ مَنْ قَبْلَكُمْ يُؤْخِذُ الرَّجُلَ فَيُحْفَرُ لَهُ فِي الْأَرْضِ فَيُجْعَلُ فِيهَا فَيْجَاهُ بِالْمِنْشَارِ فَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ فَيُجْعَلُ نِصْفَيْنِ وَيُمَشَّطُ بِالْمِنْشَارِ الْحَدِيدِ مَا دُونَ لَحْمِهِ وَعَظْمِهِ فَمَا يَبْصُهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ وَاللَّهُ لَيَتِمَّنَّ هَذَا الْأَمْرَ حَتَّى يَسِيرَ الرَّايِبُ مِنْ صَنْعَةِ إِلَى حَضْرَمَوْتٍ لَا يَخَافُ إِلَّا اللَّهَ وَالذَّبَّ عَلَى غَنَمِهِ وَلَكِنَّكُمْ تَسْتَعْجِلُونَ ۳۹۷/۹
۱۳۱۴. قَدْ كُنْتُ أَصْبَحْتُ صَائِمًا ۲۸۷/۱۱

۱۳۱۵. قَدْرُ مَا يُغَدِّيهِ وَيُعْشِيهِ ۱۶۷/۲
۱۳۱۶. قَدِيمٌ وَقَدْ جِئْنَا عَلَى النَّبِيِّ ﷺ ۱۷۳/۴
۱۳۱۷. الْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ ۱۳/۱
۱۳۱۸. قَضَيْتَ بِحُكْمِ اللَّهِ أَوْ بِحُكْمِ الْمَلِكِ ۵۰/۱۰
۱۳۱۹. قُلْ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ فَقَدْ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ قُلْ اللَّهُمَّ تَبَّ عَلَيَّ ۵۴۹/۳
۱۳۲۰. قُلْ آمَنْتُ بِاللَّهِ ثُمَّ اسْتَقِيمَ ۹۳/۱۱، ۴۶/۸، ۲۰۵/۶، ۱۴۹/۲
۱۳۲۱. قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَشْهَدُ لَكَ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۳۳۹/۹
۱۳۲۲. قَلْبُ الشَّيْخِ شَابٌ عَلَى حُبِّ اثْنَتَيْنِ طُولِ الْحَيَاةِ وَكَثْرَةِ الْمَلِكِ ۵۲۰/۶
۱۳۲۳. قُمْ يَا عَلِيُّ فَإِذَا رَسَالَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ۲۷/۵
۱۳۲۴. قُمْ يَا فَلَانُ! قُمْ يَا فَلَانُ! قُمْ يَا فَلَانُ! ۳۸۱/۱۱
۱۳۲۵. قُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَفْلِحُوا ۲۷۳/۱۳
۱۳۲۶. قُولُوهَا مَا قِيلَتْ مِنْكُمْ فَإِذَا رُدَّتْ عَلَيْكُمْ فَعَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ ۱۱۰/۴
۱۳۲۷. قَوْمٌ مَعَهُمْ سَيَاطٌ كَلْدَانَابِ الْبَقْرِ يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ ۱۲۵/۹
۱۳۲۸. قَوْمُوا إِلَى جَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ ۳۳۲/۵
۱۳۲۹. قَوْمُوا فَاَنْحَرُوا ثُمَّ احْلِقُوا ۴۰۲/۱۱، ۹۷/۱۱

ك

۱۳۳۰. كَأَنَّمَا عَلَى رُءُوسِهِمُ الطَّيْرُ ۴۴۵/۱۱
۱۳۳۱. كَأَنِّي أَنْظَرُ إِلَى مُوسَى هَاطِطًا مِنَ الثَّنِيَّةِ وَلَهُ جُؤَارٌ إِلَى اللَّهِ بِالتَّلْيِيَةِ ۳۷۰/۸
۱۳۳۲. كَذَا أَنْ يُسَلِّمَ ۱۶۴/۹
۱۳۳۳. كَذَا ابْنُ أَبِي الصَّلْتِ أَنْ يُسَلِّمَ ۷۰/۵
۱۳۳۴. كَذَا الْجَعْلُ أَنْ يُعَذَّبَ فِي جُحْرِهِ مِنْ خَطِيئَةِ بَنِي آدَمَ ۸۱/۷
۱۳۳۵. كَذَا الضَّبُّ أَنْ يَمُوتَ فِي جُحْرِهِ هَوْلًا مِنْ ظَلَمِ ابْنِ آدَمَ ۸۲/۷
۱۳۳۶. كَذَاتِ هَذِهِ الْأُمَّةِ أَنْ تَكُونَ أَنْبِيَاءَ كُلِّهَا ۱۲۵/۱
۱۳۳۷. كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا نَزَلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ يُحْرِكُ بِهِ لِسَانَهُ يُرِيدُ أَنْ يَحْفَظَهُ ۷/۸
- فَاتَزَلَّ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى « لَا تُحْرِكُ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ » ۷/۸

۱۳۳۸. كَانَ أَحَدُنَا إِذَا هَاجَرَ لَمْ يَسْأَلْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنْ شَيْءٍ لهرست ۱۰۱/۸
۱۳۳۹. كَانَ آخِرَ قَوْلِ إِبْرَاهِيمَ حِينَ أُلْقِيَ فِي النَّارِ حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ۱۱۳/۸
۱۳۴۰. كَانَ إِذَا تَكَلَّمَ بِكَلِمَةٍ أَعَادَهَا ثَلَاثًا حَتَّى تُفْهَمَ عَنْهُ ۴۴/۱۲
۱۳۴۱. كَانَ ابْنُ عُمَرَ لَا يَأْكُلُ حَتَّى يُؤْتَى بِمِسْكِينٍ يَأْكُلُ مَعَهُ ۴۲/۸
۱۳۴۲. كَانَ اللَّهُ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ غَيْرُهُ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ ۸۸/۱
۱۳۴۳. كَانَ الْمُشْرِكُونَ يَقُولُونَ: لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ (فَيَقُولُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: وَيَلَكُمْ قَدْ قَدْ فَيَقُولُونَ:)
إِلَّا شَرِيكًا هُوَ لَكَ تَمْلِكُهُ وَمَا مَلَكَ ۳۶/۱
۱۳۴۴. كَانَ النَّبِيُّ ﷺ أَشَدَّ حَيَاءً مِنَ الْعَذْرَاءِ فِي خِدْرِهَا ۱۰۴/۱۰
۱۳۴۵. كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَذْكُرُ اللَّهَ عَلَى كُلِّ أَحْيَانِهِ ۵۱۳/۱۱، ۲۵/۳
۱۳۴۶. كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً ۵۱۰/۱۲
۱۳۴۷. كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُعْجِبُهُ الْفُلُ الْحَسَنُ وَتَكْرَهُ الطَّيْرَةَ ۱۶/۱۲
۱۳۴۸. كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَعْزِضُ نَفْسَهُ بِالْمَوْقِفِ فَقَلَّ أَلَّا رَجُلٌ يَحْمِلُنِي إِلَى قَوْمِهِ فَإِنَّ قَرِيْشًا مَتَعُونِي
أَنْ أَبْلِغَ كَلَامَ رَبِّي ۲۷۵/۱۲
۱۳۴۹. كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا حَزَبَهُ أَمْرٌ صَلَّى ۹۴/۸، ۴۴/۱
۱۳۵۰. كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَأْتِي مَسْجِدَ قُبَاءٍ رَاكِبًا وَمَاثِيًا فَيُصَلِّي فِيهِ رَكْعَتَيْنِ ۴۷۹/۵
۱۳۵۱. كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَتَعَوَّذُ مِنْ عَيْنِ الْجَانِّ وَعَيْنِ الْإِنْسِ فَلَمَّا نَزَلَتْ الْمُعَوَّذَاتُ أَخَذَ بِهِمَا
وَبَرَكَ مَا سِوَى ذَلِكَ ۲۸۹/۱۳
۱۳۵۲. كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَتَفَاعَلُ وَلَا يَتَطَيَّرُ وَيُعْجِبُهُ الْإِسْمُ الْحَسَنُ ۱۶/۱۲
۱۳۵۳. كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُجِبُ هَذِهِ السُّورَةَ ۱۱۰/۱۳
۱۳۵۴. كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَحْتَنِي عَلَى الصَّدَقَةِ وَتَنْهَانَا عَنِ الْمَثَلَةِ ۲۴۷/۱۲
۱۳۵۵. كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَذْكُرُ اللَّهَ ﷻ عَلَى كُلِّ أَحْيَانِهِ ۸۹/۱۰
۱۳۵۶. كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُعِيدُ الْكَلِمَةَ ثَلَاثًا لِيَتَعَقَلَ عَنْهُ ۲۰۰/۸
۱۳۵۷. كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُغَيِّرُ إِذَا طَلَعَ الْفَجْرُ ۲۸/۱۳
۱۳۵۸. كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقْضِي حَاجَتَهُ ثُمَّ يَخْرُجُ فَيَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَأْكُلُ مَعَنَا اللَّحْمَ ۱۳۷/۱۲
۱۳۵۹. كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَلْتَفِتُ فِي صَلَاتِهِ بِيَمِينِنَا وَشِمَالِنَا وَلَا يَلْوِي عَنْقَهُ خَلْفَ ظَهْرِهِ ۳۲/۸

د احاديثو او آثارو	فهرست
۱۳۶۰	كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَلْحَظُ فِي صَلَاتِهِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَلْوِي عَنْقَهُ ۳۳۷/۸
۱۳۶۱	كَانَ زَكَرِيَّا نَجَّارًا ۴۷۴/۷
۱۳۶۲	كَانَ شُعَيْبٌ كَثِيرَ الْمَلِ ۱۸۷/۶
۱۳۶۳	كَانَ طَالُوتُ اعْلَمُ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِالْحَرْبِ ۲۷/۲
۱۳۶۴	كَانَ عَلَى مُوسَى يَوْمَ كَلَّمَهُ رَبُّهُ كِسَاءُ صُوفٍ وَجُبَّةُ صُوفٍ وَكُمَّةُ صُوفٍ وَسَرَائِيلُ صُوفٍ وَكَانَتْ نَعْلَاهُ مِنْ جِلْدِ جِمَارٍ مَيْتٍ ۵۷۲/۷
۱۳۶۵	كَانَ كُلُّ نَبِيٍّ يَبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً وَبُعِثْتُ إِلَى كُلِّ أَحْمَرَ وَأَسْوَدَ ۱۸۴/۱۰
۱۳۶۶	كَانَ نَاسٌ مِنَ الْأَسْرَى يَوْمَ بَدْرٍ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ فِدَاءٌ فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِدَاءَهُمْ أَنْ يُعَلِّمُوا أَوْلَادَ الْأَنْصَارِ الْكِتَابَةَ ۳۵۲/۱۱
۱۳۶۷	كَانَ نَاسٌ يَحْجُونَ بِغَيْرِ زَادٍ ۴۶۶/۱
۱۳۶۸	كَانَتْ الْمَرْأَةُ تَطُوفُ بِالْبَيْتِ وَهِيَ عَرِيَانَةٌ فَتَقُولُ مَنْ يُعِيرُنِي يَطُوفَانَا ۴۴۷/۴
۱۳۶۹	كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ فِي الْيَوْمِ تَقْتُلُ ثَلَاثِمِائَةَ نَبِيٍّ ثُمَّ يَقِيمُونَ سُوقَ بَقْلِهِمْ فِي آخِرِ النَّهَارِ ۱۳۶/۱
۱۳۷۰	كَانَتْ بِيَدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَوْسٌ عَرَبِيَّةٌ فَرَأَى رَجُلًا يَبِيدُ قَوْسٌ فَارِسِيَّةٌ فَقَالَ مَا هَذِهِ أَلْقِيهَا وَعَلَيْكُمْ بِهِنِ وَأَشْبَاهِهَا وَرِمَاحِ الْقَنَا فَإِنَّهُمَا يَزِيدُ اللَّهُ لَكُمْ بِهِمَا فِي الدِّينِ وَيُمْكِّنُ لَكُمْ فِي الْبِلَادِ ۲۲۵/۵
۱۳۷۱	كَانَتْ بِلْكَ النَّارِ نُورًا ۱۷۷/۹
۱۳۷۲	كَانَتْ لِي شَارِفٌ مِنْ نَصِيبِي مِنَ الْمَغْتَمِ يَوْمَ بَدْرٍ وَكَانَ النَّبِيُّ ﷺ أَعْطَانِي شَارِفًا مِنَ الْخُمْسِ ۱۲۷/۵
۱۳۷۳	كَانَتْ لِي مَنزِلَةٌ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ لَمْ تَكُنْ لِأَحَدٍ مِنَ الْخَلَائِقِ فَكُنْتُ آتِيَهُ كُلُّ سَحْرٍ فَأَقُولُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ فَإِنْ تَنَحَّجَ انصَرَفْتُ إِلَى أَهْلِي وَإِلَّا تَخَلْتُ عَلَيْهِ ۴۶۴/۸
۱۳۷۴	كَانَتَا شَيْئًا وَاحِدًا مُلتَزِمَتَيْنِ، فَفَتَقْنَاهُمَا فَفَصَلْنَا بَيْنَهُمَا بِالْهَوَاءِ ۱۲۷/۸
۱۳۷۵	كَانُوا فِي أَوَّلِ النَّهَارِ سَحْرَةً وَفِي آخِرِ النَّهَارِ شُهَدَاءَ ۵۵۳/۴
۱۳۷۶	كَانُوا يَخْدِفُونَ أَهْلَ الطَّرِيقِ وَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ ۴۱۶/۹
۱۳۷۷	كَبَّرِي اللَّهُ عَشْرًا وَسَبَّحِي اللَّهُ عَشْرًا وَاحْمَدِيهِ عَشْرًا ثُمَّ سَلِي مَا شِئْتَ يَقُولُ نَعَمْ نَعَمْ ۴۱۶/۱
۱۳۷۸	الْكَبِيرِيَاءُ رِدَائِي وَالْعَظْمَةُ إِزَارِي فَمَنْ نَازَعَنِي وَاحِدًا مِنْهُمَا قَذَفْتُهُ فِي النَّارِ ۳۳۰/۹، ۱۳۳/۷
۱۳۷۹	كُتِبَتْ عَلَيْكَ كِذْبَةٌ ۴۷۸/۹
۱۳۸۰	كَيْفَ يَخُجُّ لِي طَرَحَهَا ثُمَّ قُلْنَا أَمَا شَعَرْتَ أَنَا لَا نَأْكُلُ الصَّدَقَةَ ۳۵۷/۱

- فهرست
۱۳۸۱. كَذِبُ التَّسَابُوتِ ۲۰۶۴
۱۳۸۲. كَذِبَتْ ۹۶۶
۱۳۸۳. كَذِبَتْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُؤَاخِذُ عِبْدَهُ فِي أَوَّلِ مَرَّةٍ ۲۶۴۳
۱۳۸۴. كَذِبَتْ عَلَيْهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنْ أَمْسَكْتَهَا، فَطَلَقَهَا ثَلَاثًا قَبْلَ أَنْ يَأْمُرَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ۴۳۸۸
۱۳۸۵. كَذَّبَنِي هَوْلَاءُ ۱۹۰۴
۱۳۸۶. كَعَكَرَ الرِّزْقُ فَبَدَأَ قَرَبَ إِلَيْهِ سَقَطَتْ فَرَوْهُ وَجْهِي فِيهِ ۲۷۹۷
۱۳۸۷. كَفَّارَةُ الذَّنْبِ التَّنَامَةُ ۵۳۳۱۰
۱۳۸۸. كَفَّارَةُ الْمُجَالِسِ أَنْ يَقُولَ الْعَبْدُ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ اسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ ۴۳۸۱۱
۱۳۸۹. كَفُّوا عَنِ الْقَوْمِ إِلَّا أَرْبَعَةً ۳۵۱۱۱
۱۳۹۰. كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يُحَدِّثَ بِكُلِّ مَا سَمِعَ ۲۴۸۳
۱۳۹۱. كَفَى بِالنَّفْسِ فِتْنَةً ۴۱۰۸
۱۳۹۲. كُلُّ أَمْرٍ نَبِيٌّ بَدَأَ لَمْ يَبْدَأْ فِيهِ بِالْحَمْدِ أَقْطَعُ ۱۳۷۶
۱۳۹۳. كُلُّ إِنْسَانٍ تَلَّهُ أُمُّهُ عَلَى الْفِطْرَةِ ۴۲۸۷
۱۳۹۴. كُلُّ ابْنِ آدَمَ يَأْكُلُهُ التُّرَابُ إِلَّا عَجَبَ الذَّنْبِ مِنْهُ خَلِقَ وَفِيهِ يُرْكَبُ ۲۹۷/۴
۱۳۹۵. كُلُّ الْكُذِبِ يُكْتَبُ عَلَى ابْنِ آدَمَ إِلَّا ثَلَاثَ خِصَلٍ رَجُلٌ كَذَبَ عَلَى امْرَأَتِهِ لِيَرْضِيَهَا أَوْ رَجُلٌ كَذَبَ فِي خَدِيعَةٍ حَرْبٍ أَوْ رَجُلٌ كَذَبَ بَيْنَ امْرَأَتَيْنِ مُسْلِمَتَيْنِ لِيُصْلِحَ بَيْنَهُمَا ۵۰۳/۵
۱۳۹۶. كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو قَبَائِحَ نَفْسِهِ فَمُعْتَقِبُهَا أَوْ مُوَبِّقُهَا ۳۳۴/۱۳، ۵۵۴/۱۲
۱۳۹۷. كُلُّ بَنِي آدَمَ خَطَاءٌ وَخَيْرُ الْخَطَائِينَ التَّوَابُونَ ۴۸۳/۸، ۳۴۹/۶
۱۳۹۸. كُلُّ سَلَامِي مِنَ النَّاسِ عَلَيَّ صَدَقَةٌ كُلُّ يَوْمٍ تَطْلُعُ فِيهِ الشَّمْسُ ۴۹۲/۶
۱۳۹۹. كُلُّ شَيْءٍ يَقْدَرُ حَتَّى الْعَجْزُ وَالْكَيسُ ۵۷/۱۲
۱۴۰۰. كُلُّ شَيْءٍ بِقَضَائِهِ وَقَدَرِ حَتَّى وَضَعْتَ يَدَكَ عَلَى خَلْقِكَ ۵۷/۱۲
۱۴۰۱. كُلُّ قَرْضٍ جَرَّ مَنَفَعَةً فَهُوَ وَجْهٌ مِنْ وَجْهِهِ الرَّبَّانَا ۱۹۷/۲
۱۴۰۲. كُلُّ مَا شِئْتَ وَالْبَسْ مَا شِئْتَ مَا أَخْطَأَتْكَ اثْنَتَانِ سَرَفٌ أَوْ مَخِيلَةٌ ۴۵۰/۴
۱۴۰۳. كُلُّ مَا يَلْهُو بِهِ الرَّجُلُ الْمُسْلِمُ بَاطِلٌ إِلَّا رَمِيَهُ بِقَوْسٍ وَتَلْيِيهِ فَرَسُهُ وَمَلَاعِبَتُهُ أَهْلُهُ فَإِنَّهُمْ مِنَ الْحَقِّ ۵۲۰/۹

- ۱۴۰۴ كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ ۲۸۳/۵
- ۱۴۰۵ كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ وَإِنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ أَنْ تَلْقَى أَخَاكَ يَسُوجُهُ طَلَقٍ وَأَنْ تُفْرِغَ مِنْ ذَلِّكَ فِي
- ۴۸۷/۹ إِنَّهُ أَخِيكَ ۴۸۷/۹
- ۱۴۰۶ كُلُّ يَوْمٍ يُجِيبُ دَاعِيًا وَيَكْشِفُ كَرِبًا وَيُجِيبُ مُضْطَرًّا وَيَغْفِرُ ذُنْبًا ۷۴/۱۲
- ۱۴۰۷ كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ ۱۹۳/۳
- ۱۴۰۸ كُلُّكُمْ مَسْئُولٌ ۴۲۹/۲
- ۱۴۰۹ كَلِمَتَانِ حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَيَحْمَدُهُ
- سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ ۱۳۳/۱۲، ۴۶۴/۹
- ۱۴۱۰ كُلُّوا الزَّيْتِ وَأَدْهِنُوا بِهِ فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ ۳۳۸/۸
- ۱۴۱۱ كُلُّوا جَمِيعًا وَلَا تَفْرُقُوا فَإِنَّ الْبَرَكََةَ مَعَ الْجَمَاعَةِ ۵۴۷/۸
- ۱۴۱۲ كُلُّوا وَاشْرَبُوا وَتَصَدَّقُوا وَالْبَسُوا مَا لَمْ يُخَالِطْهُ إِسْرَافٌ أَوْ مَخِيلَةٌ ۴۵۰/۴
- ۱۴۱۳ كَمْ مِنْ أَشْعَثَ أَغْبَرَ فِي طِمْرَيْنِ لَا يُؤْنَهُ لَهُ لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَةٍ مِنْهُمُ الْبِرَاءُ بْنُ مَالِكٍ .. ۴۶۰/۱۱
- ۱۴۱۴ كَمَا يَرْزُقُهُمْ فِي حَالَةٍ وَاجِلَةٍ فِي الدُّنْيَا ۳۳۹/۴
- ۱۴۱۵ كَمَا يَرْزُقُهُمْ فِي وَقْتٍ وَاحِدٍ ۵۱۲/۱
- ۱۴۱۶ كَمَلَّ مِنَ الرَّجُلِ كَثِيرٌ وَلَمْ يَكْمُلْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا أَسِيَّةُ امْرَأَةِ فِرْعَوْنَ وَمَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ
- وَقَضْلُ عَائِشَةَ عَلَى النِّسَاءِ كَفَضْلِ الثَّرِيدِ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ ۲۷۷/۹
- ۱۴۱۷ كَمَلَّ مِنَ الرَّجُلِ كَثِيرٌ وَلَمْ يَكْمُلْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ وَأَسِيَّةُ امْرَأَةِ فِرْعَوْنَ
- وَقَضْلُ عَائِشَةَ عَلَى النِّسَاءِ كَفَضْلِ الثَّرِيدِ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ ۳۵۷/۱۲
- ۱۴۱۸ كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ غَايِرٌ سَبِيلٍ ۱۲۵/۹
- ۱۴۱۹ كُنَّا نُسَمِّنُ الْأَضْحِيَّةَ بِالْمَدِينَةِ وَكَانَ الْمُسْلِمُونَ يُسَمِّنُونَ ۲۶۳/۸
- ۱۴۲۰ كُنْتُ جَالِسًا عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ فَسَمِعْتُهُ اسْتَغْفَرَ مِائَةَ مَرَّةٍ ۳۷/۱۱
- ۱۴۲۱ كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ فزُورُوهَا ۲۰۵/۱
- ۱۴۲۲ كَهَيْئَةِ الدَّرِّ ۶/۵
- ۱۴۲۳ الْكَيْسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ وَالْعَاجِزُ مَنْ اتَّبَعَ نَفْسَهُ هَوَاهَا وَتَمَنَّى
- عَلَى اللَّهِ ۲۲۸/۱۲، ۲۸۵/۱۱، ۶۱/۵، ۱۳۹/۳

۱۴۲۴. کَيْفَ أَنْتُمْ إِذَا نَزَلَ ابْنُ مَرْيَمَ فِيكُمْ وَإِمَامُكُمْ مِنْكُمْ ۱۷۸۰
۱۴۲۵. كَيْفَ تَصْنَعُ يَا إِيْمَانِنَا ۲۴/۴
۱۴۲۶. كَيْفَ يُفْلِحُ قَوْمٌ شَجَّوْا نَبِيَّهُمْ وَكَسَرُوا رَبَاعِيَّتَهُ وَهُوَ يَدْعُوهُمْ إِلَى اللَّهِ ۴۷۷/۲

ل

۱۴۲۷. لَأَحْدَهُمْ أَهْلَى بِمَنْزِلِهِ فِي الْجَنَّةِ مِنْهُ بِمَنْزِلِهِ كَانَ فِي الدُّنْيَا ۵۵۹/۱۰
۱۴۲۸. لَأُخْرِجَنَّ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى مِنْ جَزِيرَةِ الْعَرَبِ حَتَّى لَا أَدْعَ إِلَّا مُسْلِمًا ۲۰۶/۱۲
۱۴۲۹. لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ مَا لَمْ أَنَا عَنْكَ ۴۸۷/۵
۱۴۳۰. لِأَنَّ فِي قَلْبِي الْيَوْمَ مَا لَمْ يَكُنْ يَوْمَئِذٍ ۳۰۴/۵
۱۴۳۱. لِأَنَّ يَهْدِي بِكَ رَجُلٌ وَاحِدٌ خَيْرٌ لَكَ مِنْ حُمْرِ النَّعَمِ ۲۳۰/۳
۱۴۳۲. لِأَنَّهَا كَانَتْ تَعْمَلُ بِيَدِهَا وَتَصَلِّقُ ۴۸۷/۴
۱۴۳۳. لَا ۱۷۸/۳

۱۴۳۴. لَا آذَنُ لَكَ وَلَا كَرَامَةٌ وَلَا نِعْمَةٌ عَيْنٍ كَذَبْتَ أَيُّ عَدُوِّ اللَّهِ لَقَدْ رَزَقَكَ اللَّهُ طَيِّبًا حَلَالًا فَخْتَرْتَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْكَ مِنْ رِزْقِهِ ۵۱۹/۹
۱۴۳۵. لَا أَشْكُ وَلَا أَسْأَلُ ۵۷/۶
۱۴۳۶. لَا أَعْرَبُ بَعْدَهُ مُسْلِمًا ۴۱۰/۸
۱۴۳۷. لَا أَكَلُ مَتَكِنًا ۲۳/۶
۱۴۳۸. لَا أَكَلِمُكَ أَبَدًا ۱۴۸/۳
۱۴۳۹. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَإِنَّهُ لَمْ يَدْعُ بِهَا رَجُلٌ مُسْلِمٌ فِي شَيْءٍ قَطُّ إِلَّا اسْتَجَابَ اللَّهُ لَهُ ۴۱۸/۱
۱۴۴۰. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْعَظِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ۵۷۹/۶
۱۴۴۱. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَعَزَائِمِ مَغْفِرَتِكَ وَالْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بَيْرٍ وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ لَا تَدْعُ لِي ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ وَلَا هَمًّا إِلَّا فَرَجْتَهُ وَلَا حَاجَةً هِيَ لَكَ رِضًا إِلَّا قَضَيْتَهَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ۴۱۶/۱
۱۴۴۲. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ أَعَزُّ جِنَّةً وَتَصَرَّ عِبْلَةً وَعَلَبَ الْحَزَابَ وَحْدَهُ فَلَا شَيْءَ بَعْدَهُ ۳۸۰/۱

- ۱۴۱۳ لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهٗ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهٗ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ كَالَّذِيْنَ يَوْمَ يَرُوْنَهَا لَمْ يَلْمِزُوْا اِلاَّ عَشِيَّةً اَوْ ضُحٰىهَا كَالَّذِيْنَ يَوْمَ يَرُوْنَ مَا يُوعَدُوْنَ لَمْ يَلْمِزُوْا اِلاَّ سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلَّغَ فَاَهْلٌ يُّهْلِكُ اِلاَّ الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ
- ۱۴۱۴ اللهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا اِلهَ اِلاَّ اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلاَّ بِاللّٰهِ
- ۱۴۱۵ لا اَنْتَ مُؤْمِنٌ وَهُوَ كٰفِرٌ وَهُوَ اَوَّلُ مَنْ جَمَعَ الْعَرَبَ عَلٰى الْاِسْلَامِ
- ۱۴۱۶ لا اِنَّهُ لَمْ يَقُلْ يَوْمًا قَطُّ اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ يَوْمَ الدِّيْنِ
- ۱۴۱۷ لا اِيْمَانَ لِمَنْ لا اَمَانَةَ لَهٗ وَلا دِيْنَ لِمَنْ لا عَهْدَ لَهٗ
- ۱۴۱۸ لا اِخْتِلَافَ بَيْنَهُمْ وَلا تَبَاغُضَ قُلُوْبُهُمْ قَلْبٌ وَّاحِدٌ
- ۱۴۱۹ لا يَشِيْءُ مِنْ نَعْمِكَ رَبَّنَا نَكْذِبُ فَلكَ الْحَمْدُ
- ۱۴۲۰ لا بَلَّ تَشْفِقُ عَنْهَا ثَمَرُ الْجَنَّةِ
- ۱۴۲۱ لا تَاخُذُ مِنْهُ اِلاَّ سَبْعَةَ دَرَاهِمٍ
- ۱۴۲۲ لا تَأْكُلُ فَاِنَّمَا سَمِيَتْ عَلٰى كَلْبِكَ وَلَمْ تُسَمَّ عَلٰى غَيْرِهِ
- ۱۴۲۳ لا تَجْلِسُوْا عَلٰى الْقُبُوْرِ وَلا تُصَلُّوْا اِلَيْهَا
- ۱۴۲۴ لا تَجِبُ لِلْاَوَّلِ حَتّٰى يُجَامِعَهَا الْاَخْرُ
- ۱۴۲۵ لا تُخَيِّرُوْا بَيْنَ الْاَنْبِيَاءِ
- ۱۴۲۶ لا تَدْخُلُوْا مَسٰكِيْنَ الدِّيْنِ فَلَمَّمُوْا اَنْفُسَهُمْ اَنْ يُصَيِّبَكُمْ مَا اَصَابَهُمْ اِلاَّ اَنْ تَكُوْنُوْا بٰكِيْنَ ثُمَّ قَطَعَ رَاسَهٗ وَاسْرَعَ السِّيْرَ حَتّٰى اَجَازَ الْوَادِيَّ
- ۱۴۲۷ لا تَدْعُوْا رَحْمَتِي الْفَجْرَ وَاِنْ طَرَدْتُمْ الْخَيْلَ
- ۱۴۲۸ لا تَدْعُوْا عَلٰى اَنْفُسِكُمْ وَلا تَدْعُوْا عَلٰى اَوْلَادِكُمْ وَلا تَدْعُوْا عَلٰى اَمْوَالِكُمْ لا تَوَاقِفُوْا مِنْ اللّٰهِ سَاعَةً يُسَدُّ فِيْهَا عِظَاهُ فَيَسْتَجِيبُ لَكُمْ

۱۴۵۹. لَا تَدْعُوا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ وَلَا تَدْعُوا عَلَىٰ أَوْلَادِكُمْ وَلَا تَدْعُوا عَلَىٰ خَنَعِكُمْ وَلَا تَدْعُوا عَلَىٰ أَمْوَالِكُمْ لَا تَوَافِقُوا مِنَ اللَّهِ سَاعَةً نَزَلَ فِيهَا عَطَاءٌ فَيَسْتَحِيبُ لَكُمْ ۱۹۹۷
۱۴۶۰. لَا تَرَايَا نَرَاهُمَا ۳۰/۱، ۱۳۷۳
۱۴۶۱. لَا تَزَالُ أُمَّتِي بِخَيْرٍ مَا عَجَلُوا الْإِفْطَارَ وَأَخْرُوا السُّحُورَ ۴۲۷۱
۱۴۶۲. لَا تَزَالُ الْمَسْأَلَةُ بِالْحَدِيثِ حَتَّىٰ يَلْقَىٰ اللَّهُ وَلَيْسَ فِي وَجْهِهِ مِزْعَةٌ لَحْمٍ ۱۱۷۲
۱۴۶۳. لَا تَزَالُ جَهَنَّمُ تَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ حَتَّىٰ يَضَعَ فِيهَا رَبُّ الْعِزَّةِ قَلْعَةً فَتَقُولُ قَطُّ وَقَطُّ وَعِزُّكَ وَيَزُورِي بَعْضُهَا إِلَىٰ بَعْضٍ ۵۰/۱۱
۱۴۶۴. لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ حَتَّىٰ يَأْتِيَهُمْ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ ظَاهِرُونَ ۸۴/۵
۱۴۶۵. لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي عَلَىٰ الْحَقِّ ظَاهِرِينَ عَلَىٰ مَنْ نَاوَاهُمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَىٰ وَيَنْزِلَ عَيْسَىٰ ابْنُ مَرْيَمَ ~~الطَّلَحِي~~ ۳۵۹/۱۱
۱۴۶۶. لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي مَنْصُورِينَ لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَدَلَهُمْ حَتَّىٰ تَقُومَ السَّاعَةُ ۴۳۹۲
۱۴۶۷. لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ عَلَىٰ الْحَقِّ ظَاهِرِينَ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۳۷۸۲
۱۴۶۸. لَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِأَهْلِ الْبِرِّ مِنْكُمْ. فَقُلْ: مَا نَسَمِيهَا؟ قُلْ: سَمُوهَا زَيْنَبُ ۱۴/۱۲ - ۱۵
۱۴۶۹. لَا تَسْأَلِ الْإِمَارَةَ ۳۰/۱
۱۴۷۰. لَا تَسْأَلِ الْإِمَارَةَ فَإِنَّ أُعْطِيَتْهَا عَنْ مَسْأَلَةٍ وَكَلِمَةٍ إِلَيْهَا وَإِنْ أُعْطِيَتْهَا مِنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ أَعْنَتْ عَلَيْهَا ۷۲
۱۴۷۱. لَا تُسَافِرُوا بِالْقُرْآنِ فَإِنِّي لَا أَمْنُ أَنْ يَنَالَهُ الْعَدُوُّ ۱۳۷/۱۲
۱۴۷۲. لَا تُسَبِّحِي عَلَيْهِ دَعِيهِ بِذَنبِهِ ۳۸۳
۱۴۷۳. لَا تُسَبُّوا أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِي فَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَوْ أَنْفَقَ مِثْلَ أَحَدٍ ذَهَبًا مَا أَدْرَكَ مَدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ ۲۵۴/۵
۱۴۷۴. لَا تُسَبُّوا أَصْحَابِي فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنْفَقَ أَحَدُكُمْ مِثْلَ أَحَدٍ ذَهَبًا مَا بَلَغَ مَدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ ۴۵۹/۵
۱۴۷۵. لَا تُسَبُّوا الْأَمْوَالَ فَإِنَّهُمْ قَدْ أَنْصَوْا إِلَىٰ مَا قَدَّعُوا ۴۶/۵
۱۴۷۶. لَا تُسَبُّوا النَّعْرَ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الدَّهْرُ ۲۸۷/۱۱
۱۴۷۷. لَا تُسَبُّوا تَبَعًا فَإِنَّهُ قَدْ كَانَ أَسْلَمَ ۳۲۲/۱۱
۱۴۷۸. لَا تُسْتَنْجُوا بِالرُّوثِ وَلَا بِالْعِظَامِ فَإِنَّهُ زَادَ إِخْوَانَكُمْ مِنَ الْحَيِّ ۳۲۷، ۳۲۷، ۳۵۰/۴
۱۴۷۹. لَا تُشَدِّدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ فَيَشُدُّ عَلَيْكُمْ فَإِنْ قَوْمًا شَدَّدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ فَشَدَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ۱۴/۱

- ۱۴۸۰ لَا تُشَدُّوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ فَيُشَدَّ عَلَيْكُمْ فَبِنُ قَوْمًا شَدُّوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ فَشَدَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
- ۱۶۷/۱۲ قَتَلَكَ بِقَاتِلِهِمْ فِي الصَّوَامِعِ وَالْدِيَارِ
- ۹۷/۱۳ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ شَيْئًا وَإِنْ قُطِعَتْ وَحَرِّقَتْ
- ۱۴۸۲ لَا تُصَدِّقُوا أَهْلَ الْكِتَابِ وَلَا تُكَذِّبُوا قَوْلَهُمْ وَقُولُوا ﴿ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا ﴾ الْآيَةَ ۱۸۰/۸، ۷۰/۸، ۴۳۳/۹
- ۱۴۸۳ لَا تُصِيبُ عَبْدًا نَكْبَةً فَمَا فَوْقَهَا أَوْ دُونَهَا إِلَّا يَدْنِبُ وَمَا يَعْفُو اللَّهُ عَنْهُ أَكْثَرَ. وَقَرَأَ ﴿ وَمَا
- ۱۵۷/۱۱ أَصَابَكُمْ ﴾ الْآيَةَ
- ۱۴۸۴ لَا تُظْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى عَيْسَى بْنِ مَرْيَمَ فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ فَقُولُوا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ ۴۲۲/۳
- ۱۴۸۵ لَا تَفْتَخِرُوا يَا بَنِيكُمْ الَّذِينَ مَاتُوا فِي الْجَاهِلِيَّةِ قَوْلَ الَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَمَا يُدْهِيهِ الْجَعْلُ
- ۴۷۴/۱۱ يَمَنْخَرِيهِ خَيْرٌ مِنْ آبَائِكُمُ الَّذِينَ مَاتُوا فِي الْجَاهِلِيَّةِ
- ۱۴۸۶ لَا تُقْبَلُ صَلَاةٌ بِغَيْرِ طَهُورٍ وَلَا صَدَقَةٌ مِنْ غُلُولٍ ۱۴۵/۲
- ۱۴۸۷ لَا تُقْتَلُ نَفْسٌ ظُلْمًا إِلَّا كَانَ عَلَى ابْنِ آدَمَ الْأَوَّلِ كِفْلٌ مِنْ دَمِهَا لِأَنَّهُ أَوَّلُ مَنْ سَنَّ الْقَتْلَ ۵۳۲/۳
- ۱۴۸۸ لَا تَقْرَأُ الْحَائِضُ وَلَا الْجُنْبُ شَيْئًا مِنَ الْقُرْآنِ ۱۲۷/۱۲
- ۱۴۸۹ لَا تَقُلْ مُؤْمِنٌ وَقُلْ مُسْلِمٌ ۴۷۹/۱۱
- ۱۴۹۰ لَا تَقُومُ ۲ سَاعَةً حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا فَلِذَا رَأَاهَا النَّاسُ آمَنَ مَنْ عَلَيْهَا فَذَاكَ حِينَ
- ۳۹۷/۴ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ
- ۹۲/۴ لَا تَقُومُ السَّاعَةَ حَتَّى لَا يُحِجَّ الْبَيْتُ ۱۴۹۱
- ۵۴۱/۳ لَا تَقُومُ السَّاعَةَ حَتَّى لَا يَقْلَ فِي الْأَرْضِ اللَّهُ اللَّهُ ۱۴۹۲
- ۱۸۱/۱ لَا تَقُومُ السَّاعَةَ حَتَّى يَمُرَّ الرَّجُلُ بِقَبْرِ الرَّجُلِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي مَكَانَهُ ۱۴۹۳
- ۲۰۹/۸ لَا تَقُومُ السَّاعَةَ عَلَى أَحَدٍ يَقُولُ اللَّهُ اللَّهُ ۱۴۹۴
- ۱۰۳/۴ لَا تَكْتُبُوا عَنِّي وَمَنْ هَكَّتَبَ عَنِّي غَيْرَ الْقُرْآنِ فَلْيَمْحُهُ ۱۴۹۵
- ۳۳۰/۱۱ لَا تَلْبَسُوا الْحَرِيرَ وَلَا الدَّبِيحَ وَلَا تَشْرَبُوا فِي آيَةِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَلَا تَأْكُلُوا فِي صِحَافِهَا
- ۲۵۴/۵ فَإِنَّهَا لَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَهِيَ لَكُمْ فِي الْآخِرَةِ ۱۴۹۶
- ۲۵۸/۱۲ لَا تَمَسُّ النَّارُ مُسْلِمًا رَأَى أَوْ رَأَى مَنْ رَأَى ۱۴۹۷
- ۱۵۰/۲ لَا تَنْحَنَ ۱۴۹۸
- لَا تَنْدِرُوا فَإِنَّ النَّدْرَ لَا يُغْنِي مِنَ الْقَدْرِ شَيْئًا وَإِنَّمَا يُسْتَخْرَجُ بِهِ مِنَ الْبَحِيلِ ۱۴۹۹

۱۵۰۰. لَا تَتَرَعُ الرَّحْمَةَ إِلَّا مِنْ شَقِيٍّ ۳۹۴
۱۵۰۱. لَا تَنْقَطِعُ الْهَجْرَةُ حَتَّى تَنْقَطِعَ التَّوْبَةُ وَلَا تَنْقَطِعَ التَّوْبَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا ۳۹۵
۱۵۰۲. لَا تَنْقَطِعُ الْهَجْرَةُ مَا قُوِيَ الْكُفْلُ ۳۹۳
۱۵۰۳. لَا تُنْكَحُ الْيَتِيمَ حَتَّى تُسْتَفْرَ، وَلَا تُنْكَحُ الْبِكْرَ حَتَّى تُسْتَلَدَ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَيْفَ إِذْنُهَا؟ قُلْ: أَنْ تَسُكْتَ ۴۰۸
۱۵۰۴. لَا تُنْكَحُ الْيَتِيمَ حَتَّى تُسْتَفْرَ وَلَا تُنْكَحُ الْبِكْرَ حَتَّى تُسْتَلَدَ وَإِذْنُهَا الصُّمُوتُ ۳۹۶
۱۵۰۵. لَا تَيْسَأُ مِنَ الرَّزْقِ مَا تَهَزَّرْتَ رَعُوسُكُمْ فَبَدَأَ الْإِنْسَانُ تِلْكَ أُمُّ أَحْمَرَ لَيْسَ عَلَيْهِ وَشَرٌّ ثُمَّ يَرْزُقُهُ اللَّهُ ۳۹۱
۱۵۰۶. لَا جَرَمَ وَاللَّهِ لَا أَجَلَكَ لِجِبْرِ بَعْدَهُ أَبَدًا ۳۵۸
۱۵۰۷. لَا ذَاكَ الْجَمَلُ إِنْ اللَّهُ جَمِيلٌ يُجِبُّ الْجَمَلَ وَلَكِنَّ الْكَبِيرَ مِنْ سَفِيهِ الْحَقِّ وَالزُّدْرَى النَّاسِ ۱۵۷
۱۵۰۸. لَا شِعَارَ فِي الْإِسْلَامِ ۱۹۷
۱۵۰۹. لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يُطِيعِ الصَّلَاةَ ۴۳۷/۹
۱۵۱۰. لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ ۱۶۱
۱۵۱۱. لَا طَاعَةَ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ ۲۱۷۲
۱۵۱۲. لَا طَاعَةَ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ إِلَّا مَا الطَّاعَةُ فِي الْمَعْرُوفِ ۱۵۳
۱۵۱۳. لَا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ ۳۷۳
۱۵۱۴. لَا طَيْرَةَ وَخَيْرُهَا الْفُلُ قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْفُلُ؟ قُلْ الْكَلِمَةُ الصَّالِحَةُ يَسْمَعُهَا أَحَدُكُمْ ۱۶۱۲
۱۵۱۵. لَا عَدْوَى وَلَا طَيْرَةَ ۱۵۱۲
۱۵۱۶. لَا قَطْعَ فِيمَا فُونَ عَشْرَةَ فَرَاهِمَ ۵۵۳
۱۵۱۷. لَا كَثِيرَةَ مَعَ الْإِسْتِغْفَالِ وَلَا صَغِيرَةَ مَعَ إِصْرَارٍ ۱۱۳
۱۵۱۸. لَا مَا جَاءَنَا مِنْ نَبِيٍّ ۳۱۰
۱۵۱۹. لَا نَدْرَ فِي مَعْصِيَةٍ وَكَفَلَرْتَهُ كَفَلَرَةٌ بَعِينٍ ۱۵۱۲
۱۵۲۰. لَا نُورَتٌ ۱۵۳
۱۵۲۱. لَا نُورَتٌ مَا تَرَكْنَا صَدَقَةً ۴۶۷
۱۵۲۲. لَا هِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ وَلَكِنْ جِهَةٌ وَبَيَّةٌ وَإِذَا اسْتَفْرْتُمْ فَاسْتَفِرُوا ۴۶۳

۱۰۲۳. لا هجرة ولكن جهاد ونية وإذا استنفرتم فانفروا ۲۵۴/۵
۱۰۲۴. لا ولكني كنت اشرب غسلا عند زينب بنت جحش فلن اعود له وقد خلفت لا تخبري بذلك احدا ۳۴۴/۱۲
۱۰۲۵. لا يؤذي غنبي الا انا او رجل مني ۳۶۹/۵
۱۰۲۶. لا يؤمن احدكم حتى اكون احب اليه من والديه والناس اجمعين ۱۶۱۰، ۳۴۳/۱
۱۰۲۷. لا يؤمن احدكم حتى يحب للغير ما يحب لنفسه ۳۳۵/۱۳، ۶۷/۱۳، ۴۴۶/۸، ۴۵۱/۳، ۳۴۳/۱
۱۰۲۸. لا يؤمن عبد حتى يؤمن بالقدر خيره وشره وحتى يعلم ان ما اصابه لم يكن ليخطئه وان ما اخطاه لم يكن ليصيبه ۳۶۸/۱۲
۱۰۲۹. لا يبقى الولد في رجم امه اكثر من ستين ولو بفلكة معزل ۳۶۵/۱۱
۱۰۳۰. لا يبلغ العبد ان يكون من المتقين حتى يدع ما لا بأس به حذرا لما به الناس ۶۳/۴
۱۰۳۱. لا يبلغني احد عن احد من اصحابي شيئا فاني احب ان اخرج اليهم وانا سليم الصدر ۹۹/۴
۱۰۳۲. لا يتم بعد احتلام ۴۹۴
۱۰۳۳. لا يتمي احدكم الموت فانه عند انقطاع عمله ولا يرد فيستعب ۸۶/۱۱
۱۰۳۴. لا يجلد احد فوق عشر جلدات الا في حد من حدود الله ۴۲۱/۸
۱۰۳۵. لا يجل اكل لحوم الخيل والبغل والحمير ۱۶۷
۱۰۳۶. لا يجلد دم امرئ مسلم الا يحدى ثلاث زنا بعد إحصان او ارتداد بعد إسلام او قتل نفس بغير حق فقتل به ۱۰۲/۲ - ۱۰۳
۱۰۳۷. لا يجلد دم امرئ مسلم يشهد ان لا اله الا الله واني رسول الله الا يحدى ثلاث النفس بالنفس والثيب الزاني والمفارق لدينه التارك للجماعة ۳۲۴/۷
۱۰۳۸. لا يجلد لامرأة تؤمن بالله واليوم الآخر ان تجد على ميت فوق ثلاث ليل الا على زوج اربعة اشهر وعشرا ۲۸۲
۱۰۳۹. لا يجلد لرجل ان يهجر اخاه فوق ثلاث ليل يلتقيان فيعرض هذا ويعرض هذا وخيرهما الذي يبدأ بالسلام ۱۴۸/۳
۱۰۴۰. لا يجلد للرجل ان يفرق بين اثنين الا يلائيهما ۱۹۲/۱۲
۱۰۴۱. لا يخافون البعث ۵۳/۵

۱۵۴۲. لَا يَخْلُونَ أَحَدَكُمْ بِمَرَأَةٍ فَبِئْسَ الشَّيْطَانُ ثَالِثُهُمَا ۳۱۷/۱
۱۵۴۳. لَا يَخْلُونَ رَجُلٌ بِمَرَأَةٍ ۱۳۷۳
۱۵۴۴. لَا يَدْخُلُ أَحَدُ الْجَنَّةِ إِلَّا أَرَى مَقْعَتَهُ مِنَ النَّارِ لَوْ أَسَاءَ لِيَزِدَاذَ سُكْرًا وَلَا يَدْخُلُ النَّارَ أَحَدٌ إِلَّا أَرَى مَقْعَتَهُ مِنَ الْجَنَّةِ لَوْ أَحْسَنَ لِيَكُونَ عَلَيْهِ حَمْرَةٌ ۵۰۷۷
۱۵۴۵. لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ ۴۷۳
۱۵۴۶. لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَاتٌ ۳۸۹/۱۲
۱۵۴۷. لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مُدْمِنٌ خَمْرٍ وَلَا عَقٌّ وَلَا مَنَانٌ ۱۳۵/۲
۱۵۴۸. لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَلُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْتَلٍ مِنْ كَبِيرٍ وَلَا يَدْخُلُ النَّارَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَلُ خَرْدَلَةٍ مِنْ إِيْمَانٍ ۳۳/۷
۱۵۴۹. لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ لَا يَأْمَنُ جَارَهُ بَوَائِقَهُ ۳۳۴/۱۳
۱۵۵۰. لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ وَلَدٌ زَنِيَّةٌ وَلَا مَنَانٌ وَلَا عَقٌّ وَلَا مُدْمِنٌ خَمْرٍ ۴۹۹/۷
۱۵۵۱. لَا يَدْخُلُ النَّارَ أَحَدٌ مِمَّنْ بَايَعَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ ۴۲۰/۱۱
۱۵۵۲. لَا يَدْخُلُ النَّارَ إِلَّا شَقِيٌّ. قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَمَنْ الشَّقِيُّ؟ قَالَ: مَنْ لَمْ يَعْمَلْ لِلَّهِ بِطَاعَةً وَ لَمْ يَتْرِكْ لَهُ مَعْصِيَةً ۱۶۱/۱۳ - ۱۶۲
۱۵۵۳. لَا يَدْخُلُ النَّارَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ أَصْحَابِ الشَّجَرَةِ أَحَدٌ الَّذِينَ بَايَعُوا تَحْتَهَا. قَالَتْ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ فَانْتَهَرَهَا. فَقَالَتْ حَفْصَةُ: ﴿ وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا ﴾ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: قَدْ قَالَ اللَّهُ ﷻ ﴿ ثُمَّ تُنْجِي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَتَنزِلُ فِيهَا جَنَّتًا ﴾ ۵۳۴/۷
۱۵۵۴. لَا يَدْعُونَ أَحَدَكُمْ بِالْمَوْتِ لِضُرِّ نَزَلَتْ بِهِ وَلَكِنْ لِيَقُلْ: اللَّهُمَّ أَحْيِي مَا كَانَتْ الْحَيَّةُ خَيْرًا لِي وَتَوَفِّي إِذَا كَانَتْ الْوَفَّةُ خَيْرًا لِي ۱۸۲/۸
۱۵۵۵. لَا يُذَكِّرُ اللَّهُ إِلَّا ذُكِّرَتْ مَعَهُ ۱۷۵/۱۳
۱۵۵۶. لَا يَرِثُ الْمُسْلِمُ الْكَافِرَ وَلَا الْكَافِرُ الْمُسْلِمَ ۲۵۳/۵
۱۵۵۷. لَا يَزَالُ الْمُؤْمِنُ مُعْنِقًا صَالِحًا مَا لَمْ يُصِْبْ تَمًا حَرَامًا فَلَا أَصَابَ تَمًا حَرَامًا بَلَّحَ ۲۷۹/۲
۱۵۵۸. لَا يَزَالُ يُسْتَجَابُ لِلْعَبْدِ مَا لَمْ يَدْعُ بِإِسْمِ أَوْ قَطِيعَةٍ رَجِمَ ۴۱۰/۸
۱۵۵۹. لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ ۱۳۳/۷، ۱۳۴/۸
۱۵۶۰. لَا يَشْقَى بِهِمْ جَلِيْسُهُمْ ۲۷۴/۹

۱۰۶۶۱. لَا يُصَلِّيَنَّ أَحَدُ الْعَصْرِ إِلَّا فِي بَيْتِ فَرِيظَةَ ۱۰۶۶۱
۱۰۶۶۲. لَا يَتَعَدَّكَ مِنْ صَاحِبِ الْعَيْسِكِ إِلَّا أَنْ تُشْفِيَهُ وَإِنَّمَا لِحَدِّ رِجْلِهِ ۱۰۶۶۲
۱۰۶۶۳. لَا يَعْلَمُ أَوْلِيَاكَ إِلَّا بِأَبِي أَحَدٍ إِلَّا اللَّهُ ۱۰۶۶۳
۱۰۶۶۴. لَا يُفْلِقُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْهُ ۱۰۶۶۴
۱۰۶۶۵. لَا يَفْرِكُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً إِلَّا كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا آخَرَ ۱۰۶۶۵
۱۰۶۶۶. لَا يَقْبَلُ اللَّهُ صَلَاةَ حَالِصٍ إِلَّا بِخِيَارٍ ۱۰۶۶۶
۱۰۶۶۷. لَا يَقْبَلُهُ أَحَدٌ ۱۰۶۶۷
۱۰۶۶۸. لَا يَقِيمُ الرَّجُلُ الرَّجُلَ مِنْ مَجْلِسِهِ فَيَجْلِسَ لِيَوْمٍ وَلَكِنْ تَفْسَحُوا وَتَوَسَّعُوا ۱۰۶۶۸
۱۰۶۶۹. لَا يَكُونُ الْعَبْدُ تَقِيًّا حَتَّى يُحَاسِبَ نَفْسَهُ كَمَا يُحَاسِبُ شَرِيكَهُ مِنْ آيِنٍ مَطْعَمَةٍ وَمَلْبَسَةٍ ۱۰۶۶۹
۱۰۶۷۰. لَا يَلِجُ النَّارَ رَجُلٌ بَكَى مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ تَعَالَى حَتَّى يَعُودَ اللَّيْلُ فِي الضَّرْعِ وَلَا يَجْتَمِعُ خُبْرٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَدُخَانُ نَارِ جَهَنَّمَ ۱۰۶۷۰
۱۰۶۷۱. لَا يَلِجُ النَّارَ رَجُلٌ بَكَى مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ حَتَّى يَعُودَ اللَّيْلُ فِي الضَّرْعِ وَلَا يَجْتَمِعُ خُبْرٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَدُخَانُ جَهَنَّمَ ۱۰۶۷۱
۱۰۶۷۲. لَا يُلْدَعُ الْمُؤْمِنُ مِنْ جُحْرٍ وَاحِدٍ مَرَّتَيْنِ ۱۰۶۷۲
۱۰۶۷۳. لَا يَمُوتُ لِمُسْلِمٍ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْوَالِدِ فَيَلِجُ النَّارَ إِلَّا تَجَلَّةَ الْقَسَمِ ۱۰۶۷۳
۱۰۶۷۴. لَا يَنْتَلِ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنْهَا شَيْئًا إِلَّا جَاءَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَحْمِلُهُ عَلَى عُنُقِهِ بَعِيرٌ لَهُ رُغَاءٌ أَوْ بَقْرَةٌ لَهَا خَوَارٌ أَوْ شَاةٌ تَعْبِرُ ۱۰۶۷۴
۱۰۶۷۵. لَا يَتَّبِعِي لِأَحَدٍ أَنْ يُحْرِمَ بِالْحَجِّ إِلَّا فِي أَشْهُرِ الْحَجِّ ۱۰۶۷۵
۱۰۶۷۶. لَا يَنْحِيكُمُ إِلَّا الصَّنَقُ فَلْيَدْعُ كُلُّ رَجُلٍ مِنْكُمْ بِمَا يَعْلَمُ أَنَّهُ قَدْ صَنَقَ فِيهِ ۱۰۶۷۶
۱۰۶۷۷. لَا يَنْظُرُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَى مَنْ جَرَّ تَوْبَهُ خَيْلَاءً ۱۰۶۷۷
۱۰۶۷۸. لَا لَمْ يَزَلْ مَلَكٌ بَيْنِي وَبَيْنَهَا ۱۰۶۷۸
۱۰۶۷۹. لَبَنَةٌ مِنْ فِضَّةٍ وَلَبَنَةٌ مِنْ ذَهَبٍ وَمِلَاطُهَا الْعَيْسِكُ اللَّذْفَرُ وَحَصْبَاؤُهَا اللَّوْلُؤُ وَالْيَاقُوتُ وَتَرَبَّتْهَا الرُّعْفَرَانُ ۱۰۶۷۹
۱۰۶۸۰. لَتُؤَدَّنُ الْحُقُوقُ إِلَى أَهْلِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُقْتَصَّ لِلشَّاةِ الْجَمَاءِ مِنَ الشَّاةِ الْقَرْنَاءِ تَنْطَحُهَا ۱۰۶۸۰
۱۰۶۸۱. لَتُؤَدَّنُ الْحُقُوقُ إِلَى أَهْلِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُقَادَ لِلشَّاةِ الْجَلْحَاءِ مِنَ الشَّاةِ الْقَرْنَاءِ ۱۰۶۸۱

۱۵۸۲. تَتَّبِعُنَّ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ شَيْراً يَشِيرُ وَذِرَاعاً يَنْدِرَاعُ حَتَّى لَوْ دَخَلُوا فِي جُحْرِ ضَبٍّ لَاتَّبَعْتُمُوهُمْ قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى؟ قُلْنَا: فَمَنْ! ۳۳۷/۵
۱۵۸۳. تَتَّبِعُنَّ سُنَنَ مَنْ قَبْلِكُمْ شَيْراً يَشِيرُ وَذِرَاعاً يَنْدِرَاعُ حَتَّى لَوْ سَلَكَوا جُحْرَ ضَبٍّ لَسَلَكَتُمُوهُ. قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى؟ قُلْنَا: فَمَنْ ۱۵۵/۱۲
۱۵۸۴. لَتَرْكَبُنَّ سُنَّةَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ ۵۶۹/۴
۱۵۸۵. لَتَكُونَنَّ هِجْرَةٌ بَعْدَ هِجْرَةٍ إِلَى مُهَاجِرِ أَيْكُمْ إِبْرَاهِيمَ ۴۱۰/۹
۱۵۸۶. لَجَهَنَّمَ سَبْعَةٌ أَبْوَابٍ بَابٌ مِنْهَا لِمَنْ سَلَّ السَّيْفَ عَلَى أُمَّتِي ۵۴۸/۶
۱۵۸۷. لَخَشِيْتُ أَنْ أَكُونَ ذَلِكَ الرَّجُلَ ۴۹۳/۴
۱۵۸۸. لِسُرَاقِ النَّارِ أَرْبَعَةٌ جُدْرٌ كَيْفُ كُلِّ حِدَارٍ مَسِيرَةٌ أَرْبَعِينَ سَنَةً ۳۷۴/۷
۱۵۸۹. لَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يُبَارِكَ لَهُمَا فِي لَيْلَتَيْهِمَا ۴۲۹/۷
۱۵۹۰. لَعَلَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَخَذَهَا ۵۳۴/۲
۱۵۹۱. لَعَلَّهُ أَنْ يُخَفَّفَ عَنْهُمَا مَا لَمْ تَبَيِّنَا ۲۷/۱۱
۱۵۹۲. لَعَلَّهُ تَنْفَعُهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَجْعَلُ فِي صَحْحِصَاحٍ مِنَ النَّارِ يَبْلُغُ كَعْبِيهِ تَغْلِي مِنْهُ أُمَّ دِمَاقِيهِ ۴۹۰/۵
۱۵۹۳. لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ ۳۵۹/۷
۱۵۹۴. لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ ۳۵۹/۱
۱۵۹۵. لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الرَّاشِيَّ وَالْمُرْتَشِيَّ فِي الْحُكْمِ ۴۲۹/۱
۱۵۹۶. لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الرَّجُلَ يَلْبَسُ لِبْسَةَ الْمَرْأَةِ وَالْمَرْأَةَ تَلْبَسُ لِبْسَةَ الرَّجُلِ ۴۴۰/۴
۱۵۹۷. لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْمُجَلَّ وَالْمُحَلَّلَ لَهُ ۱۰/۲
۱۵۹۸. لَقَدْ أَعَانَكَ عَلَيْهِ مَلَكٌ كَرِيمٌ ۴۷۰/۲
۱۵۹۹. لَقَدْ أَنْزَلْتُ عَلَيَّ اللَّيْلَةَ سُورَةَ لَهِي أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ ثُمَّ قَرَأْتُ ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ ۳۹۳/۱۱
۱۶۰۰. لَقَدْ أُوَيْتَ مِزْمَارًا مِنْ مِزَامِيرِ آلِ دَاوُدَ ۱۷۷/۸
۱۶۰۱. لَقَدْ احْتَضَرْتُ بِحِظَارٍ شَدِيدٍ مِنَ النَّارِ ۴۱۶/۶
۱۶۰۲. لَقَدْ أَهْلَكْتُمْ أَوْ قَطَعْتُمْ ظَهْرَ الرَّجُلِ ۱۷۹/۳
۱۶۰۳. لَقَدْ تَابَ تَوْبَةً لَوْ قُسِمَتْ بَيْنَ أُمَّةٍ لَوَسِعَتْهُمْ ۵۴۷/۳

- ۱۶۰۴ لَقَدْ سَأَلْتَ اللَّهَ بِاسْمِ اللَّهِ الْأَعْظَمِ الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ أَجَابَ وَإِذَا سُئِلَ بِهِ أُعْطِيَ ۱۷۴/۱۲
- ۱۶۰۵ لَقَدْ ضَحِكْتَ وَشَارَكْتَ فِيمَا قِيلَ ۴۵۰/۸
- ۱۶۰۶ لَقَدْ عَرَضَ عَلَيَّ عَذَابُكُمْ أَدْنَى مِنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ ۲۴۴/۵
- ۱۶۰۷ لَقَدْ كَانَ فِيمَنْ قَبْلَكُمْ مِنَ الْأُمَمِ نَاسٌ مُحَدِّثُونَ فَإِنْ يَكُ فِي أُمَّتِي أَحَدٌ فَإِنَّهُ عُمَرُ ۵۶۳/۶
- ۱۶۰۸ لَقَدْ مَزَجَتْ بِكَلِمَةٍ لَوْ مَزَجَ بِهَا مَاءَ الْبَحْرِ لَمُرَجٌ ۴۶۷/۱۱
- ۱۶۰۹ لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ لَا أَقْبَلَ هَدِيَّةً إِلَّا مِنْ قُرَشِيٍّ أَوْ أَنْصَارِيٍّ أَوْ ثَقَفِيٍّ أَوْ دَوْسِيٍّ ۴۱۳/۱۱
- ۱۶۱۰ لَكَ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ سَبْعُ مِائَةِ نَاقَةٍ ۱۵۴/۲
- ۱۶۱۱ لَكَ وَلِمَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ أُمَّتِي ۲۰۸/۶
- ۱۶۱۲ لِكُلِّ غَائِرٍ لِيَوْمِ عِنْدَ اسْتِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۳۴۷/۴
- ۱۶۱۳ لِكُلِّ غَائِرٍ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ بِعَذْرَتِهِ ۲۷۵/۵
- ۱۶۱۴ لِكُلِّ غَائِرٍ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ عِنْدَ اسْتِهِ عَلَى قَدْرِ عَذْرَتِهِ ۱۰۶/۱۳
- ۱۶۱۵ لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعَا قَدْ دَعَا بِهَا فِي أُمَّتِهِ وَخَبَّاتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةٌ لِأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۳۷۰/۱۱
- ۱۶۱۶ لِكُلِّ نَبِيٍّ رَهْبَانِيَّةٍ وَرَهْبَانِيَّةٍ هَذِهِ الْأُمَّةُ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﷻ ۱۶۷/۱۲، ۵۳/۴
- ۱۶۱۷ لِلنَّابِتَةِ النِّصْفُ وَالنَّابِتَةُ ابْنُ السُّدُسِ تَكْمِلَةُ الثَّلَاثِينَ وَمَا بَقِيَ فَلِللَّحْتِ ۴۳۴/۳
- ۱۶۱۸ لِلسَّائِلِ حَقٌّ وَإِنْ جَاءَ عَلَى فَرَسٍ ۵۱۷/۱۱، ۳۷۲/۱
- ۱۶۱۹ لَمْ أَزَلْ أَنْقُلْ مِنْ أَصْلَابِ الطَّاهِرِينَ إِلَى أَرْحَامِ الطَّاهِرَاتِ ۲۶۱/۴
- ۱۶۲۰ لَمْ يَأْتِ رَجُلٌ قَطُّ بِمِثْلِ مَا جِئْتَ بِهِ إِلَّا عُودِي ۳۲۸/۴
- ۱۶۲۱ لَمْ يُؤْمِنْ بِهَا أَكْثَرُ النَّاسِ آيَةَ الْإِذْنِ وَإِنِّي لَأَمْرُ جَارِيَتِي هَذِهِ تَسْتَأْذِنُ عَلَيَّ ۵۲۷/۸
- ۱۶۲۲ لَمْ يَبْقَ إِلَّا ذُرِّيَّةُ نُوحٍ ۳۷۱/۱۰
- ۱۶۲۳ لَمْ يَبْقَ مِنَ النَّبِيِّ إِلَّا الْمُبَشِّرَاتُ قَالُوا: وَمَا الْمُبَشِّرَاتُ؟ قُلْ: الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ ۱۶۶
- ۱۶۲۴ لَمْ يَظْهَرِ الْفَلَاحِشَةُ فِي قَوْمٍ قَطُّ حَتَّى يُعْلِنُوا بِهَا إِلَّا فَشَا فِيهِمُ الطَّاعُونَ وَالْأَوْجَاعُ الَّتِي لَمْ تَكُنْ مَضَتْ فِي أَسْلَافِهِمْ ۲۲۳/۷
- ۱۶۲۵ لَمْ يُقْتَلْ نَبِيٌّ قَطُّ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ إِلَّا مَنْ لَمْ يُؤْمَرْ بِالْقِتْلِ وَكُلُّ مَنْ أَمِرَ بِقِتْلِ نَصِيرٍ ۱۲۷/۱
- ۱۶۲۶ لَمْ يَكْذِبْ إِبْرَاهِيمُ ﷺ فِي شَيْءٍ قَطُّ إِلَّا فِي ثَلَاثٍ: قَوْلِهِ إِنِّي سَقِيمٌ وَلَمْ يَكُنْ سَقِيمًا، وَقَوْلُهُ لِسَارَةَ أُخْتِي، وَقَوْلُهُ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا ۱۵۶/۸

۱۶۲۷. لَمَّا حَمَلَتْ حَوَاءٌ طَافَ بِهَا إِبْلِيسُ وَكَانَ لَا يَعِيشُ لَهَا وَلَدٌ فَقَالَ سَمِيهِ عَبْدَ الْحَارِثِ فَسَمَتْهُ
عَبْدَ الْحَارِثِ فَعَاشَ ۹۷/۵ - ۹۹
۱۶۲۸. لَمَّا قَدِمَ النَّبِيُّ ﷺ الْمَدِينَةَ كَانُوا مِنْ أَحَبِّ النَّاسِ كَيْلًا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ ﴿ وَنِيلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ﴾
فَأَحْسَنُوا الْكَيْلَ بَعْدَ ذَلِكَ ۶۵/۱۳
۱۶۲۹. لَمَّا كَذَّبَنِي قُرَيْشٌ قُمْتُ فِي الْجَجْرِ فَجَلَى اللَّهُ لِي بَيْتَ الْمُقَدِّسِ فَطَفِقتُ أَخْبِرُهُمْ عَنْ آيَاتِهِ
وَأَنَا أَنْظَرُ إِلَيْهِ ۱۸۲/۷ - ۱۸۳
۱۶۳۰. لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ آيَةٌ ﴿ قُلْ هُوَ الْقَائِدُ عَلَيَّ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ ﴾ قَدْ رَسُولُ
اللَّهِ ﷺ أَعُوذُ بِوَجْهِكَ قَدْ ﴿ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ ﴾ قَدْ أَعُوذُ بِوَجْهِكَ ﴿ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا
وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ ﴾ قَدْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ هَذَا أَهْوَنُ أَوْ هَذَا أَيْسَرُ ۲۴۴/۴
۱۶۳۱. لَنْ تَلْبَثُوا إِلَّا يَسِيرًا حَتَّى يَجْلِسَ الرَّجُلُ مِنْكُمْ فِي الْمَلَأِ الْعَظِيمِ مُخْبِيًا لَيْسَتْ فِيهِمْ حَلِيبَةٌ ۵۲۵/۸
۱۶۳۲. لَنْ تَغْلِبَ الْيَوْمَ مِنْ قَلْبِهِ ۳۰/۵
۱۶۳۳. لَنْ يُدْخِلَ أَحَدًا عَمَلُهُ الْجَنَّةَ قَالُوا وَلَا أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ لَنَا وَأَنَا إِلَّا أَنْ يَتَعَمَّدَنِي اللَّهُ
بِفَضْلٍ وَرَحْمَةٍ ۲۴۰/۳
۱۶۳۴. لَنْ يُفْلِحَ قَوْمٌ وَلَوْ أَمَرَهُمْ امْرَأَةٌ ۱۹۴/۳، ۲۴۷/۲
۱۶۳۵. لَنْ يَهْلِكَ النَّاسُ حَتَّى يُعْلِرُوا مِنْ أَنْفُسِهِمْ ۳۶۷/۲
۱۶۳۶. لَهُ عَيْنَانِ تَبْصِرَانِ وَأُذُنَانِ تَسْمَعَانِ وَلِسَانٌ يَنْطِقُ ۵۶۸/۸
۱۶۳۷. لَوْ كَانِ لِبْنِ آدَمَ وَإِيْمَانٍ مِنْ مَلٍ لَا تَبْغَى وَإِيًّا تَالِيًا وَلَا يَمْلَأُ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا التُّرَابُ
وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَيَّ مَنْ تَابَ ۱۱۶ - ۱۱۵/۱۱
۱۶۳۸. لَوْ أَخَذُوا أُذُنِي بَقَرَةً فَذَبَحُوهَا لِلْجَزَاتِ عَنْهُمْ وَلِكُنْهَمُ شَدُّوْا وَتَعَتُّوْا مُوسَى فَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ ۱۴۰/۸
۱۶۳۹. لَوْ أَمَرْتَنِي أَنْ أَتَّقِلَ نَفْسِي لَفَعَلْتُ قَدْ صَدَقْتَ يَا أَبَا بَكْرٍ ۲۱۹/۳
۱۶۴۰. لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ يَعْمَلُ فِي صَخْرَةٍ صَمَاءَ لَيْسَ لَهَا بَابٌ وَلَا كُوَّةٌ لَخَرَجَ عَمَلُهُ لِلنَّاسِ كَمَا نَا
مَا كَانَ ۴۳۷/۱۱، ۴۷۲/۵
۱۶۴۱. لَوْ أَنَّ اللَّهَ كَتَبَ ذَلِكَ لَكَانَ هَذَا مِنْ أَوْلِيكَ الْقَلِيلِ ۲۱۶/۳
۱۶۴۲. لَوْ أَنَّ دَلُومًا مِنْ غَسَقٍ يُهْرَاقُ فِي الدُّنْيَا لَأَتَتْ أَهْلَ الدُّنْيَا ۴۸۸/۰
۱۶۴۳. لَوْ أَنَّ رِصَاصَةً مِثْلَ هَذِهِ أُرْسِلَتْ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ وَهِيَ مَسِيرَةٌ خَمْسٍ مِائَةٍ سَنَةٍ لَبَلَّغَتْ

- الْأَرْضَ قَبْلَ اللَّيْلِ وَلَوْ أَنهَا أُرْسِلَتْ مِنْ رَأْسِ السِّلْسِلَةِ لَسَارَتْ أَرْبَعِينَ خَرِيفًا اللَّيْلِ وَالنَّهَارَ
 قَبْلَ أَنْ تَبْلُغَ أَصْلَهَا أَوْ قَعْرَهَا ۴۲۹/۱۲
۱۶۴۴. لَوْ أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ سَرَقَتْ لَقَطَعْتُ يَدَهَا ثُمَّ قَطَعْتُ بِلِكَ الْمَرْأَةَ ۵۶۲/۳
۱۶۴۵. لَوْ أَنَّ قَطْرَةً مِنَ الزُّقُومِ قَطِرَتْ فِي دَارِ الدُّنْيَا لَأَفْسَدَتْ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا مَعَايِشَهُمْ ۲۵۹/۷
۱۶۴۶. لَوْ أَنَّ مِقْمَعًا مِنْ حَدِيدٍ وَضِعَ فِي الْأَرْضِ فَاجْتَمَعَ لَهُ الثَّقَلَانُ مَا أَقْلَوْهُ مِنَ الْأَرْضِ ۲۴۶/۸
۱۶۴۷. لَوْ أَنَّكُمْ تَتَوَكَّلُونَ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ لَرَزَقَكُمْ كَمَا يَرْزُقُ الطَّيْرَ تَغْدُو خِمَاصًا وَتَرُوحُ بِطَانًا ۱۲/۱۲ ۳۷۱/۱۲
۱۶۴۸. لَوْ أَنَّكُمْ تَوَكَّلْتُمْ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ لَرَزَقَكُمْ كَمَا يَرْزُقُ الطَّيْرَ تَغْدُو خِمَاصًا وَتَرُوحُ بِطَانًا ۴۴۳/۹
۱۶۴۹. لَوْ اسْتَقْبَلْتُ مِنْ أَمْرِي مَا اسْتَدْبَرْتُ مَا أَهْدَيْتُ ۹۳/۵
۱۶۵۰. لَوْ تَأَمَّلَ النَّاسُ فِي هَذِهِ السُّورَةِ لَكَفَّتْهُمْ ۳۳۳/۱۳
۱۶۵۱. لَوْ تَعَلَّمُونَ مَا أَعْلَمَ لَضَحِكْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا ۲۸/۱۲، ۲۱۰/۱۰
۱۶۵۲. لَوْ تَمَالَأَ عَلَيْهِ أَهْلُ صَنْعَةٍ لَقَتَلْتَهُمْ جَمِيعًا ۳۸۰/۱
۱۶۵۳. لَوْ جِئْتُمُونِي بِالشَّمْسِ حَتَّى تَضَعُوهَا فِي يَدِي مَا سَأَلْتُكُمْ غَيْرَهَا ۳۳۷/۱
۱۶۵۴. لَوْ خَيْرَتْ بَيْنَ النَّصْرِ وَالْهَزِيمَةِ لَلْخَيْرِ الْهَزِيمَةُ ۴۶۹/۲
۱۶۵۵. لَوْ دَخَلُوهَا مَا خَرَجُوا مِنْهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ الطَّاعَةَ فِي الْمَعْرُوفِ ۱۹۰/۳
۱۶۵۶. لَوْ دَعَا نَدِيَهُ لَلْخِدْتَهُ مَلَائِكَةُ الْعَذَابِ مِنْ سَاعَتِهِ ۱۹۲/۱۳
۱۶۵۷. لَوْ دَنَا مِنِّي لَلْخِطْفَتِهِ الْمَلَائِكَةُ عُضْوًا عُضْوًا ۱۸۸/۱۳
۱۶۵۸. لَوْ رَاجَعْتَنِي قَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ تَأْمُرُنِي فَلَا إِنَّمَا أَنَا أَشْفَعُ قَالَتْ لَا حَاجَةَ لِي فِيهِ ۲۵۲/۳
۱۶۵۹. لَوْ ضَاعَ لِي عِقْلٌ بَعِيرٌ لَوَجِدْتُهُ فِي كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى ۲۰۲/۴
۱۶۶۰. لَوْ ضَرَبَ الْجَبَلُ يَقْمَعٍ مِنْ حَدِيدٍ لَتَفَّتْ ثُمَّ عَلَا كَمَا كَانَ وَلَوْ أَنَّ دَلُومًا مِنْ غَسَقٍ يُهْرَاقُ فِي
 الدُّنْيَا لَأَتَتْ أَهْلَ الدُّنْيَا ۲۴۶/۸
۱۶۶۱. لَوْ عَلِمْتُ أَنَّكَ تَنْظُرُ لَطَعْتُ بِهَا فِي عَيْنِكَ إِنَّمَا جُعِلَ الْإِسْتِذَانُ مِنْ أَجْلِ الْبَصْرِ ۴۶۵/۸
۱۶۶۲. لَوْ فَعَلَهُ لَلْخِدْتَهُ الْمَلَائِكَةُ ۱۸۸/۱۳
۱۶۶۳. لَوْ قُلْتُ نَعَمْ لَوَجِبَتْ ثُمَّ إِذَا لَا تَسْمَعُونَ وَلَا تُطِيعُونَ وَلَكِنَّهُ حَجَّةٌ وَاحِدَةٌ ۹۴/۴
۱۶۶۴. لَوْ كَانَ أَسْمَةُ جَارِيَةٌ لَحَلَيْتُهَا وَلَكَسَوْتُهَا حَتَّى أَنْفَقْتُهَا ۱۹۵/۱۱
۱۶۶۵. لَوْ كَانَ الْإِيمَانُ عِنْدَ الثَّرِيَاءِ لَنَالَهُ رَجُلٌ أَوْ رَجُلٌ مِنْ هَؤُلَاءِ ۲۸۲/۱۲

۱۶۶۶. لَوْ كَانَ الْإِيمَانُ عِنْدَ الثُّرَيَّا لَنَالَهُ رَجُلٌ مِنْ هَؤُلَاءِ فهرست ۳۶۹۳
۱۶۶۷. لَوْ كَانَ الشَّيْءُ كَمَا شِئْنَا مِنَ الرُّوحِيِّ لَكُنْتُمْ هَذِهِ الْآيَةَ ﴿ وَإِذْ تَقُولُ بِهٖ (الآية) ۱۹۱۰
۱۶۶۸. لَوْ كَانَ شَيْءٌ سَابِقَ الْقَدَرِ لَسَبَقْتَهُ الْعَيْنُ ۳۳۶/۱
۱۶۶۹. لَوْ كَانَ لِابْنِ آدَمَ وَادِيًا مِنْ ذَهَبٍ لَخَبَّ أَنْ يَكُونَ لَهُ ثَانِيًا وَلَا يَمْلَأُ فَهُ إِلَّا التُّرَابُ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ تَابَ ۱۱۵/۱۱
۱۶۷۰. لَوْ كَانَ لِابْنِ آدَمَ وَادِيَانِ مِنْ مَدِّ لَابْتَغَى ثَالِثًا وَلَا يَمْلَأُ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا التُّرَابُ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ تَابَ ۲۴۹۲
۱۶۷۱. لَوْ كَانَتْ الدُّنْيَا تَعْلِيلٌ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ مَا سَقَى كَافِرًا مِنْهَا شَرْبَةً مَاءٍ ۲۰۲/۱۱
۱۶۷۲. لَوْ كُنْتُ أَمِيرًا أَحَدًا أَنْ يَسْجُدَ لِأَحَدٍ لَأَمَرْتُ الْمَرْأَةَ أَنْ تَسْجُدَ لِزَوْجِهَا ۱۴۶۳
۱۶۷۳. لَوْ كُنْتُ أَنَا لَأَسْرَعْتُ الْهَاجِبَةَ وَمَا ابْتَغَيْتُ الْعُدْرَ ۲۹۲ - ۲۹۱/۱
۱۶۷۴. لَوْ لَمْ يَبْقَ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا يَوْمٌ لَبَعَثَ اللَّهُ ﷻ رَجُلًا مِنَّا يَمْلُؤُهَا عَدْلًا كَمَا مَلِئْتُ جَوْرًا ۵۲/۸
۱۶۷۵. لَوْ لَمْ يَبْقَ مِنَ الدَّهْرِ إِلَّا يَوْمٌ لَبَعَثَ اللَّهُ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ بَيْتِي يَمْلُؤُهَا عَدْلًا كَمَا مَلِئْتُ جَوْرًا ۳۳/۵
۱۶۷۶. لَوْ نَزَلَتْ لَكَانَ ابْنُ أُمِّ عَيْدٍ مِنْهُمْ ۲۱۶۳
۱۶۷۷. لَوْ يَعْلَمُ الْمُؤْمِنُ مَا عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الْعُقُوبَةِ مَا طَمِعَ فِي الْجَنَّةِ أَحَدٌ وَلَوْ يَعْلَمُ الْكَافِرُ مَا عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الرَّحْمَةِ مَا قَنَطَ مِنَ الْجَنَّةِ أَحَدٌ ۵۵۵/۱
۱۶۷۸. لِيَأْتِيَ الْحَمْدُ يَوْمَئِذٍ بِيَلِي ۱۶۷/۱۳
۱۶۷۹. لَوَجَدْتُ ذَلِكَ عِنْدِي ۱۲۲/۱۰
۱۶۸۰. لَوْلَا أَنَّ الْكِلَابَ أُمَّةٌ مِنَ الْأُمَّمِ لَأَمَرْتُ بِقَتْلِهَا كُلِّهَا ۱۹۹/۴
۱۶۸۱. لَوْلَا أَنْ يَقُولَ زَادَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ فِي كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى لَكَتَبْتُهَا " الشَّيْخُ وَالشَّيْخَةُ فَارْجُمُوهُمَا أَلْبَتَّةَ " فَإِنَّا قَدْ قَرَأْنَاهَا ۴۱۳/۸
۱۶۸۲. لَوْلَا أَنْ يَقُولَ: زَادَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ فِي كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى لَكَتَبْتُهَا ۲۰۵/۱
۱۶۸۳. لَوْلَا بَنُو إِسْرَائِيلَ لَمْ يَخْتَرْ اللَّحْمَ ۱۱۲/۱
۱۶۸۴. لَيَأْتِيَنَّ عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ لَا يُبَالِي الْمَرْءُ بِمَا أَخَذَ مِنَ الْمَدِّ يَحْلِدُ أَوْ يَحْرَامُ ۱۳۵/۱۳
۱۶۸۵. لَيَتَقَدَّمُ إِيَّاكُمْ فَلْيَصِلْ بِكُمْ. فَإِذَا صَلَّى صَلَاةَ الصُّبْحِ خَرَجُوا إِلَيْهِ ۸۵/۱۰
۱۶۸۶. لَيُخْرِجَنَّ قَوْمٌ مِنْ أُمَّتِي مِنَ النَّارِ بِشَفَاعَتِي يُسَمُّونَ الْجَهَنَّمِيِّينَ ۲۶۹/۲

۱۶۸۷. لِيَدْخُلْنَ الْجَنَّةَ مِنْ بَاطِنِ الشَّجَرَةِ إِلَّا صَاحِبَ الْجَمَلِ الْأَخْمَرِ ۴۳۰/۱۱
۱۶۸۸. لَيْسَ التَّقِيَّةَ بِالْعَمَلِ إِنَّمَا التَّقِيَّةُ بِاللِّسَانِ ۲۸۵/۲
۱۶۸۹. لَيْسَ الْخَيْرُ كَالْمُعَايَنَةِ ۲۸۱/۹، ۱۹۳/۹، ۴۳۹/۷، ۱۷۵/۷، ۳۰۰/۶، ۱۲۴/۲
۱۶۹۰. لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصَّرْعَةِ إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ ۱۱۳/۱۱
۱۶۹۱. لَيْسَ الْغِنَى عَنْ كَثْرَةِ الْعَرَضِ وَلَكِنَّ الْغِنَى غِنَى النَّفْسِ ۱۹۳/۱۰، ۸۶/۸
۱۶۹۲. لَيْسَ الْكُذَّابُ الَّذِي يُصْلِحُ بَيْنَ النَّاسِ فَيُنْمِي خَيْرًا أَوْ يَقُولُ خَيْرًا ۱۳۶/۳
۱۶۹۳. لَيْسَ الْمُؤْمِنُ الَّذِي يَشْبَعُ وَجَارُهُ جَانِعٌ إِلَى جَنْبِهِ ۳۷۴/۱
۱۶۹۴. لَيْسَ الْمِسْكِينُ الَّذِي تَرْتُهُ التَّمْرَةُ وَالثَّمَرَتَانِ وَلَا اللَّقْمَةُ وَلَا اللَّقْمَتَانِ إِنَّمَا الْمِسْكِينُ الَّذِي يَتَعَفَّفُ وَأَقْرَعُوا إِنْ شِئْتُمْ يَعْنِي قَوْلُهُ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِحْأَفًا ۱۶۷/۲
۱۶۹۵. لَيْسَ الْمِسْكِينُ الَّذِي يَطُوفُ عَلَى النَّاسِ تَرْتُهُ اللَّقْمَةُ وَاللَّقْمَتَانِ وَالثَّمْرَةُ وَالثَّمَرَتَانِ وَلَكِنَّ الْمِسْكِينِ الَّذِي لَا يَجِدُ غِنَى يُغْنِيهِ وَلَا يُفْطِنُ بِهِ فَيَتَصَلَّقُ عَلَيْهِ وَلَا يَقُومُ فَيَسْأَلُ النَّاسَ ۴۰۲/۲
۱۶۹۶. لَيْسَ بِأَرْضٍ وَلَا امْرَأَةٌ وَلَكِنَّهُ رَجُلٌ وَلَدَ عَشْرَةَ مِنَ الْعَرَبِ فَتَيَّامَنَ مِنْهُمْ سِتَّةً وَتَشَاءَمَ مِنْهُمْ أَرْبَعَةً ۱۶۹/۱۰
۱۶۹۷. لَيْسَ شَيْءٌ يَخْبَأُ إِلَّا الْإِنْسَانُ وَالْفَارَةُ وَالنَّمْلَةُ ۴۴۳/۹
۱۶۹۸. لَيْسَ عَامٌ بِأَكْثَرَ مَطْرًا مِنْ عَامٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُصَرِّفُهُ كَيْفَ يَشَاءُ... ثُمَّ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ ۳۵/۹
۱۶۹۹. لَيْسَ عَلَى مُخْتَلِسٍ وَلَا مَتَّهِبٍ وَلَا خَائِنٍ قَطْعٌ ۵۵/۳
۱۷۰۰. لَيْسَ فِيمَا دُونَ خُمْسٍ أَوْاقٍ صَدَقَةٌ ۳۳/۵، ۱۹۲/۵
۱۷۰۱. لَيْسَ فِيمَا دُونَ خُمْسٍ ذُوْدٌ مِنَ الْإِبِلِ صَدَقَةٌ ۱۹۲/۵
۱۷۰۲. لَيْسَ فِيهَا شَيْءٌ ۳۷۲/۴
۱۷۰۳. لَيْسَ لَنَا مَثَلُ السَّوِّ الَّذِي يَعُودُ فِي هَيْبِهِ كَالْكَلْبِ يَرْجِعُ فِي قَيْبِهِ ۴۶۹/۱۱، ۷۳/۵
۱۷۰۴. لَيْسَ مِنَ الْبِرِّ الصَّوْمُ فِي السَّفَرِ ۳۹/۱
۱۷۰۵. لَيْسَ بِنَا مَنْ تَشَبَهَ بِغَيْرِنَا لَا تَشَبَّهُوا بِالْيَهُودِ وَلَا بِالنَّصَارَى فَإِنَّ تَسْلِيمَ الْيَهُودِ الْإِبْرَاهِيمَ بِالْأَصَابِعِ وَتَسْلِيمَ النَّصَارَى الْإِبْرَاهِيمَ بِالْأَكْفِ ۲۵/۳
۱۷۰۶. لَيْسَ بِنَا مَنْ لَمْ يَتَغَنَّ بِالْقُرْآنِ ۵۱/۴
۱۷۰۷. لَيْسَ مِنْ نَاسٍ مِنْ أُمَّيِّ الْخَمْرِ يُسَمُّونَهَا بِغَيْرِ اسْمِهَا ۵۳/۱

۱۷۰۸. لَيْسَ مِنْ نَسْرِ مَنْ أُمِّي الْخَمْرُ يُسْمُونَهَا بِغَيْرِ اسْمِهَا يُعْرَفُ عَلَى رُءُوسِهِمْ بِالْمَعَارِفِ
وَالْمُعْتَبَاتِ يَخْشِفُ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ وَيَجْعَلُ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ ۵۱۹/۹
۱۷۰۹. لِيَلْبِي مِنْكُمْ أَوْلُو الْكَلْبِ وَالنَّهْيُ ۱۹۱/۱۲

م

۱۷۱۰. الْمُؤْمِنُ إِذَا اشْتَهَى الْوَلَدَ فِي الْجَنَّةِ كَانَ حَمْلُهُ وَوَضْعُهُ وَسِنُّهُ فِي سَاعَةٍ كَمَا يَشْتَهِي ۵۴۳/۷
۱۷۱۱. الْمُؤْمِنُ إِذَا اشْتَهَى الْوَلَدَ فِي الْجَنَّةِ كَانَ حَمْلُهُ وَوَضْعُهُ وَسِنُّهُ فِي سَاعَةٍ وَاحِدَةٍ كَمَا يَشْتَهِي ۳۳۶/۱۱
۱۷۱۲. الْمُؤْمِنُ غَيْرُ كَرِيمٍ وَالْفَالِحُ حَيْبٌ لَيْمٌ ۳۹۵/۵
۱۷۱۳. الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبَيْنَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا ۴۳۵/۱۱
۱۷۱۴. الْمُؤْمِنُ مِرَاةُ الْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنُ أَخُو الْمُؤْمِنِ يَكْفُ عَلَيْهِ ضَيْعَتُهُ وَيَحُوطُهُ مِنْ وَرَائِهِ ۴۵۷/۱۱
۱۷۱۵. الْمُؤْمِنُ يَأْكُلُ فِي مَعَى وَاحِدٍ وَالْكَافِرُ يَأْكُلُ فِي سَبْعَةِ أَمْعَاءٍ ۳۱۱/۱۱
۱۷۱۶. الْمُؤْمِنُونَ تَكَافَأَ بَعَاؤُهُمْ وَهُمْ يَدٌ عَلَى مَنْ سِوَاهُمْ وَيَسْمَى بِنِعْمَتِهِمْ أَدْنَاهُمْ أَلَّا لَا يُقْتَلُ مُؤْمِنٌ
بِكَاْفِرٍ وَلَا دُوَّ عَهْدٍ فِي عَهْدِهِ ۳۸۰/۸
۱۷۱۷. الْمُؤْمِنُونَ فِي الدُّنْيَا عَلَى ثَلَاثَةِ أَجْزَاءٍ: الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَالَّذِي يَأْمَنُ النَّاسُ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ، ثُمَّ الَّذِي إِذَا
أَشْرَفَ عَلَى طَمَعٍ تَرَكَهُ لِلَّهِ ﷻ ۴۷۹/۱۱
۱۷۱۸. الْمُؤْمِنُونَ كَرَجُلٍ وَاحِدٍ إِنْ اشْتَكَى رَأْسَهُ تَدَاعَى سَائِرُ الْجَسَدِ بِالْحُمَى وَالسُّهْرِ ۵۴۰/۳
۱۷۱۹. مَا أَبْقَيْتَ لِأَهْلِكَ ۲۲۲/۷
۱۷۲۰. مَا أَحَبُّ عَبْدٌ عَبْدًا لِلَّهِ ﷻ إِلَّا أَكْرَمَ رَبُّهُ ﷻ ۴۸۷/۹
۱۷۲۱. مَا أَحَلُّ لَنَا مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ الَّتِي أَمَرْتُ بِقَتْلِهَا ۴۶۳/۳
۱۷۲۲. مَا أَرَاكَ إِلَّا حَرَمْتِ عَلَيْهِ وَلَمْ أَوْمِرْ فِي شَأْنِكَ بِشَيْءٍ ۱۷۸/۱۲
۱۷۲۳. مَا أَزَالَ أُجْدًا لَمْ يَطْعَمِ الطَّعَامَ الَّذِي أَكَلْتُ بِخَيْرٍ فَهَذَا أَوْ أَنْ وَجَدْتُ انْقِطَاعَ أَبْهَرِي مِنْ ذَلِكَ السُّمِّ ۱۶۷/۱
۱۷۲۴. مَا أَسَى عَلَى شَيْءٍ فَاتْنِي إِلَّا أَنِّي لَمْ أَحُجْ مَا شِئْتُ حَتَّى أُنْرَكَنِي الْكَبِيرُ ۲۵۶/۸
۱۷۲۵. مَا أَصْرٌ مَنْ اسْتَفْفَرَ وَإِنْ عَلَا فِي الْيَوْمِ سَبْعِينَ مَرَّةً ۳۹۳/۲
۱۷۲۶. مَا أَطْيَبَكَ مِنْ بَلَدٍ وَأَحَبُّكَ إِلَيَّ وَلَوْ لَأَنَّ قَوْمِي أَخْرَجُونِي مِنْكَ مَا سَكَنْتُ غَيْرَكَ ۳۶۱/۱۱
۱۷۲۷. مَا أَعْلَمُ مِنْهَا إِلَّا مَا تَقُولُ ۲۷۰/۱۳

- ۱۷۲۸ ما اَکَلْ أَحَدُ طَعَامًا قَطُّ خَيْرًا مِنْ أَنْ يَأْكُلَ مِنْ عَمَلِ يَدَيْهِ وَإِنْ لَمْ يَأْكُلْ كَلَانَ يَأْكُلُ مِنْ عَمَلِ يَدَيْهِ ۱۱۷/۸
- ۱۷۲۹ مَا أَمَلِكُ أَنْ اللَّهُ نَزَعَ مِنْ قَلْبِكَ الرَّحْمَةَ ۴۵۹/۵
- ۱۷۳۰ مَا أَنَا بِصَانِعَةٍ شَيْئًا حَتَّى أُوامِرَ رَبِّي. فَقَامَتْ إِلَيَّ مُسْجِلِمًا ۳۵۹/۹
- ۱۷۳۱ مَا أَنْتُمْ بِأَسْمَعَ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لَا يُحْيِيُونَ ۵۱۷/۴
- ۱۷۳۲ مَا أَنْزَلَ عَلَيَّ فِيهَا إِلَّا هَذِهِ آيَةُ الْفَلَاةِ الْجَامِعَةِ ﴿ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَلِ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَلِ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴾ ۲۱۴/۱۲
- ۱۷۳۳ مَا أَنْفَقْتُمْ عَلَىٰ أَهْلِيكُمْ فِي غَيْرِ إِسْرَافٍ وَلَا تَقْتِيرٍ فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۱۳۳/۲
- ۱۷۳۴ مَا أَوْلَمَ النَّبِيُّ ﷺ عَلَىٰ شَيْءٍ مِنْ نِسَائِهِ مَا أَوْلَمَ عَلَىٰ زَيْنَبَ أَوْلَمَ بِشَيْءٍ ۸۳/۱۰
- ۱۷۳۵ مَا اسْتَفَادَ الْمُؤْمِنُ بَعْدَ تَقْوَى اللَّهِ خَيْرًا لَهُ مِنْ زَوْجَةٍ صَالِحَةٍ إِنْ أَمَرَهَا أَطَاعَتْهُ وَإِنْ نَظَرَ إِلَيْهَا سَرَّتْهُ وَإِنْ أَقْسَمَ عَلَيْهَا أَبْرَثَتْهُ وَإِنْ غَابَ عَنْهَا نَصَحَتْهُ فِي نَفْسِهَا وَمَالِهِ ۱۴۶/۳
- ۱۷۳۶ مَا الْإِيمَانُ؟ قَالَ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتَابِهِ وَلِقَائِهِ وَرُسُلِهِ وَتُؤْمِنَ بِالْبَعْثِ الْآخِرِ. قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا الْإِسْلَامُ؟ قَالَ: الْإِسْلَامُ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَتَقِيمَ الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ الْمَفْرُوضَةَ وَتَصُومَ رَمَضَانَ ۴۷۸/۱
- ۱۷۳۷ مَا الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مِثْلُ مَا يَجْعَلُ أَحَدُكُمْ إِصْبَعَهُ فِي الْيَمِّ فَلْيَنْظُرْ بِمَالٍ تَرَجِعُ ۲۸۹/۸، ۴۱۷/۶
- ۱۷۳۸ مَا السَّبِيلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ الزَّادُ وَالرَّاحِلَةُ ۴۱۷/۲
- ۱۷۳۹ مَا الْمَسْئُولُ بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ ۱۴۷/۴
- ۱۷۴۰ مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ ۵۴۷/۹
- ۱۷۴۱ مَا الْمُسْلِمُونَ فِي الْكُفَّارِ إِلَّا كَشَعْرَةٍ بَيْضَاءَ فِي ثَوْبٍ أَسْوَدٍ أَوْ كَشَعْرَةٍ سَوْدَاءَ فِي ثَوْبٍ أَبْيَضٍ .. ۴۴۸/۷
- ۱۷۴۲ مَا يَذَلِكُ بَعَثَنِي وَلَا يَذَلِكُ أَمْرِي ۳۷۷/۲
- ۱۷۴۳ مَا بَعَثَ اللَّهُ بَعْدَهُ نَبِيًّا إِلَّا فِي ثُرُوءٍ مِنْ قَوْمِهِ ۵۶۴/۷
- ۱۷۴۴ مَا بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ زَيْدَ بْنَ حَارِثَةَ فِي جَيْشٍ قَطُّ إِلَّا أَمْرُهُ عَلَيْهِمْ وَلَوْ بَقِيَ بَعْدَهُ اسْتَخْلَفَهُ ۷۸/۱
- ۱۷۴۵ مَا بَعَثَ امْرَأَةً نَبِيٍّ قَطُّ ۳۵۷/۱۲
- ۱۷۴۶ مَا بَيْنَ الثَّفَحْتَيْنِ أَرْبَعُونَ ۵۴۵/۱۰، ۵۰۸، ۵۰۷/۹
- ۱۷۴۷ مَا تَرَكْتُ بَعْدِي فِي النَّاسِ فِتْنَةٌ أَضْرَّ عَلَى الرَّجُلِ مِنَ النِّسَاءِ ۴۸۲/۸

- ۱۷۴۸ ما تقولون وما تظنون... ابن اخ، وابن عم حليم رحيم... اقول كما قل يوسف لا تتريب
عليكم اليوم يغير الله لكم وهو ارحم الراحمين ۞ ۲۲۵/۱ - ۲۲۶
- ۱۷۴۹ ما حفظت "ق" الا من في رسول الله ﷺ يخطب بها كل جمعة وكان ثورنا وتثور رسول
الله ﷺ واجدا ۴۸۳/۱
- ۱۷۵۰ ما خاب من استخار ولا ندم من استشار ۵۲۷/۲
- ۱۷۵۱ ما خير رسول الله ﷺ بين امرين احدهما ايسر من الآخر الا اختار ايسرهما ما لم يكن
اشمًا ۵۱۹/۵، ۴۳۷/۵
- ۱۷۵۲ ما دعوة اسرع اجابة من دعوة غائب لغائب ۴۱۵/۱
- ۱۷۵۳ ما ذنبان جانعان ارسلا في غنم يافسد لها من جرس المرء على المل والشرف لبيبه ۱۶۳/۱
- ۱۷۵۴ ما ذبح الله فلا تأكلوه وما ذبحتم انتم فكلوه ۳۳۷/۴
- ۱۷۵۵ ما رايت احدا اكثر مشورة لاصحابه من رسول الله ﷺ ۵۲۷/۲
- ۱۷۵۶ ما رايت رسول الله ﷺ متصيرا من مظلمة ظلمها قط ۱۷۷/۷
- ۱۷۵۷ ما زال جبرئيل يوصيني بالجار حتى ظننت انه سيورثه ۱۵۳/۳
- ۱۷۵۸ ما صحبه منا احد ۳۳۵/۱۱
- ۱۷۵۹ ما صمت الا ليقوم اليه بعضكم فيضرب عنقه... انه لا يتبعني لشي ان تكون له خائنة الاعمى ۲۹۲/۴
- ۱۷۶۰ ما ضرب رسول الله ﷺ شيئا قط بيده ولا امرأة ولا خالما الا ان يجاهد في سبيل الله ۳۸۷/۱۲
- ۱۷۶۱ ما ضل قوم بعد هدى كانوا عليه الا اوتوا الجدل ۲۲۳/۱۱
- ۱۷۶۲ ما ظنك يا ثنين الله ثالثهما ۳۵۴/۵
- ۱۷۶۳ ما علامة ذلك ۳۰/۷
- ۱۷۶۴ ما على احدكم لو اشترى ثوبين ليوم الجمعة سوى ثوبي مهنته ۴۵۰/۴
- ۱۷۶۵ ما على الارض من ذابة الا وهي تصبح يوم الجمعة مصيخة حتى تطلع الشمس ۵۲/۵
- ۱۷۶۶ ما في القرآن اشد توييخا من هذه الآية ۲۴/۴
- ۱۷۶۷ ما كان بين اسلامنا وبين ان عاتبنا الله بهيئة الآية ۞ ألم يأن للذين آمنوا ان تخشع قلوبهم
لذكر الله ۞ الا اربع سين ۱۵۴/۱۲
- ۱۷۶۸ ما كلفني كثيرا ۴۱۳/۷

پهرست

- ما كُنَّا نَدْعُوهُ اِلَّا زَيْدُ بْنُ مُحَمَّدٍ حَتَّى نَزَلَ الْقُرْآنُ ۱۷۱۰
- ما لَبِصْنِيكُمْ هَذَا يَبْكِي فَهَلَّا اسْتَرْقَيْتُمْ لَهُ مِنَ الْعَيْنِ ۳۶۶
- مَا مَاتَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حَتَّى أَجَلَ لَهُ النِّسَاءُ ۱۰۶۱۰
- مَا مَثَلُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ اِلَّا مَثَلُ مَا يَجْعَلُ أَحَدُكُمْ اِصْبَعَهُ فِي النَّيْمِ فَلْيَنْظُرْ بِمَ يَرْجِعُ ۳۵۳/۵، ۳۳۸/۳
- مَا مَسَّتْ يَدُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَدَ امْرَأَةٍ اِلَّا امْرَأَةٌ يَمْلِكُهَا ۲۵۷/۱۲
- مَا مِنْ أَحَدٍ يَدْعُو بِدَعَاءٍ اِلَّا آتَاهُ اللَّهُ مَا سَأَلَ أَوْ كَفَّ عَنْهُ مِنَ السُّوءِ مِثْلَهُ مَا لَمْ يَدْعُ بِإِسْمِ أَوْ نَاطِقَةٍ رَجِمَ ۴۱۲/۸
- مَا مِنْ الْأَنْبِيَاءِ نَبِيٍّ اِلَّا أُعْطِيَ مِنَ الْآيَاتِ مَا مِثْلُهُ أَمِنْ عَلَيْهِ الْبَشَرُ ۱۴۲/۶
- مَا مِنْ أَمْرٍ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ ثُمَّ يَنْسَاهُ اِلَّا لَقِيَ اللَّهَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَجْدَمَ ۸۸/۸
- مَا مِنْ ثَلَاثَةٍ فِي قَرْبَةٍ وَلَا بَدْوٍ لَا تُقَامُ فِيهِمُ الصَّلَاةُ اِلَّا قَدْ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ ۱۹۷/۱۲
- مَا مِنْ رَجُلٍ يُذْنِبُ ذَنْبًا ثُمَّ يَقُومُ فَيَتَطَهَّرُ ثُمَّ يُصَلِّي ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ اِلَّا غَفَرَ اللَّهُ لَهُ ثُمَّ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ اِلَى آخِرِ الْآيَةِ ۴۱۵/۸
- مَا مِنْ رَجُلٍ يُصَابُ بِشَيْءٍ مِنْ جَسَدِهِ فَيَتَصَلَّقُ بِهِ اِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ بِهِ دَرَجَةً وَحَطَّ عَنْهُ بِهِ خَطِيئَتَهُ سَمِعْتَهُ أُذُنَايَ وَوَعَاهُ قَلْبِي ۵۷۵/۳
- مَا مِنْ صَاحِبٍ كَثُرَ لَا يُؤْتِي زَكَاتَهُ اِلَّا أَحْمَى عَلَيْهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَيَجْعَلُ صَفَائِحَ فَيَكْوِي بِهَا جَنْبَهُ وَجَبِيئَهُ ۳۳۷/۵
- مَا مِنْ عَبْدٍ تُصِيبُهُ مُصِيبَةٌ فَيَقُولُ اِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ اللَّهُمَّ اجْرِنِي فِي مُصِيبَتِي وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا اِلَّا أَجَرَهُ اللَّهُ فِي مُصِيبَتِي وَأَخْلَفَ لَهُ خَيْرًا مِنْهَا ۳۶۶
- مَا مِنْ قَوْمٍ يَذْكُرُونَ اللَّهَ اِلَّا حَفَّتْ بِهِمُ الْمَلَائِكَةُ ۴۶۷/۲
- مَا مِنْ مُؤْمِنٍ اِلَّا وَأَنَا أَوْلَى بِهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۱۶۱۰
- مَا مِنْ مُؤْمِنٍ اِلَّا وَلَهُ بَابَانِ بَابٌ يَصْعَدُ مِنْهُ عَمَلُهُ وَبَابٌ يَنْزِلُ مِنْهُ رِزْقُهُ فَلِذَا مَاتَ بَكَيًا عَلَيْهِ فَذَلِكَ قَوْلُهُ ﷻ ﴿ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ ﴾ (الآية) ۲۵۸/۱۱
- مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَغْرِسُ غَرْسًا أَوْ يَزْرَعُ زَرْعًا فَيَأْكُلُ مِنْهُ طَيْرٌ أَوْ إِنْسَانٌ أَوْ بَيْهِيمَةٌ اِلَّا كَانَ لَهُ بِهِ صَدَقَةٌ ۱۳۷/۲
- مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَلْبِي اِلَّا لَبَّى مَنْ عَنِ يَمِينِهِ أَوْ عَنِ شِمَالِهِ مِنْ حَجَرٍ أَوْ شَجَرٍ أَوْ مَذْرُوحٍ حَتَّى

۱۷۸۷. مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَمُوتُ لَهُ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْوَالِدِ لَمْ يَتَلَفُوا الْجَنَّةَ إِلَّا تَلَقَّوهُ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ
 الثَّمَانِيَةِ مِنْ أَبِيهَا شَاءَ دَخَلَ ۲۳۸۷
۱۷۸۸. مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَنْظُرُ إِلَى مُحَابِسٍ امْرَأَةٍ أَوْ مَرَّةٍ ثُمَّ يَغْضُ بِبَصَرِهِ إِلَّا أَحَدَتْ اللَّهُ لَهُ عِبَادَةً يَجِدُ
 حَلَاوتَهَا ۵۴۸/۱
۱۷۸۹. مَا مِنْ مُصِيبَةٍ تُصِيبُ الْمُسْلِمَ إِلَّا كَفَرَ اللَّهُ بِهَا عَنْهُ حَتَّى الشُّوْكَةُ يُشَاكُهَا ۵۴۹/۳، ۳۴۴/۳
۱۷۹۰. مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا وَقَدْرٌ عَلَيْهِ مِنْ تَرَابٍ حُفْرَتِهِ ۱۴۵/۴
۱۷۹۱. مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يَنْصَرَانِهِ أَوْ يُمَجِّسَانِهِ كَمَا تَنْتَجِعُ الْبَيْهَمَةُ
 بِبَيْهَمَةٍ جَمْعًا هَلْ نُحِيسُونَ فِيهَا مِنْ جَدْعَاءَ ۹۷/۵
۱۷۹۲. مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، ثُمَّ يَقُولُ: أَمْرًا وَأَوْ فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فِي الْآيَةِ ۴۷۷/۹
۱۷۹۳. مَا مِنْ نَفْسٍ تُقْتَلُ ظُلْمًا إِلَّا كَانَ عَلَى ابْنِ آدَمَ كَيْفَلٌ مِنْ دَمِهَا ذَلِكَ لِأَنَّهُ أَوَّلُ مَنْ أَسْنُ الْقَتْلَ ۴۶۳/۴
۱۷۹۴. مَا مِنْ يَوْمٍ يُصْبِحُ الْعِبَادُ فِيهِ إِلَّا مَلَكَانِ يَنْزِلَانِ فَيَقُولُ أَحَدُهُمَا اللَّهُمَّ اعْطِ مُتَفِيقًا خَلْفًا وَيَقُولُ
 الْآخَرُ اللَّهُمَّ اعْطِ مُتَسِيكًا تَلْفًا ۱۹۳/۱۰
۱۷۹۵. مَا مَنَّكَ أَنْ تَأْتِيَ أَلَمَ يَقُلُ اللَّهُ: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ ۱۶۲/۵
۱۷۹۶. مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا لَهُ مَنَزَلَانِ مَنَزَلٌ فِي الْجَنَّةِ وَمَنَزَلٌ فِي النَّارِ فَإِذَا مَاتَ فَدَخَلَ النَّارَ وَرِثَ
 أَهْلُ الْجَنَّةِ مَنَزَلَهُ فَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ﴾ ۳۳۷/۸
۱۷۹۷. مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَقَدْ وَكَّلَ بِهِ قَرِينَهُ مِنَ الْجِنِّ وَقَرِينُهُ مِنَ الْمَلَائِكَةِ ۴۹۷/۱۱
۱۷۹۸. مَا مِنْكُمْ مِنْ امْرَأَةٍ تُقَدِّمُ بَيْنَ يَدَيْهَا مِنْ وَلَدِهَا ثَلَاثَةً إِلَّا كَانَ لَهَا حِجَابًا مِنَ النَّارِ ۴۱۶/۶
۱۷۹۹. مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَلٍ وَمَا زَادَ رَجُلًا يَعْقِبُ إِلَّا عِزًّا وَمَا تَوَاضَعَ أَحَدٌ لِلَّهِ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ ۱۶۵/۱۱
۱۸۰۰. مَا هَذَا الرَّعْدُ؟ قُلْ: مَلَكٌ مِنْ مَلَائِكَةِ اللَّهِ يُكَلِّمُ مَوْكَلًا بِالسُّحَابِ بِيَدِهِ أَوْ فِي يَدِهِ مِخْرَاقٌ مِنْ
 نَارٍ يَرْجُرُ بِهِ السُّحَابُ يَسُوقُهُ حَيْثُ أَمَرَ اللَّهُ. قَالُوا: فَمَا هَذَا الصَّوْتُ الَّذِي يُسْمَعُ؟ قُلْ:
 صَوْتُهُ. قَالُوا: صَدَقْتَ ۴۰۱/۶
۱۸۰۱. مَا هَذَا السَّرْفُ فَقُلْ: أَيْبِي الْوُضُوءِ إِسْرَافٌ؟ قُلْ: نَعَمْ! وَإِنْ كُنْتَ عَلَى نَهْرٍ جَارٍ ۳۳۲/۴
۱۸۰۲. مَا هَذَا بِالْعَدْلِ ۳۸۴/۵
۱۸۰۳. مَا وَرَاءَكَ... إِنْ عَادُوا فَعُدَّ ۱۵۰/۷

۱۸۰۴. مَا يَزَالُ الْبَلَاءُ بِالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنَةِ فِي نَفْسِهِ وَوَلَدِهِ وَمَالِهِ حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ وَمَا عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ ۱۰۹/۱
۱۸۰۵. مَا يَسْرُنِي أَبِي حَكَيْتُ رَجُلًا وَأَنْ لِي كَذَا وَكَذَا ۴۶۶/۱
۱۸۰۶. مَا زَمَزَمَ لِمَا شَرِبَ لَهُ ۲۹۷/۵
۱۸۰۷. الْمَبْطُونُ شَهِيدٌ وَالْمَطْعُونُ شَهِيدٌ ۲۹۶/۸
۱۸۰۸. مُتَشَابِهًا فِي الْأَلْوَانِ مُخْتَلِفًا فِي الطُّعْمِ ۶۵/۱
۱۸۰۹. الْمَتَشِّعُ بِمَا لَمْ يُعْطِ كَلَّاسِ ثَوْبِي زُورٌ ۱۶۳
۱۸۱۰. الْمَتَوَفَّى عَنْهَا زَوْجُهَا لَا تَلْبَسُ الْمُعْصَفَرُ مِنَ الشَّيْبِ وَلَا الْمَمَشَقَةَ وَلَا الْحُلِيَّ وَلَا تَخْتَضِبُ وَلَا تَكْتَجِلُ ۲۸۲
۱۸۱۱. مَتَى تَقُومُ السَّاعَةُ؟ وَعِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْأَنْصَارِ يُقَالُ لَهُ مُحَمَّدٌ فَقَدْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِنْ يَعِشَ هَذَا الْعِلْمُ فَعَسَى أَنْ لَا يَدْرِكَهُ الْهَرَمُ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ ۱۸۷/۴
۱۸۱۲. مَثَلُ أُمَّتِي مَثَلُ الْمَطْرِ لَا يُدْرَى أَوَّلُهُ خَيْرٌ أَمْ آخِرُهُ ۴۴۱/۲
۱۸۱۳. مَثَلُ الْمَتَافِقِ كَمَثَلِ الشَّاةِ الْعَائِرَةِ بَيْنَ الْغَنَمَيْنِ تَعِيرُ إِلَى هَلِيهِ مَرَّةً وَإِلَى هَلِيهِ مَرَّةً ۱۹۶/۱۲، ۳۸۱/۳
۱۸۱۴. الْمُجَاهِدُ مَنْ جَاهَدَ نَفْسَهُ ۴۱۳/۵
۱۸۱۵. الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ ۵۵۰/۱۱، ۲۲۱/۳
۱۸۱۶. الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ وَأَنْتَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ فَمَا رَأَيْتُ فَرِحَ الْمُسْلِمُونَ بَعْدَ الْإِسْلَامِ فَرَحَهُمْ يَهَذَا ۲۲۱/۳
۱۸۱۷. الْمَرْأَةُ عَوْرَةٌ ۴۷۴/۸
۱۸۱۸. الْمَرْأَةُ عَوْرَةٌ فَلِذَا خَرَجَتْ اسْتَشْرَفَهَا الشَّيْطَانُ ۶۶/۱۰، ۴۸۲/۸
۱۸۱۹. الْمِرَاءُ فِي الْقُرْآنِ كُفْرٌ ۵۶۲/۱۰
۱۸۲۰. مَرَّةٌ يَنْطِقُونَ وَمَرَّةٌ يُخْتَمُ عَلَيْهِمْ ۶۷۸/۱۲
۱۸۲۱. مَرُّوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ وَاصْرَبُواهُمْ عَلَيْهَا وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرِ وَفَرَّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَالِجِ ۹۴/۸
۱۸۲۲. مَرُّوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ ۵۳۷/۸
۱۸۲۳. الْمُسْتَبَانُ مَا قَالَا فَعَلَى الْبَائِي مَا لَمْ يَعْتَدِ الْمَظْلُومُ ۵۳۴/۳
۱۸۲۴. الْمُسْتَبَانُ مَا قَالَا فَعَلَى الْبَائِي مِنْهُمَا مَا لَمْ يَعْتَدِ الْمَظْلُومُ ۳۸۸/۳
۱۸۲۵. مُسْتَرِيحٌ أَوْ مُسْتَرَاخٌ مِنْهُ ۱۳۲/۱۲

- ۱۸۲۶ الْمُشْتَارُ مُؤْتَمَنٌ ۵۳۳/۲
- ۱۸۲۷ مُتَقَرِّمًا الْمَكَانَ الَّذِي تَأْوِي إِلَيْهِ وَتَسْتَقِرُّ فِيهِ لَيْلًا وَنَهَارًا وَمُسْتَوْدَعُهَا الْمَوْضِعُ الَّذِي تُدْفَنُ فِيهِ إِذَا مَاتَ ۸۴/۱
- ۱۸۲۸ مُتَقَرِّمًا تَحْتَ الْعَرْشِ ۲۹۳/۱۰
- ۱۸۲۹ مَبْعَرٌ حَرْبٌ ۴۸۱/۲
- ۱۸۳۰ الْمُسْلِمُونَ تَتَكَافَأُ بِنِزَائِهِمْ ۳۸۰/۱
- ۱۸۳۱ الْمُسْلِمُونَ عَلَى شُرُوطِهِمْ ۵۳۳/۲
- ۱۸۳۲ مَطْلُ الْغَنِيِّ ظَلَمٌ ۳۸۹/۳، ۱۸۱/۲
- ۱۸۳۳ الْمَعْبُودَةُ بَيْتُ الذَّوَابِ وَالْحِمِيَّةُ رَأْسُ كُلِّ ذَوَابٍ وَأَعْطَى كُلَّ جَسَدٍ مَا عَوَّدَتْهُ... مَا تَرَكَ كِتَابِكُمْ وَلَا نَيْكُمُ لِبِجَالِنُوسٍ طَيِّبًا ۴۵۷/۴
- ۱۸۳۴ مَعَهُمْ كَفَرٌ مِنْ أَكْفَانِ الْجَنَّةِ وَخَنُوطٌ مِنْ خَنُوطِ الْجَنَّةِ ۱۳۳/۱۲
- ۱۸۳۵ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ خَمْسٌ ۵۴۷/۹، ۳۳۴/۴
- ۱۸۳۶ مَلْعُونٌ مَنْ ضَارَ مُؤْمِنًا أَوْ مَكْرَهُ بِهِ ۲۵۹/۱۰
- ۱۸۳۷ مَنْ أَبُوكَ يَا غُلَامُ فَلِ الرَّاعِي ۴۹۳/۸
- ۱۸۳۸ مَنْ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَلَمْ يُؤَدِّ زَكَاتَهُ مِثْلَ لَهْ مَالِهِ شَجَاعًا أَفْرَغَ لَهُ رَبِّي تَنَانًا يُطَوِّفُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَأْخُذُ بِلَهْزَمَتَيْهِ يَقُولُ أَنَا مَالِكَ أَنَا كُنْتُكَ ثُمَّ نَلَا هَذِهِ الْآيَةَ ۵۷۲/۲
- ۱۸۳۹ مَنْ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَلَمْ يُؤَدِّ زَكَاتَهُ مِثْلَ لَهْ مَالِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَجَاعًا أَفْرَغَ ۴۴۰/۹
- ۱۸۴۰ مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَسْطَرَ لَهُ فِي رِزْقِهِ وَيَتَسَاءَلَهُ فِي أَمْرِهِ فَلْيَهْضِلْ رِجْلَهُ ۴۱۳/۱
- ۱۸۴۱ مَنْ أَحَبَّ دُنْيَاهُ أَضْرَبَ بِأَخْبَرِيهِ وَمَنْ أَحَبَّ آخِرَتَهُ أَضْرَبَ بِدُنْيَاهُ فَأَبْرَأُوا مَا يَفْتِي عَلَى مَا يَفْتِي ۱۱۶۱۳، ۱۳۵ ۱۳۵
- ۱۸۴۲ مَنْ أَحَبَّ لِلَّهِ وَأَبْغَضَ لِلَّهِ وَأَعْطَى لِلَّهِ وَرَمَعَ لِلَّهِ فَقَدْ اسْتَكْمَلَ الْإِيمَانَ ۴۷۹/۱، ۴۸۷/۹ ۴۷۹/۱
- ۱۸۴۳ مَنْ أَدْنَبَ فِي الدُّنْيَا دُنْيًا فَعُوقِبَ بِهِ فَاللهُ أَغْلَبَ مِنْ أَنْ يَشْتِي عَفْوَتَهُ عَلَى غَنِيهِ وَمَنْ أَدْنَبَ دُنْيًا فِي الدُّنْيَا فَسَرَّ اللهُ عَلَيْهِ وَغَفَا عَنْهُ فَاللهُ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يَعُودَ فِي شَيْءٍ قَدْ غَفَا عَنْهُ ۱۵۷/۱۱
- ۱۸۴۴ مَنْ أَصَابَ حَدًّا أَقِيمَ عَلَيْهِ فِيهِ وَإِنْ أَصَابَ فِي الْعَجَلِ وَالْجَأِ إِلَى الْحَرَمِ لَمْ يَكَلِّمْ وَلَمْ يَلْبَسْ حَتَّى يَخْرُجَ مِنَ الْحَرَمِ قِيَامًا عَلَيْهِ الْحَدُّ ۴۱۵/۲
- ۱۸۴۵ مَنْ أَصَابَ فِي الدُّنْيَا دُنْيًا فَعُوقِبَ بِهِ فَاللهُ أَغْلَبَ مِنْ أَنْ يَشْتِي عَفْوَتَهُ عَلَى غَنِيهِ ۴۴۷/۳

۱۸۴۶. مَنْ أَصَابَ مِنْكُمْ حَدًّا فَعَجَلَتْ لَهُ عَقُوبَتُهُ فَهُوَ كَفَّارَتُهُ ۵۴۸۳
۱۸۴۷. مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ آمِنًا فِي سِرْبِهِ مُعَانِي فِي جَسَدِهِ عِنْدَهُ قُوَّةٌ يَوْمَهُ فَكَأَنَّمَا حِيزَتْ لَهُ الدُّنْيَا ۵۱۷۳
۱۸۴۸. مَنْ أَعَانَ مُجَاهِدًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ غَارِمًا فِي عُسْرَتِهِ أَوْ مُكَاتِبًا فِي رَقَبَتِهِ أَظَلَّهُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلُّ إِلَّا ظِلُّهُ ۴۹۰/۸
۱۸۴۹. مَنْ أُعْطِيَ عَطَاءً فَوَجَدَ فَلْيَجْزِ بِهِ وَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَلْيَتَيْنِ فَإِنَّ مَنْ أَتَى فَقَدْ شَكَرَ وَمَنْ كَتَمَ فَقَدْ كَفَرَ ۱۷۰/۱۳
۱۸۵۰. مَنْ أَكْثَرَ مِنَ الْإِسْتِغْفَارِ جَعَلَ اللَّهُ لَهُ مِنْ كُلِّ هَمٍّ فَرَجًا وَمِنْ كُلِّ ضَيِّقٍ مَخْرَجًا وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۳۳/۱۲
۱۸۵۱. مَنْ آمَنَ رَجُلًا عَلَى نَفْسِهِ فَقَتَلَهُ أُعْطِيَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ۲۷۵/۵
۱۸۵۲. مَنْ أَنْتَ؟ قُلْنَا: أَنَا مُوسَى قُلْنَا: مُوسَى بَنِي إِسْرَائِيلَ؟ قُلْنَا: نَعَمْ! قُلْنَا: فَمَا شَأْنُكَ؟ قُلْنَا: حَيْثُ لَتَعَلَّمَنِي مِمَّا عَلَّمْتَ رُشْدًا. قُلْنَا: أَمَا يَكْفِيكَ أَنْ أَنْبَأَ التَّوْرَةَ بِبَيْدِكَ وَأَنَّ الْوَحْيَ يَأْتِيكَ يَا مُوسَى إِنَّ لِي عَلَيْكَ لَأَنْبَغِي أَنْ تَعَلَّمَهُ وَإِنَّ لَكَ عَلِيمًا لَا يَنْبَغِي أَنْ أَعْلَمَهُ فَجَاءَ طَائِرٌ فَلَخَذَ بِمِنْقَارِهِ فَقَالَ: وَاللَّهِ مَا عَلِمِي وَعَلِمْتُكَ فِي عِلْمِ اللَّهِ إِلَّا كَمَا أَخَذَ هَذَا الطَّائِرُ بِمِنْقَارِهِ مِنَ الْبَحْرِ ۴۱۵/۷
۱۸۵۳. مَنْ أَهْرَبَ دَمَهُ وَعَقَرَ جَوَانَهُ ۲۹۶/۸
۱۸۵۴. مَنْ أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ طَاهِرًا يَذْكُرُ اللَّهَ حَتَّى يُدْرِكَهُ النُّعَاسُ لَمْ يَنْقَلِبْ سَاعَةً مِنَ اللَّيْلِ يَسْأَلُ اللَّهَ شَيْئًا مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ إِيَّاهُ ۴۱۸/۱
۱۸۵۵. مَنْ أَحْتَسَبَ فَرَسًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِيمَانًا بِاللَّهِ وَتَصَدِيقًا بِسُورَتِهِ فَإِنَّ شِيعَتَهُ وَرِيئَهُ وَرَوْتَهُ وَبَوْلَهُ فِي مِيزَانِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۵۰۸/۵
۱۸۵۶. مَنْ أَدْعَى إِلَى غَيْرِ أَبِيهِ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ غَيْرُ أَبِيهِ فَالْجَنَّةُ عَلَيْهِ حَرَامٌ ۱۲/۸۰
۱۸۵۷. مَنْ اسْتَطَاعَ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ فَإِنَّهُ أَعْضُ لِلْبَصَرِ وَأَحْصَنُ لِلْفَرْجِ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصُّومِ فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ ۵۲/۷
۱۸۵۸. مَنْ اسْتَقْبَلَ مِنَ اللَّيْلِ وَأَبْقَطَ امْرَأَتَهُ فَصَلَّيَا رَكَعَتَيْنِ جَمِيعًا كُتِبَا مِنَ الذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ ۷۰/۸۰
۱۸۵۹. مَنْ اقْتَطَعَ حَقَّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ بِعَمِيئِهِ فَقَدْ أَوْجَبَ اللَّهُ لَهُ النَّارَ وَحَرَّمَ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ ۳۷۰/۲
۱۸۶۰. مِنَ الْكِبَائِرِ أَنْ يَشْتُمَ الرَّجُلُ وَالذِّيئِ. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَهَلْ يَشْتُمُ الرَّجُلُ وَالذِّيئِ؟ قُلْنَا:

- تَعْمًا يَبُأُ أَبَا الرَّجُلِ فَيَنْتُمُ أَبَاهُ وَيَنْتُمُ أُمَّهُ قَيْبُ أُمَّهُ ۳۷۷/۴
۱۸۶۱. مِنْ الْكَبِيرِ شَتْمُ الرَّجُلِ وَالْيَتِيمِ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَهَلْ يَشْتِمُ الرَّجُلُ وَالْيَتِيمَ؟ قُلْنَا: نَعَمْ.
- يَبُأُ أَبَا الرَّجُلِ قَيْبُ أَبَاهُ وَيَبُأُ أُمَّهُ قَيْبُ أُمَّهُ ۴۳۵/۱۱، ۳۷۷/۴
۱۸۶۲. مَنْ بَنَى مَسْجِدًا لِلَّهِ بَنَى اللَّهُ لَهُ فِي الْجَنَّةِ بَيْتَهُ ۱۹۰/۱۲، ۲۹۳/۵
۱۸۶۳. مَنْ تَبَّ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا قَبْلَ بَيْتِهِ ۹۷/۳
۱۸۶۴. مَنْ تَرَكَ صَيْتًا فَهُوَ كَيْفَ ۳۳/۵
۱۸۶۵. مَنْ تَصَلَّقَ بِعَلِّقِ نَعْرَةٍ مِنْ كَسْبٍ طَيِّبٍ وَلَا يَقْبَلُ اللَّهُ إِلَّا الطَّيِّبَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتَّعِلُّهَا بِبَيْتِهِ ثُمَّ يُرِيهَا لِصَاحِبِهِ كَمَا يُرِي بِي أَحَدِكُمْ قَلْوَةً حَتَّى تَكُونَ بِمِثْلِ الْجَبَلِ ۴۸۵/۹
۱۸۶۶. مَنْ تَكَلَّمَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَالْإِهَامُ يَخْطُبُ فَهُوَ كَمَثَلِ الْجِمَارِ ۲۸۷/۱۲
۱۸۶۷. مَنْ تَوَضَّأَ عَلَى طَهْرٍ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِهِ عَشْرَ حَسَنَاتٍ ۴۷۹/۳
۱۸۶۸. مَنْ تَوَضَّأَ فَحَسَنَ الوُضوءَ ثُمَّ قَالَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ فُتِّحَتْ لَهُ ثَمَانِيَةُ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ ۵۴۸/۱
۱۸۶۹. مَنْ تَابَرَ عَلَى اثْنَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً فِي الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ دَخَلَ الْجَنَّةَ أَرْبَعًا قَبْلَ الظُّهْرِ وَرَكْعَتَيْنِ بَعْدَهَا وَرَكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ وَرَكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْعِشَاءِ وَرَكْعَتَيْنِ قَبْلَ الْفَجْرِ ۵۰۶/۱۱
۱۸۷۰. مَنْ جَعَلَ لِلَّهِ نَدًا جَعَلَهُ اللَّهُ فِي الثَّرَى ۵۷/۱
۱۸۷۱. مَنْ جَلَسَ فِي مَجْلِسٍ فَكَثُرَ فِيهِ لَفْظُهُ فَقَالَ قَبْلَ أَنْ يَقُومَ مِنْ مَجْلِسِهِ ذَلِكَ سَيَحَافَتُكَ اللَّهُ وَمِنْ حَدِيثِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ إِلَّا غُفِرَ لَهُ مَا كَانَتْ فِي مَجْلِسِهِ ذَلِكَ ۵۱۳/۱۱
۱۸۷۲. مَنْ جَهَّزَ جَيْشَ الْعُسْرَةِ فَلَهُ الْجَنَّةُ ۴۹۷/۵
۱۸۷۳. مَنْ حَافِظَ عَلَى شَفْعَةِ الصُّحَى غُفِرَ لَهُ ذُنُوبُهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ ۴۳۳/۱۰
۱۸۷۴. مَنْ حَالَتْ شَفَاعَتُهُ دُونَ حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ اللَّهُ ۴۰/۸
۱۸۷۵. مَنْ حَجَّ هَذَا الْبَيْتِ فَلَمْ يَرْتَفِ وَلَمْ يَفْسُقْ رَجَعَ كَمَا وَلَدَتْهُ أُمُّهُ ۴۸۷/۱، ۴۶۶/۱
۱۸۷۶. مَنْ حَدَّثَكَ أَنَّ مُحَمَّدًا ﷺ كَتَمَ شَيْئًا مِمَّا أَنْزَلَ عَلَيْهِ فَقَدْ كَذَبَ وَاللَّهِ يَقُولُ: يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنَ الْآيَةِ ۳۵/۴
۱۸۷۷. مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لَا يَعْنِيهِ ۱۲۵/۹، ۳۲۲/۸، ۹۷/۴

۱۸۷۸. مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ أَشْرَكَ ۳۳۲/۱
۱۸۷۹. مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ ۶۷/۴
۱۸۸۰. مَنْ حَلَفَ بِعِلْمَةٍ سِوَى الْإِسْلَامِ كَاذِبًا فَهُوَ كَمَا قَالَ ۶۷/۴
۱۸۸۱. مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ فَرَأَى غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا فَلْيُكْفِرْ عَنْ يَمِينِهِ وَلْيَفْعَلِ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ ۵۶۴/۱
۱۸۸۲. مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ فَقَالَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ فَلَا حِثَّ عَلَيْهِ ۳۶۷/۷
۱۸۸۳. مَنْ حَلَفَ فَقَالَ فِي حَلْفِهِ وَاللَّاتِ وَالْعُزَّىٰ فَلْيَقُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ۷/۱۲
۱۸۸۴. مَنْ حُوسِبَ عُدْبًا ۳۸۶/۷
۱۸۸۵. مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْجَعْرِ مِثْلُ أُجُورٍ مَنْ اتَّبَعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا
وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ فَعَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامٍ مَنْ اتَّبَعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا ۴۰/۷
۱۸۸۶. مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْجَعْرِ مِثْلُ أُجُورٍ مَنْ يَتَّبِعُهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا ۳۸۷/۱۲
۱۸۸۷. مَنْ دَعَا عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ فَقَدْ انْتَصَرَ ۱۶۷/۱۱
۱۸۸۸. مَنْ رَأَى شَيْئًا فَاعْجَبَهُ فَقَالَ: مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ لَمْ يَضُرَّهُ ۳۶۴/۱
۱۸۸۹. مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ وَذَلِكَ
أَضْعَفُ الْإِيمَانِ ۴۷۰/۱۱، ۴۲۸/۲، ۹۷/۱
۱۸۹۰. مَنْ سَأَلَ النَّاسَ أَمْوَالَهُمْ تَكَثُرًا فَإِنَّمَا يَسْأَلُ جَمْرًا فَلْيَسْتَقِيلْ أَوْ لِيَسْتَكْثِرْ ۳۷۲/۱
۱۸۹۱. مَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۳۸۷/۳
۱۸۹۲. مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُحِبَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أَوْ يُحِبَّهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ فَلْيَصْلُقْ حَدِيثَهُ إِذَا حَدَّثَ، وَلْيُؤَدِّ أَمَانَتَهُ
إِذَا أُؤْتِمِنَ وَلْيُحْسِنِ جِوَارَ مَنْ جَاوَرَهُ ۲۸۹/۲
۱۸۹۳. مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَسْتَجِيبَ اللَّهُ لَهُ عِنْدَ الشَّدَائِدِ وَالْكَرْبِ فَلْيُكْثِرِ الدُّعَاءَ فِي الرُّخَاءِ ۱/۴۱۷، ۵/۴۲۲، ۵۴۳ ۵۴۳
۱۸۹۴. مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى شَهِيدٍ يَمْشِي عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ فَلْيَنْظُرْ إِلَى طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ ۴۴/۱۰
۱۸۹۵. مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُ رَأَى عَيْنٍ فَلْيَقْرَأْ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ وَإِذَا السَّمَاءُ
انْفَطَرَتْ وَإِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ۴۸/۱۳
۱۸۹۶. مِنْ سَعَاةِ ابْنِ آدَمَ اسْتِخَارَتُهُ اللَّهَ... وَمِنْ شِقْوَةِ ابْنِ آدَمَ تَرْكُهُ اسْتِخَارَةَ اللَّهِ ۳۵۷/۹
۱۸۹۷. مَنْ سَكَنَ الْبَلَدِيَّةَ جَفَاً وَمَنْ اتَّبَعَ الصَّيْدَ غَفَلَ وَمَنْ أَتَى السُّلْطَانَ افْتَنَّ ۴۵۵/۵
۱۸۹۸. مَنْ سَمِيَ الْمَدِينَةَ يَثْرَبَ فَلْيَسْتَغْفِرِ اللَّهَ ﷻ هِيَ طَابَةٌ هِيَ طَابَةٌ ۳۳/۱۰

۱۸۹۹. مَنْ شَعَلَهُ قِرَاءَةُ الْقُرْآنِ عَنْ مَسْأَلَتِي وَذِكْرِي أَعْطَيْتُهُ أَفْضَلَ ثَوَابِ السَّائِلِينَ شهرت
۱۴/۱
۱۹۰۰. مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ النَّارَ ۴۳۷/۹
۱۹۰۱. مَنْ شَهَرَ سَيْفَهُ ثُمَّ وَضَعَهُ فَدَمَهُ هَدْرٌ ۵۳۴/۳
۱۹۰۲. مَنْ صَلَّى عَلَيَّ جِنَازَةً فَلَهُ قِيرَاطٌ وَمَنْ انْتَهَرَ حَتَّى يُفْرَغَ مِنْهَا فَلَهُ قِيرَاطَانِ قَالُوا: وَمَا الْقِيرَاطَانِ؟
قَالَ: مِثْلُ الْجَبَلَيْنِ ۴۳۹/۵
۱۹۰۳. مَنْ صَلَّى لِلَّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا فِي جَمَاعَةٍ يُدْرِكُ التَّكْبِيرَةَ الْأُولَى كُتِبَ لَهُ بَرَاءَتَانِ بَرَاءَةٌ مِنَ النَّارِ
وَبَرَاءَةٌ مِنَ الْفِتَنِ ۴۳۷/۹
۱۹۰۴. مَنْ صَلَّى يُرَائِي فَقَدْ أَشْرَكَ وَمَنْ صَامَ يُرَائِي فَقَدْ أَشْرَكَ وَمَنْ تَصَلَّقَ يُرَائِي فَقَدْ أَشْرَكَ ۳۳۳/۱ - ۳۱۴
۱۹۰۵. مِنْ ضَعْفٍ ۵۰۷/۹
۱۹۰۶. مَنْ ظَلَمَ قَيْدَ شَيْبٍ مِنَ الْأَرْضِ طَوْقَهُ مِنْ سَبْعِ أَرْضِينَ ۳۴۰/۱۲
۱۹۰۷. مَنْ عَلَّ جَارِيَتَيْنِ دَخَلَتْ أَنَا وَهُوَ الْجَنَّةُ كَهَاتَيْنِ، وَأَشَارَ بِأَصْبُعِي ۸۰/۷
۱۹۰۸. مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ ۲۱۴/۱
۱۹۰۹. مَنْ غَدَا إِلَى الْمَسْجِدِ وَرَاحَ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُ نَزْلَهُ مِنَ الْجَنَّةِ كُلَّمَا غَدَا أَوْ رَاحَ ۲۹۲/۵
۱۹۱۰. مَنْ غَشَّ فَلَيْسَ مِنَّا ۱۳۸/۶
۱۹۱۱. مَنْ فَرَّ عَنْ ثَلَاثَةٍ لَمْ يَفِرْ وَمَنْ فَرَّ عَنْ اثْنَيْنِ فَقَدْ فَرَّ ۲۳۸/۵
۱۹۱۲. مَنْ فَصَلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمَاتَ أَوْ قُتِلَ فَهُوَ شَهِيدٌ أَوْ وَقَصَهُ فَرَسُهُ أَوْ بَعِيرُهُ أَوْ لَدَغَتْهُ هَامَةٌ
أَوْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ أَوْ يَكِي حَنْفٍ شَاءَ اللَّهُ فَإِنَّهُ شَهِيدٌ وَإِنْ لَهُ الْجَنَّةُ ۴۸۵/۵
۱۹۱۳. مَنْ قَاتَلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَوَاقٍ نَاقَةٍ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ ۴۲۸/۱۰
۱۹۱۴. مَنْ قَاتَلَ لِيَتَكُونَ كَلِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعَلِيًّا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۳۱۲/۸
۱۹۱۵. مَنْ قَدَّ حِينَ يَسْمَعُ النِّدَاءَ اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّلْمَعِ وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ
وَالْفَضِيلَةَ وَأَبْعَثْهُ الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ الَّذِي وَعَدْتَهُ إِلَّا حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۵۵۳/۳
۱۹۱۶. مَنْ قَدَّ حِينَ يُصْبِحُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَقَرَأَ ثَلَاثَ
آيَاتٍ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْحَشْرِ وَكَلَّمَ اللَّهُ بِهِ سَبْعِينَ أَلْفَ مَلَكٍ يُصَلُّونَ عَلَيْهِ ۳۳۷/۱۲
۱۹۱۷. مَنْ قَدَّ سَبْحَانَ اللَّهِ وَيَحْمَدُهُ فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ حُطَّتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ ۴۶۴/۹
۱۹۱۸. مَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ ۱۳۷/۱۲، ۲۸۵/۲

۱۹۱۹. مَنْ قَتَلَ قَتِيلًا لَهُ عَلَيْهِ بَيْنَةٌ فَلَهُ سَلْبُهُ ۲۸۱/۶ ، ۴۱۵/۴ ، ۳۴۳/۲
۱۹۲۰. مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ قَبْلَ أَنْ يَحْتَلِمَ فَقَدْ أُوْتِيَ الْحُكْمَ صَيًّا ۴۸۳/۷
۱۹۲۱. مَنْ قَرَأَ بِمِائَةِ آيَةٍ فِي لَيْلَةٍ كُتِبَ لَهُ قَنُوتُ لَيْلَةٍ ۴۹۲/۱۰
۱۹۲۲. مَنْ كَانَ أَشْرَكَ فِي عَمَلٍ عَمِلَهُ لِلَّهِ أَحَدًا فَلْيَطْلُبْ ثَوَابَهُ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ أَغْنَى الشُّرَكَاءَ عَنِ الشُّرْكِ ۳۵۰/۲
۱۹۲۳. مَنْ كَانَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ قَوْمٍ عَهْدٌ فَلَا يَحُلُنْ عَهْدًا وَلَا يَشُدُّهُ حَتَّى يَمْضِيَ أَمَلُهُ أَوْ يَنْبِذَ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ ۲۲۱/۵
۱۹۲۴. مَنْ كَانَ لَهُ امْرَأَتَانِ يَمِيلُ لِإِحْدَاهُمَا عَلَى الْآخَرَى جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَحَدُ شِقِيهِ مَائِلٌ ۳۶۱/۳
۱۹۲۵. مَنْ كَانَ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ أَوْ ثَلَاثُ أَخَوَاتٍ أَوْ ابْنَتَانِ أَوْ أُخْتَانِ فَحَسَنَ صُحْبَتَهُنَّ وَأَتَقَى اللَّهَ فِيهِنَّ فَلَهُ الْجَنَّةُ ۸۰/۷ - ۸۱
۱۹۲۶. مَنْ كَانَ لَهُ مَالٌ يُبْلِغُهُ حَجَّ بَيْتِ رَبِّهِ أَوْ يَحِبُّ عَلَيْهِ فِيهِ زَكَاةٌ فَلَمْ يَفْعَلْ يَسْأَلُ الرَّجْعَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ ۳۰۶/۱۲
۱۹۲۷. مَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَادِحًا أَخَاهُ لَا مَحَالَةَ فَلْيَقُلْ أَحْسِبُ فَلَانَا وَاللَّهُ حَسِيْبُهُ وَلَا أَرْكِي عَلَى اللَّهِ أَحَدًا ۱۳/۱۲
۱۹۲۸. مَنْ كَانَ هَمُّهُ الْآخِرَةَ جَمَعَ اللَّهُ شَمْلَهُ وَجَعَلَ غَنَاهُ فِي قَلْبِهِ وَأَتَتْهُ الدُّنْيَا وَهِيَ رَاغِمَةٌ وَمَنْ كَانَتْ نِيَّتُهُ الدُّنْيَا فَرَّقَ اللَّهُ عَلَيْهِ ضِعْعَتَهُ وَجَعَلَ فَقْرَهُ بَيْنَ عَيْنَيْهِ وَلَمْ يَأْتِهِ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا مَا كُتِبَ لَهُ ۸۷/۸
۱۹۲۹. مَنْ كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ حَيٌّ لَمْ يَمُتْ وَمَنْ كَانَ يَعْبُدُ مُحَمَّدًا فَإِنَّ مُحَمَّدًا قَدْ مَاتَ ۴۹۵/۲
۱۹۳۰. مَنْ كَانَ يَعْبُدُ شَيْئًا فَلْيَتَّبِعْهُ ۲۷۷/۷
۱۹۳۱. مَنْ كَانَتْ عِنْدَهُ مَظْلِمَةٌ لِإِخِيهِ فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهَا فَإِنَّهُ لَيْسَ ثَمَّ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ ۴۶۷/۱۱
۱۹۳۲. مَنْ كَظَمَ غَيْظًا وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْفِذَهُ دَعَا اللَّهَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رُءُوسِ الْخَلَائِقِ حَتَّى يُخَيَّرَهُ مِنْ أَيِّ الْحُورِ شَاءَ ۴۸۰/۲
۱۹۳۳. مَنْ لَا تَنْهَاهُ صَلَاتُهُ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ لَمْ يَزِدْ بِصَلَاتِهِ مِنَ اللَّهِ إِلَّا بَعْدًا ۴۲۶/۹
۱۹۳۴. مَنْ لَا يَرْحَمُ لَا يُرْحَمُ ۱۸۲/۲
۱۹۳۵. مَنْ لَا يَشْكُرُ النَّاسَ لَا يَشْكُرُ اللَّهَ ۵۲۸/۹
۱۹۳۶. مَنْ لَيْسَ الْخَرِيرَ فِي الدُّنْيَا لَمْ يَلْبَسْهُ فِي الْآخِرَةِ ۳۶۷/۷
۱۹۳۷. مَنْ لِكَعْبِ بْنِ الْأَشْرَفِ فَإِنَّهُ قَدْ آتَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۱۴/۳

۱۹۳۸. مَنْ لَمْ يَدْعُ اللَّهَ سُبْحَانَهُ غَضِبَ عَلَيْهِ ۴۲/۱
۱۹۳۹. مَنْ لَمْ يَسْكُ اللَّهُ يَغْضَبْ عَلَيْهِ ۴۰/۶
۱۹۴۰. مَنْ لَمْ يَشْكُرِ الْقَلِيلَ لَمْ يَشْكُرِ الْكَثِيرَ ۵۲۸/۹
۱۹۴۱. مَنْ لَهَا يَوْمَ السَّبْعِ يَوْمَ لَيْسَ لَهَا رَاعٍ غَيْرِي ۵۰/۳
۱۹۴۲. مَنْ مَاتَ فِي أَحَدِ الْحَرَمَيْنِ بُعِثَ مِنَ الْأَمِينِينَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۴۱۵/۲
۱۹۴۳. مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ ۲۸۲/۳
۱۹۴۴. مَنْ مَشَى مَعَ ظَالِمٍ لِيَقْوِيهِ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ ظَالِمٌ فَقَدْ خَرَجَ مِنَ الْإِسْلَامِ ۲۰/۶
۱۹۴۵. مَنْ مَلَكَ زَاوَادًا وَرَاحِلَةً تُبَلِّغُهُ إِلَى بَيْتِ اللَّهِ وَلَمْ يَحُجَّ فَلَا عَلَيْهِ أَنْ يَمُوتَ يَهُودِيًّا أَوْ نَصْرَانِيًّا ۴۱۹/۲
۱۹۴۶. مَنْ نَزَلَتْ بِهِ فَاقَةٌ فَأَنْزَلَهَا بِالنَّاسِ لَمْ تُسَدِّ فَاقَتَهُ وَمَنْ نَزَلَتْ بِهِ فَاقَةٌ فَأَنْزَلَهَا بِاللَّهِ فَيُوشِكُ اللَّهُ لَهُ يَرْزُقُ عَاجِلٍ أَوْ آجِلٍ ۲۱۰/۷
۱۹۴۷. مَنْ نَسِيَ صَلَاةً فَلْيُصَلِّهَا إِذَا ذَكَرَهَا فَإِنَّ اللَّهَ يَكْتُبُ لَكَ ﴿ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴾ ۵۷۳/۷
۱۹۴۸. مَنْ نَصَرَ قَوْمَهُ عَلَى غَيْرِ الْحَقِّ فَهُوَ كَالْبَعِيرِ الَّذِي رَدِّيَ فَهُوَ يَنْزَعُ بِدَنِيهِ ۳۷۳/۳
۱۹۴۹. مَنْ نَفَسَ عَنْ غَرِيْبِهِ أَوْ مَحَا عَنْهُ كَانَ فِي ظِلِّ الْعَرْشِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۱۸۲/۲
۱۹۵۰. مَنْ وَجَدْتُمُوهُ يَعْمَلُ عَمَلٍ قَوْمٍ لُوطٍ فَاقْتُلُوا الْفَاعِلَ وَالْمَفْعُولَ بِهِ ۴۲۱/۸
۱۹۵۱. مَنْ وَقَرَ صَاحِبٌ بِذَعَةِ فَقَدْ أَعَانَ عَلَى هَدْمِ الْإِسْلَامِ ۲۴۹/۴
۱۹۵۲. مَنْ وُلِيَ مِنْ أَمْرِ الْمُسْلِمِينَ شَيْئًا فَوَلَّى رَجُلًا وَهُوَ يَجِدُ مَنْ هُوَ أَصْلَحُ لِلْمُسْلِمِينَ مِنْهُ فَقَدْ خَانَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْمُؤْمِنِينَ ۱۹۳/۳
۱۹۵۳. مَنْ يَتَصَدَّقُ بِصَدَقَةٍ أَشْهَدَ لَهُ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ... فَجَاءَهُ رَجُلٌ وَلَمْ أَرَ بِالْبَيْعِ رَجُلًا أَشَدَّ سَوَادًا أَصْفَرَ مِنْهُ وَلَا آدَمَ يَعْبرُ بِسَاقِهِ لَمْ أَرَ بِالْبَيْعِ نَاقَةَ أَحْسَنَ مِنْهَا فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَصَدَقَةٌ قَالَ نَعَمْ قَالَ دُونَكَ هَذِهِ النَّاقَةُ قَالَ فَلَزِمَهُ رَجُلٌ فَقَالَ هَذَا يَتَصَدَّقُ بِهَيْبَةِ فَوَاللَّهِ لَهِيَ خَيْرٌ مِنْهُ قَالَ فَسَمِعَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ كَذَبْتَ بَلْ هُوَ خَيْرٌ مِنْكَ وَمِنْهَا ۴۲۸/۵
۱۹۵۴. مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ وَمَنْ يَسْأَلُنِي فَأَعْطِيَهُ وَمَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ ۴۱۷/۱
۱۹۵۵. مَنْ يَرُدَّ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُصِيبُ مِنْهُ ۳۹۷/۱
۱۹۵۶. مَنْ يَشْهَدُ لَكَ. فَيَقُولُ: مُحَمَّدٌ ﷺ وَأُمَّتُهُ. فَتَشْهَدُ أَنَّهُ قَدْ بَلَغَ ۹۰/۱۰
۱۹۵۷. مَنْ يَضْمَنُ لِي مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَضْمَنَ لَهُ الْجَنَّةَ ۳۲۴/۸

.....	من يطع الله ورسوله فقد رشد ومن يعصهما فقد غوى
۴۳۷/۷	من يطع الله ورسوله فقد رشد ومن يعصهما فإنه لا يضر إلا نفسه ولا يضر الله شيئا
۴۳۷/۷	من يعبدكم بعلي
۱۳۸/۱۱	من يفرض غير عديم ولا ظلم
۳۳۳/۱۲	بينهم المؤمن والكافر
۳۳۹/۴	من تأخذه النار إلى كعبته ومن تأخذه النار إلى ركبته ومن تأخذه النار إلى حجزته ومن تأخذه النار إلى ترقوته
۵۴۷/۱	

ن

.....	ناركم جزء من سبعين جزءا من نار جهنم
۲۳۳/۱۳، ۱۲۲/۱۲، ۴۳۳/۵	ناركم هذه التي توقدون جزء واحد من سبعين جزءا من حر جهنم
۱۱۵/۱۳	الناس معادن
۲۲۰/۱	نقصات عقل
۴۲۴/۸	نلموا في المسجد
۱۶۳/۲	نحن احق بالشك من ابراهيم
۱۲۵/۲	نحن احق ان نفعل ذلك يا رسول الله
۴۴۷/۴	نحن الاخرون السابقون يوم القيامة بيد انهم اوتوا الكتاب من قبلنا
۵۲۷/۵	نحن نرى اشياء نكبرها ولا نقول فيها
۵۵/۵	نخلها كأنها رؤوس الشياطين
۳۶۴/۱۰	النذير العريان
۲۷/۱۲	نزل ملك من السماء يكذبه بما قال لك فلما انتصرت وقع الشيطان فلم اكن لجلس اذ وقع الشيطان
۱۶۵/۱۱	نزلت سورة القارعة يمكة
۲۲۱/۱۳	نزلت علي سورة الانعام جملة واحدة وشيعها سبعون الف ملك لهم زجل بالشيح والتحميد
۱۳۸/۴	نزلت في اهل قباء في رجل يجيئون ان يتطهروا والله يجب المطهرين
۴۸۰ - ۴۷۹/۵	

۱۹۷۹. نَزَلَتْ هَذِهِ آيَةٌ فِي ﴿ يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ ﴾ ۲۲۹/۳
۱۹۸۰. النَّسَاءُ الْقَصْرَى ۳۳۵/۱۲
۱۹۸۱. تَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ لَنْتَصَحَنَ لَكَ عَلَى قَوْمِنَا ۲۴۵/۵
۱۹۸۲. نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ ۵۰/۷۲
۱۹۸۳. نُصِرْتُ بِالصَّبَا وَأَهْلِكَتْ عَلَاً بِالدُّبُورِ ۲۰۷/۵، ۲۵۱/۱۰، ۳۲۸/۱۱، ۵۲۹/۱۱
۱۹۸۴. نِصْفُ صَاعٍ مِنْ حِنْطَةٍ أَوْ صَاعًا مِنْ تَعْمُرٍ ۷۰/۴
۱۹۸۵. النَّعَاسُ فِي الْقِتْلِ مِنَ اللَّهِ وَفِي الصَّلَاةِ مِنَ الشَّيْطَانِ ۵۱۹/۲
۱۹۸۶. نَعَمْ ۵۱۱/۱۰
۱۹۸۷. نَعَمْ ۴۰۲/۱۱
۱۹۸۸. نَعَمْ ۱۳۸/۷
۱۹۸۹. نَعَمْ إِذَا كَثُرَ الْحَبْتُ ۲۱۳/۶، ۱۶۴/۵
۱۹۹۰. نَعَمْ إِنَّ الرُّضَاعَةَ تُحْرِمُ مَا تُحْرِمُ الْوَالِدَةَ ۴۷۸/۸
۱۹۹۱. نَعَمْ ابْنُ آدَمَ تَصَلَّقُ بِصَدَقَةٍ يَمِينِهِ يُخْفِيهَا مِنْ شِمَالِهِ ۲۰/۵
۱۹۹۲. نَعَمْ الْبُخْوَةُ لَكُمْ بَنُو إِسْرَائِيلَ إِنْ كَانَتْ لَهُمْ كُلُّ مَرَّةٍ، وَلَكُمْ كُلُّ حُلْوَةٍ، كُلَّا وَاللَّهِ لَتَسْلُكُنَّ طَرِيقَهُمْ قَدَرُ الشِّرَاكِ ۵۷۴/۳
۱۹۹۳. نَعَمْ الصَّلَاةُ عَلَيْهِمَا وَالِاسْتِغْفَارُ لَهُمَا وَإِيفَاءُ يَعُودِهِمَا مِنْ بَعْدِ مَوْتِهِمَا وَإِكْرَامُ صَدِيقِهِمَا وَصِلَةُ الرَّجِيمِ الَّتِي لَا تُوصَلُ إِلَّا بِهِمَا ۲۱۴/۷
۱۹۹۴. نَعَمْ حُجِّي عَنْهَا ۲۴/۱۲، ۲۴/۱۲
۱۹۹۵. نَعَمْ كَانَتِ السَّمَاوَاتُ رَتْقًا لَا تُمْطِرُ وَكَانَتِ الْأَرْضُ رَتْقًا لَا تُنْبِتُ فَلَمَّا خَلَقَ لِلْأَرْضِ أَهْلًا فَتَقَّ هَذِهِ بِالْمَطَرِ وَفَتَقَ هَذِهِ بِالنَّبَاتِ ۱۲۸/۸
۱۹۹۶. نَعَمْ كُنْتُ أَرْعَاهَا عَلَى فَرَارِيضَ لِأَهْلِ مَكَّةَ ۳۰۷/۹
۱۹۹۷. نَعَمْ لَهَا أَجْرَانِ أَجْرُ الْقَرَابَةِ وَأَجْرُ الصَّدَقَةِ ۳۲۲/۱
۱۹۹۸. نَعَمْ هُمْ شَرٌّ مِنْ شَيَاطِينِ الْجِنَّ ۳۲۹/۴
۱۹۹۹. نَعَمْ وَفِيهَا شَجَرَةٌ تُدْعَى طُوبَى ۴۲۲/۶
۲۰۰۰. نَعَمْ يَسِبُ أَبَا الرَّجُلِ فَيَسِبُ أَبَاهُ وَيَسْتَمُّ أُمَّهُ فَيَسْتَمُّ أُمَّهُ ۵۳۵/۳

۲۰۰۱. نُعِيَتْ إِلَيَّ نَفْسِي. «كَأَنِّي مَقْبُوضٌ فِي تِلْكَ السَّنَةِ ۲۷۰/۱۳
۲۰۰۲. نَفْسِي نَفْسِي ۱۵۲/۷
۲۰۰۳. نَفْسِي نَفْسِي نَفْسِي ۱۳۵/۴
۲۰۰۴. النِّكَاحُ مِنْ سُنَّتِي فَمَنْ لَمْ يَعْمَلْ بِسُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي ۳۰۶/۲
۲۰۰۵. نَمَّ كَنُومَةَ الْعُرُوسِ ۳۶۷/۷
۲۰۰۶. نَهَانَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْوَسْمِ فِي الْوَجْهِ وَالضَّرْبِ فِي الْوَجْهِ ۵۶۲/۶
۲۰۰۷. نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ يُسْتَقْلَدَ فِي الْمَسْجِدِ وَأَنْ تُنْشَدَ فِيهِ الْأَشْعَارُ وَأَنْ تُقَامَ فِيهِ الْحُدُودُ ۱۶۵/۹
۲۰۰۸. نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ أَكْلِ الْمُجْتَمَةِ ۳۶۰/۱
۲۰۰۹. نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ الشِّعَارِ ۷۹/۷
۲۰۱۰. نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ وَعَنْ كُلِّ ذِي مِخْلَبٍ مِنَ الطَّيْرِ ۴۶۵/۳
۲۰۱۱. نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ لُحُومِ الْخَيْلِ وَالْبَعْدِ وَالْحَمِيرِ ۱۶۷/۷
۲۰۱۲. نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ تَنْفِئِ أذْنَابِ الْخَيْلِ وَأَعْرَافِهَا وَتَوَاصِيهَا ۴۵۳/۱۰
۲۰۱۳. نُهَيْنَا عَنِ التَّكْلِيفِ ۴۷۹/۱۰
- هـ
۲۰۱۴. هَؤُلَاءِ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ لُحُومَ النَّاسِ وَيَقَعُونَ فِي أَعْرَاضِهِمْ ۴۶۷/۱۱
۲۰۱۵. هَؤُلَاءِ كُلُّهُمْ يَمُنُّونَ بِوَاحِدَةٍ وَكُلُّهُمْ فِي الْجَنَّةِ ۲۴۴/۱۰
۲۰۱۶. هَؤُلَاءِ نَزَلُوا عَلَى حُكْمِكَ ۴۹/۱۰
۲۰۱۷. هَا هُنَا وَنَحَا يَدِي نَحْوَ الشَّامِ ۴۱۰/۹
۲۰۱۸. هَاجَرَ إِبْرَاهِيمُ بِسَارَةٍ فَلَنَخَلَ بِهَا قَرْيَةً فِيهَا مَلِكٌ مِنَ الْمُلُوكِ ۱۶۴/۸
۲۰۱۹. هَاكَ بِأَمَانَةِ اللَّهِ تَعَالَى ۱۹۰/۳
۲۰۲۰. هَاكَ مِفْتَاحَكَ يَا عَثْمَانُ ۱۹۰/۳
۲۰۲۱. هَذَا أَذْنَى أَهْلِ الْجَنَّةِ مَنَزَلًا ۴۶۱/۷
۲۰۲۲. هَذَا ابْنُ آدَمَ وَهَذَا أَجَلُهُ عِنْدَ قَفَلِهِ وَبَسَطَ يَدَهُ أَمَامَهُ ثُمَّ قَلَّ وَتَمَّ أَجَلُهُ ۵۲۰/۶
۲۰۲۳. هَذَا الرَّجُلُ يَهْدِينِي إِلَى السَّبِيلِ ۳۷۴/۱۰
۲۰۲۴. هَذَا السُّجُودُ فَأَيْنَ الْبُكْيُ ۵۱۳/۷

۳۳۷/۱	هَذَا النَّامُوسُ الَّذِي نَزَّلَ اللَّهُ عَلَى مُوسَى	۲۰۲۵
۴۸۰/۳	هَذَا الْوُضُوءُ فَمَنْ زَادَ عَلَى هَذَا فَقَدْ آسَأَ وَتَعَلَّى وَظَلَمَ	۲۰۲۶
۱۴۲/۵	هَذَا جَبْرِيلُ أَخِذْ بِرَأْسِ فَرْسِهِ عَلَيْهِ آذَانُ الْحَرْبِ	۲۰۲۷
۲۳۸/۷	هَذَا جَبَلٌ يُحِينَا وَنُحِيَهُ	۲۰۲۸
۲۴۸/۵	هَذَا خَيْرٌ مِمَّا أَخَذَ مِنِّي وَأَرْجُوا الْمَغْفِرَةَ	۲۰۲۹
۹۳/۴	هَذَا خَيْرٌ مِنْ مِائَةِ الْأَرْضِ مِثْلَ هَذَا	۲۰۳۰
۶۰/۲	هَذَا فِي تَفَقُّهِ الْجِهَادِ	۲۰۳۱
۵۶۳/۱۱	هَذَا كَفَّارَةٌ مَا يَكُونُ فِي الْمَجْلِسِ	۲۰۳۲
۴۴/۱۲	هَذَا لِبَرِيْرَةَ صَدَقَةٌ وَلَنَا هَدِيَّةٌ	۲۰۳۳
۴۲۹_ ۴۲۸/۱۱	هَذَا مَا صَالَحَ عَلَيْهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ سُهَيْلُ بْنُ عَمْرٍو	۲۰۳۴
۵۳/۷	هَذَا مَا وَعَدَكَ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَمَا أَخَّرَ لَكَ فِي الْآخِرَةِ أَكْبَرُ	۲۰۳۵
۲۳۲/۱۱	هَذَا مَا لِكَ صَاحِبِ النَّارِ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ فَانْتَفَتْ إِلَيْهِ فَبَدَأَنِي بِالسَّلَامِ	۲۰۳۶
۴۴/۱۰	هَذَا مِمَّنْ قَضَى نَحْبَهُ	۲۰۳۷
۴۷۵/۷	هَذَا مِيرَاثُ مُحَمَّدٍ ﷺ يُقَسَّمُ بَيْنَ وَرَثَتِهِ وَلَيْسَ مِيرَاثُهُ دُنْيَاكُمْ	۲۰۳۸
۳۹۱/۱۱	هَذَا وَأَصْحَابُهُ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ كَانَ الْإِيمَانُ مَنُوطًا بِالثَّرِيَاءِ لَتَنَاوَلَهُ رَجُلٌ مِنْ فَارِسَ	۲۰۳۹
		هَذَا يَوْمُهُمُ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْهِمْ فَانْتَلَفُوا فِيهِ فَهَدَانَا اللَّهُ فَالنَّاسُ لَنَا فِيهِ تَبِعَ الْيَهُودُ غَدًا وَالنَّصَارَى بَعْدَ غَدٍ	۲۰۴۰
۱۶۵/۷	هَذِهِ تُمْ ظُهُورُ الْحَضْرِ	۲۰۴۱
۶۲/۱۰	هَذِهِ لَكُمْ	۲۰۴۲
۸۴/۵	الْهَرَمُ	۲۰۴۳
۱۵۸/۴	هَكَذَا أَقْضِي بَيْنَ مَنْ لَمْ يَرْضَ بِقَضَاءِ اللَّهِ وَقَضَاءِ رَسُولِهِ	۲۰۴۴
۲۰۳/۳	هَكَذَا وَهَكَذَا فِي مَرَّةٍ عَشْرَةً وَفِي مَرَّةٍ تِسْعَ	۲۰۴۵
۵۲۸/۱۲	هَلْ أَنْتِ إِلَّا إِصْبَعٌ قَمِيَّتِ، وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا لَقِيَتْ	۲۰۴۶
۳۱۷/۱۰	هَلْ تَجِدُنِي فِي الْإِنْجِيلِ رَسُولًا	۲۰۴۷
۴۴۷/۶	هَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تُرَبِّيَنِي كَيْفَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَتَوَضَّأُ	۲۰۴۸
۱۲۹/۴		

د احاديثو او آثارو	۳۶۳	فهرست
۲۰۴۹	هَلْ كَانَ فِيهَا وَثَنٌ مِنْ أَوْثَانِ الْجَاهِلِيَّةِ يُعْبَدُ؟ قَالُوا لَا قَدْ هَلْ كَانَ فِيهَا عَيْدٌ مِنْ أَعْيَادِهِمْ؟	
۲۰۵۰	هَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا ثُمَّ قَدْ إِنَّهُمْ لَالآنَ يَسْمَعُونَ مَا أَقُولُ	۴۵۵/۳
۲۰۵۱	هَلْ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قَلْبِي	۲۵۰/۹
۲۰۵۲	هَلْكَ الْمُتَطَطُّونَ	۷۹/۶
۲۰۵۳	هُمُ قَوْمٌ هَذَا	۹۷/۴
۲۰۵۴	هُمَا كِتَابَانِ كِتَابٌ سِوَى أَمِّ الْكِتَابِ يَمْحُو مِنْهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَأَمُّ الْكِتَابِ الَّذِي لَا يُغَيِّرُ مِنْهُ شَيْئًا	۱۴/۴
۲۰۵۵	هُنَّ حَوْلِي كَمَا تَرَى يَسْأَلْنِي النَّفَقَةَ	۴۴۱/۶
۲۰۵۶	هُوَ اخْتِلَاسٌ يَخْتَلِسُ الشَّيْطَانُ مِنْ صَلَاةٍ أَحَدِكُمْ	۵۴/۱۰
۲۰۵۷	هُوَ الْخَيْرُ الَّذِي أَعْطَاهُ اللَّهُ إِيَّاهُ	۳۲۱/۸
۲۰۵۸	هُوَ الْفَصْلُ لَيْسَ بِالْهَزْلِ	۲۵۷/۱۳
۲۰۵۹	هُوَ زَوْجُ النَّاقَةِ	۱۰۷/۱۳
۲۰۶۰	هُوَ عَلَيْهَا صَدَقَةٌ وَهُوَ لَنَا هَدِيَّةٌ	۴۶۷/۴
۲۰۶۱	هُوَ لَكُمْ لَا تَأْكُلُوا مِنْهُنَّ الْمَوْتَى	۲۳۳/۱
۲۰۶۲	هُوَ لَهَا صَدَقَةٌ وَلَنَا هَدِيَّةٌ	۲۵/۱۰
۲۰۶۳	هُوَ مَسْجِدِي هَذَا	۱۵/۴
۲۰۶۴	هُوَ هَذَا مَسْجِدِ الْمَدِينَةِ	۴۸۰/۵
۲۰۶۵	هِيَ الْحَنْظَلَةُ	۴۸۰/۵
۲۰۶۶	هِيَ الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ يَرَاهَا الْمُسْلِمُ أَوْ تَرَى لَهُ	۴۸۲/۶
۲۰۶۷	هِيَ اللَّيْلُ الْعَشْرُ الْأُولَى مِنْ ذِي الْحِجَّةِ	۱۶/۶
۲۰۶۸	هِيَ الْمَانِعَةُ هِيَ الْمُنْجِيَةُ تُنْجِيهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ	۱۲۷/۱۳
۲۰۶۹	هِيَ النَّخْلَةُ	۲۵۹/۱۲
۲۰۷۰	هِيَ جَزَاؤُهُ فَإِنْ شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَتَجَاوَزَ عَنْهُ فَعَلَّ	۴۸۱/۶
۲۰۷۱	هِيَ رُؤْيَا عَيْنِ أَرِيهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَيْلَةَ أُسْرِي بِهِ	۵۷/۹
		۲۵۸/۷

و

- ۲۰۷۲ وَ اَيِّي قَدْ كُنْتُ كَذَبْتُ ثَلَاثَ كَذَبَاتٍ ۱۵۶/۸
- ۲۰۷۳ وَ اَيِّي وَ اَيِّي فَقَدْ اَلَا اِنَّ اللّٰهَ يَنْهٰكُمۡ اَنْ تَحْلِفُوۡا بِاَبَائِكُمْ ۳۱۳/۶
- ۲۰۷۴ وَ اَتْتُهُ الدُّنْيَا وَ هِيَ رَاغِمَةٌ ۲۰۶/۷
- ۲۰۷۵ وَ اَيَّتُ يَدَابِةٌ اَبْيَضُ دُونَ الْبَغْلِ وَ فَوْقَ الْجِمَارِ الْبُرَاقُ فَانْطَلَقْتُ ۱۸۰/۷
- ۲۰۷۶ وَ اَحَبُّ الْقَوْمِ اِلَيَّ ۱۲/۱۰
- ۲۰۷۷ وَ اَحْيَانًا يَتَمَثَّلُ لِي الْمَلِكُ رَجُلًا فَيَكَلِمُنِي فَاَقِي مَا يَقُولُ ۴۱۲/۳
- ۲۰۷۸ وَ اٰخِرَ اللّٰهِ تَسْعًا وَ تِسْعِينَ رَحْمَةً يَرْحَمُ بِهَا عِبَادَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۱۶۳/۴
- ۲۰۷۹ وَ اِذَا اَبْغَضَ اللّٰهُ عَبْدًا دَعَا جِبْرِيلَ فَيَقُولُ اِنِّي اَبْغَضُ فَلَانَا فَاَبْغَضَهُ، فَيَبْغِضُهُ جِبْرِيلُ، ثُمَّ يَتَّبِعِي فِي اَهْلِ السَّمَاءِ اِنَّ اللّٰهَ يَبْغِضُ فَلَانَا فَاَبْغِضُوهُ، فَيَبْغِضُوْنَهُ، ثُمَّ تُوَضَّعُ لَهُ الْبَغِضَاءُ فِي الْاَرْضِ ۵۵۶/۷
- ۲۰۸۰ وَ اِذَا اَرَدْتَ فِي النَّاسِ فِتْنَةً فَاقْبِضْنِي اِلَيْكَ غَيْرَ مَفْتُونٍ ۳۸۹/۸، ۱۸۲/۱
- ۲۰۸۱ وَ اِذَا قُلَّ غَيْرَ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَ لَا الضَّالِّينَ فَقُولُوا اٰمِيْنَ يُحِبِّكُمْ اللّٰهُ ۲۳/۱
- ۲۰۸۲ وَ اِذَا كَانَتْ اَمْرًا وَاُكْمٌ شِرَارِكُمْ وَ اَغْنِيَاؤُكُمْ بِخَلَاءِكُمْ وَ اَمُورِكُمْ اِلَى نِسَائِكُمْ فَبَطْنُ الْاَرْضِ خَيْرٌ لَّكُمْ مِنْ ظَهْرِهَا ۱۸۱/۱
- ۲۰۸۳ وَ اِذَا هُوَ قَدْ اَعْطَى شَطْرَ الْحُسْنِ ۲۷۳/۶
- ۲۰۸۴ وَ اَسْلَمَ عِنْدَ ذَلِكَ نَاسٌ كَثِيْرٌ ۴۵۸/۹
- ۲۰۸۵ وَ اَعْرَفُهُمْ بِنُورِهِمْ يَسْعَى بَيْنَ اَيْدِيهِمْ ۱۴۹/۱۲
- ۲۰۸۶ وَ اَعْطَانِي الْعِزَّ وَ النَّصْرَ وَ الرَّغْبَ يَسْعَى بَيْنَ يَدَيَّ اُمَّتِي شَهْرًا ۲۰۶/۱۲
- ۲۰۸۷ وَ اَعْفُوا اللَّحَى ۵۳۲/۴، ۲۰۹/۱
- ۲۰۸۸ وَ اَعُوذُ بِكَ اَنْ اُرَدَّ اِلَى اُرْدَلِ الْعُمْرِ ۹۷/۷
- ۲۰۸۹ وَ اَعُوذُ بِكَ مِنْ اَنْ اُرَدَّ اِلَى اُرْدَلِ الْعُمْرِ ۲۲۴/۸
- ۲۰۹۰ وَ اَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَرَمِ ۹۷/۷
- ۲۰۹۱ وَ اَفْضَلُ الدَّعَاةِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ ۴۱۴/۱
- ۲۰۹۲ وَ اَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى قُلْ: لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ ۴۲۹/۱۱
- ۲۰۹۳ وَ اِمَّا اَنْ يُدْخِرَ لَهُ فِي التَّخِيْرَةِ وَاِمَّا اَنْ يُكْفِرَ عَنْهُ مِنْ ذُنُوْبِهِ بِقَلْبٍ مَا دَعَا ۴۱۳/۱

فهرست	۲۶۵	د احاديثو او آثارو
۱۶۷/۱	۲۰۹۴ وَأَمَّا الْقَلْبُ الْأَعْلَفُ فَقَلْبُ الْكَافِرِ
۱۰۶/۶	۲۰۹۵ وَأَمَّا الْكُفَّارُ فَيُنَالِي عَلَى رُءُوسِ الْأَشْهَادِ هَوْلًا لِّلَّذِينَ كَذَّبُوا عَلَى رَبِّهِمْ
۱۳۷/۷	۲۰۹۶ وَأَمَّا الْمُؤْمِنُ فَإِنَّ اللَّهَ يَدْخِرُ لَهُ حَسَنَاتِهِ فِي الْآخِرَةِ وَيُعْقِبُهُ رِزْقًا فِي الدُّنْيَا عَلَى طَاعَتِهِ
۱۲۱/۱۰	۲۰۹۷ وَأَمَّا شَتْمُهُ إِيَّايَ أَنْ يَقُولَ اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا وَأَنَا الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ أَلِدْ وَلَمْ أُولَدْ
۵۱۹/۹	۲۰۹۸ وَأَمْرِي رَبِّي ﷻ يَمْحَقِ الْمَعَارِفِ وَالْمَرَامِيرِ وَاللَّوْثَانَ وَالصُّلْبِ وَأَمْرَ الْجَاهِلِيَّةِ
۴۴۱/۱۲	۲۰۹۹ وَإِنْ أَحَبَّ الْأَعْمَلُ إِلَى اللَّهِ مَا دَامَ وَإِنْ قَلَّ
۳۲/۱۰	۲۱۰۰ وَإِنْ أَوْلَى مَا يَتَكَلَّمُ مِنَ اللَّامِي فِجْنُهُ وَكَفَّهُ
۱۴/۱۳	۲۱۰۱ وَإِنَّ ابْنَهُ هَذَا مِنْ بَعْلِي لَأَحَبُّ النَّاسِ إِلَيَّ فَاسْتَوْصُوا بِهِ خَيْرًا فَإِنَّهُ مِنْ خِيَارِكُمْ
۴۷۵/۷	۲۱۰۲ وَإِنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَمْ يُورَثُوا دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا وَرَثُوا الْعِلْمَ فَمَنْ أَخَذَهُ أَخَذَ بِحِطِّ وَافِرٍ
۳۳۶/۱۲، ۳۳/۴	۲۱۰۳ وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيُحْرَمَ الرِّزْقَ بِالدُّنْبِ يُصِيبُهُ
۴۰۵/۳	۲۱۰۴ وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيُحْرَمَ الرِّزْقَ بِخَطِيئَةٍ يَعْمَلُهَا
۴۷۴/۷	۲۱۰۵ وَإِنَّ الْعُلَمَاءَ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ
۳۷۰/۸	۲۱۰۶ وَإِنَّ الْكَافِرَ إِذَا حُضِرَ بُشِّرَ بِعَذَابِ اللَّهِ وَعُقُوبَتِهِ
		۲۱۰۷ وَإِنَّ الْمُنَافِقَ إِذَا مَرِضَ ثُمَّ أَغْفِيَ كَانَ كَالْبَعِيرِ عَقَلَهُ أَهْلُهُ ثُمَّ أَرْسَلُوهُ فَلَمْ يَنْدِرْ لِمَ عَقَلُوهُ وَلَمْ يَنْدِرْ لِمَ أَرْسَلُوهُ
۵۶۲/۱۱
۲۱۲/۱۲	۲۱۰۸ وَأَنْ تَأْخُذُوا مِنْ مَلِكٍ أَغْنِيَانِكُمْ فَتَرُدُّوهُمَا عَلَى فَقْرَائِكُمْ
۹۱/۵	۲۱۰۹ وَأَنْ تَرَى الْحُفَّةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رَعَاءَ الشَّيْءِ يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبَنِيَانِ
۵۳۲/۹	۲۱۱۰ وَأَنْ تُكَلِّمَ أَخَاكَ وَأَنْتَ مُتَبَسِّطٌ إِلَيْهِ وَجْهَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنَ الْمَعْرُوفِ
۱۷۲/۲	۲۱۱۱ وَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَبِضَ وَلَمْ يُفْسِرْهَا لَنَا فَدَعَا الرَّبَّ وَالرَّبِّيَّةَ
۴۱۲/۳	۲۱۱۲ وَإِنَّ رُوحَ الْأَمِينِ قَدْ نَفَثَ فِي رَوْعِي
۱۵۳/۱۱	۲۱۱۳ وَإِنْ كَانَ أَحَدُهُمْ لَيَفْرَحُ بِالْبَلَاءِ كَمَا يَفْرَحُ أَحَدُكُمْ بِالرِّخَاءِ
۳۷۰/۲	۲۱۱۴ وَإِنْ كَانَ قَضِيًّا مِنْ أَرَاكِ
۲۱۴/۷	۲۱۱۵ وَإِنْ كَانَ لَيَذْبَحُ الشَّاةَ فَيَتَّبِعُ بِهَا صَدَائِقَ خَلِيجَةٍ فَيَهْدِيهَا لَهَا
۱۳۰/۳	۲۱۱۶ وَإِنَّ لِنَفْسِكَ وَأَهْلِكَ عَلَيْكَ حَقًّا
		۲۱۱۷ وَإِنَّ لَهُ لَثَلَاثَ مِائَةِ خَادِمٍ وَيُغْنِي عَلَيْهِ وَيُرَاحُ كُلَّ يَوْمٍ ثَلَاثَ مِائَةِ صَحْفَةٍ وَلَا أَعْلَمُهُ إِلَّا قَلِيلٌ

- ۳۳۰/۱۱ مِنْ ذَهَبٍ فِي كَيْلٍ صَحْفَةٍ لَوْ نَ لَيْسَ فِي الْآخِرَى
- ۲۱۱۸ وَأَنَا أَقْسِمُ بِاللَّهِ لَا أَطْلِقُهُمْ وَلَا أُغْدِرُهُمْ حَتَّى يَكُونَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي يُطْلِقُهُمْ ۵/۶۶۴
- ۲۱۱۹ وَأَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنَشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا فَخْرَ ۱۱/۵۰۷
- ۲۱۲۰ وَإِنَّا كُنَّا نَقْرَأُ سُورَةَ كُنَّا نُشَبِّهُهَا فِي الطُّوْلِ وَالشَّلَّةِ بِرَأَعَةٍ فَأَنَسِيْتُهَا ۶۱/۲۰۷
- ۲۱۲۱ وَإِنَّا لَنْ نَزَالُ غَالِبِينَ مَا تَبُّمُ مَكَانَكُمْ ۲/۴۹۱، ۱۰/۵۱۰
- ۲۱۲۲ وَأَنْتُمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَقَاتِلُوا حَتَّى تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِغَيْرِ اللَّهِ ۵/۱۸۷
- ۲۱۲۳ وَأَنْفِقْ عَلَى عِيَالِكَ مِنْ طَوْلِكَ وَلَا تَرْفَعْ عَنْهُمْ عَصَاكَ أَدْبًا وَأَخْفِهِمْ فِي اللَّهِ ۱۲/۳۵۲، ۱۴/۸۸۳
- ۲۱۲۴ وَإِنَّمَا أَدْنَى لِي فِيهَا سَاعَةٌ مِنْ نَهَارٍ ۱۱/۴۱۷
- ۲۱۲۵ وَإِنَّمَا الْأَعْمَلُ بِالْخَوَاتِيمِ ۵/۷۴
- ۲۱۲۶ وَإِنَّمَا بَعَثَنِي رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ ۸/۲۰۸
- ۲۱۲۷ وَإِنَّمَا قِيلَ الْكَبِيرُ مِنْ أَجْلِ قَوْلِ النَّاسِ الْحَجُّ الْأَصْغَرُ ۵/۲۶۷
- ۲۱۲۸ وَإِنَّمَا نَأْخُذُكُمْ الْآنَ بِمَا ظَهَرَ لَنَا مِنْ أَعْمَالِكُمْ فَمَنْ أَظْهَرَ لَنَا خَيْرًا أَمِنَاهُ وَقَرَّبْنَاهُ وَلَيْسَ إِلَيْنَا ۸/۴۴۳
- مِنْ سَرِيرَتِهِ شَيْءٌ، اللَّهُ يُحَاسِبُهُ فِي سَرِيرَتِهِ
- ۲۱۲۹ وَإِنَّهُ قَدْ عَنَانَا وَإِنِّي قَدْ أَتَيْتُكَ أَسْتَسْلِفُكَ ۱۱/۳۸۰
- ۲۱۳۰ وَإِنَّهُ لَنْ يَغْلِبَ عَسْرُ يُسْرَيْنِ ۱۳/۱۷
- ۲۱۳۱ وَإِنَّهَا حَلَّتْ لِي سَاعَةٌ مِنْ نَهَارٍ ۱۳/۱۴۳
- ۲۱۳۲ وَإِنِّي خَشِيتُ أَنْ يَقْدِفَ فِي قُلُوبِكُمْ شَيْئًا ۶/۲۹۵
- ۲۱۳۳ وَإِنِّي قَدْ كُنْتُ كَذَبْتُ تِلْكَ كَذِبَاتٍ ۱۰/۳۷
- ۲۱۳۴ وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ ۱۱/۳۷
- ۲۱۳۵ وَإِنَّا كُمْ وَالشَّحُّ فَإِنَّ الشَّحَّ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ أَمْرَهُمْ بِالْقَطِيعَةِ فَقَطَعُوا وَأَمْرَهُمْ بِالْبُخْلِ ۱۲/۲۱۸
- فَبَخَلُوا وَأَمْرَهُمْ بِالْفُجُورِ فَفَجَرُوا
- ۲۱۳۶ وَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنَ بِنَبِيِّهِ وَآمَنَ بِي فَلَهُ أَجْرَانِ ۹/۳۳
- ۲۱۳۷ وَأَيُّمَا مُسْلِمٍ سَقَى مُسْلِمًا عَلَى ظَمَأٍ سَقَاهُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ مِنَ الرَّحِيقِ الْمَخْتُومِ ۱۳/۷
- ۲۱۳۸ وَأَيُّمَا لَمْ يَظْلِمْ، فَتَزَلَتْ: ﴿إِنَّ الشُّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ ۴/۲۷۴
- ۲۱۳۹ وَأَ رَأْسَهُ فَقَالَ بَلْ أَنَا يَا عَائِشَةُ وَأَ رَأْسَهُ ۸/۱۸۲

۲۱۴. وَأَتَقُوا الشَّحَّ فَإِنَّ الشَّحَّ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ حَمَلَهُمْ عَلَى أَنْ سَفَكُوا بِنَاءَهُمْ وَاسْتَحَلُّوا
مَحَارِمَهُمْ ۳۹۱۰
۲۱۴. وَأَحْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ
أُغْتَلَ مِنْ تَحْتِي ۴۲۹/۴
۲۱۴۱. وَارْتَبَطُوا الْخَيْلَ وَامْسَحُوا بِنَوَاصِيهَا وَأَعْجَازَهَا ۴۵۳/۱۰
۲۱۴۲. وَاعْلَمُوا أَنَّ الْأُمَّةَ لَوْ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ
وَإِنْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ
وَجَفَّتِ الصُّحُفُ ۱۶۷/۴
۲۱۴۴. وَاعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ ۴۸۵/۵، ۲۳۷/۵
۲۱۴۵. وَاعْدُ يَا أُنَيْسُ عَلَى امْرَأَةٍ هَذَا فَإِنْ اعْتَرَفَتْ فَارْجُمُهَا ۴۳۰/۸، ۴۱۳/۸
۲۱۴۶. وَالْأَنْبِيَاءُ أَوْلَادُ عِلَّتٍ ۱۳۷/۱۱، ۱۹۱/۸
۲۱۴۷. وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الزَّحْفِ ۱۵۱/۵
۲۱۴۸. وَالثَّلَاثَةُ رَكْبٌ ۱۸۲/۱۲
۲۱۴۹. وَالْخَيْرُ كُلُّهُ فِي يَدَيْكَ وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ ۴۸۱/۱۲، ۴۵۹/۱۰
۲۱۵۰. وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٍ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ
يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَّا كَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ۱۰۷/۶، ۳۳۶/۱
۲۱۵۱. وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَوْ أَنَّكُمْ دَلَّيْتُمْ بِحَبْلِ إِلَى الْأَرْضِ السُّفْلَى لَهَبَطَ عَلَى اللَّهِ ۴۸۹/۴
۲۱۵۲. وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّهُ لَيُخَفِّفُ عَلَى الْمُؤْمِنِ حَتَّى يَكُونَ أَخْفَ عَلَيْهِ مِنْ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ
يُصَلِّيَهَا فِي الدُّنْيَا ۴۴۲/۱۲
۲۱۵۳. وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُكَلِّمَ السَّبَاعُ الْإِنْسَ وَحَتَّى تُكَلِّمَ الرَّجُلَ عَدْبَةً
سَوَاطِرَهُ وَشِرَاكَ نَعْلِهِ وَتُخَيِّرَهُ فَجِدَّهُ بِمَا أَحَدَتْ أَهْلُهُ بَعْدَهُ ۲۵۵/۹
۲۱۵۴. وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يُكَلِّمُ أَحَدٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَنْ يُكَلِّمُ فِي سَبِيلِهِ إِلَّا جَاءَ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَاللَّوْنُ لَوْنُ الدَّمِ وَالرِّيحُ رِيحُ الْمَيْسِكِ ۳۰۷/۱
۲۱۵۵. وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَهُمَا أَنْقَلُ فِي الْمِيزَانِ مِنْ أَحَدٍ ۴۲۰/۴
۲۱۵۶. وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوِدِدْتُ أَنِّي أَقْتُلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ أَحْيَا ثُمَّ أَقْتُلُ ثُمَّ أَحْيَا ثُمَّ أَقْتُلُ ثُمَّ

- أَحْيَا ثُمَّ أَمَاتَ ۲۱۹۳
۲۱۵۷. وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَيُوشِكَنَّ أَنْ يَنْزَلَ فِيكُمْ ابْنُ مَرْثَمَ حَكَمًا مُقْسِطًا فَيَكْسِرُ الصَّلِيبَ وَيَقْتُلُ
الْخِزْبِيرَ وَيَضَعُ الْحِزْبِيَّةَ وَيَفِيضُ الْمَلُ حَتَّى لَا يَقْبَلَهُ أَحَدٌ ۲۰۵/۸
۲۱۵۸. وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۳۰/۷
۲۱۵۹. وَالزُّمْرَةُ الثَّانِيَةُ عَلَى لَوْنٍ أَحْسَنَ مِنْ كَوْكَبِ دُرِّيٍّ فِي السَّمَاءِ ۵۵۴/۱۰
۲۱۶۰. وَالشَّجَرَةُ الْمَلْعُونَةُ شَجَرَةُ الرَّقُومِ ۲۵۸/۷
۲۱۶۱. وَالصَّدَقَةُ تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ وَصَلَّةُ الرَّجُلِ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ، ثُمَّ تَلَا
﴿ تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَالِحِ ﴾ (الآيتان) ۵۶۷/۹
۲۱۶۲. وَالْعَجْمَاءُ جَرَحُهَا جُبَارٌ ۱۷۸/۸
۲۱۶۳. وَالْفِرْدَوْسُ أَعْلَاهَا دَرَجَةٌ وَمِنْهَا تَخْرُجُ الْأَنْهَارُ الْأَرْبَعَةُ ۳۲/۱۱
۲۱۶۴. وَاللَّهُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَا أَحْلِفُ عَلَى يَمِينٍ فَأَرَى غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا إِلَّا آتَيْتُ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ وَتَحَلَّلْتُهَا ۲۴۷/۱۲
۲۱۶۵. وَاللَّهُ إِنْ هَدَيْهَ لَقَسَمَهُ مَا عَدِلَ فِيهَا ۳۸۴/۵
۲۱۶۶. وَاللَّهُ إِنَّكَ لَخَيْرُ أَرْضِ اللَّهِ وَأَحَبُّ أَرْضِ اللَّهِ إِلَيَّ وَاللَّهُ لَوْلَا أَنِّي أَخْرَجْتُ مِنْكَ مَا خَرَجْتُ ... ۳۱/۱۱
۲۱۶۷. وَاللَّهُ أَنَّهَا تَجْرِي سَائِحَةً عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ ۳۲/۱۱
۲۱۶۸. وَاللَّهُ إِنِّي لَلْخَشَاكُمُ لِلَّهِ وَأَتَقَاكُمُ لَهُ ۲۱۰/۱۰
۲۱۶۹. وَاللَّهُ إِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرَ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً ۳۷/۱۱
۲۱۷۰. وَاللَّهُ تَامِرَةٌ وَتَنْهَاءُ ۴۲۵/۹
۲۱۷۱. وَاللَّهُ لَأَنَا أَغْيَرُ مِنْهُ وَاللَّهُ أَغْيَرُ مِنِّي وَمِنْ أَجْلِ غَيْرَةِ اللَّهِ حَرَّمَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۳۸۹/۴
۲۱۷۲. وَاللَّهُ لَا نَسَلُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ شَيْئًا أَبَدًا لَيْسَ عِنْدَهُ ۵۴/۱۰
۲۱۷۳. وَاللَّهُ لَا يُؤْمِنُ وَاللَّهُ لَا يُؤْمِنُ وَاللَّهُ لَا يُؤْمِنُ قِيلَ وَمَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدِ الَّذِي لَا يَأْمَنُ جَارَهُ
بَوَائِقَهُ ۲۱۳/۳
۲۱۷۴. وَاللَّهُ لَقَدْ سَمِعْتُ شَيْئًا مَا هُوَ بِالشَّعْرِ وَلَا بِالسِّحْرِ وَلَا بِالكَهَانَةِ، وَلَقَدْ ظَنَنْتُ أَنْ صَاعِقَةً
الْعَذَابِ عَلَى رَأْسِي ۶۱/۱۱
۲۱۷۵. وَاللَّهُ لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمُ لَضَحِكْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا ۷۳/۶، ۴۳۴/۵
۲۱۷۶. وَاللَّهُ لَوْ كَانَ مُوسَى حَيًّا بَيْنَ أَظْهُرِكُمْ مَا حَلَّ لَهُ إِلَّا أَنْ يَتَّبِعَنِي ۳۸۴/۲

فهرست	د احاديثو او آثرو
۲۵۷/۱۲	وَاللَّيْلَةَ أَنْزَلْتُ عَلَيَّ سُوْرَةَ مَرْيَمَ سَمِيحًا مَرْيَمَ وَاللَّيْلَةَ أَنْزَلْتُ عَلَيَّ سُوْرَةَ مَرْيَمَ سَمِيحًا مَرْيَمَ
۴۶۷۷	وَالْمُشْرِكُونَ يَسْتَمِعُونَ وَالْمُشْرِكُونَ يَسْتَمِعُونَ
۶۰/۱۲	وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ
۲۶۲۳	وَالنَّاسُ بَنُو آدَمَ وَخَلَقَ اللَّهُ آدَمَ مِنْ تُرَابٍ وَالنَّاسُ بَنُو آدَمَ وَخَلَقَ اللَّهُ آدَمَ مِنْ تُرَابٍ
۱۴۵/۴	وَالنَّاسُ مَعَادِنٌ خِيَارُهُمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ خِيَارُهُمْ فِي الْإِسْلَامِ إِذَا فَقَهُوا وَالنَّاسُ مَعَادِنٌ خِيَارُهُمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ خِيَارُهُمْ فِي الْإِسْلَامِ إِذَا فَقَهُوا
۴۱۳/۱۱، ۶۶۱۰	وَأَنْصُرْنِي عَلَى مَنْ يَظْلِمُنِي وَخُذْ مِنْهُ بِثَارِي وَأَنْصُرْنِي عَلَى مَنْ يَظْلِمُنِي وَخُذْ مِنْهُ بِثَارِي
۳۵/۱۱	وَبَحْرُ الْخَمْرِ ثُمَّ تَشْفَقُ الْأَنْهَارُ بَعْدُ وَبَحْرُ الْخَمْرِ ثُمَّ تَشْفَقُ الْأَنْهَارُ بَعْدُ
۳۵۳/۱۰	وَتَجِدُونَ شَرَّ النَّاسِ ذَا الْوَجْهَيْنِ الَّذِي يَأْتِي هُوْلَاءِ وَيُؤْتِي هُوْلَاءِ يَوْجُهُ وَتَجِدُونَ شَرَّ النَّاسِ ذَا الْوَجْهَيْنِ الَّذِي يَأْتِي هُوْلَاءِ وَيُؤْتِي هُوْلَاءِ يَوْجُهُ
۳۸۴/۳	وَتُرِيدُ أَنْ تَخْرُقَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا وَتُرِيدُ أَنْ تَخْرُقَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا
۴۱۷/۷	وَجِدَ فِي زَمَنِ زَيْدِ أَوْ ابْنِ زَيْدٍ حُفْرَةٌ فِيهَا حَبٌّ أَمْثَلُ الثُّومِ عَلَيْهِ مَكْتُوبٌ هَذَا ثَبَّتَ فِي زَمَانٍ وَجِدَ فِي زَمَنِ زَيْدِ أَوْ ابْنِ زَيْدٍ حُفْرَةٌ فِيهَا حَبٌّ أَمْثَلُ الثُّومِ عَلَيْهِ مَكْتُوبٌ هَذَا ثَبَّتَ فِي زَمَانٍ
۴۹۷/۹	كَانَ يُعْمَلُ فِيهِ بِالْعَدْلِ كَانَ يُعْمَلُ فِيهِ بِالْعَدْلِ
۴۸۷/۳، ۱۶۶۳	وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهْرًا وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهْرًا
۴۴۷/۴	وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهْرًا فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكْتَهُ الصَّلَاةَ فَلْيُصَلِّ وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهْرًا فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكْتَهُ الصَّلَاةَ فَلْيُصَلِّ
۱۰۶/۱۰	وَحَرَّمَ مَا سِوَى ذَلِكَ مِنْ أَصْنَافِ النِّسَاءِ وَحَرَّمَ مَا سِوَى ذَلِكَ مِنْ أَصْنَافِ النِّسَاءِ
۱۶۷/۴	وَيَذُتْ أَنْ ذَلِكَ كَفَافًا لِي وَعَلَيَّ وَلَا لِي وَيَذُتْ أَنْ ذَلِكَ كَفَافًا لِي وَعَلَيَّ وَلَا لِي
۲۰۵/۶	وَيُدْعُهُ رَهْنٌ عِنْدَ يَهُودِيٍّ بِثَلَاثِينَ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ وَيُدْعُهُ رَهْنٌ عِنْدَ يَهُودِيٍّ بِثَلَاثِينَ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ
۳۰۱/۱۲	وَدَعَاهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِيَسْتَغْفِرَ لَهُمْ فَلَوْوَا رُءُوسَهُمْ وَدَعَاهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِيَسْتَغْفِرَ لَهُمْ فَلَوْوَا رُءُوسَهُمْ
۳۳۷/۵	وَذَرَوَهُ سَنَامِيهِ الْجِهَادِ وَذَرَوَهُ سَنَامِيهِ الْجِهَادِ
۵۷۴/۷	وَرَجُلٌ تَصَلَّقَ إِخْفَاءً حَتَّى لَا تَعْلَمَ شِمَالَهُ مَا تَتَّفِقُ يَمِينُهُ وَرَجُلٌ تَصَلَّقَ إِخْفَاءً حَتَّى لَا تَعْلَمَ شِمَالَهُ مَا تَتَّفِقُ يَمِينُهُ
۲۶۰/۶	وَرَجُلٌ دَعَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَلٌ فَقَالَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَرَجُلٌ دَعَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَلٌ فَقَالَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ
۳۶۷/۱۲	وَرَجُلٌ طَلَبَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَلٌ فَقَالَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَرَجُلٌ طَلَبَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَلٌ فَقَالَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ
۱۶۱/۰	وَرَجُلٌ طَلَبَتْهُ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَلٌ فَقَالَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَرَجُلٌ طَلَبَتْهُ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَلٌ فَقَالَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ
۱۶۱/۰	الرُّوْدُ الدُّخُولُ لَا يَبْقَى بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ إِلَّا دَخَلَهَا فَتَكُونُ عَلَى الْمُؤْمِنِ بَرْدًا وَسَلَامًا كَمَا كَانَتْ الرُّوْدُ الدُّخُولُ لَا يَبْقَى بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ إِلَّا دَخَلَهَا فَتَكُونُ عَلَى الْمُؤْمِنِ بَرْدًا وَسَلَامًا كَمَا كَانَتْ
۵۳۲/۷	عَلَى إِبْرَاهِيمَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ

۲۲۰۰. وَسَلُّ تَعَطُّ وَاشْفَعُ تُشْفَعُ وَقُلُّ يُسْمَعُ لِقَوْلِكَ فهرست
۲۰/۱۱
۲۲۰۱. وَشِرَارُ عِبَادِ اللَّهِ الْمَشَاءُونَ بِالنَّمِيمَةِ الْمُفْرِقُونَ بَيْنَ الْحَبِيَّةِ
۲۶/۱۲
۲۲۰۲. وَشِمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ
۷/۵
۲۲۰۳. وَشَهَادَةُ الزُّورِ أَوْ قَوْلُ الزُّورِ
۴/۱۲
۲۲۰۴. الْوَضُوءُ الْمُبَارَكُ
۲۲/۱
۲۲۰۵. وَظَهَرَتِ الْقَيْنَاتُ وَالْمَعَارِفُ
۱۹/۹
۲۲۰۶. وَعَبْدٌ رَزَقَهُ اللَّهُ عِلْمًا وَلَمْ يَرزُقْهُ مَالًا فَهُوَ صَاحِقُ النَّيِّ يَقُولُ لَوْ أَنَّ لِي مَالًا لَعَمِلْتُ بِعَمَلِ
فُلَانٍ فَهُوَ بَيْنِيهِ فَأَجْرُهُمَا سَوَاءٌ
۳۰/۳۲
۲۲۰۷. وَعَلَى الْوَارِثِ فِي الرَّجْمِ الْمُحْرَمِ
۲۴/۲
۲۲۰۸. وَعَنْ جِسْمِهِ فِيمَا أَبْلَاهُ
۲۳/۷
۲۲۰۹. وَعَنْ مَالِهِ مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبَهُ وَفِيمَ أَنْفَقَهُ
۱۴۵/۱۳
۲۲۱۰. وَعِنْدَ ذَلِكَ يَأْخُذُونَ فِي الزَّفِيرِ وَالْحَسْرَةِ وَالْوَيْلِ
۳۹۷/۸
۲۲۱۱. وَقَدْ أَلَّفَ اللَّهُ ثَلَاثَةَ الْعَازِي وَالْحَاجِّ وَالْمُعْتَمِرِ
۵۴۸/۷
۲۲۱۲. وَفَرَّقَ بَيْنَ الْمُتَلَاعِنِينَ
۱۱۴/۳
۲۲۱۳. وَفَرُوا اللَّحَى وَأَخْفُوا الشُّوَارِبَ
۹۰/۵
۲۲۱۴. وَفِي الْجَنَّةِ شَجْرَةٌ يَسِيرُ الرَّائِبُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ لَا يَقْطَعُهَا وَأَقْرَأُوا إِنْ شِئْتُمْ وَظِلُّ مَمْدُودٍ ۱۰۹/۱۲
وَفِيهِ سَاعَةٌ لَا يُوَافِقُهَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ يُصَلِّي فَيَسْأَلُ اللَّهَ فِيهَا شَيْئًا إِلَّا أَعْطَاهُ إِلَيْهِ
۴۱۷/۱
۲۲۱۶. وَفِيهَا آيَةٌ هِيَ سَيِّئَةٌ آيَةُ الْقُرْآنِ هِيَ آيَةُ الْكُرْسِيِّ
۹۶/۲
۲۲۱۷. وَقَدْ خَلَفْتُ
۳۴۶/۱۲
۲۲۱۸. وَقَدْ حِيلَ بَيْنَ الشَّيَاطِينِ وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ وَأُرْسِلَتْ عَلَيْهِمُ الشُّهُبُ
۵۳۲/۱
۲۲۱۹. وَقَدْ رَأَى قَوْمٌ الْعَذَابَ فَقَالُوا ﴿ هَذَا عَارِضٌ مُمْطِرُنَا ﴾
۳۲۸/۱۱
۲۲۲۰. وَقَدَفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَائِلَاتِ
۴۲۴/۸
۲۲۲۱. وَوَيْتٌ شَرَكُمْ كَمَا وَوَيْتُمْ شَرَّهَا
۵۶۹/۱۲
۲۲۲۲. وَكَانَ أَبُو رَافِعٍ يُؤَدِّي رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَيُعِينُ عَلَيْهِ
۱۴/۳
۲۲۲۳. وَكَانَ النَّبِيُّ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً وَبُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً
۴۶۹/۱۲، ۱۸۴/۱۰

۲۲۲۴	وَكَانَ بَحِيَّةَ الْكَلْبِيِّ تُشْبِهُ لِحْيَتَهُ وَسِنُّهُ وَوَجْهَهُ حَبْرِيلُ <small>عليه السلام</small>	فهرست
۲۲۲۵	وَكَانَ زَعِيمُ الْقَوْمِ أَرْدَلَهُمْ وَأَكْرَمَ الرَّجُلُ مَخَافَةَ شَرِّهِ	۴۹۰/۷
۲۲۲۶	وَكَانَ كَسَا عَبَّاسًا قَمِيصًا	۱۹۴/۳
۲۲۲۷	وَكَانَ مُهُورُ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ <small>ﷺ</small> أَرْبَعَ مِائَةٍ يَرْهَمُ	۴۳۹/۵
۲۲۲۸	وَكَانَ وَقَافًا عِنْدَ كِتَابِ اللَّهِ	۹۷/۱۰
۲۲۲۹	وَكَانَ يَقْرَأُ بِالسُّورَةِ فَيُرْتَلُّهَا حَتَّى تَكُونَ أَطْوَلَ مِنْ أَطْوَلِ مِنْهَا	۱۰۸/۵
۲۲۳۰	وَكَانَ يَنْفُخُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ <small>عليه السلام</small>	۴۹۹_ ۴۹۷/۱۲
۲۲۳۱	وَكَانَ يَنْهَى عَنِ قَيْلٍ وَقَلٍّ وَكَثْرَةِ السُّؤَالِ وَإِضَاعَةِ الْمَدِّ	۱۶۲/۸
۲۲۳۲	وَكَانَتْ الْأَيْمَةُ بَعْدَ النَّبِيِّ <small>ﷺ</small> يَسْتَشِيرُونَ الْأَمْتَاءَ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي الْأُمُورِ الْمُبَاحَةِ لِيَأْخُذُوا بِأَسْهَلِهَا فَإِذَا وَضَحَ الْكِتَابُ أَوْ السُّنَّةُ لَمْ يَتَعَدَّوهُ إِلَى غَيْرِهِ	۱۰۰/۴
۲۲۳۳	وَكَانَتْ الْعَرَبُ تَلُومُ بِإِسْلَامِهِمُ الْفَتْحَ فَيَقُولُونَ اتْرُكُوهُ وَقَوْمُهُ فَإِنَّهُ إِنْ ظَهَرَ عَلَيْهِمْ فَهُوَ نَبِيُّ صَاحِقٍ فَلَمَّا كَانَتْ وَقَعَةُ أَهْلُ الْفَتْحِ بَادَرَهُ كُلُّ قَوْمٍ بِإِسْلَامِهِمْ	۱۶۴/۱۱
۲۲۳۴	وَكَانُوا إِذَا فَرَعُوا فَرَعُوا إِلَى الصَّلَاةِ	۱۴۴/۱۲
۲۲۳۵	وَكَذَلِكَ الرَّسُلُ لَا تَغْدِرُ	۹۴/۸
۲۲۳۶	وَكَذَلِكَ مَنْ شَهِدَ بَدْرًا مِنَ الْمَلَائِكَةِ	۲۵۱/۱۲
۲۲۳۷	وَكَانَ يُدْعَى ضَلَالَةً	۱۴۲/۵
۲۲۳۸	وَكَانَتْ يَدَيْهِ يَمِينٌ	۱۶۷/۱۲
۲۲۳۹	وَكَانَ قَيْعًا تَكُنُ أَشْكَرَ النَّاسِ	۵۴۱/۱۰
۲۲۴۰	وَكَيفَ أَنْعَمَ وَصَلِحِبُ الْقَرْنِ قَدْ انْتَقَمَ الْقَرْنُ وَاسْتَمَعَ اللَّذَّةَ مَتَى يُؤْمَرُ بِالتَّفْعِ فَيَنْفُخُ	۱۳۷
۲۲۴۱	وَلَيْنَ طَالَتْ بِكَ حَيَاةٌ لَتَفْتَحَنَّ كُنُوزَ كِسْرَى	۲۵۷/۴
۲۲۴۲	وَلَا أَنَا إِلَّا أَنْ يَتَّعَمِدَنِي اللَّهُ بِرَحْمَةٍ	۳۶/۱۰
۲۲۴۳	وَلَا انْتَقَمَ لِنَفْسِهِ شَيْئًا يُؤْتَى إِلَيْهِ	۳۳۷/۸
۲۲۴۴	وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا تَحَسُّوا	۱۶۵/۱۱
۲۲۴۵	وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمًّا وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا	۹۹/۴
۲۲۴۶	وَلَا تَحَسُّوا وَلَا تَبَاغَضُوا وَلَا تَدَابَرُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا	۱۱/۱۲, ۲۵۰/۲
		۴۶۵/۱۱

۲۲۴۷	وَلَا تَقْرُمُ السَّاعَةَ إِلَّا فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ	۱۹۱۱
۲۲۴۸	وَلَا خَيْرَ فِي بَيْنِ لَوْسٍ فِيهِ رُكُوعٌ	۲۱۱۷
۲۲۴۹	وَلَا تَقْصِرْ قَرْمَ الْمِكْيَلِ وَالْمِيزَانَ إِلَّا قَطَعَ عَنْهُمْ الرِّزْقَ	۱۸۴۶
۲۲۵۰	وَلَا يَأْكُلُ إِلَّا مِنْ عَمَلِ يَدَيْهِ	۲۵۰۷
۲۲۵۱	وَلَا يُبَالِي	۵۳۶۱۰
۲۲۵۲	وَلَا يَتَكَلَّمُ يَوْمَئِذٍ إِلَّا الرُّسُلُ	۱۶۱۳
۲۲۵۳	وَلَا يَجْتَمِعُ شُحٌّ وَإِيمَانٌ فِي قَلْبِ رَجُلٍ مُسْلِمٍ	۲۱۸۱۲
۲۲۵۴	وَلَا يَجِدُ رِيحَ نَفْسِهِ إِلَّا مَاتَ وَرِيحُ نَفْسِهِ مَتَّهَى بِصَبْرِهِ	۳۵۶
۲۲۵۵	وَلَا يَجْزِي بِالسَّيِّئَةِ السَّيِّئَةَ وَلَكِنْ يَغْفُو وَيَصْفَحُ	۹۱۱
۲۲۵۶	وَلَا يَجِلُّ لِي مِنْ غَنَائِكُمْ مِثْلُ هَذَا إِلَّا الْخُمْسُ وَالْخُمْسُ مَرْدُودٌ فِيكُمْ	۱۸۹۵
۲۲۵۷	وَلَا يَذْفَعُ السَّيِّئَةَ بِالسَّيِّئَةِ وَلَكِنْ يَغْفُو وَيَصْفَحُ	۱۷۷۷
۲۲۵۸	وَلَا يَزَالُ الْبَلَاءُ بِالْعَبْدِ حَتَّى يَمْشِيَ عَلَى الْأَرْضِ وَمَا لَهُ خَطِيئَةٌ	۳۹۶۱
۲۲۵۹	وَلَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أَحْبَبْتَهُ فَكُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ وَبَنَّهُ الَّذِي يَنْطَشُ بِهَا وَرَجُلَهُ الَّذِي يَمْشِي بِهَا وَإِنْ سَأَلَنِي لِأَعْطَيْتُهُ وَلَئِنْ اسْتَعْلَانِي لِأَعِيدَنَّهُ	۱۴۶
۲۲۶۰	وَلَا يَطُوفُ بِالْبَيْتِ عُرْيَانٌ	۴۴۸/۴
۲۲۶۱	وَلَتَتَرَكَنَّ الْقِلَاصُ فَلَا يُسْعَى عَلَيْهَا	۱۴/۷
۲۲۶۲	وَلَتَقْرَمَنَّ السَّاعَةُ وَقَدْ نَشَرَ الرَّجُلَانِ ثَوْبَهُمَا بَيْنَهُمَا فَلَا يَتَّبَاعَانِيهِ وَلَا يَطْوِيَانِيهِ	۳۰۳/۱۰
۲۲۶۳	وَلِجَهَنَّمَ حِجْرٌ أُنْقُ مِنْ الشَّعْرِ وَأَحَدٌ مِنَ السَّيْفِ عَلَيْهِ كَلَالِيْبٌ وَحَسَكٌ يَأْخُذُونَ مَنْ شَاءَ اللهُ وَالنَّاسُ عَلَيْهِ كَالطَّرْفِ وَكَالنَّبْرَقِ وَكَالرَّيْحِ وَكَجَاوِيدِ الْخَيْلِ وَالرِّكَابِ وَالْمَلَائِكَةُ يَقُولُونَ رَبِّ سَلِّمْ رَبِّ سَلِّمْ فَنَجَّ مُسْلِمٌ وَمَخْدُوشٌ مُسْلِمٌ وَمَكُورٌ فِي النَّارِ عَلَى وَجْهِهِ	۵۳۵/۷
۲۲۶۴	وَلَدُ الرَّنَا شَرُّ الثَّلَاثَةِ	۴۹۹/۷
۲۲۶۵	وُلِدْتُ أَنَا وَرَسُولُ اللهِ ﷺ عَامَ الْفَيْلِ	۲۴۵/۱۳
۲۲۶۶	وُلِدْتُ عَنْ نِكَاحٍ لَا عَنْ سِفَاحٍ	۲۶۷/۴
۲۲۶۷	وَلَعَنَ آخِرُ هَذِهِ الْأُمَّةِ أَوْلَهَا	۲۱۹/۱۲

فہرست	د احادیثو او آثارو
۴۹۲/۹	وَلَقَدْ اجْتَمَعَ أَهْلُ هَذِهِ الْبَحْرَةِ عَلَى أَنْ يَتَوَجَّهَ فَيُعَصِّبُوهُ
۴۹۹/۱۲	وَلَقَدْ رَأَيْتُهُ يُنَزَّلُ عَلَيْهِ الْوَحْيُ فِي الْيَوْمِ الشَّدِيدِ الْبَرْدِ فَيَقْصِمُ عَنْهُ وَإِنْ جِئْتَهُ لِيَقْضُدَ عَرَفَا
۴۱۷/۱۱	وَلَقَدْ رَأَيْتُهُ يَوْمَ الْقَادِسِيَّةِ مَعَهُ رَايَةٌ سَوْدَاءُ
۳۳۸۷	وَلَقَدْ كُنَّا نَسْمَعُ تَسْبِيحَ الطَّعَامِ وَهُوَ يُؤْكَلُ
۳۳۸	وَلَكِنَّ الْكَبِيرَ مَنْ بَطَرَ الْحَقَّ وَغَمَصَ النَّاسَ
۲۵۰/۲	وَلَكِنَّ اللَّهَ أَعَانَنِي عَلَيْهِ فَلَا يَأْمُرُنِي إِلَّا بِالْحَقِّ
۱۸۲/۱	وَلَكِنَّ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا حَضَرَهُ الْمَوْتُ بُشِّرَ بِرِضْوَانِ اللَّهِ وَكَرَامَتِهِ فَلَيْسَ شَيْءٌ أَحَبُّ إِلَيْهِ مِمَّا أَمَانَهُ
۵۱۸/۱۱	وَلَكِنَّ الْمِسْكِينَ الَّذِي لَا يَجِدُ غِنًى يُغْنِيهِ وَلَا يُفْطِنُ بِهِ فَيَتَصَلَّقُ عَلَيْهِ وَلَا يَقُومُ فَيَسْأَلُ النَّاسَ
۱۳۸۷	وَلَكِنَّ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ أَعَانَنِي عَلَيْهِ حَتَّى أَسْلَمَ
	وَلَكِنَّ نَاسًا أَصَابَتْهُمْ النَّارُ يَدْنُوهُمْ أَوْ يَخْطَأِيَهُمْ فَأَمَاتَهُمْ إِمَاتَةً حَتَّى إِذَا كَانُوا فَحْمًا أُدِنَ
۱۱۶/۱۳	فِي الشَّقَاعَةِ فَجِيءَ بِهِمْ ضَبَائِرُ ضَبَائِرَ
۵۰۹/۱	وَلَكِنَّكُمْ تَسْتَعْجِلُونَ
۱۵۹/۴	وَلَكِنَّهُ رَأَى جِبْرِيلَ ^{الْكَلْبَ} فِي صُورَتِهِ مَرَّتَيْنِ
	وَلَكِنَّهُ رَأَى جِبْرِيلَ لَمْ يَرَهُ فِي صُورَتِهِ إِلَّا مَرَّتَيْنِ مَرَّةً عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى وَمَرَّةً فِي حِيَادِهِ لَهُ
۵۷۲/۱۱	سِتُّ مِائَةِ جَنَاحٍ قَدْ سَدَّ الْأُفُقَ
۳۹۶/۶	وَلَكِنَّهُ يُبْعَثُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى نَبِيِّهِ
۱۹۷/۱۳	وَلَكِنَّهَا عَلَى قَدْرِ نَصِيكِ
۲۵۷/۸	وَلَكِنَّهَا عَلَى قَدْرِ نَصِيكِ أَوْ قَلَّ نَفَقَتِكَ
۵۰۶/۵	وَلَمْ يُعَاتَبْ أَحَدٌ تَخَلَّفَ عَنْهَا
	وَلَمْ يَنْقُضُوا عَهْدَ اللَّهِ وَعَهْدَ رَسُولِهِ إِلَّا سَلَّطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ عَدُوًّا مِنْ غَيْرِهِمْ فَأَخَذُوا بَعْضَ مَا
۱۳۴/۷	فِي أَيْدِيهِمْ
۳۰۵/۵	وَلَنْ يُغْلَبَ اثْنَا عَشَرَ أَلْفًا مِنْ قَلَّةٍ
۴۱۲/۳ ۵۴/۳	وَلَهُ سِتُّ مِائَةِ جَنَاحٍ
۱۸۳/۱	وَلَوْ أَنَّ الْيَهُودَ تَمَنَّوْا الْمَوْتَ لَمَاتُوا وَرَأَوْا مَقَاعِدَهُمْ فِي النَّارِ
	وَلَوْ أَنَّ قَطْرَةً مِنَ الزَّقُّومِ قَطِرَتْ لَأَمَرْتُ عَلَى أَهْلِ الْأَرْضِ عَيْشَهُمْ فَكَيْفَ مِنْ لَيْسَ لَهُمْ

۱۶۳۱۰	طعام إنا الرقوم	
۱۶۳۲	ولو اجتمع عليهم من بافطارها	۲۲۹۰
۱۶۳۲	ولو خرج الذين يهاولون رسول الله ﷺ لرجعوا لا يجدون مالا ولا اهلا	۲۲۹۱
۱۶۳۰	ولو قضى ان يكون بعد محمد ﷺ نبي لغاش ائنه ولكن لا نبي بعده	۲۲۹۲
۱۶۳۶	ولو كانت الدنيا تزن عند الله جناح بعوضه ما سقى كافرا منها قطرة ابدا	۲۲۹۳
۱۶۳۲	ولو وحيتي	۲۲۹۴
۱۶۳۱۳	ولو انما اطلقت بالماء مرتين ما انتفعت بها	۲۲۹۵
۱۶۳۳	وليس احد احب اليه العذر من الله من اجل ذلك انزل الكتاب وارسل الرسل	۲۲۹۶
۱۶۳۱	وما انتقم رسول الله ﷺ لنفسه	۲۲۹۷
۱۶۳۲	وما يي من جنون ما يي الا الجوع	۲۲۹۸
۱۶۳۳	وما تقرب الي غيبي بشيء احب الي مما افترضت عليه	۲۲۹۹
	وما تقرب الي غيبي بمثل اداء الفرائض وما يزال العبد يتقرب الي بالتواقل حتى احيه ان	۲۳۰۰
۱۶۳۱۰	سألني اعطيته وان دعاني اجبته	۲۳۰۱
۱۶۳۱۲، ۲۳۳۱۰، ۴۳۷/۴	وما تواضع احد لله الا رفعه الله	۲۳۰۱
۲۴۴/۱۳	وما ذاك لها بخلق ولكن حبسها حابس الفيل	۲۳۰۲
۳۵۶۱۰	وما في الجنة اعزب	۲۳۰۳
۳۸۳/۲	وما من نبي الا وقد انذره قومه ولقد انذر نوح قومه	۲۳۰۴
۱۳/۱۲	وما يدريك ان الله قد اكرمته	۲۳۰۵
۵۴۳/۷	وما يرون ان اصحاب الكراسي يا فضل منهم مجلسا	۲۳۰۶
۵۵۵/۷	وما يزال العبد يتقرب الي بالتواقل حتى احيه ان سألني اعطيته وان دعاني اجبته	۲۳۰۷
۴۱۵/۶، ۱۸۳/۱	ومن ابطا به عمله لم يسرع به نسبه	۲۳۰۸
۱۳/۱۰	ومن اذاني فقد اذى الله ومن اذى الله يوشك ان ياخذته	۲۳۰۹
۱۹۵/۳	ومن اطاع اميري فقد اطاعني ومن عصي اميري فقد عصاني	۲۳۱۰
۴۸۷/۹	ومن اهدى لكم فكافئوه فان لم تجدوا ما تكافئوه فادعوا له	۲۳۱۱
۴۱۳/۴	ومن دعا الى ضلالة كان عليه من الائم مثل اثم من يتبعه لا ينقص ذلك من ائمتهم شيئا	۲۳۱۲

د احاديثو او آثارو	۲۷۵	فهرست
۳۳۳	وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا... ۳۹۷/۹	
۳۳۴	وَمَنْ زَعَمَ أَنَّهُ يُخَيْرُ بِمَا يَكُونُ فِي غَدٍ فَقَدْ أَعْظَمَ عَلَى اللَّهِ الْفِرْيَةَ ۲۳۷/۹	
۳۳۵	وَمَنْ سَأَلَ النَّاسَ لِشَرِّهِ بِهِ مَالَهُ كَانَ خُمُوشًا فِي وَجْهِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۵۶۴/۷	
۳۳۶	وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً سَيِّئَةً فَعَلَيْهِ وَرْثُهَا وَوَرِثُ مَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْئًا ۲۸۴/۷	
۳۳۷	وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ إِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ ۱۰۴/۱۳	
۳۳۸	وَمَنْ غَشَّنَا فَلَيْسَ مِنَّا ۲۸۱/۲	
۳۳۹	وَمَنْ قَرَأَ وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ فَلْيَقُلْ بَلَى وَأَنَا عَلَى ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ۱۸۱/۱۳	
۳۳۰	وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِهِ سَلِمَ بِهِ مِمَّا لَحِقَ الْأُمَّةَ مِنَ الْخُسْفِ وَالغُرُقِ ۲۰۸/۸	
۳۳۱	وَمَنْ نَذَرَ نَذْرًا لَمْ يُطِقْهُ فَكَفَّارَتُهُ كَفَّارَةُ يَمِينٍ وَمَنْ نَذَرَ نَذْرًا أَطَاقَهُ فَلَيْفَ بِهِ ۱۵۱/۲	
۳۳۲	وَمَنْ نُوقِشَ الْحِسَابَ هَلَكَ ۸۴/۱۳	
۳۳۳	وَمَنْ يَسْتَعْفِفْ يُعِفْهُ اللَّهُ وَمَنْ يَسْتَغْنِ يُغْنِهِ اللَّهُ وَمَنْ يَتَصَبَّرْ يُصِرَّهُ اللَّهُ وَمَا أُعْطِيَ أَحَدٌ عَطَاءً خَيْرًا وَأَوْسَعَ مِنَ الصَّبْرِ ۱۳۶/۵	
۳۳۴	وَمِنْهُمْ سَرِيعُ الْغَضَبِ سَرِيعُ الْفَيْءِ فَيَلْكَ يَتْلُكَ ۳۶/۵	
۳۳۵	وَنَافِعُ الْكَبِيرِ إِمَّا أَنْ يُحْرِقَ ثِيَابَكَ وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ رِيحًا خَبِيثَةً ۱۴/۹	
۳۳۶	وَنَحْنُ فِي مَصَافِنَا يَوْمَ أَحَدٍ ۵۱۸/۲	
۳۳۷	وَنَعُودُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا ۲۹۲/۱۳	
۳۳۸	وَهُمْ أَتْبَاعُ الرُّسُلِ ۱۱۲/۶	
۳۳۹	وَهُمْ يَظُنُّونَ أَنَّ ذَلِكَ يَخْفَى عَلَيْهِ وَعَلَى اللَّهِ فَتَزَلَتْ ۷۹/۶	
۳۳۰	وَهُنَّ مِنْ تِلْكَ ۹۷/۸	
۳۳۱	وَهُوَ أَقْرَبُنَا إِلَى الْعَدُوِّ وَكَانَ مِنْ أَشَدِّ النَّاسِ يَوْمَئِذٍ بَأْسًا ۱۴۱/۵	
۳۳۲	وَهُوَ الْمَقَامُ الْمَحْمُودُ الَّذِي قَالَ اللَّهُ ﷻ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ۲۹۵/۷	
۳۳۳	وَهُوَ حَوْضٌ تَرِدُ عَلَيْهِ أُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ آيَتُهُ عِنْدَ النُّجُومِ ۲۵۸/۱۳	
۳۳۴	وَهُوَ سَاكِتٌ فَرُبَّمَا تَبَسَّمَ مَعَهُمْ ۱۶۵/۹	
۳۳۵	وَهُوَ قَائِمٌ بِعَرَفَةَ يَوْمَ جُمُعَةٍ ۴۵۸/۳	

- ۲۳۳۶ وَوَدَّ فِيهَا وَتَدًا ۴۱۸۷
- ۲۳۳۷ وَوَقَّعَ أَبُوهُ عَلَى أُمِّهِ فَعَلِقَتْ فَوَلَدَتْ مِنْهُ خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رَحْمًا ۴۲۹۷
- ۲۳۳۸ وَتَمَثَّلُ لِي الْمَلِكُ أَحْيَانًا رَجُلًا فَيُكَلِّمُنِي فَأَعْيِي مَا يَقُولُ ۱۰۹/۴
- ۲۳۳۹ وَيَحْكُ، إِقْرَأْ مَا فَوْقَهَا هَذِهِ لِلْكَفَّارِ ۵۵۵/۳
- ۲۳۴۰ وَيَسْ قَلْبُ الْقُرْآنِ لَا يَقْرَأُهَا رَجُلٌ يُرِيدُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى وَالِدَارَ اللَّخِيرَةَ إِلَّا غَفِرَ لَهُ وَأَقْرَأُهَا عَلَى مَوْتَاكُمْ ۲۲۲/۱۰
- ۲۳۴۱ وَيُضْرَبُ الصِّرَاطُ بَيْنَ ظَهْرِي جَهَنَّمَ فَأَكُونُ أَنَا وَأُمَّتِي أَوَّلَ مَنْ يُحْجِزُ ۵۳۳/۷
- ۲۳۴۲ وَيُضْرَبُ حِسْرُ جَهَنَّمَ ۵۳۳/۷
- ۲۳۴۳ وَيُعْجِبُنِي الْفَقْلُ الصَّالِحُ الْكَلِمَةُ الْحَسَنَةُ ۱۷/۱۲
- ۲۳۴۴ وَيُعْجِبُنِي الْفَقْلُ الصَّالِحُ وَالْفَقْلُ الصَّالِحُ الْكَلِمَةُ الْحَسَنَةُ ۱۷/۱۲
- ۲۳۴۵ وَيَفْشُو الرِّزْنَا ۲۳۳/۷
- ۲۳۴۶ وَيَقُولُ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ ۳۳۲/۲
- ۲۳۴۷ وَيَلُّ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ أَسْبَغُوا الْوُضُوءَ ۴۸۴/۳
- ۲۳۴۸ الْوَيْلُ وَإِذْ فِي جَهَنَّمَ يَهْوِي فِيهِ الْكَافِرُ أَرْبَعِينَ خَرِيفًا قَبْلَ أَنْ يَبْلُغَ قَعْرَهُ ۱۵۴/۱
- ۲۳۴۹ وَيَلِّكَ مَنْ يَعْلِكُ إِذَا لَمْ أَعْلِكْ ۱۳۹/۱۱، ۳۸۴/۵
- ۲۳۵۰ وَيُهْلِكُ اللَّهُ فِي زَمَانِهِ الْمِلَلَ كُلَّهَا إِلَّا الْإِسْلَامَ ۲۷۱/۱۲

ي

- ۲۳۵۱ يُؤْتَى بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لَهَا سَبْعُونَ أَلْفَ زِمَامٍ مَعَ كُلِّ زِمَامٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ يَجْرُونَهَا ۱۱۲/۹
- ۲۳۵۲ يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ الصَّابِرُ فِيهِمْ عَلَى دِينِهِ كَالْقَائِضِ عَلَى الْجَمْرِ ۴۳۷/۲
- ۲۳۵۳ يَأْتِي فِي آخِرِ الزَّمَانِ قَوْمٌ حُدَثَاءُ الْأَسْنَانِ سُفَهَاءُ الْأَحْلَامِ ۱۸۵/۶
- ۲۳۵۴ يُؤْتَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَنْعَمِ أَهْلِ الدُّنْيَا مِنَ الْكُفَّارِ فَيُقَدُّ اغْتَسِمُوهُ فِي النَّارِ غَمْسَةً فَيُغَمَسُ فِيهَا ثُمَّ يُقَدُّ لَهُ أَيُّ فُلَانٍ هَلْ أَصَابَكَ نَعِيمٌ قَطُّ فَيَقُولُ لَا مَا أَصَابَنِي نَعِيمٌ قَطُّ، وَيُؤْتَى بِأَشَدِّ الْمُؤْمِنِينَ ضَرًّا وَبِلَاءً فَيُقَدُّ اغْتَسِمُوهُ غَمْسَةً فِي الْجَنَّةِ فَيُغَمَسُ فِيهَا غَمْسَةً فَيُقَدُّ لَهُ أَيُّ فُلَانٍ هَلْ أَصَابَكَ ضَرٌّ قَطُّ أَوْ بِلَاءٌ فَيَقُولُ مَا أَصَابَنِي قَطُّ ضَرٌّ وَلَا بِلَاءٌ ۱۵۳/۹
- ۲۳۵۵ يَأْكُلُ التَّرَابُ كُلَّ شَيْءٍ مِنَ الْإِنْسَانِ إِلَّا عَجْبَ ذَنْبِهِ ۲۴/۱۳

۲۳۵۶. يَا أُمَّ حَارِثَةَ! إِنَّهَا لَيْسَتْ بِجَنَّةٍ وَاجِلَةٍ وَلَكِنَّهَا جِنَانٌ كَثِيرَةٌ وَإِنَّهُ فِي الْفِرْدَوْسِ الْأَعْلَى ۹۵/۱۲
۲۳۵۷. يَا أَبَا بَكْرٍ أَرْفَعُ مِنْ صَوْتِكَ شَيْئًا وَقَدْ لِعَمْرٍ اخْفِضْ مِنْ صَوْتِكَ شَيْئًا ۱۱۴/۵، ۳۳۰/۷
۲۳۵۸. يَا أَبَا ذَرٍّ إِنَّكَ ضَعِيفٌ وَإِنَّهَا أَمَانَةٌ وَإِنَّهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ خِزْيٌ وَتَدَامَةٌ إِلَّا مَنْ أَخَذَهَا بِحَقِّهَا وَأَتَى
الَّذِي عَلَيْهِ فِي ۱۹۳/۳
۲۳۵۹. يَا أَبَا ذَرٍّ لَوْ أَنَّ النَّاسَ كُلَّهُمْ أَخَذُوا بِهَا لَكَفَّتْهُمْ ۳۳۶/۱۲
۲۳۶۰. يَا أَبَا ذَرٍّ! تَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ شَيَاطِينِ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ. قُلْتُ: أَوْ لِلْإِنْسِ شَيَاطِينٌ؟ قُلْتُ: نَعَمْ ۲۹۲/۱۳
۲۳۶۱. يَا أَبَا هُرَيْرَةَ! جَفَّ الْقَلَمُ بِمَا أَنْتَ لَقِيَ ۲۳۷/۴، ۴۴۴/۶، ۲۳۴/۱۰، ۱۶۲/۱۲
۲۳۶۲. يَا أَخِي! اشْرِكْنَا فِي شَيْءٍ مِنْ دُعَائِكَ وَلَا تُشْنَأْنَا ۵۵۲/۳
۲۳۶۳. يَا أَسْمَاءُ! إِنَّ الْمَرْأَةَ إِذَا بَلَغَتِ الْمَحِيضَ لَمْ يَصْلُحْ لَهَا أَنْ يَرَى مِنْهَا إِلَّا هَذَا وَهَذَا. وَأَشَارَ
إِلَى وَجْهِهِ وَكَفْفِهِ ۴۷۳/۸
۲۳۶۴. يَا أُمَّ سَلِيمٍ! إِنَّ اللَّهَ ﷻ قَدْ كَفَانَا وَأَحْسَنَ ۳۰۷/۵
۲۳۶۵. يَا أُمَّ فُلَانٍ! إِنَّ الْجَنَّةَ لَا تَدْخُلُهَا عَجُوزٌ ۱۱۱/۱۲
۲۳۶۶. يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ! حَسْبُكَ قَدْ ذَهَبَ الَّذِي كُنْتُ أُحِجُّ فِي رَأْسِي ۱۰۲/۴
۲۳۶۷. يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ! فَيَقُولُونَ: لَبَّيْكَ رَبَّنَا وَسَعْدَيْكَ فَيَقُولُ: هَلْ رَضِيْتُمْ؟ فَيَقُولُونَ: وَمَا لَنَا لَا نَرْضَى
وَقَدْ أَعْطَيْتَنَا مَا لَمْ تُعْطِ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ. فَيَقُولُ: أَنَا أُعْطِيكُمْ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ. قَالُوا: يَا رَبِّ
وَإِي شَيْءٍ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ؟ فَيَقُولُ: أَحِلُّ عَلَيْكُمْ رِضْوَانِي فَلَا أَسْخَطُ عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبَدًا ۴۱۱/۵ - ۴۱۲
۲۳۶۸. يَا أَهْلَ الْبَيْتِ! مَا هَذَا الَّذِي بَلَغَنِي عَنْكُمْ ۴۱۷/۵
۲۳۶۹. يَا أَيُّهَا النَّاسُ! ادَّوَا الْخَيْطَ وَالْمَخِيضَ فَإِنَّ الْغُلُوقَ يَكُونُ عَلَى أَهْلِ عَارًا وَشَتَارًا يَوْمَ
الْقِيَامَةِ ۱۸۹/۵ - ۱۹۰
۲۳۷۰. يَا أَيُّهَا النَّاسُ! إِنَّكُمْ مَحْشُورُونَ إِلَى اللَّهِ حِفَاةَ عَرَاءٍ غُرْلًا ۵۴۷/۷
۲۳۷۱. يَا أَيُّهَا النَّاسُ! إِنَّكُمْ مَحْشُورُونَ إِلَى اللَّهِ حِفَاةَ عَرَاءٍ غُرْلًا ثُمَّ قُلْتُ: كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ
..... ۲۰۱/۸
۲۳۷۲. يَا أَيُّهَا النَّاسُ! يَاكُمْ وَالْغُلُوقُ فِي الدِّينِ فَإِنَّهُ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْغُلُوقُ فِي الدِّينِ ۴۲۲/۳
۲۳۷۳. يَا أَيُّهَا النَّاسُ! ارْبَعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ فَإِنَّكُمْ لَا تَدْعُونَ أَصَمًّا وَلَا غَائِبًا إِنَّهُ مَعَكُمْ إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ۴۹۳/۴
۲۳۷۴. يَا أَيُّهَا النَّاسُ! انْصَرِفُوا فَقَدْ عَصَمَنِي اللَّهُ ۳۴/۴

۳۳۷۵. يَا أَيُّهَا النَّاسُ مَنْ عَلِمَ شَيْئًا فَلْيَقُلْ بِهِ وَمَنْ لَمْ يَعْلَمْ فَلْيَقُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ فَإِنَّ مِنَ الْعِلْمِ أَنْ يَقُولَ
لِمَا لَا يَعْلَمُ اللَّهُ أَعْلَمُ ۴۷۹/۱۰
۳۳۷۶. يَا ابْنَ آدَمَ انْفِقْ أَنْفِقْ عَلَيْكَ ۱۹۳/۱۰
۳۳۷۷. يَا ابْنَ آدَمَ! تَفَرَّغْ لِعِبَادَتِي أَمَلًا صَدْرَكَ غِنَى وَأَسَدَّ فَمْرَكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ مَلَأْتُ صَدْرَكَ شُغْلًا
وَلَمْ أَسُدِّ فَمْرَكَ ۸۷/۸
۳۳۷۸. يَا ابْنَ آدَمَ! تَفَرَّغْ لِعِبَادَتِي أَمَلًا صَدْرَكَ غِنَى وَأَسَدَّ فَمْرَكَ وَإِلَّا تَفْعَلْ مَلَأْتُ صَدْرَكَ شُغْلًا وَلَمْ
أَسُدِّ فَمْرَكَ ۵۳۸/۱۱
۳۳۷۹. يَا ابْنَ الْخَطَّابِ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ وَلَنْ يُضَيِّعَنِي اللَّهُ أَبَدًا ۳۹۹، ۳۹۶/۱۱
۳۳۸۰. يَا بُنَيَّ ۱۳/۱۰
۳۳۸۱. يَا بُنَيَّ إِذَا دَخَلْتَ عَلَى أَهْلِكَ فَسَلِّمْ تَكُونَ بَرَكَةً عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ ۵۶۶/۸
۳۳۸۲. يَا حَسَنُ أَجِبْ عَن رَسُولِ اللَّهِ اللَّهُمَّ آيَتُهُ رُوحُ الْقُدُسِ ۱۶۵/۹
۳۳۸۳. يَا حَنْظَلَةَ لَوْ كُنْتُمْ كَمَا تَكُونُونَ عِنْدِي لَصَافَحْتَكُمْ الْمَلَائِكَةُ عَلَى فُرْشِكُمْ أَوْ عَلَى طُرُقِكُمْ
يَا حَنْظَلَةَ سَاعَةً وَسَاعَةً ۳۴۶/۶
۳۳۸۴. يَا رَبِّ أُمَّتِي يَا رَبِّ أُمَّتِي يَا رَبِّ أُمَّتِي ۱۵۲/۷
۳۳۸۵. يَا رَبِّ تُخَيِّبِي فَأَقْتُلْ فِيكَ ثَانِيَةً ۳۵/۱۱
۳۳۸۶. يَا رَبِّ مَنْ أَعَزَّ عِبَادَكَ عِنْدَكَ؟ ... مَنْ إِذَا قَدَرَ غَفَرَ ۳۴۳/۶
۳۳۸۷. يَا رَبِّ! إِنَّكَ وَعَدْتَنِي أَنْ لَا تُخْزِنِي يَوْمَ يَبْعَثُونَ فَلْيُخْزِنِي مِنْ أَبِي الْأَبْعَدِ ۱۰/۹
۳۳۸۸. يَا رَبِّ! إِنَّكَ وَعَدْتَنِي أَنْ لَا تُخْزِنِي يَوْمَ يَبْعَثُونَ فَلْيُخْزِنِي مِنْ أَبِي الْأَبْعَدِ فَيَقُولُ اللَّهُ
تَعَالَى: إِنِّي حَرَمْتُ الْجَنَّةَ عَلَى الْكَافِرِينَ ۱۰/۹
۳۳۸۹. يَا رَبِّ! مَنْ أَعَزَّ عِبَادَكَ عِنْدَكَ. قُل: مَنْ إِذَا قَدَرَ غَفَرَ ۱۶۶/۱۱
۳۳۹۰. يَا رَبَّنَا أَيُّ شَيْءٍ أَفْضَلُ مِن هَذَا فَيَقُولُ رِضَايَ فَلَا أَسْخَطُ عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبَدًا ۱۳۶/۴
۳۳۹۱. يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّا نَضْرِبُ فِي الْأَرْضِ فَكَيْفَ نُصَلِّي ۳۰/۳
۳۳۹۲. يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَيُّ النَّاسِ خَيْرٌ قُلْ مَنْ طَلَّ عُمُرَهُ وَحَسُنَ عَمَلُهُ قَلَّ فَإِنَّ النَّاسَ شَرٌّ قَلَّ مَنْ
طَلَّ عُمُرَهُ وَسَاءَ عَمَلُهُ ۵۶۴/۲، ۱۸۲/۱
۳۳۹۳. يَا رَسُولَ اللَّهِ! دَعْنِي أَضْرِبْ عُنُقَ هَذَا الْمُنَافِقِ ۲۴۰/۱۲
۳۳۹۴. يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَاللَّهِ لَوْ اسْتَطِيعَ الْجِهَادُ لَجَاهَدْتُ وَكَانَ أَعْمَى ۲۹۰/۳

فہرست	۲۷۹	د احادیثو او آثارو
۱۶۷۵	يَا رَسُولَ اللَّهِ! اسِيرِي... اللَّهُمَّ اغْنِ الْمِقْدَادَ مِنْ فَضْلِكَ
۲۰۷۸	يَا رَسُولَ اللَّهِ! اجْعَلْ لَنَا ذَاتَ أَنْوَاطٍ
۳۵۴۸	يَا رَسُولَ اللَّهِ! الرَّجُلُ مِمَّا يَلْقَى أَخَاهُ أَوْ صَدِيقَهُ أَيْنَحْيِي لَهُ
۵۱۵۸	يَا رَسُولَ اللَّهِ! يَمَلَا تَتَصَلَّقُ وَعَلَى مَنْ تَنْفِقُ
۱۳۷۵	يَا رَسُولَ اللَّهِ! عَلَيْكَ بِالْعَبْرِ وَدَعِ الْعَدُوَّ
۴۶۳۳	يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَدْ حَرَّمَ اللَّهُ الْمَيْتَةَ فَمَاذَا يَجِلُّ لَنَا
۶۳۸۱	يَا رَسُولَ اللَّهِ! كَذَبْنَا وَاللَّهِ بِالْأَمْسِ
		يَا رَسُولَ اللَّهِ! كَيْفَ أَصْنَعُ فِي مَالِي كَيْفَ أَقْضِي فِي مَالِي فَلَمْ يُجِبْنِي بِشَيْءٍ حَتَّى نَزَلَتْ آيَةُ
۴۲۹۳	الْمِيرَاثِ
۱۰۹۸۰	يَا رَسُولَ اللَّهِ! لَوْ أَمَرْتَ نِسَاءَكَ أَنْ يَحْتَجِينَ فَإِنَّهُ يَكْلِمُهُنَّ الْبَرُّ وَالْفَالِحِرُ فَتَزَلَتْ
۱۳۸	يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَنْ أَوْلِيَاءُ اللَّهِ؟ قُلْ: الَّذِينَ إِذَا رُؤُوا ذُكِرَ اللَّهُ
۷۸۱۰	يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَاللَّهِ لَا أَخْتَارُ عَلَيْكَ أَحَدًا
۵۶۸۸	يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَهَلْ لِبُجْهَنَّمِ مِنْ عَيْنٍ؟ قُلْ: نَعَمْ، أَمَا سَمِعْتُمْ اللَّهَ يَقُولُ ﴿ إِذَا رَأْتَهُمْ ﴾ الْآيَةَ ...
۲۶۰۸۰	يَا سَارَةَ! لَيْسَ عَلَيَّ وَجْهُ الْأَرْضِ مُؤْمِنٌ غَيْرِي وَغَيْرِكَ
۹۷۴	يَا صَاحِبَ الْحَوْضِ لَا تُخَيِّرْنَا
۴۳۸۸	يَا عَائِشَةَ! أَمَا اللَّهُ فَقَدْ بَرَّكَ
۴۶۹۸	يَا عَلِيُّ! لَا تَتَّبِعِ النَّظْرَةَ النَّظْرَةَ فَإِنَّ لَكَ الْأُولَى وَلَيْسَتْ لَكَ الْآخِرَةُ
۴۸۷۸	يَا عَلِيُّ! ثَلَاثٌ لَا تُؤَخِّرُهَا: الصَّلَاةُ إِذَا آتَتْ، وَالْجَنَازَةُ إِذَا حَضَرَتْ، وَاللَّيْمُ إِذَا وَجَدْتَ لَهَا كُفْرًا
		يَا عَمُّ! أَرِيدُهُمْ عَلَى كَلِمَةٍ وَاجِلَةٍ تَدِينُ لَهُمْ بِهَا الْعَرَبُ وَتُوْذِي الْعَجَمَ إِلَيْهِمُ الْجِزْيَةَ. قُلْ:
۲۰۸۸۱	مَا هِيَ؟ قُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
۳۴۰۹	يَا عَمُّ! قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَلِمَةً أَشْهَدُ لَكَ بِهَا عِنْدَ اللَّهِ... عَلَى مِلَّةِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ
		يَا عَمْرُ! لَقَدْ عَرَفْتَهُ حِينَ رَأَيْتَهُ كَمَا عَرَفْتُ ابْنِي، وَمَعْرِفَتِي بِمُحَمَّدٍ ﷺ أَشَدُّ مِنْ مَعْرِفَتِي بِابْنِي
۲۹۸۸أَشْهَدُ أَنَّهُ رَسُولُ حَقٍّ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى، وَقَدْ نَعَتَهُ اللَّهُ فِي كِتَابِنَا، وَلَا أُدْرِي مَا تَصْنَعُ النِّسَاءُ ...
۵۳۳۸۰، ۱۸۵۰، ۲۴۶۸	يَا عَمْرُ! بَايِعْ فَإِنَّ الْإِسْلَامَ يَجِبُ مَا كَانَ قَبْلَهُ
۳۴۶۷۴	يَا فَتَى مَا الْخَرْجَةُ عِنْدَكُمْ... الشَّجَرَةُ تَكُونُ بَيْنَ الْأَشْجَارِ لِاتِّصَالِ إِلَيْهَا رَاعِيَةٌ وَلَا وَحْشِيَّةٌ ...

د احاديث او اقوال

صحيح

۱۲۱۷۰

يا كرم المسكين يا حرور ارضي العظمى

يا كرم ابا عبد الله بنى نبيهم قدامه وقادته ونبيته وعشيرته بنى اهل بيته لا تقدر ان تحبوا الا محبوه ولا تتركوا

يا محمدا القوي انتك بنى السلام والبرهان والبرهان بنى الله والبرهان بنى الله والبرهان بنى الله

وان غراسه سبحانه الله والرحمة لله والله اعلم

يا محمدا ما هذا الا سر قاييم

يا معلى اقمي ما حق الله على العبيد قاله الله يا معلى اقمي ما حق الله على العبيد قاله الله يا معلى اقمي ما حق الله على العبيد

يا معلى اقمي ما حق الله على العبيد قاله الله يا معلى اقمي ما حق الله على العبيد قاله الله يا معلى اقمي ما حق الله على العبيد

يا معلى الاصلتم المجددكم قاله الله يا معلى اقمي ما حق الله على العبيد قاله الله يا معلى اقمي ما حق الله على العبيد

قاله الله يا معلى اقمي ما حق الله على العبيد قاله الله يا معلى اقمي ما حق الله على العبيد

يا معلى اقمي ما حق الله على العبيد قاله الله يا معلى اقمي ما حق الله على العبيد قاله الله يا معلى اقمي ما حق الله على العبيد

يا معلى اقمي ما حق الله على العبيد قاله الله يا معلى اقمي ما حق الله على العبيد قاله الله يا معلى اقمي ما حق الله على العبيد

ولا تشعوا غورايتهم

يا مقلب القلوب ثبت قلبي على دينك

يا مقلب القلوب ثبت قلبي على دينك فقلت يا رسول الله انك وبك وما كنا نعبد الا الله فاعلم ان الله قد ابدل قلوبنا

فخلف علينا؟ قال نعم ان القلوب بين اثنى عشر من اصبغ الله يقلبها كيف يشاء

يا موسى اني اعلم من علم الله علمي لا تعلمه انت وانت على علم من علم الله

علمك الله لا اعلمه

يا نساء المسلمين لا تحرقن حلاوة لعلنكم ولو فوسين شبع

يا وزان زن والرجع

يغت الشيطان سزاه فيفتون الناس فاغظهم عنه مرة اعظمهم فته

يبع اقوام دينهم بعرض من الدنيا

يتعبدون فيكم ملائكة بالليل وملائكة بالنهار ويجمعون في صلاة العصر وصلاة العشاء

ثم يفرح الذين آمنوا فيكم فيالهم ربهم وهو اعلم بهم كيف تروكتم عيني فيقولون

فرحناكم وهم يعلفون واناسهم وهم يعلفون

فرحناكم وهم يعلفون واناسهم وهم يعلفون

۲۴۳۴. يُجَاءُ بِالْكَافِرِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَقُلُ لَهُ أَرَأَيْتَ لَوْ كَانَ لَكَ مِثْلُ الْأَرْضِ ذَهَبًا أَكُنْتَ تَفْتَنِي بِهِ
فَيَقُولُ نَعَمْ فَيَقُلُ لَهُ قَدْ كُنْتَ سئِلْتَ مَا هُوَ أَيْسَرُ مِنْ ذَلِكَ ۳۹۸۲
۲۴۳۵. يَجْرُ قُصْبُهُ فِي النَّارِ وَكَانَ أَوَّلَ مَنْ سَبَّ السَّوَابِ ۱۰۷/۴
۲۴۳۶. يُجْزَى عَنِ الْجَمَاعَةِ إِذَا مَرُّوا أَنْ يُسَلَّمَ أَحَدُهُمْ وَيُجْزَى عَنِ الْجُلُوسِ أَنْ يَرُدُّ أَحَدُهُمْ ۲۵۶۳
۲۴۳۷. يَحْيَى الْقُرْآنُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَالرَّجُلِ الشَّجِيبِ فَيَقُولُ أَنَا الَّذِي أَسْهَرْتَ لَيْلَكَ وَأَظْمَأْتَ نَهَارَكَ ۴۱۹/۴
۲۴۳۸. يَحْيَى مُتَعَلِّقًا بِالْقَاتِلِ تَشَخَّبُ أَوْدَاجُهُ دَمَا فَيَقُولُ أَيُّ رَبِّ سَلْ هَذَا فِيمَ قَتَلَنِي ۲۸۵/۳
۲۴۳۹. يَحْرُمُ مِنَ الرِّضَاعِ مَا يَحْرُمُ مِنَ النَّسَبِ ۱۰۷/۳
۲۴۴۰. يُحْشَرُ الْمُتَكَبِّرُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْثَلِ الدَّرِّ فِي صُورِ النَّاسِ يَعْلُوهُمْ كُلُّ شَيْءٍ مِنَ الصَّغَارِ ۳۴۶/۴
۲۴۴۱. يُحْشَرُ الْمُتَكَبِّرُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْثَلِ الدَّرِّ فِي صُورِ النَّاسِ يَعْلُوهُمْ كُلُّ شَيْءٍ مِنَ الصَّغَارِ
حَتَّى يَدْخُلُوا سِجْنًا فِي جَهَنَّمَ ۳۳/۷
۲۴۴۲. يُحْشَرُ الْمُتَكَبِّرُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْثَلِ الدَّرِّ فِي صُورِ النَّاسِ يَعْلُوهُمْ كُلُّ شَيْءٍ مِنَ الصَّغَارِ حَتَّى
يَدْخُلُوا سِجْنًا فِي جَهَنَّمَ يُقَالُ لَهُ بُولَسُ فَعَلُّوهُمْ نَارُ الْأَنْيَارِ يُسْقَوْنَ مِنْ طِينَةِ الْخَبَلِ عَصَاةَ
أَهْلِ النَّارِ ۵۳/۱۰
۲۴۴۳. يُحْشَرُ الْمُتَكَبِّرُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْثَلِ الدَّرِّ فِي صُورِ الرَّجَالِ يَغْشَاهُمْ اللَّكُّ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ
يُسَاقُونَ إِلَى سِجْنٍ فِي جَهَنَّمَ يُسَمَّى بُولَسُ تَعْلُوهُمْ نَارُ الْأَنْيَارِ يُسْقَوْنَ مِنْ عَصَاةِ أَهْلِ النَّارِ
طِينَةَ الْخَبَلِ ۹۲/۱۱
۲۴۴۴. يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثَلَاثَةَ أَصْنَافٍ صِنْفًا مُشْتَةً وَصِنْفًا رُكْبَانًا وَصِنْفًا عَلَى وُجُوهِهِمْ ۳۶۲/۷
۲۴۴۵. يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى أَرْضٍ بَيْضَاءَ عَفْرَاءَ كَقَرَصَةِ النَّقِيِّ ۵۱۰/۶
۲۴۴۶. يُخْرَبُ الْكَعْبَةُ ذُو السُّوَيْقَتَيْنِ مِنَ الْحَبَشَةِ ۹۲/۴، ۲۵۲/۱
۲۴۴۷. يُخْرَجُ الدُّخَانُ فَيَلْخِذُ الْمُؤْمِنَ كَهَيْئَةِ الرُّكْمَةِ وَيَدْخُلُ فِي مَسَامِعِ الْكُفَّارِ وَالْمُنَافِقِ حَتَّى يَكُونَ
كَالرَّأْسِ الْحَنِيدِ ۲۴۹/۱۱
۲۴۴۸. يُخْرَجُ الْمُؤْمِنُ مِنَ الْكَافِرِ كَمَا فِي حَقِّ إِبْرَاهِيمَ وَالْكَافِرُ مِنَ الْمُؤْمِنِ كَمَا فِي حَقِّ وَلَدِ نُوحٍ
الطَّيِّبِ وَالْعَاصِي مِنَ الْمُطِيعِ وَبِالْعَكْسِ ۲۶۲/۴
۲۴۴۹. يُخْرَجُ عُنُقٌ مِنَ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَهُ عَيْنَانِ تَبْصِرَانِ وَأُذُنَانِ تَسْمَعَانِ وَلِسَانٌ يَنْطِقُ يَقُولُ إِنِّي
وَكُنْتُ ثَلَاثَةَ بَكْلِ جِبَارٍ عَيْنِي وَيَكُلُّ مَنْ دَعَا مَعَ اللَّهِ إِلَهَا آخَرَ وَيَالْمُصَوِّرِينَ ۴۵۵/۷، ۴۷۰/۶

- ۲۴۵۰ يَخْرُجُ فِي سَجْرِ الزَّمَانِ رَجُلًا يَحْمِلُونَ الدُّنْيَا بِالْيَدَيْنِ يَلْبَسُونَ لِلنَّاسِ جُلُودَ الضَّالِّينَ مِنَ اللَّيْلِ
الْمُسْتَهْتَمِ أَحْلَى مِنَ السُّكَّرِ وَقُلُوبُهُمْ قُلُوبُ الذِّئَابِ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى أَبِي يَغْتَرُونَ أُمَّ عَلِيٍّ
يَحْتَرُونَ فِي خَلْفَتِهَا كَأَبْعَثُ عَلَى أَوْلَادِكَ مِنْهُمْ فِتْنَةٌ تَدْعُ الْحَلِيمَ مِنْهُمْ حَيْرَانًا ۳۳۲/۵
- ۲۴۵۱ يُخَسَّفُ بِهِ مَعَهُمْ وَلَكِنَّهُ يَبْعَثُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى بَيْتِهِ ۱۶۵/۵
- ۲۴۵۲ يَخْطِبُكَ الْبَصَرُ وَيَطْرَحُكَ مَا فِي بَطُونِ النِّسَاءِ ۳۳۲/۱
- ۲۴۵۳ يَخْلُصُ الْمُؤْمِنُونَ مِنَ النَّارِ فَيُحْسِنُونَ عَلَى قَسْطَرَةٍ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ فَيَقْتَصُّ لِبَعْضِهِمْ مِنْ
بَعْضِ مَظَالِمِ كَانَتْ بَرْتَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَتَّى إِذَا هَلَبُوا وَنُقُوا أُذِنَ لَهُمْ فِي دُخُولِ الْجَنَّةِ فَوَاللَّيْلِ
نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَأَحْدَهُمْ أَهْلَى بِمَنْزِلِهِ فِي الْجَنَّةِ مِنْهُ بِمَنْزِلِهِ كَلَّا فِي الدُّنْيَا ۴۶۹/۴
- ۲۴۵۴ يَدُ اللَّهِ مَلَكِي لَأَ تَعْبِضُهَا نَفَقَةُ سَحَابِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۲۷/۴
- ۲۴۵۵ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْ أُمَّتِي سَبْعُونَ أَلْفًا يَغْتَرِبُ حَسْبًا ۵۵۳/۱۰ ، ۴۶۱/۷
- ۲۴۵۶ يَذْبَحُهَا فَيَأْكُلُهَا وَلَا يَقَطَعُ رَأْسَهَا بِرَيْبِي بِهَا ۴۶۴/۳
- ۲۴۵۷ يَرْحَمُ اللَّهُ أُمَّ إِسْمَاعِيلَ لَوْ تَرَكْتَ زَمْزَمَ لَكَانَتْ زَمْزَمُ عَيْنًا مَعِينًا ۴۹۹/۶
- ۲۴۵۸ يَرْحَمُ اللَّهُ لَوْطًا لَقَدْ كَانَ يَأْوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ ۱۷۷/۶
- ۲۴۵۹ يَرْحَمُ اللَّهُ مُوسَى لَوْ بَدَدْنَا أَنَّهُ كَانَ صَبْرًا حَتَّى يَقْصُ عَلَيْنَا مِنْ أَخْبَارِهِمَا ۴۳۳/۷
- ۲۴۶۰ يَرْحَمُنَا اللَّهُ وَأَنَا عَلِيٌّ ۳۲۷/۱۱
- ۲۴۶۱ يُرْسَلُ الْبَكْلَةُ عَلَى أَهْلِ النَّارِ فَيَكُونُ حَتَّى يَنْقَطِعَ الدَّمُوعُ ثُمَّ يَتَّكُونَ الدَّمَ حَتَّى يَصِيرَ فِي
وُجُوهِهِمْ كَهَيْئَةِ الْأَخْدُودِ لَوْ أُرْسِلَتْ فِيهَا السُّفُنُ لَجَرَتْ ۴۳۴/۵
- ۲۴۶۲ يُرْفَعُونَ أَبْصَارَهُمْ إِلَى السَّمَاءِ فِي الصَّلَاةِ ۳۳۱/۸
- ۲۴۶۳ يَرَى عَرْشَ إِبْلِيسَ فَوْقَ الْبَحْرِ ۲۶۵/۷
- ۲۴۶۴ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَعَرَضُهَا ۵۱۱/۲
- ۲۴۶۵ يُزْعَمُونَ أَنَّ فِرْعَوْنَ مَكَثَ بَعْدَ هَذِهِ الدَّعْوَةِ أَرْبَعِينَ سَنَةً ۴۷/۶
- ۲۴۶۶ يُسْتَجَابُ لِحَدِيثِكُمْ مَا لَمْ يَعْجَلْ يَقُولُ دَعْوَتُ فَلَمْ يُسْتَجَبْ لِي ۴۰۹/۱
- ۲۴۶۷ يَسِيرًا وَلَا تُعْسِرًا ۱۹۲/۵
- ۲۴۶۸ يَسِيرًا وَلَا تُعْسِرًا وَيَسِيرًا وَلَا تُتْفِرًا ۵۲۰/۵
- ۲۴۶۹ يُصَلِّي فِيهِ كُلَّ يَوْمٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ إِذَا خَرَجُوا لَمْ يَعُودُوا إِلَيْهِ آخِرَ مَا عَلَيْهِمْ ۵۴۳/۱۱

- ۲۴۷۰..... يُعَذَّبُ النَّمِيْتُ بِكِبَائِهِ أَهْلِيهِ عَلَيْهِ فهرست
- ۲۴۷۱..... يُعَذَّبُ نَاسٌ مِنْ أَهْلِ التَّوْحِيدِ فِي النَّارِ حَتَّى يَكُونُوا فِيهَا حُمَمًا ثُمَّ تُدْرِكُهُمُ الرَّحْمَةُ فَيُخْرِجُونَ ۹/۴۳۷
- ۲۴۷۲..... يُعَذَّبُ نَاسٌ مِنْ أَهْلِ التَّوْحِيدِ فِي النَّارِ حَتَّى يَكُونُوا فِيهَا حُمَمًا ثُمَّ تُدْرِكُهُمُ الرَّحْمَةُ ۲۶۹۲
- ۲۴۷۳..... يُعْرِضُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثَلَاثَ عَرَضَاتٍ فَأَمَّا عَرَضَتَانِ فَيُحَدِّدَانِ فَيُحَدِّدَانِ وَمَعَاذِيرُ وَأَمَّا الْعَرَضَةُ الثَّلَاثَةُ فَيَعْنِدُ ذَلِكَ تَطْيِيرُ الصُّحُفِ فِي الْأَيْدِي فَتَأْخُذُ بِيَمِينِهِ وَتَأْخُذُ بِشِمَالِهِ ۴۳۳/۱۲
- ۲۴۷۴..... يَعْقِدُ الشَّيْطَانُ عَلَى قَافِيَةِ رَأْسِ أَحَدِكُمْ ثَلَاثَ عَقَدٍ إِذَا نَامَ بِكُلِّ عَقْدَةٍ يَضْرِبُ عَلَيْكَ لَيْلًا طَوِيلًا فَلِذَا اسْتَيْقَظَ فَذَكَرَ اللَّهَ انْحَلَّتْ عَقْدَتُهُ وَإِذَا تَوَضَّأَ انْحَلَّتْ عَنْهُ عَقْدَتَانِ فَلِذَا صَلَّى انْحَلَّتْ الْعَقْدُ فَاصْبَحَ نَشِيطًا طَيِّبَ النَّفْسِ وَإِلَّا أَصْبَحَ خَبِيثَ النَّفْسِ كَسَلَانَ ۲۸۷/۱۳
- ۲۴۷۵..... يَقْدُ لِمُصَاحِبِ الْقُرْآنِ أَقْرَأَ وَارْتَقَى وَرَتَّلَ كَمَا كُنْتَ تُرْتَلُ فِي الدُّنْيَا فَإِنَّ مَنَزِلَكَ عِنْدَ آخِرِ آيَةٍ تَقْرُؤُهَا ۱۴/۱، ۴۹۹/۱۲
- ۲۴۷۶..... يَقْدُ لِلْكَافِرِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَرَأَيْتَ لَوْ كَانَ لَكَ مِثْلُ الْأَرْضِ ذَهَبًا أَكُنْتَ تَفْتَلِي بِهِ؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ! فَيَقْدُ لَهُ: قَدْ سَأَلْتُ أَيْسَرَ مِنْ ذَلِكَ ۱۵۷/۱۲، ۵۵۴/۳
- ۲۴۷۷..... يَقْبِضُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى الْأَرْضَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَطْوِي السَّمَاءَ بِيَمِينِهِ ثُمَّ يَقُولُ أَنَا الْمَلِكُ أَيْنَ مُلُوكِ الْأَرْضِ ۵۴۱/۱۰
- ۲۴۷۸..... يُقَرَّبُ إِلَى فِيهِ فَيَكْرَهُهُ فَلِذَا أُذِنِي مِنْهُ شَوَى وَجْهَهُ وَوَقَعَتْ فَرُؤُهُ رَأْسِهِ فَلِذَا شَرِبَهُ قَطَعَ أَمْعَاهُ حَتَّى يَخْرُجَ مِنْ دُبُرِهِ ۴۷/۶
- ۲۴۷۹..... يَقُولُ ابْنُ آدَمَ مَالِي مَالِي وَهَلْ لَكَ مِنْ مَالِكَ إِلَّا مَا تَصَدَّقْتَ فَأَمْضَيْتَ أَوْ أَكَلْتَ فَأَفْنَيْتَ أَوْ لَيْسْتَ فَأَبْلَيْتَ ۲۳۷/۱۳
- ۲۴۸۰..... يَقُولُ ابْنُ آدَمَ مَالِي مَالِي. وَهَلْ لَكَ يَا ابْنَ آدَمَ مِنْ مَالِكَ إِلَّا مَا أَكَلْتَ فَأَفْنَيْتَ أَوْ لَيْسْتَ فَأَبْلَيْتَ أَوْ تَصَدَّقْتَ فَأَمْضَيْتَ ۱۴۳/۱۲
- ۲۴۸۱..... يَقُولُ الْعَبْدُ مَالِي مَالِي، إِنْ مَا لَهُ مِنْ مَالِهِ ثَلَاثُ، مَا أَكَلَ فَأَفْنَى أَوْ لَيْسَ فَأَبْلَى أَوْ أَعْطَى فَأَقْتَنَى، مَا سِوَى ذَلِكَ فَهُوَ ذَاهِبٌ وَتَارِكُهُ لِلنَّاسِ ۲۹۴/۴
- ۲۴۸۲..... يَقُولُ اللَّهُ ﷻ أَنَا مَعَ عَبْدِي حِينَ يَذْكُرُنِي فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَأِ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَأِ هُمْ خَيْرٌ مِنْهُمْ وَإِنْ اقْتَرَبَ إِلَيَّ شَيْرًا اقْتَرَبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا وَإِنْ اقْتَرَبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا اقْتَرَبْتُ إِلَيْهِ بَاعًا فَإِنْ أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْتُهُ هَرَوَلَةً ۳۰۰/۱

۲۴۸۳. يَقُولُ اللهُ أَخْرِجُوا مِنَ النَّارِ مَنْ ذَكَرَنِي يَوْمًا أَوْ خَافَنِي فِي مَقَامٍ فهرست
۲۴۸۴. يَقُولُ قَدْ دَعَوْتُ وَقَدْ دَعَوْتُ فَلَمْ أَرِ يَسْتَجِيبُ لِي فَيَسْتَحْسِرُ عِنْدَ ذَلِكَ وَيَدْعُ الدُّعَاءَ ۳۶۷/۱۲
۲۴۸۵. يُكْتَبُ مِنْ أَمِ الْكِتَابِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مَا يَكُونُ فِي السَّنَةِ مِنْ رِزْقٍ أَوْ مَوْتٍ أَوْ حَيَاةٍ أَوْ مَطَرٍ ۴۱۰/۸
- ۲۴۸۶. حَتَّى يُكْتَبَ الْحَاجُّ يَحُجُّ فَلَانَ وَيَحُجُّ فَلَانَ ۲۴۶/۱۱
۲۴۸۷. يَكْشِفُ رَبُّنَا عَنْ سَاقِهِ فَيَسْجُدُ لَهُ كُلُّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ وَيَبْقَى مَنْ كَانَ يَسْجُدُ فِي الدُّنْيَا رِيَاءً ۲۴۸۶
- وَسَمِعَةَ فَيَذْهَبُ لِيَسْجُدَ فَيَعُودُ ظَهْرُهُ طَبَقًا وَاحِدًا ۴۰۶/۱۲
۲۴۸۸. يَكُونُ فِي آخِرِ الْأُمَّةِ خَسْفٌ وَمَسْخٌ وَقَذْفٌ قَالَتْ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ أَنْتَهِلِكُ وَفِينَا الصَّالِحُونَ؟ ۵۰۵/۴
- قَلَّ: نَعَمْ! إِذَا ظَهَرَ الْخَبْثُ ۳۱۰/۱۱
۲۴۸۹. يَكُونُ فِي آخِرِ هَذِهِ الْأُمَّةِ خَسْفٌ وَمَسْخٌ وَقَذْفٌ ۳۱۰/۱۱
- يَلْقَى إِبْرَاهِيمَ أَبَاهُ آزَرَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۲۳۰/۴
۲۴۹۰. يَلْقَى عَلَى أَهْلِ النَّارِ الْجُوعَ فَيَعْبِلُ مَا هُمْ فِيهِ مِنَ الْعَذَابِ فَيَسْتَفِيثُونَ فَيَغَاثُونَ بِطَعَامٍ مِنْ ضَرِيحٍ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ فَيَسْتَفِيثُونَ بِالطَّعَامِ فَيَغَاثُونَ بِطَعَامٍ نَبِيٍّ غَصْبَةً فَيَذْكُرُونَ أَنَّهُمْ كَانُوا يُجِيزُونَ الْغَصَصَ فِي الدُّنْيَا بِالشَّرَابِ فَيَسْتَفِيثُونَ بِالشَّرَابِ فَيَرْفَعُ إِلَيْهِمُ الْحَمِيمُ بِكَلَالِيبِ الْحَدِيدِ فَبِذَا دَنَّتْ مِنْ وُجُوهِهِمْ شَوْتٌ وَجُوهُهُمْ فَبِذَا دَخَلَتْ بِطُونُهُمْ قَطَعَتْ مَا فِي بُطُونِهِمْ ۵۰۴/۱۲
۲۴۹۱. يَلْقَى فِي النَّارِ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ حَتَّى يَضَعَ قَدَمَهُ فَنَقُولُ قَطُ قَطُ ۵۰۰/۱۱
۲۴۹۲. يُلْهَمُونَ التَّسْبِيحَ وَالتَّحْمِيدَ كَمَا تُلْهَمُونَ النَّفْسَ ۱۴۷/۱۰
۲۴۹۳. يَمِينُكَ عَلَى مَا يُصَدِّقُكَ عَلَيْهِ صَاحِبُكَ ۶۷/۴
۲۴۹۴. يُنْفِقُ عَلَى أَهْلِهِ مِنْهَا نَفَقَةً سَنِيَّةً ثُمَّ يَجْعَلُ مَا بَقِيَ فِي السِّلَاحِ وَالْكَرَاعِ عُدَّةً فِي سَبِيلِ اللهِ ۲۱۱/۱۲
۲۴۹۵. يَهْدِمُ ۵۳۳/۱۰
۲۴۹۶. الْيَهُودُ مَغْضُوبٌ عَلَيْهِمْ وَالنَّصَارَى ضَلُّوا ۲۲/۱
۲۴۹۷. الْيَوْمَ أَنْسَلَكُ كَمَا نَسَيْتِي ۲۹۳/۱۱
۲۴۹۸. يَوْمَ الْآحَادِ ۶۹/۱۱
۲۴۹۹. الْيَوْمَ الْمَوْعُودُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالْيَوْمَ الْمَشْهُودُ يَوْمَ عَرَفَةَ وَالشَّاهِدُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ ۹۳/۱۳

په عزيز التفاسير كښي د پښتو، عربي او دري شعرونو فهرست

د پښتو شعرونه

- ۱- د ابلیس وریاضت ته دې نظر کا :: چې غرور کا په طاعت په ریاضت خوګ
علت لار شي عادت نه ځي د سړي نه :: خدای دې نه کاندې په بد چاره عادت خوګ ۲۵/۱
- ۲- تر حرص پورته بله بلا نشته :: دا بلا د ستا په خونه شوه نزوله ۱۲۵/۱
- ۳- فرق چې نه وي په سپین په تور کښې :: عزت به نه وي په هغه کور کښې
دولت به لار شي د هغو خلکو :: چې سره همېش وي په شرو شور کښې ۱۶۳/۱
- ۴- بې عمل که کتاب کېږدي په سر څه شو :: گویا ایښی یې د پښو لاندې کتاب دی ۱۹۱/۱
- ۵- قناعت مې تر خرقې لاندې اطلس دی :: پټ د درست جهان پاچا ظاهر گدا یم ۱۶۴/۲، ۱۳۶/۷
- ۶- دا دستور دی چې لوی غم په سړي ورشي :: وار په غمونه یې همه شي تر پښو لاندې ۵۱۲/۲، ۵۰/۱۳
- ۷- د قیامت په ورځ به یې بیا له تا قربان کړم :: چې صورت مې خدای معاد کړي په محشر بیا ۲۱۹/۳
- ۸- پښې ابله مزل ښه دی نه په پښو کښې پېزار تنګ :
: سختي د سفر ښه ده نه په کور کښې مدام جنگ ۳۵۴/۳
- ۹- تاته خدای د ملکو مقام درکړ :: خو تا دا خپل صورت پخپله گاو خر کړ ۵۶۰/۳
- ۱۰- وسیلاب ته د ډنډو کي څه حاجت وي :: چې زړه ژاري سترگې څه رنگ ژړا نه که ۵۸/۴
- ۱۱- ښه ده ښه ده دا دنیا :: چې توبښه ده د عقبا
په دنیا کښې بدې نشته :: چې بدې نه وي له تا
د دنیا په بازار کېږي :: د هغه جهان سودا ۱۸۹/۴، ۳۴/۳
- ۱۲- عاقبت به د تقدیر ښکلی ورپېښ شي :: که په اوبښکو د چا ټول جهان چقر شي ۲۳۶/۴
- ۱۳- خبر نه یم چې یې راوستم د کومه :: بیا مې کومې خوا ته استوي چې درومه
لکه ږوند چې لاس د بل په اوږه کېږدي :: هېڅ ژوره لوږه نه وي ورمعلومه
خدای راپېښه نری لار کړه نالېدلې :: لکه وړانه مشوره چې وي سرگومه ۳۰۵/۴

- ۱۲- پیغمبر غوندي صاحب د دنیا تهر شو :: دا دنیا یې وړانه نه شوه په هجران
که غلبېل کړم د تمامې دنیا خاورې :: بیا به نه مومم دارا او شاجهان
بوی د نام و د نښان یې پاتې نه شو :: چې دعوی یې کړه د نام او د نښان
که دروغ وایم ته ورشه نظر وکړه :: د پلار او د نیکه په گورستان
چې مدام به یې په قربان قربان بللې :: اوس دې غږ درباندي وکا چې قربان
د رحمان و سوزان شعر ته حیران یم :: چې یې اور بل شوی نه دی په دیوان ۵۶۳/۵
- ۱۵- زلیخا غوندي به بله شیدا نه وي :: که د مصر مستوراتې شي راتولې
هغه تهر شو چې مې مینه په غلا-غلا کړه :: اوس په درست جهان رسوا ده په غلا نه ده ۲۷۴/۶
- ۱۶- چې قاصد د ورک یوسف زیری پرې وکړ :: د یعقوب د سترگو بیا نظر پیدا شو ۳۴۸/۶
- ۱۷- که مې سل نصیحتونه ورته وکړه :: هغه خدای بې لارې کړی په لار نه شو ۴۵۴/۶
- ۱۸- هسې رنگ نعمت را کړی خدای و ما دی :: چې هیڅ خیز بها یې نشته بې بها دی
یو خو دا چې یې په شکل د ادم کړم :: دوهم دا چې محمد (ﷺ) مې رهنما دی
لاس و پښې غوږ و سترگې خوله او ژبه :: یو صورت مې په خو اسمه مسمی دی
آسمان ځمکه لمر سپوږمۍ او روښان ستوري :: درست جهان مې ونظر ته تماشا دی
شپه او ورځ د ماه و مهر له پرتوه :: مخ د ځمکې راته درست نقره طلا دی
په هر دم زندگاني بڼسې و ما ته :: هر نسیم د یار د لورې مسیحا دی
چې دا هسې معرفت یې پرې پېرزو کړ :: په رحمان باندي منت د پاک مولی دی ۴۹۳/۶
- ۱۹- چې له مرگه بې پروا یې په هر دم :: دغه هسې غم دې هېر دی په کوم غم
نور همه واره غمونه به دې هېر شي :: که یو ځل درباندي راشي دا ماتم
چې زخمي یې شفا نه مومې په بیه :: مفت مونده شي نن ساعت هغه مرهم
د مرهمو تیاری درلره بسویه :: چې لانه یې د اجل په تبغ کسرم
چې دې تن له سرایه درومي توبنه واخله :: تر دا سرای پورته سرای نشته محکم
د دې لارې تله څه هسې اسان نه دي :: مشکلات دي په هر دم په هر قدم
که حرص درباندي زور شي مرگ رایاد کړه :: دا علاج دی دغه رنځ لسه محکم
خان پخوا تر هغه وژاره که مزد یې :: چې په تا باندي ژړا کړي نور عالم
که زه نه وایم ته خود سترگې رنې کړه :: کور دې خورشه ته چارپای یې که آدم ۵۲۱-۵۲۰/۶
- ۲۰- په نامه د هغه خدای مې دا بیان دی :: چې یو نوم یې په نومونو کښې سبحان دی

په سجدو يې ځمکې سردی لگولی :: زورند سري يې په رکوع سره اسمان دی
 هره ونه په قيام ورته ولاړه :: هر گيا يې په تسبیح سره گویان دی
 همه واره په تسبیح دده مشغول دي :: که ملک دی که پیری دی که انسان دی
 هر ماهي يې په درياب کښې حمد وايي :: هر مرغه يې په چمن کښې ثناخوان دی
 حق په حق يې ثنا هيچا نه ده کړې :: نه له هيچا واقع شوی دا بيان دی
 مخلوقاتو هسې نه دی پېژاندلی :: لکه ده سره چې قدر د خپل خان دی
 نه يې زيان نه يې زوال نه يې نقصان شته :: دی بې زيانه بې زواله بې نقصان دی
 نه يې مثل نه يې مثال نه يې مکان شته :: دی مثله بې مثاله بې مکان دی
 که يې څوک په سترگو ويني نه لیدی شي :: او که وايي وهر چا وته عيان دی
 منزله دی د جمله وو جهتونو — او بيا هر جهت په ده باندې ودان دی
 د زرگونو صفتونو راشه گوره :: نیم صفت يې کړی ما عبدالرحمن دی ۶۶/۷

۲۱- بنايسته مخ دې تور کودی شي په پیری کښې :: سم قامت وي کوډ لرگی شي په پیری کښې.
 لکه شمع د سحر افتاب د ژمې :: هم بې تاب وهم زېری شي په پیری کښې
 يو طرف ته يې سر رېږدي بل خوا درومي :: خپل صورت تمام پردی شي په پیری کښې
 د مرده وو په حساب وي غزا وشوه :: که څرگند لیده ژوندی شي په پیری کښې
 مړ لانه دی پس له مرگه بيا ژوندی شي :: نشته دا چې څوک زلمی شي په پیری کښې
 که څه وڅوري لکه زهر نه هضمېږي :: نه څه څښی نه څه خوړی شي په پیری کښې
 دا ځواني ده چې څه اوري يا څه ويني :: نه لیدی نه اورېدی شي په پیری کښې
 ای رحمانه! پيري هسې عاجزي ده :: که روستم وي زړه پرې سوی شي په پیری کښې ۹۹/۷، ۴۷۳

۲۲- خدای يې مه گڼه بې شکه چې بنده دی :: نور يې کل واره صفات دي په رښتيا ۱۷۸/۷

۲۳- چې همه واره خوبان دي مقتديان دي :: د همه واره امامه راشه راشه
 پري رویه سنبل مویه ملک خویه :: عنبر بویه لاله فامه راشه راشه ۱۸۱/۷

۲۴- تر حرص پورته بله بلا نشته :: دا بلا د ستا په خونه شوه نزوله ۸۷/۸

۲۵- چې د زړه حضور يې نه وي په لمانځه کښې :: په کار نه دی مقتدي وي که امام ۳۲۲/۸

۲۶- څوک له خاورو ابرو پاڅوي تخت ورکا :: څوک له تخته د ابرو په ډېران ولي ۹۵/۸

۲۷- بدلوي په دنيا دين او ايمان ولي؟ :: نه پوهېږې په خپل سود او په زيان ولي؟
 همېشه په ځای د شکر شکايت کړې :: منکرېږې په عطاء د سبحان ولي؟

صدام اوبسکې تويوې د زرق له غمه :: در گوهر په بها پلورې ارزان ولې؟
 چې په هر بېگا سامان د هر سبا کړې :: کورو کړ شوې د محشر په سامان ولې؟
 چې پخوا تر قضا خپله رضا غواړې :: بېهوده په لوټو ولې اسمان ولې؟
 په ژوند و مره چې د مرگ له غمه خلاص شي :: اسان کار دې کړ په خان باندې گران ولې؟
 غيرې مينې دې په زړه باندې انبار کړې :: په کعبه کښې ننباسې بوتان ولې؟
 زړه د نفس په پېروي درخڅه لار شو :: د خبيث په لاس دې ورکړ قرآن ولې؟
 چې يوسف د حبشې په بها مومي :: د مطلوب په بها نه پلورې خان ولې؟
 بد د بدو پښېماني کاندي رحمانه :: ته په خپلو بدو نه شوې پښېمان ولې؟ ۴۴۴/۹

۲۸- په نامه د هغه خدای مې دا بيان دی :: چې يونوم يې په نومونو کښې سبحان دی
 هر يو کار چې وهر چاوو ته مشکل وي :: هغه کار واره وده وو ته اسان دی
 څوک افتاب شي په اسمان راخېژولی :: ده افتاب راخېژولی په اسمان دی
 څوک د لمر په مخ حجاب شي غورولی :: ده پټ کړی لمر په ابر کښې پنهان دی
 څوک يو څاڅکی پرېوستی شي د اسمانه :: نازل کړی ده په مونږ باندې باران دی
 څوک شي روح ننويستی په يوه ماشي :: ژوندی کړی ده په روح تمام جهان دی
 څوک د خاورو شي يو گل پيدا کولی :: ده له خاورو پيدا کړی گلستان دی
 په سجود يې ځمکې سردی لگولی :: څوړند سري يې په رکوع سره اسمان دی
 هره ونه په قيام ورته ولاړه :: هر گيا ه يې په تسبيح سره زبان دی
 هر ماهي يې په درياب کښې حمد وايي :: هر مرغه يې په چمن کښې ثناخوان دی
 مخلوقاتو هسې نه دی پېژاندلی :: لکه ده سره چې قدر د خپل خان دی
 منزه دی له جمله وو جهتونو :: او بيا هر جهت په ده باندې ودان دی
 له زرگونو صفتونو راشه گوره :: چې يې کړی نيم صفت عبد الرحمن دی ۵۵۸/۹

۲۹- رواړه ته يې خندول که ژړول کړې :: زه پخپله نه خندا کړم نه ژړا کړم
 زړه که يو دی ما خوتا لره درکړی :: مگر نورو لره نور زړونه پيدا کړم ۱۰/۱۰

۳۰- په ښه خوی د بدخواهانو بې پروا يم :: په نرمۍ لکه اوبه د اور سزا يم ۳۳۸/۹
 قناعت مې تر خرقې لاندې اطلس دی :: پټ د درست جهان پاچا ظاهر گدا يم
 که چا لار د عاشقۍ وي ورکه کړې :: زه رحمان د گمراهانو رهنما يم ۱۹۴/۱۰

۳۱- کر د گلو کره چې سيمه دې گلزار شي :: اغزي مه کره په پشو کښې به دې خار شي
 ته چې بل په غشو ولې هسې پوه شه :: چې همدا غشی به ستا په لور گوزار شي
 کوهی مه کنه د بل سري په لار کښې :: چېرې ستا به د کوهې په غاړه لار شي

- ته چې هر چا ته په خوارو سترگو گورې :: لا رومي به ستا صورت تر خاورو خوار شي
 آدم زاد په معنی واره يو صورت دی :: هر چې بل ازروي هغه ازار شي
 که ته نه کوي نظر د چا وعيب ته :: هر سړی به ستا د عيبو پرده دار شي
 لريې مه گنه گناه که هر خولې وي :: لړلې چې سره جمه شي بسيار شي ۲۵۹/۱۰
- ۳۲- د قيامت په ورځ به يې بيا له تا قربان کړم :: چې صورت مې خدای معاد کړ په محشر بيا ۳۵/۱۱
- ۳۳- خو چې خاورو لره ورشي برابر شي :: که چا غوندي وي اغوستی که اطلس
 هم هغه مې خندوي چې ژروي مې :: بل څوک نشته د رحمان فریادرس ۲۴/۱۲
- ۳۴- عبادت د ریاکار څه په کار نه دی :: لکه غوک غوندي په بحر کښې مردار شو
 علمیت د بې عمله عالمانو :: لکه گنج د کتابونو په خره بار شو ۲۸۶/۱۲
- ۳۵- هی توبه د فریبیانو :: لکه زورند چاود کمر
 لکه زړی په مېوه کښې :: درون سنگ بهرون ثمر
 لکه بې لاسه لستونۍ :: سر تر پایه پای تر سر
 لکه بې نمکه ناوې :: چې په سر کاندې مېزر
 د مېزر لاندې چا څه زده :: چې دخترده که مادر
 په دستار کښې يې مسواک وي :: تر بغل لاندې خنجر
 په شپه ويني د مظلوم خوري :: سبا کښې په ممبر
 په زړه تور لکه تبي وي :: په مخ سپين لکه قمر
 د دنيا په طلب گرځي :: او ځان بولي قلندر
 کلیمه په ژبه وايي :: په زړه نه لري باور
 په مثال د منافقو :: نه مسلم وي نه کافر
 نه مسلم وي نه کافر وي :: نه پخلا نه مرور
 په کوڅه د دنيا دارو :: گوخورگي کا لکه خر
 دا بيان دور و دراز دی :: رحمان وکړ مختصر ۲۹۹-۲۹۸/۱۲
- ۳۶- چې بي خدايه محبت کا هغه خلک :: نارينه يې واره خره او بنځې خړې دي
 و سپين ډېري ته يې مه وايه سپين ډېری :: همگي واره طفلان د گوارې دي
 هسي وايه چې خړی دي د زنائو :: که يې ايښې په دستار کښې قرقرې دي
 نه څه فيض نه څه بهره ځنې مونده شي :: همگي واره بې فيضه بې بهرې دي
 ذخيره د دنيا مه کوه رحمانه :: دا همه واره د خاورو ذخيرې دي ۲۹۹/۱۲

په پای کښې د عبدالرحمن مؤمند یو بل شعر هم ولولئ:

خوک دې راکاندې قسم په کردگار :: که درم لرم په کور کښې یا دینار
 زه دینار او درم نه لرم په کور کښې :: ولې نور عالم مې بولې دنیا دار
 نه مې ښکته ملک لېدلی نه مې پورته :: خبر نه یم په یمین او په یسار
 آب و خور لکه آسیا په خای رارسي :: په خپل کور کښې مې سکون دی هم رفتار
 لکه ونه مستقیم په خپل مکان یم :: که خزان راباندې راشي که بهار
 توکل مې لاس پښې سره کرل په نکړېزو :: چې په خای یې کښولې یم قرار
 زما په باب چې ښکلي دي رارسي :: که راحت دی که زحمت دی وار په وار
 چې هژده هزار قومونه یې پیدا کرل :: مریې دی هغه پروردگار
 کار همه په اراده د رب موقوف دی :: موقوف نه دی د هېچا په اختیار.....^(۱)

د عربي شعرونه

- ۱_ سُبْدِي لَكَ الْاَيَّامُ مَا كُنْتَ جَاهِلًا :: وَبَاتِيكَ بِالْاَخْبَارِ مَنْ لَمْ تَزُودْ ۱/۵، ۱۰/۳۲۰
- ۲_ تَطَاوَلَ هَذَا اللَّيْلُ وَاسْوَدَّ جَانِبُهُ :: وَأَرْقَنِي أَلَا حَيْبُ الْأَعْيَةِ ۱/۵۶۴
- ۳_ أَعَدُّ ذَكَرَ نِعْمَانَ لَنَا إِنْ ذَكَرَهُ :: هُوَ الْمِسْكُ مَا كَرَّرْتَهُ يَتَضَوُّع ۲/۳۰۷
- ۴_ مَا أَحْسَنَ الدِّينُ وَالدُّنْيَا إِذَا اجْتَمَعَا :: وَأَقْبَحَ الْكُفْرُ وَالْإِفْلَاسُ بِالرَّجُلِ ۳/۳۴
- ۵_ أَرَبٌ يَبُولُ الثُّغْلَبَانَ بِرَأْسِهِ :: لَقَدْ ذَلَّ مَنْ بَالَتْ عَلَيْهِ الثُّغَالِبُ ۶/۴۰۷
- ۶_ وَمَخْمَرُ الشُّفِيِّ إِذَا نَصُوبٌ أَوْ تَصَعَّدَ :: أَعْلَامُ يَأْقُوتِ نُشْرِنَ عَلِي رِمَاحٍ مِنْ زَبْرُجْدِي ۶/۴۸۴
- ۷_ إِذَا كَانَ الْغُرَابُ رَيْسُ قَوْمٍ :: سَيَهْدِيهِمْ إِلَى قَدِيرٍ وَجَيْفٍ ۶/۴۸۷
- ۸_ مَا لِيَابِي الدُّقْفَاءِ لَا يَأْتِينَا :: يَطَّلُ فِي الْبَيْتِ الَّذِي يَلِينَا
 يَخْرُدُ أَنْ لَا نَلِدَ الْبَنِينَا :: وَإِنَّمَا نَأْخُذُ مَا يُعْطِينَا ۷/۷۶
- ۹_ إِصْبِرْ نَكُنْ بِكَ صَابِرِينَ فَإِنَّمَا :: صَبْرُ الرَّعِيَةِ عِنْدَ صَبْرِ الرَّأْسِ
 خَيْرٌ مِنَ الْعَبَاسِ أَجْرُكَ بَعْدَهُ :: وَاللَّهُ خَيْرٌ مِنْكَ لِلْعَبَاسِ ۷/۱۷۲
- ۱۰_ أَلَا فَارْحَمُونِي يَا إِلَهَ مُحَمَّدٍ :: فَإِنْ لَمْ أَكُنْ أَهْلًا فَأَنْتَ لَهُ أَهْلٌ ۸/۳۹۰

(۱) د عبدالرحمن مؤمند ديوان ص ۵۳

۱۱_ جَرَاحَاتُ السَّانِ لَهَا التِّيَامُ :: وَلَا يُلْتَامُ مَا جَرَحَ اللِّسَانُ ۴۳۳/۸

۱۲_ اللَّهُمَّ نَوْنَا أَلْتِ مَا اهْتَدَيْتَنَا :: وَلَا تُصَدِّقْنَا وَلَا صَلِّتْنَا

فَأَنْزِلْ لَنَا سَكِينَةً عَلَيْنَا :: وَثَبِّتْ الْأَقْدَامَ إِنَّ لَنَا قَيْنَا

إِنَّ الْأَوْلَىٰ قَدْ بَغَوْا عَلَيْنَا :: وَإِنْ أَرَادُوا فِتْنَةً أَيْنَا ۲۴/۱۰

۱۳_ إِنْ تَغْفِرِ اللَّهُمَّ تَغْفِرْ جَمًّا :: وَأَيُّ عَبْدٍ لَكَ لَا أَلْمَا ۳۱۹/۱۰

۱۴_ أَيَقْتَلْنِي وَالْمَشْرَفِيُّ مَضَاجِعِي :: وَمَسْئُونَةٌ زُرُقٍ كَالْيَابِ أَعْوَالِ ۳۶۴/۱۰

۱۵_ لِسَانُ الْفَتَىٰ نِصْفٌ وَنِصْفُ فَوَادِهِ :: فَلَمْ يَبْقَ إِلَّا صَوْرَةُ اللَّحْمِ وَالدَّمِ ۶۴/۱۲

۱۶_ لَا يَخْذَعُكَ اللَّحَىٰ وَلَا الصُّورُ :: تِسْعَةَ أَعْشَارٍ مَنْ تَرَىٰ تَقْرُ ۲۹۸/۱۲

۱۷_ :: زَجَجْنَ الْحَوَاجِبَ وَالْعَيْوُنَا :: ۴۷۸/۱۲

د دري شعرونه

۱_ خط سبز و لب لعل و رخ زيبا داري :: حسن يوسف دم عيسى يد بيضا داري

شيوه شکل و شمائل حرکات و سکنات :: آنچه خوبان همه دارند تو تنها داري ۲۸۰/۴

۲_ چراغي را که ايزد بر فروزد :: کسش پف کند ريشش بسوزد ۳۲۶/۵

۳_ باران که در لطافت طبعش خلاف نيست :: در باغ لاله رویدو در شوره بوم خس ۵۱۷/۵

۴_ زمصرش بوی پيراهن شمیدي :: چرا در چاه کنعانش نه دیدي

بگفتا احوال ما برق جهان است :: دمي پيدا و ديگر دم نهان است

گهي پر طارم اعلى نشينم :: گهي بر پشت پای خود نبينم ۳۴۶/۶

۵_ نفس من کمتر از فرعون نيست :: ليکن او را عون مرا عون نيست ۱۵/۱۱

۶_ گربه مسکين اگر پر داشتی :: تخم گنجشک از جهان برداشتي

هيچ کس را گرد خود نه گذاشتی :: اين دو شاخ گاو اگر خر داشتی ۶۸/۱۳

په عزیز التفاسیر کښې د مصادر و او مراجعو فهرست

- فتح القدير الجامع بين في الرواية والدراية
من علم التفسير، محمد بن علي الشوكاني
- نظم الدرر في تناسب الآيات والسور، للإمام
أبي الحسن إبراهيم بن عمر البقاعي
- أضواء البيان في إيضاح القرآن بالقرآن،
محمد الأمين بن محمد المختار
- اللباب في علوم الكتاب، لأبي حفص عمر بن
علي ابن عادل الدمشقي
- الكشاف عن حقائق غوامض التنزيل وعيون
الأقاويل في وجوه التأويل، للزمخشري المعتزلي
- التحرير والتنوير، للشيخ عبدالطاهر بن عاشور
- تفسير القاسمي، محمد جمال الدين القاسمي
- تفسير المراغي، لأحمد مصطفى المراغي
- تفسير المظهر، محمد ثناء الله الحنفي
- في ظلال القرآن، للشهيد سيد قطب
- تفسير المنار، محمد رشيد رضا
- تفسير تبصير الرحمن، للمخدوم علي المهدي
- صفوة التفاسير، محمد علي الصابوني
- روائع البيان (تفسير آيات الأحكام)، محمد
علي الصابوني
- الجواهر في تفسير القرآن الكريم، للشيخ
الطنطاوي الجوهري
- أسباب النزول، لأبي الحسن علي بن
أحمد الواحدي
- أسباب النزول، للسيوطي
- تفسير القيم، للإمام ابن قيم الجوزية
- التفسيرات الأهدية في بيان الآيات الشرعية،
للشيخ أحمد الحنفي
- تفسيرونه او د تفسير علوم
۱. تفسير الطبري، للعلامة أبي جعفر ابن
جرير الطبري
۲. تفسير ابن كثير، لإسماعيل بن كثير الدمشقي
۳. روح المعاني، للألوسي البغدادي الحنفي
۴. تفسير القرطبي، لأبي عبد الله القرطبي
۵. تفسير البغوي، للإمام البغوي
۶. تفسير جلالين، للإمامين جلال الدين
السيوطي وجمال الدين المحلي
۷. الدر المنثور، للإمام جلال الدين السيوطي
۸. تفسير أبي السعود، لقاضي القضاة أبي السعود
۹. المحرر الوجيز في تفسير الكتاب العزيز
لابن عطية
۱۰. التفسير الكبير، للإمام فخر الرازي
۱۱. البحر المحيط، محمد بن يوسف أبي حيان
۱۲. لباب التأويل في معاني التنزيل، للإمام علاء
الدين علي بن محمد بن إبراهيم البغدادي،
المعروف بلخازن
۱۳. تنوير المقياس من تفسير ابن عباس، لأبي
طاهر محمد بن يعقوب الفيروز آبادي
۱۴. أنوار التنزيل وأسرار التأويل، للقاضي أبي
سعيد عبد الله بن عمرو البيضاوي
۱۵. حاشية الشيخ زاده علي تفسير البيضاوي
۱۶. مدارك التنزيل وحقائق التأويل، لأبي
البركات عبد الله بن أحمد النسفي
۱۷. زاد المسير في علم التفسير، للإمام جلال
الدين الجوزي

مصدر او مراجعو	موضوع القرآن
٦١	المعجم الأوسط، للطبراني
٦٢	المعجم الصغير، للطبراني
٦٣	مسند الشاميين، للطبراني
٦٤	مصنف ابن أبي شيبة
٦٥	مصنف عبد الرزاق
٦٦	صحيح ابن حبان
٦٧	المستدرک علی الصحیحین للحاکم
٦٨	شرح معاني الآثار، للطحاوي
٦٩	شمال الترمذي، لأبي عيسى الترمذي
٧٠	كتب المراسيل، لأبي داود السجستاني
٧١	مسند عبد الحميد
٧٢	مسند أبي يعلى
٧٣	حلية الأولياء، للأصفهاني
٧٤	مشكوة المصابيح
٧٥	عملة القاري شرح صحيح البخاري، للعيني
٧٦	فتح الباري شرح صحيح البخاري
٧٧	شرح النووي على مسلم
٧٨	تحفة الأحوف شرح جامع الترمذي للمباركفوري
٧٩	بذل الجهود في حل أبي داود للشيخ خليل أحمد السهارنفوري
٨٠	مرقة المفاتيح شرح مشكوة المصابيح، للعلامة ملا علي قاري
٨١	جمع الوسائل في شرح الشمائل، للعلامة ملا علي قاري
٨٢	كشف الحفنه ومزيل الإلبس عما اشتهر من الأحاديث على السنة الناس، للشيخ إسماعيل بن محمد العجوني الجراحي
	تفسير غونه، لأهل التشيع
	تفسير تدبر القرآن
	تفهيم القرآن، لمولانا المودودي
	الإتقان في علوم القرآن، لجلال الدين السيوطي
	أحكام القرآن، لأبي بكر بن أحمد الجصاص
	أحكام القرآن، لابن العربي
	البرهان في علوم القرآن، لبيد الدين الزركشي
	مناهل العرفان في علوم القرآن، لمحمد عظيم الزرقاني
	نثر المرجان من مشكلات القرآن، لمحمد أفضل
	د احاديثو كتابونه او شروح يي
	صحيح البخاري، للإمام محمد بن إسماعيل البخاري
	صحيح مسلم، لأبي مسلم النسابوري
	جامع الترمذي، لأبي عيسى الترمذي
	سنن أبي داود، لسليمان أبي داود السجستاني
	سنن النسائي، لعبد الرحمن النسائي
	سنن ابن ماجه، لأبي عبد الله ابن ماجه
	المسند للإمام أحمد بن حنبل
	سنن الدارمي، لمحمد بن عبدالله الدارمي
	الموطأ، للإمام مالك
	سنن الكبرى للإمام النسائي
	سنن الكبرى، للإمام البيهقي
	شعب الإيمان، للإمام البيهقي
	سنن الدارقطني، لعلي بن عمر الدارقطني
	المعجم الكبير، للطبراني

- ۸۳ إعلاء السنن، للعلامة ظفراحمده الثماني
التهانوي
- ۸۴ زاد المعاد في هدي خير العباد لابن قيم الجوزية
- ۱۰۱ شرح المقاصد في علم الكلام، للعلامة سعد الدين مسعود بن عمر بن عبد الله التفتازاني
- ۱۰۲ كتاب الملل والنحل، للامام الشهرستاني

د سيرت كتابونه

- ۱۰۳ سيرة النبي ﷺ، لابن هشام
- ۱۰۴ الإصابة في تميز الصحابة، لابن حجر العسقلاني
- ۱۰۵ طبقات الكبرى، لابن سعد
- ۱۰۶ الاستيعاب في معرفة الأصحاب، لابن عبد البر
- ۱۰۷ حيات الصحابة ﷺ، لمحمد يوسف الكاندهلوي

اعلام او تاريخ

- ۱۰۸ سير اعلام النبلاء، للذهبي
- ۱۰۹ مناقب الإمام أبي حنيفة رحمه الله
- ۱۱۰ وفيات الأعيان وأنبه أبناءه الزمان، لأبي العباس شمس الدين أحمد بن محمد بن أبي بكر بن خلكان
- ۱۱۱ تاريخ الأمم والملوك للإمام ابن جرير الطبري
- ۱۱۲ تاريخ الإسلام، للدكتور حسن إبراهيم حسن
- ۱۱۳ تاريخ ابن خلدون، للعلامة عبدالرحمن بن محمد بن خلدون الحضرمي المغربي

د نحو او صرف كتابونه

- ۱۱۴ الكافية، لابن حاجب
- ۱۱۵ شرح ملا جامي على الكافية للشيخ عبد الرحمن الجامي
- ۱۱۶ شرح ابن عقيل على الألفية لابن مالك
- ۱۱۷ هداية النحو، لأبي حيان النحوي
- ۱۱۸ صرف العزيز، لمولوي سلطان عزيز (عزيز)

فقه او اصول فقه

- ۸۵ الهداية في الفقه
- ۸۶ شرح فتح القدير على الهداية، للشيخ كمال الدين بن المهام الحنفي
- ۸۷ رد المختار على در المختار، لابن عابدين الشامي
- ۸۸ بدائع الصنائع في ترتيب الشرائع، لعلاء الدين الكاساني الحنفي
- ۸۹ الفتاوى الخيرية لنفع البرية، لخير الدين الرملي
- ۹۰ شرح المجلة، للعلامة محمد بن خالد الأتاسي
- ۹۱ الفقه على المذاهب الأربعة، للشيخ عبد الرحمن الجزيري
- ۹۲ الفقه الإسلامي وأدلته، للدكتور وهبة الزهيلي
- ۹۳ الرسالة السراجية، لسراج الدين
- ۹۴ نور الأنوار، للعلامة الشيخ احمد الحنفي
- ۹۵ الحسامي، لحسام الدين محمد بن محمد عمر
- ۹۶ الوجيز في أصول الفقه، لعبدالكريم زيدان

د عقائد و كتابونه

- ۹۷ شرح العقيدة الطحاوية، لابن أبي العز الدمشقي
- ۹۸ شرح فقه أكبر، للعلامة ملا علي قاري
- ۹۹ شرح العقائد النسفية، للإمام عمر النسفي
- ۱۰۰ النبراس شرح شرح العقائد، للعلامة محمد عبد العزيز الفرهاري

- د لغت كتابونه
۱۱۹. لسان العرب، للعلامه ابن منظور
۱۲۰. ترتيب القاموس المحيط، للطاهر أحمد الزاوي
۱۲۱. معجم مفردات الفاظ القرآن، للعلامه الراغب الأصفهاني
۱۲۲. النهاية في غريب الحديث والأثر، لمجد الدين ابن الأثير
۱۲۳. المعجم الوسيط
۱۲۴. منتخب اللغات
۱۲۵. غياث اللغات
- متفرقه كتابونه
۱۳۱. المعجم المفهرس لألفاظ القرآن الكريم، لمحمد فؤاد عبد الباقي
۱۳۲. مفتاح كنوز السنة، لمحمد فؤاد عبد الباقي افندي
۱۳۳. المعجم المفهرس لالفاظ الاحاديث النبوية، لاي - ونسك - وي
۱۳۴. موسوعة أطراف الحديث النبوي الشريف، لأبي هاجر محمد السعيد بن بسيوني زعلون
۱۳۵. المفصل في أحكام المرأة والبيت المسلم، للدكتور عبد الكريم زيدان
۱۳۶. التذكرة في أحوال الموتى وأمور الآخرة، للقرطبي
۱۳۷. حجة البالغة، لشاه ولي الله الدهلوي
۱۳۸. إحيه علوم الدين، للغزالي
۱۳۹. حادي الأرواح إلى بلاد الأفراس، لابن قيم الجوزية
۱۴۰. الإمامة العظمى عند أهل السنة والجماعة، لعبد الله بن عمر بن سليمان الدميحي
۱۳۶. المعجزه الخالدة، لحسن ضيه الدين
۱۳۷. البصائر، للشيخ حمد الله الباكستاني
۱۳۸. الإسرائيليات والموضوعات في كتب التفسير، لمحمد أبي شهبه
۱۳۹. مسؤولية المرأة المسلمة، لعبدالله بن جار الله
۱۴۰. رسالة الحجاب، لمحمد بن صالح بن عثيمين
۱۴۱. مختصر المعاني في علم البلاغة، للعلامه سعد الدين التفتازاني
۱۴۲. ويموكراسي واگيز كفر دي، د مفتي علامه عبد المجيد زرعي تصنيف او د پوهنمل أحمد جان زاهدي أحمدزي ژباړه
۱۴۳. هندو كيا هي، د پوهنمل زاهدي أحمدزي ژباړه
۱۴۴. كتاب تيمور لنك، لمحمد بناهي ايراني
۱۴۵. تاريخيهای سرخ، لأحمد حامي
۱۴۶. د عبد الرحمن مومند ديوان

۲۹۹

۱۰۱. ...
 ۱۰۲. ...
 ۱۰۳. ...
 ۱۰۴. ...
 ۱۰۵. ...
 ۱۰۶. ...
 ۱۰۷. ...
 ۱۰۸. ...
 ۱۰۹. ...
 ۱۱۰. ...

۱۱۱. ...
 ۱۱۲. ...
 ۱۱۳. ...
 ۱۱۴. ...
 ۱۱۵. ...
 ۱۱۶. ...
 ۱۱۷. ...
 ۱۱۸. ...
 ۱۱۹. ...
 ۱۲۰. ...

د دیار لسم ټوک

محتویات

۱۲۱. ...
 ۱۲۲. ...
 ۱۲۳. ...
 ۱۲۴. ...
 ۱۲۵. ...
 ۱۲۶. ...
 ۱۲۷. ...
 ۱۲۸. ...
 ۱۲۹. ...
 ۱۳۰. ...
 ۱۳۱. ...
 ۱۳۲. ...
 ۱۳۳. ...
 ۱۳۴. ...
 ۱۳۵. ...
 ۱۳۶. ...
 ۱۳۷. ...
 ۱۳۸. ...
 ۱۳۹. ...
 ۱۴۰. ...

۱۴۱. ...
 ۱۴۲. ...
 ۱۴۳. ...
 ۱۴۴. ...
 ۱۴۵. ...
 ۱۴۶. ...
 ۱۴۷. ...
 ۱۴۸. ...
 ۱۴۹. ...
 ۱۵۰. ...
 ۱۵۱. ...
 ۱۵۲. ...
 ۱۵۳. ...
 ۱۵۴. ...
 ۱۵۵. ...
 ۱۵۶. ...
 ۱۵۷. ...
 ۱۵۸. ...
 ۱۵۹. ...
 ۱۶۰. ...

۳۸.....	صحیفی یعنی خه؟	النبا (۷۸)	۵.....	سرریزه
۳۹.....	د "سَفَرَة" او "بَرَرَة" معناوی	۶.....	خونکات	
۴۱.....	د "قَتیل" تفسیر	۹.....	د خو لغاتو معناوی	
۴۱.....	د "تقدیر" د کلمې تفسیر	۱۲.....	دوه ډوله تفسیر	
۴۱.....	دوه ډوله تفسیر	۱۲.....	"فَتْحَة" خه معنی؟	
۴۲.....	د "اِقْبَار" معنی	۱۲.....	د "مِرْضاد" معنی	
۴۲.....	هېر مو نه شي	۱۳.....	"أَحْقَاب" خه معنی؟	
۴۲.....	د خو لغاتو معناوی	۱۵.....	د خو لغاتو معناوی	
۴۵.....	هېر مو نه شي	۱۶.....	یو تفسیري تحلیل	
	التکویر (۸۱)	۱۶.....	د "رُوح" معنی	
۴۷.....	سرریزه	۱۷.....	تفسیري تحلیل	
۴۹.....	"تکویر" خه معنی؟	۱۷.....	هېر مو نه شي	
۴۹.....	تبصره		النازعات (۷۹)	
۴۹.....	"مَكْدُورَة" خه معنی؟	۲۰.....	سرریزه	
۵۰.....	د "عِشَار" معنی	۲۱.....	پنځه سوگندونه په پنځو کلماتو سره	
۵۰.....	سوال جواب	۲۳.....	د "رَاجِفَة" او "رَادِفَة" معناوی	
۵۱.....	دا به هم مشکل وخت وي	۲۳.....	د "وَجِيف" معنی	
۵۱.....	د "سَجْر" معنی	۲۳.....	د "خَافِرَة" معنی	
۵۱.....	"تَفُوس" خه معنی؟	۲۳.....	د مشرکانو استدلال او د هغه رد	
۵۲.....	سوال جواب	۲۶.....	یو نحوي تحلیل	
۵۲.....	د "كَشَط" معنی	۲۷.....	دوه ډوله تفسیر	
۵۵.....	خونکات	۲۹.....	د "سَمَك" معنی	
۵۷.....	په دغو سوگندونو کښې خه شي ته اشاره ده؟	۲۹.....	د "إِغْطَاش" معنی	
۵۷.....	"ضِيَة" خه معنی؟	۳۰.....	د "دَخُو" معنی	
	الانفطار (۸۲)	۳۲.....	خونکات	
۵۹.....	سرریزه	۳۳.....	د "عَشِيَّة" ضَحَى" معناوی	
۶۱.....	د "فَجْر" معنی		عبس (۸۰)	
۶۱.....	د "بَعَثَرَة" معنی	۳۵.....	سرریزه	
	المطففين (۸۳)	۳۷.....	سوال جواب	
۶۵.....	سرریزه	۳۸.....	"صَدَى" خه معنی؟	
۶۷.....	خونکات	۳۸.....	سوال جواب	
۶۷.....	سوال جواب			

محتویات		
۱۰۶.....	"سَرِيْرَةٌ" څه معنی؟	۷۱.....
۱۰۸.....	"رُوْنِد" څه معنی؟	۷۲.....
	الأعلى (۸۷)	۷۳.....
۱۱۰.....	سرریزه	۷۳.....
۱۱۳.....	"حُوَّة" څه معنی؟	۷۷.....
۱۱۴.....	نسیان په دوه ډوله دی	۷۷.....
۱۱۵.....	سوال جواب	۷۸.....
۱۱۵.....	اور په دوه ډوله دی	۷۸.....
۱۱۶.....	نه مرگ او نه ژوند	۷۹.....
۱۱۶.....	سوال جواب	
۱۱۶.....	دوه حدیثونه	
۱۱۷.....	یوه پوښتنه او د هغې جواب	
۱۱۷.....	ټولې اسماني صحیفې څو دي؟	
	الغاشية (۸۸)	
۱۱۹.....	سرریزه	۸۱.....
۱۲۰.....	څو مطالب	۸۲.....
۱۲۱.....	"آيَة" څه معنی؟	۸۴.....
۱۲۱.....	"ضَرِيْع" څه شي ته وايي؟	۸۴.....
۱۲۲.....	سوال جواب	۸۴.....
۱۲۲.....	د څو لغاتو معناوې	۸۵.....
۱۲۳.....	سوال جواب	۸۵.....
۱۲۴.....	ماثور تفسیر	۸۸.....
	الفجر (۸۹)	۸۸.....
۱۲۶.....	سرریزه	۸۹.....
۱۲۷.....	څو مطالب	۸۹.....
۱۳۰.....	څو نکات	۸۹.....
۱۳۱.....	"جَوْب" څه معنی؟	۸۹.....
۱۳۴.....	د یتیم اکرام څه شی دی؟	
۱۳۴.....	"نَم" څه معنی؟	
۱۳۵.....	د "جَم" معنی	
۱۳۷.....	د "ذَک" معنی	
۱۳۷.....	د دوزخ رابنکودل	
		الانشقاق (۸۴)
		۸۱.....
		۸۲.....
		۸۴.....
		۸۴.....
		۸۵.....
		۸۵.....
		۸۸.....
		۸۹.....
		۸۹.....
		۸۹.....
		البروج (۸۵)
		۹۱.....
		۹۳.....
		۹۴.....
		۹۴.....
		۹۵.....
		۹۹.....
		۹۹.....
		الطارق (۸۶)
		۱۰۲.....
		۱۰۴.....
		۱۰۵.....
		۱۰۷.....

محتویات	۵۰۱	دیارلم توک
۱۶۷..... د "سُجُوًا" معنی	۱۳۷.....	دلته د "ل" توری څه معنی ورکوي
۱۶۷..... هېر مونه شي	۱۳۸.....	يو تفسيري تحليل
۱۶۷..... دوه ډوله تفسیر	۱۳۸.....	سوالونه او جوابونه
۱۶۸..... ماثور تفسیر		البلد (۹۰)
۱۶۸..... سوال جواب	۱۴۱.....	سریزه
۱۶۸..... د نبی کریم ﷺ د ژوند حالات	۱۴۲.....	څو مطالب
۱۶۹..... د "ضال" د کلمې معنی	۱۴۵.....	د "لَبَد" معنی
۱۶۹..... د نبی کریم ﷺ تنگلاسي ختمه شوه	۱۴۵.....	صرفي تحليل
۱۶۹..... د نعمت څرگندونه	۱۴۵.....	"تَجْدِثِينَ" څه معنی؟
		د څو لغاتو معناوې
ألم نشرح (۹۴)	۱۴۷.....	نحوي تحليل
۱۷۲..... سریزه	۱۴۸.....	سوال جواب
۱۷۳..... د "شرح الصدر" بیان	۱۴۸.....	
۱۷۳..... سوال جواب		الشمس (۹۱)
۱۷۴..... "إِنْقَاضٌ" څه معنی؟	۱۵۰.....	سریزه
۱۷۴..... دروند بار څه شی وه؟	۱۵۱.....	څو مطالب
۱۷۵..... د ذکر لورول	۱۵۲.....	دلته د "ما" کلمه د "الذي" معنی ورکوي
۱۷۵..... يو نحوي قانون	۱۵۲.....	"إِلْتِهَامٌ" څه معنی؟
۱۷۶..... "تَصَبٌ" څه معنی؟	۱۵۲.....	يو صرفي تحليل
		د سوگندونو جواب
التين (۹۵)	۱۵۳.....	څو مطالب
۱۷۸..... سریزه	۱۵۴.....	"ذَمْدَمَةٌ" څه معنی؟
۱۷۹..... څو نکات	۱۵۴.....	هېر مونه شي
۱۸۰..... هېر مونه شي	۱۵۵.....	
۱۸۱..... سوال جواب		الليل (۹۲)
۱۸۱..... یادونه	۱۵۷.....	سریزه
		څو نکات
العلق (۹۶)	۱۵۹.....	ماثور تفسیر
۱۸۳..... سریزه	۱۵۹.....	ماثور تفسیر
۱۸۴..... سوالونه او جوابونه	۱۶۱.....	سوال جواب
۱۸۶..... "علق" څه معنی؟	۱۶۲.....	شان نزول
۱۸۶..... د بنودانې ډولونه	۱۶۲.....	د غار دوه ملگري
څو مطالب		
۱۸۹..... نحوي تحليل		الضحى (۹۳)
۱۹۰..... سوال جواب	۱۶۴.....	سریزه
۱۹۱..... د "سَفَعٌ" او "نَاصِيَةٌ" معناوې		
۱۹۱.....		

۲۲۲.....	“عین” څه معنی؟	۱۹۲.....	سوال جواب
۲۲۳.....	“هاوږه” څه معنی؟	۱۹۲.....	د “نادي” او “الزبانية” معناوي
۲۲۳.....	د سکتې “ه”	۱۹۳.....	د تلاوت څوارلسمه سجده
۲۲۳.....	ماثور تفسیر		القدر (۹۷)
	التکاثر (۱۰۲)	۱۹۵.....	سرريزه
۲۲۶.....	سرريزه	۱۹۶.....	“قدر” څه معنی؟
۲۲۷.....	څو نکات	۱۹۶.....	سوالونه او جوابونه
۲۲۸.....	دوه ډوله تفسیر	۱۹۹.....	هېر مونه شي
۲۲۹.....	سوال جواب	۱۹۹.....	سوال جواب
۲۲۹.....	د غفلت رد	۱۹۹.....	نحوي تحليلونه
۲۳۰.....	د “لو” توري شرطيه دي	۲۰۰.....	يوه پوښتنه او د هغې جواب
۲۳۰.....	يقين او د هغه مراتب		البينة (۹۸)
۲۳۰.....	يو بل مثال	۲۰۲.....	سرريزه
۲۳۱.....	د نعمت پوښتنه	۲۰۴.....	سوال جواب
	العصر (۱۰۳)	۲۰۵.....	څو مطالب
۲۳۳.....	سرريزه	۲۰۷.....	“بزيه” څه معنی؟
۲۳۴.....	“عصر” څه معنی؟	۲۰۷.....	ماثور تفسیر
۲۳۴.....	کوم کسان زيانکاران دي؟		الزلزال (۹۹)
	الهمزة (۱۰۴)	۲۱۰.....	سرريزه
۲۳۷.....	سرريزه	۲۱۱.....	“ثقل” څه معنی؟
۲۳۸.....	د “همز” او “لمز” معناوي	۲۱۲.....	هېر مونه شي
۲۳۸.....	“تعديد” څه معنی؟	۲۱۲.....	سوال جواب
۲۳۹.....	د “خطمة” معنی	۲۱۲.....	ماثور تفسیر
۲۳۹.....	هېر مونه شي	۲۱۳.....	“وحى” څه معنی؟
۲۳۹.....	يادونه	۲۱۳.....	د “صدر” او “شت” معناوي
۲۴۰.....	اعرابي تحليل	۲۱۳.....	“ذرة” څه معنی؟
	الفيل (۱۰۵)		العاديات (۱۰۰)
۲۴۲.....	سرريزه	۲۱۶.....	سرريزه
۲۴۳.....	د اصحاب الفيل قيصه	۲۱۷.....	څو نکات
۲۴۴.....	تضليل څه معنی؟		القارعة (۱۰۱)
۲۴۴.....	د “ابابيل” معنی	۲۲۱.....	سرريزه
۲۴۴.....	دا څنگه مرغان وه؟	۲۲۲.....	څو مطالب

محتویات	۵۰۳	دیپارلم نوک
۲۷۴..... د ابو لہب میرمن	۲۴۵.....	د "بجیل" او "غصف" معناوی
۲۷۵..... د "جید" او "مقد" معناوی	۲۴۵.....	سوال جواب
۲۷۵..... یو اعرابی تحلیل		قریش (۱۰۶)
الإخلاص (۱۱۲)	۲۴۷.....	سریزه
۲۷۸..... سریزه	۲۴۷.....	خونکات
۲۷۸..... د "الإخلاص" شان نزولونہ		الماعون (۱۰۲)
۲۷۹..... دا (هُوَ) د شان ضمیر دی	۲۵۱.....	سریزه
۲۸۰..... دا سورت د احادیثو پہ رنا کنی	۲۵۲.....	خو مطالب
الفلق (۱۱۳)	۲۵۲.....	سوالونہ او جوابونہ
۲۸۲..... سریزه		الکوثر (۱۰۸)
۲۸۳..... د نبی کریم ﷺ د مسحوریت قیصہ	۲۵۶.....	سریزه
۲۸۳..... سوالونہ او جوابونہ	۲۵۷.....	د "الکوثر" شان نزول
۲۸۴..... "فلق" خہ معنی؟	۲۵۷.....	"کوثر" خہ معنی؟
۲۸۵..... د "غسق" او "وقب" معناوی	۲۵۷.....	سوال جواب
۲۸۵..... یوہ پوہنتنہ او د ہغی جواب	۲۵۸.....	لمونخ او قربانی
۲۸۶..... "نفت" خہ معنی؟	۲۵۹.....	د "شأ" او "بثر" معناوی
۲۸۶..... چوف کوونکی دلہی خوک دی؟		الکافرون (۱۰۹)
۲۸۷..... د "حسد" معنی	۲۶۲.....	سریزه
الناس (۱۱۴)	۲۶۲.....	د "الکافرون" شان نزولونہ
۲۸۹..... سریزه	۲۶۳.....	سوالونہ او جوابونہ
۲۹۰..... د "الْمُعَوَّذَة" معنی	۲۶۵.....	د دی سورت اہمیت
۲۹۰..... سوالونہ او جوابونہ		النصر (۱۱۰)
❀❀❀	۲۶۷.....	سریزه
۲۹۵..... موضوعی محتویات	۲۶۸.....	دلنہ د "الفتح" معنی
۳۶۱..... د احادیثو او آثارو فہرست	۲۶۸.....	"نصر" او "فتح" خہ فرق لری؟
۴۸۵..... د اشعارو فہرست	۲۶۹.....	دلہ بیز ایمان راورل
۴۹۳..... د مصادر و مراجعو فہرست	۲۶۹.....	د یوہ حدیث تازہ مصداق
	۲۶۹.....	تسبیح او استغفار
	۲۷۰.....	یوہ پوہنتنہ او د ہغی جواب
		تیت (۱۱۱)
❀❀❀	۲۷۲.....	سریزه
	۲۷۳.....	خونکات

په پای کنبی یوه هیله

محترمو لوستونکو!

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته. اما بعد!

که څه هم مونږ د بشري توان په اندازه د الله ﷻ په توفیق د دې کتاب (عزیز التفاسیر) په تصحیح او تنظیم کنبی زیار ویستلی دی (چې د الله ﷻ څخه یې په دواړو دارینو کنبی اجر غواړو).

مگر د دې سره سره مونږ یقین لرو چې اوس به هم پکنبی ډېرې غلطیاوې او ډېرې بې نظمۍ شتون لري چې ځای په ځای به محترمو لوستونکو ته ورڅرگندې شي.

نو هرچا ته چې څه غلطیاوې او څه بې نظمۍ ورڅرگندې شوې د هغوی څخه احترامانه هیله کوو چې مونږ ته پرې په هغې پته باندې اطلاع راکړي کومه چې د دې کتاب د هر مجلد (ټوک) په دوهم مخ کنبی لیکلې شوې ده، ترڅو په بیا چاپونه کنبی مراعات کړي شي.

د الله ﷻ څخه د اطلاع راکوونکو کسانو دپاره په دنیا او آخرت کنبی عظیم اجر غواړو. په دې باندې علاوه، د محترمو لوستونکو څخه دا هیله هم لرو چې مونږ ته اصلاحي نظریات هم په ذکره شوې پته باندې راواستوي ترڅو په بیا چاپونه کنبی د نظر لاندې ونیول شي. مونږ د دغو کسانو دپاره هم د الله ﷻ څخه په دواړو دارینو کنبی لوی اجر غواړو.

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

أخوکم فی الله أبو حدیفه سلطان عزیز (عزیز) عن الله عنه

۱۴۲۹/۱/۱ هـ ق = ۱۳۸۶/۱۰/۲۰ هـ ش

له لومړي چاپ څخه وروسته اضافه شوي توضیحات

لومړۍ توضيح

په ۱۳ ټوک ۱۴۸ مخ کښې د سوال دپاره يو هغه جواب دی کوم چې په ذکره شوي صفحه کښې ليکلی شوی دی. والحمد لله. خو څه لري نه ده چې د همدغه ذکر شوي سوال دپاره داسې جواب هم ورکړی شي چې «أوليت» مستقله جمله ونه گڼله شي بلکې دغه اشاره د وړاندیني منفي کلام پورې تعلق ونيسي نو حاصل به يې داسې راوخيږي چې:

ذکر شوی ناشکره انسان نه په سخت غاښي باندې وخوت چې هغه کارونه يې کړي وي کوم چې په ايتونو کښې ذکر دي. نه يې ايمان راوړ. نه يې په صبر سره تواصې وکړه او نه په مرحمت او زړه سوي باندې وصيت کوونکي جوړ شو. د دغو کارونو کسب کوونکي کسان همدوی اصحاب الميمنه کسان دي. خو نوموړی ناشکره انسان د دغې ډلې د شمول څخه محروم وگرځيد. که بالفرض ناشکره انسانانو وړاندې کارونه کړي وي او په سخت غاښي باندې ختلي وي او خپله عقیده او عمل يې دواړه سم کړي وي نو دوی به د بني لاس د ملگرو څخه گرځيدلي وي او د چپ لاس ملگري به ترې نه وي جوړ شوي کوم چې د اور دروازی به ورباندې قلفي کړی شوي وي.

دويمه توضيح

که څوک وايي چې د ۱۲ ټوک ۳۷۱ صفحې سوال خو په هغه جواب سره نه جوابيږي کوم چې ورته ذکر شوی دی؟

مونږ وايو چې «مَنْ فِي السَّمَاءِ» د «استوی علی العرش» سره څه منافات نه لري. دا ځکه چې د «السَّمَاءِ» کلمه په لغوي معنی سره العرش العظیم ته هم شامله ده، لکه چې عرب وايي: «کل ما علاک فهو سماء» يعنې هر شی چې ستا د سر د پاسه وي هغه اسمان دی. دا هم څه لري نه ده چې دلته د «السَّمَاءِ» کلمه د حصر په توگه نه وي نازل شوې ترڅو اعتراض وارد شي. بلکې د مقام د غوښتنې په بنياد يې تړول موندلی وي. دا ځکه چې دلته د هغو مشرکانو تخويف او تعجيز مطلب دی د کومو بوتان چې د داسې موادو څخه جوړ وه چې د خمکې د جنس څخه دي لکه لرگي، خټه، ډبره، سره زر، سپين زر او داسې نور.

په همدې جواب باندې هغه حديث شريف ډير ښه دلالت کوي کوم چې په ذکره شوي صفحه کښې په پښتو ژباړل شوی دی. که بالفرض حصر مطلب وی نو ځينو مشرکانو خود هغو مخلوقاتو عبادت هم کاوه کوم چې په اسمان کښې دي. لکه لمر، ستوري او داسې نور. نو حصر به څنگه صحت ومومي؟

دریمه توضیح

که څوک وایي چې ذکر شوی حدیث شریف خود ۸ نوک په ۱۱۲ مخ کښي هم ژباړل شوی دی او بیا مو هلته لیکلي دي چې الله ﷻ «لا مکان» دی. نو پوښتنه دا ده چې ایا د «في السماء» کلمات د «لا مکانیت» سره څه منافات نه لري؟

مونږ وایو چې د «في» توري په مخلوقاتو کښي په ظرفیت او مکانیت باندې دلالت کوي چې مدخول یې د متعلق دپاره ظرف او مکان وي اما ذکر شوی توري «في» د الله ﷻ په ارتباط په ظرفیت او مکانیت باندې دلالت نه کوي بلکې په دې تقدیر دغه توري د متشابهاتو څخه څرخي نو په کار دي چې مونږ پکښي سکوت وکړو او د مکانیت معنی تري وانخلو د کومې څخه چې د احتیاج وړمه او جتیري

مونږ باید د «في السماء» په معنی کښي فقط همدومره وایو چې الله ﷻ په هغه شان سرد په اسمان کښي دی کوم چې د ده ﷻ سره مناسبت لري که څه هم مونږ ورباندې نه پوهیږو اما دا راته جواز نه لري چې مونږ د ذکر و شوو کلماتو څخه دا معنی واخلو چې اسمان د الله ﷻ مکان دی. دا ځکه چې د اسمان مکانیت د الله ﷻ دپاره نه په ایتونو کښي ثابت دی او نه یې په احادیثو کښي روایت موندل کیږي

څلورمه توضیح

په ۱۳ توک ۱۷۳ مخ کې د ذکر شوي سوال دپاره د لیکلي شوي جواب څه زیات وضاحت دا دی

۱ د نبي کریم ﷺ د جوصلي غټولو او د سینې پراخولو ته په «أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ» کښي اشاره شوي ده. همدغه شرح الصدر موسیٰ ﷺ د الله ﷻ څخه د خپل رسالت په ابتداء کښي غوښتی وه چې «رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي» (طه: ۲۵) یعنی: ای زما ربه، زما دپاره زما سینه پراخه کړه (حوصله مي غټه کړه).

۲ اما د نبي کریم ﷺ شق الصدر (داسې معلومیږي چې دا به د ده ﷺ خاصه وي) د انس بن مالک ﷺ په حدیث کښي ښه مشرحه روایت شوی دی چې پښتو ژباړه یې په لاندې کرښو کښي لوستلی شی:

یوه ورځې نبي کریم ﷺ ته جبرائیل ﷺ یا دوه ملکي علیهما السلام په داسې حال کښي ورغلي چې هغه ﷺ د نورو ماشومانو سره لوبې کولي. نبي کریم ﷺ یې راوښو او د زمزم کوهي ته یې بوت او هلته یې په

خبي توضیحات

خمکه باندې ځملاوه او سینه مبارکه یې ورته شق کړله او څیرله، او د هغه مبارک زړه یې نوي راښخړ کړ بیا یې همدغه مبارک زړه څیري کړ او څه منجمده وینه یې تري راووېستله، او په عوض یې د علم او حکمت څخه ډک کړ بیا یې نبي کریم ﷺ مخاطب کړ چې «هذه حظ الشيطان منك» یعنې دغه منجمده وینه ستا څخه د شیطان برخه ده، چې په آینده کښې د تشویش او وسواس سبب جوړیده. بیا یې دغه مبارک زړه د سرو زرو په لوبڼې (بناک) کښې د زمزم په اوبو سره ووینځه او بیرته یې بند کړ او په خپل ځای باندې یې په خپل لومړني شکل کیښود، سینه یې ورباندې وربنده کړه او ویي گنډله څه وخت چې ذکر شوي عملیه پیل شوه نو ماشومانو د نبي کریم ﷺ رضعي مور حلیمې رضعت ته ور وخځاستل او اطلاع یې ورکړه چې یقینا محمد ﷺ ووژل شو، کله چې د نبي کریم ﷺ سره د ذکر شوي بی بي رضعت ور استولي کسان ملاقي شوه نو په داسې حال کښې یې وموند چې مبارکه څیره یې زېره گرځیدلې وه او تغیر پکې وه.

انس ﷺ د ذکر شوي حدیث راوي وایې چې «كنت أرى أثر المخيط في صدره» یعنې ما به د نبي کریم ﷺ په مبارکه سینه کښې د گنډلو نښې لیدلې (سړې پوهید چې دا گنډله شوې ده).

(۱) سنن النسائي ج ۱ ص ۷۹. مسند احمد بن حنبل ج ۴ ص ۲۹۹. ۵۷۴

د عزيز التفاسير د مؤلف

لنډه پېژندنه

د مولف لاندې پېژندنه

• مولوي سلطان عزيز اعزیز، د افغانستان د ننګرهار ولايت د غني خېلو د ولسوالۍ د کلايي د مجاهد اباد د کلي اوسېدونکی. په قوم حسن خيل، ډوی زي، مومند دی.

• نوموړی په ۱۳۱۵ هـ ش کال زېږېدلی دی. د طفوليت د دورې څخه وروسته يې تر ۱۳۳۱ هـ ش کال پورې په خپل کور کښې څه ابتدائي زده کړه وکړه، بيا يې تر ۱۳۳۲ هـ ش کال پورې د افغانستان په مختلفو څنډو کښې لکه لغمان، تګاب، لوګر، شمالي او د کابل ښار په شاوخوا کښې سپر کاله خپلې زده کړې ته ادامه ورکړه.

• په ۱۳۳۲ هـ ش کال د ننګرهار ولايت د نجم المدارس د مدرسې په اووم ټولګي کښې شامل شو. وروسته يې بيا د نهم ټولګي لپاره د ترفيه امتحان ورکړ. په دې توګه يې په يوه کال کښې دوه ټولګي پاس کړې. نو پنځه کاله وروسته په ۱۳۴۱ هـ ش کال د همدې مدرسې د دولسم ټولګي څخه په اعلي درجه فارغ شو، نو په دې بنياد يې خپل ټول تحصيل په يوولس (۱۱) کاله کښې انجام کړ.

• د فراغت څخه وروسته په همدغه کال (۱۳۴۱ هـ ش) په ذکره شوي مدرسه کښې د استاذ په حيث مقرر کړی شو چې تر ۱۳۵۵ هـ ش کال پورې يې څوارلس کاله په دغې مدرسه کښې د تدريس دنده تر سره کړه. او د تدريس په جريان کښې يې په ۱۳۴۳ هـ ش کال قران کریم حفظ کړ.

• په ۱۳۵۲ هـ ش کال د تخارستان ديني مدرسې ته تبديل کړی شو چې تقريباً دوه کاله په دغې مدرسه کښې استاذ وه.

• په ۱۳۵۷ هـ ش کال د ګرديز ولايت روحاني دارالعلوم ته تبديل شو، په دغې مدرسه کښې يې خوشې ورځې تېرې کړې خو بالاخره د همدغه کال (۱۳۵۷ هـ ش) په وروستۍ شپه يعنې د کب د مياشتې په اخرنۍ شپه پاکستان ته په هجرت کولو کامياب شو.

• د جهاد تر څنګ يې د يو کال دپاره د پاکستان د پېښور ښار د مالګې منډيې په ديني مدرسه کښې د استاذۍ وظيفه تر سره کړه او د احاديثو او فقهې کتابونه يې تدريس کړل.

• کله چې د جهادي قوت د يووالي خبرې پيل شوې، مولوي عزيز ورته تدريس پرېښود او په دغه اهم کار کښې يې ګډون وکړ، نو د الله ﷻ په فضل جهادي قوتونه سره متحد شول، او

د افغانستان د مجاهدینو اسلامي اتحاد تر نامه لاندې سره راټول شول. شپېته کسيزه شوری جوړه شوه او په ۳۱ ۵ ۱۳۶۰ هـ ش نېټه يې خپل اولنی اجلاس پیل کړ. چې مسلمانان يې اندازې خوشاله او دښمنان يې اندازې خپه شول. په دغې شوری کېنې مولوي عزيز د يوه غړي په حيث شامل شو

• تر يوه وخته پورې يې د نوموړې شوری د منشي (د عبوري دار التحرير د رئيس) په توگه وظيفه اجرا کړه. بيا په انتخاباتو کېنې د اجرائيه شوری غړی وگرخولی شو چې سمدستي د پلان د کميټې د رئيس په صفت انتخاب شو او بيا څه وخت وروسته د دعوت او تنظيم کمیټې ته د رئيس په توگه تبديل شو

• کله چې ذکر شوی اتحاد خلکو پرېښود او هر څوک خپل پخواني تنظيم ته ورستون شو، نو مولوي عزيز چې د مرحوم مولوي خالص د اسلامي حزب غړی وه، بېرته نوموړي تنظيم ته ورستون نه شو. دليل يې دا وه چې

الف اتحاد شرعا متحقق شوی دی چې ټولو مشرانو استعفاگانې کړي او خپل خپل تنظيمونه يې منحل اعلان کړي دي

ب دغه تنظيمونه چې اوس بيا فعال شول په زړو نومونو باندې نوي جوړ شوي دي. پخواني تنظيمونه له منځه تللي دي

ج بايد ټول مجاهدين په خپل خپل عهد ودرېږي او مړه شوي تنظيمونه بېرته راژوندي نه کړي

افسوس چې د شوری د شپېتو (۶۰)، غړو څخه يوازې مولوي عزيز خپل عهد ته وفادار پاتې شو او نورو ټولو د څرمي په سوگند سره تائيد شوي عهدونه مات کړه. فإنا لله و إنا إليه راجعون نو مولوي عزيز ټولو نوو جوړو شوو تنظيمونو ته (چې فقط نومونه يې زاړه وه) شا کړه او د يوه مجاهد او يوه فرد په حيث يې د کمونستانو سره په جهاد کېنې په عملي توگه لويه ونډه واخستله او هم يې د شهيدانو د کونډو او يتيمانو سره او هم د جهاد د زخميانو سره خدمتونو ته اوږه ورکړه. الله عز وجل د خپلې رضامندی اسباب وگرځوي. اللهم تقبله منه

• کله چې د روسانو سره جهاد پای ته ورسيد او د منافقانو په لمسون د مجاهدینو تر منځ جنگونه پیل شول. مولوي عزيز په خپل دريځ کلک ودرېد او د يوې ډلې سره هم ملگری نه شو. اما ذېي اتفاقی د منځه وړلو او د اصلاح دپاره يې ډېرې هلې ځلې وکړې او په همدې ترڅ کېنې حتی الوسع غلی پاتې نه شو

د مولف لندڼه پېژندنه

• علمي اثار يي

۵۱۲

○ د عقابدو په ارتباط كتاب: چې لا چاپ شوي نه دي

○ د ميراث كتاب. چې دا هم لا چاپ شوي نه دي

○ صرف العزیز. چې تر اوسه پورې درې ځلې چاپ شوي دي او په لومړي ځل په ۱۳۴۳ هـ ش کال چاپ شو

○ عزیز التفاسیر. چې په لومړي ځل په ۱۴۲۹ هـ ق ۱۳۸۶ هـ ش کال په پشپړه توگه چاپ شو

• مولوي عزيز د تفسير ليکنې تر څنگ په يوه مدرسه کښې د احاديثو په تدريس هم بوخت وو. برسيره پر دې له اوږدې مودې راهيسې دخپل هريوه استوگنځي په مربوط جومات کې د الله په مرسته د قران کریم د ترجمې او تفسير په تدريس باندې په دوامداره توگه مشغول دی

وفي الأخير: اللهم أره الحق حقاً و ارزقه اتباعه

و أره الباطل باطلاً و ارزقه اجتنابه، آمين.